

G E S T A
PONTIFICVM
ROMANORVM,
A S. P E T R O

APOSTOLORVM PRINCIPE,

V S Q V E

AD ALEXANDRV M VIII.
P. O. M. CCXLIII.

I N C L V S I V E :

Cum historiâ Conciliorum omnium vnâ & Hieroglyphicis, Numismatibus
Romanorum Pontificum, Imaginibus, Sigillis ac ad viuum exculptis.

Cum triplici Indice Pontificum, Pseudo-Pontificum, & Rerum Notabilium.

A V C T O R E

I O: P A L A T I O I. V. D.

Collegiatæ S. Mariæ Matris Domini Plebano, & Archipresbytero eiusdem Congregationis,
Ducali Canonico, in Venero Lyceo Iurisprudentiæ, Patauij olim Sacrorum Canonum
Publico Professore, ac S. C. M. Historico, Confiliario, &c.

O P E R I S
V O L V M E N Q V I N T V M

V E N E T I I S. M. DC. LXXX.

Apud Ioannem Parè sub Signo Fortuniæ.

S V P E R I O R V M P E R M I S S V.

G E R T A

ROMANOV

1891

1891

1891

1891

1891

1891

BEATISSIMO PATRI
ALEXANDRO VIII.
ROMANO PONTIFICI.

Historiam deferō (SANCTISSIME PONTIFEX) Ecclesiæ Vniuersæ ; cui T E Caput, Pastorem, Principem imposuere concordēs in Terris Genus Humanum, in Cœlis Trinitas, interprete Spiritu Sancto . Sacræ Electionis Meritum exposcenti reddit Propheta Samuel : quodd in Purpuratorum Senatu, tot inter Patres Scientiâ, Religione, Morum Sanctitate, Regiminis politiâ fulgidos *Ab humero, & sursum eminebas super omnem populum* . De Domo Marci placuit assumere Successorem Petri; quodd, vt in Actibus Euangelistæ legitur, Illa fuerit refugium Principis Apostolorum. Creationis dies, Octobris sexta D. MAGNO Sacra, cum Vene-
tus

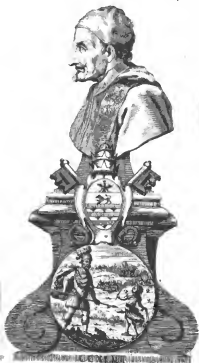
tus Cuius de Cœlo vota Patrum prenaret prò suo Compatritio. Nec mirum, Annos supra ducentos ab illa Sede Venetam abstinuiffe Nationem. quia non minus temporis necesse erat concipienti, vt OTTHOBONVM parceret; Erat tamen, cum non erat; PETRVS, qui modò Petra; & more nascentis Ecclesiæ, latebat PETRVS in Domo MARCI. Indè venientem quid secum retulisse credimus? nil aliud, nisi Euangelium. Hicce onustum sarcinis Summum Sacerdotem exoptabant Christiani Reges, cuius in capite legeretur: *Pax tibi*

481. *Marce Euangelista meus.* ALEXANDER cur appellari voluerit Pontifex Venetus? sciscitanti respondeo: Vt Sacram renouaret memoriam Alexandri III. Venetæ adeò charam Reipublicæ, vt prò eius gloriâ, ac libertate semel aduersus Ænobarbum, atque iterum, discrimen totius Imperij subire non formidauerit. Fauustum sanè, ac diù fœlix Venetæ Vrbi nomen ALEXANDRI. Si SEPTIMVS in bello Cretico, clauo adfuit, & clauibus; quid non sperandum ab OCTAVO in bello Euboico, quod eius Proavi circa finem Quinti sæculi, in priuatâ etiam subiere Fortunâ? *Nunc scio verè* (Petrus ad se reuersus dixit, cum peruenisset ad Dolum Marci) *quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis.* Ad coniunctionem Tantorum Syderum pauet Barbarorum colluies, vasa colligit Ismaelitarum progenies, Regio lecto prognostico; *Orietur in diebus eius Iustitia, & Abundantia Pacis; donec auferatur Luna.* Abundè memores Turcæ, quod si ANTONIVS OTTHOBONVS Anno Salutis Millefimo Quadringentesimo Septuagesimo Chalcidem suâ seruauit naui, copijs immixtis auxiliariis, quæ contrâ Mehemetem II. centum, & quadraginta millibus instructum militum, priùs vitam deposuere, quàm vrbein: modò Progenitus, Pater factus Christianorum, in redemptionem Fidei, & Attauorum vindictam (qui Anno Millefimo Quadringentesimo Nonagesimo, post victoriam, incendio absumpti in Mari habuere Sepulchrum) Insulam sit repetiturus amisam.

Benignus interim de Solio excelso respice à me collecta Gesta Pontificum; sacro quorum sanguine tinctam assumpsisti muricem eo voto, vt vitam vel in Cruce poneres, cuius solo Signo, & Ligno victorias cogitas, & designas triumphos. Venetus ad Venetum venio, ad Principem naturâ subditus; ad Pontificem, & Christi Vicarium Fide, & Religione deuotus. Sancti Marci, Veneti Euangelistæ cum fuerit Acta enarrare Euangelica; Veneti erit discipuli; Petri, & Successorum eius Fastos colligere, e regnante Pontifice, qui Annos supra quingentos, Ortu, Educatione, Muneribus Publicis, Purpurâ tandem veniret de Domo Marci. Legere nè pigeat, Sanctissime Pater, quæ ego ex genu scripsi venerabundus. Si enim Annos antè triginta cum Cardinalis, & homo esses lucubrationibus meis benignè oculos direxisti; nunc factus Pro-Deus, Prædecesorum Tuorum Monimenta comiter admitte, simulque Sacris Tuis oblata oscula Pedibus, quæ libat procumbens

Mediasinus
Io: Palatinus Venetus;

INNOCENTIUS XI. PONTIFEX ROMANVS CCXLII.

IN Davide, qui invocatione Dei Sabbatho, gigantem prostravit Goliathé, Innocentium XI. Romanum exhibeo Pontificem, qui Turcas toti Orbi formidabiles ieiuniis stravit, & orationibus. *Eligitur An. Sal. 1676. die 21. Septemb. D. Matthæo sacrâ. Coronatur die 4. Octob. in festo D. Francisci.*

ELOGIUM.

SÆculum XVII. *Innocentia* claudet, ^A
Quæ Domi nata ² Odelcalchæ,
Laræ illustrat patriâ, moribus *Orbæ*, Imperio Româ:
Pauperum hæc refugium, & Sanctorum Asylû:
Quod *Isnago* confugiens Deiparæ ² à turbine, & pluviâ
Ex *Benedictô* designavit Innocentium,
Hospitiû rependens acceptû, Ecclesiæ clavibus.
Ferrariam ³ Legatus frumento vacuum,
Venit navis de longè portans panem suum.
Episcopus ⁴ Novariensis,
Dignitates fugiens nō labores, Româ secessit ⁵
Quatuor mille Ducatorum reservatâ pensione
Pont. Rom. Tom. V.

In usum pauperum, non familiæ;
Quibus *S. Galle* ⁶ referato hospitio,
Ad huius Galli cantum factus ⁷ Petrus
Exivit foras, & flevit amarè,
Principatum super humerum eius.
Pro nepote *Lirvio Odescalco* ⁸ primum decretû,
Vt viveret more privati.
Christi verè Vicarius,
Cui fratres *et* sorores, qui faciunt voluntatē Dei.
Onerat alii Rempublicam, ut exoneret familiâ:
Ad levandâ Rempublicâ gravat iste familiam.
Sic thronum scandunt Pontifices Sancti

Anni
Sal. lln.
1677. It

A Sinè

Anno
Sal. Ill.
1611 12

Sine patre sine matre, sine genealogia.

Annos supra duodecim regnar

Nepotismo ⁹ sepulto:

Absit, ut post humum resurgat Innocentii.

Domo ¹⁰ composita Aram formavit ex aula.

Honestas ¹¹ ne in navi Ecclesie naufragii subiret;

Fœminis mamillas nudare prohibuit.

Pulchritudo, & decor foret indumentum eius:

Sic templum adeuntes velatae

Velo Innocentii castitatem servant pudicam.

Vestales ¹² ipse ut Tubal, & Iubal

Ad sonum mallei cum canticis, sed sine cantu

Auram pulsan, & aures Dei.

Canunt; sed cum Prophetâ,

Psalterium incundam cum citharâ.

Hoc in colloquio silentium est sempiternum,

Dignitates ¹³ cum iis designaret;

Qui patrem relinquent, & matrem;

Ambientibus solum negavit.

Sic fecit, quia sero providit ad notmâ Concilii,

Cuius Deus ipse tenetur stare decreto.

Remota namque Iustitiâ quid sunt Regna?

Nisi magna latrocinia.

Quid latrocinia? nisi parva regna.

Si quorû tutelâ suscepit, patronû ¹⁴ nō habebat;

Etiam Deus

Pater dicitur Orphanorum, & index viduarum.

Magnates ¹⁵ audienti sper, sed exaudienda Virtus.

Innocentia fatis:

Si sepe neges, sed cum ratione semper.

Vicarius illius Regis, qui legem imposuit

Diligite inimicos vestros;

Emulos ¹⁶ non semel promovit,

Haud panem timore, sed amore virtutis.

Surgens i matutinis ad interficiendos peccatores terre

Neapoli Boni Pastoris ¹⁷ collectam sustulit.

Bonus namq. pastor animam ponit pro ovibus suis.

Torcularia etli Romæ redudatæ ad ebrietatē;

Magister sedens Temperantiæ

Mentis suæ pompam ¹⁸ subtraxit;

Quod aliter restitui haud posset Mensa Apostolica.

De solo pane cum homo non vivat

Sed de omni verbo, quod procedit de ore Dei

Ad Christi doctrinâ ¹⁹ provocavit senes cū iunioribus,

Ut discerēt fecerere discipulos Christi, & Antichristi.

Æconomus pr ovidus, & promocondus

Cum ratio non constet, nisi uni reddatur;

Apochas inquirens solus

Veſtigalia ²⁰ Iustulic, *ſuras* ²¹ Montium æquavit.

Cameram ²² Apostolicam fulcivit labantem

Subducto ære alieno.

Volens mundum curate energumenum

Ieiunium indixit, advetsus Mortem,

Quæ brevi adfuit Aquâ, ²³ Turbine, ²⁴ Fetro.

1611 12

A Prodigio non minori surgit in iudicium Deus

Contra Hæreticos, & Infideles.

Annos centum, & quinquaginta,

Non Orbe, sed Cælo divisi ²⁵ Britanni

Regis olim ad exemplum

Ex Angelis Angli, ex Angli nūc Angeli rediēre:

Palatinatus ²⁶

Qui magnam videbatur assumplisse Religionē:

Quia nullam respuebat falsitatem,

Electoris morte revixit,

In Alpi ²⁷ Cottii Albingesi, *Effugiarūq;* reliquæ

Novo magistro Calvino tumide,

Cū ex mōtibus vellēt Cælū oppugnare Gigātes

Fulmine repressæ tetrestri

²⁸ In Peloponelsū deportatæ, Ortū subierūt Occasū:

Ex Gallia ²⁹ etiam iussu emigrare Calvinus

Adversa pompâ, quâ Lucifer de Cælo descendit.

Traxit iste tertiam Stellarum partem:

Millionem ille, & dimidium Animarum reliquit.

Romæ tandem repertus Satan,

Qui Michaelis spetie Cælum cōcitaret in Deū,

Fraudeq; novissimâ Mūdū orationibus falleret.

Detectus non Archangelus, sed Molinos

Molâ suspensâ in collo eius

Coactus est Oratione Dominicâ, & Christiano ieiunio

Orationem ³⁰ pugnare energumenam.

Impletum tunc vaticinio Pauli:

Periculis in falsis fratribus, periculis in civitate,

³¹ Roma domina Gentium, Princeps Provinciarū.

Cecidisset sub tributo, nūc Innocentia flexisset pro libertate.

Et Iuta ³²

Quæ partim Cæsaris, partim Dei

Admisisset, sed usque ad aras.

Salvâ libertate fontibus semper adversâ.

Salvâ Iustitiâ

Sine quâ Iupiter ipse nequis in Cælo consistere.

Uni intentus Gentilium, & Hæreticorū excidio

Dii sacro vaticinio tutos

Si exurgat adversum me praelium

In hoc ego sperabo

Viennæ Austriæ ³³ incubantibus Turcis,

Urūnâ in Urbe expugnatæ Orbem,

A quatuor ventis evocatis Aquilis

Odescalhâ, Austriâ, Sarmatâ, Iustinianâ

(Vbi fuerit corpus, illic congregabuntur & Aquilæ)

Tremendus auro, ferro pius, utroque Clemens,

Pugnavit munere, pietate vicit, refulsit gloriâ,

Andromedâ solutâ Austriacâ,

Elседo firmato Cæsareo,

Unio lustro redemit Christū,

Quod Annis ducentis usurpaverat Antichristus.

Tubarum sono una turbata Hærcion

Cecidit cō am Iusue.

Centum nunc Urbes se eutavere Iesū.

Ger.

Anno
Sal. Ill.
1611 12

Anni
Sal. It.
1611.

Germani, Austrii, Panonnes, Transylvani.
Colaki, Moldavi, Valachi, Dalmatæ, Croatæ,
Bulgari, Macedones, Albani, Bosnæ, Epirotæ:
Tyrannis suprà cētū igne, ferro, cātu prostratis
Deum venerantur Fide Latinā,

ACum Christi Cruce Petri clavibus restitutus .
Adhuc tamen in labore requies
Christianā Rē publicā et si duplo maiore fecerit,
Quā accepere, non quiescet:
Donec totum impleat Orbem .

Anni
Sal. It.
1611.

ADNOTATIONES IN INNOCENTIO XI. PONT. ROM. CCXXXII.

Innocen-
tius XI.
natalis.

1. **Benedictus Odescalchus** natione *Lambardus*,
Patritius *Novocomensis* ex patre *Livio*,
matre *Paula Castellā* Anno nascitur Sal. 1611 cuius
Atavi ab illo Heroe *Odescalchus*, qui An. 801. Viennæ
in Delphinatu collectis copiis in Caroli M. superperias
accurrit Imperatoris. In castris primus occurrit *Odes-*
calchus, quæ adversus Longobardos, immunitatē prop-
ugnabit Ecclesiæ Romanæ, & Italiæ libertatē. Pietatē,
Religionē Gens ista professā, *Bernardo* promoven-
te *Odescalchus*, Patres Societatis Comū induxit, & cū
iis vitā penē sociavit. Ex eis, qui Societati dedere no-
men, eminet *Antoniū Odescalchus* à *Gregorio XIII.* in
Poloniam legatus & Transylvaniam, ut Illyrum
Gentium Principes veritatem doceret Catholicam.
Virtus huic familiæ cognata Annos supra octingen-
tos individuum cum eis consuetudinem habuit. Divitiis
affluens nunquā tamen prò libidine vixit, sed
prò ratione; in lætā fortunā alios respiciens, præ-
cipue largitore supernum, erectis aris, restitutus
templis, largitionibus pauperum.

Odescal-
chorū
amor
erga la-
tuit.

Plura hic recurrerēt Ecclesiasticis inferenda Anna-
libus digna relatu, præcipue illius *Petri Georgii Odes-*
calchi primū Alexandrini postea Viglebanensis Episcopi,
que pro futurā Canonizatione præmiserūt in suo
Propylæo ad Acta Sanctorū Mēsis Maii *Franc. Baer-*
rius, & *Comradus Lamminger*; At gesta prosequens In-
nocentius, in aliena castra descendere haud permittit
nisi transiit, & explorator.

Hospiti-
um S.
Galle
erectū
à M.
Ant. O-
descal-
cho.

Hac itaq. pietate *Benedictus* imbutus avitā, huma-
nora adeolevit ad studia suis disciplinā Patrū leſuitarū,
Deipara semper intentus, eo cultu, atque observan-
tiā, ut eius preces nunquā omiserit. Verē nulla dies
sine lineā, nec sine mercede. Anno namquē 1647.
Iconem

Imagi-
nem
Deipa-
ræ
miſiſſe
ſcipi.

a. *Deipara* cum Novocomenses celebri processio-
nis pompā prosequerentur in triumphum, repētē re-
ferato Cœli Caracelyfio, fugientem penē à turhine,
& pluvii intrā maros avire domus quasi hospitio
ſuſcipere meruit Cœli Reginam. Avitum hoc Odes-
calchæ Gentis, Novocomi domum suam in aſylum
Ecclesiæ aperire Romanæ. Canonicoſq. huius Cæthe-
dralis affines pueri, S. Pium V. ibi officia agentē Sa-
croſanctæ Inquisitionis lapidibus ohruiffēt in vindic-
tā, quod Papa Canonicoſ Romanos evocaverat, nisi
in aedē *Bernardi Odescalchi* Equitis Comensis confu-
giſſet. Anno postea trigefimo ætatis suæ, Salutis
1637. quamvis peste graſſante, Novocomo ſece-
dens, nō à religione, & pietate, quam ſibi in animo
propollet, ad vindictā declinare cogereſſet con-
trā nonnullos cives (qui laſcivientes eum ad iracun-
diam iniuſſe provocaverant) Liguriam venit Mathe-
maticis operam daturus laicus adhuc; Romæ indē,
Neapoli (non ut fallax in vulgus rumor invaluit
apud Belgas, vel in Tarraconenſi provinci à Hispan-
ia caſtra ſequutus) ſtudia iuſtifficū Iuris abſolvit,
ubi moſteſtix, & Eccleſiaſtica diſciplinā ſamā co-
gnitus ab *Vrbano VIII.* Protonotariis adſcriptus ex nu-

Curpa-
ria ſon-
uſſerit.

mero Participantium; Cameræ poſtmodum præſi-
dens Apoſtolice, Picenū obivit Comiſarius ad
exigendas collectas impoſitas occasione Belli La-
tini, eā ramen clementiā, ut cacabos, vel ſimilia,
quibus ſatellites ob veſtigialium exactionem vil-
licos expoliando, nunquā vgnire paſſus fu-
iſſet, dietim procrastinando, hac perendinatione
monitis veller, mitius agere cum pauperibus, nec
eorum excitare clamores. Maceratēſe cum admini-
ſtraret provinciam, ſporeſulas criminales participare
ſemper abhorruit, quod *pretium ſanguinis*. Hac famā
Romæ reſtitutus, ab *Innocentio X.* dictus *Clericus*
Camera, An. 1645. Diaconus Cardinalis S. S. Coſ-
maz, & Damiani, poſtea Presbyter S. Onuphrii

Anno-
nā colū-
tius pro
videt.

3. *Ferrariam* venit Legatus eo tempore, quæ ca-
ritas frumentaria magnopere vexabar provinciam.
Quantum in eo conſideret Pontifex, breve reſpon-
det elogium. *Mittimus patrem pauperum*. Priuſquā
ergo in provinciam deſcenderet, ſervum Dei conſu-
luit *F. Ieſephum de Capertina Minorum Conventualem*,
Chriſti verbis ad Philippum, *Vnde ememus panes, ut*
manducet hi? Reſpondente autem ſervo Dei, brevi
appulſuras naves frumentarias; ſpe plenus Provi-
dentie ſuperne, illicquē provinciam ſubiit. Nec longē
implete vaticinio navis appulſa providit abundē,
arequē ſuo pauperibus alimenta largē ſubminiſtravit.

4. *Episcopos Novarienſis* An. 1650. cum paſtor
veniſſet, non mercenarius, liberalis pauperibus Eleemo-
ſolū redditus diſtribuebat Episcopatus, ſed prodigi-
um patrimonium fratrum, quod cum Chriſto non
eſſet diviſa hereditas. Videri ſunt in Cathedrali No-
variēſi antei calices, candelabra argentea, pretioſa
ſuppelleæ ad ſacra peragenda, ornatus Templi,
picturnæ, quibus tholus, chororum exornavit Eccleſiæ.
Omnia abique nomine, & inſignibus iactantiam
declinaret, & præceptum impletet Evangelici-
um, *Nesciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua*.
Societatis Collegia præcipue Novariēſe detrimen-
tis obnoxium, arequē alieno gravatum pecuniā le-
vavit collatā. Comenſe in facultatum anguſtiis reda-
ctum demenſo annuo ſubſidio reſtituit. Diſciplinam
Eccleſiaſticam unicā lege ſervavit exempli: quod
homines ampliùs oculis, quā auribus credant.
Lingum iter per præcepta (ait Seneca) breve,
& efficaç per exempla. Chriſtus nullam legem ſcripto
reliquit, exemplis deſiſſe gloriatur. Petrus, Ioannes,
& omnis diſcipulorum turba plus ex moribus Chriſti
traxit, quā ex verbis; cuius ſchola fuit cōuberniū, quāt
in quo obſervarent, an ex formulā ſua viveret.

Eleemo-
ſina
colleſta
Novariēſi
Episco-
patui.

Diſci-
plina
reſti-
tuit.

Immu-
nitatē
propo-
ſuit.

Ambitus inimicus tantū abeſt, ut dignitates
præſentaret, quod ſolo *Maria* ſtrati ſuo, Regulari *Be-*
neditino, ac antiquæ ſeveritatis viro, reſignato
Episcopatu Novariēſi Romam

Iulio
ſtrati
reſignat
Episco-
patum.

5. *Seceſſiſſi*, ut ibi inter Sacra Martyrum trophæa,
otium quæreret, & munerum vacationem, quæ San-
ctis portio ſui Vitzæ *Beatz. Felix Novaria*, ſi Paſto-
res ſemper tibi conſingerent Odescalchis non diſſi-

miles. De *Julio* hæc habuit doctissimus Mabillonius *Benedictinus* in libro, cui titulus, *Iter Italicum* pag. 10. *Post meridiem Novaram tendimus, cuius loci Episcopus fuit Benedictus Odescalebus, qui nunc Ecclesia Vniuersa sanctissimè præfuit, successeruntque habuit germanum suum Iulium Mariam Odescalebum ex nostris virum pontissimum, cuius vita, & mori Calicut albe digna sunt.* Ex pag. 7. *De præste erga S. Maaram, quia in Ecclesia Glaricensi monasterii celebratur, libellum edidit Placidus Potinellus Casanovi quem mox laudato Iulio Maria Odescalebo tunc Priori Parmensi nuncupavit: ubi cum non tantum ob generis claritatem, sed maxime ob morum probitatem laudat.*

Resignaro itaque Episcopatu *Benedictus*, quatuor millium Coronatorum sibi pensionem reservavit, nec in usum credas familiar, sed pauperibus distribuendam illius Diocesis, cui elemosinam æqualem adiecit, quasi de suo nil daret, si solam pensionem distribuere, & quia honorem, non onera suæ dignitatis depoluerat.

Romæ restituit vitam iniens verè Apostolicam, Congregationibus adscriptus, iustitiam ab religione quæsiuit, ut tribunalia veluti altare confunderet, Altare namq. (sicut Architas Tarentinus) & Tribunal ambulet pari passo. Pro causâ civili commendationes nunquam legit oblatas, nec suscepit, solitus dicere, *Causam esse iustitiam: quæ non considerat personam pauperis, nec imbecis vultu potestis.* Salutationes abhorrens in foro, turbas declinabat ambicnti quod (Tribunalia erecta crederetur ad decorum personæ, sed personam electâ ad custodiam Magistratus. Tutelam amplectens Collegii Neophitorum, & Collegio adnexa scdis B. Marie in regione Montium Sanctimonialium S. S. Annuntiate; Ordinis Frarum Mendicantium S. Hieronymi Congregationis Felulane sub regulâ S. Augustini (hic postea suppressus est Ordo) reliquum vitæ vel ad aras insumpserat devotus, vel in cœnobiiis solitariis, ut ibi disceret, & iuste vivere, & pie mori. Eius dapes, & oblectamenta palmodia, vel coniectiones in templis, quas audiens lacrimarum fluvio prosequatur ad ecclesiâ raptus. In rei domesticæ administratione eam operam posuit, ac si rem curaret alienam: *A quo enim (teste Socrate) domus optime gubernatur, ab eo demum Respublica est saluiter administranda.* Hinc familiam selegit gravem, modestam, religiosam cuius in oculis nil lucidum, nil concinnum in comis, nil in vestibus ambitiosum, nil in excessu turgidum, nihil in sermone garrulum, nihil in specie affectatum. Ipsum imitarentur domestici (teste Fran. à S. Aug. Macedo in sua pauperi) verè templum virtutibus animatum, vivum sacrarium, divinis ornatum dotibus ad præsidium, & deus Ecclesiæ comparatum. Eminent ille, ac extat, aspectu affirmat dignitatem, affirmans celsi vertice, & corporis habitu maius quiddam humano representans. Nusquam melius collocatam videas animam, nusquam nobilissimum animarum corpus, nec opus est, sicut Aaroni pomis crinitis, & coronatis ad maiestatem significandam, vel tintinnabulis ad famam exerendam. Vultu melior, quàm auditu, præsentia superat opinionem, ac virtus animi vincit expectationem. Quò quis auditus intima penetrat, eò sanctiora comperit. Innata, non accersita modestia; ingenta, non afflicta gravitas; calligata, non fluxa

humanitas; compressa, non impensa facilitas; temperata, non asperata maiestas; non insipida morum, sed gratia condita suavitas; addita Religionis reverentia, & benevolentia intra metum, & fiduciam constituta ad homines in officio continendos, a pia quidem, & iusta moderatio, una tamen effusa in pauperibus liberalitas. Illud mirabile ut animo tot incubuisse virtutes, quæ cum diversitate muncrum servent æqualitatem, & cum omnes emittant, nulla exoribet, sed tanquam dispares fontibus hinc inde concurrentes, divini cuiusdam concentus efficiant armoniam. His à tenetis instructus eam intiam vitæ, quæ ad fastidium duceret, Quidquid inchoabat ætas, perfectum iri spes assemabat. Honorum initia culmina portendebant: Magistratus à limine salutaris, & summa oppignorabar. Accipiebant dignitates ornamenta, non dabant. Nunquam ei nocuit expectatio, ut magna esset antè dignitatem, post illam obtentam cresceret, & per gradus ibat opinio; quoque altius ascendeat, eò illum elatius fama vocabat. Vni ei vorum scalam intueri, cui Deus erat iunctus. In summâ illâ congregatione Concilii non unus inter ceteros, sed omnes gerens in uno, atque integrum representans Concilium, doctrinam Fidei, ac Morum disciplinam, quæ Conciliorum sunt vota, eo ardore gerebat in corde, eloquentia tonabat in ore, ut ex hoc solo Concilio in consilium verso Purpurati Principes Pontificem designarint, ut Ecclesiæ, & Conciliorum caput esset, quæ solius est prærogativa Pontificis. Libertate non minori semper tamen modestâ vel in Sacro Collegio, vel in aliis Congregationibus non timuit, exemplo Pauli, qui doque resistere Petro, Romani proceres sedente Clemente X. cù Vespasiani Amphiteatrum in hastileidum designassent, abhorrens Odescalebus Martrium theatrum, & terram adhuc sacro sanguine madidam usu polloi profano, negavit primò libertate plenè Apostolicâ, in ad pie iustandum locum illum sanctum, exemplo suo populum excitans Romanum, eam religionem induxit, ut plurimi nonnisi solutis calcantentis Colossæ illud ingredi audeant. Sacerdos iste Apocalypsis, cui in ore gladius, quia stellæ in manu. Appellus in statera, & inventus semper maius habens, quidquid à Petro recepit, restituit non absque sponore. Virgines cum ditaret, familias aleret, peregrinos reficeret, publici beneficii occultum voluit benefactorem. Plura recurret Monasteria, Cœnobia, Tempia tam in Vrbe, quàm extrâ Urbem, quæ suo reparavit ære; et eorum nomina scripta voluisset solummodò in libro Vitæ. Nostros tamen oculos subterfugere hæud potest Hospitium

6. S. Gallæ, cui rector præerat M. Antonius Odescalebus sobrinus Benedicti, sacerdos morum sanctitatem celebris, quem sibi elemosinarum delegerat, & promuncondum, in quod collecti pauperes omni genere invantur humanitatis. Diaconia S. S. Cosmæ, & Damiani (olim hæc Innocentii titulus) eius opere in apside reparata in Xenodochio S. S. Trinitatis, (cuius aliquando fuerat comprotector) ubi iuvenes mendicantes hospitio recipiuntur nocturno, cum plures ob angustiam coegerent in eodem lecto cubare ob inopiam pulvinarium, charitatem volens castam, atque pudicam, tantum auri clanculum erogavit ad comparanda anacalictaria, ut modò singuli ho-

Exercitia pietatis.

Familia.

Species corporis.

Domini animi.

Negat Caput-
lium
verti
in hali
ludium.

S. Galla
hospitium.

Alia
nocturni
opere
diutius
ser. Can.
dualis.

honestè eadent, & commodè.

Car. Sacramtis Turcarum irruptione penè perditis quinquaginta millia Coronatorum contulit, ut reparatis phalangibus bellum refunderet. Regnarat Maieſtas etiam in privata fortuna cohiberi non potest, quin ageret more Pontificis.

7. *Fallax Petrus*. Mortuo interim *Clemente X.* die 22. Iulii 1676. Conſuetudine Urbis Romanæ effraſtis carceribus in ſignis libertatis more vetuſto; 120. millia Coronatorum extraxerūt ex arce S. Angeli ad erectionem Conclavis ætario deficiente. Auditis poſtea Oratoribus Principum, die 2. Auguſti, cellulas ingreſſi Patres per dies unum, & quinquaginta indecentennis ſerutinis declinaveſe diſcordes: donec lumine irradiante ſuperno, per ſchedulas nemine diſcrepante, die 21. Septembris D. Matthæo ſacra, *Benedictum Odeſcalchum* dixere Pontificē, eodem tempore, quo Sarmata victoriā evēntū proſſigavit Turcas. Præſidium hoc futuri triumphi auſpicio *Innocentio*. Zelotypus Deus auctor huius electionis cognovi, pluribus patere voluit argumentis eam humanæ electioni diſſimilem. Si enim hæc arcana perſcitur; votis illa publicis eſt abſoluta.

Reges arcana celant, vel non hoſtem exiſcent; vel nō improba pandant. Deus, cuius voluntati nemo reſiſtit: cuius bonitati nemo reclamatur, opera ſui voleus manifeſta, electionem hanc ab initio publicam voluit per vocem populi, qui eſt organum Dei. Hinc Patres poſito ambitu; Principes licet diſcordes quamvis armati, paſſimibus exarmati Hiſpani convenire cum Gallis, ut *Odeſcalchum* ſolū habitū rationis meritorum, poſt variæ conſultationum procellas, Pontifex eligeretur Romanus, *Columbæ* ducē, quo poſtquam libi liberatis plumis in ære ſuſpenſa ſteterit, devolans in magni Odeſcalchi caput, & renitenti ſua viter ablandita, quem Cælum, & Terra poſcerent, offendeat. Vnus ille ambiguis hære, & morere, coram Deo proſolvitur ugere cepit ex corde, nō huic conſentire electioni. Etiam in præteritis *Clementis IX.* & *X.* conclavibus, precibus dicitur expugnaffe Deum, nō pro eius electione vota præſentare. Vnde *M. Antonius Odeſcalchus* ſobrius *Innocentii* cum huius vota optime noſſet, certior factus quod in *Clem. X.* conclavi Patres *Odeſcalchum* meditareſſent Pontificem, mediā nocte Regulares excitavit S. Obſervantia ad orationem nocturnam, ut everteret Deus electionem Odeſcalchi. Bis Deus exaudivit rogantem, tercio auditū ipſe voluit, nec ampliùs alienam expectare voluntatem. Nam in pervigilio electionis Cardinales cellulam ingreſſi *Odeſcalchi* ut manum oſcularentur in ſignum electionis fuſſe, reclamantem tantis onerare, & penè oppreſſere argumentis, ut inde Deo contradicere formidaret. Impletum tunc S. Malachie vaticinium.

Bellus inſatiables, quod *Aquilam*, & *Leonem* animalia ferociſſima, & voraciſſima in ſternmate habeat; Et nunquā ſatur de Viciſſima triumphis, quaſi ieiunus & famelicus ſemper majora appetat, & anneheatur. Priuſquam tamen electio procederet, nonnulla cēſura notavit, quibus ad morum reformationem Purpurati iuramento ſubſcriberent: quæ licet ſeculo adverſa corrupto, & libertati vivendi inimica, nullam in Patribus excitare diſcordiam, immo eadē nocte, plures eorum ſubſcripſere, cæteri die ſe-

quenti, quo unanimis dixere Pontificem, tenuentem tamen, & lachrymis inſiſtētem proſpicerat ad meliorē, nec Eccleſiam perderet viro cōmendantes inutili. Hoc animi fluxu noctem duxit inſomnis, quomodo ſalvā conſcientiā ſe ſubduceret. Mane factio, canonicè repetitis ſuffragiis, ſexaginta tres Cardinales nemine diſcrepante, in adorationem tuerent, lachrymis certantes mutis. *Innocentius* dici voluit, ut gratus memoriā renovaret *Innocentius X.* à quo Cardinalis creatus, & ut nomen imponeret moribus conſonum præteritis, atque futuris. Sui enim cenſor acerrimus nomen aſſumere voluit, quod cum honore onus recordaretur impoſitum. Geſta recenſendo præteritorum Pontificum, qui dicti *Innocentii* doctrinā, moribus, politiā æquarunt vel ſuperarunt a neceſſarios.

Publicante *Barberini* Decano S. C. electionem, & interrogante, an acquieſceret *Odeſcalchus* hōſtem de ſella ſurgens accurret ad aram, ubi pronus in terrā, altā voce ſe imparem tanto oneri ſaſſus, acquieſcere declaravit, quā vocationem crederet Spiritus Sancti, cum ipſe nullā arte quaſiſſet. Ad nomen *Odeſcalchi* Roma vocibus plaudens feſtavis geminavit quod in aſſumptione Anaſtaſii Imperatoris. Reges ut vixiſſet. *Benedictus non fuiſſet, ſi Innocentius fuſſet eſſet*. Veneti auditū electione quatuor designarunt Obedientie Legatos. Ad ſacra oſcula pedum cum veniſſent Oratores Principum, eam ſervavit modeſtiam, & humilitatem, ut erubere de oblato videretur obſequio. Veneta Republica non ſolū quatuor Senatores primarios Procuratores S. Marci designavit, ſed etiam agnatos Pontificis inter Patricios aſſumpſit. Conſecratur domum, aureorum millia in ſacrum congiarium *Conclavistic* quinquaginta Scutorum millia Poloniſ Catholiciſ erogavit; teſte *Fr. Franc. a S. Auguſtino, Macedo in panegyrico*. Aulæ poſtea reformatione ſuſceptā, primā legem edidit.

8. *Præ Livio Odeſcalcho* nepote ex fratre, *ut vi. veret more privati*, cum ſolis bonis patrimonialibus valeat vivere more Principum. *A. mulus* tamen Pontificis ſancti bona credens à Deo ſibi collari in pauperum alimoniam, de ſuo ſepè ærarium ditavit Eccleſiæ. Et hoc novum miraculum, quod Nepotes Pontificis non ſolū abſtineant à menſa Petri, ſed Reipublicæ conferant patrimonium privatum. Imperium exercens adverſus ſeipſum parā Principum modeſtiā Annis, duodecim longævi. Pontificatus, quamvis patruſ dilectus, nunquam viſus eſt tumeſcere, vel laſcivire. Muneribus Eccleſiæ vacuus, adhuc plenus paterni, moribus innocens, viriæ ad hoc ſine querelā. Hunc die electionis fuſe *Innocentius* ad ſe evocatum monuit; ut in poſterum iis contentus, quæ paternā hereditate Deus abundè contulerat; non diſquireret præſentare, nec Principatus ambire.

Legem ſer. ed. tra. Nepotem. Livii Odeſcalchi mores. Reſponſi Principum affinitates. Cardinalibus in congrua ſitionem minime admiſſis, ſub poenā indignationis fuſe legem expectaret, & adhuc expectat, reiectis Principum affinitatibus, volens Papam ſi vult nubere, nubat pari. Ut legere eſt apud ipſos *Acatoliceſ*.

Coronato *Innocentio* ſymbolus eſt appoſitus percuſo nūmſmate (ut n. 1.) *Innocentius manibus, & nudo corde*, quod tamē Pōſticiſ modeſtiā reſpuit, nave ſubſtituta Apoſtolorū fluctibus agitata cū epigraphæ *Salvo nos Do-*

Car. dinalis aurum Poloniæ conſert in Turcas.

Pape eligenti Odeſcalchum

Columbæ præſulit ei Pontificem

Renitit accipere Pontificatū.

Priſquam conſentiat, plura corrigenda notat.

Innocentius cur die eius

Gedus Roma præſentia.

Innocentii modeſtia.

Dat Cōgiarū

Legem ſer. ed. tra. Nepotem.

Livii Odeſcalchi mores.

Reſponſi Principum affinitates.

Mala
prævi-
dit.

Cardi-
alis Cibo
à secre-
tis af-
sump-
tus.

Nepos
causas
ad sub-
dia in
Turcia

Anim
reforma-
mat.

Ritum
restitu-
it an-
tiquum

Propha-
natores
templi
coerce-
tis.
Fornici-
is inhi-
bet pec-
tus nu-
dare.

*Domine n. a. mala prævidēs pestilentia, quæ Austriā vel oculis læscirent, sed sponsum solummodo ger-
menē totam absumpsit. Belli, quod adversus Orbem
Christianum Turcæ parabant. Inundationis, quæ
Romam deformavit. Alderatum postea Cardinale
Cibo ministerii primum à secretis assumptis. Urbini
iste Æmilie, & Ferrariæ tribus legationibus clarus
(Annonā populum, iusticiā forum itā pellexit, ut
Pactum dixerint redeuntem) Insulā donatus Aesianā
post reformatum Clerum disciplinā reparata Ec-
clesiā, Romæ restituit, S. S. Congregationum ar-
cana maiora, eā fide, ac diligentia tractavit, ut eius
ministerii parabola laudaverint Evangelii. Beatus
ille servus, quā cum venerit dominum, invenietis vigila-
tem. Aulæ præpositus Pōtificis, Legatus dictus Aven-
nionensis, Protector Minorum Obsevantium, Tri-
nitarioium, Collegii Germanici, Armenicæque natio-
nis sacellum extruxit magnificum in Ecclesiā S. Ma-
riæ De Populo, ubi cineres requiescunt Maiorum suo-
rum, qui cum Christi vicariū claves sanctissimē tra-
ctarint Ecclesiæ, vel morui viventibus Ideam non
unam exhibent Pontificis Sancti. Hoc exemplo In-
nocentius posteris memorabilis, quandoquē à præde-
cessoribus inchoato, sed nunquam absoluto*

*9. Nepotismum fepelivit, Pontificatum exorsus ab
eo in quo alii finierunt. Gratias agenti præ digni-
tate collatā ad instantiam magni Principis.
ac tutelam offerenti perperam Domus Odescalchæ
respondit, Sibi Domum non esse, nec testum dignitatem
centulicis commendat, ut iustitia satisficeret, & bona
fama. Dubius, nē post obitum resurgeret Nepotif-
mus, Cardinales excitavit, ut eum Sacramento abjura-
rent adiecto anathemate, sed opus eum iaceat im-
perfectum; in magnis voluisse, fat erat. Annus exu-
bat rat duodecim Pontificatus; nec micæ gustavit
nepos, quæ eadē de mens à Domini. Immo decem
vel duodecim nummorum millia annuatim contri-
buere coactus vel in pauperum alimoniam, vel in
subsidium Christianorum arma gerentium adversus
Turcas, ære suo dignitate rependit alienam. An-
t. 1683. Viennam præmentem Turcā, cum Papa Car-
dinales ad supplicia excitasset, ne potem solutione de-
cem millium Coronatorum mulctavit, quā non
elemosinam, sed debita solveret, vel pomas subiret.
Picturæ, aulæ si aliquando ex testamento amicorum
Pontifici obveniant, hæc solet largiti nepoti onere
tamen addito æstimandi rem legatam, & duplum
pretii erogandi pro celebrandis facticiis in sub-
sidium testatoris.*

*10. Domus compōsit Instituti sanctis, quæ posteris
erant documenta salutis, ad palatino conveneris, pro-
pæ arā ex aulā formavit, ut nusquam (teste Macedo) D
sit severior disciplina morum, & exercitatio pala-
stra virtutis.*

*In sacris peragendis ut priscum repararet ritum, Ca-
nonibus reperitis antiquis, expositum habes sub ti-
tulo Speculum sacerdotum, quo servato Sancti San-
cta tractabunt.*

*Zelo zelatus, nē Domus Dei fiat spelunca latro-
num; Templi propheta teos etiam natu nobiles, divi-
tiis claros exilio mulctavit, deportavit.*

*11. Hæreses nē ipso periret in templo, renovato
prisco S. Lini decreto, inhiuit fornicis nudo pec-
tore, vel expansis mamillis Ecclesiam ingredi.*

12. Viles, quæ Sponsæ Christi, nē vel auribus,

*vel oculis læscirent, sed sponsum solummodo ger-
menē totam absumpsit. Belli, quod adversus Orbem
Christianum Turcæ parabant. Inundationis, quæ
Romam deformavit. Alderatum postea Cardinale
Cibo ministerii primum à secretis assumptis. Urbini
iste Æmilie, & Ferrariæ tribus legationibus clarus
(Annonā populum, iusticiā forum itā pellexit, ut
Pactum dixerint redeuntem) Insulā donatus Aesianā
post reformatum Clerum disciplinā reparata Ec-
clesiā, Romæ restituit, S. S. Congregationum ar-
cana maiora, eā fide, ac diligentia tractavit, ut eius
ministerii parabola laudaverint Evangelii. Beatus
ille servus, quā cum venerit dominum, invenietis vigila-
tem. Aulæ præpositus Pōtificis, Legatus dictus Aven-
nionensis, Protector Minorum Obsevantium, Tri-
nitarioium, Collegii Germanici, Armenicæque natio-
nis sacellum extruxit magnificum in Ecclesiā S. Ma-
riæ De Populo, ubi cineres requiescunt Maiorum suo-
rum, qui cum Christi vicariū claves sanctissimē tra-
ctarint Ecclesiæ, vel morui viventibus Ideam non
unam exhibent Pontificis Sancti. Hoc exemplo In-
nocentius posteris memorabilis, quandoquē à præde-
cessoribus inchoato, sed nunquam absoluto*

*Vindex Instituti Monastici vitam inter Regulares
excitando communem, plures expugnavit ad seve-
riorem observantiam, Dominicanos præcipue in
Lombardiā, Thuscā, Venetiis Dominicanos S.
lo: & Pauli cucullo deformatos ad modestiam re-
vocavit magno fructu, & plausu. Quamvis enim
habitus non faciat Monachum, ex habitu tamen
cognoscitur Monachus.*

*13. Dignitates, Vigilantiā non minori ergā Cle-
rum epistolā pastoralis omnibus mandavit Episcopis,
nē ullus iniciaretur factis absq. titulo Beneficis, iux-
tā normā Tridentini Concilii præmissis exercitiis
spiritualibus; Cōgregatione addita, quæ moribus in-
cuberet promovēdorum ad dignitates, & Episcopa-
tus, quorum electionem quandoquē distulit non si-
nē murmure, donec cognitus; viros dignitatis
querere, non viros dignitatis; laudarent Principes.
Anno 1688. Mense Martio, roganti euidam Nea-
politano . . . de Episcopatu providendi, negavit Pa-
pæ hoc solo capite promovere, quia postulasset.
Hunc æmulus M. Antonini Isidorianus Venetorum
Principes Canonicatum ambientibus respondebat,
Querelas instrueret contra Innocentium XI. R. P. à quo
didicerat dignitates non ambientibus distribuire. Etiam
Benedictus XII. moribus sanctis in electionibus
tardus dicebat, se idoneos querere, & rarā invenire.
Inventos tandem Innocentius pensionibus onerare
prohibuit, nē eis commodum deesset alendi paupe-
res, decretoque prohibuit pensiones transferri in
posteris ultra dimidium, & sine dispensatione, nē
gravi præiudicio bona Ecclesiæ fierent hereditaria.*

*14. Si quorum tutelam suscepit, patronum non habe-
bant; incerta respiciens non personas, suffragante
virtute ignotos etiam promovit. Nomina legente
Cardinali Cibo ambientium Canonicatum cum lico-
ris commendatiis (cuique enim parvulus erat
Marchio, Princeps, vel Cardinalis) nomen tandem
eum recurreret sine advocato, interrogavit, Hunc
quis commendat? nemo, respondente Cibo licet idoneum,
reposuit Papa: Hunc nos commendamus. Contra am-
bientes frequens eius est excausatio; quod Deum
præ oculis habere respiciere non vultet commendantes
humana. Vel: Regimen charitas providet, Providentia
providet, cuius homo est executor.*

*Idem agnitem respiciat, discrimina non times; ex
his enim Deus humana consiliis saluti. Quid magis
sacrilegum, & horrendum spectari poterat, quā fiant
Dei crucifixus? & tamen salus inde generis humani.*

*15. Magnates semper quidē audiendi, sed non semper
exauditi, si à disciplinā deficiat Ecclesiasticā, nē in-
fulescant tumidi, & Hæretici odiosos faciant Ecclesiasticos.
Sciatis isti villicati rationem se Deo redditoris non
Principibus. Cardinalis Aguirres vacuum cum redi-
ret à Consistorio, ubi rogaverat, nec impetraverat,
dicebat altā voce, Verē nūc negat sine ratione. Num-
mus consonat n. 3. in quo Iustitia cum epigraphe
de Culo præcepit. Hac præ oculis habita.*

16. Æmulos non semel promovit, ut contigit cum

Monas-
tibus
Musici
interdi-
cit.

Regula-
res re-
format.

Concil-
ium
promove-
re Tri-
dentini

Ambien-
tibus be-
neficia
negat.
Lauda-
tur à M. An-
tonio Isidori-
no.

Pension-
ibus non
onerat.

Proce-
dit pa-
tronum
non ha-
bentes.

Adagi-
um, Inno-
centius XI.

In Deo
spectan-
dam.

Promo-
vet a-
mulos.

nepose Cardinalis Imperialis, quem suæ electionis Arum millibus exsoluit, exoneravit ab impositionibus *militum de Leva: à vestigali cornum*; aliiquod gravaminibus, quibus urbes tenebantur, & oppida: *Vfuras etiam Hebræorum, quas sedente Clemente IX.*

mitigari curaverat, dictus Papa magis ac magis reprecisito aperto *Monte Pietatis*, unde pauperes subsidia colligant in necessitatibus suis.

21. *Vfuras Montis*, Montes proximè collapsos, excogitavit ardui, sed perutili reformatione adiuvit, instauravit, afferuit, creditores nunc pensionè exigant opportunam. Ad Censum extinguendos exhaustis *Vt. bium*, atque oppidorum ætatis, pari munificentia pecuniam subministravit.

22. *Camera Apostolica*, quæ uovo semper onere addito annuatim obstringebatur suprà ducta millia aureorum ætis alieni, nunc Innocentii economiā immunis triumphat, & libera. Mitabantur, & quasi irridebant Pontificem ad manus calamo rationes subtiliter recognoscentē sumptuarias, normas, & regulas expendentē Dataris, sinas introspectientē *Camerae Apostolicæ*, libellos supplices diligenter examinaret, videntes nunc ex domesticā disciplinā totius pendere gubernationē Ecclesiæ, & onera bellica adversus Turcas, & Hæreticos, severa. *Camerae* Domus reformatione Orbem admoneri reformationis suæ, multicare non audent.

23. *Aquæ*, Flagellum cum videret in manu Domini; Concionatarius mādavit totius Orbis Terrarū, ut relictis fabulis Christum prædicando Crucifixum, Populum Romanum altā voce, ex suggestu ad por-nirentiam excitaret, aperte ei denunciando, Mortem inflare præ careret. Nummis habes num. 4. in quo Petrus, & Paulus, cum invocatione, *Audite voces sapientum*. Nec longè exuberante Tyberis 6. Novemb. An. 1686. ostendit Deus eam fuisse Mūdi impuritatem, ut novissi inūdatione purgari posset, Natavit civitas in civitate; & colles natavēt. Romani. Aqua nē sola ferviret; Orbem fugavit famem, & pestilentia, & nec precibus Innocentii placatus Deus, permisit Vicatio suo annō accurrere, & auro, eā pietate ut Romam servaverit etiam natan-tem. Flagellum fuit, cum Anno 1688. die 5. Iunii

24. *Turbine*, Motu terræ, concussis serē omnibus Æmilie urbibus, deformatā Neapoli, Beneventū pen- nē in cinerē abiit Civium strage miserabili, Archiep. Vincentio Mariā Cardinali Vrsino miraculosè servato sub tutelā S. Philippi Neri, quem cum imaginibus Sancti intercessoris, & cæmentis vivum extraxere sepulchrum. Roma ipsa destinata flagellis, intercedente *Innocentio XI.* servata est, itā revelante pia. . .

25. . . . moniale S. Therese in coenobio S. Lucie. Reliquas civitates, quas preservare non valuit, restituit piē, datis centum, & quinquaginta millibus Coronatorum in subsidium distribuendis; onera inde omnia Flaminia remissa ad decennium, munificentia maiore, quā Tiberius qui ea indulsit tādum ad quinquennium. Mpenum tandem aggressus reparationem Beneventi, onus subit gravissimum. Tantā pietatem nummis laudat, n. 5. in quo Matrona lactans pueros fuit epigraphæ, *Nam quævis sua sunt.*

26. *Britanni*, Evangelio promulgando inter Gentes, vel inter Hæreticos restituendo quantum contulerit, interces accedant toto ab Orbe, veridici Cælo divisi Britanni, ad quos misis Religiosis doctrinā

27. *Britanni*, Evangelio promulgando inter Gentes, vel inter Hæreticos restituendo quantum contulerit, interces accedant toto ab Orbe, veridici Cælo divisi Britanni, ad quos misis Religiosis doctrinā

28. *Britanni*, Evangelio promulgando inter Gentes, vel inter Hæreticos restituendo quantum contulerit, interces accedant toto ab Orbe, veridici Cælo divisi Britanni, ad quos misis Religiosis doctrinā

29. *Britanni*, Evangelio promulgando inter Gentes, vel inter Hæreticos restituendo quantum contulerit, interces accedant toto ab Orbe, veridici Cælo divisi Britanni, ad quos misis Religiosis doctrinā

nepose Cardinalis Imperialis, quem suæ electionis Arum millibus exsoluit, exoneravit ab impositionibus *militum de Leva: à vestigali cornum*; aliiquod gravaminibus, quibus urbes tenebantur, & oppida: *Vfuras etiam Hebræorum, quas sedente Clemente IX.*

mitigari curaverat, dictus Papa magis ac magis reprecisito aperto *Monte Pietatis*, unde pauperes subsidia colligant in necessitatibus suis.

21. *Vfuras Montis*, Montes proximè collapsos, excogitavit ardui, sed perutili reformatione adiuvit, instauravit, afferuit, creditores nunc pensionè exigant opportunam. Ad Censum extinguendos exhaustis *Vt. bium*, atque oppidorum ætatis, pari munificentia pecuniam subministravit.

22. *Camera Apostolica*, quæ uovo semper onere addito annuatim obstringebatur suprà ducta millia aureorum ætis alieni, nunc Innocentii economiā immunis triumphat, & libera. Mitabantur, & quasi irridebant Pontificem ad manus calamo rationes subtiliter recognoscentē sumptuarias, normas, & regulas expendentē Dataris, sinas introspectientē *Camerae Apostolicæ*, libellos supplices diligenter examinaret, videntes nunc ex domesticā disciplinā totius pendere gubernationē Ecclesiæ, & onera bellica adversus Turcas, & Hæreticos, severa. *Camerae* Domus reformatione Orbem admoneri reformationis suæ, multicare non audent.

23. *Aquæ*, Flagellum cum videret in manu Domini; Concionatarius mādavit totius Orbis Terrarū, ut relictis fabulis Christum prædicando Crucifixum, Populum Romanum altā voce, ex suggestu ad por-nirentiam excitaret, aperte ei denunciando, Mortem inflare præ careret. Nummis habes num. 4. in quo Petrus, & Paulus, cum invocatione, *Audite voces sapientum*. Nec longè exuberante Tyberis 6. Novemb. An. 1686. ostendit Deus eam fuisse Mūdi impuritatem, ut novissi inūdatione purgari posset, Natavit civitas in civitate; & colles natavēt. Romani. Aqua nē sola ferviret; Orbem fugavit famem, & pestilentia, & nec precibus Innocentii placatus Deus, permisit Vicatio suo annō accurrere, & auro, eā pietate ut Romam servaverit etiam natan-tem. Flagellum fuit, cum Anno 1688. die 5. Iunii

24. *Turbine*, Motu terræ, concussis serē omnibus Æmilie urbibus, deformatā Neapoli, Beneventū pen- nē in cinerē abiit Civium strage miserabili, Archiep. Vincentio Mariā Cardinali Vrsino miraculosè servato sub tutelā S. Philippi Neri, quem cum imaginibus Sancti intercessoris, & cæmentis vivum extraxere sepulchrum. Roma ipsa destinata flagellis, intercedente *Innocentio XI.* servata est, itā revelante pia. . .

25. . . . moniale S. Therese in coenobio S. Lucie. Reliquas civitates, quas preservare non valuit, restituit piē, datis centum, & quinquaginta millibus Coronatorum in subsidium distribuendis; onera inde omnia Flaminia remissa ad decennium, munificentia maiore, quā Tiberius qui ea indulsit tādum ad quinquennium. Mpenum tandem aggressus reparationem Beneventi, onus subit gravissimum. Tantā pietatem nummis laudat, n. 5. in quo Matrona lactans pueros fuit epigraphæ, *Nam quævis sua sunt.*

26. *Britanni*, Evangelio promulgando inter Gentes, vel inter Hæreticos restituendo quantum contulerit, interces accedant toto ab Orbe, veridici Cælo divisi Britanni, ad quos misis Religiosis doctrinā

Ufuras
Hebræo-
rum co-
pimile.

Montes
refo-
mat.

Camera
Apostol-
licam.

Mandat
conco-
natori-
bus de-
ferere
fabulas.

Motus
Terræ

Britan-
nia ad
Petram
redit.

conspicuis, obtinuit tandem, ut centum, & tri-
 ginta fere post Annos *Carolus II.* in sinu matris ex-
 piraret Ecclesiæ Romanæ eiusque successor *Jacobus*
 Magnæ Britanniæ Rex iacobitisimus, Religio-
 nem Romanam Catholicam, quam palam pro-
 fessus erat regnante *Carolo II.* fratre suo, nunc legi-
 bus, & ritibus restituit antiquis non solum confir-
 maret, sed subditos revocaret errantes, lege editâ
 die 14. Aprilis An. 1687, ut nemini vis interretur
 ad credendum; Religio libera esset, edicto sublato
 tyrannæ *Elizabethæ*, quo usque in hodiernam diem
 tenebantur omnes Religionem ciuræ Romanæ.
 Legatus postea Ferdinandus de Abdua nunc Archiep.
 Amasienfis veluti triumphator Vindeciorum susceptus,
 cõversus est primò domi suæ à Duce *Grafio* deſun-
 cti Regis filio (quavis non Britannie per Comes *Legatus*
 occurrere) & Maris proarchihalasso. Hunc Rex
 substituitur Duci *Somerſæthæ*, vel *Somerſeto* professio-
 ne Lutherano, qui cū Nuntio occurrere recuſasset, mu-
 neribus publicis expoliatus iacebat. Mandaverat Rex
 Nuntium interrogari, quibus officiis eoli desideraret ut
 omnibus palam fieret Regis obsequium ergâ Sedē Apo-
 stolicam, ac veræ Religionis ministros: respondente
 Nuntio, *Disponere Clementia Regis*: prima Iulii post
 prandium, Dux in curru Regio petit Domum Legati,
 qui curru ascendens occupavit latus dexterum,
 Duce stipante sinistram; magister cæremoniarum in lo-
 co sedit novissimo, Legati curus pergebat vacuus:
 secundum, & tertium eiusdem Legati confederunt
 Ecclesiastici veste induti talati. Sequebantur curtus
 octo suprà viginti (inter quos duo missi ab Episcopis
 Protestantibus) cum aulicis, & palatinis, tantâ frequen-
 tia populi, ut semitæ viderentur angustæ. Vententi Le-
 gato occurrit in portis palatii duo palatini, in
 gradibus Præfectus Prætorii, in Procætonibus alii
 Officiales, in Aula S. Georgii sedebant in throno Rex,
 & Regina. Inclinanti Legato Rex primò aperuit caput,
 secundò, & tertio surrexit (Aliis Oratoribus Prin-
 cipium non assurgit, semel tantum caput aperit) Trac-
 toris exhibitis respondit Rex plenus gaudio: Hoc nobis
 falis credit ad gloriæ, ut Christi Vicarius Innocentius XI.
 Pontifex Romanus nos *Jacobum Britannia Regem*, Ecclesia
 filium habeat, & habiturus sit obsequentem etiam cum re-
 gni, ac vitæ discrimine. Charissimæ Patris verè Inno-
 centii ut amari possimus, promittimus non aliud quære-
 re, quam Dei gloriam, & veræ Religionis incrementum;
 Hoc nos Christiani Regis asserimus primum officium.
 Pro legatione, ac Legati personâ nobis gratissima gratias
 agimus, quid tanto Religionis decore provinciam sibi
 conciliaverit. Omnia propterea speret secunda, & à nobis
 studia omnia, Regis namq. ad exemplum Britannia com-
 plecti obsequium solvet Summi Sacerdotis Legato debitu.

Domui eadem pompâ restituit officiis certavit
 cum Primo Ministro, ceterisque Palatinis, qui lauti-
 tias magnificè suscepit quavis Lutherani, omni
 tamen veneratione Pontifici propinquant.

Die sequenti Londinum venit ad salutandam Regi-
 nam viduam, nimia quidem frequentia populi,
 pacificè tamen, & honorificè, quavis Græcus Epil-
 copus, qui fortè in Insulam appulerat, staturâ longus,
 lingua audax, moribus incivili, turbæ immixtus seditionem
 concitasset, reuſitibus pueris, & exprobranti-
 bus *Erci Saran*, *Simæ Papa*, in domum contugiens
 Legati suadebat subsistere, nec populo se exponere

furienti, quia nonnulli eadem spiraret. Legatus tamen
 cum esset in procinctu plenus fide, arque constan-
 tiâ sedens in curru Reginæ, populo exiit plaudente,
 In se: Ab hac die datum Catholicis liberum Religio-
 nis exercitium, reſeratis, reconciliatis pluribus
 Ecclesiis, cõnobis Carmelitarum Excalceatorum,
 qui in habitu Regulari, & Clericali publicè minis-
 terium profitentur Apostolicum; accitis etiam Patribus
 Congregationis Missionis, qui in Regio sacello sacer-
 dotoribus instruendis, arque ecclesiasticis functionibus
 devotè, ac omni cū maiestate obeundis solerter
 præſent. Rependit misericos Deus Regis pite-
 tatem, datâ masculâ prole die 20. Iunii 1688, totius
 Reipublicæ Christianæ gaudio, nè regna ditissima
 novâ iterum deformarentur hæresi post Regis obi-
 tum, Episcopi, & Pastores Protestantes cum ex
 gressu ad tutelam erroris laterarent in Regem, nè
 aditus aperiretur Religioni Catholica; & iniuriarum
 dissimulavit, donec nato filio plures eorum carceri
 mancipavit. Romæ Pontifex Purpurarii ortum novi
 Regis significans præ lætitiâ ter lachrymis intercept
 orationem, Genitore Regē gravi exornavit Elogio,
 Iosam dicens, qui directus à Domino in penitentis Gen-
 tium, & in diebus peccatorum corroboravit pietatem.
Electus. 49. Patres cum exultasset in laudem Altissimi,
 pauperibus tria millia nummorum distribui mādavit.

26. Palatinus: ob mortem Caroli Electoris Pa-
 latini professione Lutherani deficiente masculâ prole,
Philippo Gulielmo devolutus *Neuburgensi*, Deo
 adiuvante, Religionem suscepit Romanam.

Huc faciunt nummismata tria, quorum primum
 Ecclesiâ exhibet cum epigrapha, *Vna super nam*. Se-
 cundū in quo Fides cū Cruce, & flammâ sub lem-
 mæ, Dominam formidabunt adversari eius. Tertiū, in
 quo Petrus cum Evangelio, & Clavibus Ecclesiæ sub
 epigrapha, *Non desinet fides tua*.

Fama Innocentii excirati Schismatici Orientales
Velas vel *Blasus* Archiep. Samacensis ad Mare Cas-
 pium obedientiam professus Sedis Romanæ 20. Ap-
 rilis 1682, operarios mitti rogavit ad instru-
 tionem Christianorum, qui sub Turcarum Domino iace-
 rent inquam vana in ore serpentum.

Machdrinus Episcopus Samautensis prædicatores trāſ-
 mitti, et doctores ad docendos videt, & ignaros Armenos
 veram, et sinceram Catholicam, et Apostolicam Ecclesia
 Romanam fidem, quam cupiunt, et volunt profiteri abivato
 Schismate, et erroribus Armenorum. Datum in Civi-
 tate Samautri. An. Sal. 1683.

Infirmus et illius Vr. filius Machdrinus Ep. ac
 Locum tenens Prot. D. Stephani.

Euthimius Archiep. Tyri abivato Græcorum erroribus
 Sacrosanctam, & Catholicam Fidem profertur Ro-
 manam, promittens fidelitatem, obsequium, & obedien-
 tiam Summo Pontifici Innocentio XI. eiusque successoribus
 canonice electis, Sedem confertur Apostolicam, Ro-
 manam Pontificem gaudere primatu in universo Mun-
 do, Successorem esse B. Petri Principis Apostolorum,
 Christi Vicarium, Caput Ecclesiæ, patrem, et magistrum
 Christianorum, cui medio Petro data est potestas regendi,
 pascendi, docendi Ecclesiâ Universalem, præterea regis
 Pontificem, et cum in sua confirmet Ecclesiâ, & Apostolicâ
 indulget benedictionem. Dat. 20. Decemb. 1683.

Ignatius Patriarca Aniochiensis die 23. Aprilis An.
 1683, declarat, & profertur se subditum, & obedientem

Nativi-
 tas Re-
 gis Bri-
 tanni.

Palati-
 nus
 Eccle-
 siæ ro-
 concil-
 iatur Ro-
 manæ

Schis-
 matici
 errores
 abiicit,

Regis
 respon-
 sam.

Seditio
 Londi-
 ni con-
 tra
 Græci
 Episcu-
 pum.

cam subscriptione. Ignatius Patriarcha Antiochenus ve-

metum legem Imperialium heretici possunt ad Ecclesiam societatem reduci, &c.

Joseph Patriarcha Chaldaeorum profertur Fidem Catholicam Romanam, obedientiam solvens Innocentio XI. cam subscriptione. Dei Omnipotentis gratia pauper Joseph Patriarcha Chaldaeorum.

Instituta Congregatione Gallorum Sacerdotum, plures misit ad Mundi confinia, ut remotissimos Regnum Sciam, & Tanehi habitatores excitent ad Fidem Christi. Indos ut servaret in gremio matris Ecclesiae B. Thubium Mongroevum Archiep. Limensem retulit inter Beatos.

27. Ex Alpibus Cottii, quae Delphinatum à Pedemonte separant, itinerumque iterum Albingensium, & Hulsitarum reliquit, quae toties victæ, sed non vinctæ, novâ doctrinâ Calvinii tumide adhuc movebant lacertos non sine discrimine Ducis Sabaudi, iniitâ pugna, & strage victæ cruentâ, in Orientem fecerunt ad bellum Peloponnesiacum, quod Veneti gerebant in Turcas, ea forte, quæ viris continet, qui castra sequuntur.

Rhetæ accolis cum novos delegaret Apostolos Patres Societatis Iesu, instructionem scripto datam verbis absolvit Evangelicis, *Mitto vos in vintam dilectam*: datis tutoribus Notitiis Apostolicis apud Regem Catholicum cuiusque Oratores, quos gravi excitabat elogio; *Satis ei famularant in semitis patrum suorum*. Batavos quoque iuvit missis operariis, qui sanctâ doctrinâ, ac pietate oves revocarent errantes. Hereticis omnibus poenitentibus hospitium aperuit, quod auro ditavit in refectionem corporum, & Indulgentiis pro animarum salute.

28. Ex Gallia etiam, Ludovicus 14. aulâ primùm deportatis Hugonotis, iudæ bonis spoliatis, porcâ tandem corporali ad Religiosæ confingens aviam, Animarum supra millionem, & dimidium restituit Creatori suo, regno pacem, sibi fidelitatem. Quis enim fidelis Regi, si infidelis est Deo? *Omne regnum in se divisum desolabitur, & domus supra domum cadet*. Durus vilis hic sermo Heterodoxis, quasi gladio mens cogeretur humana ad credendum, cum tamen sine baculo, & sacculo Christus voluerit prædicari Evangelium. Gallus autem sacculo, quem bonis replet damnatorum; baculo, quem specie religionis cruetaret sanguine innocentium. Zelus tamen facile agnoscitur Regis Christianissimi, si ad parentes, & progenitores respicias proscriptorum, qui nullâ causâ deficientes à veritate Orthodoxâ, specie pietatis arma tulerunt adversus Legem, & Regem. Quæ iniuria? si ad Religionem retrahantur, quam iuraverunt in fide parentum, ut Regem Religionis restituerent, nec permittantur hereses serpere ubi non erant? Honestum decretum, in eodem solo mori, & nasci more Romano. Non aliter enim nasci possumus sub Rege Christianissimo.

Galli Monarchæ zelum pro unitate Religionis Orthodoxæ, quam sanctum pluribus S. S. Patrum testimoniis nos comprobamus in nostris ad Decretales licentiarum, ex quibus unam decerpere liceat Augustini auctoritatem ep. 50. ad Bonifacium, quæ refertur c. 1. *schismatici caus.* 23. q. 6. epistolæ sequens est titulus.

Augustinus Bonifacio viro militari de Caesaris comitatu, comminanti illi Donatistarum hæresim nil habere commune cum Africanis & quâ moderatione per

Pont. Rom. Tom. V.

Modi correctionis ex verbis Augustini atcedere. Imperatores quid pro salute cõtrâ veritatem cõstituerunt malas leges, probatur bene credentes, & coram perseverantes. Quando autem pro veritate cõtrâ salutem cõstituerunt bonas leges, terrentur ferventes, & corriguntur intelligentes. Quicumque ergo legibus Imperatorum, quæ cõtrâ veritatem Dei servantur, obtemperare non vult, acquirit grande præmium. Quicumque autem legibus Imperatorum, quæ pro Dei veritate servantur, obtemperare non vult, acquirit grande supplicium. Nam & temporibus Prophetarum, omnes Reges qui in populo Dei non prohibuerunt, nec everterunt quæ cõtrâ Dei præcepta fuerant instituta, culpantur: & qui prohibuerunt & everterunt, super aliorum merita laudantur. Et Rex Nabuchodonosor, cum servus esset Idolorum, constituit sacrilegam legem, ut simulacrum adoraretur: sed eius impie constitutioni qui obedire noluerunt, piè fideliterque fecerunt. Idem tamen Rex, divino correctus miraculo, piam & laudabilem legem pro veritate constituit, ut quicumque diceret blasphemiam in Deum verum Sadrac, Misac, & Abdenago, cum domo suâ penitus interiret. Haec legem illi contempserunt, & id quod fuerat constitutum meritis perpeffi sunt, debuerunt dicere, quod isti dicunt, se iustos esse, quia ex lege Regis persecutionem patiebantur: quod utique dicerent si ita insanirent sicuti isti insanunt, qui dividunt membra Christi, exstant sacramenta Christi, & de persecutione gloriantur, quia prohibentur ista facere legibus Imperatorum, quas consueverunt pro uoitate Christi, & iactant fallaciter innocentiam suam, & quam non possunt à Domino accipere, ad hominibus querunt martyrum gloriâ.

Et infra.

Quod enim dicitur qui cõtrâ suas impietates leges iustas constitui nolunt, non petisse à Regibus terræ Apostolos talis, non considerant aliud fuisse tunc tempus, & omnia fuisse temporibus agi. Quis enim tunc in Christum crediderat Imperator, qui pro pietate cõtrâ impietatem leges ferendo servaret, quando adhuc illud propheticum complebatur: Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania: Afiterunt Reges terræ, & Principes conveniunt in unum adversus domum Dei, & adversus Christum eius. Nondum autem agebatur, quod paulò post in eodem psalmo dicitur: Et nunc Reges intellegite, erudimini qui iudicatis terrâ: Servite Domino in timore, & exultate ei cû tremore. Quomodo ergo Reges domino serviant in timore, nisi ea quæ cõtrâ iustitiam domini sunt, religiosâ severitate prohibendo, atque plectendo? Alii enim servit quia homo est, aliter quia etiam & Rex est. Quia homo est, ei servit vivendo fideliter: quia verò etiam Rex est, servit leges iustas præcipientes, & contraria prohibentes, convenienti vigore faciendi: Sicut servivit Ezechias, lucos, & templa Idolorum, & illa excelsa quæ cõtrâ præcepta Dei fuerant constructa destruendo. Sicut servivit Iosias, & talia ipsa faciendi. Sicut servivit Rex Ninivitarum, universam civitatem ad placandum dominum compellendo. Sicut servavit Darius, Idolum frangendum in potestatem Dei.

B

nie-

nieli dando, & inimicos eius leonibus ingerendo, A
Sicut servivit Nabuchodonosor, de quo iam dixi-
mus, omnes in regno suo positos à blasphemando
Deo lege terribili prohibendo. In hoc ergo serviv-
at domino Reges, in quantum sunt Reges, eū ea faciūt
ad serviendum illi, quæ nō possunt facere nisi Reges.
Cū itaque nōdū Reges Domini servirent temporibus
Apostolorum, sed adhuc ineditaretur inania, adversus
eū, & adversus Christū eius, ut Prophetarū prædicta
omnia cōpleretur, nō utiq; tunc possent impietates
legibus prohiberi, sed potiùs exerceri. Sic enim
verbo temporum volebatur ut & Iudei occiderent
predicatores Christi, putantes se officium Deo face-
re, scilicet prædixit Christus; & gentes fremere
adversus Christianos, & omnis potentia martyrum
vinceret. Postea verò quā cōcepit impleri quod
scribitur: *Estis adorabunt eum omnes Reges terræ,*
omnes gētes serviet illi. Quis nōcē sobrius Regibus
dicat: Nolite curare in regno vestro à quo tuetur
vel oppugnetur Ecclesia Domini vestri: non ad vos
pertineat in regno vestro, quis velit esse sive reli-
giōsus sive sacrilegus, quibus dici nō potest, non
ad vos pertinere in regno vestro, quis velit pudicus
esse, quis impudicus? Cur enim cum darum sit di-
vinitus homini liberum arbitrium, adulterii legi-
bus puniantur, & sacrilegia permittantur? An fidem
non servare levius est animam Deo, quā feminam
viros? Aut si ea, quæ non contempru, sed ignorantia
religionis committuntur, micus viudicanda, nun-
quid idē negligenda sunt? Melius est quidem, qui
dubitaverit ad Deum colendum doctrinā homines
ducere, quā preme timore vel dolore compelli. Sed nō
quā istī meliores sunt, idē illi, qui tales non sunt.
Multis enim profuit, quod expeririē probavimus, C
prius timore, vel dolore cogi, ut postea possint do-
cere, aut quod iam verbis didicant opere sectari.

Et infra:

Vbi est, quod isti clamare consueverunt, liberum
est credere, vel non credere. Cui vim Christus in-
tulit quem coegit? Ecce habent Paulum Apostolū:
agnoscat in eo prius cognem Christum, & po-
tēstā docentem: prius serienem, & postea cōsolan-
tem. Mirum est autem quomodō ille, qui poena cor-
poris ad Evangelium coactus intravit, plus illis
omnibus, qui solo verbo vocati sunt in Evangelio
laboravit: Et quem maior timor coegit ad cha-
ritatem, eius perfectā charitas foras misit timorem.
Cur ergo nō cogeret Ecclesia perditos filios, ut
redirent, si perditī filii coegerunt alios ut perirent?
Quāvis etiam illos quos non coegerunt, sed tantum-
modo seduxerunt, si per terribiles, sed salubres leges
in eius gremio revocentur, blandiūs pia mater am-
plexatur, & de illis nullo amplius quā de iis
quos nunquā perdidit gratulatur. An non per-
tinet ad diligentiam pastoralem, etiam illas oves,
quæ non violentor crepē, sed blandē leniterquē
seductæ, à grege aberraverint, & ab alienis cōperint
possideri, inventas ad ovile dominiū, si reuētere
voluerint, flagellorum terroribus vel etiam dolori-
bus revocare.

Et infra.

Imitatur itaque Ecclesia in istis cogendis domi-
nium suum, quæ prius ut neminem coegeret expec-
tavit, ut de sile Regum, atque genium prædicatione

prophetica compleretur. Etiam hinc enim non ab-
surdē intelligitur illa Apostolica sententia, ubi Pau-
lus beatus dicit: Parati ulesci omniē inobedien-
tiam vestram cum complera fuerit prior obediē-
tia vestra. Vudē, & ipse Dominus ad imaginem cō-
nati suam prius adduci iubet convivas, postea cogi.
Nam cum ei servi sui respondisset, Domine factus
est quod iussisti, & adhuc est locus: Exite, inquit,
in vias, & sepes, & quoscumq; inveneritis cogite in-
trare. In illis ergo qui leniter, primō adducti sunt
completa est prior obediētia: In istis autem qui
coguntur, inobediētia coarctetur.

29. *Orationem.* Error antiquus, noviterquē damna-
tus nobis occurrit, *Falsa Quærit Oratio.* In Hispania
nata specie colēdi Deum, ut est prophana, viatoribus
tribuens, quod est Beatorum. Eius exordium
summe bonum, gradatim declinat in malum, tan-
dem tumescit in pessimum. Malorum omnium causa
superbia, quæ ut peccare possit impune, iudicem non
admitteus, iactat: *Doctrinam suam ab ignoti iudicari
non posse, quā eam non intelligant: à Doctis, quā eam
agnoscant.*

Sequaces habuit bonos, & malos. Isti specie con-
templationis, libidinosi non devoti, Venerici, non
contemplativi quæserunt filium Veneris pro filio
Virginis. Illi nimis solliciti credentes animam in
carne passibili, acuti morali debere semper in Con-
templatione perstare, ad quam si semel ascenderint,
curarent minime ad Meditationem redire, plures su-
bierunt errores, Intellectus tamen, non voluntatis
quos propterea humiles censuræ submisserunt Eccle-
siæ, eorumquē libri censurā notati à S. Congregatione
Cardinalium Inquisitorum ex mandato S. D. N.
Innocentii XI.

Eorum autem, qui abutendo Oratione mentali ad
Opera carnis, nova dogmata tum verbo, tum scripto
docuerunt, & in praxim deduxerunt, ac prætexerunt Ora-
tionis Quærit contrā doctrinam, & usum S. Patrum
ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis receptum, Fi-
deles à verā Religione, & à Christianæ pietatis puritate
in maximos errores, & turpissimā quæquē induxe-
runt, sicut quidam Michael de Melino, & cuius infama
doctrina, hæretica, scandalosa, erronea, blasphemā
vitaquē impura, libidinosa, sacrilega, infamia, ex se-
quentibus 68. propositionibus die 28. Augusti 1687.
damnatis per Innocentium XI. R. P. ex assensu
Cardinalium consilio patebit, consensu accedente
voluntariā ejusdem Melino rei convicti, & quamvis
poenitentis ad carceres pro salutarī poenitentia dam-
nati.

PROPOSITIONES.

1. *Oporet Hominem suas potentias annihilare, Et hoc
est Via Interna.*

2. *Velle operari activē, est Deum offendere, qui vult
esse ipse solū Agens: Et idē opari est, se ipsum in Deo totū,
& totaliter derelinquere, & postea permanere velut
Corpus exanime.*

3. *Via de aliquo facitō sunt perfectionis impeditiva.*

4. *Actus vias naturalis est Gratia inimica, impeditq;
Dei operationes, & veram perfectionem quia Deus operari
vult in Nobis sine Nobis.*

5. *Nihil operando Anima se annihilat, & ad suam
principium redit, & ad suam originem, quæ est essentia Dei,
in qua transformata remanet, ut dicuntur, & Deus itē in
se ipso remanet quia tunc non sunt amplius duæ res unitæ,
sed*

Oratio
falsa
Quærit

sed una tantum: & hac ratione Deus vivit, & regnat in nobis, & Anima se ipsum annihilat in esse operativo.

6. Via interna est illa, in qua non cognoscitur nec laqueus, nec Amor; nec resignatio, & non oportet Deum cognoscere: & hoc modo recte proceditur.

7. Non debet Anima cogitare, nec de premio, nec de punitione, nec de Paradiso, nec de Inferno, nec de Mortis, nec de Eternitate.

8. Non debet velle scire, & gratiatur cum voluntate Dei, & eadem voluntate resignata maneat, nec ne; nec opus est ut velit cognoscere suam statum, nec propriam nihil, sed debet ac Corpus exanime manere.

9. Non debet Anima reminisci sui, nec Dei, nec cuiusquam rei, & in Via Interna omnis reflexio est nociva, etiam reflexio ad suas humanas actiones, & ad proprios defectus.

10. Si propriis defectibus alios scandalizet, non est necessarium reflectere, dummodo non ad se voluntas scandalizandi; & ad proprios defectus non possit reflectere, gratia Dei est.

11. Ad dubia, quae occurrunt, an recte procedatur, nec ne, non opus est reflectere.

12. Qui suum liberum arbitrium Deo donavit, de nulla re debet curam habere, nec de Inferno, nec de Paradiso, nec debet desiderium habere propria perfectionis, nec virtutis, nec propria Sanctitatis, nec propria salutis, cuius spem pergere debet.

13. Resignatio Deo libero arbitrio, eadem Deo relinquenda est cogitatio, & cura de omni re nostra, & relinquere, ut faciat in nobis sint nobis sua Divina voluntas.

14. Qui Divina voluntati resignatus est, non convenit, ut in Deo rem aliquam petat; & quia petere est imperfectio, cum sit actus propria voluntatis, & electio, & est velle, quia divina voluntas nostra conformatur, & non quod nostra Divina. Et illud Evangelii: Petite, & accipietis, non est dictum a Christo pro animabus internis, quae volunt habere voluntatem; sed in hac modo animae est perveniunt, ut non possint in Deo rem aliquam petere.

15. Sicut non debent in Deo rem aliquam petere, ita nec illi ob rem aliquam gratias agere debent, quia utramque est actus propria voluntatis.

16. Non convenit Indulgentias querere pro peccatis propriis peccatis delectis, quia melius est Divina Iustitia satisfacere, quam Divinam misericordiam querere; quoniam illud ex parte Dei amore procedit, & illud ab amore nostri interest, nec est rei Deo gratias, nec meritoria, quia est velle Cracem fugere.

17. Tradito Deo libero arbitrio, & eidem relicta cura, & cognitione Anima nostra, non est amplius habenda ratio tentationum, nec eis alia resistencia fieri debet, nisi negativa, nulla adhibita industria; & si natura commoveret oportet suere, at commoveretur, quia est natura.

18. Qui in Oratione atitur imaginibus, Figuris, spectaculis, & propriis conceptibus: non adorat Deum in spiritu, & veritate.

19. Qui amat Deum eo modo, quo ratio argumentatur, aut intellectus comprehendit, non amat verum Deum.

20. Afferre, quid in Oratione opus est sibi per discursum auxilium ferre, & per cogitationes, quando Deus Animam non alioquin, ignorantia est. Deus nunquam loquitur oia locutio est operatio, & semper in Animi operatur, quando hac suis discursibus, cogitationibus, & operationibus eam non impedit.

21. In Oratione opus est manere in fide obscura, & Pont. Rem. Tem. V.

universali, eam quiete, & oblivione cuiusquam cognitionis particularis, ac distincta Attributione Dei, ac Trinitatis, & sic in Dei presentia invere ad illam adveniam, & amandum, eique informentiam sed absque productione actuum, quia Deus in his sibi non complacet.

22. Cognitio hac per fidem non est actus ad Creaturam productus, sed est cognitio in Deo Creatura tradita, quam Creatura se habere non cognoscit, nec postea cognoscit illam se habuisse, & idem dicitur de Amore.

23. Mystici cum S. Bernardus in scala Claustralium, distinguunt quatuor gradus, Lectionem, Meditationem, Orationem, & Contemplationem infusam. Qui semper in primo sistit, nunquam ad secundum pertransit. Qui semper in secundo persistit, nunquam ad tertium pervenit, qui est nostra contemplatione acquisita, in qua per totam vitam persistendum est, dummodo Deus Animam non trahat, absque eo quod ipsa id expectet, ad contemplationem infusam, & hoc cessante, Anima regredi debet ad tertium gradum, & in ipso permanere, absque eo quod amplius redeat ad secundum, aut primum.

24. Qualescunque cogitationes in Oratione occurrant, etiam imperitiam contra Deum, Sanctos, Fidem, & Sacramenta si voluntarie non nutrantur, nec voluntarie expellantur, sed cum indifferencia, & resignatione tolerentur, non impediunt Orationem Fidei, & eam perfectiorem efficiunt: quia Anima tunc magis Divina voluntati resignata remanset.

25. Etiam si superveniat somnus, & dormiat, nihilominus sit Oratione, & contemplatio actualis, quia Oratione, & resignatio, resignatio, & Oratione idem sunt, & dum resignatio perdurat, perdurat & Oratione.

26. Tres illae viae, Purgativa, Illuminativa, & Unitiva, sunt absurdum maximum, quod dictum fuerit in Mystico; & cum non sit nisi unica via, scilicet via interna.

27. Qui desiderat, & amplius devotum sensibilem, non desiderat, nec querit Deum, sed sensum, & male agit, cum rem desideret, & eam habere conatur, qui per viam Internam incedit tam in locis Sacris, quam in dubis sollemnibus.

28. Tadium verum spiritualium bonum est; siquidem per illud purgatur amor proprius.

29. Dum Anima interna fastidit discursus de Deo, & virtutes, & frigida remaneat, nullum in se ipso sentiat fervorem, bonum signum est.

30. Totum sensibile, quod experitur in Vita spirituali est abominabile, spurcum, & immundum.

31. Nullas Meditativas veras virtutes exerceat internas, quae non debent in sensibus cognosci. Opus est amittere virtutes.

32. Nec ante, nec post Communionem alia requiritur preparatio, aut gratiarum actio (pro istis Animabus Internis) quam permanentia in solida resignatione passiva, quia modo perfecti iure possunt omnes actus virtutum, qui fieri possunt, & sunt in Via Ordinaria. Et si hac occasione Communionis insurgunt motus humilitationis, petitionis, aut gratiarum actionis reprimendi sunt, quoties non dignoscatur, eos esse ex impulsu Specialis Dei: aliter sunt impulsus naturae, non dum mortuae.

33. Male agit Anima, quae procedit per hanc viam Internam, si in diebus solemnitatibus vult aliquo constata pariter excitare in se devotum aliquem sensum; quoniam Anima Interna omnes dies sunt aequaliter, omnes festivi. Et ut dicitur de locis Sacris, quia haec modo Animabus omnia loca equalia sunt.

34. Verbis & lingua gratias agere Deo nō est pro Animabus suarum, quia in silentio manere debent, nullis Deo immedientis appendens, quod operetur in illis, & quod magis Deo se resignant, experiantur se non posse Orationem Dominicam, seu Patrem noster recitare.

35. Non convertit Animabus huius Viā Internā, quod faciūt operationes etiā virtuosae, ex propriis elatione, & altivitate, alibi nō essent motusque ad illi elationis amoris ergā E. Virgine, Sacerdotis, & humanitatem Ch. Isteque causa ista elationis iustitia, sunt patris isti amor erga illa.

36. Nulla Creatura, nec E. Virgo, nec Sacerdos sedere debent in nostro corde, quā solus Deus vult illud occupare, & possidere.

37. In oratione tentationem, etiā satisfarā nō debet Anima elidere alius explicitis virtutum oppositā, sed debet in supradictis amare, & resignatione permanere.

38. Crux vult acria mortificationem pondus grave esse, & infructuosam, adeoque dimittenda.

39. Sanctiora opera, & penitentia, quae peregerant Sancti, non sufficiunt ad remissionem animae vel unicam adhaerentem.

40. Beata Virgo nullam unquam opus exterius peregit, & tamen fuit Sanctis omnibus sanctior. Igitur ad Sanctitatem perveniri potest absque opere exteriori.

41. Deo permittit, & vult, ad nos humilando, & nō veram transformationem perducendo, quid in aliquibus animabus perficitur, etiam non arripitur, Daemon violentiam inferat eorum corporibus, easque alius carnaliter committere faciat, etiam in vigiliis, & sine mentis offuscatione, motus de physice illorum manus, & alia membra contra eorum voluntatem. Et idem dicitur quāvis actus per se peccaminosus, in quo causa non sunt peccata, quia in his non adest consensus.

42. Potest dari casus, quod huiusmodi violentiam ad alius carnaliter contingant eodem tempore ex parte duarum personarum scilicet maris, & feminae, & ex parte utriusque sequatur actus.

43. Deus praeteritis faculis Sanctis efficitur Tyrannorum ministerio, nunc vero est effectus Sanctis ministerio Daemonum, qui cavendo in eis praedictas violentias, faciunt, ut illi se ipsos magis dispiciant, atque humiliant, & se Deo resignant.

44. Iob blasphemavit, & tamen non peccavit labiis suis, quia fuit ex Daemonis violentia.

45. Sanctus Paulus huiusmodi Daemonis violentias in superiore passus est, unde scripsit, non quod volo bonum, hoc ago, sed quod nolo malum, hoc facio.

46. Huiusmodi violentia sunt medium magis proportionatum ad omnihiandum animam, & ad eam ad veram transformationem, & unicum perducendam, nec alia superest via. Et hac est via facilior, & tutior.

47. Cum huiusmodi violentia occurrant, finere oportet, ut Satanar operetur, nullam addibendo industriam, nullumque propriam conatum, sed permanere debet homo in suo nihilis, & etiam si sequatur pollutiones, & actus obsceni propriis manibus, & etiam peiora, non opus est se ipsum inquietari, & se fortis emittendi sunt seraphim, dubia, & timore, quia anima fit magis reborata, magisque candida, & acquiritur sancta libertas. Et pra omnibus non opus est hoc confiteri, & Sanctissimū se non confitendo, quia hoc patitur superat Daemon, & acquiritur iustitiae pax.

48. Satanar, qui huiusmodi violentias inferit, sua-

ades deinde gravia esse delicta, ut anima se inquietet, ne in Viā Internā alterius progrediatur, unde ad eius vires encervandas melius est ea non confiteri, quia non sunt peccata nec etiam venialia.

49. Iob ex violentia Daemonis se propriis manibus pellibus eodem tempore, quo mundas habebat ad Deū preces (se interpretando locum ex cap. 16. Iob.)

50. David, Hieremias, & multi ex Sanctis Prophetis huiusmodi violentias patiebantur harum impiorum operationum externarum.

51. In Sacra Scriptura multa sunt exempla violentiarum ad alius externos peccaminosus. Vir illud de Samsone, qui per violentiam se ipsam occidit cum Philistiis, coniungens suum cum alienigena, & cum Dalida meretrice fornicarius est, qui alius erat prohibita, & peccata fuissent. De Iuditha, qua Holofernis mentita fuit, De Eliseo, qui peris maledixit, De Elia, qui combussit Dacer cum terminis Regis Achab. An verò fuerit violentia immediatē ad Deū peccata, vel Demonum ministeria, ut in aliis animabus contingit, in dubio relinquatur.

52. Cum huiusmodi violentia, etiam impura absque mentis offuscatione accidant, tunc Anima Deo potest uniri, & de facto semper magis uniri.

53. Ad cognoscendum in praxi, an aliqua operatio in alius personis fuerit violentia, regula, quam de hoc habeo, ne dum sunt protestationes Animarum illarum, quae protestantur se delictis violentiis non consensisse, aut iurare non posse, quid in iis consenserint, & videre, quod fuit Anima, quae proficiant in viā internā, sed regulam sumere in lumine quodam actuali, cognitione humanā, ac Theologicā superiore, quod me certi cognoscere facit cum certitudine certitudine, quod talis operatio est violentia, & certus sum, quod hoc lumen à Deo procedit, quia ad me pervenit consensum cum certitudine, quod à Deo proveniat, & mihi nec ambigam dubii relinquere in contrarium, eo modo quo interdum contingit, quod Deo ali-quod revelando, eodem tempore animam certam reddit, quod ipse sit qui revelat, & Anima in contrarium non potest dubitare.

54. Spirituales vias ordinarias in hora mortis se delatos invenient, & confusos, cum omnibus passionibus in alio Mundo purgandi.

55. Per hanc Viā Internā pervenitur, etsi multatūm sufferentiā ad purgandas, & extinguendas omnes passionem, ita quod nihil amplius sentitur, nihil nihil, nec ulla sentitur inquietudo, sicut corpus mortuum, nec Anima se amplius commoveri finit.

56. Dna leges, & cupiditates, Anima una, & amoris proprii altera, tandem perdurant, quamvis perdat amor proprii, unde quando hic purgatus est, & mortuus, uti fit per Viā Internā, non adfuit amplius illa dua leges, & dua cupiditates, nec ulterius lapsus aliquis incurrit, unde aliquid sentitur amplius nequid veniale peccatum.

57. Per contemplationem acquisitam pervenitur ad statum non faciendi amplius peccata, nec mortalia, nec venialia.

58. Ad huiusmodi statum pervenitur non reflectendo amplius ad proprias operationes, quia defectus ex reflexione oritur.

59. Viā Internā seicuncta est à Confessione, à Confessariis, & à Cāstis conscientia, à Theologia, & à Philosophiā.

60. Animabus provellit, quia reflexionibus miri in apian, & eo etiam perveniant, ut fiat mortua, Deus confessionem aliquando efficit impossibilem, & supplet ipse tantis gratiâ servando, quam in Sacramento recipiunt; & ideo huiusmodi Animabus non est bonum in tali casu ad Sacramentum Pœnitentiæ accedere: quia id est illis impossibile.

61. Anima cum ad mortem mysticam pervenit, non potest amplius aliud velle, quàm quod Deus vult, quia non habet amplius voluntatem, & Deus illi eam abfolvit.

62. Per viam Internam pervenitur ad concinuum statum immobilem in pace impermutabili.

63. Per viam Internam pervenitur etiam ad mortem sensuum: quoniam si ignum, quod quæ in statu nihilitatis maneat ideo, mortis mystica, est, si sensus exterior non repræsentent amplius rei sensibiles, ac si non essent; quia non perveniunt ad faciendam, quod intellectus ad eas applicet.

64. Theologus minorem dispositionem habet, quàm homo radit, ad statum contemplativum. Primi quia non habet fidem ad eam paratam. Secundo quia non est ad eam humilis. Tertiò quia non ad eam curat propriam salutem. Quarta quia caput referunt habet phantasmatis, speciebant, opinionibus, & speculationibus, & non potest in illum ingredi veram lumen.

65. Propriis obediendum est in exteriori, & latitudo voti obedientia Religiosis tantummodo ad exteriora pertinet. In interiori verò aliter res se habet, quò solus Deus, & Director intrant.

66. Rite digna est nova quondam doctrina in Ecclesiâ Dei, quod Anima quod Internum gubernari debeat ab Episcopo, quod si Episcopi non sit capax, Anima ipsam eum suo Directore adeat. Novam, dicit, doctrinam, quia nec Sacra Scriptura, nec Concilia, nec Canon, nec Bulla, nec Sancti, nec Auctores cum antiquis tradiderunt, nec tradere possunt: quia Ecclesia non indicat de occultis, & anima intus habet eligendi quemcumque sibi bene visum.

67. Dicere, quod internum manifestatum est exteriori Tribunali Propositorum, & quod peccatum sibi id non facere, est manifestum deceptio: quia Ecclesia non indicat de occultis: & propriis Animabus prædicant his deceptionibus, & simulationibus.

68. In Mando non est faciat, nec latissimè ad præcipiendum, ut manifestentur Epistola Directoris quoad internam Anima: & idem opus est animadvertere, quod hic est insulter Satana &c.

Lecta sunt hæc publicè Romæ in templo S. Mariz Maioris super Minervam, præsentibus omnibus S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiz Prælati, universoque Populo per concessionem Indulgentiarum convocato, in faciem eiusdem Molinos, qui in habitu pœnitentis stabat in gurgel. Scigraphis hæc finalis iudicij, quâ solâ deus cõsultio Rei. Die 3. Septembris 1687. cum nuparè prandisset elvo iste, atque gurges natus abdomini suo, impetriterius stabat non vultu demisso, neque rubore suffusus, audiebatur scelerat, quæ iniunxit S. Inquisitionis vociferabatur, omisit tamen seditatibus inhonestioribus. Imposita est ei jejuniū pœnitentiæ, quod inter viginti duorum Annorum spatium in Quadragesimâ, nec Sautocum vigiliis nunquam obierat, sed in ipsa feriâ 6. & Sabbato carnes semper conederat.

Die Iovis damnatus etiam Antonius Maria de Leonibus, eiusque socii, ex Comensi diececi, accata-

tus sprevisse sensum Allegoricum, Tropologicum, Anagogicum sicut Scripturæ veluti ambages philosophantium. Pacem à Christo relictam verbis illis, Pacem miram de vobis in solâ Quietis oratione consistere: propterea consensient suam non permutarum cum conscientia Deiparæ, neque Dei, Superfluas esse intercessionem Sanctorum, Orationem Vocalem, Ieiunia, Ecclesias, cum Deus non ignoret mortalium æternas. Dies omnes æquales, in quibus minime abstinendum à carnibus iuxta id Mandatæ, quæ apponant vobis, Superfluam esse Confessionem Sacramentalem, satis ad Orationem Quietis, si homo semel confensus esset æternum cremandos esse Confessores. Mortalium crimina, pollutiones, tyranidem esse Diaboli, Deo permitte, ad castigandum corpus, & purificandam animam, quemadmodum Iob licet blasphemare, non peccavit tabernaculo labiis suis; sæpè Deo volente amitti Virginitatem, nè de ea homo intumescat. Per orationem Quietis Animam uniri Deo, & Deum fieri: Dari quatuor leges Naturalem; Mosaicam, Evangelicam, Quietis, quæ ad similitudinem virgæ Mosaicæ, devorat leges priores, erique Deus Deorum, quæ post præsentem Pontificem, Mundum reformabit universum, ut fiat unus Ovile, & unus pastor. Tunc Animæ Cœlum concedent unâ cum corpore: interim Christus, & Deipara extrâ Paradisum expectant, ut moriantur, & postea ad hanc Quietem resurgant, in in quâ non ieiunia, nec sacramenta. Malè dicit in synbolo Athanasii, Filium esse increatum. Ecclesiam decipi, cum ei deficiat Spiritus Sanctus. Hæc revelati tantummodo carceris ex causâ S. Inquisitionis, magistro Deo, quod probare offerebat per ignem, & aquam. Per bimilem obtinuit sprevit Theologorum consilia, donec decem Dierum spatio excurtus palynodiæ canere, pœnitentiæ professis, detestatus errores, carceri est datus perpetuo, ut ibi recitatione diurnâ Symboli Apostolici, & Coronæ Mariæ, Deum sibi reconciliaret iæctum.

23. Iara, Regalâ, Nomen æquivocū Gallis, & Anglicis significat percipiendi fructus Episcopatus vacant, & beneficia conferendi, quibus non sit annexa cura animarum dependentia ab Episcopatu vacante. Vacare autem volunt Episcopatum etiam post nominationem factam, immo & consecrationem Episcopi, donec novus Episcopus Regi sacramentum solverit fidelitatis, & inter publica monumenta Camera Apocharam fuerit registratum, quique numeratæ cæteræ pecuniæ quantitate, iudicium fuerit consequutus, idell' restitutionum publicum, & omnia hæc impleta fuisse (quod Arresto de novis levæ de fructu Gallicè appellatur) Insuper quod personaliter possessionem subierit Episcopatum. Deficiente namque illo Arresto, etiam post corporalem possessionem, & consecrationem adhuc vacare dicitur Episcopatus, & beneficia si vacare contigerit, non ab Episcopo conferenda, sed censei volunt de iure Regalâ.

In huius origine cum non conveniant historiæ; relata referam. Dicit aliqui (teste Azzamoni Episcopo in libello suo typis dato de Regalâ, l. 1. c. 4.) ius esse coronæ; alii cœlurus demissam; alii Clavos indultum ab Aurelianensi Concilio; alii Caroli M. datum ab Adriano Romano Pontifici; alii Iperiem esse Iavertituræ; alii Ius Patronatus, vel Præscriptiouis, cuius

origo non sit memoria, *Origo incognita* (ait *Pins* traill. Atrus de Mareà (teste Appamiensi c. 9.) originem habuisse ex Lateranensi Concilio Ann. 1112. & loco stare Investituræ. Antea apud Historicos nulla mentio, *Mecray* inter historicos Gallie gravissimus antiquiorum recentissimè originem scribit: *Sciendum est, Ecclesias Orientis, & Occidentis ab ipsa laborasse gravissimo, quod mortui Episcopi bona Clerici explebant. In Gallia circa Annum Millesimum, eodem ab ipso faciebant laici tam contra Episcopatum, quibus ceteros beneficiatos, eo fundamento, quod bona Ecclesie Ecclesiasticis sint concessa à laicis, ut pauperibus distribuuntur: unde illi si ab hoc sine declinarent, iuste repetuntur. In usum autem abusus transiit temporis beneficio, Pontificum, & Conciliorum prohibitione præteritū. Principes enim autumantes bona populi, sibi competere tanquam capiti, capient primò usurpare fructus Episcopatus vacantis, inde collationem Beneficiorum, exceptis beneficiis cum curâ animarum.*

Hoc tamen Appamiensis negat Episcopus ex Concilio Parisiensi Anno 625. regnante Clotario II. Hi etiam constitutibuscum adnecit placuit, ut defuncto Episcopo, Presbytero, vel Diacono, vel quocumque iunioris ordinis clerico non per præceptum, neque per indicem, nec per qualemcumque personam res Ecclesia, vel eorum propria, quousque ant testamentum, aut qualemcumque obligationem fecerit, cognoscat, à nullo penitus superscripta res contingantur. Sed ab Archidiacono, vel Clero in omnibus defensorum, & conserventur. Quod si quis immemor definitionis huius temerè aliquid auferre præsumpserit, aut ausu temerario in res ipsas ingressus fuerit, & de dominatione Ecclesie abstulerit, ut necator pauperum, communione prioretur. Hæc usque ad Reges primæ lineæ observat Appamiensis.

Reges pariter secundæ lineæ (ex Concilio Parisiensi An. 846. contra Carolum Calvum, qui postea Anno 876. canonem confirmavit) volvere: *Vi quoties divinum iudicium aliquem Ecclesiam præsumit à saculo vocaverit, nullus ad sinem perditionem facultatis eius innodari, diripi, & ad sumum eius transferri, sed erogari, & Elemosinariis Ecclesiasticis cum ipsius Ecclesie constituto economo, liberum sit canonica more, iustè, rationabiliter deputata successore reservare, vel quibuscumque sicut expedit, pro eius usui distribuere. Consonat Hincmarus ep. 5. n. 41. Sicut Episcopi & sui, & Ecclesiasticæ facultates in vita sua disponendi habet facultatem, ita facultates Ecclesie viduata post mortem Episcopi penitus atomum integrè conservari debent, si vero successores huius Episcopis, quia res, & facultates Ecclesiasticæ non in Imperatorum, ac Regum potestate sunt ad dispensandum, vel invadendum, sive diripiendum, sed ad defendendum, atque tuendum. Idem habes ep. ad Carolum Calvum.*

Quod si aliquandò Reges necessitate compulsi bona occupare vacantiis, instà postea compensatione restituerunt; ut Carolus Calvus, qui teste Frodoardo l. 3. Rhem. cap. 6. fructus Rhemenis Episcopatus occupatos vacantiis Hincmaro restitui mandavit. Preinde novissimè emansit fidei summi Dei, ac nostrorum solertia, quia res ex Episcopatu Rhemeni, quæ magnâ necessitate, & per omnia iurata, dum à Pastore sedes illa sancta vacaret, fidelibus nostris ad tempus, unde quoddam temporale solatium in nostra habere servitus, commendavimus, ecclesie, & ordinata in munere S. Spiritus per Dei, & nostram dispositionem in eadem S. Sede Hincmaro Archiep., hoc nostra auctoritate præcepto, cum integritate quidquid exinde nos fidelibus nostris beneficiavimus, præstualiter restitui, &c.

Idem fuisse observatum à Regibus tertie lineæ apparet ep. 118. Gerberti Archiep. Rhemenis, postea Romani Pontificis, nomine Silvestri II. ad Cleme-
rum. Sit interim vestra pervigil cura, ut secundum divinitas, & humanas leges res defuncti Episcopi tam mobilis, quam immobilis future reversione Episcopo. Sub Philippo I. vult Appamiensis cap. 8. lib. 1. declinare pietatem, ut ex ep. 35. lib. 1. & lib. 2. ep. 5. 18. 31.

Quandò verò Regalia incepit? Respondet Pe-

trus de Mareà (teste Appamiensi c. 9.) originem habuisse ex Lateranensi Concilio Ann. 1112. & loco stare Investituræ. Antea apud Historicos nulla mentio, *Mecray* inter historicos Gallie gravissimus antiquiorum recentissimè originem scribit: *Sciendum est, Ecclesias Orientis, & Occidentis ab ipsa laborasse gravissimo, quod mortui Episcopi bona Clerici explebant. In Gallia circa Annum Millesimum, eodem ab ipso faciebant laici tam contra Episcopatum, quibus ceteros beneficiatos, eo fundamento, quod bona Ecclesie Ecclesiasticis sint concessa à laicis, ut pauperibus distribuuntur: unde illi si ab hoc sine declinarent, iuste repetuntur. In usum autem abusus transiit temporis beneficio, Pontificum, & Conciliorum prohibitione præteritū. Principes enim autumantes bona populi, sibi competere tanquam capiti, capient primò usurpare fructus Episcopatus vacantis, inde collationem Beneficiorum, exceptis beneficiis cum curâ animarum.*

Morem hunc autè regum Lotuvii VII. appellatur Regalia, licet non omnibus communem, sed in paucis receptum Episcopatibus, & nunquam pacificè. Teste namque Spondano Anno 1301. Bonifacius VIII. sequentia scripsit Philippo Pulchro. *Ecclesiarum Cathedralium proveniunt, quæ appellatur Regalia per abusum, immoderatè absumere, sique fieri, ut quarum custodia fuisset ab iuribus Regibus pro conservatione permixta, nunc ad consumptionem noxam devenirent. Propterea in 8. articulo, quos per lros Monachum Legatum Pontificum Concilio (teste Spondano An. 1303.) eidem Regi Bonifacius præcepit, inquit. Non debere Regem abati custodiâ Ecclesiarum Cathedralium vacantium, quæ vocant Regalia per abusum, sed dedecit necessitati, & moderatè expensis, residuum fructuum reservandum esse futuris Prelatis. Quo ex articulo mens deducitur Lugdunensis Concilii, Annis viginti octo supra celebrati, & post quinquennium in Sextum decretalium relaxari ab eodem Papâ Bonifacio VIII. fuisse facultatè datam Regibus percipiendi fructus Episcopatus vacantis relatione habita ad laborem custodiendi fructus illos: Hinc (ita observat Appamiensis) Parliamentum, cui usus pro lege, fructuum vacantis Episcopatus portionem assignat Regi, cætera Episcopo futuro.*

Notat idem Appamiensis cap. 12. tam in Concilio Lugdunensi, in quo de Regalià disputatum, quam in contestatione Bonifacii VIII. contra Philippum Pulchrum, Reges semper declarasse Regalia extendi ad eas solas Ecclesias, in quibus Regalia esse usus immemorabilis: donec Anno 1387. Regii ministri in comitiis coacti ad S. Germanum articulum propofuere sequentem: *Item si habet Regalia super omni Archiepiscopatu, & Episcopatu Gallie. Reclamatur Communiarii Regi significantes Henrico III. dari Ecclesiis exemptas titulo oneroso, ratione permutacionis vel Transactionis cum Regibus initæ, Alias à tempore cuius initii non est memoria, Regalia non esse subiectas. His non obstantibus, cum Reges Ecclesiis, quæ Parisiis dicuntur *Sainte Chapelle* plures fructus Regaliè donassent, coacti sunt nonnulli Episcopi ad declinandas lites transigere. Eiusdem etiam Beneficii cum duo reperirentur possessores, unus manu Regi, alter Episcopi, ille sæpè prævaluit. Immo Anno 1596. editum exiit à Parlamento Parisiensi, quo Archiepiscopus Burdigalensis, declaratus Abusus est Regalia subiectus, ut ceteri Episcopatus in Regno Gallie. Ita servatum usque in An. 1606.*

Ecclesiæ exemptæ titulo oneroso.

Abusus Regaliæ.

quo

quo Henrici M. edito (ut in 2. vol. rerum Cleri Gallic.) iura Episcopatum restituta sunt iuxta dispositionem Cooecilii Lugdunensis. Anno tamen 1608. iussente Seruicio Advocato Generali, novo Parlamento iudicio Episcopatus *Sebohanenses* Regali subijciuntur cū exteris omnibus Episcopatibus Regni, penā in advocatos decretā, si verba miscerent adversa. Durarunt hæc usque in Annum 1629. quā reclamante Clero *Ladovici XIII.* in integrum restituit editum *Henrici IV.* declarans, velle gaudere Regaliā Coronā debitā iuxta antiquam consuetudinem. Propter hæc Beneficiis ex collatione Ordinarii, si per irremissam pacis possessionem, turbati minimè poterant ex Regiā collatione, iuxta decretum *Henrici patris nostri* Anno 1606. *Mens. Decemb.* Plura alia emanantur à Rege decreta, (quæ Episcopus recitat Appamiensis *lit. cap. 12. lib. 1.* præcipue 12. April. An. 1637. donec Anno 1673. mensis Februar. mandavit Rex Episcopis omnibus Regni sui iuramentum solvere fidelitatis, & intra biemstre testimonia recipere numerata pecunia à Camera Computorum, aliis Beneficia intelligerentur vacantia, & Regalia subiecta. Anno tandem 1675. declaravit Rex quantum solvere teneretur quilibet Episcopus, iis exceptis, qui essent immanes titulo onerosi.

Decretum hoc nullus Episcoporum Gallij impro-
bavit pulchrum: Donec An. 1675. mense Maio, cui-
dam clerico Tholosano nomine *Stephano la Gorrée*,
qui Thesaurarii dignitatem adeptus erat in Ecclesiā
Electensij per religionem sibi factam in manu
Regis, possessionem petenti *Nicolas Pavillon*
Episcopus Electensij publico decreto negavit, &
quod Provincia Narbonensis ex possessione immemorabili
summonis esset à Regaliā, & quod 36. Annorum pacificā
possessione ipse Beneficia sui Episcopatus contulisset, pro-
pterea sub penā excommunicationis ipso facto incurrendā
tam dicto *La Gorrée*, quā Capitulo interdiceret se
omittere in dictā dignitate, illi agenda, isti permittendo.
30. Maii An. 1675. Causa etiam in Canonica eum
contingisset non dissimilis, opus credidit Clerum
certiorem scire tunc congregatum apud S. Germanum,
datis literis, die 8. Iulij 1675. non solum ad
Cleri comitia, sed etiam ad Archiep. Parisiensem
Comitiis presidentem; & Cardinalem Bonziij Arch-
chiep. Narbonensem; & Episcopos Montpensierum;
& Biterrensem. Recursarunt isti literas Comitiis tra-
dere, quod ex Regio decreto An. 1673. arcanum Re-
galis fuisset contra Episcopos absolutum; nec aliud
supereffet remedium, quam ad Regem recursus.
Vrgente tamen Electensij Episcopo, huius epistola co-
misiis data fuit ne sine plausu. Licet obitante Pa-
risiensi Episcopo, nulla acta de deliberatio, datā solā
fideiussione conveniendi Regem.

Degebat hoc tempore Parisius *Franciscus Episcopus Appamiensis*, cui P. de la Chaise confessor Regius iu-
debat, testimonium recipere prestiti iuramentum fide-
litaris, ne turbari posset in collatione Beneficiorū, cui
cum acquiescere decrevisset, postea melius consultus
recursavit, ne præiudicium inferret liberati sui Epis-
copatus. Non cessabant interim Regalibus perturbare
Episcopū Electensij Beneficiorū collatione, quæ Co-
ronæ devoluta adherentibus ipse repetito decreto
die 5. Maii A. 1676. sub penā suspensionis, & excom-
municationis ipso facto incurrendæ prohibuit, ne cū

promotis à Regalibus Clerici communicarent, vel
possessionem permitterent. Ad samam decreti alij
Episcopum iudicarunt tanquam propugnatores Ec-
clesiasticæ libertatis; alij accusarunt ut Zeli indiseretis. Si
enim Clerus Gallicanus silendo acquiesceret Regio
edito, quid unus, & solus inter tantos reclamaret
Episcopus? Alii nimis edictum, & incivilem,
quod contra Regiā efferat exorsus esset à censu-
ris; iustius fuisset primò Regem adire. Huius opi-
nionis erat Cardinalis de Bonziij Archiep. Narbonen-
sis, qui per Vicarium tentavit Electensem ab
opinionem retrahere, ne ipse tanquam Metropolitā
censuras revocare teneretur impositas, & censorem
corrigere.

Eodem tempore M. de Bezons Iustitiæ præfectus
in provinciā Narbonensij, datis literis die 5. Maii
Anno 1676. prævio salutationis officio, arguebat
ut insolitum, quod ipse Episcopus tanquam iudex in pro-
pria causā censuras pronunciet in beneficiis; promotos
sive Regalia. Certum enim, intrusum non esse, qui titulo
gaudet vero, vel colorato, cuius cognitio in Gallis semper
spectavit ad laicos tam in petitorio, quam in possessorio.
Ex hoc tamen via non præcluditur, ut exempti ad Re-
gem proleant, & sapienti vineant contra Regalistas.
Verum dissimulari non potest, quod per vestram edictum
directè intenditur contra eas Regiam. Si enim Reges
nostri semper laudabiles, quā Ecclesiā Gallicanā libera-
tem satiam voluerant contra Romanam Curiam; quo-
modo poterit Rex praterire machinamenta mortalia,
quæ diriguntur contra antiquissimā iura Coronæ. Certum
enim, Regaliam non esse privilegium, sed ius Regale.
Hinc est, quod amici tutelam vestri edicti habere non au-
dent, cum tamen Regalists cogant defendere iura sua.
Quid si Clerus Gallicus contradicere minime dubitasset
est, vos à cæteris distinguere præsumat, &c.

Hiscæ literis, abique Cardinalis de Bonziij respon-
dit graviter Electensij ut in libello edito An. 1680.
cui titulus, *Relation de ce, qui s'est passé touchant l'As-
surance de la Regale.* Omnia habentur in epistola eius-
dem Electensis ad Regem missā in quā præmissis, quæ
Regiam benevolentiam ei conciliarent, ait. *Agitur*,
Rex, de iure gravissimo Ecclesiæ sue, communi tamen
provincia Narbonensi, quæ Regalia est nunquam subiecta.
Et hoc non ex privilegio à Regibus indulto, sed ex iure
communis, & naturali libertate eius fundationis emanatā,
quā Episcopi fructuantur sub Regibus primis, & secundā
linea, eoque tempore, quo Comes Tholosani, aliqui quæ
provinciam hanc possidebant. Cum hac libertate Gallica
ad iura coronæ, regnante Ladovico Sancto, Anno 50.
controversarum, quæ de investituris Imperium fatigavit,
& Ecclesiā, quæ tempore ipsius Regali irrepsit in Gal-
liam præcipue in Ecclesiis vicinioris Parisi, salvis semper
libertate provincia Narbonensis, etiam regnante
Poissippo Ladovici filio, in Lugdunensi Concilio Genera-
li, quod celebratum est adiutoribus Philippo Legatis, in
quo decretum, ut Regalia introduceretur ubi non erat
lege datā Ecclesiasticis libertatē propugnandi. Dece-
it hoc à Philippo laudatum, & Successoribus Regibus con-
sensit Regalia frui solam iuxta consuetudinem antiquā.
Philippus ipse pater, quamvis contra Bonifacium VIII.
etiam gladius defendere iura sua, tamē literis, quæ adhuc
servantur in Archivio Episcopatus Narbonensis, provinciā
fassus est libertatē. Accedit catalogus Ecclesiarum editus
subante eodem Philippo pater, in quo viget Provincia Nar-

Metropoli-
tana Narbo-
nensis ad-
versatur Elec-
tensi.

Electen-
sis epis-
tola ad
Regem.

Episco-
pi Elec-
tensis
gesta.

Secun-
dum de-
cretum
Electen-
sis Ep-

bonis, tanquam immuni. Eundem morem servavit A
Reges Carolus VI. Carolus VII. Ludovicus XI. XII.
Ludovicus XIII., qui dictus est pater populi, interdixit
Regalibus, ne iura extendere, ubi non erant sub p^{re}sentia
sacri regii. Parlamentum tenebantur Annorum spatio,
in suis iudiciis ab hac regali non declinavit. Hinc
est, quid Auctores omnes, quavis aucti, & Regii
Officiales, qui de hac materia scripserunt, hanc nobis
tradidere aphorismum, Regalem non esse com-
mune in toto Regno Gallie: sed plures Ecclesias,
atque Provincias immunes, & precipuè Narbonensem,
que etiam post Lugdunense Concilium publicis immu-
nientis servavit libertatem suam, ut clari docuit M. de
Maré lib. de Concordia Sacerdotii, & Imperii:
quoniam Regalis M. T. expofuerunt iur. Regaliè con-
suetudinem esse coronam, unde ad similitudinem coronæ aquale
esse debet intoto Regno contra ea, quæ docuerunt Histo-
riæ, Generale Concilium, decreta Regum, iudicii Par-
lamentis, Aucti, qui de Regalia scripserunt. Eadem rati-
onem crediderunt subiiciendum esse Regalia etiam eis, qui
exempti sunt titulo particulari, ea ratione, quod iur. Re-
galia sit inalienabile, & imperscriptibile: supponenda quod
est in questione, hic enim quaeritur, an Regalia sit perfer-
ribilis. Ratio, que adhuc ad spoliū non sufficeret. Si
enim aquam, & iussum, civitatibus, & Universitatibus
civilibus pacta servare, quæ magis Regalia, cum
agitur de restituendo ei naturalem libertatem. M. T.
quæ Annis elapsi factum voluit immunitatem Ecclesiæ
d' Arras, non minus Narbonensem respiciet, cuius
libertas nata confirmata est pluribus Regum decre-
tis. Regalis enim merito, & ordine ut deciperent M.
T. prætextu contriverunt inter eos, & beneficiatos,
cum à Parlamento evocaverunt ad Concilium Regiæ,
ubi Clero præfata via indicavimus, nunc ad Regem supe-
relli recessus contra vexationem Regalissimam &c.
Et infra.

Hæc rationibus ducti, credidi salvo obsequio M. T.
registrum præterire Sacramenti fidelitatis, & ad tutelam
Episcopatus, quem per Annos 40. possideo iure uti Ecclesi-
astica, ad declinandis turbinibus, & seditionibus, qui exci-
tantur intrinsecus Beneficiatis Regaliæ titulo, ut expellerent
dignitates primarias Cleri nostri, quæ multis ab Annis
passim administrantur, contra quos consule credidi
iuxta ordinem Ecclesiæ decretum in Generali Concilio,
& per quatuor secula Gallorum nō approbatum. Quid
si reliqui Episcopi hunc ordinem non sunt amulati,
diversa propterea non sunt arguenda opinionem, satis
enim Ecclesiæ suæ credidi consilium, protestationem
scripto expressam rependo in Archivio sui diocesis. Ego
autem conscientiam satisfacere minimi habui, nisi tem-
porales fructus, & collationem Beneficiorum, quæ spiri-
tualis est, & Hierarchica, decreto defenderem. Paulus
Apostolus cum vinculis detineatur propter fidem Evan-
gelicam, & se defenderet coram Rege iudicatum, interro-
gavit libertate Apostolicā? O Rex credis nē Prophe-
tis? scio quod credis. Sic mihi minimo Episcoporum re-
gens tui, indulgeas, ut interrogem, Credis nē Ecclesiæ
convocatz in Concilio? scio quod credis. Gloriaris
enim tanquam filius Ecclesiæ primogenitus, & Protector
Sacramentum Canonum. Scio te non oblitum promissionis Deo
factæ in solemnitate inaugurationis tuæ, tuendis Eccle-
siæ, eiusque ministris, conservandi Episcopis privilegia
canonica, immunitatem scilicet inseparabilem ab eorum
characteribus, & prerogativis iuxta Canonum, & Re-

gum Christianissimorum decreta. Scio M. T. iustitiam Ze-
lissimam, in causis non deservant Ecclesiasticis, ad onere
graviori animam afficiat, quæ Deo redditura est ratio-
nem villicationis suæ. Indulge Re libertati meæ. Venia
namque indignis forem, si postquam in Episcopatu
confessi, veritatem oculum Regi meo, salvo tamen libe-
renti, & debita submissione, ut natam Ecclesiæ mea libe-
rati, quam mihi credidit Iesus Christus, eidem
inactam restituere valem supremo Ecclesiæ Pastori,
cui maxime redditurus sum rationem villicationis meæ,
& precipuè in illo tremendo iudicio, de iure servato, vel
derelicto sponsa mea, si tam sit, Rex, qui dirigit corda
Regum, manibus tractat, ut quod vult spiret, hanc rogo
& vehementer efflagito, ut se implet prudenti iustitia,
pietate ad veritatem iudicii. Expandat super tam sa-
cræ personam abundantiam gratiæ, & benedictionis, ut
de te dicat Inveni hominem secundum cor meum.
Hæc vota, quæ incessanter in precibus, ac sacrificiis meis
solvo pro M. T. Melior enim non habeo, quibus reveren-
tiam, & fidem inviolabilem servitio Tuo, ac desiderium
proficere gloria Tuo, ut ex profundo cordis obsequio sum
M. T.

Humilissimæ, Obsequi. fidelis. Subditi, & Servus
Nicolaus Ep. Elefensis.

28. Iunii 1696.

Epistola prædicta priusquam redderetur Regi
stanti in castris, exiit edictum à Consilio Status die
23. Iunii, quo nulla declarabantur Episcopalia decreta,
sub pena privationis, & cassationis beneficiorum, &
dignitatū cōtra Regio obtinens edicto, qui propterea
tanquam perturbatores pacis publice forent punien-
di. Iudicium hoc cum die 9. Iulii Episcopo signifi-
casset Elefensi, & in plura monumenta publi-
ca retulisset, epistolam etiam, quam vocant De
cachet, intimantur D. Ragorio Canonico, & Ar-
chidiacono Cathedrali, atque primario inter domes-
ticos Electoris Episcopi, ut sub pena Regie indi-
gnationis Brivas exularet. Cum autem in Epistola
Promotor appellaretur, suppreffo titulo Canonici, &
Archidiaconi, significavit illi D. de Castro Novo Se-
cretario Status, se nunquam Promotorem fuisse. Fru-
strā tamen, non solum enim confirmatum est exi-
lium Ragorii, sed novum impositum contra D.
Digeonem Canonicum Cathedralē, & palatinum
Episcopi.

Suis privatus domesticis, & Officialibus Episcopus,
maiori vigilantia officio incubuit Pastoralis, oratio-
num frequentia iustando apud Deum, diebus festis
publicè concionando, & gregem excitando ad ora-
tiones, atque ieiunia. Die 15. Octobris venit D. de
Faux diocesanus de Conceras ut vigore Regaliæ pos-
sessionem obtineret Decanatus, & Canoniciatus Ele-
fensis. Obstitit Episcopus, paternè primū admo-
nendo iuxta illud Pauli, *Desistite, Regem honorifi-
care*. Securus de Regi iustitia, quæ vim inferret
nenini, posset tam libere secedere, quam securè lo-
qui, iuxta illud Ecclesiæ: *Loquebar de testimoniis tuis
in conspectu Regum, & non confundebar*. Non late-
re, à quibus concitaretur aula, quibus tamen nun-
quā dederat occasionem dissidii (Hic verbis di-
citur Episcopus levisitas notasse, quorum in socie-
tate D. de Faux tenebat duos fratres carnales, eor-
umque patrocinio, interprete P. de la Chazze Regio
Conciliario non solum fuerat promotus, sed etiam mor-

Decre-
ta Ele-
fensium
à Regis
mini-
stris.

Miaff-
tri Epis-
copales
in exi-
lium
puli.

mortuo Episcopo Electensi pensionem postea est conquisitus quingentorum scutorum) Cum autem paternâ admonitione nil proficeret Excommunicationis tandem fulmen intonuit, nè legi desisset Ecclesiastica. Omnia tamen in cassum : Alecxâ enim cum notariis non inveniret D. de Foix, Limosio evocatis ministris, Syndico Capitulari Regionis intimavit decretum. Convocati Canonici soli quinque supererant (D. Pommerius Decanus longè stabat specie infirmitatis) sed sententiâ diverſi : duo Episcopo adhaerebant, tres minimè reclamabant Regio iudicio. Eâdem ergo die 17. Octob. possessione receptâ coram Notario, & testibus ascendit in chorum cum superpelliceo in locum Decani Vesperis intercanendo, & Completorio. Quibus cognitis Episcopus die 17. Octob. 1676. sequens expulſus edictum.

Nicolaus ex misericordiâ Dei Ep. Electensis Fidelibus suis diocesani salutem, & benedictionem in D. N. I. C. Cum ad aures nostras perveniret D. Io. Petrum Gastonem de Foix Diocesensem De Couzerans in Regiam obtinuisse Decanatum, & Canonicam Cathedralis Electensem, pacificè possessum ultra Annos decem à D. Petro Pommerio, hodie quæ habitâ possessione adfuisse Vesperis, & Completorio in qualitate Decani, & in posterum adus velle exercere dicti beneficii contra tenorem edicti nostri publicati 5. Martii A. n. 1676. eidem publicè significati, quò omnibus est interdiciam sub pœnâ excommunicationis ipſo facto incurrenda se intrudere in beneficia nostra Diocesis in Regiam obtenta, & contra paternam admonitionem, quâ ab attentatâ retrahere conati sumus & contra ordinem tam civilem, quàm Ecclesiasticum, spretis censuris, tam Legationis quàm Ræmunicam sub Gregorio X. in hac materia decrevit, per nostram edictum executioni datâ; tandem contra usum Regni, quò nemo vigore supplevis prævisionis patet possessionem suo expellere beneficio, virtute Regalia, ni publica præcedat causa cognitio; mandavimus, trinâ admonitione Canonica D. Foix ad obediendum revocari Concilio, & edicti nostri, quo termino elapſo ni desistat declarabitur excommunicatus, &c. Tunc D. de Foix emissâ contra Episcopum profectione decellit. Episcopus autem die 20. Octob. Ann. 1676. ad excusationem suæ libertatis, & testimonium fidelitatis, novam Regi scripsit epistolam lacrimis irrigatam. Ineûte Octobri cû rescivissent Episcopi Electensis, & Appamienſis Innocentius XI. recens electum in R. P. honestè de eis fuisset loquutum crediderunt devotiori satisfacere suam de eius electione testando lætitiis; & forſan contra Regalistas brachium adoriri Pontificis, licet in hac primâ epistolâ de Regaliâ nec syllabam miscuerint.

Epistolâ
la Epil.
copi
Electen-
ſis.

Beatissime Pater. Dum ex toto orbe Christiano plerique omnes certatim Voſtra ſe Sanctitati ſiſtunt, quò ſua de canonica eius electione lætitiis testentur, ſpſſi ſollem Pſiſſicant administrationem exoptant, habundantem in ſe fore duxit, ipſe quoque per huius literas ad illam ſupplex accedere, & quod præſenti officio gerant explere neque, hac charitâ devotionis mea, ſingulariſque obſervantia interprete, quia demum fieri poſſet, exolverem. Neque veritas ſum, Beatissime Pater, ut inter tot ſancti acclamationis voces non audiret, neque mihi ignobilis oppidi, atque exigui diocesis Episcopos, ad Thronum Apoſtolicum occluderetur aſſueſcentia clariffimum, cum Eccleſiaſtici, tam ſecularis ordinis virorum, qui hoc Pontificatus

Pont. Rom. Tom. V.

Vestri exordio Veſtris pedibus deſcendendis adſalvatorum. Siquidem pro certo habeo Veſtra Beatitudini in illo dignitatem ſeligio propoſitum eſſe Chriſti Domini benignitatem imitari, cum oculis, & animis præcioſa multorum devotum dona ab omni inopis videri manuſcula non avocarent. Perſuſum planè omnibus, Beatissime Pater, ſanctitatem Veſtram Cathedra ſua amplitudinem non ſeculari pompâ, ſed reliquijs pro commiſſi ſibi gregis ſalutæ curis, & laboribus metris, hocque novum eſſe curis, ut omni ſtudio, & totâ mente propagandâ fidei, inſtituendâ morum diſciplinâ, & publica paci ſtabilienda incumbat. Hac ſunt quæ à Sanctitate Veſtrâ in univerſali Eccleſia apice conſtitutâ omnes expectant. Faxit Deus, ut quàm ſummam ſui expectationem concitavit, hanc copioſâ celeſtis dulcedinis benedictione reſorbatâ tueretur, ac vincat. Verùm, Beatissime Pater, cum tanta ſint quæ à Veſtrâ pietate, gratitudine, conſtantia, zeloque religionis Orbis Chriſtianus expectat, ſed annu maxime ſibi ab eximia Veſtra Sanctitati prudenti, & moderatone Eccleſia Gallicana ſponte, ut redditam ſibi aliquot ab hinc annis pacem ſervet, ſedatâque Catholicorum Theologorum diſſenſiones unitatis, atque concordie cuſtos, & reſtor iterum excitari non patiarur. Cum autem nihil eâ re, aut atilijs Chriſtianis Veſtræ regno, aut Veſtra Sanctitati glorioſiſſe eſſe poſſit, tam vero illud inſtituendâ diſciplinâ Eccleſiaſtica ac moribus Chriſtianis plebis inſtituendis, quod unam maxime optat Beatitudo Veſtra, in primis proſuturum eſſe nemo non videt. Et quidem, Beatissime Pater, quadraginta ſerè annos eſt, ex quo hinc diceſi adminiſtranda, Deo ita permittente, admotus ſi, Nihil autem toto illo tempore antiquius duxi, quàm populum mihi commiſſum ſalutaribus doctrinis inducere. Canonicam in adminiſtrandis Eccleſia ſacramentis diſciplinam ſanctis, & Cleri, plebisque mores ad normam Evangelii, quantum pro huius lætentiæ ævi infirmitate cunctis, ſanctiſſa Synodi Tridentina veſtigii inſtaven- do, componere. Quibus parum eâ in re præſecti, peccatis meis obſiſtentibus, agnoſce, & dolen. Nihilominus, Beatissime Pater, qualiſcumque ſit modo noſtra diceſis, hanc Sanctitati Veſtræ oculis ſupplex repræſento, mihi què, & poſſilo gregi ut paternam ſuam benedictionem impetrat, univè rogo. Nihil quippe octogenario ſeni optabilius contigerit, aut acriter ad conſummandum curſum animos addiderit, quàm ſi impoſſerim intelligam Sanctitati Veſtræ meam diceſim adminiſtrandâ rationem non improbari: mihi què ſervare liceat, fore ut Apoſtoliſſima veſtra Charitas ſuo me ſine compecti, ac benignitate ſovere dignetur. Deus ſua Eccleſia inſolentem ſervet Beatitudinem Veſtram, & poſſi diuturni Pontificatus labores in æternam Domini gaudium introducat.

Sanctitati Veſtræ.

Elect. 3. Nov. Ann. 1676.

D. Humillimus, & Obſeq. ſilius, & famulus
Nicolaus Ep. Electenſis.

Epistolâ Illustris, ac Reverendis. Episcopi Appamienſis, ad Innocentium XI. Summum Pontificem. Beatissime Pater. Quandoquidem infinita Dei bonitati placeat frequentes, & ferventes bonorum omnium preces audire Paſſerem Eccleſie poſſulantium, qui eam in multis membris erroribus infectâ, vitii corruptam, & multis amicaſſam, & diſſenſionibus ſerè diſſeſſam, inſtrueret, reſormaret, ad pacem, & unitatem revocaret, eamque celeſti ſponſo qualem optat, ſine macula, & raris exhiberet: Inter publicos ſidelium Sanctitati Veſtrâ ſeu

C

po-

potius ipsi Ecclesia congratulantium plausus, Episcopi Agreges pari vigiliantia, ac charitate custodiendos: praefertim omnium minimi de tanto bono exultantis vocem misceri non importunum fore potius. Nec enim vano deludimur gaudio, Beatissime Pater, nec salubri spe decipimur. Eximia iam de natura, tam à gratia Sanctitatis Vestra collata dotes, quibus omnibus, quasi aliorum omnium spiritus, ac vita, sapientissimus, sed ardentissimus Zelus accessit: Rex praeterea iam à Vestra Sanctitate initio Pontificatus praclarè, mirabiliterque gesta, Deum in resstantia Ecclesiastica disciplinà, è qua universi fere populi salus pendet, opera vestra àfaram certissimè pollicentur. Ego quidem, B. P. summà Sanctissimam Sedem reverentia semper sum prosecutus: à vitâ citiùs, quam ab eius fide, aut cultu fuissim avulsis: illius mandata tam internâ animi demissione, cum externâ veneratione suscepit, & ut potius, executioni demandavi, fidem, & pietatem hinc in reliquis omnes Ecclesia partes derivandam esse non dubitavi. Verum meus ille cultus, & promptus, parataque ad omnes obediens partes voluntas, multas accessibus exercevi, quando Deum sibi secundum cor suum vtrum elegisse audivi. Postquam enim Sanctitatis vestre sollicitudinem in omnes Ecclesia partes, imò & ad me quantamlibet indiguum, atque ad meam dictionem etiam remotissimam, sese diffusuram, eiusque consiliis, seu potius preceptis, ope, ac ergâ Dei immensam misericordiam praestitit, tinnitibus meam, ferientia, virtute, & zelo destitutam, non parum iuvandam potius. Interim B. P. Deum Optimum Maximum assiduis observationibus curâ rogâre, ut Sanctitatem Vestram Ecclesia sua devotissimè servet incolamem, eiusque ad Christi tum saecularis, tum regularis, totiusque Christiani Orbis reformationem, zelum, cuius tam praclarâ iam reddidit specimina, in dies magis, ac magis accendat, ac demùm in illam devotam suorum copiam, & Apostolica gratia plenitudinem largiter effundat.

Sanctitatis Vestrae

Huillimus, & Obsequ. in Christo filius
Franciscus Ep. Appamensis.

Appamii die 1. Decemb. 1676.

Contra vertebatur interim Patris agendum contrâ Ep. Elethensem proponentibus aliis cogendum Episcopum ad revocationem Iudicii, retentis redditibus Episcopatus, vel exilio. Alii mitius agendo, intet quos M. le Tellier qui Regi à secretis erat, procedendum esse per viam appellationis ad Metropolitâ sine tamè Regali praeiudicio, unde fructus beneficiorum darentur Beneficiis in Regaliam etiam absentibus: cum ecce Brevia Innocentii XI PP. ad Episcopos Elethensem, & Appamensem responsiva litterarum.

Innocentius PP. XI.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam benedictionem. Non satis verbis exprimere possumus, quo nos perfrueris gaudio devoti, & obsequentis animi significatione, quibus Pontificatum nobis Maximum gratulata est Fraternitas tua. Dum enim virtutem tuam profantiam, impensâque sedulâ te magno cum animarum profectu Ecclesia tibi commisit curâ, vigiliâque perpendimus, non parum allevari sentimus tristitiam, quam de mandata imbecillitati nostra omnium Ecclesiarum sollicitudo iare meritis in nobis excitavit. Solidam enim in spem venimus, fore ut valida à singulari pietate tua reliqui Episcopi capiant incitamenta, ad creditis sibi

agreges pari vigiliantia, ac charitate custodiendos: praefertim iuxta traditam à Concilio Tridentino normâ, quam probè intelligis sanctissimis, sapientissimisque Praefatis Ecclesiis sibi commissis strenuè regendis, magno, ac practico semper usui, & adiumento fore. Nec minoris laetitia sumptimus argumentum exiri, qua de servandâ Theologorum unitate, ac concordia ad nos scripsisti. Te enim in eandem scopam curâ conspurantem, facili nobis persuademus reliquis Gallia Episcopos eodem flagrantem zelo, itaque exemplo, atque autoritate permotos, sua in idissimâ studia collatos. Quod autem ad pastorem nostram curam attinet, cum inter Christianos Principes temporalem pacem stabilitè omni operâ, industriâque nitamur, multo magis adlaborabimus, ut spiritalem à quâ pendet aeterna, coludiamus. Quod ut faciliâ assensu possumus à Fraternitate tuâ precibus iuvare cupimus. Qui paratam interitum ad Ecclesiam itaq; ratione promovendas voluntatem nostram tibi pollicemur, atque Apostolicam benedictionem peramanter impartitur. Datum Roma apud Sanctum Petrum sub anno Piscatoris, Die 3. Februarii M. DCLXXXVII. Pontificatus nostri anno Primo.

Subscriptum, Marii Spinali.

Brevé Innocentii PP. XI. ad Illustrissimum, ac Reverendissimum Episcopum Appamensem.

Innocentius PP. XI.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam benedictionem. Peculiari cum animi paterno sensu excepimus eximia filialis observantia significationes, quas huic Sancta Sedi, nobisque ad supremam eiusdem regimen, immerentibus licet, evolvisti, devotè praestitit Fraternitas tua. Poterat enim, virtutem, cunctaque dotes, quibus inclaresci, perspicuas habemus, eosque libenter commendamus. Ecclesiastica nimirum disciplina, moribusque instantiam, in quâ praecipue curas nostras intendimus, plurimum profuturâ planè censemus. Quia verò infirma sunt vires nostrae ad amplissimâ procuratorem partes obdandas, ut oportunit nobis è Celo praesidium comparet, quo parere oneri esse possumus, interitum cupimus: Fraternitas tua Apostolicam benedictionem peramanter impartientes. Datum Roma apud Sanctum Petrum sub anno Piscatoris die 3. Februarii M. DCLXXXVII. Pontificatus nostri anno Primo.

Subscriptum, Marii Spinali.

Mense Aprilis An. 1677. cum cognovisset Ep. Appamensis D. Petram Pauetum diocesis Laonenis venturum ad obtinendam possessionem Archidiaconatus Appamensis, Regularis titulo, edicto praecurrens Electen non dissimili, sub poenâ prohibuit excommunicationis info facto incurrendae: eâ ratione quod Appamensis Episcopatus non solum immunis esset à Regulari, sed Regularis, & Reformatus neminem admitteret in Canonicum, vel alias dignitates, nisi post Annu Novitatus experimentum, ut ex Bullâ Alex. VII. à Rege confirmatâ. Hunc morem ab eodem observatum Episcopum per Annos 31. absque ullâ contradictione. Hinc Capitulum Cathedralè Clausulare Pauetum cunctis repulit fugiatis, 20. Iun. 1677. Iunio excurte Episcopum scriptis Regi à claustrum ut se purgaret, quâ æmuli cum accusabant tanquam militis inimicum; nec morem gerentem in subiecto Regulari.

Rex. Inter dignitates verè Regales quibus sacrum

Ediſſi
Ep. Appamensis
in Regiſſi
tas.

Episcopus
la
Regis

personam M. T. distavit Deus, ea prima cum sit, quod subditis benignè audiat, præcipue Episcopos, non designabitur, ut me pargere valeam à calumniis, tanto magis, quod hæc suspexit reddat obedientiam, & fidelitatem, quam ego tibi profiteor Domini meo. Insinuantur me indignè ferre, quod Diocesani mei militiam præstantur: propterea interdiximus Sacerdotibus, ut sacramenta conferre, ni prius castros fecerint. Facile esset delatari redarguere, diocesanos meos recensendo, qui arma traçant sub signo M. T. militet, peditet, ducet, sed hoc esset abuti patientiæ tuæ. Interroga Confessores, an sacramenta administraverint hybernantibus sub eorum iurisdictione: immo si ego sacramentum consulerim Confirmationis. Hæreo, quomodo hostes mei, ut me fatigarent, insidias tui debiles excogitaverint, quasi ignorare valeam militiam non solum artem naturæ esse innocentem, sed necessariam pro bono communi. Exhortor eos sane cum his Baptismi ad observantiam præceptorum tuorum, quæ aperte voluntas exactionibus violentis contra subditos tuos, unde coactus fueris Præfatus Montis Albani, nonnullis eorum pauperes. Rogo etiam, mihi indulgeat, et rationem reddam villitatis meæ, per quamdam Ecclesiasticam ad Regiam promotum Archiepiscopatum Cathedralis Appamensis, cui me adversariam præbui ex solo voto servandi libertatē Ecclesiæ, quamvis in me esset iura inmentum à me solemniter editum in Acta consecrationis meæ, Ecclesiæ Appamensis ex divina iurisdictione mihi indignissimè credita nunquam fuit Regalia libertas; hoc autem non ex singulari privilegio, sed ex naturæ, & à nativitate. Hinc est, quod cum subiectis assentiri non vobis, nisi expressè adversando Lugdunensi generali Concilio, recepto, & observato per annos 400. confirmato pluribus Regum ecclesiis præcipue Henrici M. ac gloriofa memoria patris mei. Accedit quod data Regali in hac Ecclesiâ, operi evanesceret Reformationis, tam feliciter incipiam, in exequenti Bulla Alex. VII. Reformationem mandantis huius Capituli ita exigente per literas Macellæ Teo. Non enim verisimile, ut à Regaliis promissi velim hic resistere prævia Nivitate, & in communi vivere, quemadmodum ex divina misericordia hic observatur. Si enim boni viri, quot hoc vocatus providentia Superna, cogatur deserere professionem suam, cum votorum præiudicio, & saluti discrimine, ut alius beneficia permittit, Calas cessabit divine in hac Ecclesiâ, quas suis ordinata regulari, à Congregatione minimè pendet S. Genesio. Sic ut verò nil est in Mundo, quod me subtrahere valeat à fidelitate, & obedientiâ, quam debet M. T. ita humiliter rogo considerare dignetur, primum testimonium fidelitatis erga Regem, obsequium eius erga Deum. Nemo enim fidelis est Principi, qui infidelis est Deo. Cessabo nunquam precari, & sacrificia mea offerre divina Bonitati, quod semper feci, at dona sua in Te plus semper exoraberis, quod Domum Realem, cuius amni submissione, & obsequio sum.

Humiliss. Obedientiiss. Fideliss. Servus
Franciscus Ep. Appamensis.

19 Iulii 1677.

Die 12. Iulii An. 1677. Io: Georgius Traverser de Rodeille accepta possessione Canonicius Elecentis in Regiam cum spolio titulari, qui per triennium pacificè possederat Canonatum, ipse ad monitione Episcopali venit in Chorum, ubi Horas Canon. Rom. Tom. V.

nonicas capitulariter caneant Episcopos; quo silentium inponente sub poenâ anathematis, Resoluit fecisset. Casus contigit non dissimilis XII. Iulii.

Serpebat interim nova cōtroverfia inter novos Casuistas, pro quorū extirpādis erroribus, cū crederet Episcopi interponēdā esse auctoritatē supremā Romani Pontificis, Epistolam conscripserunt ab Episcopis subscribendam, licet insubscripta perveniret ad Romanum Pontificem; quod Rex timens nova dissidia, ad declinandam seditionem, non crederet opportūnū.

Beatissime Pater Esh hæc Epistola expensis Sæcriciati Vistra gravissimè Ecclesiæ vulneribus insitata, in tristis, & luctuoso argumento tota versabitur, par est tamen, ut in ius lumen, debita Deo optimo maximo gratiarum actione fungamur, & nobismetipsi gratulamur, quod Sanctissimæ Vestræ in Apostolicæ Sede consistat, iam habeamus apud quem questus, & gemitus nostris libere, nec maniter esfendere possimus. Hæc fiducia freti, Beatissime Pater, de Gallicana Ecclesiæ moribus cū ipis agere decrevimus, quorū summam, ne malis immoremur, ita breviter complecti licet.

Cum duabus potissimum rebus continetur Christianorum salus, fides dogmatum sinceritas, & integritas morum; variis iam indit ab Ecclesiæ primordiis, utraque tam dogmatum fraude, tam hominum improbitate, temata est; non quāvis tamen vel citius, vel altius, quāvis novissimis istis miserrimisque temporibus. Nam anteq̃ sola demum oppugnabatur aperte mysteriorum fides, nec moribus ferè aliunde periculum, quāvis ex pravi exemplis, non autem ex dogmatum pervertitate: atque ita errores fidei adversos facile declinabant quicquid ad collationem, firmamentumque veritatis, hoc est Ecclesiæ auctoritatem firmiter adhaerentes, ex eim placitis fidem suam metebantur: nec maiorem exemplorum vim agere frangebant, quibus cura erat ad honorem vitam, & nondum hominum fallacis observatum Evangelii normam attendere. Quāquāvis autem à compluribus iam saculis multa in populum Christianum vitia proruperint, superioribus tamen temporibus crepidi adhuc, & male fidei confusa, formidinis aliquid, & pudoris vel se ferchant. Ita cum in scelera prolaberetur multi, nulli tamen palam scelera defendebant.

Nunc verò, Beatissime Pater, tetrior multo, ac perniciosior læt Ecclesiā invase. Angescunt enim in dies improborum multitudine adiunctis se certiorum Scripturarum, ut mississimè loquamur, improvida temeritate, quibus id demum videtur fuisse propostum, favore hominum capitis atque extingueret conscientia moris, defendendi peccati stimulis cedere, iter ad vitia sternere, eadem peccatis, quæ virtutibus, tenebris, quæ luci, falsitati, quæ veritati, intra trahere; & sceleribus denique formidinem, pudorem, infamiam, ipsam sceleris notam detrudere.

Nec vitemur, Beatissime Pater, ne nos in hoc studio offerri ac veritatis metas prætergredi iudicet Sanctitas Vistra, postquā perspexerit quæ & quanta sit eorum opinionum corruptela, quæ tanquam para, ac secuta ab illis Auctoribus traduntur & Christianis inveniunt. Cohorescet, sui scilicet, ad infandorum dogmatum inandam absurditatem Apostolica Vistra Pater, & talia Catholicis, si quæ literatis in mentem venire possint, vix ipsa prima fronte eredit. Sed eo tamen caliginis prælapsus istas, ac devolutas esse minus fortasse miraberis, si quo animo instruelli, quibus præiudiciis imbuit, ad extirpandas

Epistola ad Io. noc. XI. de profligandis erroribus Casuistarum.

morum regulas acceperint, attentè cogitare dignetur.

Enimvero, et Sanctissari Vestrâ notissimum est, non eâ, quam passim in quibusdam nuperis scriptoribus animadvertere est, levitate, et temeritate, morum doctrinâ olim ab antiquis tradebatur, sed longe gravius, cautius, severius. Cum enim illis personam esset, quod est à S. Thomâ verissimè, ac prudensissimè dictum: Omnem questionem in quâ de peccato mortali agitur, periculosè determinari, quia error, quo non creditur peccatum mortale, quod est peccatum mortale, conscientiam non excusat à toto, licet fortè à tanto: nemo eum tanto periculo de moribus sententiam ferre, aut opinionem suam in vulgus spargere properabat, Itaque illi, qui vocant conscientia casus, non ab aliis ferè quam ab Episcopis, et plerumque in provincialibus Synodis desinebantur; ex quorum sensibus consilia sua moderabantur inferiores Sacerdotes: super gravioribus autem difficultatibus Episcopi sedem Apostolicam persèpe consultabant, quæ consultationes tot eximia nobis Summarum Pontificum responsa pepererunt.

At glisciente ingeniorum licentiâ cautiones istas nihil morati complerè recentiores Theologi, omnia audaciter deservite caput: unde quod securius facerent, illud in primis amoliri periculum siniterant, quod ex inveniendo veri difficultate nascerent. Eam ad rem opportunissimum ipsi visum est, veritatem, ac falsitatem, ignorantiam, atque cognitionem divina legi, pari securitate donare. Quod enim hoc passio in discutiendis morum controversis, et in sequendis Theologorum responsis, periculosum esse patet? Ergo ut id consueverint, tamen antiqui omnes Theologi Patrum vestigia secuti, nullum primorum, et immutabilem legem æternam principiorum ignorantiam invincibilem esse, et à peccato quocunque excusari maximo consensu statuerint: isti contrariò planè decreto fidenter affectuunt, in istis æterna, et immutabilis legem principii eiusmodi ignorantiam dari posse, quæ et vincit nequeat, et à peccato legis divini violatores excusat.

Hoc decreto semel ab ipso stabilitò, et fixo, latius patet illa legis divina siue peccato violanda venia, et fatalitas, de augendo eorum numero, qui veritatem invincibiliter ignorant scilicet laborarant, et ac quæ in eorum classis statim reciderant: et omnes quibus in aliqua questione non certa veritas affliget, sed rationes tantum, attingunt probabiliter. Quamvis enim nemini in eo sine passio desit invenienda veritatis viâ: si modo quæ veritatis ignari, et sapientia indigentibus iam Scripturæ, tum rectorum præceptis, obire non refugiat, et istis tamen placet ignorantiam in illis invincibilem agnoscere, atque adeo generalis decreto probabilem opinionem, tamen falsam, et æterna legi contrariam, sequenti plenam à peccato immunitatem largiti sunt. Iudæ autem vasa illa, et promiscua, quam optabant, probabilis confectandi libertas, nullis limitibus arctaretur, etiam utique probabilibus attingent opinionibus ita distrabuntur, ut tamen alteram finem, et probabiliorum, et incertam inducant, sententia finem, et minus probabilis, et minus tunc sequenda plenam veniam concesserant.

Nihil ad omnem opinandi licentiam supererat, nisi ut id efficerent, probabilitates istas securitate donatas, nunquam non facile reperitis, quod egregie præstiterunt, tum qui ad bene agenda, et citra culpam, sufficere dixerunt exantemque tenorem, et distant probabiliter, etiam eâ, una non nisi probabiliter probabilis sit, tum qui ad conscientiam opinionibus probabilitatem, satis esse volue-

rant quatuor, imò unius Doctoris auctoritatem: quod ita certum est apud ipsos, ut qui sententis quatuor doctrinam suffragiis mixta probabilitatè abroges, cum tardam, et hebetem dicant, imò tam repugnantiâ loqui contentam, quàm qui linea longitudinem neget, et superficiei latitudinem. Hinc si qui Episcopi aliquam propositionem daverint, quàm finem nonnullorum doctorum esse fateatur, continuis istam tanquàm doctrinam experiem, imò et veri discendi incaparem tradantur, eiusque decreta contemnant, ac ludibrio habent.

Hæc decretis instructi novitis illi Doctores, mirum proviis, Beatissime Pater, quæ in morum doctrinâ strages ediderint, quæ tenebras clarissimis Dei legibus offuderint, quæ nova, et inaudita protulerint, quàm multa, omnibus retrò sæculis fixa, et immota convulserint. Nec id imprudentibus ipsis, universis quæ factum videro id ipsi sentiant, agnoscant, præstent, et quæ summam Dei in Christianis beneficium iactent. Dum videmus, autem, tot diversas sententias in rebus moralibus circumferti, Divinam remur providentiam foligare, et quia ex opinionum varietate jugum Christi iuvius sustinetur: melius enim viatori plures vias exponi, quàm unam; cum recta inveniri actio possit, sive juxta unâ, sive juxta alteram opinionem homines operentur. Hoc verò quod aliud est, nisi summam Dei beneficium dicere, quod Casistarum industria, veritas in multis divina legis capitibus obscurata sit: cum cogniti veritate, una si via omnibus necessariè insitenda, et latente verè et probabilitatem tenebris obtectâ, tot diversa nec minus secura suppetant via, quot probabilitates?

Quid igitur sperandum erat, Beatissime Pater, ab hominibus præ luce tenebras diligentiibus, nec modò veritatem non optantibus, aut quærentibus, sed de eius ignorantia sibi placentibus, cum summi beneficis loco habentibus, atque id pro totius moralis sue Theologiae falsis constitutionibus, nisi ut in optatis sibi tenebras altissime devoluerent, ut omnia misererent, et in inaudita pervent opinionum monit? Nec sper istas seu metus potius eventus frustratos est: audique eum infelices proventus tam horrenda morum dogmata peraperant, ut non aliandè melius intelligi possit quantum in ipsi primariis illis dogmatibus veniens inest, ex quibus tam virulentes rivi defluerant.

Hoc illud est, Beatissime Pater, gravissimam et turpissimam Ecclesiæ malum, quod boni omnes tam diu acerrimo dolore torquet. Hæcine, inquit, illa Christiana doctrina sanctitatis, et integritatis, quæ Philosophi admiratione depexit, quæ plures ad fidem Ethnicos addidit, quàm ipse miraculorum fulgor? Hæcine Scribarum, et Phariseorum insitiam supergressa Christianorum pietas? Adeo rem rediisse, ut ipsi doctores tamen Catholicis, nulli deterius corruptisquæ de moribus senserint, non Scribæ, non Pharisæi, non alii gentiles? Quis enim tot iniquum cavillationem ad Dei leges eludendas excogitavit, qui plus cupiditatibus indulgit, qui hominum societati exitioriora dogmata commentus est, qui deus veritatis minus fideus?

Ergo cum tantam perniciem, tantumquæ dedecus taceat ferre nec Belgicæ, nec Gallicanæ Ecclesiæ possit, et Casistarum licentiâ comprimeunda aliquot abhinc annis serè cogitare Episcopi ceperunt. Appressent quidem illi noxiorum librorum penitus aboleri, quod olim in punctuales quosdam libellos erroribus refores à Gallicæ Episcopis in Concilio eodem Cabillonensi secundo, tam Pa-

virescenti flexu noverant confutatum. Sed quia intermisso & iam provincialium Synodorum usu, separatim quisque præstanti se pesti opponere coactus fuit, satis habuerunt singuli ab illa gregei sui subditum vendicare. Quod ut præstarent, alii ipsorum corruptelarum collectionem à Casuistarum Apologissâ consecratam generali censurâ damnarunt; alii distinctis etiam nominis affecerunt certa capitula, quorum venenum præsentibus, populisque magis tamen indicabant. Nec par ipsorum conatibus Romana Ecclesia defuit auxilium. Nam Alexander VII. Pontifex Maximus delatam à se Casuistarum Apologiam præscripsit, & quædamque quinque propositiones ex variis Casuistis excerptas duobus Constitutionibus constituit. Et quid de totâ hac fraticantium in dies laxarum opinionum licentiâ sentiret locustuler. Orbi Christiano declaravit dum magno fidei mori esse significavit, cõplures opiniones Christianæ doctrinæ relaxativas, & animarum perniciem infcentes, partim antiquas iterum sulcatis, partim noviter prodire, & summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis crescere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omnino ab Evangelicâ simplicitate, ac Sanctorum Patrum doctrinâ, quem hic pro ceterâ regulâ fides in praxi sequeretur, ingens sequeretur Christianæ vitæ corruptela. Quibus verbis cum pravis illis morum decretis, ipsam quoque undè fluxerant probabilitatis dogma perstringit, & damnat.

Verum si liberè apud amantissimum Patrem, simpliciter loquendum sit, tametsi ex istis vicioribus Episcoporum censuris, sanctisque Summi Pontificis Constitutionibus adversus laxiores Casuistas, pelagiosque quique, & doctiores utcumque habere quod sequantur; non habent tamen simpliciores, quæ verum à falso satis in his conversationibus intersciantur; nec in hac dogmata promiores, quæ satis ab ipsis revocentur, nec his doctrina flagitii infecti, quæ satis fortiter coercantur. Nam censuras quidem Episcoporum scriptores illi, eorumque fautores facili contemnunt, dum in iis versantur loci, quæ eorum iurisdictioni non parent, atque inde & ipsi Episcopi contumelias ingerunt, & decretis suis non difficile sui similes patronos inveniant. Nec desunt illis quoque arci, quibus ipsam Summi Pontificis censuram eludant. Nam præterquam quod Alexander VII. certis tantum doctrinæ labes ad speciem ex ipsorum libris colligi curavit, pluresque in actis prætermissi, quæ rei ipsi glorianti assensum præbuit, probatum Summo Pontifici fuisse quædam ab ipso non esse expressè damnata; ipsa quoque censura verba illorum effugit, & cavillosioribus patet. Cum enim propositiones non aliâ certâ, & determinatâ notâ, quàm scandale affecta sint, promptum erit hominibus in cavillando exercitiis istis illud obtinere, falsitatis minime damnari sententiam, quæ tantum scandalosa perhibetur; neque ipsi adeo suam probabilitatem abdicant, quæ exui, ex ipsorum placitis, aliter non possunt, quàm si contrarium transeat in articulum fidei: nihil igitur ob stare, quin remoto scandalo, scandalosis opinionibus, sed nihilominus probabilibus, pro libito quisque utatur, & ex iis mores suos dirigat. Quæmodum post Episcoporum indicia, & Apostolicæ Alexandræ VII. Constitutionis nihil quidquam de conscientia remisissent: imò decretum suum ed audacter ferere persequerentur, quæ clausisse iam putant Episcoporum zelum, sequi adeo impotenter omni iam periculo defunctos.

Pont. Rom. T. om. V.

Hinc ergo mali tam contumacis natura nos adducit, Beatissime Pater, ut frustra hæc propositam impensis hucusque curis, ac laboribus nostris, ad Sanctitatis Vestre præsidium consecraverimus, hæc spe freti fore ut Suprema sacæ Auctoritatis eminentia nostris conatus adjuvet, sparsamque per universam Ecclesiam pestem eâ potestate recidas, quâ universam Ecclesiam moderatur, ac regit. Hæc sunt, Beatissime Pater, quæ ad Sanctitatis Vestræ, ac Sedis Apostolicæ indicium, præsertim canonibus circa Mores Casus, gravioraque negotia tantum est, referenda putavimus, exemplum secuti comulorum veterum Episcoporum, & Conciliorum, præsertimque Africanorum Patrum. Quod in re non modo nostris de Ecclesiâ malis, eorumque remediis sensus Beatitudo Vestra poterit agnoscere; sed nostram insuper in Petri Cathedram, & in se privatim reverentiam, & obsequium, plenamque in ipsius zelo, pietate, & charitate fiduciam: quâ magis, ac magis bin diebus animatis, assidue pro eius diuturna incoluntate, & æternâ felicitate Dico Optimo Maximo preces ardentè adhibemus.

Ocasio hinc inter Clericum, & Regalistas gravioris diffidii, undè exente Iulio P. Vacuellis Canonis Theologus Ellectensis, & Augusti missus est in exilium; Episcopus autem Ellectensis sequenti epistola Romanum imploravit Pontificem.

Beatissime Pater. Præstitum ab humilitate nostrâ, Vestra in Petri Cathedram exaltationi, gratulationi, ac devotionis officium benignè adde, & peramantè excepit Sanctitas Vestra, at hos ipsi animatus maiori cum fiducia iterum ad illam de gravissimæ Ecclesiæ Gallicanæ malis, nec nisi ab Apostolicâ auctoritate, & charitate sublemandis, ferreque insistuerim. Quid epistola de pluribus huiusce regni Episcopis ad Sedem Apostolicam de perversis recentiorum Casuistarum dogmatibus destinata nuper accideret, iam, credo, Beatissime Pater, Sanctitas Vestra, tam suis apud Christianissimum Regem Nuncios relatione, tam aliorum sortè querelis innotuit. Quæ de re pluribus hic ægere minime opus fuerit, cum universam historiam seriem harum datur literarum, auribus vestris referre poterit. Sane vulnus istud Episcopalis dignitatis inflictum, Beatissime Pater, sentiet, & graviter noxium feret Chritas Vestra omnium Ecclesiarum sollicitudine anxia, & ad Episcoporum voces eo propensius sese inclinabit, quæ eam indignissimum modis, & artibus interclusus fuisse perspexerit. Nec verò alienis egebat honoratibus Beatitudo vestra ad Eccliam Christianam corruptores ehibendos. Sæc illam stimulas meram insistendorum, & disciplina in melius informanda zelus à famulari officio huius sacre Synodi Tridentinæ decretis, domesticæque Sancti Caroli exemplo excitatur. Unde placet emphasius fore ut omnes illas doctrinæ corruptelas tantè districtius configat, quantò eas à factoribus audientis diffundari intellexerit. Dolore siquidem, immo & indignatione affectus Sanctitas Vestra, Beatissime Pater, in tantum illis Christianissimi Regis Religionis obrepisse, ut qualis coloribus nostrum de scribenda ad Sedem Apostolicam epistolâ consilium criminis videretur, episcopisque, abrogato iam pridem, contra saci omne provincialium Synodorum usu, etiam de rebus Ecclesiasticis inter se communicandi, & ad Sedem Apostolicam communi nomine referendi antiquo, & præcipuo iure interdicere tentarent. Quod quid est aliud, Beatissime Pater, quàm Ecclesiasticis regimini à Christo Domino insitit, & omnium ratè secularium usu comprehendi formam præsumere,

D

dare, nisi per totam orbem Episcopatus vinculum setae. Verissimum tamen est, Beatissime Pater, & nobis res
 re, & ipsi, quia Romana gaudet Ecclesia, Primatus ipsa
 convelleret. Nova hac & huiusque apud nos inaudita, pri-
 mi tam inquis forsasse mirabatur, si frequentes, & pen-
 quotidianis in Ecclesia libertatem molitiones attende-
 ret, quibus antea homines Ecclesiastica disciplina, & do-
 ctina casus secularibus magistratibus, ac regia potestate
 adiecti conantur. Huiusmodi literarum placita tam
 verbis, tam etiam scriptis proferri, quibus Sanctitas Ve-
 stra, quæ, & quanta in Ecclesiasticis ordinibus habet quoti-
 die gerantur, intelliget. Inter alia verò, Beatissime Pa-
 ter, iuxta occasione intro, ut vocant, Regalia, huc nostra
 diocesi invecias addidit Sanctitas Vestræque intro ab-
 ita antiqua iuris extensio, aliquot abhinc annis,
 Narbonensi nostra, & aliarum quatuor, aut quinque Ec-
 clesiasticarum Provinciarum, & monasteriorum præterea
 diocesis nostræ, & canonicam libertatem evertere
 iidem huius assertores moliantur. Equidem cum edito
 regio hac de re promulgata patere, consensus præbi-
 beret, generum, præcepta nostra diocesis beneficia in Re-
 galia, ut volunt, vacantis, per regium diploma, pleno iu-
 re, passim legitimi, & pacifici possessoribus, collata sunt:
 quod etiam in Appamensis diocesi, & foris aliis quibus-
 dam, sanctis Episcopis non parvè edicto, factum est. Cum
 autem, Beatissime Pater, ex decreto Concilii generalis
 Lugdunensis secundæ, quod incipit, Generali constitutio-
 ne, & pro solemnibus Sacramentis a me in Episcopali con-
 secratione præstitis, iura, & libertas Ecclesiæ mihi com-
 missa per censuras Ecclesiasticas tueri vellem; & de res ad-
 ducta esset, ut ducam Ecclesia Cathedralis Canonici coram
 familiaribus nostris, Archiepiscopi scilicet, & Promoto-
 ris, iudicandi per sigilli regis literas relegationis, anno abhinc
 anno monitionis fuerint. Et ecce mihi hanc epistolam me-
 ditanti, & præ manibus habenti nova adventus mellea,
 nova orbis; & domi simili infusione longè amandatæ Ca-
 nonici noster Theologus, quem in prætorum locum posse-
 ceram, & in ministerii Episcopalis subsidium lateri meo
 asservieram. Iam & mihi eadem fors iam hinc à priore
 anno impendebat, adversarius Ecclesiæ regiam authorita-
 tem ad id eundem sollicitantibus, nisi eorum consilium ma-
 iore sua auctoritate, & moderatone Christianissimi Rex
 posthabuisset. Sed de hoc quantumcumque gravi negotio
 plura Sanctitati Vestræ proloqui superfluo, tam ac leni-
 prius privata calamitatis querimoniæ molestiam fiam, iam
 quia huius veritatis adhuc vigiliis acta à nobis trans-
 missa, quo pacto res tota gesta sit, declarabunt. Itaque,
 Beatissime Pater, ad corrupta morum dogmata redire,
 quod malum latius patet, & plerisque animabus adhuc
 nocetissimum est. Huc curanda quantum ab initio Pontifica-
 tus studium Sanctitati Vestræ adhibuerit, universi norant:
 quod in ipsa breviter assequeretur, nihil denum nilius aut
 promptius occurrat, quàm ad præcepta laxioris doctrina
 capita, iam dudum à plerisque Ecclesiæ Gallicana Præla-
 tis in famulo Casuistarum Apologisa damnata, iterum
 ad eorundem Episcoporum relativam à Sede Apostolica
 solenniter decreto damnentur. Id autem ad ad præceptum
 existant, obliuiscitis licet Casuisticæ corruptela patronis,
 perdatas ut apparet, veremusque. Veram, Beatissime Pa-
 ter, verum nostratum experimentis edocuit, & paternam
 Vestram benignitatem fretus ausum dicere, nihil penè in
 dammandis Casuistarum erroribus opera preest fave, nisi
 vult Vestra Antiquitate Ianseniana hæreses phantasma,
 quo iamdudum plerumque in his partibus inducitur, evanes-
 cat. Confidentius forsasse quis hoc dictum existimaverit:

Verissimum tamen est, Beatissime Pater, & nobis res
 cominis intentibus quodam experientia certissi-
 mum. Nam Apostolicis Constitutionibus prædictarum
 vestrarum Innocentii X. & Alexandri VII. submissa
 omnes mente accipimus: nec illas est, qui cum Ecclesiæ
 Romanæ, & Catholice pervetus, atque hæretici sensus
 in quinque propositionibus damnatis contentos non ex
 animo damnet, quod prædictarum Constitutionum præcep-
 tum est caput: & in cæteris etiam nemo est, qui illos
 perpetuo Ecclesiæ usque debitam reverentiam non præstet.
 Id quod præbe intellexit Clemens IX. Alexandri VII.
 successor, dum Gallia Episcopis, ac Theologis iamdudum ve-
 xatis parem tandem pro Apostolica sapientia, & aequa-
 ce concessit. Veram, Beatissime Pater, huius tam optatæ
 pacis fructum hætenus nobis invidit, & variis artibus
 subripis petitis adversariarum sectis, & imperitiis,
 ac propositis monasteriorum zelus, Ianseniana huiusmodi
 hæreses nomen prorsus iam vanam, & inane summum
 studio retinuerat: nec illis presentibus aut validis telum,
 quo se locantur, & emittit ordinis homines sibi adver-
 sarios disarbit. Hac facile occasione sanctiorum,
 quantumque de moribus doctrinam exassant, veros pieta-
 tis, & doctrinæ præstantes tradunt, iuxta Ecclesiæ moni-
 terius submovent, non Theologos modo, sed Episcopos po-
 pulis suspectis efficiunt pio eorum labore, & saluberrima
 instantanda disciplina consilio intercurrentibus huius infor-
 matis moribus aptissimos fidelem manibus excutitis,
 omnem denique instaurantia Christianorum vita, & ad
 normam Evangelii componenda viam occidunt. Illud
 verò, Beatissime Pater, summopere animadvertendum
 est, non solum huius scilicet hæreses prætextu grassantem
 abique morum corruptelam feroci, sed fides quoque soli-
 dissima dogmata convelli. Quis enim non dolet Casu-
 istam, & saluberrimum famularem Augustini, & Thomas
 de gratia Dei prædestinationis, & gratiæ Christi ad sum-
 gulos pietatis actus necessariam doctrinam sub invideo
 Iansenii nomine à plerisque repudiari, & tanquam erro-
 neam, & hæreses naïa dogma in cathedris, in palæstris,
 in colloquiis tradidit illa doctrinam, quam à multis Poni-
 ficibus acriter assertam, ac vindicatas hæreticis quod
 iure Ecclesiæ possidet, per archas doctrinæ Clementi Papa
 Ollivari passim hodie conculcat: Ita dogmata, qua in-
 coucussa, iustissimaque nuncupavit Alexander VII. tem-
 perario ausu à multis impugnantur. En, Beatissime Pater,
 Ecclesiæ Gallicanæ vario morborum genere laborantis
 status brevis Sanctitati Vestræ oculis delineatur. Sæles qui-
 dem egrotantium dolo multas mordendi artes excogita-
 re, sed non omnes agnè commodari, & vitæ. Unde satis
 erit, patet illis iam nostris vulneribus totos nos Apostoli-
 ca Vestra charitate, & prudentia committere: nisi forte
 etiam noscens id de re sensus cognoscere Vestra Sanctitas
 opportunitatem duxerit. Certè sancta omnia à Vestra Beati-
 tudine expectamus, maxime præ iurem divina Regula
 dogmatibus, pro stabilitione Ethicæ Christiana regalis,
 præ faciendæ veteri, & canonicæ Ecclesiæ libertate.
 Hæret enim cordi eius impressa hæc unus ex suis decessor-
 ibus sententia: Optamus si fieri potest, in diebus no-
 stris Apostolicam fidem, & Ecclesiæ regulas cum sub-
 biectione nobis populis custodire, & omnem novam
 doctrinam sopire. Equidem, Beatissime Pater, id atari
 provectus sum, ut hac antequam moriar, in Ecclesiæ vi-
 dendis viris superis persequerentibus tamen meo car-
 sum iam maiori cum auctoritate, pontificis vestri
 specie recreari, & confirmatos persequor; qua & quanta

in Ecclesiam universam bona Sanctitatis Vestra opera diffundenda sint animo prospiciens: quod ut per singularem suam pietatem, & ardentem zelo fructuosius praeferre queat, divinum ipsi Pontificatus administrationem excepto, & post haec ipsi labores copulatissimam in Caelo felicitatem approcor.

Sanctitatis Vestra.

Electi die 30. Iulii 1677.

Humillimus & obsequiosissimus filius, & servus

Nicolaus Ep. Elector.

Respondit Papa.

Innocentius XI.

Venerabilis Frater, saltem, & Apostolicam benedictionem. Suscepimur a nobis de pastoralis in Electoribus Ecclesia regenda, ac Ecclesiasticis disciplinam instaurantia Fraternitatis tuae zelo opinionem universae confirmare Litera, quas 30. Iulii ad nos dedisti. Iis enim referuntur sunt cum eis, tam voluntarii animi sensibus, ac nullam nobis de eo dubitandi locum relinquant. Pro comperto autem te habere volumus, religiosi studii tui constanti nos profuso, atque autoritate assidue, libenter quoque occasiones omnes amplectens, ex quibus propensam erga te voluntatem nostram agnoscere valeat. Quod attinet ad ea, quae sunt nobis tam per litteram, per eorum exhibitorem significasti, tanti profectus momenti sunt, utque implicata difficultatibus, ac diligenti, & maturae discussione providi indicant. Pro maneris itaque nostri debito accuratè eandem examini mandavimus, utloquitur super his consilium caperemus, quid in Domino expedire indicaverimus. Affidui interim apud supremam Patrem lumen iuvare precibus vehementer te petimus, dum nos dilectionis nostra pignus Fraternitati tuae Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

19. Septemb. 1677.

Conveniant Regularis cum Iosepho de Mompasat Archiep. Tholosano, ut per viam appellationis Beneficii promoti ad Regularis, & sub poena excommunicationis reiecti ab Episcopo Appamienfi, Metropolitani invocarent; qui 1. Septemb. 1677. nullitatis in favorem appellantium, nullum declaravit decretum dictorum Episcoporum: causas inferendo; 1. quia decretum Episcoporum adversus Regis edicto in contradictorio emanatum, auditis partibus Cleri, & Regularium. 2. Quia Episcopus sensum non agnovisset Lugdunensis Concilii, in quo professi sunt fundare opinionem suam. Glossa enim in verbo Regalia, explicando in Regalia, dicit Concilium intelligi de Novis tributis, novis vectigalibus, novis collectis, & similibus. Quando autem Regalia nomen potest intelligi secundum significativum, quae est in questione, certum est, quod Concilium prohibet saltem Novam Regalia: quae tamen in Ecclesia Norwicensi ad Regem spectat à die foundationis ipsius Episcopatus, licet Reges quandoque exigere mellexerint, sine tamen coepta praedicta, cum in Regalia sit imperiscriptibile. Hinc est, quod censura publicata ab Episcopo Appamienfi nulla sunt, nec valent, quàm ad concedendas subditos Regis. Quod autem beneficia Cathedralis Appamienfis sint Regularia: D. verò Pauceti sacerdos sit (secularis), non obstat D. Pauceti; Regalia namque est, Sacerdotem secularium posse promoveri ad Beneficium Regulare cum clausula, Cupiens proficere, quae etiam adiecta fuit in promotione dicti Pauceti. Hunc morem servari videmus

quotidie dum secularibus Rex Regulari indulget Abbatias. Cassus ergo, & reiecta Appamienfi ordinatione tanquam adversa legibus Regni; teneatur Capitulum permittere statum in choro, sedem in Capitulo dicti Pauceti, qui habitum induit Regularum, & professionem emittit iuxta regulari Ecclesiastica, &c. Cassus Episcopi in posterum à similibus ordinationibus sedetosis, & adversis indicio Regis. Constanti namque sententia apud Gallos est; omne quod sit contra Regis edicta esse attentatum, &c.

Ioseph de Mompasat Archiep. Tholosani.

Iudicium hoc Archiepiscopi Tholosani, appellatione interposita die 18. Octob. 1677. Appamienfis infringere ducens, eorum Notario protestatus est non licere acquirere iudicio supradicto.

1. Quia de iure natura est, non iudices sententiam proferant absente eo, cuius causa ventilatur, alibi irrita sit. Can. 22. Concil. Niceni 1. & in Decretal. Venerabilibus de sent. Excom. in 6. Si Suffraganeus, (ecce casus in terminis D. Pauceti) vel contra iudicium pro suorum defensione iurum, vel etiam in indicio ex suo procedenti officio in iurando videlicet, vel sive quid agendo, aliquem excommunicet, in hoc casu conveniendum est ipse suffraganeus coram Archiepiscopo, vel eius Officiali, quia ipsi intercedere defendere causam suam. Necessarium fuisse vocari Appamiensem Ep. ipse fallus est Paucetus Metropolitani excoisiam non teneat citare litigantes, quando Metropoles habet pra oculis repulsam suam à Suffraganeo, & eam repulsa. 2. Confundit Gratiam cum Iustitia, Iudicium voluntarium, & conscientiosum: Quando Ecclesiastici beneficium petunt à Curia Romana, vel executionem alienam gratia, non est necesse citare partes. Secus verò si Episcopi, vel Metropolitani in petitorio alienius Beneficii iudicium pronuntiauerit. Nec inquit Paucetam, Appamiensem in dicto casu protestasse ordinariis suis. Potest enim alias habere, quod nequit à iudicio repelli.

3. Iudicium Tholosanum est nullum ratione forma, dum ordinationem Appamiensem adversam declarat legibus Regni. Alia non tam non spectat indicare, an sit contraria legibus Regni. Ecclesiastica Iustitia fundatur in regulis Ecclesiasticis; & nemo dubitat Iudicium Ecclesiasticum nullum esse si pronuntietur secundum leges Civiles. Quod si mirari iusta etiam fuisset sententia Appamienfis; tenebatur Tholosanus saltem in gratiam dignitatis Episcopalis, cum patet praemittere: tantò magis, quod D. Paucetus falsè accessit Ep. Appamiensem, de iure promissis Regi factis de excoisiam inter publica monumenta sacrorum, an fidelitatem tam in hac re nullum verbum cum Rege fuerit nec per se, nec per interpretem. Vix non asserunt Lugdunensis Concilii: reum esse Mavestatis, subditos ad seditionem excitandos, si sententiae veritatem habere Concilii, de eius fidelitate erga Regem, nemini cedere, quavis in hoc non conveniat, ex solo timore offensae divinae, quae primò pra oculis habenda, tantò illud Petri, Deum time, Regem honorifica. Ceterum vinculum, quod attingitur ad Regis obsequium est tam insolubile, ac in Rege credat honorare Deum, qui tamen dicitur vix Regularibus Regem dicitur. Ex hoc vera & sola causa fidelitatis, & obediens.

Tholosanus accusat promotor Appamienfi ordinatione iniquetari conscientias hominum, & ordinem Ecclesiasticum; veram furiam, si de iniquitate agamus, quàm

quam infirmitas excusant, & veritas in animabus male dispositis. Non enim Appamienſis excusat ad profanandos canones Ecclesiasticos, ad occupanda beneficia per viam ſuppreſſionis, ſed ſolum ad obſervantiam Canonum, ſententia declarat antiquitatis infirmitas, nec novus addidit. Patet cum Tholoſanus procurat, adverſum Generalem Concilium, dicent, Pax, Pax, & non erat pax.

Nec poteſt Archiepiſcopus Episcopale Decretum promulgatum in obedientiam Concilii Generalis, ſolum ſuſpendere abſque provinciali Concilio, quemadmodum in ordine civili Index ſubaltermus nequit coſignare aſſus Officialis, ſi iſte ſit merè executor ſuperius iudicii, nec excedat fines mandati. Nec dicat ſpectare ad Archiepiſcopum coſignare, an ſententia Episcoporum ſit Concilio conformis: ſummi enim in claris, in quibus Appamienſis verba tantummodo Concilio tranſcribit, in canoſ magni ponderis, non minus Episcopatus, ſed totius Provincie, que propter obedientiam exigit Synodi Provincialis, Can. 9. Chalcedon. Concil.

Cenſuras autem promulgatas ab Appamienſi nullas dicere, quia de Regalia non loquatur Lugdunenſe Concilium, attendite verba: Generali conſtitutione fancimus univerſos, & ſingulos, qui Regalia, cuſtodiam, ſive guardiam, advocacionis, ſed deſenſionis titulum in Eccleſiis, Monaſteriis, ſeu quibuslibet aliis piis locis de novo uſurpare conantes bona Eccleſiarum, Monaſteriorum, aut locorum ipſorum vacantium occupare præſumunt, quantumque dignitatis honore præfulgent: Clericos etiam Eccleſiarum, Monachos Monaſteriorum, & perſonas cæteras locorum eorumdem, qui hoc ſicri procurant, eò ipſo excommunicationis ſententia decernimus ſubiacere. Illos verò, qui ſe ut deberet, talia facientes non opponunt, de proventibus Eccleſiarum, ſeu locorum ipſorum pro tempore, quo præmiſſa ſine debita contradicitione permiſerint aliquid percipere diſtrictius prohibemus. Qui autem ab ipſarum Eccleſiarum, cæterorumque locorum fundacione, vel ex antiqua conſuetudine iura huiusmodi ſibi vindicant, ab illorum abuſu ſic prudenter abſtineant, & ſuos Miniſtros in eis ſollicitè abſtinere faciant, quòd ea, que non pertinent ad fructus, ſive redditus provenientes vacacionis tempore non uſurpent, nec bona cætera, quorum ſe aſſerunt habere cuſtodiam, dilabi permittant, ſed in bono ſtatu conſervent. Audiamus prout quid Gloſſa dicat. Pro intellectu huius capitis præſupponendum eſt ſecundum veriorum intellectum ipſius, quid propriè textus appellet Regalia. Quidam volebant dicere, quòd Regalia accipiuntur pro iuribus Imperialibus, de quibus in lib. Feud. que ſunt Regalia; ut ſi Rex donaverit Regalia Eccleſiæ, & aliquis illa uſurpet, ipſo facto eſt excommunicatus. Alii dicunt, quòd Regalia accipiuntur pro iuribus, que habet Princeps in aliquibus eccleſiis, videlicet quòd vacante aliqua Eccleſiâ, aliquis Comes, vel Dux, qui dicebat ſe habere iura Regalia, in ipſâ Eccleſiâ occupavit cuſtodiam Eccleſiæ vacantis, & dicebat quòd fructus ipſius Eccleſiæ ad ipſum ſpectabant, licet non fuiſſet uſus ipſo iure. Quod autem nunc Patentes Regaliæ nomine intelligantur nova tributa, nova vectigalia, novæ collectæ, videtur Archiepiscopatus auctor ipſius Gloſſa ita decernit: Regalia, id eſt, que capiunt Reges vacante Eccleſiâ, ut patet in Francie Regno, & Angliæ: nam illic vocan-

tur Regalia iura Regis quibusdam Eccleſiis vacantibus competentia. Ex his etiam, que notat Gloſſa in verbo cuſtodiam, ſatis intelligitur Lugdunenſe Concilium generaliter loqui de iuribus Eccleſiarum vacantium, nec ſolum prohibuiſſe imponi nova tributa Eccleſiis exemptis, ſed etiam ne iura aſſerantur civilia, vel ſpiritualia, iura Patronatus, de quibus dixit: Quocumque ergo nomine cenſentur, uſurpantes de novo tale ius in Eccleſiis, & aliis locis piis, & bona ipſorum locorum vacantium occupantes, excommunicati ſunt.

Ad eò verum eſt, Concilium de Regalia loqui, quòd plures Galli ſcripſerunt, ut Rebaſſus, Rozens, Magiſter, Bannini ſeuſita, Regalia principaliter fundari dicunt in hoc Concilio, cum antè Concilium, Regalia ſoli conſuetudini inmiſceretur, teſte Petro de Marcâ. Hinc Philippi Paleher An. 1302. Philippi de Valais An. 1334. Ladovicus XII. An. 1499. Henricus IV. An. 1606. Ladov. XIII. An. 1629. proteſtati ſunt Regalia ſui ſolum iuxta morem antiquum, eam non extendendo ad Eccleſias non ſubiectas. Provinciam verò Narbonenſem immunitatem eſſe, & liberam, legantur ſicet Philippi Paleheri, Ann. 1603. teſte Petro de Marcâ, in quibus legitur. Nolumus, quod gentes noſtre occupent Regalia Eccleſiarum vacantium Provincie Narbonenſis, cuius membrum eſt Appamienſis Eccleſia.

Quid autem Diaceſi Appamienſi nunquam fuerit Regalia ſubiecta, dicam prima liberam præſumi, poterat ſubiecta. Veritatem apocha videantur Camera inter Cleri monumenta, & Gallici Doctores Ruſſum, Magiſtrum, Paſquieram, ex quibus Provincia patebit immunitas.

Legator indicium Philippi III. An. 1372. apud Petrum de Marcâ. Sabbato poſt Aſcenſionem Domini reſtituta fuerunt apud Appamias, & reddita per Dominum Regem procuratoribus Capituli Albienſis Regalia Eccleſiæ Albienſis, que mortuo Episcopopo Albienſi Senefchallus Carcaſſonenſis ad manum D. Regis eperat, ſine cauſâ, cum Dominus Rex ſuper hoc nunquam uſus fuiſſet, prout ex aliorum, ac ipſius relatione fuit inventum.

Quòd Rex iuxta petitionem Cleri ad ſe evocaverit cogitationem huius cauſa ad videndum, qualis Eccleſia ſit exempta nec nò. Hæc Ep. Appamienſis, non prævidet, cum ipſe nunquam produxerit titulos ſuos, nec Cleri procuratoribus data ſit nunquam facultas compromittendi. Inſuper Bulla Alex. VII. literis firmata Regis expreſſè mandat beneficia Cathedralis Appamienſis ſolis Regularibus conferenda, qui profeſſionem emiſerint in dicto Capitulo, Novitatu præmiſſo. Cum autem ius hoc ſingulariter ſit, non eſt verſimile, quòd illud per Regalia Rex abrogare voluerit: quemadmodum nunquam prædicare creditor conſuetudini, qua dignitates uni de gremio permittit. Nullus autem cenſetur de gremio Capituli niſi poſt profeſſionem emiſſam.

Itaque ergo cæſet ut Archiep. Tholoſanus auſentiaris Episcopum Appamienſem, principalem contra eius ordinationem procederet, nec fecerit, proteſtatur D. Appamienſis coram teſtibus, & Notariis, quòd licet Tholoſani iudicium nullum ſitatum ſibi reſervat coram iudice competente iudicium inſtrare, prout melius videlicet, &c.

Archiep. Tholoſani exemplum æmulatus D. du Mar

Mar Vicarius, & Officialis Narbonensis, iudicio simili ordinationem damnavit Ep. Electensis, die 22. Septemb. cui per protestationem Appamiensis similem Electensis occurrere non duxit, propter inaequalitatem iudicis, novā tamen ordinationem primam confirmavit, protestando se ab eā minimē recedere. Publicata est solummodo 22. Octob. quod Episcopus apoplexiā laboraret. Eadem die literas dedit manu suā exatatas Cardinali de Bonziis Archiep. Narbonensi, rogans, ne pateretur al Vicario suo tam ignominiosē tractari Ordinem Episcopalem; inde epistolā circulari ad omnes Episcopos Narbonensis Provinciae suā posteriorem transmisit ordinationem, excludendo eos ad communem tutelam. Die 24. morbo cum laboraret extremo, magnā pietate sacramenta suscepit.

Interim Episcopus Appamiensis novā occasione Canonizatus à Regalibus collati, secundā ordinationem laici 17. Octob. priorem confirmans appellatione interpositā contrā iudicium Archiep. Tholosani, declaravit in totum primam subsistere.

Ex adverso Cardinalis de Bonziis, ordinatione laici die 5. Novemb. 1677. non solum decretum confirmavit Vicarii sui, sed etiam declaravit Vicario Metropolitano ius esse super suffraganeos Episcopos, quod Metropolitae vicem gerat: undē dici possit quod olim Papa Episcopo; *iuxta ad nobis delegatas vires nostras gerit, & in causā illā est superior, & maior illis, quantum causam suscepit terminandam.* Est enim idem tribunal, eadem auctoritas: propterea al Vicario ad Episcopum non appellatur. Nē ab eisdem ad scriptis interponi appellatio videatur. Hinc est, quod in tribunali poenitentialio absolutio reservatorum etiam eodem modo ligat, & solvit apud Deum, tam si à Papā exerceretur, quā à Delegato. Controversiam hanc

absolvit cum Narbonense Provinciale Concilium. An. 1430. Itā concordatum inter M. de Rebé Archiep. Narbonensem, & suos suffraganeos die 15. Novemb. 1643. ut ordinationes Episcoporum soli Metropolitano, vel Vicario subiacerent, ne recurrent in ore Curialium. Sic Anno 1666. cum Clerus obtinisset à Rege, ut sententiae laicæ ab Episcopis, appellatione interposita iudicarentur ab habentibus characterem Episcopalem; exceptis Rex, ni Primates, Archiepiscopi essent absentes, quo casu iudicantur al Vicariis: Ab inuicem enim nascētis Ecclesiae Presbyteri, quandoque Diaconi tanquā delegati praefuere Conciliis Generalibus cum iure suffragi iudicandi Episcopos, & Archiepiscopos: ex quibus patet querelā Electensis contrā Vicarios nostros magis praediacare Episcopis, quā Vicariis: sequeretur enim, quod Episcopi non permitterentur mittere procuratores ad Concilia Generalia, in quibus forent Episcopi iudicandi. Quod verō Vicarius ordinationem Electensis iudicare valuerit adversam legi Regni patet, quia sicut Imperatores non designant sacros Canones imitari; ita Canones non designantur legibus adjuvari, Electensem ordinationem declaravit Vicarius nō solum Sacris adversam Canonibus, quorum lege, *Qua Casarii Casarii, qua Dei Deo, sed Gallicae disciplinae nam Clerus Gallicanus decrevit implorandum esse Regem.* Sic in generali Chalcedonensi Synodo, quae controversiam inter Metropolitānum Tyri, & Episcopum Berythi suffraganeum, qui ex relicto Theodosii Imperatoris se crexerat in

Metropolitānam, humiliter iudicandam remisit Imperatori Marciano, ut inde repararetur vulnus, undē erat indictum. Sic M. Gregorius sum in quo Patriarchatu legem Imperatoris Mauritii publicari in dedit, eodem etiā tempore declaravit insultum *Verborum, ergo dicens, quā debui exaltari, qui Imperatori obediētiā praebeo, & prō Deo quod sensi minimē curari.* Irrationabilem iudicavit tandem, quia Electensis veli esse iudex in propria causā, cum damno rei iudicatur per iudices legitimos. Clarē enim apparet, quod Regem nostrum, cuius est publica praefere privatis, iudicem non credat legitimum, propterea eius iudicia sub Anno 1675. & 1678. semper praeterat, & solum recentiat iudicia Henrici IV. & Ludovici XIII. Vicarius noster ordine inverso legitimum tamen, quia posteriora derogant prioribus, viso Regio decreto iure crediti iudicium Regalē non spectare ad Episcopum, sed ad Regem: declarando Episcopum Electensem abuti verbis Lugdunensis Concilii. Quo in casu minimē excedendo terminos Iurisdictionis suae, si Suffraganeos citare possit ad provinciale Concilium, ut moris est, per verbum *Mandamus*, poterit etiam eorum ordinationes iudicare, iurisdictionem exercendo *Realem, non Personalem.* Quod autem Electensis Episcopus vocatus non fuerit gratias agat, de honore suae dignitati permisso. Cum autem fateatur & ipse super signatura gratiae à Pontifice factae non esse vocandum Episcopum; idem negare erubescat de Regis edicto. Hic rationibus victi obediētiā praestabunt ordinationi Vicarii nostri contrā Ep. Electensem pacis perturbatorem, & usurpatorem iurisdictionis Metropolitae sui, sub pena excommunicationis ipso facto incurrēda, specialiter si Canonici quid adversum fuerint meditati. Pro reparatione autem attentati contrā Iurisdictionem nostram, convocabimus synodum Provinciale, ut de more Ep. Electensis legitime citatus, & iudicatus praenam subeat canonicam, &c.

Hae typis cum darentur, certior factus Cardinalis, quod Episcopus Electensis animam traheret, totā noctē typos absolvi voluit, ut per eursorem intimari possent, priusquā Electensis decederet. Itā factum die 6. Novembris. Electensis, quamvis morbo saziaretur extremo, mandavit appellationem concipi *Ad S. Sedem*, quam propria manu subscripsit 12. Novemb. & per eursorem Narbonensem missum significavit, quem Archiepiscopus vneus tradidit deficientis auctoritatis praetextu, undē opus fuit iterum significari.

Appellationi scripturā adiecit, in qua rediurgens Narbonensem Archiepiscopum, quid desiderat communis Episcoporum causā cum *naravi seu iuriam suffraganeorum, per ordinationem publicatam 5. Novemb. attentatum forent Officialis sui, quā minando canonici contrā Electensem Episcopum, ordinationem typi dando, ut magis dignitatem deprimeret Episcopalem, in quā iudici delegato comparando Vicarium, hanc austeritatem edepere aequalē Archiepiscopo principali, quod salis Officialis namq. exerceat iurisdictionem ordinariam & preparari nequit delegato. 2. Adducere Diaconum, qui Concilii praesentem, & Episcopos iudicaverint, non est ad rem, quia nunquā soli Diaconi iudicantur Episcopos, sed suffraganei competentis Episcoporum numero: cum ex adverso in praesentem auctoritatem praesentem ab Episcopis Episcopam*

Electensis
appellatio
ad S.
Sedem.

indicare, eiusque infringere decreta presumat; cum ta-
mea regula Canonica exigit, et causa Episcoporum non
à delegatis, sed ab Archiepiscopis, vel Conciliis Pro-
vinciarum indicantur, ut saepe Episcopi Suffraganei Pro-
vinciae Narbonensis conquesti sunt apud Regem: unde
An. 1577. instantibus Episcopis Carnotensib., & aliis
contra Officiali Archiepiscopi Senonensis indicatum,
non tenet Episcopi respondere etiam Officialium
Archiepiscopi, nec Primate, sed ipsi solum Archiepiscopi.
Plura alia decreta in favorem Episcoporum Novodo-
nensis, & Trevarum An. 1550. & 1553. memorat D.
Lucas in sua collectione, cuius verba: Potest quidem
Archiepiscopus Provinciale Episcoporum ius ad se
vocari iubere, in eumque ius dicere: sed neque
per Iuridicum, quem Officialium appellant, neque
per Vicarium quocumque peritum potestate. Qui
ergo? Sanè per semetipsum, & alios Provinciales
Episcopos, quos in Concilio adhibere habet necesse:
cuius contrarium cum Senonensis Archiep., in Ni-
vernensem, & Trecentum Episcopos usurpasset, &
ii abusu causari provocassent, forensi praelio supe-
riores evaserunt, Constat ergo, quod Archiepiscopus non
poterat solum indicare Episcopum Eleclensem, tantò mi-
nùs erat Officialis, non solum ab ea, quæ legatur in ac-
tibus Episcopis Aggremis, nempe aliq. causa cogniti-
onem, & citationem partium indicatum esse, quod expressè
damnatum est in Ecclesia Univerfalis, & Sacram Canoni-
cam, ut videre est apud S. Gregorium lib. 7. ep. 62. &
in Capitulari Aviani c. 22. & 26. iuxta Concilium
Aquisgranense An. 816. l. 1. c. 35. sed etiam, quod Ar-
chiepiscopus Metropolitani quavis superior suffraganeis suis,
etiam tamen solum indicare non permittitur, præterquam
in causa Iurisdictionis, imò nec solum, sed synodum con-
gregare tenetur iuxta Antiochenum Concilium An.
341. c. 14. & Constantinopolitanum An. 382. & Ca-
pitulari Adriani c. 29. Quod verò similis appellatio fu-
it abusive, & iniusta in Provinciâ Narbonensi, ut falsò
asserit Archiep. Narbon. facile redargitur ex praxi
quotidianâ. Dissensit pariter Eleclensis Episcopus Ar-
chiepiscopo, eiusque Vicario assensitque ordinationem
Eleclensem adversari legi Regis obsecrate in Ecclesiâ
Gallicanâ, legi illi felicit, quæ ab antiq. transiit in
Ecclesiam. Qualis autem fuerit lex illa, quæ violata di-
citur ignoratur. Nulla enim lex civilis, vel ecclesiastica,
quæ Episcopis prohibeat clarum facere Ecclesiasticis,
anathema est subire ab violata decreta Concilii Ecom-
muni: quod tamen Eleclensis declarare distulit, donec
An. 1675. exortatus commisit Ecclesiasticis Parisiis
congregatis, nec non Archiep. Narbonensi, ut Regi expo-
neretur gravamen, datis literis ad ipsam Regem, sed om-
nia frustra per sua discessit ministerio, & Concilio ad-
versaretur Excommuni, iuxta rationem pronuntiauit.
Obsecrans verò Narbonensi Archiepiscopo declarationem
à Rege fieri, respondit Eleclensis non esse à iudice le-
gitimo. Spiritus talis namque Regi acquirit nequiem, nisi
per legem factam ab Ecclesiâ, vel per possessionem anti-
quam, ex quâ presumere liceat, Ecclesiam tante conse-
nere. Cum ergo utrumque deficiat, & sola superis Regis
declaratio hac minime possessionem inducit, sed tantum
ex primis Principibus voluntatem. Clerici etiam Gallica-
ni minime acquiescit Iurisdictioni alicui, quoad
exactionem Iurisdictionis, sed solum quoad particularia
eiusdem inter promissos inter Regiam, & possessores Bene-
ficiorum, ut patet ex recessu Clerici ad Henricum IV. Et

Ludovicum XIII. contra Arrellum Parliamenti sub An.
no 1608. quod abundè monstravit Eleclensis epistola
sua, 6. Iunii, 1676.

Obsecrans tandem Narbonensi Archiepiscopo, quod
eius Vicarius possit indicare collationem obtentam in
Curia Romanâ, & non admissam ab Ordinario, unde
tautò magis indicare valeat collationem factam ab in-
feriori, Respondit Eleclensis, ad Vicarium Metropoli-
tanam pertinet quidem iudicium qualitatam perso-
narum in promissa, secus autem de iure collationis, quo
seculo Episcopus defensor est naturalis Ecclesiæ suæ. Aliis
facile est Principibus expoliare Ecclesiæ omnes iuris
suis officialium essent subiecta iudicio, & permitter-
entur inauditi indicari. Hæc adductis rationibus
Episcopus Eleclensis præstat in appellatione perferre
ad S. Sedem Apostolicam, & nullas dicere ordinationes
Vicari Metropolitani, quæ stante, executioni dabitur
Decretum sub 5. Martii, & 7. Octob. 1676. donec per D.
N. papam, & Sedem Apostolicam aliter ordinetur.

Die tandem 25. Octob. 10. morbi, duæ epistolæ
scripsit Pontifici, & Regi rogando, ut etiam post
mortem, quæ proxima erat, mirerentur. In epistola
ad Papam, libertatem à Regali fuz commendat
Ecclesiæ, & Rituali suum, quod Romæ sedente Cle-
mente IX. prohibuit fuerat, diligentius obser-
varetur.

Tertia Epistola Episcopi Eleclensis ad Innocen-
tium XI. R. P.

In hac coelestia astitit, & affectionis paralytica frui-
tram corporis partem occupant: invalecente agitati-
one æstussum moram cum Apostolice Sede communica-
tionem, & singulariter erga Pontificatum Sanctissimæ Vestræ
reverentiam, & devotionem hoc monumentum testa-
tam volui: simul & extrema Ecclesiæ mihi commissæ
amoris officia exhibere satagen, ad auctoritatem, & sa-
lutelem vestram, quæ maxime modò indiget, confugio. Na-
turam illius, & perpetuam à Regali iure immunita-
tem, quæ illi cum totâ Provinciâ Ecclesiasticâ Narbonen-
si, & aliis quibusdam communis est, iuxta Concilii ge-
neralis Lugdunensis Constitutionem pro parte meâ hu-
iusque tui sum. At ea nova, & insolite Regalia inter
passidissimum meum iam infirmum penitus subiectam iri
propreio, nisi intercessione summa Vestra Auctoritas
apud Christianissimum Regem ab eiusmodi ingru vindic-
tetur. Quare hoc unum resitat, Beatissime Pater, ut ipsam
in eadem libertate, & immunitate cum quæ quadraginta
abbatibus annis cum superis, Beatitudinis Vestre custodiendâ
commendem. Est & aliud grave mihi, Beatissime
Pater, quippè quod una cum Apostolica Sede communioni
umbram aliquam offundere videatur, censura felicit
à Romanis Inquisitoribus Rituali libro, quæ à me ad ipsum
nostrum duxerit editus est, insinua. Libro illi: à plurimis
licet fratribus Corpiscepis saltem approbatione laudati
novum examen subire non detrecto: imò potius, si modò
Sanctitas Vestra per se pro sua benignitate oculis, & ani-
mum advertere dignata fuerit. Quicquid in eo emen-
dandum pro sua superioris duxerit, hoc pro reverentia
meâ emendandum duxit. At pristinam Inquisitionem in-
dicium, acerbum nimis, & iniquissimum eò magis deprecor,
quod plerique Ethica Christiana dogmata, itaqueque sub
generali Rituali nostri censurâ damnata, à veris illu-
sibus, qui supra populum iuxta Prophetam, dominantes,
passim tradidit deolo. Hæc habem à me, hanc à sanctissi-
mi dogmatibus fraudem, & calumniam, ut amolitur

Sacritas Vestra altissimum obsecro, supplico. Itaque votum tuum huius, tam superius Epistola summam in sua Sanctitatis Vestra reposita, mortem respectu, Apostolica Vestra benedictione iam mihi concessa munus, & necessarium maxime precum vestrarum præsidio apud summum Iudicem adiuvandus.

Sanctitatis Vestra

Electi die 25. Octobris An. 1677.

Humillimus, & obsequiosissimus filius, & servus

Nicolaus Ep. Electoribus

Epistola III. Episcopi Electoris ad Regem.

Ren. Labore mortis oritur, meditando me brevi adfuturum indicandum in conspectu Dei. Cum autem mander Christiani, ne hostia in altari relicta, vadam prius reconciliari fratri meo; in hoc novissimo vita mea sacrificio, teneri credo altissimum movere lapidem, ad placandum animum M. T. mihi successum Regalia curia, in qua incommensabilem obsequio non omnia implere valui mihi commissa. Episcopale libertate scribis, ac testimonium reddam conscientia mea, non aliud in voto habuisse, quam meo muneri satisfacere. Propterea confido, quod Deus non redarguet me infulasse M. T. hocque novissimo humilitatis testimonio, humilis, & precumbens rogo, ut eam humilitatem experiri valeam in tribus Ecclesiasticis domesticis meis, quos exilio damnavisti, quamvis in hoc solum accessari valentem legibus obtemperasse legitimi superari fuis, dum eis explicaret voluntatem divinam. Deum rogo, ut te implet gratia sua, & Regem faciat secundum cor suum. Ille vota eius, qui profandissimo obsequio est

M. T.

Humiliss. Obsequiosiss. fideliss. servus, & subditus

Nicolaus Ep. Electoribus

Morbo tandem ingravescente die 5. Decemb. An.

1677. animam reddidit Creatori suo, adstante Ep. Appamienſi, qui defunctum landavit in funere.

Receptis literis Innocentius, qui dissidium respiciebat a longe, ut fratricibus accurreret gentilibus, interitio silentio Regem paternè movuit.

Charissime in Christo Fili noster. Iam pridem inordinavimus non desſe Mareſſati Tui Conſiliarii, & Admiſtratos, qui tibi perſuadere niterentur, ut ſuam illam antiquam cuſtodiam fruſtrum vocantium Eccleſiarum, quæ Regaliam vocant, ad eas quoque Regni tui Eccleſias extendere, quas illi iuri obnoxia nunquam fuiſſe, vel ex ipſiſ Fidei Regiſ Tabulariſ liquido comit. Sed nos memoratè repetentes omnia eà de controverſiam, communem olim Eccleſia Carſolica conſenſu, & benignitate Sedis Apoſtolice indulgentiè præviſi, ſapienterque compoſuim fuiſſe in generali Concilio Lugdunenſi, miſuim ad credendum adduſi pateramus Mareſſatium Tuam conſiliis huiuſmodi aures præbueram aliquando eſſe, multò minùs admodum operi manum inveniſ Synodo, panti a panti univerſam Eccleſiam auctoritatiſ, & reclamantiſ conſtitutionib, & excoſmſ Regum Mariorum tuorum, qui conſtitutionem in eodem Synodo ad preces Regiar, Regiſ Legatiſ præſentib, in ipſa Gallia, & tota Gallia gente efflagitante ſancitum, per integrum quatuor ſerè ſeculorum ſpatium certatim probant, obſervantique, & præcipuo in honore ſemper habuerunt: nec verofimile videbatur Mareſſatium Tuum poſſequi tantum ſibi apud Deum meriti, & apud homineſ gloria, maximè pro Regiſque Catholice rebus geſſiſ comparaviſ, ac nullius Mariorum tuorum Regum clarifſimum, memoria poſſiſ

invidere, velle rem aggredi, qua nulla, vel argente neceſſitate, vel aſſidue ſuzante, & maxime eſſet quodam phorſimis Gallia Episcopis, etiamque Clero incommoſum, & inſam delorem allatura, non ſine gravi Catholiceſ omniaſ ſenſu, qui in Francorum Annalib, & in S. Canonum Statutiſ animadvertant quantum id veteri conſuetudini, & Eccleſia libertatiſ, ac diſciplina rationib, adveſetur. Vnde perique tam veteriſ, tam recentiſ Gallia Scriptoreſ, quatuordecim Miſſeſſati Tui, & longè poſſeſſent, & auctoritatiſ, maximeſque impenſiſ ſuaderent, in eoſ, qui præſatam Regalia extenſionem ſuadere aſſi fuerant, tanquam in mala, perditaque cauſa Patroniſ, ſuorum Aula captanteſ, liberè indignatione inſectiſ ſylum ſubinde ſtruxerant. Nullus vero Gallia Regiſ vel tenere id voluit, vel tenuiſ exequi ſuſtinuit: memor à Sapiente prælatiſ præcipi: Nè tranſcamus terminoſ, quos poſuerunt Patreſ noſtriſ. Illud prætereſ nos huiuſmodi periculi metuſ, caraqueſ libertatiſ, quod cum. Mareſſati tua non multoſ abhinc anniſ huiſ S. Sedis liberalitate acta, ornataque ſit penè ſupra votum, indultis ampliffimiſ, præter ea quib, etiam Reges Maſoreſ tui, euſdem Sedis benignitate gaudebant, nominandi ad beneficia Eccleſiaſtica; puiſſiſſimiſ, ipſam puiſſimiſ, ſapientiſſimique olim Gallic Regiſ exemplo, cogitare poſſint de ſe tam graviſ, periculoſaque ſarcina evenerandi, quàm de novis inveniendiſ rationib, regem in ſacroſ redituſ auctoritatiſ amplifiſcanda. Sed uti allat ad nos fuere huiſ memorieſ Nicolaſ Electoriſ Episcopis literæ, in quib, poſſiſ debitas Religioſiſ in hanc ſancitum Sedem obſequiſ, & ob ſilialiſ obſervantiſ ſignificationeſ, Cuiſ at nos querelaſ, quas propè iam mortuiſ poſſeſ reſnovaviſ, ob Regaliſ aſum in Eccleſiam ſuam, qua ab eo libera ſempèr fuit, nuper inveniſſam deſerebat, anaqueſ ſententiâ Metropolitaniſ Narbonenſiſ appellatiſ, deſeruit verò etiam edoctiſ ſanctiſ idem Appamienſiſ Eccleſiaſ, pariter libera contigiffe; ac tandem vidimſ ipſiſ, Regiam Mareſſatiſ Tuiſ Decretiſ, quo omneſ Gallic Regniſ Eccleſiaſ euſmodi oneri ſubentur aſſuſcere, & mirati vehementer ſummoſ Conſiliarioſ Apoſtoliceſ, & Generalium Conſiliorumſ Decretiſ, ac tam certè, compendique apud omneſ veritateſ, & iuſtitiaſ, potioreſ fuiſſe illarum conatuſ, qui terrenaſ potiùſ, & caducaſ, quàm celeſtiaſ, & æterniſ reſpiciendeſ, dum Mareſſatiſ Tuiſ gratiam, potentiam amplifiſcandaſ acceptantur, moleſtiſſimiſ tibiſ, & valdeſ periculoſiſ conſentiriſ terroriſ (quod Deuſ avertit) in id tempuſ præparant cum in diſtrictu Dei iudicioſ mortaleſ omneſ quocumque tandem potentiaſ, ac dignitatiſ locoſ ſint, diligenter reddere debent omniſ ante acta vitaſ rationem.

Nos itaque pro noſtriſ non minùſ erga æternam, qua magna nobiſ curaſ, & eſſe debet Mareſſatiſ Tuiſ ſalutem, quam erga iuſtiam Clerum, religioſiſſimam Gallia Populeſ, imò erga univerſam Eccleſiam, cuiſ in hoc negotioſ præſuſ dubio cauſaſ agitur, paternè charitateſ ſerèſ admodum Teſ, & vehementer hortandam, obſervandamque iuſtitiam, ut à tam inſiſtiſ, ac pernicioſiſ conſiliis animam abſtineat: præſatiſ Electoriſ, & Appamienſiſ, cateriqueſ Regniſ tuiſ Eccleſiſ, qua aſuiſ Regaliaſ huiſ ſpue obnoxiaſ non fueruſ, ſuſiſ libertateſ, atque immunitateſ ſortiſ, teſſaſ relinqunt, nec eaſ de cæteroſ alio modo laſeſſariſ ſiniſ, ſed quicquid in contrariuſ hactenùſ actum, tentavimſ, ſeſ, reſpiciat, atque in poſtumuſ ſtatum reſtituiſ cureſ, neſ celeſtiſ beneficentiaſ ſourceſ, quem ſubdiſ Tibiſ gentiſ præſtat.

Electi
ſiſ Episcopis
vota ad
Regem.

Inno
centiſ
XI. Ep.
ad Re
gem.

tatis imprimis, insititque tua merito (sicut credere nos iuvat) experta hoc asque sanctificas nunc agendo, & Dei per quem regnas Ecclesiam tam graviter luctu obscuras, qui seiat hinc quoque vita bona, & Regnorum felicitatem, & incrementa à Divina bonitate amice dari, expectandaque esse, sicut innumera omni um gentium, ac temporum exempla testantur.

Nos sancti hos animi nostri sensus in sinu tacite continere non patitur, vel nostri Pastoralis officii ratio, cui sollicitudo incumbit omnium Ecclesiarum, vel insititia debitas, quo omnibus ad hanc sanctam Sedem ex veteri, insititque more, quem à nulla humana potestate impediri fas est, recurrentibus, in reddere, consilium, opem, ac paternam paternitatem prastare iubemur, vel denique necessitas occurrentis scandalo, quo Christiani latè populi ad tanta rei exitum conversi afficerentur, si à laicali potestate, Ecclesia, earumque Antistes, & Ministri suis libertatibus, atque immunitatibus, earumque usa, & antiqua possessione contra Generalium Conciliorum Decreta, & veterem, incommutandamque observantiam solvantur, non alio preterea, quàm nova, & inaudita opinionis, nullo iure nixa, cui nonnulli postea accesserunt, non quod aliquid novi invenerint, quod rei veritatem tam aperte posses in dubium revocare, sed ut rem suam agerent, nihil solliciti si publicum perderent. Speramus Maiestatem Tuam causa insititia, & agitate cognita, qua patet ipsa per se, paternè exhortationi, ac precibus nostris prospectata animi tui pietate, & sapientia, perpetuamque in hanc Sanctam Sedem observantia assensitatorum, nosque curà non minus molesta, quàm necessariam, inter tot alias quibus circumdantur, libertatorem. Sanè si aliter suadentem consilia Maiestati Tuae paulò attentius excusserit, facile intelliget homines gratia, ac fortius imbutos, obtenta Regia potestate, suam firmare velle: neque tam esse Amplitudinis tua cupiditas, quàm sanctis inimicitias cum Autoribus Tibi sunt, ut qui longinquè non ita pridem expeditionibus, & ad omnem posteritatis memoriam illustribus, Christiana Republica salutem tuam, & Religionem amplificare tantopere studuisti in alienis terris, nunc à te ipso quodammodo abenti, Ecclesia libertatem, auctoritatemque in tuis immunitatibus velis. Quasi verò persuaderi tibi posse confidamus aequum esse, vel fieri posse, ut nobilitetur, & crescat ex Ecclesia tuum imperium, quod religiosissimi, fortissimique Maiores tui in eandem Ecclesiam statuo, & pari in Apostolicam Sedem pietate imprimis parantibus, tibi coram vestigis streuè insistenti amplissimè reliquerunt. Tu à Regis ecclesiæ charissime, vel potius te ipsum imitare, & emulū, quaque præclara facilia sapè in mentem revoca, nos quidem obsecro non possimus prædecessores nostros Romanos Pontifices, qui similiter de causis gravibus distantes pati, & arumnas, & innumeras contentiones, ac pericula protellat, in eo consilii, qui mari ventisque imperat, inviolato animo habere non dubitarunt. Hæc ad Maiestatem tuam inviti scribimus, qui latiori argumentis versari magnopere cætemus, sed postquam, Apostolica servitutis onus habendo, Divina voluntati parum non liberam tam nobis non est exeque nostram, qua tua obsequenda quancumque in re vellet, sicut in pluribus quas nobis ratos temporum, ac publicæ pacis studium habemus indiligere permisi, cognoscere potuisti. Significavimus hæc ipsa Oratori Maiestati Tuae Nobili Viro Duci de Edreici, ut ad te pluribus referret, eisdemque Venerabili Fratri Archiepiscopo Adriapolitano Nuntio apud te Nostro, quem d. totà re differentem diligenter, ac benignè pro

amore audire veli vehementer à te petimus, ac Maiestati Tuae Apostolicam Benedictionem amantissimè imperimus. Datam Roma de 12. Martii 1678.

Huic epistolæ cum excusando Rex responderet, Ius Regali in Ecclesiis Gallie universis competere tanquam Regie coronæ insitum, innatum, ordinemque transmissum hereditario; Papa literas adiecit sequentes.

Charissime in Christo Fili noster. Ex Litteris, quibus Maiestas Tua ad nostras quinque Aprilis datas respondit, & ex iis que ad nos retulit Venerabilis Frater Archiepiscopus Adriapolitanus, eorū adductam videmus, ut nos vel Officio nostro deesse reticendo verbum in tempore Salutis, vel tibi fortasse molestus esse cogamur. Sed dabis, Charissime Fili, Postulatis Officii debite, dabis perbena sollicitudini, atque amoris in te nostro huiusmodi Consensuum culpa in summe eterne salutis periculo consistam videntes, oportuit imperantem instamus, & obsecramus, elatū voce clamantes ut à tam precipiti loco pedem referat. Dico in primis tibi pro veris, atque indubitatis affirmari cognovimus ex tuis Litteris primam quidem Regali iurati nancupatam, in Ecclesiis Gallie universis Maiestati tue competere tanquam Regie Coronæ insitum, & innatum: deinde, Clarissimos Reges Maiores tuos in illam, & exercuisse dum viventes, & ad te mortuantes hereditario ordine transmissam. Quibus à Te creditis minimè miramur, si ad ea progressus fuisti, quia talium principum consuetudo erat: Verumtamen illa tunc aliena è vero sunt, ac nihil magis nemo enim fang mentis, & doctrina ausu in dubium revocare nullam seculari potestati in rei Sacrae ius esse, nisi quatenus Ecclesie indultis auctoritas. Hæc autem non solum Gallia Regibus non indidit, sed Regaliam prædictam extendere ad Ecclesias illi oneri non assueti: sed etiam id fieri aperte vetuit, in Generali Concilio Lugdunensi, quod Gallia in primis venerat, & Sanctum habet. Reges verò Prædecessores Tuos quotquot fuerit, eiusdem Concilii dispositionem religiose semper, & per quadringentorum ferè Annorum spatium custodivisse, & si quis eorum de eà infringenda cogitavit, re melius pensat, ab intero destitisse, audimus in confesso esse apud omnes Scriptores præsertim Gallos, & Regia ipsa Tabularia ad oculum demonstrare. Quamobrem pati non possumus, nec debemus, Maiestati Tuae obstandi errorum tam manifestum, iam conscientia Tua, iam Gallia Regno, tam Ecclesia universa perniciosum. Semel enim admissio, licet Maiestati Tuae adversari Generalis Concilii Lugdunensis Decreta, adversari Regum Maiorum tuorum exempla, adversari ipsam veteram Sacratam naturam, & primigeniam Ecclesiarum libertatem inveteratam Regalia in eas quæque Ecclesias, que eiusmodi oneri obnoxia nunquam fuerit: idque palam dissentiente, & reclamante, & ineluctabilem calescit ira animadversionem, multis cum lachrymis denuntiant Remans Pontifice, ad quem sicuti veteri consuetudo precebat, nonnulli Gallia Episcopi à Metropolitano sententia appellarunt, nemo non videt, qua inde Catholice Ecclesie deformatio, ac ruina, que sacrarum, ac profanarum confusio, subleto quodammodo inter spirituales, ac seculares potestatem pariete medio sit consecrata, non in Gallia solum sed in omnibus aliis Christianis orbis Provinciis, manante in dies latius exempto auctoritate. Accedit ad hæc, nisi error tam absurdus, ac tam certis corrigatur, gravis iactura, & periculum animarum in isto Regno. Illi enim

quæ Maiestas tua vacantiam Ecclesiarum fractibus au-
gebit, in quibus Ecclesiæ ista illud locum non habet, cum
progressu temporis, vel monitu Sacerdotum, quibus arca-
na conscientie sue detegunt, vel etiam ipsi per se, vel in
re clari, & aperti, viderent in quos se laqueos induxerint,
& in quod animarum suarum perditionis eterne discrimen
adduxerint, tot consensu, adque tot sacrilegis obstricti,
tot illicitis perceptis bonis Ecclesiæ, quæ velletur cogitari,
incredibile delictum est, quod animi perurbatione, quibus
conscientie terroribus agerentur, Regiam beneficentiam tuâ
magni inferentis loco habitari. Quorum profectû malo-
ram, & discriminum culpam, nisi providè arceantur, Ma-
iestas Tua haud dubiè in districto Dei iudicio sustineret.
Vehementer itaque Maiestatem tuam rogamus, ut pro
proximi animi tui ergaite, & sapienter rem serio per-
pendat, ac si innoverit amplissimum Regni tui negotiis
impediri quod minus eam per te cognoscas, viros aliquos
non tam doctissimâ, quæ non adeo magna requiritur ad ha-
bit casus cognitionem, quàm pietate, fideque præstantes
consulas, vel si placeat, evocas. Acta ipsa Cleri Gallicani
nuper impressa, quæ tibi res veritatis lætenter aperient
quæ cognitâ, minimè dubitamus quin Maiestas tua illic
declaret nihil sibi maiori cura esse quam reddi Deo
quæ Dei sunt, à quo tam amplas operi, tam splendidam,
ampliusque Regnum, & omni Regno potiora, tot præclara
animi, corporisque bona accipit. Longius fortassis quàm
patitur vel evidens causa iussit, vel egregia virtus tua
in hoc argumentum immoratur: verum non at confunda-
tur te hæc scribitur, sed tanquam Filium charissimum
monemus, animo repauiat, nihil prodesse homini, si
animam mundum lætetur, anima verò sua detrimentum
patiat. Speramus charissime Fili, quæ non fore ut no-
vis eximium Religione, equitatemque tuam precibus
in hoc negotio interpellamus, ea cunctisque est res magni-
tudo, & gravitas, in quâ non Gallicana solum, sed totius
Ecclesiæ dignitas, salusque versatur, ac pro Apostolici of-
fici nostri munere extrema potius pati omnia, quàm cau-
sam istam negligenter agere debeamus. Reliqua super hoc
argumento accipiet, ac præfatio Nuntio nostro, ac Tibi
Apostolicam Benedictionem perpetuo cum falcitatis tua
voto coniunctam, amantissimè impertimur. Datum Ro-
mæ 21. Septembris 1678.

His literis cum Rex minimè responderet; Regal-
itæ non desisteret; Ep. Appamienis 6. Iunii 1679.
Archiepiscopo scriptis Parisiensis modestè insimulans,
quod causam communem Cleri cum promovere
posset apud Regem, præteriret; Se excusavit etiam
apud Procuratorem Generalem Parliamenti, quia
promotum titulo Regaliæ non admittisset. 8. Iulii
An. 1679, novâ ordinatione anathema exposuit in
eos, qui Regaliæ prætextu beneficia usurpant immu-
niam. Pontifex etiam Romanus tertiam adiecit
Epistolam.

Charissime in Christo Fili noster, Binis iam Litteris
fuit, & lætenter offendimus Maiestati tuæ etiam ex
concordi ferè omnium Gallia scriptorū testimonio, & ex
ipsis tabulariis tui actibus, quàm esset libertati Ecclesiæ in-
iuriam, omni humano, divoque iuri contrariam, &
alienam à perpetuo Regum maiorem invari more, &
exemplo, editam septem abhinc annis à te Deceam,
quo consecradinem illam colludendi fractus vacantiam
Ecclesiarum, quam Regibus noncupant, ad eas quoque
Ecclesias extendi iubere, quæ eiusmodi oneri obnoxia
nunquam fuisse: in quibus litteris vehementer à te pro
Pont. Rom. Tom. V.

Pastorali officii nostri debite, & pro perpetuâ quam gerim-
us aeterna salutaris eam, efflagitavimus, ac Deceam,
illud, atque deinceps acta adverteri iura, & libertates
Ecclesiarum abrogari, aboleri, quæ mandare, & illud san-
cti causa ipsas meritis, & de Regi animi tui aequitate, &
magnitudine opinio nostra, ac cerè per duceremur, Maie-
statem tuam, in locum pristinum omnibus quamprimum
repositi, cor nostrum ac alterare tanti rei sollicitudine,
et alit in Ecclesiâ Catholica provocatione districtum
curi, liberatam. Verum postquam plurimum incusam spa-
tiam, quod longanimitati nostra probanda ab aliis lit-
teris effluxit, nullum adhuc ad eas litteras responsum,
neque ex eis fructum videmus: quin etiam plurimorum
litteris, & sermone ad nos comperto assertor, amia de-
teriore indies loco esse, & prætexta Regalia huiusmodi,
beneficentiam collationes, & canonicas institutiones im-
pediri, Episcoporum auctoritatem pessumdari, Ecclesiæ
disciplinam, ordinemque turbari, novam denique praxim
veteri Ecclesiæ praxi, & divina institutioni contrariam
invehi à seculari potestate, neque ea clam, & timidi
fieri, sed palam, & manu Regi. Non repetimus hoc lo-
co, nec actam agamus, quod inde scandalum, & querela, quot
quot in Clerum Gallicanum incommoda nascantur, quod
Ecclesiæ universæ à tali exemplo periculum, quæ tempus
imminet, quæ honori, atque nomini suo macula, quæ con-
scientia labor immutat, satis enim ea in superioribus
litteris indicavimus: satis patenti ipsa per se. Non patitur
tamen finiera, ac planè paterna erga te, regnanteque Aus-
pissimum Chartarum nostrarum in tantâ Divini honoris
incuria, in tam gravi tui ipsas periculo adhuc flere, sed
Cognita iterum intimo cordis affectu, & visceribus
Christi rogare, absecrarique Maiestatem tuam, ut memor
eiusdem Christi verborum Ad Ecclesiæ Præpositi: qui
vos audit me audit vos potius, qui eibi parenti, & qui-
dem amantissimi loco sumus, audire velis, vera, & sala-
taria fidenter, quàm Filios diffidentia, qui terrena
tantum sapient, quique consilii in speciem nobilibus, sed
reverè perniciosi, inclyta ipsius Regni fundamenta in re-
rum sacrarum reverentia, & in Ecclesiæ auctoritate,
interibique tucendi posita convellunt: qui quidem si esse
vellent, quos esse eorum dignitas, & officium, itaque in
eos singularis benignitas polulat, imitari potius deberent
integritatem, fidentemque eorum quos olim pari loco postus
memoria proditum est, & in Gallicani Regni acta nuper
relatum, liberâ aliquando voce in simili causâ monuisse
Reges prædecessores tuos, meminit, quid, & quâ irritatâ
di Religione abi Regni gubernaculo sequepi sacre Chris-
mate inungeretur, polliciti Deo fuisse: si videlicet eius
gloria omni studio in servitium, & pro Ecclesiæ, sua sancta
iuribus, & libertate asserenda paratos fore semper sangui-
nem ipsum, tamque profunder, considerant fluxam, &
fugacem esse mortalium vitam, Regem præsertim, &
Principum, qui abi ad districtam Dei iudicium vocaren-
tur, illic accederent sine castidibus, sine Comitatu, sine
alio Regia vel dignitatis insignis, vel potentia præfati-
nadi, ac inermes redditori: vita autem rationem iudici
seruatori curam, quem nulla res laet, apud quem non
est accepta personarum, qui potissimum habet mitti in
gebanam, abi potentes patenter terminia patienter. Nec
superiore seculo defuit in Galliâ Episcopus, qui in frequen-
ti aliorum præfatum, autque procerum ditione apud Hen-
ricam Regem hanc monuit Illi Cleri Gallicani causam
in re non absonis orant, Regi dixit: Observatum fuisse,
namque in Galliâ Regiarum stirpes defuisse nisi abi Reges

indebitis ad beneficia nominationis arrogare sibi capis-
sent, à quibus S. Ludovici Rex Christiana humilitatis
gloria, quam Regia dignitas cuiusque sublimioris quæ
ad id abhorruisset, ut aliter etiam Pontificis sibi auctorita-
te delatari recederet. Fuit hoc quondam in Gallia, imò
ad huc nostra tempora strenue tentata est pones Episcopali
ordinem Apostolicæ loquendi libertas nihil merenti, ni-
hil speranti nisi à Deo, neque id salum per Reges licuit sed
ita Episcoporum monita semper accepta sunt ut Episcopi
ipsi, & sibi meritis laudem, & causa operatum exitum
sint concessit, manseritque propter inviolatam tamdiu
atque incontestatam Sancti Oecumenici Concilii Lugdunen-
sis auctoritas adeo ut nonnulli Gallia Reges impio, &
sacri legi publico Decreto cui appellaverint, quicunque
Regali ad Ecclesias ei non assuetas extendere aliqua
ratione tentarent, sicuti in vestris Annalibus traditum
reperitur. Hæc autem presentis temporis infirmitas eo
acerbior nobis accidit, quod semus Maiestatem tuam ni-
hil docere inter Regis animi ornamenta præclarioris zelo
iussit, & studio Divini bonis, pro quo tam pia, tam
salutaria Decreta nuper edidisti, ac tam multa, tam
cum nominis tui laude, ac bonorum omnium latitudine
in presenti agni, deservendo Synagoga, & Asylos Hæreti-
corum, ut tibi non minora in Cælo statuere videaris con-
servata, propagataque Religionis tropæa, quàm in terris
reluctantem speramus devicturam gentem Barbararum.
Cavendum tamen diligenter, ne quod dextera, hoc est in-
genita pietas tua, adificat destruat sinistra, hoc est vullida,
& iniqua Consilia dicentium tenebras lucem, & lucem
tenebras, iam Apostolice monitionis arculo, qui in uno
delinquit, esse omnium tuum. Non deserte hæc etiam oc-
cassene in Gallia quidam, neque plures desissent ex Fra-
tribus vestris Episcopi Viri fortes, & Divina Legi, ac
libertatis Ecclesiastica zelatores, qui gravissimam, & to-
ti Franciæ Regno, imò Ecclesiæ universæ communem
hanc causam pari constanti, ac spirita apud Maiestatem
tuam agerent, sed metu quodam, ut ipsi quidem videtur
iussu, quiescendoque, ut nos interim indicamus vultu, & non
salum Episcopali officio sed etiam magnanimitati, aequi-
tati tuæ invariabilis tenentis silent, expectantes dum ha-
militas nostra à sibi tui in Sanctam Sedem observan-
tia impetret, quod à Regia tuâ Iustitia Ecclesiis suis de-
bitum poscere ipsi non audent. Itaque in his litteris nos-
tris illorum omnium infamem dolorem, & preces agnosce,
quicquid Dei ipsius voluntati ere te nostro alloqueris,
ac serio monentis, ut prædictum Decretum, & quicquid
ipsi occasione adversus Ecclesiæ libertatem, & iura actum,
gestumque fuit, hæc lenis corrigi, emendare omnino
curet, aliquam magnopere veretur, ne iohre aliquando
debeat, quam tibi in aliis litteris denunciavimus, &
nunc iterum, ac tertius, inquit quidem quantum pertinet
ad sensum amaris in te nostris, sed Deo non interiori mone-
nte, aperte denunciavimus calidius iræ animadversio-
nem. Nos sanè neque hoc negotium per litteras amplius
urgemus, neque desideri etiam in adiubendi remediis,
quæ tradita nobis divinitus potestati competant, quaque
in tam gravi, & periculoso morbo mittere, sunt gravissi-
mè neglecti Apostolice monitionis casu non possumus: ne-
que tamen alium inde incommodum, aut periculum, na-
tum quantumvis severam, atque horribilem tempestatem
petrimus, ad hoc enim vocati sumus, neque facimus
animum nostram pretiosurum, quàm nos, probe intelli-
gimus, non fortè solum, sed etiam lato animo subeundas
tribulationes propter iustitiam, in quibus, & in Cras-

Acc Domini nos unice gloriarì oportet. Consens Dei agi-
mus quærentes non quæ nostra sunt, sed quæ Iesu Christi,
eam eo propterea, non nobiscum, tibi negotium eris impos-
seram, cum eo seiber adversus quem non est sapientia,
non est consilium, non est potentia. Nos postquam minis-
teris nostri partes plantandæ, & rigandæ sint oportet im-
pleverimus, expectabimus dum operi incrementum des
Deus, à quo accuratè prece flagitare non desinimus, ut
verbis, & hortationibus hisce nostris viam, & robur in-
fundas, Maiestatis tan animam ad saluberrima consilia
flectendi, unde & mereri in possit, & nos iustari, res tuas
secundario in dies cursu fluere, ac subditas imperio tua
gentes perpetuè, atque optimè pace florere, tibi quæ Aposto-
licam benedictionem impertimur. Datum Roma 29.
Decembris 1679.

Anno 1680. recurrit litteræ eiusdem Ep. Ap-
pamienis ad R. P. de la Chasæ societatis Iesu Re-
gium Confessarium, redarguentis, quod ipse cum
lupos appellaret rapaces eos, qui Regiam præ-
sabant, nunc Lupos istos rapaces præterit ovis
innocentibus, in partem declinans malignantium.
Die 30. Maii An. 1680. querelæ publicæ ordina-
tionem renovans, quæ dignitates primariæ Ecclesiæ
Cathedralis, & Collegialium occupantur ab auli-
cis gravi Ecclesiasticæ disciplinæ detrimento Re-
galis etiam provisionem beneficiorum protraher-
ent, interim fructus usurpantur, in diebus con-
tingeret S. Bernardi, ep. 122., censuras expulsi ex
Concilii Lugdunensi fuit Gregorio X. Avenionensi
fuit Io. 22. & Bened. XII. Tridentino Sess. 21. c. 11.
Phures autem Galliarum Episcopi, auditæ tertiâ
admonitione Pontificis, ad S. Germanum congre-
gati Regi litteras dedere sequentes.

C Rex. Magna dolore accepimus S. P. N. Papam scri-
psisse M. T. non solum exhortando, ut libertas permittat
aliquas Ecclesiæ Regalibus non subiectas, sed etiam decla-
rando, se suâ auctoritate, ac iurisdictione administ-
rationem paternam ab attentatis recessisse. Creditimus pro-
pterea in occasione tam gravi flere non posse. Magnopere
namque patitur eodem modo procedi adversus filium
Primogenitum, & Ecclesiæ prætoralem, ac alias contra
Principes usurpatores iuris Ecclesiastici. Votum nostrum
non est quidem hanc cognoscere causam, cum in Co-
mittis præteritis sæpe experti sumus pietatem, ac
Iustitiam tuam; dolemus tamen modum agendi extraor-
dinariam, quæ honor Religionis, & gloria Sedis Apo-
stolicæ potius diminui possit, quàm augeri spiritibus servenda
seditionis, qui invito Pontifice, (cuius intentionem re-
fissimam credimus) erat quovis, abundantar nomine, &
auctoritate, dissidia ferendo contra honorem M. T. &
D Prælatorum gravissimum Regi tui, ad vindictam
privatam, & discordiam existendam inter Sacerdotum,
& Regnum eo tempore, quo nunc exoptanda esset ad tate-
tam Fidei, quam exerceri, Ecclesiasticæ disciplinæ, extir-
panda hæresi, & unitatis. Facile tamen nobis erit,
Rex, scire M. T. mala providere, & providere futura,
sententiam nostram exponenda Summo Pontifici, salvo
semper obsequio, quod ei debemus, & remedia disponen-
do, quæ Zelus iussit, atque prudentia gravissimum
Prælatum Ecclesiæ Dei. Non ignoramus Patres Nostri
in similibus libertatem servare Ecclesiæ Gallicanæ, sal-
vo honore, quem eorum Natali, & Religio suadet
erga Regem, Et quæmodum M. T. Zelo, & auctorita-
te omnes exccat Antecessores tuos Tibi nos adhibemus,

ut nihil sit, quod nos separare valeat. Procellatio hac infestata, et solida, in hac quoque mortali vita, erit gloria indicio sapientiam. Nos quidem quantum in nobis situm erit nullo loco detrimis virtutis tui, quamquam et si decissent omnes pro explorato tamen haberemus Deum causa, necessitati Ecclesie, constanti ita in ipsum fidei, assidue, et acerratis precibus nostris, benivolumque omnium votis non defuturam. Scitacramus efficacius remedium adhibere iis, quae Archiepiscopus Tholosanus contra Lugdunensis Concilii sanctionem, et contra Appamienensis Ecclesie, vel potius totius Provinciae Tholosanae iura, libertatemque hucusque attentare ausus fuit. Sed redditis Christianissimi Regis litteris, in quibus ad ultimas nostras consuevit cum filialis observantia significacione respondens se significat dilecto nostro Cardinali d'Estrees, ut expedito itinere ad Urbem proficiscatur Regiam nobis mentem super negotio Regalia declaraturus, opere pretiam duximus eidem remedio supercedere dom Cardinali adveniat. Nobis enim persuasimus Regem quoque ipsum interim curaturum, ut omnia in locum pristinum reponantur. Quod si fieri acciderit, et presat Archiepiscopus, ab eoque causam habentes pergant in te, insuper Canonici, aliisque Ecclesie tuae Beneficiarii vexandis praeiunctis iuris Metropolitani, tuae Pallovalis sollicitudinis, et expectata constanti partes erant te, quamque Ecclesiam adversas eorum attentata Sacrorum Canonum, et Apostolicarum Constitutionum opre, armisque defendere. Ad nos enim quod pertinet omne tibi à Pontifici auctoritate, et à paterni charitatis nostra praefatum palliari debet. Tibi Apostolicam benedictionem peramanter impartimur. Datam Romae apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Mensis Iulii Anno 1680. Pontificatus nostri anno quarto.

Hamulium, Obsequium, Obligatio, Servi, et subditi Archiep. Ep. aliquae Ecclesiasticae deputati à Clero Gallicano.

† Archiep. Parisien. &c.

† Grignani Coadiutor Arlens.

† Philippus Patriarcha, & Archiep. Burgenfis.

† Hyacinthus Archiep.

† Franc. Ep. Amienfis.

† C. Ep.

† Carol. Franc. Ep. Constant.

† S. de Guemadeve Ep. S. Mali.

† L.M. Ep. Dux Langre.

† Franc. Ludovic. Ep.

† S. B. M. Colbertus Ep. Montis Albani.

† Ludov. Aube Ep.

† Ep. Cisterion.

† Poncet de Riviere Ep. & Comes.

† Andreas Ep.

† Ludov. Alphons. Ep. Electoris Promotor.

De Grancé

De Ventimille du Luc.

De Tonnerre

I. le Gentil.

De Coetlogon

De Moncaillon

De Villars

De S. Valier

De Broglie

Boucaur.

Phelippeaux

Des Marefis Agent General du Clergé

De Marillac Decanus S. Ios.

De France

Lugdun.

De Belfons Agent General du Clergé

De Fleurit

De France.

De Viers

De Gourgues

Cheron

De par Nosseigneurs de l'Assemblée Generale. L'Abbé de Grignon nomme par le Roy à l'Eveché d'Evreux, Secretaire.

De S. Germain en Laye, se 30. Juillet, 1680.

Appamienfis vero in tribulatione posito, & pro Ecclesia sollicito Papa adiuvi epistola consolatoria, & auxilio promissa opportuno.

Venerabili fratri Franc. Ep. Appamienfis Innocentius Papa XI.

Venerabilis Frater salutem, et Apostolicam benedictionem. Quod plurimum sermone nostris auribus dudum infans, Fraternitatis tuae ad nos Litteras plane declarant, te scilicet in tribulationibus gloriantem, et inter afflictia valetudinis incommoda, inter paupertatem, et vexationum angustias crescentem quotidie magis in charitate Christi, magno, fortique animo illius causam agere, et pergratum Deo, bonumque, spectaculum exhibere. Magnam profecto ex tanta virtutis experientia dolori nostro solatium capimus, et pari obligationis nexu obstringimur tendendi supplices in Caelum manus, ut uberes propitiam misericordiam Patri gratias, quod difficillimo tempore susceperis sibi in isto Regno Sacerdotum fidelem, qui in communis animarum conservatione, et fideiis quasi sub exalto vocem suam, et opus maxime pro domo Israel, documentum illustre ceteris, quos Dominus posuit regere Ecclesiam suam quam acquisit sanguine suo, quam preclara, quamque gaudis plena res est dignos haberi, qui pro Iesu Christi nomine

contumeliam patientur, si contumelia dicenda esset, ex qua vera, et solida, in hac quoque mortali vita, erit gloria indicio sapientiam. Nos quidem quantum in nobis situm erit nullo loco detrimis virtutis tui, quamquam et si decissent omnes pro explorato tamen haberemus Deum causa, necessitati Ecclesie, constanti ita in ipsum fidei, assidue, et acerratis precibus nostris, benivolumque omnium votis non defuturam. Scitacramus efficacius remedium adhibere iis, quae Archiepiscopus Tholosanus contra Lugdunensis Concilii sanctionem, et contra Appamienensis Ecclesie, vel potius totius Provinciae Tholosanae iura, libertatemque hucusque attentare ausus fuit. Sed redditis Christianissimi Regis litteris, in quibus ad ultimas nostras consuevit cum filialis observantia significacione respondens se significat dilecto nostro Cardinali d'Estrees, ut expedito itinere ad Urbem proficiscatur Regiam nobis mentem super negotio Regalia declaraturus, opere pretiam duximus eidem remedio supercedere dom Cardinali adveniat. Nobis enim persuasimus Regem quoque ipsum interim curaturum, ut omnia in locum pristinum reponantur. Quod si fieri acciderit, et presat Archiepiscopus, ab eoque causam habentes pergant in te, insuper Canonici, aliisque Ecclesie tuae Beneficiarii vexandis praeiunctis iuris Metropolitani, tuae Pallovalis sollicitudinis, et expectata constanti partes erant te, quamque Ecclesiam adversas eorum attentata Sacrorum Canonum, et Apostolicarum Constitutionum opre, armisque defendere. Ad nos enim quod pertinet omne tibi à Pontifici auctoritate, et à paterni charitatis nostra praefatum palliari debet. Tibi Apostolicam benedictionem peramanter impartimur. Datam Romae apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Mensis Iulii Anno 1680. Pontificatus nostri anno quarto.

C Marius Spinola.

Non longè post Episcopus moritur Appamienfis eà opinione Sanctitatis, ut populus discesserit vestimenta eius, Canonici Regulares S. Angustini, quorum est Cathedralis Ecclesia, dum elegerant Generales Vicarios P. Abade, & P. Rech. Post bi-duum advenire tres Regularis cum mandatis Archiep. Tholosani, nec non Iudicis secularis, ut permitterentur cum reliquis beneficiatis sacra administrare: Vicario tamen reclamante, & anathema ex suggestu ad populum renovante, immò ex Ecclesia excurrente cum Capitulo, & populo, nè cum ipsis communicarent; soli Regularis praesente iudice Mage, qui eos in possessionem in induxerat, Missam cecinere solemnem abhorrente populo, qui illis canentibus extra Ecclesiam subintravit donec absoluto eorum officio, in Ecclesiam irruens, cineres adoravit Episcopi defuncti, quamvis armati milites custodirent sepulchrum feris, repagulis catenatum, ad propulsandum populum irruentem. Iesuiste (quorum tres vivos excommunicaverat) damnatum licet declamarent, populus tamen venerabatur ut Sanctum, S. Franciscum da Pamiere appellantes. Innotuere haec omnia Romano Pontifici, qui protinus in consulationem afflictorum, sequens Breve transmittit.

Dilectis filiis

Michaeli d'Abade Aichediar.

Leonardo Rech

Vicariis Generalibus, Sede vacante, Capitulo, & Canonici Regularibus Ecclesia Appamienfis

Mors Ep. Appamienfis.

Innocentius Papa XI.

Dilecti Filii salutem & Apostolicam benedictionem.
Nihil accidere nobis trisulci poterat nuntio, quem cum nuntio isto publico vestra littera nobis attulerant, decessisset bona memoriam Franciscum Appamensis Ecclesie Episcopum, ea virtute, eoque zelo Pastoralis, & invicta animi constantia praeditum, ut vissecundum cor Dei, & verè Apostolicum dici mereretur.

Quod autem dolorum nostram cumulat, eo tempore decessit, quo cum maxime vivere afflicta eiusdem Ecclesie conditio postulabat, & causa etiam vestra, quod iam vigili Pastore, iam provido Patre orbatos videremus, non mediocriter angustaret, omnem tamen doloris sensum ab animi nostris debet abstergere consideratio praemortui ad quem illi, forte sperare fas est tot pro Ecclesia sua exantia labores, tot incommoda, atque aeterna pro carità Dei fortis, iunguntque animo ad supremum vitæ spiritum tolerata ex hoc mortali carcere evocantur, quae ipsa nobis eriri debet ea validitate inopertum patrocinio rebus vestris, & celo asaturum, neque passurum, ut Appamensis Ecclesie discipulū tam sapienter a se, & tam salubriter restitutam quisquā mortalium inveniat, sed patrii in misericordiam Patre impetraverat, ut conversi in melius animi, consilii, & aliter sentientium, prorsus ei dem Ecclesie pax, tranquillitasque reddatur, ut sponte sibi per tot annos ad extremum dilecti inopertem viduata, Praesul in unum patri, simili saltem spiritu, ac virtute contingat, modo vos fideles inveniamini in canonica libertate ipsius Ecclesie pro viribus tuenda, & in observandis sapientissimi constitutionibus, quas ab eo laudatas, & vobisquæ ad sanctioris vitæ regulam pro insistenti vestri sanctitate propositas nos non ita pridem Apostolica auctoritate firmavimus.

Quæ ut strenuè, & constantè exequamini, atque illius Dilecti Clerum in traditā ab ipso discipulū sedulo continetis, super vacanteque ductum adhiberi, cum diuturno experimento perspicua virtuti, fideique vestra, plus etiam quàm à nobis petere quoniam esset, pollicentur.

Ceterum ex nostris ad eundem Episcopum Litteris 17. Iulii datis cognoscere potuistis, quam praecipuam sibi locum inter Pontificis curas vendicet negotium Appamense cum quo plurimarum Ecclesiarum, vel potius Catholica Ecclesie causa coniuncta est. Meritis interim rebus ab excessu Episcopi per vos, ac fortiter gestis laudes tribuimus, atque in instanto strenue strenuè pergitis, vos magnopere hortamur, nihil omittis eorum, quæ ad prosperam remum exitum conducere posse intelligamus.

Speramus autem, et plane confidimus divinam bonitatem vos, & Ecclesiam ipsam singularem cum vestra laude, & proventu ab omni tribulatione, quam subire necesse est, quicquidque volunt prè vivere in Christo lesa quamprimum liberatam. Latet autem vobis omnia assidue cum divina gratia incrementum apprecantur, & intimo paterni amoris sensu benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub aequali piscatore 15. Septemb. 1680. Pontificatus nostri Anno 5.

Marius Spinula.

Hoc Beve alacres populi, & Clerus stare dixerunt pro oratione funderi in laudem defuncti. Iudices seculares relegantur P. Auharedo Generalem Vicarium, P. Steeb vinculis primò traditum postea in exilium miserunt absque sacculo, & peris subrogatis ab Archiepiscopo Tholosano in Vicariū S. Fortissim in Promotore S. Palatin, cum quibus communis iucare profusos Curati, carere mul-

Actati sunt, vel exilio, D. de Moreaux soror defuncti Episcopi, cum filiabus spiritualibus quia sacrificiis Regalitarum non adessent, & M. de Caulet Ecclesiasticus, frater defuncti Episcopi, dispersi in montana locustelunt. Primum facinus novi Vicarii, adnistracionem sacramentorum indulgere Iesuitis, qui erant interdicti nulla prævia absolutione, vel solemnitate. A Carmelitis cum exigeret ornamenta Capitulū, ac memorias Episcopi defuncti, illi autem se tenere negaret, iurare coegit. Relegavit Priorē Dominicanorum, Canonicos Regulares in Cathedrali superfluos depoluit, ad eam carceri tradidit in vindictā ordinationis expoluit ad P. Carolo Vicario Capitulari, in quā decreta Archiep. Tholosani inutilia declarabat. Angariavit omnes, qui mortuum honoraret, licet etiam post obitum dicatur miraculis vivere. Hæc, & maiora leges in libello, cui titulus *Recueil de divers Pices, & lettres concernant la Regale, & le diocèse de Pamiers, à Cologne, Chez Nicolas Schonen 1681.* Vbi legere est Ordinationem Bernardi Fortallesi in Vicarium promoti ab Archiep. Tholosano cum condemnatione, & responso Petri Caroli Vicarii Capitularis, omnia adprobante Sede Apostolica contra Archiep. Tholosanum.

Interim cum accepisset Innocentius P. P. relegatos Vicarios Capitulares, quorum alter oblitum panem querebat, alter in carcere obiit, Canonicis, & Capitulo frequentia scriptis.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.
Præter omnem expectacionem nostram accepimus ex vestris Litteris, quæ nuper isthic acciderant de dilecto Filio Michaeli d' Aubaredo, Archiepiscopo, & Vicario Generali per vos, & verum, & legitimum eiusdem Ecclesie Capitulum constitutentem, canonice electo, exaltare iussu, dequæ admisso ad celebrationem divinarum Officiorū q̄i, quos tanquam in beneficiorum possessionem teneret, ac violenter intrusos, bona memorie Francisci Episcopi vestri, innodatis censuris à Generali Concilio Lugdunensi inflictiis promulgaverat. Vestra tamen pietas, ac fidei eris manere in statum, & locum, in quo positi esset, constantè tenere, sicuti factis, nequē alior Vicariis Generalis Sede vacante cognoscere, quoniam praefatum Michaelē d' Aubaredo, & alios à vobis electos, vel eligendos, quos etiam quatenus oportet sit auctoritate Apostolica confirmamus, & respectu vè confirmamus: mandantes Clero tam seculari, quoniam regulari, & universo populo Appamensi, ut neminem alium, quoniam quos diximus Vicarium Capitularem agnoscant, aut illi ad hunc ulum obedientiam presentem, quæ etiam per vos seu per electos à vobis Vicarios moneri praefatos Clerum, & populum volumus, ut mandamus: alios enim, quicunque Vicariis Generalis auctoritatem sibi quocumque nomine usurpare auderent, atque quoniam notum Episcopum Appamensi Ecclesie praefecerimus, nullum plane int, ac facultatem habere negotiis se Ecclesie, & Diocesi ipsi immiscendi, eaq̄e omnia, quæ Vicariatus eiusmodi titulo, per eos qui contingunt, irrita, & inania, ac nullius momenti fore declaramus. Agenda interim Divina Misericordia abere gratia de occasionebus quibus virtutem, ac fidem vestram exerceat, & de singulari constantia, quā vos armat, ad omnia alacriter pro Christi nomine, & cum gaudio sustinenda. Nos paternum nostrum ab angustis vestris dolorem, ac interitum consideratione lenimus, quod multa sunt tribulationes infirmas, & de omnibus ut liberatis eos Dominus: ac

Iesul.
iz ab
Ep. Ap-
pamien-
si inter-
dicti.

Con-
solato-
riz In-
nocent.
XI. ad
Capitu-
lum Appa-
mencie.

ac vobis dilecti Filii Apostolicam Benedictionem peramanter impetravit. Datum Roma die 2. Octob. Anno 1680.

Marius Spinula.

Pontificis epistolae ad Archiep. Tholol.

Archiepiscopo etiam Tholofano sequentem misit epistolam, ut ad iustitiam, & tutelam Ecclesiae revocaret.

Venerabili fratri Isapho Archiep. Tholofano Innocentius P. P. XI.

Venerabilis Frater. Non possumus non vehementer mirari, quod ad aures nostras pervenit, videlicet, Fratemitatem tuam veritatem non esse passim absolvere, quod novo, & iniurto Regalia titulo in Appamensis Diocesis beneficia intrusus, hinc memoria Franciscus Episcopus declaravit obstrictos Censuris à generali Concilio Lugdunensi inflicti, cum praesertim non desint, qui Parochiales quosque Ecclesias, rem antea in mandatum, ex pretextu occupaverint. Admiratorem curae nostrae vehementer augeat, quod nobis statueret potes contra iurisdictionemque Ecclesiae Appamensis, qui idem contra Tholofanam, & universae Provinciae istam statuit, & praeterea ignorare non potes Episcopum ipsam Appamensem à suis sententiis ad Nos, & ad hanc S. Sedem appellasse, Nosque appellacionem eiusmodi admisisse, cuius rei, vel umbra ipsa, si debeatam eidem Sedi revocantiam in consilio habere voluisset, revocare se, atque retrahere ab incipio debuisset. Ilac scribenda ad Fratemitatem tuam diximus, at & qua praeparasti, corrigas, & à similibus impetitionem agendis abstinere, atque interim consuetudina tua consulas. Datum Roma die 2. Octob. anni 1680.

Marius Spinula.

Car in ea omnia bene dictio Apostolica

Omittitur in hac Epistola à Apostolica benedictio, ut Archiepiscopus agnito statu miserabili, quod tenebatur, ad eor rediret Religionis, atque iustitiae.

Romae selesit cum male audirent, quia P. de la Charre, & P. Ludovicus Maribourg verbo, & scripto propugnatores dicerentur Regularium. P. Oliva Generalis Societatis eos ad se Romam evocavit, cui tamen inimice obtemperarunt. Hinc Papa de tantarum animarum perdicione sollicitus ne pretextu ignorantiae excusationes quaeerent in peccatis, sequens Breve direxit.

Duo Jesuitae cum Regaliis

Dilectis Filiis Ioanni Ceris Canonico, & Praetoriori, Vicario Generali Sede vacante, Capitulo, & Canonicis Regularibus Ecclesiae Appamensis.

Innocentius Papa XI.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem. Quoniam novati in dies prodire accipimus Satanae artes, & machinationes: ut quae à pia recordationis Franciscus Episcopo vestro pro ipsius Ecclesia, & Diocesis utilitate salubriter statuta fuerint, penitus evertant. Et eorum quae huc usque acciderant, experientia nos admonet, non desistat filios perditurum, errare facientes in via plurimos, qui miseret, ac turbare nitentur omnia, perperam interpretando litterarum, ac mandatorum nostrorum sensus, ut excusent pro more sua excusationes in peccatis. Nos ne alium huiusmodi bonum molitionibus locum relinquamus, ad litteras, quae die secundae mensis Octobris, super negotio Vicariatus Capitularis ad vos dedimus, uberrime explicandas per praesentes addendum duximus. Quod si quis prater Vicarius Capitularis, qui à vobis verè Appamensis Ecclesia Capitulum constituitur, Canonicis, & de more electi fuerint, vel pro re nata eligenter, quosque nos auctoritate Apostolica, quatenus oportet, confirmamus,

Pont. Rom. Tom. V.

ac respectu confirmabimus, Vicariatus eiusmodi nomen, & auctoritatem quocumque titulo electionis, vel deputacionis facit ab intrusis in Canonicatus eiusdem Cathedralis, quos idem Episcopus promulgavit obstrictos censuris generalis Concilio Lugdunensi, vel ab ipso Metropolitano, vel ab aliis quacumque potestate usurpare praesumpserit: omnia ab ipsis eo nomine acta, vel agenda, decreta, vel decernenda cum omnibus, & singulis inde secutis, & quomodolibet secuturis, temeraria, & non habentibus potestatem attentata, ideoque irrita, & inania, ac nullius roboris fuisse, nec unquam fore declaramus. Eisque, qui praeterea electionis vel deputacionis eiusmodi ullam iurisdictionem exercere ausi fuerint, in virtute sancti obediunt, & sub panis maioris excommunicationis, & privacionis dignitatum, & Beneficiorum, quae obtinent, & ad alia obtinenda inhabilitatis perpetuae ipso facto incurrenda discribè prohibemus, & interdicimus, ne id facere alteri praesumant. Eius quocumque illis quomodolibet paraverint, aut favorem, consilium, auctoritatem quocumque modo praestiterint, eisque quod ordinis, gradus, & dignitatis sint, tam Laicos quam Clericos, tam seculares quam Regulares, etiam Patres Societatis Iesu, & Metropolitani ipsam, quem cateraque prater causam meritum, perfecta voluntas nostra, & per nos admittit appellatio ab eius sententiis, debent in officio continere, similibus respectu panis eo ipso, & absque alià declaratione inmodamam, & inmodatam fore decernimus, ac mandamus, ac eorumdem penarum absolutiorem, & relaxatorem nobis, & Romano Pontifici pro tempore existentis domtaxat specialiter reservamus. Invenit super atrocis sexus fideles de quorū externā salute solliciti esse debemus, invalidas esse, ac fore confusorias, quas Praebiteri faciales, vel Regulares vigore facultatis à praedictis nulliter electi, vel deputati Vicarii adiverint, vel impetierint audirent, nullas, & invalidas matrimonii eorum Sacerdotes, non Parochi Canonice ingresso contracta vigore licentia ab eis concessa: ac prout hae contrahentes in concubinarum victorios, laqueis de Parochiis, & aliis Beneficiis per eos collatis decernimus, & ordinamus. Et de licentia continendi, & de quocumque alio acta, aut decreto per eos facto, vel faciendo.

Vos interim dilecti Filii loci, & muneris vestri memores, in creditam vobis curam diligenter incumbite, & hanciam ab egregio Pastore, & Patre vestro disciplinam Appamensis Ecclesiae bono, & altorum incitamento constanti recte dum non impedit precamur eum, qui habitat in consilio iustorum, & congregate, ut sit in medio vestrum, & sua praesenti ope vobis continenter adesse velit, quibus Apostolicam benedictionem peramanter impetratur. Datum Roma apud S. Petrum sub Anno Piscatoris, die 2. Ianuarii 1681. Pontific. nostri anno 5.

Marius Spinula.

Similia cum contigissent inter Moniales de Charonne, Pontifex muneri non desuit Pastoralis, literis datis sequentibus.

Dilectis in Christo filiabus Monialibus, seu Canonice Regularibus Congregationis Praez Mariae Virginis, nuncupatis Monialibus loci de Charonne, Parisiensis Diocesis, Ordinis Canonice Regularium S. Augustini Institutionis veri Dei, Petri Fourier.

Innocentius Papa XI.

Dilecti in Christo Filiae, allatum ad nos est, quandam Cisterciensium, seu alterius, non tamen vestri Ordinis Ma-

Nova contentio cum Monialibus de Charonne.

G

riam

riam Angelicam le Maître de Grand Champ nuncupa-
tam praestata Regia nominatione ad perpetuam seu tem-
poralem Vestri Monasterii praefecturam, se in eiusdem
possessionem effractus violenter elassit vestri scribiti,
dum vos ad divinam operam implorandam preces ad Aras
suppliciter funderetis, immisisse. Tantam sanè ex eius-
dem factio capimus intimi doloris amaritudinem, quan-
tam rei ipsius atrocitas, & grave scandalum quod exinde
profluit est, repositabat, neque minoris commiserationis
sensu prosequi vos fuimus, qui cognitam, & perspectam
habemus pietatem, atque egregiam disciplinam, quā
instituto vestri praesertim in gratia, ac fidei perillam
instruptione, normam tenetis. Speramus non disjuncta
vobis veriora solatia à Patre Misericordiarum, qui vir-
tutem vestram ita exerceat, & quasi per ignem probat, ut
probeat, & illasret magis, & amplius mercede sua:
coronet. Precipimus interim vobis, ne praedicta Maria
Angelicam ullum obediensium actum exhibeatis, aut quid-
quam faciat, quod ita aliquo modo possit in probatio-
nem, & consensum eorum, quae hac occasione à quocumque
sub quocumque colore pericula, vel parata sunt, quaque nos Aposto-
lica auctoritate nullas, quae irrita declaramus, & quate-
nus opus sit, cassamus, omniaque, & singula tam à dicta
Maria Angelica, quam à eius favoribus attentata au-
nullamus, revocamus, atque abrogamus, sed proceditis iuxta
regularem vestram praescriptam ad eligendam ex
gremio Vestri Matrem Superiorissam Triennalem ex
charitate, & prudentia, ut Monasterio vestro prae-
fice laude possit: Ceterum mandamus ut Sorores, seu Matres
auctariae Moniales, quae assu temeraria relegata asserun-
tur, ad Vestram Monasterium, quānto citius redeant, & inibi
vive activè, & passivè frui, potius, & quāvis passivè,
votisque, & ipsi totique Congregationis Beatae Mariae
Virginis instituto praedicti Petri Fourier, & praesertim
Vestri Monasterii Pontificum nostrum Patruum ex
animo pollicemur, dum acceratis, & cogitis precibus
Vestris necessitates Ecclesiae & nos ipsos commendamus,
quibus Apostolicam benedictionem paternè impertimur.
Datum Roma 7. Augusti 1680.

Vigore huius Brevis Moniales elegerunt sibi in
Superiorissam Catherineam Anglicam Levesque. Rex
verò electione proscripta, etiam Breve Apostolicum
executioni dari prohibuit, tanquam adveclum Canoni-
cae Constitutionibus, & libertati Ecclesiae Gallicanae.
Quod velis nunc libertatis declarat. Salvè scilicet
veneratione ad Sedem Apostolicam, qua centram est
nativitas, & Ecclesiasticae communionis, in qua sedet
Ecclesiae visibile caput, & Christi Vicarius cum potestate
supremā ad auctoritatem fidei, & conservandam Ec-
clesiasticae discipline, experientia cognoscimus, Pontifi-
ces homines esse, & ab humanis cupiditatibus non im-
munes: propterea distinguendum vel eam sua ducti opi-
nione fallibiliter determinant, vel eam revelante Spiritu
Sancto infallibiliter procedunt; quod contingit, cum se-
cundum regulam Ecclesiae universalem, cui Deus suam con-
ferri infallibilitatem, suae dirigunt operationes.

Doctrinam hanc ipsi esse sedis Apostolicae, docuit
Leo Papa; Haeredes esse acn possumus Petri auctori-
tatis, nisi finis etiam iustitiae eius, & Caesaris. 1.
Dominentur nobis Regulae, non Regulus domine-
mur. Concordant Gelasius, Gregorius, Zacharias docen-
tes decreta Pontificum non obligare, si regulas adversa
maiorum. Si Canones non custoditis, & Maiorum
vultis statuta convellere, non cognosco qui estis. In

hoc confisit libertas Ecclesia Gallicana; non facile pri-
vilegiis, sed libertate, ad quam Christus suae sanguine
nos evocat.

Hic positi dicimus Breve Pontificum minimè Monia-
libus fuisse concedendum, ni prius habitū facti motus.
Credet enim Papa vigore Regia nominationis Mariam
Angelicā Lemaitre violenter intravit in Monasteriū
de Charonnez, cum tamen ex edicto Archiep. Parisiensis
8. Novemb. 1679. occasione dissidii, quod magno scan-
dalo, & honorum dilapidatione fatigabat moniales, ipsa
Maria Angelica vocata fuerit in virtute S. Obedientiae
se transferre ad dictum Monasterium, Monialibus minimè
reclamantibus. Aliquis autem Moniales remissas
fuisse ad Monasterium in Lutharingia, unde exierant,
quod bello favente conspicerent illa cum hostibus Regis.

Pontifex, si ad exemplum Dei, qui in inquireret quae
dicebantur, praesquam indicaret, voluit de Cate desista-
dere; veritatem veluisset perquirere accusationis, Reli-
giosam non condemnasset, quae alio crimine non teneatur,
quā Obsequia ergā Episcopam suam, pro reparatione
Monasterii sua Diocesis.

Nimis rigide etiā incescit Pontifex adversus Regē
Christianissimum, qui etiam si adhaerisset, non erat pro
levi piaculo, tam rigida censura notandus, vel arguendus
servatis concordatis inter Leonem X. & Franciscum I.
quorum vinculo adstringitur Papa se abstinere à iudiciis
in Regno Galliae, causae exceptis Appellationum 14mo in
casu Commissarios Gallos delegare tenetur, & magis
Galliam in incommodo exire cogatur extra Provinciam.
Quales autem in praesenti praesentis causae apud in-
dicem ordinari, ut Romam sit provocandum? Romanus
Pontifex in Patrem venerabilis quosque nos
recognoscit in filium, ut in municipia.

Executione ergo negatā Brevis Pontificii, Pa-
lamentum citari mandavit omnes, qui partici-
pes cum Monialibus Curiam excelsam Romanam.
Non desuere tamen, qui iudicium hoc
scripto typis dato redarguerent, ut in supra ci-
tato libello Recul de diversis, &c. dicentes Monas-
terium Monialium de Charonne Ordinis Regularis S.
Augustini, diocesis Parisiensis ereclum fuisse An. 1643.
à Margherita Dotsia Aurelianensi domus Lutharingae,
hinc dotatam eiusdem Ducissa eā conditione, praesmissi
Regis consensu, & adprobatione Alex. VII. R. P. die
11. Augusti 1656. ut Magdalena de Svecce quoad vi-
veret praeset hanc Monasterium. Post eius obitum,
Moniales more Canonice Superiorissimae elegerunt, quae per
trivennium regeret Monasterium. Magdalena mortuā,
volentibus Monialibus An. 1673. ad electionem pro-
cedere, obtulit Archiep. Parisiensis, qui speste econo-
mia, vigore edicti Regis (quod Brevet appellare) intransi-
ti in Monasterium Madame de Queruene monialium
Benedictinam nullā petiit licentiā Apostolicā: immo à
Curia Romanā itale minimè impetrato Abbatis, nec
dispensatione transendi ab ordine S. Benedicti ad
Canonissas Regularis S. Augustini. Hac cum morte
obisset repentinā An. 1676. & Moniales credentes
ad electionem procedere, evocati per Archiepiscopum
Angelicā Lemaitre Ordinis Cisterciensis nullā indulto
Apostolicā, petito quidem, sed semper negato monas-
terio praeset titulo Abbatissae perpece.

Vim illatam, & frustra expostum Regi, & Parlamen-
to licet Papa cognosceret, dissimulavit patienter donec
An. 1680. 22. Ian. farente Archiep. Parisiensis, dum
Mo.

Moniales Deum invocant, psalmos recitantes panem trinitatis dicta Angelica Lemaisire magnâ facultatem Alapaz caterisq; violentè immittitur in classem monasterii, contra regulam instituti, quâ trinitas solum Matris Superiorissæ titulo, & ad tempus, Monialem sibi præferre.

Si hac verba, de quibus nemo dubitat (cum Monasterium de Charonne per horam tantum Parisi disset) pateret ne Papa praterire sponsas Christi, videns eas spoliari libera electione transferendæ monialium professam ab Ordine Cisterciensi ad Ordinem S. Benedicti abique indulto Apostolico regulam subverti fundationis, Superiorissam temporaneam mutando in Abbatissam perpetuam, foretis Concilii Aemenuci, & Constitutionibus Apostolicis? Hæc omnia patenti ex publicis scriptis, patet Regio diplomate, Bullâ Alex. VII. ordinatione Episcopali, quâ Angelica instituitur Abbatissæ perpetua, eodemq; actû declaratur Ordinem esse Cisterciensem, omnique ægi vigore Regii diplomatis. Noverunt hæc omnia fieri decreto provisionali, donec à Sede confirmetur Apostolicæ; nec enim non videt per hæc classem desiderii Pontificem, cum Papa aperte negaverit eam confirmare.

Minus officio egisse Pontificem adversus Regem, verba redargunt decreti Apostolici, in quo ne Regem offenderet, eum damnavit, qui pretextu Regiæ nominationis, &c.

Vocabulum accusant fautoribus; quid minus dici poterat retrâ Arribri, & Officiarii, ac Patrem de la Chaie lesitatis, monialibusq; tamdiu iactantes, quod contra Literas Apostolicas iudicium esset procuratori Parlamento?

Obiicitur, non nisi per appellationem licere implorare Sedem Apostolicam vigore Concordati inter Leonem X. & Franc. I. Sed hoc verum in casu ordinariis; seu ubi iniustitia est manifestâ, nec pariter dilationem, & appellatio est possibilis; quod non erat in presenti, ubi interposito diplomate Regi Arribri, in sua ordinatione declaraverat expectandum esse Bullam Pontificis, qui tandem advenit irrita declarando actû Archiepiscopæ.

Accedit, quod licet vigore Concordati causa Minores non deferatur ad S. Sedem nisi per appellationem. Causa tamen Miores immediatè deferantur. Inter Miores porro hæc maxima, in qua agebatur, an Inscitâ Sedis Apostolicæ daretur Archiepiscopo Monialium professam transferre de Ordine ad Ordinem? Regulam mutare Instituit Superiorissam temporaneam mutando in Abbatissam perpetuam vigore Regii diplomatis in eo monasterio, quod Rex non fundavit, neque dedit.

Quod Papa notitiâ facti non exegerit ab Archiepiscopo? Responderetur, quod in facto publico, & notorio inquisito non erat necessaria, immò indecora, si ad memoriâ recedat epistola scripta antè biennium eidem Archiepiscopo à Sede Apostolicâ, cui responsam dare minime dignatus est.

Obiicitur eandem primò, & novissimè per Breve Apostolicum scriptam Monialibus de Charonne, pessundari libertatem Episcopæ Gallianæ, qui in hoc constitit, ut Pontifex hæris Canonibus subiciatur tanquam persona paritularis. Vi Pontifex verò supremus, secundum eos Ecclesiæ regat Universalem, non autem potestate Monarchicâ, seu faciat Regis terra.

Resp. si hoc verum, cur à Canonibus dispensari per Romanam Pontificem petit quodvis? Quæ titula Abbatissæ se-

culares Abbatis Regularis S. Benedicti, & similitudinè in Comendâ perpetuâ, sicut Canonis disponitur, & quibus beneficiis Regularis non nisi Regularibus permittitur, & secularibus secularibus? Cur Episcopi de uno in alium transferuntur Episcopatum etiam absq. rursus cognitione? Dicitur Coadiutor, qui Episcopus, & Abbatibus necessariis succedunt? Beneficia quomodo vacant in una persona? Rex quæ iure gaudet nominatione ad Beneficia, & dignitates Ecclesiasticas? Parlamentum quo titulo nominat ad Beneficia secularia, & regularia, si summam non excedant libram 600. Dicit Procurator Generalis Parlamento quomodo carnaliter miscantur cum consanguineis Regi, Principi, & ipsi affines ducant consanguinitatē nisi à Sacri Canonibus dispensante Pontifice, quem Canonibus voluit subiectum.

Est tamen, quod sacri Canonis sint servandi; cur ergo queruli aberratis, quando Papa vos vocat ad observantiam Regulæ Canonissarum S. Angulani, & Vrbaniarum, ut Superiorissam temporaneam eligat à Monialibus, non Abbatissam perpetuam ab extraneis? quod Monialis professæ non transferat de Ordine ad Ordinem?

Obiigitur Canonis Abbatem de Clugni eligi per libera suffragia Religiosorum congregatorum in Capitulo: & tamen suadente Parlamento Abbatissa transferatur in Comendam, reclamante Papa, ne Ordo nobiliti confundatur, qui propter ab Annis octiduas arephalus.

Detrahunt Canonis S. Spiritus Prioratus officia, dignitates S. Lazari distributas esse Episcopis huius Ordinis per potestatem Spiritualem ad similitudinem aliorum bonorum Ecclesiasticorum; & tamen suadente Parlamento per manum laicam supprimatur Ordo S. Spiritus, ut incorporaretur Ordini S. Lazari, reclamante Papa.

Volunt Canonis ut cum Monasterio in prædictâ disciplinâ declinant, hæc restituantur, & reparentur per monachos eiusdem Monasterii, vel Ordinis, quibus deprecibus possit tunc secularibus tradi Monasterium. Quibus præteritis, cum vellet Gallia secularizare monasteria deformata ob solam rursus Abbatis Commendatam; Papa recusat, ne diminuantur patrimonium Sanctorum.

Canonis prohibent Regalia submitti Ecclesiæ; Lugdunense Concilium abusum tolerat solum in eis, ubi viget consuetudo immemorabilis. Parlamento Regi suadet, ut extendat ad Ecclesiæ etiam immunes. Quis ergo profanat Sacros Canones Papa, vel Parlamentum?

Negatur in Monasterio de Charonne violenter intrusa Abbatissa; & immeniana stat ad hoc veritatis testimonium, refecta, & tabulis reparata, non cum contradictione, & placentia Monialibus, quæ eam suscipere recusabant, & versant. Adiciunt violentiam illatam Vrbanius Tholosa, Montis Albani, Mosenfis, Hospitalaribus Personis, &c.

Negatur Advocatus Parlamento immisissam Abbatissam in Monasterium non ex Regio diplomate, sed ex solum ordinatione Archiepiscopi, donec opus fuerit, ad reparandam malam administrationem, & evitandam ruinam monasterii redarguatur ex mandato ipsius Archiepiscopi, Novemb. 1679.

Franciscus ex misericordia divini, & Sedis Apostolicæ Archiep. Parisiensis, &c. nostre in Domino filie Matris Angelicæ de Grand Champe Ordinis Cisterciensis, antea Priorissæ de Rosme salutem, & benedictionem. Vult Regio diplomate, in quo Rex per-

personam eam SS. Patri Papæ nominat in Abbatissam, vel Superiorissimam perpetuam Monasterii de Charonne, & obitum Mariæ Franciscæ Elisabethæ de Querveno ultimæ Abbatissæ habitæ noritiâ habilitatis tuæ &c. Nos Archiep. supradicti in executionem Regiæ voluntatis, ne refloreat disciplina, & regimen temporale repararetur dicti Ordinis prudentiâ, & experienciâ tuâ, te elegimus, & eligimus virtute præsentium in Superiorissimam de Charonne, modo provisionali, donec adveniat Bulla Sanctissimi, cum potestate regendi, & gubernandi tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, &c.

Iisdem verbis Regium etiam est conceptum Arrestum, exceptâ clausulâ provisionali, quæ ut mendax & contradictoria præterita est.

Prudentia laudatur Angelica ab Archiepiscopo, & experientia pro regimine monasterii, quomodo nec per diu regulam subisset S. Augustini: & male ergo decernant Canonici experientiam præsumi ex pluribus Annis professionis in eo monasterio, cuius assumitur regimen.

Negligenter fuisse administrata bona Monasterii, Archiepiscopo accusat, sed iniunctum enim ignorat, quâ debeat illis Monialibus, quod tam exigere non permittitur. Quâ utilitè incubisset ad reparandû monasteriû collapsum, exactiori creditoris procedat, & nō in Abbatisiâ promovere Monialit exirancæ, æreana Monasterii nominim edoctam, delictis affectam. Palam fecit sanè quantum conferre cogitat utilitati huius monasterii, æconomis adhuc monialibus incognitis, quæ in hunc diem sanctam, & humilem servavit paupertatem, ipsa tanquam matrona nobilis duabus atendo famulari, tepibus, pluralibus, baculo argenteo, mensis splēdit. Hac forsan instrumenta ad reparandam dampni paupertatis Septuaginta huius Ordinis monasteria alit Gallia; nec una in tantis monialit est, quam Archiepiscopo præfati Monasterio de Charonne, sed cogat exirancam votare.

Excusatur tandem exitium Monialium Lotheringorum, & quod invictis panem manducarent filiarum; & quod tempore belli eam hostibus in Regem conspirarent. Si hoc verum, cur tam sèd Archiepiscopo monasterium exoneratui pauperrimum: & Galliam exploratoribus pessimis, quæ postea resistere vadebat, si nova se submitterent Abbatissæ Veritas est, quod exemplo suos ceteras ad constantiam excitabant. Ex his patet iniustitia iudicii.

Convenire post hæc, die 19. Martii, 1681. Parisiis Decem Archiep. & 40. Episcopi, exponentes per scripturam oblatam Regi, nomine Procuratorum Generalium Cleri Gallicani, querentium, quod Papa seductus ab annulis Gallie nominis plura edidisset in præiudiciū Legiæ, & libertatis Gallicanæ, Canonis, & Concordati, cuius debet esse venerabilis observantia. Accusarunt præcipuè Breve sub 18. Decemb. quo condemnatum Arrestum Parlamento Parisiensis sub die 24. Septemb. 1680. in quo explicantur leges Regni ad tutelam auctoritatis Episcopalis. Itē Breve Regi directum, quo damnatur Regalia, tanquā verbis conceptum rigidis, & iniuriis. Brevia omnia directa Episcopo Appamienfi, & Archiep. Tholosano, in quo ipse Tholosanus excommunicatur. Breve in causâ de Charonæ. Breve sub 18. Decemb. 1680. in quo liber damnatur de causis Maioribus Gerbasi delictis Sorbonianis. Plura congestunt iurē quidem in laudem Regis elegerunt postea

Alex Commissarios, Archiep. Rhemensem, Ebruduncensem, Albygensem, Episcopum Augustodunensem, Rupellensem, Treassensem, qui supradictis examinatis, ita responderūt, ut ex pag. 409. citati libri *Reveret. &c.*

Circa Regalia credimus, principia Papa, & Regalia ex diametro se opponere. Dicit Papa in Regalia emanare ab Ecclesiâ. Regalia autē esse Regale, temporale, & inseparabile à coronâ. Papa Concilio adhaeret Lugdunensi 11. à quo non licet recedere, Rex negat se Concilio subiectum in causâ parē civili: propterea Prædecessores suos nullum potuisse inferre præiudicium iuri suo. Ratio si illis fuit ad conservanda privilegia. Regalia in quatuor Provinciis fortiores esse Regi viventi, ad redimendum aut suum in reliquis Ecclesiis, in quibus iacebat dimissionum occasione affecti Concilii; vel negligentia suorum Officialium. Ita hoc tanquā modē Civile nulli subiectum Magistratui Ecclesiastico, sed soli Regi, qui aut Deo rationem reddere tenetur. Rehusit Papa Bullis suis eas ab omnibus declarabit Parliamentum tanquā attentatā contra ius parē temporale. Interim Palatini, Officiales vnum urgebant Ecclesiasticis Iurisdictionis, & populum concitabant adversus pastores suos. Melius ergo Regalia offerre etiam ubi non est; quam Regem concitare adversus Ecclesiam. Sic in Lugdunensi Concilio Gregorius X. annū cum quingentis Episcopis merita perpendendo Gallorum, qui Ecclesiam liberaverant ab Hæresi Albigensium, & quod Philippo Francorum Regi resistere haud possent absque evidentis Ecclesiæ discrimine, iurē crediderant Sacrosanctæ Synodi decreto absum adprobare Regalia, quomodo abusus iste inolevisset. Contra decreta Conciliorum procedunt. Concludamus ergo cum Ivone de Chartres. Dicent forsitan fortiores, meliores, meliores, nos pro mediocritate nostrâ sic sentimus, non legem in talibus præferentes, sed propter vitanda maiora pericula Ecclesiæ, necessitati temporum, si commodius fieri non possit, cedendum esse intelligentes.

Iudicium libri D. Gerbasi de causis Maioribus elaboratum à Commissariis; & sic D. Davidi declaratione receptâ adprobare.

Causam de Charonæ, & Appamienfem dicere perperam assumptam à Summo Pontifice, qui indicare non permittitur incognitâ causâ, & absque medio, idē in solo casu appellationis, postquā indicata est ab Ordinario loci. Quo etiam in appellationis casu, debet delegare Commissarios, ut iuxta Africanum Concilium, quæcumque negotia in suis locis, ubi orta sunt, finiantur. Quemadmodum etiam pacum est inter Leonem X. & Franciscum I. iuxta regulas à quibus Gallia vult potius mortem subire, quàm recedere.

Nec obstat, quod Causæ Majores etiam non interpositâ Appellatione possint indicari à Sede Apostolicâ; & Nō enim Majores dicuntur, quia utilitas, vel Romanum arbitrium Majores decernit; sed quia expressit in sacris Canonibus recitantur iuxta illud: Omnes quæcumque causæ, exceptis maioribus in iure expressis denominatis.

Propterea invocandum est ut Summus Pontifex decreta revocet; quod si noluerit, Concilium congregandum esse Nationale ad tutelam libertatis Ecclesiæ Gallicanæ, exempla imitantes Philippi I. contra Vrbānum II. Philippi Pulchri contra Bonifacium VIII. Caroli VI. VII. & Ludovici XII. contra Iulium II. Ut quod videt exemplis tueretur, sit inter exempla futurum. Hinc

Iudicii
nonnullorum
Episcoporum.

omnia hæc typis dati voluerunt.

Hæc Gallorum Episcopi ad Pontificem Sanctum, cum gravi sollicitudine eorum procuraret libertate. Quid ab Anno 1681. contigerit, usque ad 1687. igooramus. Vna nobis occurrit epistola, quæ Archiepiscopum Tolosanum morbo laborantem lethali Innocentius charitate paternæ excitat ad penitentiam. Præbuit tamen Tolosanum, priusquam licet acciperet Pontificias.

Venerabili fratri Iosepho Archiepiscopo Tolosano. Innoc. P. P. XI.

Janoc. XI. ad monitio et ga. To. Ios. Arch. chiap. Venerabilis frater, si ueremus nullas ad te amplius litteras, nec ullum aliud communionis Nostræ signum dare, nec hæc saltem panem, quam Catholici omnes semper gravissimum excusimur, te ad eam perperam egerat, reparandam induceremus. Cum tamen altatum nobis sit se variis agitudinibus iam dudum laborantem, in ma-

ximo versari visis discrimine, Charitas Christi, quæ uiget Nos ac de tuâ eternâ salute uehementer anxius redit, ultimum hoc Nostræ sollicitudinis officium à Nobis expresse, quo te nondum sancti confidimus, in duritiâ cordis collapsam ad spem de Divina misericordia concipiendam excitaremus. Verum quia Vana spes est, quæ fructum non parit, te etiam, atque etiam in Domino hortandam duximus, ut redeas ad cor, & animo repantem qua, & quantâ in Apostolica Sedis, ac in Ecclesiæ Turcæ libertatemque commiseris, non solum delicias, sed etiam emendare pro viribus studeas, quæ, ut Homini- bus placent, perpetrasti contra Sancti moniales Urbaniſas, & Virgines, ut vocas de Infantia Domini Noſtri Iesu Christi, quam Inſtitutū ite, atq. à predecessoribus tuis approbatum, ac magno semper in pretio habitum, atque huius Sanctæ Sedis confirmatione munus, proterere non ita pridem tenasti, dispersis duabus curam familiis, quæ (ut audivimus) ingenti cum laude, ac fructu in istâ Diocesi tuâ, Christiana Charitatis munia obitans. Omnia uero maxime refert, ut reuocet, quæ in negotio Regali aduerſus pia memoria Franciscum Episcopum Appamienſem, & uniuersum eius Capitulum, & Diocesis etiam non fado schismate à te excoſato miſerâ afflictam, & criminibus, ac Sacrilegiis obſentat, & contra ipſummet Eccleſia tua iura te geſſa ſunt. Et quidem in his omni- bus Nos potius, ac redarzentem conſcientiam tuam, andere debet, quàm pernicioſa coram conſilia, qui excoſantes excoſationes in peccatis, aſcipiſſende uia tibi uiam præclaudat. Nec enim autē Tribunal Chriſti tibi aliud præbet, quàm penitentiam, & male geſſorum emendationem, quam ut affeque mereris interceſſores apud Deum in primis adhibere debet pios illos Sacerdotes, ac Virgines, quos tui dauimus, ac grammiſ affeque, uel ut afficerentur, auctor, & adiutor fuiſſi, dum Nos illam tibi à Divini Bonitate impetire auguramur. Datū Romæ 15. Iulij 1687.

30. Vienna Austria. Difficilia quæ pulchra. Ad li- cum uenimus perpolitum, cui uolamen non uuum ſatis. Arma referam, uel miracula non ſine ſuccu- culis arma. Cum trecentis millibus bellatorum in noctem Chriſtianæ Religionis incuberau Barbaſus Ottomanus Viennæ Aſtriaz in Morauiam ſeecedente Leopoldo I. Imper. ſpectaculo miſerabili. Tanta expeditionem Annis decem ioſtruxerant Tur- cæ ſperantes unâ in urbe Orbem expugnare uni- uerſum. Irruptionem cum præuidiſſet Innocentius XI. P. R. ab exordio Pontificatus, percuſſo numiſ- mate (n. x.) in quo Petrus penè naufragus cla-

Pont. Rom. Tem. V.

Amat, Salua nos Domine, nihil magis in uocis habuit, quàm pacem inter Principes conciliare, undè gemi- no percuſſo numiſmate (quod habes n. 4. & 5.) gemitu inceſſanti, Chriſtum Crucifixum uerbis ſa- tigabat Plalmiſtæ, Fiat pax in uirtute tua; interpre- tes excitans alio numiſmate, Principes Apoſtolo- rum Petrum, & Paulum ſub lemmate, Audite uoces ſupplicum, ut ex n. 3. Pio V. Pontifice non minùs pius (cuius vexillum Ioannes Paulus Oſcalibus Legatus Apoſtolicus An. 1571. explicuit in Turcas) episto- las adiecit paternas ad Principes Chriſtianos, len- tentiis graves, quibus tandem pacem extorſit, & im- petauit, ut ex numiſmate n. 6. Fecit pacem ſuper terram. Sedatis in Belgio motibus inter Hiſpanos, & Gallos; Gallo reconciliatis Liguriſ, quorum diſſi- diis incendium immincebat non tam Italiz, quàm

Auxilia mittit in Tur- cas.

Reipublicæ Chriſtiænæ; eodem tempore aurū (quod belli nervus) diligentia coactans aſſiduâ non ſine auaritiæ ſuſpicionē apud eos, quorum prudentia nō eſt præuidentia; Viennæ tandem obſidione cognita, minanti tyranno ſe breui adſuturum Romæ obiecit prinò petram fidei, percuſſo nummo, quem habes n. 9. ſub epigraphæ In ſaculum ſtabis, apertoque lu- bilæo ad orationem, ieiunia, elemoſinas Chriſtiani- nam excitauit Republicam. Evocatis inde ad tutelam Sarmatis, lentoque gradu in ſœdus cocutibus (quod in frequentiffimis comitiis unus tantum ſi diſſentiens, expeditionem impedit) calcaria addidit auro uſque in hanc diem ſupra duos milliones Cæſari, & Sarmatis diſtributo ex redditibus Eccleſiæ, ultâ argentum ex ſuo patrimonio collatum; nepo- tem ſuum Liuium Oſcalibus munificentiz non in- ferioris Principem decem millibus nummorum urbi accedere coactum obſeſſe, ſic uirum conferre Car- dinales excitatos; uixit tandem, ut cum eo Cæſar, Ioannes III. Sabieſchi Rex Poloniz, Veneti ſœdus ju- rarent in Turcas, percuſſo numiſmate n. 9, in quo ſub columbâ figura Spiritus Sancti, & thiara Pontifi- cia, coruæ Imperiali, diadema Poloni, & Cornu Venetorum inſonant. Habes nos ſacerates, & ſerui- mus tibi. Ipleque Rex Polonorum cum ſuis Sarmatis, zelotypiâ præteriti, quâ Regem in caſtra deſcen- dere non ſuſtinent, obſeſſes accurreret auxiliares.

Fœdus in Tur- cas.

Pæmium hoc à Cæſo datum ei, qui pater Chriſtianorum filios omnes æquo iure reſpiciens, ſœdera reſpuebat aduerſus Chriſtianos, ſequeller ſemper, & caduceator incedens inter Principes Chriſtianos, Gallos præcipuè, & Hiſpanos, nè illi phalangibus ſuis leſiam fuſtulerent, ut ſæpe feciſſent, nſ Sancti Pontificis precibus illigati. Coſaſcos eodem tempo- re ad Borthenem Polono iunctos inmiſit in Tur- cas; Banum Ceoratiz ſulcivit auros; Morlaeos equata- tu iuriv, Venetiſ tritremes Pontificias cum Hetru- ſcis, & Melitenſibus, duabus Ianuſenſibus bello ſer- uente commodaui. In Germaniâ Cæſari non ſolum omnia abundè conceſſit, ſed hoſpitalia erigi man- dauit, in quibus milites curarentur infirmi, & ſau- cii. Principes Terræ Gallos, Hiſpanos, Britanuos, la- ut coitent in Turcam, uerbo, & exemplo uocauit, ſimilis de Sanctorum auxilio minimè dubius, quos diu, no- tuque lachryſis excitabat, & orationibus, Num- mus conſonat n. 11. in quo Eccleſia cum epigraphæ, Dominum ſormidatibus aduerſarii eius. Nec deſerere Sancti; pannico terrore obrutis hoſtibus, cum Vien-

Hoſpi- talia eri- gi pro mili- tibus la- ſimis.

H

San-

Turcum Viennæ obſidit.

Vicenna
obsidio-
ne libe-
ratur.

na penè expugnata, post sexaginta atrocissimè obli-
dionis dies, quibus *Ernestus Rotigerus Comes Saxe-
burgensis* urbi prepositus constantià propugnauerit
invincibilis, irrumpente gloriosissimo Polonorum Regi
Io: Sobieschio cum celeberrimo *Carolo V. Duce Lithu-
ranga*, Turcæ numero, castris, commeatu sordes vitæ
evaginato ferro cum lacerasse valuisse venientem
fuga ignominiosâ cesserunt campo, amissis tormen-
tis, annonâ, papilionibus, pecuniâ, huballis, curribus,
cauculis, suppellectile, toroque comitatu, ipsoque
exercitu dissipato, Christianorum non quidem glori-
o (qui itinere fessis, & ob pabulationis inopiâ non nisi
post triduum hostem sunt insequuti fugientem) sed
Desparat intercedente, Deum exercituum descendisse
de Cælo, adversus Infideles, terror panniculis hosti-
bus immixtus est argumentum. Vnus enim ex
nostris hosti videbatur centum; immo in fronte
phalangis Matronam stare fœre indignatam ad-
versus Turcas ipsi fassii sunt Barbari. Hinc dies
12. Septemb. 1683. quâ prodigato hoste Vicenna
liberata est ab obsidione, *Desparat Victori* consecra-
ta est ex mandato *Innocentius XI.* Officio Duplici to-
to in Orbe recolenda.

Victori-
æ in
Turcas

Agnovit tunc Respublica Christiana, qualia fue-
runt vota Pontificis, dum pecuniam congereret, inde
nummus 12. percussus, in quo mater lactans pueri
tum sub epigraphie, *Nam quærit quæ fuisse sunt*. Victoriam
testis nummus 13. accedat triumphalis, in quo ve-
xillum Mahumetanum Pontifici dono missum à *Rege
Polonia*, Virgini dicatur Marii sub epigraphie,
Sublimis præsidium, post Turcas ad Duranæ castris ab
eodem Rege Poloniæ, occupatoque Strigonio cum
oppidis adiacentibus, & pagis supra mille. Nuntio
accepto *Innocentius* gratias publicè Deo solvit distri-
buit in alimoniam pauperum quatuor millibus
nummorum, apertisque carceribus ad liberatam
eorum, qui debitis gravarentur vel delictis; cre-
disoribus ære aequaliter terributo: delinquentibus
verò pœnâ mitigatâ. Secretarium Regis *Talen-
tum* nomine aureo donavit torque ponderis libra-
rum quinque cum nummis matibus argenteis, &
aureis. Cardinalis Franciscus *Barbierius* regis
munificentia donavit eidem Crucem lapideam
intertextam pretiosis, pretii ducentorum 7500. Prin-
ceps Peletrina, cuiusquæ coniux Crucifixum
aureum Regi miserunt; Nuntio pretiosis mu-
nera. Tanxæ victoriæ appendix fuisse expugna-
tio Neofelii ad Nuriam amœnem Anno 1683. dedi-
tio Cassioviæ, ac cæterarum Urbium, quas Montanus
dicunt in superiori Pannoniâ; Comitatus Taran-
tensis, & Zongradensis: Claudiopolis in Tran-
sylvaniâ; Podlega in Slavoniâ; Buda Vngaricæ caput;
Quinque Ecclesiæ, Alba Regalis, Murfa Italice *Es-
feci* cum urbibus adiacentibus, & centumvis forta-
litatis, sex Annorum spacio expugnatis, quæ viator

oblectationis gratiâ involvere cupiat, citius non
excurret, quàm Cæsar expugnaverit. Pro eorundem
tandem Alba Græcia in Rasciâ provinciâ cum oppi-
dis adiacentibus duce expugnata Maximilian: Ele-
ctore Bavaricæ, undè Bizantium usquè miles valeat
excitire Christi. Tantos triumphos ornavit Pon-
tiffex percussis nummis matibus XIV. & XVII. in
hoc Michael Archangelus Luciferum prosternebat sub
mine, sub lemmate *In Cælo semper afficitur*. In ipsa
Crux Salvatoris inter turbines inconcussa, *In perse-
cutionem coronata triumphat*. Crucis sanctæ, & Crucifixi
triumphus, qui castra ducit Christianorum. Hinc
nubes in speciem Aquilæ in hoc novissimo Anstria-
dum ad Sietos, & Dravum fluvium discrimine visa
de Cælo contereferet Barbarorum phalanges, ut quæ-
madmodum ex columnâ Nubis, vel Igis Deus
agnosci voluit adesse in castris Hebræorum: sic
experiamur Aquilam nobis adesse Pontificem. Inter
pugnationem etiam Castrum Novi pilâ tormentarâ pre-
cussus in pectore Comes *Crispallus* quod nomen
Bmate armaverat sibi donato ab *Innocentio XI.*, super-
vixit immunis. Huc spectat nummus XIX. in quo
spes Christiana cum epigraphie, *Sperans in te, qui
noverant nomen tuum, Dominus*.

In Marti non minores Veneti habere triumphos ex-
pugnâ Lencatâ usque in Acarnaniam, Nicopolim,
Ambracii Sinu, totâ Peloponnesi provinciâ octo
peninsulâ grandi inter Patras, & Naupactum gra-
vida mari spoliantur Barbaros gladio Francisci
Mauroceni, & orationibus M. Antonii Iustiniani Rei-
publicæ Principum. In sinu Rhizonico Castrum No-
vum veteri restituerunt Imperio.

Victori-
æ Ve-
netorū
in Tur-
cas.

Hæc facillè numismata XV. & XVII. Alterâ expo-
gnatione exhibet Castrum Novi, Duce Angelo An. 1687
Alcetræ in quo flexis genibus Innocentius Thracem
Desparæ monstrans fugientem, Belarum in sinum
Ecclesiæ revertentem, canis, *Sub tuam præsidium*.

Urbe latenti, Rhodanque parvi prosterantur error

Thrac fugiit ab caulis Anglia fida redit.

Nummus VII. VIII. & XIX. typum exhibent fidei
Christianæ cum suis symbolis.

Nummus XX. imago est Misericordiæ, quæ sanctæ
hereditas Domini est.

Nummus XXI. typus est Iustitiæ, quæ regnante
Innoc. XI. de Cælo prospexit.

De Innoc. XI. plura scripserunt viri magni nominis.
Lege Vitam S. Io: Christophori Ferrariz editam,
librosquæ ibidem editos, dum Legatum ageret.
Librum, cui titulus, *Initia Pontificatus Innoc. XI.*
typis Antonii Bossi, Anno 1677. Vaticano Magni-
ficato P. Tondi An. 1683. Orationem Stephani Pi-
gnarelli, Eruxum in Dedicatâ suæ Apocalypsis.
Fr. Franciscus à S. Augustino Macedo in sua panegyri
ad Innoc. XI. *Christianam Legem Augustinianam* lib.
de Appellationibus.

ADDITIO AD VITAM 77 INNOCENTII XI. P.P. CCXLII.

Typis absolutis ante obitum Innocentij, et non editis; ad complementum sequentia addice.

Vnum cum meditaretur ouile vnus pastor

Aegrotare, cepit morbo alieno,

Dilectiōis scilicet Christianorum.

Cui impotens superuivere,

Abijt in viam Patrum inter Hymnos, & Psalmos;

Vt obijt Augustinus Doctor Ecclesie.

Vitam clausit Fidei Confessione, & Iuramento.

Sic moreretur Deus, si mori posset.

Moriens inclinavit caput,

Impotens genuflectere ad nomen Iesus:

Quod pie insonabat Cardinalis Penitentiarius.

Nepoti 1° duo legauit,

Primum: *Vt more Anito curam gereret pauperum, & infirmorum.*

Secundum: *Nt laicus se immiseret rebus Ecclesie.*

Non aliter adimpletur nomen Innocentij.

ADNOTATIONES IN INNOCENTIO XI.

26

Adyce in pag. 17. num. 26. De Regno Siam. Rex Si-
amipotentia, toto Oriente celeberrimus: cum au-
disset regnare Pontificem in Sede Innocentia illico per
Legatos suos licet alio sub Sole positus se fuisse vene-
rabilis. Gestit tunc Roma videns homines mori-
bus, lingua, ritu tam longe distantes, humi stratos ad
pedes Innocentij, suo in Regno Christiana Religio-
nis patrocinium flagitare. *Th. Straza orat. in funere. inno-*

Egregius caput. Die 6 Junij Anno 1689. de eius
salute Roma sollicita, orationibus, fleu Deū
exposcebat in Medicum. Ad sanguinis emissionem,
Natura, diuturno oppressa pondere declinauit in peius,
vulneribus, nomis, phagedenis. Acerbissime morbi
Innocentius constantia sustinens, nouus lob repe-
tebat pie, *Domine auge dolorem, sed auge patientiam.*
Die 8. Augusti facto firmatus Vinctum quieuit vique
ad decimam. D. Laurentio factam, & circa sextam
notum fuit. caput Extremam Vinctum de manu Sa-
crile, eodem benedicens, ac ceteris de familia. Vn-
decima Augusti ab Eminentiſſimo Leonio Colloredo
Summo Penitentiario iterum de reatibus suis sacra-
mentaliter absolui voluit. manibus suis licet animam
ageret, caput apertis in monimentum obsequij, & re-
ligioſis erga Sacramentum Penitentiae, quod sanus
magnopere desiderauerat sibi in extremis repeti.
Voloit etiam absolutione Sacratissimi Rosarij, ac Bo-
nae Mortis moniti, magnā distantiam aedificatione,
qui intima corda tristitia prosequerantur morientem.
Die tandem Veneris, duodecima Augusti, decubitus
quingueſimae octauae, animam eius commendante
dicto Cardinali Colloredo vii summan Penitentiaſio, ad
exemplum Cardinalis Ludouisi, qui cum esset sum-
mus Penitentiarius adijt morienti Innocentio X.
& S. Caroli Borromei, qui duple tum Penitentiarius
animam procurauit morientis Pij IV. adstantibus P.
Generalibus S. Dominici, Carmelitarum discalce-
atorum, & Iesuitarum preces recitauit SS. Rosarij, &
Litaniae Beatae Virginis, à qua prius, aique deuotus
suspens, lacrymis capitis inclinatione, pectus percus-
sione patrocinium posebat. Reperebat frequenter
voce tamen interſpecta verba illa. *Quoniam Domine ſig-
nificasti in ſpe conſilij me. Memorante Collore-*
do, quod D. Augustinus moriens Psalmos sibi reci-
tant mandasset, annuisset Papaj illud vt in choro Re-
giniſſi alternatim placida voce legere, & post Psalmos
Christi passionem, vt in Ruſali Romano. Vni-
uersam poſtea perijt a familiaribus suis, & gratias egit
de eorum charitate. Eccianti Colloredo ad lentum
exemplo S. Theſſae, quae gloriabatur mori filia
Ecclesiae Catholicae, respondit: *Primum mihi eſſet Sa-*
Tom. V. Rom. Pontif.

era Virginis spiritus. Offerenti denuō Colloredo ab-
ſolutionem Sacramentalem, compreſſa manu, voce
intercluſa annuit, ſemper remoto capito. Fidei tan-
de in Confessioneſſione recitare impotens, eam legente
Cardinali Colloredo, manu appoſita ad chartam, &
oculo infixio ſacris pedibus Chriſti Redemptoris, iu-
rauit, & circa horam 21. cum inuocatione Sanctiſſi-
mi Nominis Ieſu expirauit Anno ſtatuiſſi 79. Me-
ſe ſe 2. Die 21. Eſtentero corpore, inuenerunt cerebrum
ſine macula, cor medium inter paruum, & magnum,
argumentum animi impaſſibili teſte Plinio lib. 2. cap. 17.
Ceterum in diſſeſſione renum prae nouitate ſpecta-
culi, excitauit Anatomicum culter admirationem. Tuni-
cae, quas Adipofas vocant, ſola opinione nominis
in membranaſſum claſſe recentior poſſe videbantur:
cum plauſe craſſa pinguedo praeſentem moriem diuerſis,
vanique generis tumonibus, mollibus alijs, ad hyda-
tides, ideſt veſiculas aqua plenas reducendis; alijs au-
tem duris, reſeratis, ſae totas intertexteret, lijs ablati,
verum maiorum origo detecta. Duo quippe cal-
culi adeo inſolite magnitudinis, & figurae, vt penicu-
lo poſſus, quam calamo ad deſcribendum, opus ſit,
omnem vniuique remis cauſitate occupauerant:
quorum dexter vnciarum ſex, alter dodrantis pondo.
Vterque perinde ac fuſili opere ductus, eum pellem,
tum tubulos impleuerat, vix intermoſcentes, corru-
pta figurae, ac mole renū nonniſi ex ſuperſtite glandu-
loſa, modicaque craſſitudine cornes, & praeſertim la-
pidum canaliculis vaginalibus conſtante. Hic porro na-
turae potentiam, & artificioſum ſuſpicere par eſt, quae
canaliculos in dictis lapidibus excavauit, per quos vni-
na ad vterum ſine diſſicultate decurreret, quam ob
rem ſacrum eſt, vt nullo tempore vnaquam ſicuriſſa la-
borauerit. Reliqua vniuiſa inſtrumenta ſine vilo vi-
tio reſerta. Vnde admirabile, quod tanto pondere
preſſus vitam duxerit octogenaſſum. Signum hoc
Providentiae ſupremae, quae tot inter Barbarorum, &
Haereticorum diſſemina cum Eccleſiae praepoſuerat,
auxilio appoſuit, vt diu videret, qui morientem ſerua-
bat in rebus. Eius veſtimentis quo deuotione diſtri-
buere, ac ſibi diſſuſe Magaſtes. Lineola ac goſ-
ſipium eius aſperſa ſanguine cum veneratione diſtri-
buit, donec cadauer tranſlatum in Eccleſiam Sancti
Petri, & in Capella Sixti expoſitum, iuxta tranſen-
nam ad placida pedum; ea conuenit frequenter popu-
li, vt breui ad memoriam S. Pontificis calcere, calig-
eſſe expulſauerunt, & reſiſſis extremis ſacraſſum ve-
ſtium nudum reliquit, ni temporeſſe adhibuiſſent
cuſtodes. Hinc eazdens deuotio populi; interceptum
ad portas interiores eiuiſdem Capellae, quarum altera

Deuotio
populi
et
deſer-
uum.

H 2 violent.

violenter reclusa, vestimentis discerpis, manus nudantur asportaria chirotes non sine pia digitorum latione, quasi violenter patrem repeterent, & vel motum sifterent ad Urbis praesidium. Immissa propterea cohors militum, qui ad violenti veneratione sacrum, cadaver custodirent. Sacerdotes ablati mithra, pretio sario enoperare corpus, facie tantum & pedibus expositis ad venerandum. Sequenti triduo Sacerdotes delecti qui indefectus populo satisfacerent, coronas precanas, & sacra nomenclata acciperent, & tacito sacrorum pedum conficiarent; donec die relictio in eadem Basilica S. Petri in tumultu temporario seruat cadavere, exequias celebrare Cardinales ab eo creati, Liano interveniente Odelcalcho eius nepote. disposita custodiibus, ne iterum devotio in tempestiva exequias turbaret, vt de Rustina Paulinus testatur. *Videte mihi videtur, alius pietatis divina alumnus tenet inflare penitus agminibus in amplissimum gloriosum Petri basilicam, vt tota & inter basilicam, & prius unius atq; & prius gradibus Campi spatia confluant. Dotes Innocentij valdeat Romani temporis superesse, phoreticis tabulis polvere sequentes.*

Inscrip-
tiones
facere.

I. Gemina ab Actis Testimoniorum sortitur, Sanctissimus Innocentius, vt primum amplissimum, virtutum alteram, alterum divitiarum, Nec liberalitate in Principes & in pauperes oculis, Minus illud amplius Pretate in Deum Stigulari. Celsi semper affixas, Ac humana umma infra domum Ratus, Sui, fuit, se ipsum, Vsq; ad contemptum negligit. Nec gemina virtute veteres complexas omnes, Plurimum exequant audaciam. Ventrabantur populi, extrinsecus Principem publicis spoliatis inferretur.

II. Conferenda, & propaganda Catholica Religio, sanctissimus Innocentius nihil non molitur. Covas Principum antiqua haresem monstra perfugientiam, publicis gratulator, commendat, & promouet. Nova vero subsistentia decreta ipse perfugit. Germanum, Polonium, Venetum, Moscovum, armat in Mehemeticam Impetratam, & precibus lacrymis, consilijs, auxilio suo, & alio inuocat armatos. Idololatram in Stani, & Turchum legatis, prouolat ad pedes Petri capite, inuocat ad fidem.

III. Vt lapsus sacra per totam Vrbem recedat, & omni auaritia suspicione remota, Integra iudicij praesideat, Vt collapsam morum disciplinam restituat, & totum in sacris caribus, & simul caliam adaugeat, Vt auaritiam praesides vbiq; optimes Populi habeant, & studium virtutis largirentur, & foveat, saluberrimas Sanctiones totius Aequitate, & pietate Maximas Innocent.

IV. Auarissimus Publici boni, & proprii contemptor, Optimas Innocentius, Caritate Amone, quae ceteri eorum populi premuntur, Seate sua prouidentia singulari non sunt. Grauatam magnis oneribus Precipuum vt releuet, de publicis Proventibus, Auditis parum attribuit, minimis sibi, nihil suis. Quam tamen ceteri amant samem nominis, aduersus, immutorem Velligalium gloriam, noluit ipse sibi, Vt habere posset optimi Successores.

V. Neapolitanam quoque Terram motu concussa, manu & auxilio Innocentij, (Vt. eumq; numerum milia ei erogauerit) non exigua fuit parte infusa, praesidente nati Nuncio Apostolico publice parentare voluit apud Regulares S. Hier. Eulogiisque scriptis sequentia.

VI. Lauream annuens Doctoralem ei Neapoli collatam Roma sequebantibus de Benedicte Tuarum;

VII. Nestra adolefcenti primaeq; serua Syren.

VIII. Aliud lepulcro Romae, & funeri Neapoli celebrato.

IX. Tuius Odelcalcho mortuus praestitit Vnam;

X. plenis lacrymis Fatus eade Sebre fluitas.

XI. Annuit iustis soluta in templo Deipae.

XII. Innot. Peragitur in Virginali Delabris feruila. Si morientis fuit pro Liberta Despara. Amica Sole Regina, Militaria Ecclesia Ducem, Qui scripserat Maria Nomen in fatis. Sui mortis ex auctoritate in die. Vt immortale referat pro aduato Nomen Nomen, Ac Omne felici Dies vna elatus tollerit in aeternis dicit, & Dialum, & Diam. Nec immortet; Quem enim fecerat Benedicere Vnam, Innocentia

Pontificem, probiter reddidit in magno munere maximu, Annuit amorem Erga Fidem, Inopes, non lepium.

Innocentio Hierarchia portio deperdit, Tuae perena Nomen. Roma maris, Sub hoc Dominate, Latere vidisti suas, hedi essent ad Latere, Nemo dominans; Pallefere pro pallentibus aarum. Non repensum sed expostum necessitati non necessarijs. Sub hoc Imperante, Imperium fuit Angulum quod perate, quod fortitudine, Pro dilatanda Fide, pro Mehemeticis domenda perfidia. Pugnauit Germani, Poloni, Veneti, Moschi, Ad Caputulum spolijs exornandam, Turearum Calvis castis, fustis, dissipatis, effratis, Frivum i ditionem deuastata Pannonia, Danubius fluxit in Tybrim. Sub hoc Iouure, Fustis qudm sub primo (fas sit dicere) tauris. Si vixit, si moritur, A Gallo nunquam exterritis.

Auxilijs aluud immisit in Turcas.

Innocentio, Prodigia Pontificatus erepto, Lacrymas persolue tuas, Puerum dolens, Vt Barbararum oppressa ad caderet. Hostili obsequio solas, In hac Petri Successore, Expertus soluenit pontificem aduocatum. Angelus fuit huiusmodi Antistes, Si ad tua libertati telum operatus in ditionis, Pugnauit non minus ere, quam are, Aliti Imperiali semper inu. Vt Vexori perduellere extingueret, Vt Africana Monstra discerneret, Fulmina monstrant auro non ferro. Vum tibi in tante fatis laetamen: Si credas, Non obijisse Pontificem, Abijisse, Deposuit Pontificatus Obris, Astrum propinquum ab Astris.

Mundicetia annuit in pauperes oppressis motu Terre

Innocentio, Totius Orbis Praetor preceptu, Laetitia illacrymore, Partheuere. Circumflecte Praefatum mare Syria, Christi Vicarium ad Superis lamententer ablatum, Cuius dextera Superiori anno, Nec singulariter in mare porta Claudam, Ad populum in Terra premitur impia Clandantem, Auri vix firmant; Dissolutis Latere ad tuo Clericatum inuacuetate donatis, Iargo mairatus & gerit.

Defleat super quatuor Mundi plagas diuinas in obitu Innocentij, vt in morte Christi.

Scissus vt in Petras gemis Obris Fata Tonantis

Scissus & in Porces hic quoque Fata gemat.

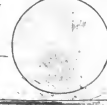
32. Neponi Liano Odelcalcho, post dies quinquaginta, quibus morbum impendit, patrius aliquoties nite non erat, accedenti, & consulenti. Quod egendum in futurum? respondit Consilium ad Deo expellere interitum Maiorum sacrum insequendo vestigia, curam gerere pauperum, & infirmorum. Rebus non se immiscere Ecclesia, neque Pontificis eliditum sacra Cardinalibus libertate permittit: His dictis cum benedictione remisit, onere imposito soluendi centum milia Scalarum ad pias causas, quas ipse designauerat. Cum nepos generosus respondit ei Ad maiorem pietatem adijceret (si placeret) ea, quae ipse nepos iure sanguinis possidebat.

Mandauit etiam, vt ex pecunia Cameracensi restituerentur Monti Pietatis Centum, & decem septem milia Scutorum, quae ipsam pauperes distribuerat, decreto reposito in Actis Publicis per Protonotarium Apostolicum, interprete Cardinali Colloredo, se excaut cum Cardinalibus, quos omnes paterna, & Apostolica benedictione amplectebatur. Si eis non alioque, tempore deficient ad colloquium rerum batis mundi. Regeret successores sibi dari, qui eius repositores errores suppleretque deficiat. Pecuniam quae euacuauerat ad diminuenda onera tabellarum impenderet, quae vna fuerat congregata. Adjicenti Colloredo: Tantum adhuc temporis superesse, quo ipse decreta imperaret, atque subsisteret i negandi, omnia successores remitteret. Ceterum licet decies centenas aureorum milibus instruxisset; Polonium auro Viennam euocasset, tantum auri in pauperes Virgines, Viribus reparatione erogasset aduocae Cameram Apostolicam non iolum are liberaret alienosque etiam ditauit. Plura reliquit Beneficia vacata, & redditus Ecclesiasticos per lucentissimum distibudos, vira Auri, & Argenti vim magnam Legationes plurimas, Praeturas & decem Cardinalatus vacantes.

IV.

V.

VI.

INDEX RERVM NOTABILIVM.

Que hifce quinque voluminibus Romanorum Pontificum, continentur. Numerus Marginalis indicat Tomum. Secundus numerus ideft P. Paginam. Tertius numerus ideft N. numerum marginalem in eadem paginâ.

- A** Aron ob timorem, vitulum con-
stat. Pag. 364
3 Aaron Cibo ProRex Neapolitanus,
fcoror Urbis. 688
Abbas Panormitanus, feu Nicolaus
Tudescus fe opponit Baſilienſibus
volentibus damnare Eugen. IV. ut he-
reticum. 324
4 Abbaſes quomodo habeant votum in
Concilio. 148
5 Abbo Floriacenſis Abbas cauſam agit
Araolphi & Papæ in ſynodo Rhem.
175. ei ſcribit, eiſque ſcribitur à Greg.
V. 186. n. 6
6 Abbreviatores ſublati à Paulo II. 633
7 Abdyſa iurac obedientiam Papæ. 286
8 Abraham intentas ſuſcipiendis pere-
grinis. 111
9 Aer ſervos non admittit in monte,
ſed reliquit cum aſino. 81
10 Abſolutes an poſſint damnari. 38. n. 4
11 Abſolutio non datur pro futuris.
Abſolutio familia. 155
3 Abundantiæ ſymbolum. 761
4 Abundantiæ Paterniſſiſ legatus Agatho-
nis in Conc. Conſtantin. 325. n. 3
5 Abundi Eleutherii effigies, elogium,
ſymbolum 37. natalia, 38. n. 1. Bri-
tannos revocat à Chriſtum. ib. eum
conſulant Lugdunenſes. n. 3. decreta
de etiâ non vitandâ contrâ Monta-
num, de ordine iudiciali; contra ab-
ſentes; dubium an Martyr. n. 4 ſepul-
tura, ordinationes. ib.
1 Accacius Ep. Berzennus amulatus & ex-
communicator Jo: Chryſoſtom. 186. n. 3
2 Accacius Ep. Conſtantinopol. primus
uſurpat ex lege Leonis Imp. 215.
num. 1. conatur uſurpare electionem
Epifcopi Anthiochenſis. 220. n. 3. ha-
reticos reſtituit, publicat Enoticenſe-
noſis. n. 6. eumſuppreſſit Legatos Ro-
manos Damatur, mors. 224
3 Acca prædicator Evangelii. 140. n. 2
4 Accariſa familia. 336
5 Acciaſia familia. 382
6 Accio Eſtendiſ. 197
7 Accolia familia. 281
8 Accorombona familia. 384
9 Accutare qui poſſint. 98. n. 7
3 Acciphi qui. 336
4 Achilles Statius orator ad Papam 126
Aegaviſi familia. 500
1 Actor, ſex horarum ſpatium habet ad
accuſandum. 27
3 Aetius Anglus ſupplicatus ſecuti ſchiſ-
matico. 321
4 Adelbero Virensburg. Ep. Grego-
rium VII. tuetur in ſchiſmaticoſ 178
5 S. Adelbertus Ep. Pragen Boemici de-
ſertis ob coram vita, Romæ, monaſte-
rio ſe includit Juſtus redire à Jo: XV.
ad Epifcop. 174. num. 3. martyrium.
183. n. 4
6 Adelbertus Ep. Hamburg. 371
7 Adelbertus Metropolitæ Norwicz. 323. n. 18. p. 347
8 Adelbertus Archiep. Moguoc com-
ponit controverſiam de Inveſtituris.
439
9 Adelbertus Habſburgi crucifigatur.
677
Adalſtigi Metropolit. Hamburg. 315. n. 3
1 Adalgiſus filius Deſiderii Regis fugit
in Græciam. 387
2 Adalgiſus Comes. 75. n. 5
3 Adaloldus Rex Longobardorum. 296
4 Adalvaldus Rex Longobardos. 296
5 Adalungus inſultor Ludovici Pil.
contra Paſchalem. 425. n. 9
6 Adam Cardinal. S. Cæſellæ carceri
datur ab Urbano VI. liberatur. 371
7 Adami familia. 336
8 Adamitæ heretici. 34. & to. 4. p. 32
9 Adelbertus Mareſchi Tuſcin intrudit
in ſedi Romani Steph. 3. p. 80. n. 1. co-
municato Dives. Arce potius S. An-
geli Romam præmit. ib. & p. 90. n. 4.
ex Marozia genuit Albericum. ib.
Adelbertus excommunicatur. 60. n. 3
Adelbertus Comes in Tridentino ſati-
ſcentiſ legatus Papæ. 413
3 Adelbertus Diacon. filius Regis Dei-
ronum. 335. n. 8
4 Adelbertus Gallus damnatur ut he-
reticus. 365. n. 3
5 Adalgiſus perſidi vincit Ludovicum
Imper. 36. n. 1. accuſatur apud Papam,
fugit in Corſicam. ib. ſordus inſit cum
Sarracenis. 39. n. 3
6 Adalphonſus Rex Aragoniæ arguitur
à Papa. 385. n. 19
7 Adalphonſus Rex Caſtellæ cogit Re-
gem Gallicie diſmittere coniangu-
initate. 690
8 Adaltradius confobrarius Caroli M.
huic reprehendit ob repudatam uxo-
rem. 383. n. 4
9 Adenulphus Comes ſecutus Oſt-
ſium Abbatem. 356
1 Aſcedati Papæ effigies, elogium, ſym-
bolum: domum ſuam inſcribit domum
Charitatis. 119. natalia, electio in Pa-
pam, animi dotes 310. n. 1 liberalis
in panperes, Regem Clero ampliat
n. 3. Eccleſiæ rogat, inſiſtat. n. 4.
alumnos ſuit monaſterii S. Eraſmi
Congregationem inſtituit, à Abbatem
in Monte Celio n. Concilia ſub eo.
n. 3. Ordinationes, mors, ſepultura.
plurimæ, tonitruſ poſt obitum ejus E-
piſtola, privilegium datum Abbaſi S.
Martini. ib.
4 Adefona familia. 103
5 Adhelmiſus Craſſus Card. S. Apoſt. 604
6 Adhelmiſus uxorem Ludovici Balbi
negat coronare Jo: VIII. p. 60. n. 3.
vindictam procreat. ib.
7 Adhelmiſus Regis Poloniæ à Caſimiro
ro repudiatur. 324
8 Adhelmiſus vocat Othonem M. in Iſ-
tiam, ei nubit. 115. n. 3
9 Adimarcia familia. 471
1 Adolphus Archiep. Colon. 144
2 Adolphus Deghenſek caſus à Tar-
cis. 637
3 Adolphus princeps Clivendi Archiep.
Colonienſis. 331
4 Adolphus Ep. Leodienſis. vocat Ma-
chiarum. 639
5 Adolphus Alſatiæ crucifigatur. 677
6 Adoptio ſicbat tuſurâ capillurum.
331. n. 3
7 Adorari homines quomodo liceat. 319
- Adoratio divina, vel religioſa, vel civi-
lis ſculo abſolvitur. Orig. ante Chriſ-
tum autem. Simularis primo data,
poſtea hominum. De adoratione ci-
vili erga Reges. 317. religioſa erga
ſacerdotes. Differentia inter adora-
tionem Regum, & Sacerdotum. 318
Adoratio Theologica ſolvitur Papæ.
316
1 Adribaldus legatus Ludovici Pil ad
Greg. 9. n. 7
2 Adriacus Ep. 10. n. 7
3 Adſipulatores. 680
4 Adventus Metenſis Ep. veniam ro-
gat à Nicolao Papâ. 34
5 Advocati qualem ſeculeri. 301. Iſa-
larum curiſ conſtitutum. 330
6 Adulphus Archiep. Colon. coronat
Othonem Imper. 314. deponitur. 323
7 Adulterantium ſynodus. 413
8 Adurnia familia. 483. p. 345. to. 4. p. 10
9 Ægydius Alſanus Carolus. 759
1 Ægydius Ep. Tuſculan. legatus in
Orientem. 500
2 S. Ægydius. 36
3 Ægydius Romanus Generalis Eze-
mitarum S. Auguſtini Fundaminiſ
titulo honorat: pergit à calumnia
in doctrinam ſuam. 106. n. 6. Car-
dinalis. 378
4 Ægydius Dux Antiochenſis. 660
5 Ægydius Foſcarianus. 211
6 Ægyptiorum errores. 473
7 Æmiliana familia. 108
8 S. Æmiliana amita S. Gregorii M.
324. n. 1.
9 Æmilian Alſatiæ regit Clemens X.
Æquinoſtial regula Gregoriana. 338
1 Alſtiſtatis diſpoſitio 721. in primo
gradu an ſeſta. 10. 4. pag. 96. p. 99
2 Africa ignorat Concilia Nicænam,
Sardiceniſ. 198. quomodo appellatione
ad ſedem Romanam improbarer.
199. nec ſacile admittet Legatos à
latere. ib.
3 Africani Martyres. 280. n. 1.
1 Agapem celebrat Greg. M. 276. n. 4.
2 Agatho Ep. Tudertiſ cum Anaſtaſio
Antipapi conſpirat. 27
3 Agapetus excomulſ cum Jo: Papâ per-
git Byſantium. 444. n. 1
4 Agapetus paritulus cum Jo: Papâ per-
git Byſantium. ib.
5 Agapeti Papæ effigies, elogium, ſym-
bolum. 277. erga conſtantia contrâ Im-
peratores. 43. natalia, elogis Sanctiflorum
de eo. 443. n. 1. legatos eiſ dirigunt cum
Conſtitutione ſibi Juſtiniani. Imper. ib.
preſentibus lapſis indulget ad hono-
res non permittit. 445. n. 4. heretici
ſub eo. n. 3. cogitur à Gothis Byſan-
tium pergit ad placandum Juſtiniani.
Oppugnorat Gothiſ ſacra viſa.
Clauſum ſancti & mutum in itinere.
Negat alloqui Antiochem deponit:
Mennam ordinat. Conſtatler arguit
Juſtinianum Imper. Ab hoc adoratur.
Heretici plures cum Antiochio ex-
communicant. Moritur. ib. designat
ſcholas publicas Romæ aperit. 250.
n. 4 à Deo corrigitur Agapetus, quia
inordinat Epifcopum carceri tradi-
diſſet. n. 3. Romam corpus transſer-
tur.

- tur n. 6. vasa capiat templa ab *Anthi-*
no polluta. Obiit excoctus. Byzantini
omnes conveniunt ad ejus mortem.
Sandites. ib.
- Agapeus* II. Pseudopapa. 77. n. 6.
Agapeli II. Papa effugit, elugium,
symbolum. In quo figura curius Eae-
ebielis concordiam annuit Sacerdoti,
& Imperi. 117. natali. Electus Papa
in ultimatibus bona Ecclesie contor-
quet fulminis. 117. n. 1. in fides cum
Principibus Italicis, & Othone Rege
Germanie in Berengarium. n. 1. Da-
nis Christo conversus dat Episcopos,
& subicit Hauburgensi. n. 3. Lega-
tum mittit ad tutelam Ludovici Fran-
corum Regia contra Hugonem Capetum,
quem excommunicat. n. 4. decipit
ab Hugone Rheims. ib. laudatur
a Sanctis. Sepultura. Epitheta. n. 5
- Agapinus* de Columnis Cardis. Ep.
Ulix. 363
Agapitus Columna excommunicatur.
155. fectum leporem ejus uxoris. 155
- Agathonis* Papa effugit, elugium,
symbolum. 343. natali. 344. n. 1. ani-
mali dotes, studia, monachatus, sanctitas.
Opes pauperibus una die distribuit.
Miracula, unde Thaumaturgus dicitur
pulsus regimini. ib. Cujus regu-
la fuerit. 345. n. 1. fedia tempus. ib.
Vocat Concilium Constantiam. In quo
damnat Monothelitas. 345. n. 3. Jo-
archiensores mittit in Angliam, ad
fidem explorandam. n. 4. Congregat
Concilium Romae in Monothelitas,
cui adfuerat septem Sancti. n. 5. legatos
mittit ad Imperat. pro Concilio cele-
brand. Juxta ejus mandata Concilii
Constantia damnat Monothelitas. ib.
dicitur *Pater Pauperum, universali.*
n. 6. damnati appellant a Concilio ad
Papam. Mittuntur ad eum. n. 6. redimi-
tur libertatem eligendi Papam sine
tributo, (sacro tamen Carlaris consen-
su. n. 8. Mori Agathonis, legata pia.
Ordinationes. Epitaphium. Sanctitas.
- Agaz* familia. 659
- Agasilane* confugientibus in templum
parit. 490. n. 1.
- Agilolphus* Rex Longobardorum
Romam usque populatur. 475. n. 3
- Agilolphus* Dux Taurinensis vocatus
ad regnum, & thorum a Theodindis,
abibat Idula, Paulus dicitur. 490. n. 1.
- Agnes* Ep. Veronen. 15. n. 5.
- Agnes* Mater Henrici IV. Imper. ru-
nem capitolium filiali. 333. legatur a
Greg. VII. ut filio Saxones reconci-
liaret. 163. ei gratias agit Papa. 164.
vilitat Desiderium Abbatem Cusum-
sem. 416.
- Agnes* monialis foror Urbani IV.
p. 30.
- Agnes* Mansfeldia nubit Gubbardo
Truchese Archiep. Colon. 359.
- S. Agnes* de Monte Politano. 471.
- Agrocorum* nomine veniunt paupe-
res. 84.
- Agricola* 60. n. 5.
- Agricola* familia. 62.
- Agrifolii* familia. 324. pag. 147.
- Agrius* Ep. Lingon depositus resili-
tus. 83. n. 1.
- Agrippa* Herodes de carceri Petrum.
9. n. 3.
- Agrippinus* Ep. vult reitauri baptis-
ma hereticorum. 66. n. 9.
- Aguiricus* Cardinalis laudat iustitiam
Innocentii XI. p. 13. electio in Cardi-
nalem. 13
- Aisulphus* Rex Longobard. movet in
Ecclesiam, & Graecos. Ravennam
occupat. Romam ducit. Stephanum
Papam detinere valens non audent,
pergentem ad invocandum Gallum in
Longobardum. 372. n. 3. victus a
Gallis promittit occupata restituere,
nec implet. Romam obsidet. Coactus
a Polono restituit. 374. n. 3. cedes.
- Aisulphus* exultatur ad penitentiam
a Stephano VI. p. 74. n. 9.
- Aisera* familia. 173
- Aisobis* Dux Tridentinus hostis Cle-
ricorum. 338. n. 4
- Aisannus* Cardinalis S. Esiebi legat-
us in Petrum de Lunz. 470. p. 471.
an vaneum propinquavit Petro Lu-
nenis. ib.
- Aisana* familia. 668. p. 171. & to. 4.
pag. 194.
- Aisand* familia. 644.
- Aisenus* Cardinal. legatus ad Gallas.
172. impedit, ne Beffarion eligatur
Papa. 167
- Aisera* familia. 394
- Aisana* Episcopus praedit Veliterou.
318. n. 3.
- Aisarna* familia. 196. & to. 4. p. 244
- Aisatorum* secta miracula mentium,
earum dedita, comburitur. 396. decipit
Episcos Cardinales. ib.
- Aisbergata* familia. 497. & to. 4. p. 9.
pag. 359.
- Aisergonot* legatus Alex. III. p. 619
- Aisericus* Cardin. Ostien. 630
- Aisericus* filius Marozie, & Aisober-
ti Marchionis, percussus a vitrico in
faciem, matre tradidit custodiri, vitri-
cum expoliatur Romano principatu. 105.
frater Jo. XI. Papa, ejus nomine, sed
falsus pallium Graeco Patriarcha tra-
didit in perpetuum. 106. n. 1. iuxta
in Ecclesiam. 101
- Aisericus* frater Ezelini hereticus. 14.
n. 3. crudelitas, tyrannis inaudita. Ca-
nibus prolicuit. 16
- Aisericus* de Rosate Jubileum adest Ro-
mano. 473
- Aisertona* familia. 660
- Aisbertus* senior Marchio Brandenburg.
sanctus acipit. 616
- Aisbertus* Marchio Misniae. 704
- Aisbertus* filius Bonifacii Romam po-
bat. 59. n. 5
- Aisbertus* Lotharingus Cancellar. He-
rici V. p. 460. electus ab eo Archiep.
Moguntinus libertatem propagat
Ecclesiam. p. 465
- Aisbertus* Cardinalis Clem. III. Ingre-
sus antipapa Averam relegatur. 468
- Aisbertus* Cardin. S. Theodori adhe-
ret lanor. 11. p. 508
- Aisbertus* Cardinal. S. Laur. legatus
Alex. III. 647
- Aisbertus* Patriarcha Hierosolym. in-
stitutis Ordinem Carmeli. 742.
- Aisbertus* Bohemus legatus Greg. IX.
Superbia sua omnia perturbat. 773
mendicat. 774. ejus decreta pedibus
conculcata ab Episcopo Germanic. ib.
- Aisbertus* Stadenis historicus. Frider.
II. p. 755
- Aisbertus* Ep. Alstedensis damna-
tur. 300
- Aisbertus* Pighini. 340
- Aisbertus* M. philosophus domo illu-
tris dato a Despara. Cogitur ad Ep.
Ratisbon. In sculo domum amittit
Philosophus. 25. n. 1.
- Aisbertus* I. Austriacus confirmatur
Imperator Recusat regnum Gallie li-
bi oblatum a Bonifacio VIII. p. 166
cedes. 109
- Aisbertus* Strasburgiens Magister
hospit. S. Jo. 117
- Aisbertus* Ebnerus. 117
- Aisbertus* Coactus frater Friderici
Palchri. 117
- Aisbertus* Argentiniensis historicus Lu-
dovici Bavari, hostis Clem. VI. p. 171
- Aisbertus* in Clem. VI. p. 189
- Aisbertus* Austriacus Hostis Austrie
cogit se submittit Concilio Basile-
nensi. 184
- Aisbertus* frater Friderici Imperat.
Romam venit causa Jubilei. 151
- Aisbertus* Marchio Brandenburgicus.
597. Archiep. Mogunt. Indulgentias
promulgandis praefectus a Leone X.
p. 70. laborat pro conversione Luthe-
ri. 793
- Aisbertus* Bolognensis Card. 336
- Aisbertus* Brandenburgicus, Crucife-
rorum Equitum magister. Ordinem
extinguit Cruciferorum. 51. otium
castris voto uxorem ducit. ann. 8.
conspirat in Cesarem. 173. favet in
sacerdotes. 176. miser obit. 177
- Aisbertus* Cardin. Brandenburgicus. Ar-
chiep. Mogunt. tentatur a Luthero fi-
dem deserere, spernit consilium. 51. n. 8
- Aisbertus* Othonis Pal. in eum. 59
- Aisbertus* Lathicus Palatinus Stridiz
aburatur Lutherum. 308
- Aisbertus* Austriacus Cardinal. Japo-
nensium fuscipit Romam venientes. 319
- Aisbertus* Baduarius legatus ad Pa-
pam. 441. p. 412
- Aisbertus* Archidux Austrie ducit
Isabellam Claram Eugeniā Hispanam.
457
- Aisbici* familia. 585
- Aisbicus* Ep. Pragensis avarus nec cla-
ves ecclesie vinarie eredit summo. 478
- Aisbigenes* heretici damnati. 647. p.
717. vetus testamentum detestatur,
ejus auctorem dicunt malum Deum.
719. n. 1. victi a Despara precibus
Rosarii. 740
- Aisboinus* Italiam occupat dolo consu-
gis cecis. 265. n. 4
- Aisbornus* familia. 196. & to. 4. p. 175
- Aisbretia* familia. 188
- Aisbusonius* Rhodioli magister mite-
st Zinzimium filium Mathematici II.
in Galliam. 695
- Aisemus* Ep. Viennens. Regem Bur-
gardum revocat ab heresi. 136
- Aisefonus* Ecclesiam constituit Com-
postellanam. 63. n. 10
- Aisemarius* Cardinal. Alex. II. p. 347
- Aiserranus* Cubo Cardinal. primus a
hereticis Innocentii XI. R. P. Lega-
tiones, iustitias, populorum plausus.
Dignitates, officia, elegia. 11
- Aisid* Placent. Ep. dissuadet Henrico
V. remanere investituris Episcoporum.
450
- Aisidobrandina* familia. 447
- Aisidrandina* familia. 637
- Aisidra* familia. 794
- Aisemann* familia. 118
- Aisencion* familia. 165
- Aisencionus* frater Henrici Galliae
Regis seditionis in fratrem. 144. p. 345
- Aisencion* frater Henrici Galliae
Carceri datus, solutus plura extorquet
a fratre, ib. mors. 146
- Aisencion* marer Papam arguit negli-
gentiae in plagiarios filii sui. 619
- Aislex* I. Papa M. effugit, symbolum,
elo-

clorum, tempore 33. Romæ natus, cuius ætatis cum claudis Papa 36. n. Aquilultra confirmat n. 3. aquam vinalem in calicem n. 3. In ægypto famulatus facit ab martyrism 37. n. 4. plures Senatores Christianos facit. Educitur de carcere miraculose: confecta ætatem suam filium Tribuni. Tribunum barbatum. Interrogatus ab Aurelianus non respondit. A matrona servata custoditur. Reliquis transfata Ordinationis, scripta ab.

Alexandri III. effigies, elugium, symbolum, in quo figura sacerdotis cuius in ore gladius, inscriptus exprimitur cum clauentis. 317. ante. *Aspidius de Bidois*. Ep. Lucroff 279. diglontates, iusticia, legatus in Simoniacos, & concubinas. n. 1. Eligitur non expectate Celare confirmat ab deponitur in pseudo Concilio Basiliæ. 181. petitur confessio Imperatoris. Legatus non admittit conseritur. 321. honoratur ut Papa legitimus n. 3. Petrus Damiani. 332. ecclesiasticus donatur ab eodem, n. 3. in tunc suscipitur a Duce Guisfredo, & Mathieu 333. pacifice regnat. 338. in Concilio Mantuano se purgat ab obiectis criminibus. 339. quæstione de gradibus Confessionis interit decidit. 340. n. 4. veniunt d. mat. Guillelmus Norwiche & Comiti, 341. n. 4. Deprecat Sigismundum Cantuariensem. ab. diffusat Henrico IV. Imper. repeditum conculgat 342. n. 6. negat titulum Patricii Richardo Norwiche in gratiam Henrici. ab. Hunc Romam citat in causâ Simoniaci. ab. decessum exigit S. Petri ab Angliis. n. 10. petit a Danis. n. 12. Harald Regi Norregie mandat obedire Episcopo suo. n. 13. duos Abbates deponit. 343. num. 13. excommunicat quinque Episcopos. n. 14. legat Petrum Damiani in Simoniacos Florentinus. num. 15. decessum. Henrici exeat Monasterio. 344. affertur Lanfranco Cantuariensi: ei donat duo pallia. n. 16. suscipit Thomam Eboracensem. ab. liberatur a morbo aqua, quâ Joannes Lucensis dignos abluatur. n. 17. Consecrat basilicam S. Martini, & Benedicli n. 18. titulum retinet Lucensis Episcopi. 345. plura ei indulget privilegia. Episcopum designat Lucensem. Dirigit ad Celarium pro iuramento, revocat: reliquias donat. Portas arces apponit Basiliæ S. Pauli. ab. Adeli consecrationis basilica S. Benedicli. 346. Pallium pluribus concessit Archiep. a 19. nummis. Miraculis illustratur n. 6. Mori, scripta. Concilio. 347. abrogat Gothicas leges. Ecclesiam propagat apud Apulianos, decessu. Cardinales. Apostolicum missat ad Griens Alaud comitissæ. 348. se purgat a suspitione Simoniaci. 349. n. 14.

Alexandri III. Papa ante. *Andreas Ravennatis* effigies, elugium, symbolum in quo Æneobarbo sub jugo pharaonis demerit vultus. 357. natalia, Canonici Prælati, Caroli. Eugenio dotes animi, eloquentia, pietas, religio. 361. S. Bernardus prebendit ei Pontificatum. Non fuit Regularis. n. 1. officio, legationis. Quia quia tunc Ecclesie penè consensit a Veltischo. 362. Gladio æneobarbo Æneobarbo veluti Moyse, quævis Pha-

roo emegit. n. 4. Cancellarius Eugenii III. p. 351. in vultu habitus ab Æneobarbo. 364. Papa eligitur a Cardinalibus 35. 192. consecratur ab Officior. 356. Reipitur ab Æneobarbo. ab. Equi legat fereb relli addit. 356. Cardinales electores scribunt Æneobarbo. Suscipitur ab Angliis. 400. Legatus mittit ad Reges. 401. suscipitur a Græcis. ab. Cæsar ad Concillium a Legatis Frederici tamquam Rolandus 402. Vocatur a Frederico non Papa, sed Cancellarius. 403. refugit a pallio Concilii. 405. damnatur a Conciliabulis plandus ab historiis etiam ad ecclesie. 413. scribit Archiep. Leonensi. 414. Canonizat S. Eduardum. 416. in pluribus Gallis synodis recipitur ut Papa ab. Iter in Gallias, Cæsarum, Insulam de Liguriis, Magnum consecrat altaris. Accidit Mons Peliculus 417. Admittit a Mahummanis. 418. In Concilio Clarentino Victorio, & Æneobarbo excommunicat. 418. requirit collationem cum Æneobarbo. 421. Origine habet S. Ludovicum in Gallias pervenit d. fere canonizationem S. Bernardi. ab. Concilium celebra Turonense. S. Thomæ Cantuariensis Cardinalem mittit in occursum. 422. Comedum Veltischiensem Archiep. Mogunc. creat Cardinalem. Plura decernit pro disciplina Ecclesiastica. Victorio excommunicat. ab. Plangit extinctionem Revocationis in Urbem pergit, sed invitus. Collectam imponit Ecclesiis Gallianis, pro reditu. 423. Romæ suscipitur magne plausu, obviantibus etiam Iohanni. 424. legatus mittit ad Manicium Imperat. fuit in aden Frangipani. 425. annus solutus a Sicuti inter amicos distribuit. Vult Papatu secedere ad redimendum pacem. Fugit Bonaventuram. 429. Legatus audit Æneobarbi. Græce Imperatori negat coronam Occidentis. 430. dat Alexandrinis Episcopum. Papientem privat pallio. ab. Vultus fugit inopia sacerdotis habitus. Ad culmine ministerium in sede Charitatis letatur. A Commodo detestis, suscipitur honorifici a Senatu. Mandat literas Venetorum obsequari pluribus. 431. Bened. est claffem Venetam. Occurrit duci victori redevota. Donat ei Annulum ad desponsandum mare. 434. Calcat cultum Frederici. 435. Verba ad Fredericum, Indulgentiam concedit in die Alentionis visitantibus Templum D. Marci. ab. Umbellam auream donat duci Venetorum. Vexilla. Tubas argenteas. Milituræ impus veritas proutur a p. 436. usque ad 439. Pingitur Romæ ex mandato Pii IV. cum elogio: Carmos ad Salburum. 438. Historici extant, qui veritatem testantur. 439. testimonium ipsius Alex. III. 438. Memoriam auctur Urbanus VIII. restituit Innoc. X. ab. & 104. p. 355. & p. 356. Eadem pictura habetur Auguſti 439. Inscriptiones da adventu Pontificis in compies Venetiarum ubi letissis præcipit: plura alia testimonia. ab. An collum calcaverit Auguſti 439. Inscriptionem habet Gallicum Antipapam penitentem. n. 3. Concilium Romæ congregat, in quo damat plures hereticos, avaritiam coercet Clericorum, impetis daunet schismaticorum. Decernit,

ut Papa debeat eligi saltem a tertia parte Cardinalium 441. ubi S. Thomam Cantuar. causam suam agere intendit. n. 10. legatos mittit in Angliam, ut S. Thomam Cantuariensem reconciliaret Regi. 442. deceptus a Jo. de Oxenford. ab. deceptus a Legatis suspendit facultatem S. Thomæ. 443. carpitur a Cantuariensi. Legatos revocat. ab. Negat Angliæ Regi Thomam in aliam sedem transferre. ab. Mandat Regi per pænes anachoritam Thomam restituere in sedem suam. Terminum ei præscribit peremptorium. 446. Excommunicat Episcopos Londonienses, & Sarumonienses. Deposcat Eboracensem. ab. Negat audire legatos Henrici excommunicati per de Cantuariensi. Excommunicat per culiores S. Thomæ. Legatos mittit ad Inquirendum. 447. Henrici Regi Angliæ penitentis occurrit contra filium eius comminationem. 448. Episcopus concedit Ecclesiam S. Sephæ. 449. n. 11. legatos audit Soldani Saracenorum. n. 12. Legatus suscipit a Rege Mahometanorum, ab. excommunicat Vultusum Regem Scotic. ab. Guisfridum filium Regis Angliæ congit a abdicare ab. Excommunicat. n. 13. Mors, sepultura. de Calum suscipitur ut ecclesiam Marci Casalei Regularis. 450. n. 1. scripta. Humiliter tenet de scripto Confirmat. Leges Porbonum Prebendam ex. Gallia suscipit. Exceat Christianos in Sarracenos. Signum Alex. III. Plures refert inter sanctos. ab. dat titulum Regium Sancti Petri Regalis.

Alexandri IV. Papa ante. *Reinoldi* Joannis effigies, elugium, symbolum, in quo ut Ecclesie insatur ab Elia ideli B. Smidius Crocoviensis ex natalia, doctrina, eruditio, sanctitas, dignitate. Officiis Canonizationis ab. Stanislaus Crocoviensis moris iustus ab eo promittit. 41. obstat ne in æqueas S. Clara recitetur Officium Virginum, ut mandaverat Innoc. IV. p. 42. n. 2. & p. 47. Religio, decessu. 43. calumnias in aum de avaritia, & adulatione Vaccionum Melachie de emi Pontificis. 43. Regat orari Doam pro regimine suo. Calumnias de ejus simplicitate, quâ Nucorian solverte asythem Saracenorum transverit. Ejus exercitus dissipat latitans aurem Manfredi ostii. Viaribus fugit iherusalem decessu. conentum a Manfredianis. n. 3. Reconclitatur Bracciano. Multis paucur a Manfredi. ab. Edmundum filium Regis Angliæ invenit per anouli Regem Siciliæ. 43. Christianos sollicitat ad sacram expeditionem. 43. Viterbium petit pro pace inter Venetos, & launen. n. 9. Obusus, sepultura. Scripta. Signum. Proclatorem seipsum offat *Abbas*, & *Dominicanorum*. Libellum impium in eos conseruit. Confirmat Ordinem Eremitarum. Templum *Rome* purgat. Altare dedicat. Insignia graculida p. 46. & p. 10. Ecclesiam consecrat S. Martine. p. 46. n. 10. Peter pauperum n. 10. Ludovico Duci Bavariæ penitentiam imponit erigendi monasterium. n. 9. Ludovico Gallorum Regi facultatem indulget conferendi beneficia Ecclesiastica. Confirmat privilegia Petri r.

che Gra-test. Alphonsus excomunicat Regem Lusitanum. n. 13

Alexandri V. Pape aetas. *Petri Philippi* effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo ad insulae Salis percutitur primò cucullina montium, idem magnates suis suis purgat ditionem Romanam. 440. naturalis inopia, paupertas, fluita, curam frequentat. *Guillelmus V. C.* dignitates, septuagenerarius electus Papa. Dicitur *Petri de Candia*. Cardinalis dictus ab Innoc. VII. legatus in Petrum de Luna, & p. 409. Opera *Balthazari Cesse* Papa electus in Concilio Pisanò. 446. p. 433. Consequentes non agnoscent. Orti in Concilio de unitate Ecclesie. Concilii acta confirmat. Concilium indictum pro reformatione, 448. an fuerit Papa legitimus n. 2. Papa dictus in *sub ordinem*. Cur 443. sine culpa aduratur. Vatelesium S. Malachie de ejus Pape. Muret in Regem Ladislauum. Amas pauperes. Elogium de eo. *stud.* Episcopus dives. Cardinalis pauper, medicus Pape. Elogia de eo. 444. Vitio notatur in Niemo, quod bene habet; inexpectat omnia concederet nulli discrimine personarum. Amat Fratres Minorum. Spernit audire litigantes. ab plura gravamina exorta occasione ejus liberalitatis. 445. Omnia permisit Babilasari Cesse, 444. Plera inaudite concedit Germanis Archiep. Magonia. Irregulariter dispensat in matrimonio. Niemo arguitur falsi. Elogia de eo. *Marino* verba facta ad Cardinales. Constat in morte, Cardinalis annuat pacem. Vocato tollitur. 446. Sepultura, epigrapha. Vindicat patrimonium S. Petri. Curiam disponere Cardinali Cesse permittit. Bononiam trahitur non Romam ad Cois. Romanos suscipit Legatos. Cardinalem S. Praxedis Vicarium mittit in Urbem. Excomunicat Petrum de Luna, & Gregorium in Rupertum Imperatorem excomunicatum. Scripta. 446. delinatio sepulchri Alex. V.

447 Alexandri VI. Pape, antea *Roderici Lencoli Borgie*, effigies, insignia, elogium, symbolum in quo Carolus VIII. Rex Francie pedes osculatur Alexandri. 408. natalis, tempus natiuitatis ejus Calixtus III. ex familia Lanauilla, interitur familie Borgie; itema Geostitutum mixtum ex utraque familia. Expulso munimur. 409. Interpetatur quatuor filios procreauit ex Zanoni concubini. filium Petrum dicit Duem. Gaudet, quam ante eum. 410. Theodosius ab aconculo relictus, sacerdotium vedigialibus auxit. Celsorem dicit Cardinalem, mortuo Petro substituit, & sic Ducem Valentium. Godefridum filium fecit Principem Squillac. Lucretium quatuor viuis succreuit, notum tradit Duci Edm. Ingenii vastitatis: medicis literaturae. Opibus clarus. Officia, dignitates. ab legatus ad Hispanos avaritia profluerant. 448. Ab Iacivum corripitur a Pio II. n. 370. Constatat Pium II. in Turco p. 361. naufragium passus ex Hispania rediens Corruptum Cardinales. 409. p. 371. pompe comenatioms: tyrope corripitur Vaticanum de eo.

Symbolum ejus. Carmina in ejus coronatione. 370. nepotem ex furete Archiep. dicit, & Cardinalem. 370. p. 371. Interpetrum de non augendo numero Cardinalium interpretatur. Valentium patrum suum dicit iure metropolitano. In: Celsorem notum dicit Archiep. Valentium, & Pamplonensem. Iustitiam mira biliter exerceat, die martis ad octidam omnibus exhibens. 371. Bartholomeum notum malefate obrutum obmiserat sententia consolatur. legatones Principum audit. Filium suscipit Regis Neapolitani. Sponsa solvit Beatrice filie Regis cum Uladiao, Polono. Lusitanos cum Castellanis componit, novo inter eos Urbe divisa. 372. Creat Cardinalem Celsorem Borgiam notum suum & de: Borgiam Valentium fororis filium Archiep. Montis Regalis. Fedus simulat cum Gallis, ut terrar Aragonis. Fedus inat in Gallis cum Aragonis, nepotem patris Sancti notus Alphonsi Regis, cum Godefrido notus Pape. Monet Gallum ponere arma. 374. An Turcas excitaverit in Gallis. 375. Ferdinandum filium Alphonsi vocat in subsidium. Gallum adhibet armatum. Ritus Pape cum Rege. Non permittit sibi pedem osculari. Zetium tradit custodiam Regi. Brifonem dicit Cardinalem. 376. oculum pedum suscipit a Rege. Ziamis mortem vendit Regi Turcarum. Cardinales erat omnia Hispanos. Male audit ad avaritiam Ferraril Duxat sui 378. Conuictum donat Rosi Aurei viis. Gallis. Arguitur a Consilio ab mores corruptos. Ducatus Beneuentanum tradit su Borgie filio suo. Maror ab ecclesiam filii. Scumtate in eum. fides inat cum filis in Gallis 377. cogitat deponere Pontificem. Mandat Celsari Borgie coronare Ferdinandum Aragonis. 381. Solvit matrimonium Ludovici Aracianensis cum Ioannis filia Ludovici Undecimi. Audis. Mittit in Galliam Celsorem Borgiam: Dux ei in uxorem Carolum Alabreram Nuptias eugit Carloti Neapolitane, ut regnum filio pararet. Savonarolum excomunicat. 382. Alcanium Sfortium Cardinalem in vinculis potitur. Conuictum Ducatum Spoletanum Lucretia uocha. In Borgiam proneptem legatum dicit ad Orbem. uniuersum. 382. Sermonet, & alius oppidis Spoletat Cantat, donat Lucretia. Iacubum Cantanum necat, cum prole superstita ejusdem Familie Regulus Ecclesie feudatus Spoletat. 383. Riarius Spoletat. Vndit Cardinalatus, & diplomata subilei dicens de consumere peccata Gerranorum. 383. Venetorum lege comprimitur, non eorum subileis sacerdotia vendit. *Joannem Michaelum* Cardinalem veneno tollit, ut ejus arcepiat diuitias. 384. Itelliam occupare meditat. Abregioni Manfredum fure tollit. Faventinos expugnat. Muret in Beativolos. Gallis in Italiam vocat contra Aragonos. 384. Florentinos, & Savonarolum excomunicat. 384. Abbatem Cisterciensem tradit Juliani Cardinali. In Roma carnificina facta, in qua aurum, vis, Venus iugabant. 385. Cardina-

lem legat *Gereymum* ad Maximilianum Imperat. 374. fedus inat cum Gallis in Fridricum Neapolitanum. Arceus arcepiat Golu. auxit, & Getellas. Deceat in castra, latere. *noti* relictus in Lacerone. Obiectat nati spectaculis. Elege Cloro calumoniis imperat: Regio Spoletat Fridericum. 385. Lucretiam notum tradit Duci Ferrarie, produte dimittit vedigialis Ecclesie duxto, & oppidis assignat Ecclesie Romanæ, *Jo. Gallum* Regem liberat ab aere tributo Neapolitani. 386. simulat. Urfinus Cardinali velle remittit Pontificem; Spoletat Urfinum Ducem. Urfinus neci tradit, eorum bona publicat. Cardinales in carcere notat. 387. Prohibuit a Venetis, & Gallis laueria Urfinus. *Jo. Trucum* Iacuplio damat, & Iacubum Crenetum. Plures Romani magnatos solum mutae. Nura officia cogitat, & ea venab. Marcos Hispani pullos, Romanos facit. Cardinales pretio ereat. Cardinales de aere veneno coltera meditat. In hortis Corneanis mortem bibit, quam alius parauerat. *Jo. Orit* Sacramentum munus. Sepultura vult. 389. delinatio Sepulchri insipelta. 389. & p. 389. Orit animi. Molibus suu in exitum pulvis nihil dignitatis detrahit. Virutes magnanime viris immitit. Liberalia erigit, & moles Annosum preerat. Adhibens studiis Roma Gymnasium restituit. Scripta ejus. 390. memoria facella: tom. 4. p. 7. Alexandri VII. Pape aetas. *Fabii Ghisli*, effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo Christina Suecorum regina velut Saba coram Solomone, Alexandrum dicit. 391. natalis. 397. Studia Humana, poetica, Theologica. *Jo. Iuteram* dicit, publica theia propugnat. Libros edit: Dices animi, & corporis. 601. elegentia. Sanitate corporis non firmus, Iupano, efficio corpus macerat. Libellum de *Maratore* Christi latinum facit. Scholam sequitur S. Francis Saleii. Apyphetmata ejus. A fratre Angulo pecunia iuuantur ad Roman velut. *Charius Urbino* VIII. Officia, dignitates. Legat Colman Agrippinum in hereticos. Adist merenti Galliarum Regine. Legatus ad pacem Monastericum. 603. pacem impraeat. Ombraugem scripto dato in manu Celsam. 377. n. 7. & p. 603. Officia Urbani. Vigilantia comera erutus Janiculi. 603. Eius in manibus expirat Innoc. X. oculos claudet mortui Pontificis. In conclavi nemo auct Chiso inficari. Decretum manu sua exarat, ut Pontifici fecurus curam susceperit helli in Turcas. Pupa eligitur. Vaticinia de ejus pape. Symbolum. 603. Pontificatum Deo reitit. Nummi. 604. n. 3. Etiam ab Hereticis plauditur. n. 4. Sancti Pontificis exordia. Deceat negat in medio Altari. Sarcophagum sui prepat. Affines non adiungit. Reges exeat in Turcam. n. 5. Fratri, nepotibus prohibet Roman perire. In notitia calvariam addit mortuorum. Vota ejus de Republi, non per familiam. Carolum Emanuel Sabau Duce, & Heluetius Catholicum iuvat in hereticos.

n. 6. **Auro** Polonos iuvat In Sverco.
ih. Liberalitas pia ergi populum Ro-
manum caritate iuvare, & pelli-
torum erigit Vaticanum, ut auro
distributo plebem juvaret 603. Num-
misimata. Lateranensi Valtudinario
periculum confertur. Adem iussuratur
S. Mariz de populo. Tunsulum ponit
Alex. III. Munificus ergi Eccle-
siam S. Mariz de Consolatione. Ejus
plura, & pia aedificia. 606. Christum
enim exipit Sveclie regnum, quæ
Lutherum abjurat. Ungit Christum.
Nummi. 607. Legatus Priotipum au-
dit. Auxilia confert Venetis in Tur-
cis. Frustris offert Conventuaurum.
Fetis restituit Jesuitas à Venetis, &
impetrat. 608. & p. 610. Sortiam
Pallavicinum insolentem admitti con-
sanguineos repellit. Angelo assilant
à Pallavicino. Principibus effugantibus
consanguineos tandem ad-
mittit, cum consilio Cardinalium. 613.
Expugnatis à Principibus admittit
consanguineos, posse arguit. 610
Priotipum agnatos admittit, largi-
tioneem profertur. Officia vanablia
applicat. Camera Apostolica. Equi-
tatem Claiam jubet legibus stare iusti-
tiam. Quibus Verbis gladium tradit
Mario fratri suo. Fratres clementiam
suadet. Ex testimonio iocimorum
eandem errat. Latine loquitur ex
tempore. Liberalis. Literatos amat.
609. Studiosus antiquitatis. Novissi-
ma ejus carmina. 610. Collegium
Theologorum meditatur pro rebus
Fidel. n. 9. Exaudorat Regu-
laret S. Spiritus, & Cruciferos, horum
redditis, & Conventuorum assignat
in bellum Turcicum. Auditi Veneto-
rum cunctantia in Tereas, Principes,
Cardinales excitat in supplicia. Catrum
declarat subleum legi de non
alicuando. Quæstus in Gallis 611.
diffidit cum Venetis. 612. Inrat
Imperatorem Indulgentiis, decima
ac centum nummorum millibus con-
tra Turcas. Urbem reformat more,
& marmore Pantheon, Forum Antonia-
num. Quirinale Navale augeat. 614
Adem B. Thome de Villa Nuvà
erigit, inter Sanctus refert. Ornat ca-
thedram S. Petri. Gradus ampliat
S. Petri. Adem S. Mariz in Via Ieri,
S. Andrea de Valle, S. Mariz de Po-
pulo, ejusdem plateam in lauratur. 613.
Deiparæ contractat templum Pabli-
Nummi. Adem Sapientia, ubique li-
briothecam aperit. Literarum volumi-
na, Adla Congregationum loco publi-
co ierrat. Monetariam erigit. Resti-
tuit sepulchrum C. Lælii Epulonis.
614. Obeliscos restituit. Arizæ erigit
templum Deiparæ. Cathedralem repa-
rat Seneniem. Adem restituit Mo-
nialium de Refugio. Franciscum Sa-
lesium Sanctia adscribit. Novissimum
ampliat S. Spiritus. 617. Pacem pro-
curat inter Reges. Nuntium pacis re-
cusat. Grates Deo agit pro pace re-
stituta. 616. Origo diffidii cum Duce
Crequis. n. Consistitia in hoc discrimi-
ne in Flaminiam ad placandos Gallos.
618. Militiam conficit ad tutelam.
619. Litam componit duris conditioni-
bus, & pyramide erecta in odium
Corfotum, 620. Mors pia, & sortis So-

putura. Sollicitudo, vigilantiæ pro
recto regimine. Tollit Officium Sub-
diaconum. Auditoribus Rote dat
colorem violaceum, & fporilas Pala-
cium. Tribus Urbis Basilicis dat lo-
cum in funere Pontificis. Prohibet
vestem pullatam Cardialibus lo fi-
nere suorum. n. 21. Moriens nullum
delevavit matrimonium inter Mar-
chioem Sanctinellum, & Duelliam
Cleri. Cardinales ab eo creati. Qui
scripserunt de Alex. VII. Laudatur in
funere. 620 delineatio Nummisima-
tion. 599. Brevi se purgat ut immu-
nem à Coriorum facinore. 610
1. Alex. severi Imper. mores iustiprohi-
betur à senatu templum erigere Chris-
tilla. 70. n. 4. Christianis templum per-
mittit, diffidit notabile. n. 6
Alex. Ep. Constantiopol. oratione
Arium cadit. 161 n. 7
Alexander Strozzius moderator Jus
Medici Cardinal. 245
Alex. Ep. Antiochenus se subiecit Ec-
clesiæ Romanæ. 189. n. 7
4. Alex. Farnesius nepos Pauli III. legatus
ad Carolum V. pro pace cum
Gallos, sed frustra. 133. dissuadet col-
loquium cum Protestanthibus. 134. In-
dignatus secedit. n. Cardinalis creatur
annos æget decem & quatuor.
147. n. 12. Cancellarius S. R. E. Ep.
Comendatarius Monasterii Trimum-
focium. n. frustra movet in Turcas.
p. 318 p. 347. lavat pedes pauperum.
317
Alexander Pallanterus excirat Pium
IV. in Caraffas. 237. capite damna-
tur. 254
Alexander Sfortia Gallicis abduci
trimes. 218
Alexand. Pallanterus procurator Fis-
calis 225
Alexander Bolognetus Cardis. 336
Alexander Medius Lupus. 413
Alexander Riarius Cardin. 336
Alexander Burgius orat in laudum
Philippi II. p. 467
Alexander Estofia Cardin. 467
Alexander Viudocinensis legatus ad
Papam. 500
4. Alexander Sfortia Cardinal aperit
portam Jubilei 357
Alexander Farnesius Gubernator Bel-
gii auxilia mittit Henrico III. in Hu-
gonotus. 338. pileo, & gladio prelo-
io excitatur à Sixto V. in hereticos.
393. mors Spernit Historiæ gesta sua
colligi: humili mandat sepeliri sepul-
chro. 454. Statua donatur in Capito-
lio. Ei exequias Papa celebrat. n.
Alexander Parafius ferro tentat Pau-
lum Servitum. 506
Alexander Perettus nepos Sixti V.
Cardinalis. 409
Alexander Bichini Cardinalis Galliz
legatus ad pacem Italiz. 561
Alexander Picens Mirandulan. præfe-
ctus castorum Ecclesiæ ducit in
Turcas. 644. Cretem deserit. 649
3. Alexander Autilla legatus Florent.
338.
Alexosder Macedo osculatur pedes
Sacardotis Judæorum. 518
Alexander filius Mortuæ ducit in Gal-
los. 598. excommunicatur. 677
Alexander Peretius Cardinalis Mono-
tallus transfert sepulchrum Pii II. p.
622. & Pii III. 736.
Alexander Geraldinus Episcopus S.

Domioici in America. 809
4. Alexander Cardinal. Cæstus legatus
ad Hadrianum VI. p. 10
Alexander Schæveus legatus Pro-
tectantium. 62
Alexander Medicus ducit Margaritam
Austriam. 57. male perit. 110
Alexander Vitellus moribus viti-
um. 128
4. Alexandria Civitas cur dicta Palæstra
611. datur el Episcopus. 18
Alexandrii heretici. 18 p. 44.
1. Alexander Angulus excisus tribu-
m folvere Henrico Aspero amittit. 698.
Alexius filius Iliaci Imper. Constan-
tinopol. imperio expoliatus restituitur
à Crucignatis. Felsifragus pe-
rit. 717
Alexius nepos Androalci. 734
1. Alexius Græcorum tyrannus. 394.
n. 16. auxilium implorat ab Urbano
II. in Sarracenos. 422. n. 3. viclus à
Northmannis, suis adhibet pecca-
tia: ablata Ecclesiæ restituit. Peit
absolvi 424. n. 9. conspirat cum Tur-
cis in Latinos. 428. auditi captivita-
te Palschalis II. legationem dirigit
600. nobilium. 495
3. Aliaia familia. 454
Aliaia Persia Evandum Regem spo-
liat orientem. 721
Alidosius Cardialis occisus à Fran-
cisco Maria Rovero. 760
Alidolia familia tenet Imolam. 385
p. 360.
4. Aliaia familia. 531
t. Aliehua quando enai ceptum. 196
4. Alimicula familia. 635. n. 1
Alimiculi erroris damni. 717
3. Alimerius Montfortius. 98
4. Alimerius Estensis ducit in Turcas.
611
Alyfia Francisci Regis mater ve-
xando Barbonium, bellum excirat. 78
Alyfius Meccocius Ep. Crenetensis
475
3. Alyfius Scrampus Cardinalis de
Ecclesiâ benemerita. 635. elogium
de eo. 636. monas Petri Barbil.
636. cum consiliatur Barbus factus
Papa. 839. n. 6
Alyfius Fulcremus legatus ad Pau-
lum II. p. 619
Alyfius Rodolpho nepoti ex sorore
Leonis X. nubit neptis Petri Soderini.
778
4. Alyfius Grieti nothas Ducis Vene-
torum retelat Christianis de futuram
incurionem. 69
Alyfius Matthejus præfectus cas-
trum a. 578
Alyfius Alitricus conclonator Apo-
stolicus. 228
Alyfius Barlemontius Auditor Ro-
te. 619
Alyfius Casus cæsus à Turcis. 637
Alyfius Priolus vulsoeratur à Tar-
cis. 646
Alyfius Minius pugnat in Turcas.
649
Alyfius Gonzaga cognomine Rod-
montes equum comodat Papæ ad fa-
gam. 91
Alyfius Priolus hæres Regioaldi
Poli omnia pauperibus distribuit, ex-
cepto Breviario. 213
Alyfius Lipponi legati gesta per
fide. 216
Alyfius Geotgius præfectus castro-
rum. 239
Aloy-

- Aloysius Mocenicus orator ad Pa-
pam. 376
- Alpharbus Archiep. Salernitanus. 399
n. 3. p. 407
- Alphonius Rex Lusitanie tremores
mittere in Tureas; vocat ob diffidie
Italo-rom. 374
- Alphonius 2. filius Ferdinandi adu-
lterialis Regis Siculi ducit Hippolytum
filium Ducis Mediolani. 450. tyrannus
in pauperes, & divites: in se comest
Innoc. 8. 693. pacha cum Alex. 6. San-
ctam notam suam tradit Gotsifredo
noto Papae. 374. coronatus. Obvixit
Legato nudis capite: ob. Fugit in Si-
ciliam. Sanctus obit in cenobio. 317
- Alphonius Dux Ferrariae ducit Lu-
cretiam notam Alexandri VJ. de in-
dolem oppida Ecclesie cum diminutio-
ne confus. 303. Polonium spoliat Ve-
netos. 374. bella petrus & anathema-
te 1. Julio II. 355. delet copias Pontifi-
cis. 379. Romam venit veniam petens.
Reconciliatur. 364. vexillum portat
coram Leone X. 372. restituitur in
principatum. to. 4. p. 21. conspirat
cum Carolo V. in Papam. 31
- Alphonius Petrus Cardinalis
verbis impudenter deusculat Leonem
in Papam. 372. molitur in Pa-
pam, damnatur. 377. p. 703
- Alphonius filia Virgilio Urani.
300
- Alphosius Picolesominus latrocinium
caput. 430
- Alphonius Carillus Cardin. S. Eusta-
chii in Petrum de Luna. 430
- Alphonius Borgia Orator Hispanus.
372. vide Callistus III. Pape.
- Alphonius frater Henrici Regis Cas-
tellum usurpat. 615
- Alphonius filius Emanuelis Congiani
Regis baptizatur, plura passus. 300.
num. 17
- Alphonius Cardinal. S. Eustachii le-
gatus ad Hispanos. 497
- Alphonius Davalus cogit occidere
Hispanos. Penitens alios accusat. 31
- Alphonius Carafa Cardinalis digni-
tatis exuitur a Pio IV. p. 234
- Alphonius Rex Aragonie in bello pe-
rit, curi. 418. n. 8
- Alphonius Dux Portugalliam facit
vexilligalem S. Petri. 346
- Alphonius Rex Lusitanie excommu-
nicatur ab Alex. IV. non expulsum
colloquitur. 306
- Alphonius Carafa praeceptor Pauli
IV. anno VIII. Cardinalis dicitur
& Archiep. Neapolit. 228
- Alphonius Davalus Confessorem ha-
bet Pium V. p. 239
- Alphonius Carafa filius Rinaldi Car-
dinalis diffusus a Pio V. p. 303
- Alphonius Aretius adorat Greg. 13.
p. 136. mori. 403
- Alphonius Guisfredi Dominus predi-
toris caesus. 434
- Alphonius Giliolus. 467
- Alphonius Gonzaga dono accipit cor-
pus Caii P. M. 418. n. 8
- Alphonius Rex Gallie Imperat
Hierusalem sedem transferri Compo-
tellam. 416
- Alphonius Rex Hispanie Marochi-
um vincit. 372. ere suo redimit Bald-
uinum Imper. Bisanit. & Pantale-
onem Iulianum Patriarcham a vio-
culis Soldani. 16. tom. 3. rogatus pro
tertia parte pretii, totum solvit. 46

- Alphonius X. Rex Castellae imperium
amittit. 33. resignat Papae. 36. repetit.
37. regno spoliatur a filio. 58
- Alphosius Comes Pictavim cruci-
gnatur. 34
- Alphonius filius Petri Castellani tan-
tat delinire Papae. 104. pacificus cum
Carolo Salerni Principe, hunc carcere
solvit. Catanzarum occupat in Cala-
bria. Excommunicatur, aduicias com-
ponit cum Carolo. 112. Cnrigitur a
Papa. 267. vincit Sarracenos fortis.
80. milibus equitum. 60000 milli-
bus pedestum. 266. pariem spoli mit-
tit ad Beneditum Papam. 266. dono
et datur terra pars decimarum regni
in perpetuum. 46
- Alphonius filius Ferdinandi Regis
Aragonie inter in schismate, legatus
Constantiam mittit, qui ob preceden-
tiam recedunt. 436. in tuciam sulci-
pit Petrum de Luna contra Marti-
num V. ut extorqueret regnum Nea-
politano. 470. mortuo Lunensi alio
subrogat antipapam. 46. fugit Car-
dinales electos a Petro de Luna. 471
Ecclesie reconciliatur: obviat Lega-
to: tentat promissis Clementi 3. defi-
cere. 472. adaptatur a Regni Joann-
is relictur. 475. liem intentat con-
tra Martinum V. de Papae. 476. fo-
vet antipapam contra Eugenium. 4.
ut extorqueret regnum Neapoli. Ca-
psum occupat. Captivus Januensem
duchus ad Philippum V. C. conspirat
cum eo ad invadendum Italiam. Nea-
polim occupat per aquae ductum con-
firmatur in regno ab Eug. 302. diffi-
dia fovet Concilii Basilensis. 313. re-
conciliat Eug. IV. Odorem Dethra-
tionem. 335. elogium de Eugenio con-
flantia. 337. Lucretiae amore irru-
tus pecuniam sacre expeditionis con-
vertit in Januensem. Volens regnum
Neapol. tra offerre in filium adulteri-
um non impetrat. Plura petit iusti-
tia. 371
- Alfredus Ep. Eboracensis. 315. n. 6
- Alta Villa familia. 281
- Altera finis ex lapide. 32. obitus fan-
torum Reliquis nullum Alcare. 309
n. 8. si dicitur ante consecratam, po-
tente conicere. 46
- Altempsia familia. 234
- Aleria familia. 234
- Alchelmus miraculo calumniam pur-
gat illam Georgio Papae. 240
- Alertia familia. 328
- Almanus Ep. Patavinus. propagat
scdm Romanam. 426
- Almova familia. 328
- Alvarez familia. 146
- Alvareus Rex Anglorum coronam
Regiam accipit a Papa. 36
- Alvareus Ep. Pinenis. 35. n. 3
- Almaric Regis cadit. 343. n. 2
- Almaric scribit de Divis. offic. 11
- Almasuntha mater Regis Albalari
241. n. 2. regnum tradit Deodato.
249. n. 3. ab eodem occiditur.
- Almalus familia. 463
- Almaror Ep. Augstodunensis Silverio
Papae in carcere hausti dona mittit.
254.
- Amatus Arch. Salernitanus. 178. &
208.
- Amatiana familia. 245. p. 236
- Ambrósio Lomellius Orator ad Pa-
pam. 245
- Amicrotus Carpiacus. 359

- Ambrósio conque jejunio maceratur
& Confilium copias parat. 172. n. 2.
- Ambrósio Episcopus. 174. n. 13. prohibet Ec-
clesia Theodosium unde polluitur. 46.
labores, scripta in haereticos. 179. n. 3.
scribit in Synachum. 46. confagiat
coerta Justianum Imperatricem pu-
gnantem pro Ariano. 46
- Ambrósio principibus notariarum le-
gatus Zacharias. 364. n. 2. comitatur
Stephanum Papam. 372. n. 3
- Ambrósio Ep. Lucensis. 372. n. 3
- Ambrósio Mediolan. Cardinalis Alex.
II. 372. n. 3
- Ambrósio familia. 372. n. 3
- Amodeus Dux Sabaudie Rhodum re-
net. 207. moritur inter schismaticos.
386. dicendum foveat Concilii Basi-
len. 313. eligitur antipapa. Decanus
Milius S. Maritimi de Ripari Gab-
bennensis. 320. uxoreus fuit. Plura
in ejus laudem. 310. Plures Sabaudus
natis Basilicam, praefatus Papam.
Hippocrit fecit in eremum. Vici-
nium de ejus Antipapa. 310. Eli-
gitur Antipapa 3 viginti sex, 40.
num. duodeviginti anni Sabaudi
ab an largitione corrupti. Rescipitur
a Philippo V. C. licet ejus generat. 46.
& p. 331. ante coronationem eligit
quatuor Cardinales. 314. Ardetianum
Cardinalem praeficit Pio Concilia-
bullo. 46. Legatus mittit ad Galles,
sed non recipitur ut Papa, nec ab Ang-
lis, Polonis, Castellanis, Medio-
lansibus. 46. Ejus occasione plures
nationes sunt archiepiscopi nulli abedra-
re. 46. 331. Felicia V. nomen assumit.
334. Arvenum cum Venusio comita-
tur et ad inhabitandum. 313. fed
clivibus propulsiatur. 335. ejus vitam
scribit V. Wilhelmus Paradisus. 340. Ea-
genio martino legatus mittit ad Reges.
348. n. 6. Eiam offert, & doctum du-
centurum militum aureorum Frideri-
co Imperatori. 349. in Concilio Lau-
fanensi se obicit. n. 7. fuit Cardin. 3.
Praetentis. Mors cum fami Sancti-
tatis. 316
- Amelia familia. 310
- Amureta familia. 467
- Amiratus Princeps Sarracenorum
tentat sepulchrum Christi evertere,
nec potest. 306
- Amphidius Monfrana. 307
- Amplatus Vicarius Vigili Papae.
n. 337. n. 3.
- Amprones familia. 619
- Amulla familia. 282. 270
- Amurathes I. Rex Turearum. 317.
- Vithoria in Christianos. 317. n. 3.
pag. 185.
- Amurathes inducias pacificum cum
Ungaris. 319. Movet in Carina-
bus. Petrus ab Ungaris duranti-
bus inducias, rebas foderis appo-
dit Vexillo; Christum implorat vin-
dicem; Ungarum cadit. 340. statum
manu Dei vicissit. 340
- Amurathes III. movet in Venetos
313.
- Amabaptis praevaleat in Germa-
nia. 46
- Anacleti Papae M. effigies, symbolum,
dogma. 28. natalis, & ornatu a S.
Clemente, mores, scripta. 29. Limosa
Aggrolorum viciniae decemul anas-
tasi amor fides in Africa commu-
nare ob clerici accersit. 2. laici. Ep-
scopus sacrificium iusser habere. Latet si-
mar.

- Angelus* Cardin. S. Mercurii Conſtantinopol. 410
- 4 *Angelus* Contareus Legatus ad Pagan. 557. p. 576
- Angelus* Corderius. 561
- 3 *Angelus* Ep. Urbeytan. Leg. Nicolai III. 81
- Angelus* Ep. Sveſtitan Legatus Papi. 947.
- 2 *Angelus* Ep. Aquini deponitur. 473
- 3 *Angelus* Eremita Piſanum Conciliabulum ſcripſit poſtquam. 759
- Angelus* Laudonensis Cardinal. S. Potentianus. 410
- c *Angelus* legatus ad Vandalos. 145. 5
- 3 *Angelus* Oſtienſis Cardinal. 420
- Angelus*. Politianus eruditus. 701
- perorat coram Papa. 712
- Angelus* Recineten. Ep. Cardinal. 418
- 4 *Angelus* familia. 458
- Angelus* familia. 391
- Angelus* lapo invitat Xaverium in Indiis. 327
- a *Angelus* Ep. Mediol. 15. n. 5
- Angelus* vnde *Engelbertus*.
- Angeli diſti. 1 Greg. M. 277. n. 2. converſus Ad ſedem ſiſticenſem 1 Greg. M. 277. n. 2. ſub Bonifacio V. p. 290. n. 3. plebs Catholici ſub Vitaliano. 318. n. 4. Cantum docentur Romanis 1 Natio Anglonis. 315. n. 4. veſtigales S. Petri. 359. n. 4. 1 Danoſi oppreſſi, decimati. 308. tom. 2. beneficiarii Eccleſie Romanæ. 713
- Angeli reſtituti Eccleſie Rom. 14. n. 25
- 4 Angli ad Eccleſiam reduci Romanis. 180. quibus conditionibus admiſſi. 181
- Benedicti 1 Paulo IV. 314
- 4 Anglorum controverſia de regni conſuetudinibus. 641. n. 10
- 3 Anglicus Grimoaldus Cardinalis legatus in Francia. 415. firmat Urbanum VII. 31. p. 33
- 4 Angullanus familia. 35. & 649
- 1 Aniceti P. M. effigies, eſlogium, ſymbolum. 50. notitia. 37. n. 2. decretum de coronâ Clericorum. 51. n. 4. deceptus 1 pietate Montani hæreſis de eiſ communiſtorum. 56. n. 6. revocatus. 6. martyrium, ſepulchrum, ſcripta. 51. n. 2. plura de re. p. 51. n. 3
- 1 Anicibach ſegina Tartarorum Chriſtiana. 873
- 1 Aniclorum ædes Romæ ubi efficit. 206. n. 7. Felices II. Pape. 223. n. 1. hæc familia dicta *Fragipane*. 6.
- 1 Anicæ 20. gaudens vilioſa beati ſed finale iudicium. 221. p. 210
- 4 Anon. Anſelmus obijt Sigifmundo III. Regi Polonie. 356
- Anne Bolam nataſis, impudicicia, negat copiam ſui Regi, in ſam ducit in uxorem. 97. n. 20. privatus nuptias celebrat, concipit. 100. coramur 102. Lætitia agit de morte regine Catharine. 4. & p. 120. Cſis ut adultera. 104. p. 120. monſtrum parit. 120. cum fratre ſe immoluit carnaliter. 12. ab ipſo patre iudicatur ad mortem. 12.
- Anna Eſſanus mater Henrici Duſci Gaſſi mortem prævidit filioſi. 390
- Ana ſilla Gulielmi Duſci Clivie uxor Henrici VIII. p. 104. cogitur ſe rem dicere, licet innoceus, & repudiium petere. 214
- Ana Jovæ dux 1 ſteretia Henrici III. Regi Gallie lavibus Principibus Gallie. 146. videtur ab Hugonibus. 388
- Ana Vitecones mater Greg. XIV. p. 247
- 4 Annius Montmorancii. 230
- Anni Montmorancii ædes habitus Clem. VII. 2. p. 73
- Annius Burgus comburitur. 216
- Annius Montmorancius. 210
- 3 Anſærum origo. Inſe debentur omnium beneficiis Romano Pontifici. 145. & ſubtrahuntur 1 Concilio Baſilenſi. 310
- 3 Anſi ſaculares cor omiſſi in Chriſti nativitate. 1. Conſulares & Eccleſiaſtici 1 Decembri incipiunt. p. 2. quenda numerati 1 Chriſto nato. 280
- Mahometani 1 ſogâ Mahometis. 28
- 3 Anſibal de Cavano legatus Clem. VI. odiſus Romanis: curi p. 272
- 3 Anſibal de Caput reſtituit eſlogium Innocent. IV. p. 17
- Anſibaldus Cardin. Tuſculan. legatus ad Gallos. 282
- 4 Anſibalis familie. 759. & tn. 1. p. 99
- 4 Anſona reſtoribus quantum proſit. 353. p. 334
- 3 Anſula incluſi demones. 239. n. 8
- 4 Anſugius Ep. Sennenſis Vicarius Jo. VIII. per Gallias 1 Metropoliſ non admiſſus. 39. n. 3
- Anſelmus Anglorum Ep. ſasſet Greg. en proceſſum Spiritus Sancti. 423 & p. 454. dilacionem orat in Concilio Baroni pro Rege ſuo excommuniendo. Pluribus honoribus aſſicitur ab Urbano II. & contentio cum Rege Henrico de ioveſtituris Episcoporum. n. 3. etiam laicorum tenentur eum. 46.
- Anſelmus Archiep. Ravennæ Legatus Enoſarbi. 572
- Anſelmus Cardin. S. Cecilie adheſit Innoc. II. p. 308
- Anſelmus Ep. Mediol. 454
- Anſelmus Ep. Lucenſis. 245
- Anſelmus S. Laur. in Lucina adheſit Innoc. 2. 308
- 3 Anſgerius Ep. Hamburg. 205
- Anſperus Ep. Mediol. excommuniſcitur. 60. 7
- Anſeri P. M. effigies, ſymbolum, eſlogium. 75. n. 1. dei fundis Episcopatus. n. 3. acta martyrium inquiri. n. 4. decretum de mutatione Episcopatus. n. 3. martyrium, ſepulchrum. n. 6
- Anſaridus Rex Gothorum clavem S. Petri ſuo cuopertam mittit ad Pelagium. 2. 269. n. 2
- Anſarius legatus Pipini ad Zachariam. 372. n. 3
- Anſelmus Subſidat. elemoſinarius Gregorii M. in Campaniâ. 276. n. 4
- Anſelmus 1 Ep. Saleſina excuſatur 1 Barnebe Apoſtolo defendere Eccleſiaſiaſm. 224. n. 2
- Anſelmus Ep. Conſtantinopol. Euthychianus. 249. n. 3. etiam communionem Agrippis Papæ deponitur. 338
- 3 Anſille familia. 318
- 3 Anſiochena ſynodus I. p. 205. & loquendo. p. 107
- 3 Anſiochenum Conciliabulum damnat Anſiochus Ptolemaidis Ep. aculeus, calumniator Chryſoſtom. 184. n. 3
- Anſipapa primus Novatensis. 84. 20. innovandus. 1. n. 2. p. 83
- 3 Anſiquitas venerabilis, nec innovanda. 67. n. 6
- 3 Anſonellus Sanſeverinus Princeps Sacerdotum. fugit in Galliam. 713
- Anſonellus Thomacellus nepos Bonifacii IX. cuopſat in Urbano. 403
- Anſonius Piccolominus. 601
- 3 S. Anſoni Ep. Florentini charitas in pauperes, amor in Deum, ſacra etiam pauperi tradit. Laudat Virginitatem moriendo. 484. n. 3. mori adſcit Boſ. IV. 127. Florentini legatus ad Calixtum III. p. 269. mori indulgentia datur obulantiſſimis manum ejus, priſquam ſepellitur. 556. n. 5.
- Anſonius Pellavicinus Cardinalis. 649
- 4 Anſonius Agræ de Spulgi. 659
- 2 Anſonius de Andrea pronotor Piſat. ni Conſellabul. 758
- Anſonius Barberinus pater Urbani VIII. p. 210
- 4 Anſonius Barberinus Urbani VIII. frater Cardinalis. 549. ad lacum obſcurum exiit propugnaculum. 562. ſubit vite diſſerimen. 562. novum diſſerimen. 564. difſere 1 fratre in electione Pape. 572. Urbano mortuo, erigit Inſigne Gallie. 575. juſſus 1 Mazzarino Liſta deponere. 576. inſuſcitator ab Innoc. X. conſignat ad Gallos. 579. reconciliatur Pamphiliis. 581
- Anſonius Biehlus Cardinalis. 610
- Anſonius Bernardus Procurator S. Mariæ ducit in Turres. 644
- 3 Anſonius de Buzio legatus Greg. XII. p. 416. circumventor 1 Petro de Luna. 416. ſcribit contra Gregorinum. 425
- Anſonius Calaneo legatus ad Sigismundum. 423
- Anſonius Camali Sanchis 1 Turres. 623. p. 646.
- Anſonius Caſſaſe Marcellus Mantibelli, nepos Pauli IV. p. 220. 25. vodem ſpſolatur. 248
- Anſonius Card. S. Mariæ legatus Alex. III. ad Gallos. 602
- Anſonius Columanus Princeps Salernitanus, nepos Mercurio V. cogitur rationem reddere theſauri expleſi.
- 3 Anſonius Comes Montiferati Faventium acſcipit in ſendum. 359
- Anſonius de Cordova procurator Philippi. III. p. 267
- 3 Anſonius Corrarus nepos Gregorii XII. Cardinalis. 421. legatus ad Carſarem. 416. induit Monafterium S. Georgii in Alpe Venetiæ. 593
- Anſoni Emanuelis Nigrie Congiſi legati mori. 516
- 1 Anſonius Ep. Poſſitanus demanſus 1 Concilio Provinciali appellat ad ſedem Romanam. 199. abſolvitur 1 Bonifacio. 26.
- Anſon. Fachinetus Cardinal. 316
- Anſonius Fachinetus pater Innocentii IX. p. 419
- Anſonius Grenvillanus Ep. Actonensis legatus Celarii Vromatiam. 154. legatus ad Concilium Tridentinum. 248
- Anſonius Grimanus Orator Venetus. 640
- 3 Anſonius Juſtinianus orator Venetorum offert milites pro cuſtodia Conſeſis in Borgionis. 715
- 4 Anſonius Leo Papiam propugnat in Gallos. 78. Mediolanum occupat. 130
- Anſonius Maria Salvatus legatus Pape. 715
- 3 Anſonius Maria de Leonibus hæreſis. 15
- 3 Anſonius Maria Perpentaccio Ep. Lu.

- Lanensis plara donat Sixtus IV. p. 544
 1 Lanensis Monachorum auctor. 137
 n 17
 2 Antonius Montanus. 738. Cardinalis
 ob singulari iustitiam. h. to. 4. p. 8
 4 Antonius de Monte. 163
 3 Antonius Motocensis circumventus à
 Petro de Luna. 416
 Antonius Ninus solitarius in Leo-
 nem X. 778
 Antonius Nothas Philippi Burgundi
 designatus in Turres à patre. 619
 3 Antonius Odesfalchus Jesuista. 5
 4 Antonius Ortelaphus recuperat For-
 rum Lovii. 746
 2 S. Antonius Paravimus. 736
 Antoninus Patriarcha Constantinopol.
 73. n. 6. inter Sanctos. 4
 3 Antonius Pigeolomineus. 601
 4 Antonius Possivinus legatus Papae ad
 Moicum & Polonium. 340. occurrit
 Duci Nivernio. 438
 3 Antonius Praeclivus Card. 418
 4 Antonius Pacius pignori datus. 30
 Antonius Rex Navarre. 257. succedi-
 rit in regnum Galliarum. 261. tutor Ca-
 roli Francorum Regis. 261. Hugonius
 obstat. 276
 Antonii Rineonii emdes. 237
 4 Antonius Sangallus architectus. 615
 Antonius Sancliverinus emic Cardina-
 latus. 98
 Antonius Sculus tentat incendere
 claustrum Turicam. Conditor. Epus
 haereticus praemium datum. 669
 4 Antonius Sorbellionis Cardinal. 417
 3 Antonius Tibaldus. 800
 3 Antonius Tudertin. Cardinal. S.
 Praxedis. 410
 4 Antonii Valdeneri Zuingliani cer-
 des. 29
 Antactina familia. 38
 2 Apes convolvant ad nomen Urbani. 74
 4 Apes quid significant ex ore Leonis.
 537. fauistum omen. p. 347
 Appellariis haereticis plures hujus
 nominis. 173. n. damnati à Damasco.
 1 Appollenus Thibensis Magus. p. 17
 2 Appollonii luperculi. 388
 4 Appollonii haeretici. tot. n. 3
 3 Appollonii haeretici filii pietate Ve-
 nerem quereunt. 205. n. 4
 Appolloni habuere potestatem à Chris-
 to, medio Petro. 6. cur in Monte desi-
 gnati. p. 6. n. 3. cur duodecim. h. non
 dicti Principes à Christo. h. turma-
 tum nominantur ab Evangelistis. p. 7.
 n. 3. interrogati quid sentirent de
 Christo quomodo.
 Appollus non dantur clavas. Fuerunt
 principes in Ecclesia, non Ecclesiae. h.
 Petri oves erant. h. jubentur pascere
 oves non omnes, sed aliquas. p. 9. quo-
 modo paret Petro. h. Non erant uxori-
 gati. p. 10. n. 8. non omnia scripto do-
 cuerunt. p. 24. Eorum Canonem quan-
 ti. 83
 Appolothorum limina visitanda ex de-
 creto Anastasii. p. 29
 Appollini Iachrymia Christum sinitus
 ascendente in Calce 450. iussu uxore
 deferre, & Christum sequi. 674
 Appamensis Ecclesiae immunitas à Re-
 galis. p. 46
 4 Appellatio ad tribunal Dei. 316. n. 6.
 & tom. 3. p. 204. & p. 205. tom. 3.
 p. 338
 3 Appellatio ad futurum Concilium.
 167. p. 239. p. 171. p. 627. p. 682. p. 663.
 n. 3. p. 695. p. 678. pag. 715. p. 734
 1 Appellatio ad sedem Romanam non
 deneganda. 29. dissentio de ea in Con-
 cilio Africano. 127. n. 3. qui à Con-
 cilio appellaverint ad sedem Roma-
 nam. 108. à Concilio universalis ad
 Papam. p. 326. n. 6. à Papa ad Cae-
 sarem non permittitur à M. Constan-
 tino. 142. n. 3. nec ab Episcopo ad
 Caearem. 154. n. 10
 1 Appellatio à Gallia Episcopis ad Pa-
 pam. 42. & p. 33. ab Africa. 277. n. 18
 prohibita ab Henrico IV. p. 342. n. 9
 4 Appius de Comitibus. 577. n. 1
 1 Apronianus M. 122. n. 3
 3 Apulia spectat ad Ecclesiam. 277 &
 348 Feudum Ecclesiae. to. 2. p. 312
 4 Aquaviva familia. 300
 1 Aqua benedicta lustrantur templa.
 277. n. 8
 Aquae Iustitiae origo 33. miracula.
 36. n. 2. cur ad fures repleti posita.
 h. etiam apud Hebraeos. h. Baptisma-
 tis. h. & to. 3. p. 78
 1 Aqua in atrio Ecclesiae ad lavandum
 etiam apud Christianos. h.
 1 Aqua vino miscenda in Calice. p. 36
 n. 3. cur manavit ex lacere Christi.
 p. 33. 36. n. 3. Graci bis miscunt. h.
 1 Aquarii haeretici. 37 & p. 27. n. 6.
 1 Aquensis familia. 334
 1 Aquila Ponticus interpretatur S. Scrip-
 turam. 64. n. 3
 1 Aquino familia. Vide. S. Thomas
 de Aquino.
 3 Aragusia familia. 667
 1 Aragonia vestigalia S. Petri. 728. n.
 28.
 4 Aralia familia. 637
 Aratro familia. 211
 1 Arcadius Imper. duci patitur in Jo-
 Chrysolomum. 186. n. 3. Episcopo
 pergentes ad Concilium male
 tractat. 187. mortem procurat Chry-
/>
 solomum. 188. excommunicatur, poeni-
 tens absolvitur. h.
 1 Arcadius Ep. legatus ad Concilium
 Ephesinum à Caelestino P. P. 203
 Archidiaconi origo, superbia, 22
 praecedat Archiepiscopo. p. 10
 4 Archiepiscopus quid. 29. à quibus
 conferatur. 32
 Archimandrita Concilium defendunt
 Ephesinum. 203. n. 4. sedem propu-
 gnant contra Anthimum apud Papam
 Agapum. 249. n. 3
 4 Arcimbula familia. 51
 Arcocensis familia. 436
 Arcutia familia. 635
 1 Ardicus Vercellen. Ep. praesentat
 Imperatorem Papae. 221. n. 6
 1 Ardinghella familia. 117 & 439
 1 Arduus Rex Northambrorenum re-
 gno restitutus à Leone III. 415. n. 7
 3 Arctina familia. 139. & to. 4. p. 90
 4 Arcimbaldus Ep. promulgator Indul-
 gentiarum. 780
 1 Argentini exclusi à comitiis ob Mis-
 sam abrogatam. 60
 1 Argon Rex Tartarorum baptismum
 cupit. 112. n. 1. & 113
 1 Aricta coniux Zenonis mandat se-
 pelletur vivum maritum. 224. n. 3.
 1 Ariminen. Concilium. 169. n. 7. in
 ea Episcopi altissimum reculant obla-
 tam à Constantino timore coacti po-
 tea cum Arinens conveniunt.
 1 Ariolaidus Rex Longobardorum.
 256. n. 4
 1 Aripertus Rex Longobardorum. 178
 crudelis restituit patrimonium eccle-
 siae. 344. n. 4
 Arius damnatus in Concilio Nicae-
 no. 137. n. 12. mors misera. 162
 num. 7. Ariani poenitentiam simp-
 luntur deceptus Papam Liberium.
 170
 2 Arma non trahant Clerici. 700. non
 possunt deferri Caracenis. to. 3. p. 51
 Clericus quoadque permittit 530. to.
 4. & to. 6. p. 338. n. 4. coram arma
 orationem. 417
 2 Arma faciunt ius. 59. n. 6
 1 Armenorum errores. 321. n. 4. & 337
 solum à Papa excommunicantur. 728
 appellat ad Papam. h. to. 3
 1 Armenorum errores correcti à Gra-
 gorio VII. p. 393. n. 14
 1 Arnaldus Rocafort egregium facinus.
 316
 1 Arnaldus Britannicus Papam dicit in-
 iuratum dominis civilis. 222. p. 234.
 in quo Legatus mittitur. h. Turmas
 misit contra Eugenium III. p. 331.
 irrumpit Romam. & Gerardum Car-
 dinalem vulnerat. 371. comburitur.
 778
 1 Arnaldus à Cassano nepos Jo. XXII.
 p. 248. n. 1
 1 Arnaldus à Dunes nepos Jo. XXII. Pa-
 pe. 248.
 1 Arnaldus legatus Jo. VIII. p. 69. n. 10.
 Arnaldus de Via Card. 163
 1 Arno Ep. 407
 1 Arnoldus Archiep. Mogunt. sequax
 Victoris IV. Antipapae. 622. truci-
 datur. laetis insensibilis. 616
 1 Arnoldus Mumbachensis. 236
 1 Arnoldus Regis Henrici Cancellarius
 an salubri acculevit Archiep. Colon.
 518. n. 3. legatus Enohard. 372
 1 Arnoldus notarius Regis Letharii
 Archiep. Rheimensis episcopus, res-
 titutus à Benedicto VII. p. 164. Sylla-
 nus Sylvacensis respondere recu-
 sat. ad Papam provocat. 173. depu-
 nat ab Episcopis in synodo Rheimen-
 sis ex causa natalium. 176. carceri da-
 tur.
 1 Arnolphus Ep. Crem. excommunicatur.
 382
 1 Arnolphus Ep. Aurelianensis blasphem-
 at Papam auctoritate eadem ob vi-
 tia, & ignorantiam. 175
 1 Arnolphus Ep. Lexovianus fides im-
 petrat à Stephano sexto. 72. n. 2. vo-
 cat in Israel à Formoso Pap. 77.
 n. 9. Romae coronatur. videlicet iu-
 mris contra hostes Papae nam. to.
 moris. 81.
 1 Arsius invadit sedem Jo. Chryso-
/>
 stomi. 187
 1 Arsius conspirat cum Anastasio
 Antipapae. 27
 1 Arsius Fidei alterationem subeunt
 quoad verba, non ad sensum. 221
 1 Artigia familia. 240
 1 Arsius presbyter conspirat cum An-
 nastasio Antipapae. 27
 1 Arsius Archiep. Brem. sequax
 Victoris IV. Antipapae. 612
 1 Arsius Guiffardus Bolesus pae-
 ciliat inter Germanos & Anglos. 797
 1 Arunda Christi. 698
 1 Arianus Columna oppide recupera-
 rat. 168
 1 Arianus de Corvii miles Julii III.
 legatus ad Gallos. 168. carceri datus
 libe-

- liberatur à Pio IV. a. 15. custodit da-
rus à Paulo IV. p. 219. cathris præ-
fectus. 214. fignit. 225
- A**lcianus Cæsaribus reparandis medicis
prefectus. 283
- A**lcianus Columna Cardinal. 417. p. 448
obit Severinus ne fiat Papa. 449
- A**lcianus Mortis Cardinalis. 692. p.
693. dono corruptus promoveri in Pa-
pam Alexandrum VI. p. 712. carceri
datus à Venetiis, dignitatibus spoliatus
à Papa. 722. impedit, ne eligatur
in Papam amicus Borgiae domus. 725
- A**lcium verè dicendum quod scilicet 117
- A**licius legatus Romanus ad Afros.
157. num. 3.
- A**linus Basilam docuit Propheti. 247
- A**lpana familia. 759
- A**lragium quid. 516
- A**ltalia familia. 512
- A**thorius Manfredus honeste, & vita
spoliatus à Borgia. 723
- A**thor Manfredus Faventis tenet. 746
- A**thor Ep. Colocen. legatus S. Ste-
phani ad Papam. 159. n. 2
- A**tala familia. 380
- A**thaulphus Rex Gothorum Roman
dirigit, Placidium fratrem Honorii fi-
bi conjungit. 159. n. 8
- A**thaulphus Rex Gothorum, quia tu-
telam spernit matrem, vitis lesionem
perdit. 247. n. 2. concedit im-
munitatem Ecclesie. ik. prohibet, ne
hæc pecunia accipiant à clericis.
246. n. 7. incidit mandat ante facies
S. Petri.
- A**thanasius Dux Neapol. fratrem ex-
cepit, sedus inlt d. Sarracenis. 59. n. 3
- A**thanasius Manichæus. 278. n. 12
- A**thanasius Patriarcha Jacobitarum
fuit Ep. Antiochenus. 249. n. 2. domus
fuit Heracleo consilium Sargium
Constantinopol. ik.
- A**thanasius scribit vitam S. Antonii
157. n. 17. in exilium pulsus inihiit
à Constantino. Accusat de homici-
dio, & occisus repertus est vivere. 161
n. 6. excusat Constantium. ik. resti-
tuitur Episcopatus 163. n. 4. accusa-
tur apud Julium Papam. n. 5. symbo-
lum recitat coram Julio Papa. 164.
raditur per Julium: fuga: restitutio
Libri ei falso adscripti. ik.
- A**thensulphus Princeps Capue movet
in Sarracenis. 38
- A**ttalina familia. 260. p. 317. p. 325.
p. 697. & to. 4. p. 316. & 464
- A**ttendula familia. 497
- A**tticus Ep. Constantinopol. restituit
nomen Chrysostrum. 169. n. 7.
- A**ttila Flagellum Dei tributo de-
linit à Theodis. 212. n. 6. vi-
ctus ab Aëtio. Roman veniens reprimi-
tur à Leone M. ik.
- A**ttilus Amaltheus. 463
- A**ttinaca Synodus astrocinialis cur
dicta 43
- A**ttio Ep. 407
- A**ttius. 276. n. 3
- A**ttius casus luctuosus. 343. n. 14.
tom. 3. p. 52
- A**ttius Ep. Rothomagensis gesta
in Gallia, Roman miracula. 340. n. 2
- A**ttius furripit reliquias S. Pe-
tri. p. 13
- A**ttius Rotæ, ex Mediolanensium
Collegio. 349
- A**ttius civitas Papæ vendita à Jo-
anni Regina. 287. p. 268. mentionis
cingitur. 301. n. 16
- A**ugeria familia. 197
- A**ugustana Confessio. 64. & 66
- A**ugustana familia. 256
- A**ugustinus salus unius. 61. plura igno-
ravit historici. 109. à manibels sedu-
tus, magis lachrymis ad Deum redit.
179. n. 6. mediolani Rhetoricam do-
cet. scribit in Hæreticos: cogitur
Episcopatum subire: rogatus exili-
care Evangelium, impetrat missio-
nem per Anonum, ut studio Incum-
bat. ik. intercedit pro Donatistis. 183.
n. 2. monet Innocentium, ut se à
dulcoria parget. 182. n. 5. eligitur
à duobus Conciliis ad consuetudinem
Pelagium. n. 6. legatur à Zosimo con-
tra Pelagianos. 192. sedem laudat Ro-
manam defendit contra Julianum.
197. n. 2. ignotum ei Concilium Sar-
dientie. 198. appellat ad sedem Ro-
manam. 199. scribit Papæ Bonifacio
ne mittat apparatus in Africa. ik.
libros scribit de Civitate Dei. ik.
libros suos corrigendos mittit Bonifi-
cio Papæ. 199. defenditur à Cælestino
in Gallos. 203. n. 2
- A**ugustinus Amulius Clavus Venetæ
prefectus benigne suscipit Jo. Petrum
Caraffam. 208
- A**ugustinus Chisus; nepos Alex. VII.
Roman prohibitus accedere. 604. ei
nobis Princeps Russiæ. 610. & 620.
- A**ugustinus Card. Trivultius. 184
- A**ugustinus Favoritus laudat in fa-
nore Alex. VII. 610
- A**ugustinus Ferrarius Orator ad Pa-
pam. 745
- A**ugustinus Franciotus Comitels lo-
gatus interest Aquilani. 631
- A**ugustinus Grimaldus orator ad Pa-
pam. 745
- A**ugustinus Ipreus. Vide *Cornelius
Jansenius*.
- A**ugustinus Lando exilit Placenti-
ens in Lusum Fernetum. 128
- A**ugustinus Monachus missus à Gre-
gorio M. ad conversionem Gallorum.
277. n. 8. permittit conjugia celebrari
usque ad septimum gradum. 278. n. 2.
- A**ugustinus Nanus Legatus ad Pa-
pam. 490
- A**ugustinus Tridiphus magister Clem.
VI. p. 229
- A**ugustinus Valerius. 426. à secretis
Innocentio IX. p. 441. librum edit
de Visitatione Clem. VIII. 454. li-
cent componit Cennetum. 475. re-
comit subterfugere anachemati in Ve-
netos. 503
- A**ugustinus Velslerus M. 157
- A**ugustinus frater Pio IV. p. 183
- A**ureliani Imper. persecutio in Chri-
stianos. 110. n. 6. arefecit manus scri-
bendi decretum in Christianis. 109.
cardes. p. 113. n. 4
- A**urelius Ep. Carthaginensis impo-
rat Papam contra Donatistas. 181. n. 2
- A**urelia Grinans. 254. p. 305
- A**urelia Manguanas. 300
- A**ureus numerus. p. 57. n. 5
- A**uria familia. 745. to. 4. p. 52
- A**urilia familia. 739
- A**urilia Archiducatus. p. familia 484
- A**urimerus Cardinal tutor Joanne
Regis Siciliæ designatus à Papa. 277
- A**uritus, vide *Americanus*. 106
- A**uritus filius Galeaci V. C. cum Ludo-
vico Bavaro in Papam. 218. deludit
Bavaram. 214
- A**urilia familia. 603
- A**zo Scriptorius legatus Jo. XII. p. 121
- A**z. legatus ad Othonem M. 145

B

- B**acchi templum purgatur. 26
- B**acius Uguilius. 673
- B**aculus significat auctoritatem. 56. n. 7
- B**adenis familia. 660
- B**adenis disputat inter Catholicos
& Hæreticos. 157
- B**adia familia. 37
- B**aduaris familia. 753. & to. 4. p. 336
pag. 431
- B**abanes patris exigit credentiales
à Legatis Roma. 54. n. 7
- B**adia familia. 384
- B**aidaria familia. 715. p. 716
- B**aietates II. vincit fratrem Zizimii.
Alit apud Christianos solutus annun-
tium 40. militibus oumorum. 695.
dona mittit Rhodis manum S. Jo.
Baptiste, Spungiam, arundinem, fer-
rum Lanceæ, Innocentio VIII. Pun-
tissim. 608. mortem Zizimii procurat
apud Papam tercentis militibus au-
reorum 717. movet in Venetos cum
navibus ducentis, & septuaginta. 722
- B**aihi familia. 771. to. 4. p. 24
- B**aldiana familia. 254
- B**aldach familia. 249
- B**aldella familia. 248
- B**aldellus, & Baldellus Cardinalis. 448
- B**alduinus Archiep. Cantuari. 667
- B**alduinus Ballicensis Dux Sanctæ ex-
peditiois. 433
- B**alduinus Comes Flandriæ. 292. n. 8.
- B**alduinus Flandriæ Dux sacre ex-
peditiois. 725. Imperator creatur
Bizantinus. 716. carceri datur. 755.
- B**alduinus Sultani Aegypti redimitur
per Alpbono Regis Hispaniarum. 16.
tom. 3. fides laet cum Venetiis, &
lumen. 32
- B**alduinus frater Julii III. Marchio-
natus donatur à Colmo Medice: affi-
nitas inter eos. 177. importatus cum
fratre Pontifice.
- B**alduinus Iuditham rapit filiam Ca-
rolli Calvi, excommunicatur. 34. n. 6
- B**alduinus Monachus legatus S. An-
selmi Cantuari. 445. n. 3.
- B**alduinus II. Orientis Imper. adelt
Concil. Lugdun. 566. iussus in tenta-
re in Græcos. 56. n. 5.
- B**alduinus Rex Hierosolymitanus ob
neglectam religionem regnum amittit.
425. n. 13.
- B**aldus à Bartolo victus discipulo.
Corruptor Pandectarum damatur.
335. n. 3. destina ob lituram quid re-
ponderet, ik. consultus super electione
Urbani VI. p. 339.
- B**aldus Ferrarius Innocens Caraffas
judicat. 254
- B**alcona familia. 166
- B**alla Zapani schisma abjunct. 126
- B**albassar Coffa Card. S. Eustachii
negat urbes Ecclesie tradere nepoti-
bus Papæ. 419. avidus Pontificatus
insurgit in Greg. XII. excusat Doctores
scribere in Papam. 425 & 449. in-
cendit diplomata Gregorii. Initia
fruit. Exautoratur. 216. Secedit in
partem p. tumore in Concilio Pisano
Alex. V. cum ipse posset promovetur
ik. regnante Alex. V. dominus Carig.
444. Papam fraudulenter Annuntia-
doct. 446. n. 5. Simul non amore Pa-
puli. 449. Papa cruciatur Gallo pro-
mo-

- ab eo declarari legitime confirmatum Concilium. Legatos mittunt ad Italiam V. C. ut abbas Ecclesie restitueret. 309. Concilium confirmatur ab Eugenio, qui proreum revocat fassum contra Concilium. *Concilium decreta non approbavit a Papâ.* Declarant Eugenium monitioni satisfecisse. legatos mittunt ad Romanos ut Pape reconciliant. Novam quæstionem movet de presidenti Legatorum Sedis Apostolice. 118. Ursum munera Pontificis; Annatas beneficiorum exigunt; Insurguntia distribunt; beneficia conferunt ut ex libello Eugenio. 312. Contraria cum Grecis pacificiorum. Invitant Grecos ad Concilium 313. Negant Byzantii celebrare Concilium. 314. Confringunt legatos Eugenii et juramento obligare decretis. *Ab Omnia tentant, ut videantur superiores Papâ.* 314. discordes alii Utinam, Florentiam, alii Avinionem dederunt pro loco Concilii. 315. Tarantinam Archiep. domi includunt; ejus procuratorem carceri dant. *Papam in ius vocant, itaq; quod alia pars locum dederunt a Papâ confirmandum.* 314. decretum Concilii Ferrariensis indicit a Papâ abrogant: Plura Papæ prohibent. Principes scandalizati se liberant ab obedientia Concilii. 314. Angli recedunt, de Gallis, iusti Basilicâ Ferrariam secedunt, alii consummatione perstiterunt. n. 31. Turba Sacerdotum minorum loco Episcoporum admittit. 314. decernit Concilium superius Papâ, et hoc de fide erodendum. *Ab. de p. 317.* Meditantur damnare Eugenium ut hæreticum se opponit. *Ab. Turba.* Infidia inter eosque quasi ad verbera calcitrant. 315. Eugenium deponunt. Majores pelle conuincunt. 316. Sacerdotes minores ibi negant cedere Episcopis. 317. triginta duobus datur ultio Pontificis futuri. A tribus clientibus viginti novem. 12. Episcopi: 7. Abbates: 5. Theologi. IX. Doctores. Conveniunt in loco choreorum. Precedentia non datur Episcopis. 318. Creant antipapam Amadeum Dacem Sabaudie. 319. Attingunt ad Avinionem. 315. Adhuc Eugenium revocat. 340. plura in eo decreta ad immutandum auctoritatem Papæ. 601.
- 3 Basilienis inissi a Sixto IV. duos Episcopos Romanos mittere, excusant libertatem civitatis. 668.
- 3 Basilienis afferunt Carlos 365. eff. p. 118.
- 3 Basilienis Achridensis Ep. Thebalanicensis. 386.
- Basilio Carthephilico secretario Signato lingas amputant, ne propugnet innocentiam Iugstii. 423. n. 2.
- 3 Basilio Ep. Capuanus. 387. n. 12.
- 3 Basilio Ep. Cretensis Michael imperatoris excusat. 412. n. 2.
- 3 Basilienis de Levantâ sanctissimâ pirata. 373.
- 3 Basilio Macedo, exul pauper ex equale Carlar. 45. n. 9. Photium deponit. *Ab. Legatos mittit ad Hadrianum Papam cum muneribus.* 54. n. 7. Legatos Apostolicos cum honore suscipit; venientes assurgit; literas osculatur Pontificis. *Ab. adfuit Concilio Constantino. p. 100. m. 10. Photium hortatur ad proutinuatorem fratris.* 35. n. 7. reculas suscribere ante Legatos Romanos. Cinasario suscribit. *Ab. Vult iohannes dici totius Mundi Dominum.* *Ab. ro-*

- get Ludovicum in timore diffinitione Imperiali. Surripit libellos Legatis Romanis, restituit. *Ab. excitat loc. VIII.* Legatos mittere in Photium. Decepit a Photio revocat Byzantium. 61. n. 2. Communionem pro Photio intercedit a loc. VIII. Punxit a Deo prævalent in Italiam. *Ab. Revocat subscriptionem Concilii VIII. a Iesulam. Confessione fidei exigit ab Episcopis auctoritate processione Spiritus Sancti a Filio.* 62. n. 2. Bulgariam promittit, de tutam Sedis Romanæ in Saracenos, sed fide. *Ab. filium carceri trahit; liberat.* Mora. 73. n. 6. laus.
- 3 Basilus Monnerus. 316.
- 3 Basilus Papa ex fuerit. 77. n. 6.
- 3 Basilus Prædictus Odoaceri plura sancti contra Ecclesiam. 223. n. 3.
- 3 Basilus Seleucienis queritur vniu fidei illam in Dioleoro in Concilio. 222.
- 3 Basilus a Spauris legatus Basilii Imper. ad Papam. 45. n. 9.
- 3 Basilus suspectus sentire cum hæreticis purgat apud Papam Damascum. 174. n. 15. carpit Damascum Papam ut incivilem. *Ab.*
- Basilides hæresarcha. 34.
- Basilides M. 110. n. 7.
- Basiliscus usurpat Imperium, hæreticus restituit. 220. n. 4. profertur Concilium Chalcedonense æterius a Daniele Stylita, omnis revocat: mortuus cum uxore iustus. *Ab.*
- 3 Basilis familia. 675.
- 3 Basilis columna in Sixtum P. P. 205. n. 7. proscriptio, mora: sepultura Sixto III. ejus prædia subiecta Ecclesie Romanæ. *Ab.*
- 3 Basilis familia. 74. n. 10.
- 3 Basilis Ep. Ephesideponit. 14. n. 10.
- 3 Basilis familia. 344. p. 461.
- 3 Basilis familia. 638.
- 3 Basilis domus acquirit votum inter Sempervivos. 331. Monasteria restituit S. Benedicti. 632. auxilia mittit in Turcas. 640.
- 3 Basilis familia. 278. & 373.
- 3 Basilis inligat Carolum Andegavi ad Siciliæ coronam. 32.
- 3 Basilis Regina Ungarie sponsalia init cum Uladislao, solvit ut sterilis. 714.
- 3 Basilis uxor Anobardi mariti erigit procurantem. 613.
- 3 Beguini, & Beguine hæretici damnati errores. 207. & 249.
- 3 Bela Ungarorum Rex Crucignatis alimenta dat. 677.
- 3 Belisaria familia. 641.
- 3 Belisarius triumphus. 246. imporat orationem de Papæ. n. 6. Roman obliedit a Gothis deponit Silverium Papam, intrudit Vigilium Antipapam. 237. punit Ecclesiam erigit. Mediat.
- 3 Bellas familia. 75.
- 3 Bellasmina familia. 198.
- 3 Belli duces prohibiti secum fere filios. 676. sacri belli pecunia a Regibus non usurpanda. 300. Franciscani armatorem permitti in bello sacro. 10. 4. p. 382.
- 3 Bellitana familia. 4.
- 3 Bellosfremontis familia. 418.
- 3 Bellosca familia. 113.
- 3 Belley familia. 388.
- 3 Bellus familia. 173.
- 3 Bellum indicitur non Sanctis, sed hominibus. 229. n. 3. Decline ipsi hostis debetur Ecclesie. 331.
- 3 Beltemania familia. 316.

- 3 Bembis familia. 775. to. 4. 7. 466.
- 3 Benoitus Alphonorum Principis a Rege baptizatur Lusitanie, puramentum solvit Papæ. Venno tollitur a Lusitanis. 709.
- 3 Benicia familia. 129.
- 3 Benedicti I. Papæ effigies, symbolum, elogium. 466. Papæ eligitur furentibus Longobardis: natalis. 267. n. 2. ærumnis preffus occidit. Sepultura, undationes, epistola. nom. 3. martyres sub eo. n. 2.
- 3 Benedicti II. Papæ effigies, elogium, symbolum; eligitur Papæ nullo Cesaris expectatu confectu. 330. natalis, pauperum amator, humilis, beneficium, castus instructus, studius, virtutes. 331. n. 2. impetrat ut fidei Cesaris contentio ordinetur. n. 3. suscipit in adoptionem filios Imperatoris. 331. n. 3. librum corrigi curat de tribus substantiis. n. 3. Basilicas erigit, restituit, munera confert. u. 6. Clerum diversis ordinibus augeat n. 6. Mort, legatus ad Clerum, sanctitas, sepultura, epitaphium. n. 7.
- 3 Benedicti III. Papæ effigies, symbolum, elogium, portatur ad sepulchrum in humeris Cardinalium. 26. natalis, celestia, subdiaconus Gregorii, cultus, plus, devotus, Papæ eligitur iocundus in sollemnitate Anastasii, omnium gaudium. Legatos mittit ad Imperatorem; qui conspiciant in Benedictum, ut deposuerit. Solio debeat, expositus, verberatur. A Clero, & populo constantiter repositur iocundus. Legatus Imperatoris. *Ab. Orat ad populum.* 28. censebatur ejectione Anastasio. *Ab. inaudito, pellis sub eo.* 28. n. 3. munera accepit a Michael III. n. 5. suscipit Regem Saxonum. Legationem suscipit ab Ignatio Ep. Constantino deponit. ordinationem confirmat Gregorii Ep. Syracusani. Literas accipit a Lupo Abbate Ferrariensi. Monachos instruit de consuetudine Romanâ. 29. n. 6. liberis commoluit. *Ab. Tempus oras.* n. 7. tumulum erigit sacrosanctis, & Episcopis, diacombus. n. 8. Mortuus deferretur in humeris Cardinalium: Ordinatione, sepultura, epitaphium. Epistola. *Ab. confirmat Concilium Sessionem cum clausula si verx retulerit.* 25. om. 8.
- 3 Benedicti IV. Papæ effigies, elogium, symbolum. Amator pauperum 24. & p. 85. n. 2. epitaphium, epistola, Romanæ Concilium celebrat. Plura agit in causa Ep. Lingonensis. Sub eo quatuor ignavit, auctoritas seculum obtinebatur. n. 2. fabula de Benedicto IV. pag. 140.
- 3 Benedictus Dux Cardin. accusat Jo. XII. p. 128. natalis. 139. eligitur Papæ nomine Benedicti V. præterito Imperatoris consensu n. 2. deponitur, exul mittitur. Cuthadensis traditur Archiep. Hamburgensis in Germaniâ sanctis vivit, & obit. 139. n. 2. martyri obierit 140. Martyr mittit ex Otholâ in Italia. 141. epitaphium. Ater Sanctus colitur. Vaticanus n. 5. sine reditura in Urbem, quod impleatur. *Ab. effigies, elogium, symbolum, in quo sub imagine Christi Crucem, idest principatum dedit super hominibus.* 137.
- 3 Benedicti VI. Papæ effigies, elogium, symbolum; 136. natalis. Pilgrinum præfuit Ungari, Muravie. 137. Burcardum in numero sancti. 130. n. 2.

- Friedricum Seliaburgensem constituit Viterium Apostolicum: A. Beneficio Arrogatur. 138 & p. 165. n. 4
- Beneficii VII. Pape effigies, elogium, symboli, in quo Innocentius Beneficii exprimitur facere, eas in ore gladius, & felle in manu. 160. Ep. Sui. In eo Papa agitur. *Aliter* Concilium Concilium Rome habet in causa *Gisleri*. n. 1. Confessionem audiit *Coburni* II. n. 3. Coronat *Ohm* II. Mors, sepultura, epitaphium. n. 4. Amator pauperum, & confirmat privilegia Beneficiorum. 164. Galiz Episcopus excommunicat: *Gibertum* sede pellit *Rhemus*: *Arnoldum* restituit: Ecclesiam *Petrarum* dicit metropolitani. Epistula.
- Beneficii VIII. Pape effigies, elogium, symbolum in quo Christus resurgens cum animabus Patrum, non defert Limbum, & Purgatorium, in quo damnatus, & liberatus Beneficius. 171. n. 10. & 109. natalis. Eligitur Papa contra pseudopapam Gregorij. 171. n. 3. configit ad Henricum Imperatorem, decretum in quo dicitur Imperator, nisi a Papa coronetur, insignia Imperialis designat, & tradit Henrico. 171. n. 4. dat pallium *Unuano* Hanburg. *ih.* Rome coronat *Augustum*, contra exipit, promissionem exigit defendendi Ecclesiam. 171. conficit *Arnoldum* fratrem Imperatoris in Archiep. Raven. q. aliquos deponit: *Eberhartum* usurpatorem Ecclesie. Raven. preestitit. *ih.* accipit confirmationem donationum Ecclesie salutarum. nom. 3. permittit symbolum anni Romae, contra ulum antiquum. n. 4. in tualem suscipit *Rotholphum* Northmannum. 171. n. 4. Germaniam petit ad consecrandum Ep. *Bamberg*. *ih.* tributum: S. *Henricum* extitit in Gracot. n. 7. Saracenos fugit: Ornamentum muliere Regum Saracenorum accipit in partem ipsi: *Minanti* Saraceno se venturum ut faciem plenam cellasie, remittit faciem plenam cellasie. 171. n. 5. Damnatus in purgatione liberatur precibus S. *Odlonis*. n. 10. Judas: a calligat illudentes Christum a via visio de Beneficio in Purgatorio 171. n. 6. Epistula: H. ipso accipit S. *Odlonem*: Amicos S. *Romaldi*: *Ticini* synodum vocat pro disciplina Ecclesiastica: *Cur* *senior* dictus: *Scilicet* Burgundis contra invadentes Ecclesie.
- Beneficii IX. pseudopapa effigies, elogium, symbolum in quo, ut Judas Pontificatum exponit sub hact. 171. natalis: exate puer luminis eligitur Papa 171. n. 7. Theophylactus ante dictus. n. 7. mortuus licet turpis receptus ab Ecclesia ut Papa. Excommunicat Archiep. *Mediolani* 171. refert inter Sanctos *Simone* *Anachoretam*. n. 2. Legationem accipit *Boemiam*, & *Polonia*: decrevit non licere rapinas pietatis eorum. n. 3. corruptus a Cardinalibus sententiam suspendit n. 5. dispensat cum *Casimiro* Polono, ne Diaconus redeat ex thorum, & thorum dato tributo sedt *Romane* 171. n. 10. vendit Pontificatum *Silvestro*. n. 10. per vim restituitur *Ursulo*. n. 10. Tradito Papam *Jo.* Archiepiscopo, ad libidinem fecit. 171. n. 10. refertus Papales inter tres entipies. *ih.* post Leonem IX. iterum sedem in-
- vasit. Exitus ejus infelix. Apparet sub specie almi iuxta molendinum. *Demonstrat* ad inferos. 171. Mortuo Leone dicitur iterum irrupisse in sedem. 171. n. 1.
- Beneficii X. entea *Jo. Petrus*, Antipapa insignia, natalis, cognomen *Almus*. Vicia. 171. violentus noctu sedem usurpat. 171. Se abdicat: Episcopio officio privetur. 171. Mors. *ih.*
- Beneficii XI. Pape ante Jacobi Franceti effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo Tribunal Summi Penitentiarie, quasi probatam pifiam erigit. 171. ortu ignobilis. *ih.* & p. 171. Monachis Cisterciensis: Theologus caminus dignitate. 171. An Carmelite fuerit. 171. scribit, cum esset Cardinalis de *Visione* Beati contra opinionem Jo. XXII. p. 171. visio de ejus Pontificatu futuro. 171. dictus Cardinalis *Almus* 171. & 171. Per contemptum eligitur a Cardinalibus: Coronatur: Vaticinium de ejus Pape. n. 1. species corporis: Coniungentes non dicit. n. 1. & p. 171. n. 10. litera de sui electione: orationes implorat: Consensu milia Florentium distribuit Cardinalibus. 171. Sub liberalitate Cardines sibi devinit. 171. sacra pro reconciliatione *Ludovici*, sed i. Regibus non permittitur 171. gaudet de fortuna *Bavari*. *ih.* vaticinium Beneficii in *Philippum* *Valetem*. 171. Rogatus parere *Bavaro* non sedit ob timorem Gallorum. *ih.* *Bavaro* excommunicat, & toto Orbe Terrarum anathema repeti mandat. Recusat ad Gallorum placitum abolvere *Bavari*. 171. excommunicat *Fraticellus* 171. n. 6. *Ferrarii* Obis: *Astensi* concedit iure fidei: *Floris* Regibus in Lombardis confirmat. Bononienses excommunicat, abolvit n. 7. Reges *Ungarie*, *Gallie*, *Anglie* arguit. Excommunicat: Regem *Bohemie* n. 8. *Alphonsum* Regem *Castelle* corrigit 171. unum tantum nepotem dicit Archiep. *Albionensis*: Dicit se non habere consanguineos ut Papa: Ad eum venientes omnes remittit vercos. n. 10. Commendas revocat: Beneficiis viros quare, non viris beneficia: Neptem in uxorem dare renuit Principibus: dat mercedem. *ih.* *Iustitiae* eukor prodicem in aula suscipi mandat. n. 9. Amator pauperum per viros diversos alimenta ministrat. 171. n. 11. Regulares reformat: Mandat ei redire ad monasteria. 171. n. 12. Reformat Clerum *Gallicanum*. n. 13. Provocat *Græcos* ad unionem. n. 14. Legatos suscipit *Tartarorum*. n. 15. declarat quid de *Visione* beati *senferit* *Jo.* Papa ejus predecessor. 171. & 171. n. 16. decretum de *lumpibus* Episcoporum in *Visione*. n. 17. Per tentiam inhibuit *Bullarium* pretium decem. n. 18. Mors: sepultura: *Langetur*: calumnies Gallorum in eum, quia eorum libidini ad indulget. n. 19. Miracula: Epitaphia ante vera: *ih.* Elogia de eo. 171. Squarciafeci cellam de libidine *Beneficii* restituitur edificia 171. Memoriam: *ih.* Sermonem habet in laudem *Alphonfi* Regis *Castelle* de victoriis *Agarenorum*. Done preloia recipit: Cardinales: Scriptis: Symbolum. 171. n. 16. S. Beneficius sedet in *Eremitum* vivens *Gelasio*. 171. n. 16.
- Beneficius Accolitus conspirat in Pe-
- pam. 171. Beneficius Archiepiscopus. legatus *Paschalis* ad *Ludovicum* *Pium*. 171. Beneficius Archiepiscopus. Mediol. conator usurpare consecrationem *Ticiniensis* eiusdem agit *Rome*. 171. n. 5. Beneficius Beneficius legatus ad *Papam*. 171. Beneficius cantor *Romano* *Gallus* docet. 171. n. 6. Beneficius Card. Insuperit *domos* *Formosum* *Papam* mortuum. 171. n. 7. Beneficius Card. S. *Nicolas*. 171. Beneficius *Crisellus* *Cremem* *Venetiis* testuit. 171. Beneficius Episcopus legatus *Zacharias*. 171. n. 8. Beneficius *laleorum* *caput* convenit in electione *Urbani* II. p. 171. n. 3. Beneficius *Ostefalcibus*, vide *Innocentium* XI. Beneficius privilegia data a *Bruno* *Archiepiscopo* *Colon.* confirmata a *Beneficio* VII. p. 171. Beneficiis reformat. 171. n. 13. Beneficiis *Monasteria* recuperant in *Salutaria*. 171. Beneficiis *Monast* recuperant regulam scriptam a S. *Beneficio*, *podus* *pauit* & *memoriam* *viti*: eximuit a *parochione* *Episcoporum* 171. Beneficius collatio ab *Alex. VII.* oblata S. *Ludovico* restituit. 171. n. 15. Regalia quid. *Judicium* de possessorio an ad Regem spectet. 171. Beneficentium entea *dictum* *Maleventum* a *vaticanis* tenent. 171. n. 6. *Idem* Ecclesie *Romene* excommunicatione. 171. n. 7. *terram* *quas* *fatat*. 171. *Bennonis* *Card.* *historia* *falsa* de *Vita* *Pontificis* *19* *calumnies* in S. *Laurentio* *Archiepiscopo* *Amalphanum*. 171. S. *Bennonis* *Miuenfis* Ep. *miracula*, *canonizatio*. 171. *Becia* *familia*. 171. *Bentrevge* de *Tulero* *Cerdia*. 171. *Bentivolia* *Umbria*. 171. *Bentius* *prædictus* *Cingull*. 171. n. 15. *Benzonia* *familia*. 171. *Berabardus* Ep. 171. *Berebachensis* *conventus*. 171. n. 12. *Berebichuodus* Ep. *Brunnensis*. 171. *Berengarius* *Archid.* *Andeg.* *antico* *Sacramentarium* *damnatur*. 171. n. 13. p. 171. n. 3 & p. 171. *Berengarius* *Alonem*. 171. *Bereng.* Ep. *donat* *Cluniacensibus*. 171. *Berengarius* *Comes*. 171. *Berengarius* *coram* *extorquet* *Imperiale*. 171. coronatur a *Jo. X.* p. 171. n. 4. *cedis*. n. 6. *Ecclesias* *spoliat*. 171. n. 2. *captivus* *Othonis* *M. Saxoniæ* *ih.* *Invitia* in *Ecclesiam*. 171. *Beremix* *Cleie* *uxor* *Marii* *Chiffi*. 171. *Berizatus*. 171. *Bernabiz*. 171. *Bernabos* *Viscontes* *tyrannus* *Mediolani* *emit* *Bononiæ*. 171. *favitia*, *tyrannus*, *excommunicat*. 171. *Impedit* *secram* *expeditionem*. 171. *Vincit* *ad* *legato* *Pontificis*. 171. *cerne* *fies* *Clericorum* *excommunicat*. *Bernabos* *Melapina* *suspectus* *de* *propinquo* *veneno* *Leoni* *X.* 171. *Bernarda* *familia*. 171. & p. 171. & p. 171. n. 1. *B. Bernardinis* *Dominicans* *anathema* *vulgat* in *Bononienses* *cupidos* *maritimi*. 171. *aleorum* *erudites* *dicit* *tab-*

- bellis in uento cum nomine Jesu. Concionanti Christus refugiet. num. 9. In Concilio Florentino Græci concionatur, cum ignoraret Græcum idioma.
- 113 Bernardinus Carvassius vicarius Patavii. 745. fugam permittit Cæsar Borgia. 746. deficit à Papâ ad Gallos. 756. auctor Concilii ubi Hispani, in quo nomina scribit absentium. 758. irridetur à pueris. 770. restituitur à Leone. 771. nominatur Papa. to. 4. p. 7. improperat Hadriano VI. p. 24.
- 4 Bernardus Marius legatus ad Gallos.
- Bernardus Sæpes Cardin. legat. Venetis in Turcas decem milia uenimorum. 615
- 3 Bernardus Polenzanus. 456
- 3 Bernardus Abbas Massiliensis legatus Greg. VII. p. 382
- 3 Bernardus de Artigâ conspirat in Papam. 440
- Bernardus Bandinus Julianum Medicum confidit. 676
- Bernardus Cabrera Siciliam redimit Martio Arragono. 386
- 3 Bernardus Cardin. legatus Eugen. III. p. 558. num. 9. legatus ad Anobardum. 573
- Bernardus Carantanus legatus Fridr. II. p. 756
- 3 Bernardus S. Cæcilie Cardin. Glanadæm. 347
- 3 Bernardus Claravallen. Romam venit. Defendit Episcopos Parisiæ, & Senonens. contrâ Ludovicum Regem. 499. scripto defendit Innoc. II. p. 510. p. 512. p. 514. Commem. Pictavensem morbo corripens retrahit ad obedientiam Papæ. 515. adducit in adorationem Innocentium III. Papæ Henricum Anglorum Regem 517. legatus ad Mediolanensem re reconciliat. Papæ, & Carli. 522. deludatur à Rogerio Duce Siciliæ. 522. disputat eum Petro Abailardo coram Rege, & Episcopis Vincie. 528. Arguit Gulielmum de Castello legatum Apostolicum postea Cælestinum II. Papam. 534. Eidem scribit contra Vilelhelmum Ep. Eboracensem. 535. n. 2. scribit toti Curie Romanæ. 537. scribit Eugenio III. 550. Galliam sollicitat ad expeditionem Sanctam. 552. n. 4. In comitis Spirenibus Conradum Imperatorem, Fridericum ejus nepotem, alios cruce signat. Victoriam promittit. 56. A Conrado Imper. fertur in ualis, ob opprimatur à populo. 553. servit tanquam Diaconus Eugenio Papæ sacra facienti. 56. Ob malum eventum sacre expeditionis apologia se purgat. 554. Causam agit contra Gilbertum Porretanum. 555. damnat. Conscribit symbolum Fidei, indignantis Cardinalibus. 556. se excusat. 557. scribit contra Jordanem Legatum Eugenii. 559. Mors. Miracula 660
- Bernardus Dux Saxonie favet Philippo Imper. 722
- Bernardus Ecclesiæ Pisanæ V. 722
- 3 Bernardus Ep. Tridentinus adest comitiis nomine Cæsaribus. 514
- 3 Bernardus Ep. Papiensis. 514
- Bernardus Ep. Constant. propugnator fœdis Romanæ. 425. n. 12
- Bernardus Ep. Vindob. 405
- 3 Bernardus Guistavus Badensis Cardinal. 660
- 3 Bernardus Justinianus legatus ad Papam. 667
- Bernardus Malaspina hospicio recipit Leonem X. 775
- Bernardus Maciejovvlebi Cardinal. legatus ad Polonos. 500
- Bernardus Nanus. 632
- Bernardus Navagierius Cardin. 470
- Bernardus Negretus Dux Egeroniensis Gulsis. 526
- 3 Bernardus Obiginus Gallorum ductor. 725
- 3 Bernardus Odescalcus asylum præbet Michæli Gillerio, seu Pio V. p. 493
- 3 Bernardi Odescalchi gesta. 5. Pium V. R. P. defendit à furore populi. 5. num. 2
- 3 Bernardus Parmensis Ep. 514
- Bernardus Parmen. Ep. dissuadet Friderico V. cedere investituræ Episcoporum. 460
- Bernardus patruus Caroli M. descendit in Italiam. 327
- 3 Bernardi Redonensis Cardinal. interitus. 523
- 3 Bernardus Rex Italiæ reducit Stephanum Papam Romam. 414. n. 3
- 3 Bernardus dispositio inter Catholicos, & Lutheranos. 58. ad Lutherum declinat. 58.
- Bernardus ecclesiæ revocatus ad regni. 340. n. 3.
- 3 Berna uxor Henrici IV. Imper. repudiatur. 342. n. 9. coronatur ab antipapâ. 392
- Berna uxor Philippî Regis Francorum ob inluriam ultam vino Sancto, repudiatur à marito miserè obit. 435. n. 5
- Bertharius occiditur à Sarracenis. 69. num. 2
- Bertoldus Andecis crucifiguntur. 677
- Bertoldus Duci Carinthie scribit Greg. VII. p. 168. n. 7
- Bertoldus Ep. Brementis. 641. ingratus Ansbarto. 65. Præbenda donatur ab Archiep. Colon. 58.
- 4 Bertoldus Halierus Lutheranus victus in disputatione. 57
- 3 Bertoldus Laringis crucifiguntur. 677
- Bertoldus Imperator: se abdicat ob timorem. 722
- Bertoldus Patriarcha Aquileiensis. 551
- Bertoldus Tullenus educator Leonis VIII. p. 457
- 3 Bertoldus Ursinus Senator Romanus. 496. n. 6. lapidibus obruitur.
- 4 Bertranda familia. 471
- 3 Bertrandus Pogetus Cardinalis, nepos Io. XXII. p. 447. arma gerit in Ludovicum Bavarium: 58. iniquitatur in Inc. regnam. 579
- Bertrandus de Raucio Comes Mortis Causæ Inquisitor in Rejicidas Andreæ Voglaris Regis. 478
- 4 Bertheucus Contarens ex electoribus Imperii Constantinopol. 716
- 4 Bertheucus Gradonicus. 484
- 4 Bertheucus Valerius. 576
- 3 Bessarion Cardinalis bibliothecam suâ legat Venetæ Reip. 524. proximus Papæ, repellitur ab Alano Cardinale Avenionensi. 567. ejus oratio in Mantuano Concilio contra Turcas. 609. lacrum portat Andreæ caput. 635. p. 636. timidos subseribit legum abrogationis, quas juraverat. 641. dissuadet legationem ad Turcas. 650. magni facit Sixtum IV. cum iste esset frater minorum. 665. ei purpuram pro-
- curat: 58. Nicænum spernit Papa fieri, & prius pacifici. 666. legatus ad Gallos, & malè habitus, ex marore obit. 668
- 4 Bevilacqua familia. 467
- Beyer familia. 65
- Beta Vide Theodora Beta.
- 4 Biblia non est legenda materno idiomate. 726. n. 2. Theotonice translatâ à Luthero quantum damni intulerit. to. 4. p. 13
- 4 Biliandæ familia. 199
- 4 Bibliotheca Palatina Romam missa. 333
- 4 Biehl familia. 711. & to. 4. p. 563. & 611
- 4 Biebia familia. 610
- 4 Bignamia tolerata. 66. n. 2. occit ex duobus coniugis licet unum sit nite baptismum. 189. n. 11
- 4 Bilibi familia. 82
- 4 Billebia familia. 142
- 4 Bimia familia. 225
- 4 Birelia familia. 294
- 4 Birinus Occidentales Saxones, seu Grossfor conuertit. 295. n. 5
- 4 Biachi heretici. 429
- 4 Blachis Valachie princeps ferus, immanis, ferrox, viginti mille subditos pulo adigit. Turcas insequitur. 613. à draconis fratre expoliatur principatus; carceri datur. In bello perit. 614
- 4 Blacca familia. 328
- 4 Blanca familia. 803 & to. 4. p. 408
- 3 Blanca Ducissa Mediolani Mantuanum venit invincere Cocleum. 607. auxilia confert in Turcas. 608
- 4 Blanca filia Caroli II. Regis Siculi desponsatur Jacobo Arragono. 512
- 4 Blanca S. Ludovici Regis mater vult visitare Innoc. IV. p. 13
- 4 Blanca Rangona honorificè suscipit Jo. Medicum fugitivum. 770
- 4 Blanca uxor Petri Regis Castellæ veneno subleat. 501
- 4 Bianchina familia. 525
- 4 Bianchetta familia. 536
- 4 Biandrada familia. 283
- 4 Biandrata familia. 468
- 4 Blondus Flavius. 539
- 4 Blanesca familia. 355
- 4 Blarius Ep. Samacensis abjurat christianismum. 16
- 4 Blasphemi punitendi. 48. n. 2
- 4 Boanerges quid. 6
- 4 Boesteria familia. 10
- 4 Boehinga familia. 503
- 4 Boco comes. 15. n. 5
- 4 Boemi, vide Hunsæ.
- 4 Boemundus filius Roberti Northmanni arma trahit in Græcos. 391
- 4 Boetius æquus à Theodorico ob fidem Catholicam. 247. n. 2. mortuus terre tyrannorum. 58.
- 4 Bolana familia. 504. p. 220
- 4 Boleslaus Polonus coronatur à Silvestro II. p. 194. n. 2. tributum solvit Ecclesiæ Romanæ, hostis S. Henrici. 413. n. 5. Mortuus à S. Stanislao, excommunicatus à Greg. VII. p. 395. n. 2. S. Stanislao lacerat, laceratur à canibus. 58.
- 4 Boleslaus Polonus dispositionem coniugium Sobislavæ perit à Papâ. 416. n. 5. iuvatur ab Innocentio III. in filium rebellem. 713
- 4 Bolongna familia. 336
- 4 Bonacofis familia. 218
- 4 Bonaventura de Padua Cardinal. S. Cæcilie. 365
- 3 Bona fides in matrimonio quid agat. 712

- Papam negat. 389. Infidius tentatur. proditorum Francicum Agnoscens punit. Concilium negat et obert in Gallicis. Henricum excommunicat Regem Castellae. Ab Anziz in propugnator, sed ab eorum Rege Ricardus deiecit. 390. Legatus Petri de Luna tumidus insipit, cum eis alteratur. Mort. 391. Insuperavit potestatem, si eorum subire voluisset cum muliere. Sepultura Episcopum. 392. delinens Episcopos 393. ferit 394. Jubileum celebrat. Calumniam de eius avaritia in occasione Jubilei. 395. Tres Episcopos deputat in exco-
municatores, qui abuterentur facultate Jubilei. 395. Male audit: avaritiam exco-
municatores n. te. Eis principatibus emittit. Sororem tradit Comiti S. Flavio, qui occidit a marito. Hunc ducem Ardege declaraverat. Eius cum sanguine extremam pronuntiat inopia. 396. Eius curia venalis. Vindicat S. Patris patrimonium. 396. Adificia ab eo extructa. o. 13. Calumniam Niam in Bonifacium de Annatis. nom. 14. Excommunicat Malactiam de Malactia. Plures tyrannos praefecturis donat ne colore cum Antipapa 395. Plura donat Francico Mantuano quasi censu unius accipit. 395. Errat, quasi profugus. Romam venit ex potestate urbis imperio. Flacidus domus Romanus. Eludit infidias Albarum. Elegia de eo. 396. 397. eo moro; onus ex confanguineis victos docet Legatus antipape. 401.
3. Bonifacius Apollonius Russi. 18. n. 4.
4. Bonifacius Bevilanus Cerdinens. 467
5. Bonifacius Comes Novelli de Donatores ab Antipapa Corbarium. 444
6. Bonifacio Ep. Regensis. 278. n. 18
7. Bonifacius Monserratenis Dux sacre expeditionis. 715
8. Bonifacius M. Ep. consecratus a Greg. II. Legatus ad Gentes. 324. n. 4. Germanorum dicitur Apollonius. 39. ultra centum milie hominum baptizavit. 364. n. 10. reitiam reddit per litas / accharie. Paucis villacionis fuit. 365. n. 5. licentiam petit synodum vocandi: curiam oculis Romanam: synodum congregat: arguit Papam de simonia: ob. moxur a Papa talia non scribere, & non rebaptizare: baptizatos vitia latine: alii synodum vocat in haereticos. Creatur Ep. Mogun-
zianus. Haereticos Rannam remittit: coronat Pipinum Regem. 365. n. 4. scribit Stephano II. sedem Trape-
zensem afferent imponem in Cheloni-
si. Stephanum consecrat martirium. 374. n. 6.
9. Bonifacius reginariorum comitatur Stephanum Papam. 372. o. 3.
10. Bononia rebellis a tyrannia dilaniatur. 399. excommunicatur ne tyrannidem in Legatum Apolloniam. 460. vander-
dicitur a Populo Vicianti. 398. rebellat in Urbanum VI. nomen eum dicit in quo Bononia dicit. Spernit Clem. VI. Antipapam Urbano reconciliatur. 368. nomen eum in laudem Pauli. II. 694. Sacerdotis in appata erga S. S. Eucharistiam. 776
4. Bononiensis pluribus privilegiis donatus Greg. p. 306
4. Bononia Id. 110. o. 7
4. Bononia familia. 339. p. 429
3. Bonus Ep. Regis diuissat Hen-
rico V. renuntiat Invenitur Episcopo-
porum. 460
4. Bonus Venetus furtipet corpus S. Marci. 1. n. 4
3. Boniti familie. 30
4. Bononie familie. 78. p. 346. p. 387
3. Bora familia. 18
3. Borgie familie. 472. p. 376 insignie. 709. p. 718
4. Burgia. 318. p. 334
4. Borromea familie. 631. & p. 660
4. Borstia familie. 474
3. Borius Dux Ferrariae. 398. tercenta milie eorum offert in Turcas. 681. Dux creatur a Paulo II. magni pompae. 643
1. Botu Atelae occurrit. In VIII. p. 60. n. 5 edipatur ab eodem. 16
2. Botu gener Othon. III. arguitur a Silvestro II. p. 194
4. Botuella familie. 310
1. Botus schismaticus Io Czeilianum. 144. n. 4
3. Boves sub pelvi font. Principes. 400
4. Buxilla Rex Tertiarum. 237
4. Buxie familie. 219
4. Buxie familie. 755. to. 4. p. 10
4. Buxadana familie. 316
4. Buxant domus. 634
3. Buxale Senator Romanus seditionem sepius in Alex. IV. p. 24. reconciliatur: sepulchra. 366. p. 428
1. Buxantius benedictur a Jo. VIII. p. 60. o. 5
3. Buxa Cardinalis Placentinus. 306
4. Buxburgie familie. 474
4. Buxerodia familie. 309
4. Buxensis Ecclesia Colonensis. 78. n. 9
3. Buxna familie. 307. o. 9
4. Buxentia familie. 236
3. Buxeriores minoris praefecturae. 680
3. Buxa familie. 91
3. Buxitae monenti ne Avenionem redeat Urbanus V. non creb. 377. en deluferi Greg. XI. p. 343
3. Buxanti cuvaris sedente Bonifacio. 403. p. 9
3. Buxonette familie. 716
3. Buxa Martyres veneratur, quos Ir-
ridet Papacrocibus. 315
3. Buxa familie. 63
3. Buxa familie. 341. p. 474
3. Buxichillas Regina monetur a Greg. M. 278. n. 19
3. Buxa frater Othonis M. Archiep. Colon. pallium impetrat ab Agapere II. p. 113. n. 5
3. Buxa auctor Carthusii charus Urbanus II. p. 428. Episcopatum dimittit. 455. n. 14. Palchalam arguit ob privilegia datum. Hanc V. p. 363. Abbatia spoliat ab eodem. Causa exco-
municatio. Eius institutum frequenter in Alex. IV. tom. 3. p. 65. n. 7.
3. Buxa Archiep. Colonien. 213
4. Buxitantes Duxes auxilia Venetis mittunt in Turcas. 639
3. Buxa Deo volente, quodque eruditum hominem. 541
3. Buxitatus Boemus Sacris Poloniam spoliat specie pietatis. 218. n. 3
4. Buxala familie. 373
4. Buxonum familie. 83
3. Buxa avis ferax. 436
4. Buxafoca familie. 436
3. Buxapadula familie. 496. to. 4. p. 433
3. Buxaparcia. Buxit. 473. n. 4
3. Buxaparcia familie. 493
3. Buxa Procerus. 119
3. Buxa Ep. Halberstaden Cadalo ante-
pam defendit nomine Henrici IV. p. 333. n. 2
4. Buxa familie. 135
3. Buxiculus. 417. foveat Antipapa. 410
3. Buxiculus Auximi tyrenus in se-
dum cum Turis. 639. suspensur. Buxala familie. 708
3. Buxari ad fidem conversi consulunt Nicolaum Papam. 45. n. 13. vexillum caude mutant in Crucem. ob. petunt Martinum in Ep. non impetrant. 35. n. 8. Bulgaria in pertinet ad Gregos, vel ad Romanos. 16. n. 1. f.
3. Buxari Ecclesie restituit. 326
4. Buxalanga familie. 69
3. Buxilla familie. 619
3. Buxardus decreti impetrat a Zacharia Papa. deponendi Chelipreum Regem. 365. n. 4. Inter Sanctus refectur a p. 137
3. Buxardus Ep. Halberstaden. 316. n. 6
3. Buxardus Miteris Ep. Schinailus perit. 277
3. Buxardus Ep. Buxacensis cum pecuni-
emere non potuit et Tolentani Archiep. a Paschali II. declinat ad schismaticos. 455. n. 12. Buxardus deus per ironiam nomine Alvarus. Com-
municat Archiep. utipat. 474. n. 5. excommunicatur: Insignia. Vixit sedem / etri conat Galafus II. nomine Gregori. 475. utrumque occupat. 487. Excommunicatur, exhibetur, Regiosus. In Moutieris pertinet destruitur. 488
3. Buxa familie. 236
3. Buxa familie. 348
3. Buxa familie. 317
3. Buxantium expugnetur a Cruce signatis. 716

C

3. Cabana familie. 679
3. Cabrera familie. 366. n. 7
3. Cadabos Ep. Paternis antipapa. Vi-
de Honorium II. p. 310
3. Cadola familie. 496
3. Cadurci Accademia. 230
3. Caeilianus Ep. Africanus infamula-
tur in Romano Concilio. 142. n. 4. Brixiam mittitur a Constantino causi
pacti. 143. innocens declaratur. 146. n. 4. & pag. 145. redit in Africam. 146. a. Constantino declaratur innocens. 146. interam abfolvitur in Concilio Arelatensi. 151. n. 9
3. Caezar Aetilius moxus agnatus Al-
phonsi Ducis Ferrariae usurpat. 464. Mutinam. Reginum occupat ab im-
peratore: excommunicatur. 465. Ferraria cedit. Obtinet Ducis titulum
pro Mutina: Caezar Baronius Confessor Clem. VIII. pag. 433
3. Caezar Bus instituit Ordinem Cleri-
corum Regular. doctrinae Christi-
anae. 588
3. Calafaria familie. 484. to. 4. pag. 10 & p. 607
3. Caezar Farasulius Caezar Legatus 83
3. Caezar Farasulius exder. 437
3. Caezar in Burgis notus Alex. VI. & Iacobi Romani. 709. notitia. Romam venit Papa contradicente. Caezolis creatur. Papam exeat in Acri-
gonios ob non impetrata spolia. 713
3. Principum domus Neapolitano, & pinguibus Ecclesie beneficiis. 714. expu-

expugnat arcem Offici Turcas exiit in Gallos. 715. obfides abducitur a Calais. Fugit habens agnitionem. 717. Honoris obvium fratris Ducis Gandie. Cedit frater in Tyberim prociat 718. Dispositionem imperatorem pro nuptiis Regis Ludovici occidit. ut vendat. 721. Veneno Legatum tulit Apollonem quia revelavit. Purpuram deposuit. Dux Georgio Ambaciano. Ducem accepit Valensium a Regis Gallie cum penfione. Uxorem ducit Carletam Alabretam. 722. Expugnat Foroliviensis. Veneno tollit In. Borgiam Cardinalem. Altorum Manfredum juvenem pulchrum benefice foliat. & via. 723. Movet in Bentivolis. a Gallis pellitur. Prodit amicos Honoris. 724. Astro peccat uter Incolam. & Faciam Compont cum Bentivolis. a Guidum Ubaldum Measorensem Ducem prodigie foliat. 726. Cum Urfinis fecus inu. eodem tempore foliat. necat. 727. totum ditionem Romanam terrae complet. & Venenum paratum Cardinalibus. & ditionibus Romanis ipse bibit. sed vergetate atate fuprat. 728. Moruo Papae Alexandro Romae foris. Secedit. 733. Petrus ab Urfinis in Vaticano tuerile comitit Pontificia. Colluditor in arce Hadriani. 735. illebus promissus Juliani Cardinalis. confentit in eius electione ab Papam. 745. Plures Civitates ad eum deficiunt. Alias deponere offert in mano Petri. Carceris mifus. retrahitur in custodiam. elabatur ad Hifpanos. 746. n. 7. Carceri datur. Post tricenarium folutus miferi epulatur. 747.

1. S. Cecilia nupti tradita fuerat fponfo virginitatem. 72. n. 4. coronatur cum fponfo ab Angelo. 400. filii predicatione convertit ad Christum. & martyrium: bona fua legat pauperibus. & elogium: & invero corporis fub Palchali I. p. 424. n. 7. fub Clemente VII. p. 425. n. 8.

4. Carax Spina fciaris. 253
2. Calais Regina Perituram fugit Byzantium ut hat Christiana. 378. n. 3. Carax non est iudicare Ecclesiastica. 107.

4. Carera familia. 62
2. Calani heretici. 43
2. Caietana familia. 471. & 610. extinguitur ab Alex. VI. p. 721. & to 3 p. 104. & to 4 p. 415. & 535.

4. Caietanus Thienus institutor Ordinis Theatini at p. 6. Inter beatos 334.

2. Cui P. M. effigies. & symbolum. & alium. n. 114. & p. 427. allegorizans. n. natalis. 115. n. 1. & 117. n. 2. vixit concitotiffime. n. & Epifola de hierarchia Ecclesiastica. & fidei mysteris. n. 3. mandat Chromatio fides in domo fufcit. ere. 116. n. 5. concio ad fideles. remanet in urbe legens ordinat. Sebastianum dicit defensorum Ecclesie. sanat infirmos. & in cryptis fideles inlruit. 117. n. 7. Sudas baptizat. 117. n. 8. Thortatur virginitatem & baptizat Claudium cum duobus filiis. 118. baptizat Caium. Holiem offert pro Salonna. domus ejus convertitur in Ecclesiam: martyrium. fepultura. o. um. 9. ejus Ecclesia reftituitur. reliquie ubi ordinatores.

Calphas quo titulo damaret Christum. 102.

3. Calixtus Sultana Aegypti exiit Christianus in Turas. 696.

3. Catus Silvianus. 800.

3. Calabria feudum Ecclesie Romano. 12.

3. Calanea familia. 452.

3. Calatrava equites. 116.

4. Calba familia. 617

3. Calenus cubienficus. 316. n. 1.

3. Calendino Ep. Antiochen. confirmatur a Simplicio Papa. 120. n. 5.

3. Calpodii antiocha confultur Callixtum Papam. 70. n. 10

3. Calices ligni prohibiti. n. 3. facti argentei. 18.

3. Callianus Ep. Constantinop. congregat synodum erratam. 338. n. 3. Romanum relegatur. ibi panem modicis a Pan. 342. n. 1. Pide Gallinicum

Callixti P. M. effigies. & elogium. & symbolum. 68. natalis 69. n. 1. junium indicit quatuor temporum. 69. n. 3. die natali Callixti diti confagranter Romanis. 70. n. 5. primas templum extitit Deipara. n. 6. eximierum erigit lo via Appia. n. 7. vult pernitibus sacerdotibus oon folum indulgenti. fed etiam honores refutit. p. 69. & p. 70. n. 8. telles contra sacerdotes vult omni exceptione maiores. p. 69. & p. 70. n. 9. martyrium. fepultura. ordinationes. 70. n. 10. baptizat Palmarium. Simplicium Senatorem cum familia. Felicem cum uxore: eom confultur anima Calpodii. Sanat militem. 18.

3. Callixtus II. Papa ante Guido Archiep.

Viennois recusat Palchalem II. Papam communicare cum Henrico V. p. 463. Henricum excommunicat. 18. & p. 483. effigies. & elogium. & symbolum in quo ut moyses tardioris liogues fpecte reculat Pontificatum. 481. Regia natalis. officia: an Monachus. Legatus Apollonius. nondum Cardinalis adeli Concilio Romano. 483.

adue vivente Gelafo lucceror designatur. u. a. eligitur. 483. divinitus monetur electoni acquirere. n. 5. Principes certiores facit. n. 5. confecerat Tortilinum Archiep. Eboracabfolvit Concilium Rhenense. in quo excommunicat Henricum Anglorum Regem. cui privilegia antiqua confirmat. 486. Rogat ab eod. admitti Turilium in poffeffionem fui Epifcopatus. nre impetrat Mandat admitti fub pena excommunicationis: dat S. Norberto facultatem prediandi Evangelium. Plures confecerat Ecclesias Privilegia confirmat Ciftercenfibus Ecclesiis Viennois. & Compellentibus dicit primates. Anglis fupedit potius Compellentem peregrinari. quim Romanam ad coercendam avaritiam Romanorum: 18. Lombardos vifitat. 487. Ecclesiam Pifis confecerat. Holpicio acceptus a Rogerio Ep. Volter. Ecclesiam confecerat Volater. Roma venienti occurrat eum ramis: parvulos etiam humaniter excepit. Iudex occurrat. 18. Caffinom petit. Troiam venienti Vvilkelmus implet Seratoris officium. Inveftit eum ducentum Apollie. o. 7. decide lites Caffinensem. loobedientem paffus Abbatum S. Mariz Capuanorum. 488. Le-

gatus audit Ludovicum Gallorij Regis Burdunum expugnat. damat ad monasterium. Victoria pingitur. Turres Concilii Frangipois deturbat: 18. Henricum Imperatorem reconciliat. redimit Inveftituris Epifcopis. 489. celebrat Concil. Lateran. 488. Plures memorie Callixti II. Romae. familiarum habet S. Norbertum. n. 8. Othonem Bambergenfem mittit ad cooverfionem Pomeraniz. n. 9. dona S. Petri collata. Edificia. 490. n. 10. Mors. fepultura. Cardinales ab eo creati. Scripta. Signa. Car feuto gentilitio Crucem ad eret

3. Callixti III. Antipapa antea. & Papi Abbatis Serumenis flemma geotillit. 630. vicia. 18. punitentia. 640.

3. Callixti III. Papa antea Alphonsi Borgie effigies. & insignia. & elogium. & symbolum. in quo cognatus refuit exemplo Christi. qui reperiis in templo od inter cognatos. 264. oastalia. Juris fludia. publicis docet. A fecretis Regis Alphonsi. Canonicus dicitur a Petro de Lnoa. 165. Clementem VII. Antipapam reducit ad obediendum Martini V. Coram coarbitrat. Epifcopus Valentinus creatur: 18. Mitius a Rege Alphonsi ad Concilium Bafilienfe prudenter declinat. Legatus ad Eugenium pro pace. Cardinalatum refuit oblatum ab Eugenio. ne videretur defertore Regis caufam. 367. n. 3. Cardinales S. S. Quat. Concoctorem. Modestia. Ecclesiam Maioriceam refuit. quia expebat Valentinum: vni coentibus Ecclesia. & virgine. n. 7. more Prophetie flora prodit fibi. & alia. n. 8. eligitur Papa. elogium de ea. 368. Varietia de eus Papatu. n. 9. Senex bis in coronatione defecit. n. 10. nomen Pontificis alsumit. antequam fecti delatus: vultu belium in Turcas. n. 11. Cruciatum inditit. 169. Inter Nonam. & Velfperam mandat pofferi campas. & datus Indigentis. pti. qui ter recitent Ave Maria. & Pater. Alia preces fufitit Nimmima in quo votum expeditiois. Orationes ad eum. S. Antonium nomine Florentie. Legatos mittit ad Reges in Turcas. decimas concedit Ecclesiastica. 170. Armat fexcentis tricenies. Militem feribit in auxilium Uogrie. Viftoria Panonum in Turcas. In die exaltate Crucis incipit erucifignare milites. 171. Ioynt dicitur ingratus erga Alphensium Aragonum. Poffolatus in piffis Alphonsi non annuit. Pictinum excommunicat. Queritur apud Gallos impediti Sacram expeditionem. Sollicitat Regi Lufitaniz. Mithram. aliam. oppignorat ad influendum claficem Predicte mortem Caroli Francorum Regis. od difturbatum expeditionem in Turcas. 173. Auxilium adest Georgio Caffrieto. Petrum Ludovicum Borgiam damat ad carceres. od expellitum Cypri Regnum. Mala fama laborat od avaritiam nepotum. Omnia profundit in bello Turcico. ut & quandoque deficerent viqz neceffaria. 175. Mandat B. Iacobo Picenti purgare eum. apud Imperatorem de calumnia ad avaritiz. 175. Auxilia Christianis fubmittit in Turcas. 18. Prohibit Mathie Ungarie Regi pacifici eum Turcie. 176. Perfia. Tartaros. & Ethiopes exiit in Turcas. n. 15. Alias naves mittit

- mittit in Turcas. Michaellem Bergiam mittere in auxilium Castrioli: *ib.* Refert inter Sanctos Vincentium Ferrerium. n. 16. Sic Edwardum Regem Angliæ n. 57. Officium Transfigurationis in fuit. 575. Obsequi epiphaniæ, sepultura. Templum restituit S. Priscæ, & magnæ Urbis, ut ex omnibus. n. 18. Dices animi. Pecuniam reliquit ad bellum Turcicum. Eius apothegmata. Memoriz de eo. Nummularia. 576. suorum culpam laborat Callisti memoriam. Duos fororum filios unum die die Cardinales. Petrum Lenaxolim nepotem dicit Ducem Spoleti, gratificat copias Pontificis. Littera intentat de tegno Neapol. Ferdinando filio adulterio Regis Alphonsi. 18. delinquo sepulchri. 564 & p. 557
- Callisti heretici. 38
Callistus Ignoræ Græcorum Iconoclastarum. 374. n. 5
Callipuli Pontiani effigies, (ymbolum, clogium, 73. natalia. 74. n. 2. ethimologia nootilia. 73. scripta. 74. n. 3. martyrium. n. 5. sepulture, ordinatione: *ib.*
- Calvisi calumnie in Jo. XXII. p. 440 nique ad finem vite.
- Celivini natalia. Sacris Initiatorum. Erroribus imbutus à Melchior Volmaria. Igni delictorum. Fugit ad Luthero. Auditor Sacramentarium. Negat Christum in Coma. Tentat inficere Reoatam filium Ludovici XII. Regia. Geneum fugit. 158. *Idem* viduum dicit: blasphemam contra realem Christi presentiam in Eucher. Galliam corrupti. Prædicantes mittit in Americam. Obiit demone invocans. 159. hogens fuscitate mortuum, verè occidit. 181. Galloco corrupt. 216. mors horrenda: Scorpium, canis rabidus dicitur. 280
- Camelodulensis Abbatum Vengedien: *ib.* receptum. 310
- Cameraria (familia). 541
- Camilla Blanchina mater Gregor. X. p. 525
- Camilla Barbadora mater Urbani VIII. p. 539
- Camillus Pamphilus nepos unicus Innoc. X. p. 573. eligitur Cardinalis. 576. Abbatia donatur à Mazzarino. 577. matre initia dicit in uxorem Principem Rossani: relegatur. 594
- Camilla Perera soror Sixti V. p. 597
- Camillus Aitilius Cardinalis adoptatus in nepotem ab Innoc. X. aulæ deportatur. 584. p. 594
- Camillus Columna carceri datur ut infidetur Pauli IV. p. 219
- Camillus de Meximis Cardinalis. 660
- Camillus Pando legatus ad Turcas. 715
- Camillus Rosignolensis frater Clem. IX. Ricam vocatur. 628
- Camillus Sfondratus nepos Gregor. XIV. Cardinalis. 430
- Camillus Ursinus negat Parmam tradere Ottavio Farnesio. 113. renuit obedire mandatis Pauli III. quæ morientis. 154. pecunia arrepta restituit Julio III. p. 166. Præfatus urbs. 318
- Campana familia. 69
- Campana sine pilis quid? 144. n. 6
- beneficentia Campanæ. 144. n. 6
- Campanarum usus quando. 281. n. 2.
- Campania solum Ecclesiæ Romanæ. *Petr. Rom. Tem. V.*
311. n. 4.
- Campanas pulandi mos vergente die in noctem curi & de ei indulgentie. 239. n. 7
- Campegia familia. 42. & 98
- Campi Bassi familia. 557
- Camponella familia. 605
- Camporum familia. 367
- Camulus elinguet, orbat Leonem III. Papam. 407. n. 2
- Canalis familia. 643. & 651
- Candelabra. 144. n. 8. curi. 145
- Candelarum usus in Ecclesiâ quando? 144. n. 8. an possint accendi in cæmeteriis. 145
- Candida familia. 553
- Candidianus fautor Nestorii subvertit Theodosium Imperatorem. 503. n. 4
- Canonizatio prime Sanctorum solennitas. 415
- Canozario S. Hugonis uno Anno post obitum facta. 501
- Canonizatio Sanctorum cautè facienda. 18. an præiudicium mortis Canonizantis. 31. n. 18
- Canovia femille. 696
- Cantacuzenus vocat in auxilium Turcas. Byzantium occupat. Orphanos Turcarum Regi det gratui silium suum in concubinum 285. detruclit in monasterium. 298. n. 1. p. 299. n. 9
- Cancrinia familia. 605
- Cantuarianis Ecclesiæ privilegia. 447 num 3.
- Capecia femille. 650
- Capella familia. 636. & 773
- Capitatio tributum solum ab Ecclesiæ de Bruto agro. 315. n. 4
- A Capite non licet mēbra recedere. 454
- Capitruha familia. 99. & 222
- Capota familia. 304
- Capotol familia. 584
- Caporini undè. 77. num. 21. urgente anathemate, Venetiis secedunt. 504
- Capranica familia. p. 504
- Capitvorum redemptio sit etiam xre sacro. 232. & p. 301. n. 3. ex ordine instituta. 707
- Capuens Synodus damnat Bonosii hereticum. 181. n. 12.
- Capua quando accepit Episcopatum. 146. solum Ecclesiæ Romanæ. 312
- Caracallæ Imper. vitia. 66
- Caracciola femilla. 365 & 792. & to 4. p. 607. & 281.
- Caraffa familia. 365. & 668
- Caraffa familia. 41. p. 32. p. 31. n. 220
- Caraffa, relegati à patroo Paulo IV. 219
- ad Hispanum Regem confugiunt, cum quo pacifici offerunt, sed repulsi. 220. sol 10 Romanorum in eorum. & p. 441
- Insidia tollunt. Nomen prohibent. 421. p. 445. cepit damari à Pio IV. p. 524. p. 533. restituit à Pio V. p. 305 & p. 564. p. 610
- Caranza femille. 657
- Carbona femille. 382. to 4. p. 405
- Cardinalis, cui os non est apertum, an habeat votū in Conclavi? 690. quæ vacant leges edere possit, quæ frangeant Populi futurum: *ib.* lunt cives Romani. 691
- Cardinales an præcedant Principibus regij sanguinis, a 79. sunt principes in Ecclesiâ, non principes Ecclesiæ. 405
- Cardinales quando vocem habent in Conclavi? & lingua solum. 312. n. 7. & 379. to 4. Vestrus, familia, conditiones quales esse debent. Manera ubi accipiant. Regum protectionem non
- subeunt. Reformati à Martino V. 476. dubius venientibus eo Cardines occurrunt. 690. rubrum birethum eis occurrunt in conspectu. 652
- Cardinalibus decernunt titulus *Emmentium*: Regibus exceptis 554. omnino Cardinalium à Regibus facta non semper exaudita. 557. iust omnes æquales licet regia (surpe in morte). 594. prohibiti pullati incedere in nomine suorum. 620
- Cardinalium numerus, ætas: locus semper debet vacare. 405. Quamvis debent eligi ex Ordinibus Mendicantibus: *ib.* Cardinalibus Regularibus datur pileum rubrum. 415
- Cardinales an præcedant Regibus. 135. soli eligant Papam. 763
- Cardinalium numerus augetur à Greg. III. p. 361. n. 10. prima mentio sub Stephano V. p. 381. n. 3
- Cardinalibus Gelerum rubrum dat Innoc. IV. p. 9
- Cardinea familie. 213. p. 504
- Cardona familia. 216. & 260. & to 4. p. 51. & p. 497.
- Carille familia. 470
- Carini Imper. cades. 116. n. 4
- Carmenolæ crudelitas in Panoones victos. 497
- Carminellarum Ordo confirmatus Ob mutationem habitus expulsi de Carmelo. 105. n. 3. Origo, reformatio, filii, reformatio à Virgine Theresia to. 4. p. 371. n. 18. inuultis censuris notati à Papebrochio. 315
- Carmelitæ sapientia sanctitate florentes. 42. n. 1. Thelaphorum suum dicunt.
- Carola familia. 617
- Carola Regine Cyprî Ludovico nobile Sabaudæ; Romam fugit. 612. Roma obit. 681
- Carola Catharina Trimallie Conditi mater Calvium abjurat.
- Carola Alebreta nubit Cisterii Borgie, soror Regis Navarra. 489. 721
- Carola filie Frederici III. Regis Neapol. spernit nuptias Casarie Borgie. 722
- Carola Regine Cyprî Romæ alitur liberalitate Pepi. 681
- Carolanorum Francorum Principes adit synodo. 365. n. 3. fit monachus, oves pulcit. 166. n. 1
- Carolanus filius Caroli Calvi excommunicatur ab Episcopis, carceri traditur à patre pro eo intercedit Hecden. II. p. 53. oculis orbatur, detruclit in monasterium. *ib.*
- Carolanorum nepos Caroli Calvi irruit in patrum. 59. n. 3. Romam spoliatur coronati Imperator. n. 5
- Carolladine Archid. Ulrimsberg. 781
- Carolus II. Rex Angliæ proficitur lex Catholicorum Romanorum. 65
- Carolus II. filius Regis Caroli Andegaven. captivus Hispanorum. 58. liberatur. 181. pacificatur cum Jacobo Aragonio. *ib.* Cardinales duæ inceptat discordes in electione Papæ. 135. Viarpat dextera letas Cardinales: edort Conclavium V. p. 31. Nepotibus evocat. 137. Pecunia solvit Iacob Aragonio: redimit Siciliam, & deludat. 157. Pecunia nutuo eripit à Bonifacio VIII. *ib.* Carolus filius Regis Bohemie veneno tratur. 276. electus Imperator confirmatur à Papa. Victus à Londinensibus.

Iterum victus pacem amittit in bello. 273. Neapolim praeterea Roma fecit cinctum mixta ad Papam 277. Coronatur à Legato Papae. 297. iterum convocatur Romae. 299. n. in. Arguitur à Papa, quod Clericos iudices. Immutantes heretice Ecclesiae: à. negat munus in Turcia. 300. ut diaconus adlat Urbem V. iacta fuerunt. 310. implet haec officium. à. Romae coronatur à Urbano V. p. 318. Carolus III. Regi Francie scribit Jo. X. Papa. 319. n. 6.

3. Carolus V. Rex Hispaniarum Imperator negatur à Leone X. p. 797. ab eo discedit ut cum Imperio retinet regnum Neapolitanum. Scriptum demorat Lutherum. 797. conspiratio Lutherana in eum: à. sedus init cum Leone X. Gratias Deo agit, quod bello petitus à Gallo. 797. Occupat Ducat Mediolanensem: à. Parma, Placentiam restituit Ecclesiae: à.
4. Carolus V. pernitet non incubuisse lictis. Magistrali habet Inducium VI. p. 6. n. 8. Rex Hispaniarum odiosus Hispanis ab ministris Flandris. reprobat decretum Norimbergae; prohibet Sprevia comitia. 443. mandat decretum exequi in Lutherum 67. Arguit legatos Protestantium: relictis eorum Confessionem. Pium medicat eorum audiam. 61. Dictum indicit Augustianum pro concordia Religiosis. Insidiat Lutherorum in eum. Comitat 55. Eucharistiam aud capite, cum facie in manu. 64. Coniunctio prohibet excepta Catholici. à. Negat Lutheranam confessionem publice recitari. 65. Mandat ad resistere bonis Catholicis usurpata. 66. Gallorum, Anglorum, Bavari, Turcarum, Lutherorum conspiratio in eum. 67. Negat convocare Concilium urgentibus Lutheranis. Præsentem Solimanum distat eum Lutheri in aliud tempus. Interim libertas Religiosa concedit usque ad futurum Concilium. 70. obsequium datam libertatem quid responderit. 71. Solimanus se opposit irritum. Fugientes eae non lit insequuntur. Queritur de decimis Gallo datus à Papa. à. Hypopolitum Mediceum dat condidit. à. liberat. à. promittit ad pedes Pontificis. 72. Canit Evangelium. Quo ritu suscepit Eucharistiam de manu Papae: à. Affandit aquam Pontifici. 73. Negat permittere nuptias exceptis Pontificis cum filio Regis Galli. Tres Cardines creari postulat, unum Imperator. Constat colloquium Pontificis cum Gallo discurbat. 74. sacrum pecuniam sibi permitti rogat, restitutione promissa: movet in Galiam. Belli causam refundit in Papam. 78. Capto Francisco Rege, gratias agit. Anglum concitat edictis praeteritis, quibus cum solubatur. Refugium cum Papâ. Ejus milites violent. Responso sedas Venetorum. à. Italiam audiat iterum impetum à. Francicum liberat legibus acribus. Filios regis obsequit. Fedus in eum. 87. Ejus Hispani infestant contra eorum Romanam: à. Delat copias Papa: Romanos spoliât, eum cubat. Libellum edit a pologietum. Appellat ad futurum concilium. 89. in dicit Cardinalibus. Concilium congregare, renuente Papi 84. Pacem offert Papae. 87. filium

notham uxorem dat Ferrariensi. 87. etius miles Romam spoliât, nec mortuis parces in sepulchro. 88. Cardinales spoliât, multas. Papa ipse non immanis à malis. 88. Caput vitæ dicit doloere Papae. 89. solvi mandat cautione recepta: à. nomen de victoria Tunetana. 90. pacem init cum Clemente VII. Victoriam accipit minime elatus eadem die promissis scribitur. 91. Armatu descendit in Italiam. 93. ritus quo Romanus susceptus à Papâ. 94. Canit Evangelium aquâ stans à Papâ, Vogitur. 95. Coronatur. Regnum accipit Neapolitanum. Arbitr electus à Papâ in causâ Mutina, iudicat, sed non suscipitur. 96. Obstat ne Henrico Anglie Regi deat repudium in uxorem. 97. victoria contra Africanos. 130. Bellum cum Gallo pro Mediolano. Francicum Regem provocat ad duellum: à. Romam venit, pedes nalcatur Papae: à. Bello petitus à Gallo, à. Tarcis. Francicum convenit & convenitur. In Flandros descendit per Gallia. 133. Veniat à. disputatorem permittit inter Catholicos, à. Protestantos. 135. In pluribus conventibus iudiciis de Religione suspensio movet ad futurum Concilium. 136. Moram in Africam, tempestate turbatur. 137. colloquium cum Papâ Luca. Duellum offert Gello p. eade Rincani, à. Fregosi. Queritur quid per Galliam: libet petuntur ipse, à. Franciscus Rex. 137. legat ad Concilium Tridentinum. 138. colloquium cum Papâ ad Buxetum. Transigit cum Casio Mediceo. 139. sedus cum Anglos. à. concedit Lutheranis suspensionem edicti Augustalis: à. Protestantes admittit inter Aduersos Camerales. Provenit Ecclesiasticam vivet etiam Lutherani. 140. in Speriensi comitio concordat cum Jo. Frider. Elect. Saxoniae, ac Clivensi Regulo. Neptem promittit in uxorem filio Saxoniae. 140. Rotarguitur à Papâ, ut proditor religionis: à. Fingit fugere concilium in gratiam Lutherorum. Pestis à Papâ prius reformari mores. Consentit sperit Concilium. 141. Comitâ Ratisbonae celebrat pro pace sed frustra. Arma parat in hæreticos. 142. n. 8. En dividit. Saxoniæ prescribit, à. Langravium fœdus cum Papâ. 143. Saxoniæ, Langravium in bello capit: eajne demorat parit. Eucharistiam transfert in fratrem captivi Mauritium. Cogie jurare in Concilium legitimum. 144. Christi imaginem contrivis à Lutherano invocata, eique se vindicem offert à. deposito Hermann Colonicis Adolphum substituit: à. Maximus Ferrisius dictus à Papâ: à. Revertit transfert Concilium: mortem minatur Legato Cervino, si de translatione loquatur: à. Alterius cum legato Pontificis. Vassallia Munsteriarum in Hispania imperat. Concilium Bononiense dicit eurentum. 145. Placentinos accipit in totum. 146. Eius protestatio, ne Tridentum restituerit Concilium. 149. Librum Cantuarie examinationis offert Papae. Mauritium Saxoniæ restat reducere in suas partes, sed frustra. 151. Mandat servari Librum Concordiæ usque ad Concilium. 152. Irascitur in Mauritium Saxoniæ.

152. Restituit Placentiam Pontifici. 153. Petit Parmam, à. Placentiam in feudum à Julio III. p. 167. auxilia Papae ministrat in Farnasibus. 168. edificat Turcareum, Gallorum, à. Maurum in eum. 173. fugat à. pacem subit loderant. 176. dat novae Episcopos Belgio 176. n. 6. Pacl Augustana infestare renuit. 216. ei dupliciter electio Pauli IV. p. 217. an fœderis misere in eum. Sececit in solitudine 220. inducit cum Gallo. 222. mori. 237.

3. Carolus V. Rex Francorum diffusæ Gieg. XI. abire Avenione. 341. censuratur cum schismaticis in Urbanum VI. p. 360. p. 361. corruptis Sorbonibus. Accipit in tuelam Clem. VII. anapipum. 364. iperit Petri Aragonis minoris nepotis sui monita. 368. sub ponit capitis obedientiam prohibet Urbano VI. à. Obat in schismate professus se subsecuturo futuro Concilio. 370. veneno tollitur. 386. n. 7. Carolus VI. Rex Francorum schisma foret Clem. VI. p. 370. coronari mandatum autipapæ Andegavensi eo presente. 384. missi legati excitat Patri de Luna cedere Annapapam, sed frustra. 389. Iulianum Episcopum Ricard juniori deponit: à. frustra expugnare armis tentat Petrum de Lund. 390. Jurare cogit eum se abuturum ut tertius eligatur. Deluditur. 397. Conventum agit pro concordia. Exigit à Petro de Luna, ut indignus deponat. 413. se substat Balduini Concilio, à. veniat peti ab Eng. IV. p. 514. Quie non impetrat suspensionem iudicii in Baluineis, Eugenio iratus suscipit Concilium Baluineis, revocat Praesules à Ferrariensi. Edit Pragmaticam suspensionem. 521. legatos audit Eugenio, à. Amodei antipapae. Hunc negat Papam, illi omnia prestat. 534. diffidit cum Anglia turbat expeditionem in Turcas. Negat decimas pro belli facore. Fame necesse voluntaria. 572. Carolus VIII. Rex Galie infestitate in Ferdinandum Regem Sicilie. 697. p. 713. apud oblat: Alex. VI. repetit regnum Neapol. jure Andegavensi: à. dat Ferdinandum Hispaniæ Comitum Rustinensem, ne turbetur in expeditione Neapolitanâ. Delusus à Papâ non desistit à bello. 714. monitus à Papâ arma ponere appellat ad futurum concilium. 715. descendit in Italiam absque pecuniâ: à. Iuvare Jui Galeacii, lachrymis expugnatum Iulianæ Aragonie voluit recedere: à. Petrum Medicum cogit ad contributionem pecunie. 716. peribet Romæ. Passa cum Papâ. Coronatur Rex Neapolitanus. Ritus quo receptus à. Oculare perem Papam. Obli dem ducit Castrem Borgium. Regno positus. 717. Comedit Italos concitat, à. quibus Itali pellitur relicto morbo Gallico. Mori. 718. Religio erga dignitatem Pontificis.
4. Carolus IX. filius Henrici II. à. Catharicus Medicus sub tuelâ matris, à. Annali Navarraz. 258. oblat, ne vidua Navarrae Romanam civitate veniat. 281. pacem init cum Hugonotis. 281. Parisia obsequit. Hugonotos vincit. 307. gemmam donat Card. Alexan. Ario V. detestatur à. infestam Navarraz. 318. alius ad decipiendos hæreticos.

- nos. 141. Regem edit, nuptiarum spo-
tic. 142. mors. 341
- Carolus Ambasellanus ecommunicatus.
776. Mutinam occidens terretur. 1. p.
S. Geminiano. Corrumpit fugit, &
pauca obde. 780
- Carolus Andegavens. frater S. Ludovi-
ci. iudicatus ab Innoc. IV. de utroque
Sicilia. 11. jurat fides Urbano IV. 18.
13. Senator Romanus ad tempus. 18.
Rex Siciliae quibus conditionibus di-
tus Clemente IV. p. 44. Manfredo
cedit. Sicilia petitur. 18. Vincit, capit
Conradinum. Spectat eadem Conra-
dini. Carusfem exsile dicitur. 45. oc-
currit Gregorio X. 53. pontif. 55. Tu-
netum expugnat. 55. dividit exuvias
S. Ludovici cum Rege Philippo. 55.
Adfert Romae in electione Hadriani V.
73. eodem Rudolphi Imper. 7. saluti
jura Pontifici hoc XXI. p. 76. contentio
cum Philippo Rege Castellae. 1. a. Ref-
luit nuptiae filiae cum nepote Nicolai
III. Papae. 84. obediencia, & reveren-
tia singulari erga Papam. 84. Deponit
titulum Senatoris Romani. 84. Pro-
fessor dicitur a Martino II. p. 94. n. 3.
Vesper Siciliae in eum. n. 4. Se exu-
at cum Sicilia, movet in eum, cedit.
96. Ad duellum provocatus ab Arago-
nio descendit, deludatur. 97. Filii ce-
pitatem conflatit audire. Mortem
pia verbo. 98
- Carolus Barlemonites fides Regi Phi-
lippo in Ghibellinis. 309
- Carolus Bellefremontis legatus ad
Papam. 418
- Carolus Borbonius Cardinalis patruus
Henrici Navarregi, Dux foderis fan-
ci capivus. 350. Rex salutat a Ro-
derico, causa Moneti. 392. anagra-
ma iudit in nomine Sixti V. p. 408
obit, n. contra Clementem VIII.
Galli eligant Patriarcham. 414. obit
ne Henricus IV. absolatur ab Epi-
scopis. 435
- Carolus Borbonius declinat ad His-
panos. 77. Vincit Franciscum II. p. 79.
castra movet Romanis. 86. ceditur Ce-
leri suspectus. 87. Elogium sepul-
cra: 88.
- S. Caroli Borromaei natalis, Cardina-
larum, Archiep. Mediolani. 16. adfert mo-
rienti Pio IV. p. 183. promotor Pii V.
levat huius pietatem. 199. diffidia ci-
vibus nativitate Mediolani. 318. Coo-
ordinationis numerum. 321
- Carolus Calvus usurpat regnum ne-
poti, contradicente Papa. 320. 6. carceri
traditur filium Carolomanum. 321. lre-
ras scribit: amantissimus Hadriano II. in
causa Hincovari Ludovici. 321. iudicium
usurpat in Episcopos ibi Jo: VIII. auro
corrupto coronatur Imperator: dicitur
a Deo missus. 321. n. 3. usurpat regnum ne-
potibus: miraculis primo, inde ferro
vincitur Legatus Romanus Ticio de-
clinet. Veretibus Papam convocat. Et du-
nat inaginem aurum. Retrocedit
inveniente Carolomano. Obsequio exigit
patrios Romanos. Mors. 321. n. 3.
- Carolus Carafa. 610
- Carolus Carafa nepos Pauli IV. Car-
dinalis. 613. legatus Bonois: 613.
equos Hispanos provocat ad duellum.
Tridentini detentum cogit cau-
tionem dare. Hispanos occidit. 613. mi-
brat cum Gallis: 613. Indis angli
paratis, ut occupet regnum Neapoli-
tanum: 613. & p. 620. ducit in iudicium

- Guidam Sforziam Cardinalem. 613.
de iudiciis in eum paratis, quid creden-
dum. 620. Gallum Regem increpat ob
fidem profectam. 621. Excitat in His-
panos Episcopum Comingensem: ar-
guunt quasi indignum Cardus-
res Hispani. 627. legatus ad Re-
gem Philippum dextera honoratur:
plura petit, & n. impetrat. 632. Lega-
tione Bononiensi spoliatus relegatur
a patre. 638. accutatur apud Papam
a pluribus: 638. res laice maritatis
damatur capere a Pio IV. p. 632. pia
mors. 634. Iura restituit a Pio V.
pag. 303
- Carolus Carafa Venetorum captivus
643
- Carolus Caroleus filius Philippi
Burgundi movet in Gallias. 643
- Carolus Comes Crenomani. 653
- Carolus Crasus coronationem extor-
quet Imperatori a Jo: VIII. p. 60. n. 7.
Italiam indefensam Saracenis exponit
65. n. 2. accusat uxorem ut adulteram,
quam virgerat. 72. n. 2. deponitur.
- Carolus Dux Sabaudiae Gebemiti ob-
sidet. Monitus a Clem. VII. abstinere
a feris vestigialibus, bello cessante. 67
- Carolus Dux Dyrrachii laqueo finitur.
280.
- Carolus Dyrrachius Princeps missus
a Ludovico Rege Ungaricus coronatur
ab Urbano VI. 368. Neapolim ingre-
ssus Regium obsidet, laqueo finit. Re-
gionem sequaces insequitur. 369. flores
terra, veneno tollit. Negat principatus
promissos nepoti Pontificis. 38. Pa-
pam vinciri mandat Averis. Neapoli
implet fratris officium: iterum
custodit dat. Reconciliator datus prin-
cipibus nepoti Papae. 371. Morte
plebit acupem Papae. Reconciliator:
dat ei in uxorem affinem suam. 372. n.
3. Vocat Papam ad se. Exardet in
eum. 38. Rediit in Pannoniam. 376
- Carolus Emanuel Dux Sabaudiae le-
vatur de sacro fonte a Greg. XIV. no-
mine Sixti V. p. 479
- Carolus Emanuel Dux Sabaudiae in
hereticos. 604
- Carolus Ep. Constantiensis deponitur.
343. n. 14.
- Carolus filius Caroli Mali Rex Na-
varrae suscipit Clem. VI. antipapam
376
- Carolus Gatta propugnat Orbitellum
380
- Carolus Gillarius Ep. Carnotens. 481.
- Carolus Guisus Dux Mairani, locus
higis insulae. 346
- Carolus M. Rex Fracorum dat in ad-
optionem filium Regi Longobard. 331. n.
2. occurrit Stephano Papae. 372. n. 1.
3. ducit filiam Regis Longobard. repud-
iat. 382. n. 4. mandat Deliderio Ec-
clesiae ablata restituere. 382. n. 2. filios,
& uxorem Deliderii capit. Romanis
frenti occurrit: ostendit pedes Pontificis
confirmat donationes Ecclesiae factas:
accipit in dedicationem Regem Delide-
rium 388. n. 3. parit Paulo diacono
quos vicibus Romae fuerit. An ei data
ecclesiae Papae. n. 3. quomodo nomi-
nat Episcopos. Electionem Episcopo-
rum decernit liberam esse. 38. Saxones
debellat: Idola destruit. n. 4. Viti Kin-
dium suscipit ad baptismum. 38. de eius
Capitulari. 391. n. 9. exarmat Episcopos
baileas, & gladio. n. 11. Gallis prepo-
nit cantores Romanos. n. 12. parentat

- Hadriano. 391. mittit Ambasellum ad
conciliandum Romanos Leonem III. ac-
cipit vestigium Urbis ab eo: & cur. 403
n. 2. instruit Angilbertum Legatum
suum. 404. liberat Leonem III. p. 2.
a persecutoribus: restituit. 407. Ro-
mam pergit. Coronatur a Leone III.
Imperator dicitur. Ambis Imperium
Orientis. Indis regni auctor in Bal-
garum. Graecis obsequit. 408. offert S.
Petro. 38. Iudicis fratres percutit. 412.
Leonem III. condiscipul per Germani-
413. n. 3. Synodum congregat Aquil-
gran. 6. condiscipul Leonem & particu-
li Filioque. 38. Tellamatum eus. n. 7
Saxoniis dicit S. Petri vestigale Obi-
tus: epitaphium ei feribit Leo III. Le-
gatus Ecclesiae restituit. 413. 408. delectat
eius progenies. 603. n. 1. 3. 33
- Carolus Malatesta a toparcha Arimen-
se. Inter Conciliabulo Pisano, & Greg.
XII. convenire in sortio loco, sed frustra.
419. Gregorio fidelis 433. in sortio
Ierusa. thara redimimus remanet Pa-
pae nomine Gregorii XII. p. 433
- Carolus Manifestus Strigoniensis ob-
sidet. 464
- Carolus Martellus adorat Celestini
V. usurpat latus dexterum Cardina-
libus. 433
- Carolus Martellus filius Regine Juc-
& Andree ob 200. portis suam indidem
mittitur a patre in Pannoniam. 429
- Carolus Medicus Cardinal. coronat
Innoc. X. p. 376
- Carolus Milites missus ad Saanenem
cum Rois surta. 785. prodit legationem
suum, palando Lutherum. 786. Inde-
coris inhibuit a Lutheris. 786. p. 790
- Carolus Monachus scribit contra Con-
cilium Tridentinum. 480. an reliquos
riti. 38
- Carolus Membrunus Dux Hogono-
torum. 260
- Carolus nepos Ludovici Francorum
Regis succellione excluditur ab Hu-
gone Capeto. 179. invadit civitatem
Rhemensem, carceri dat Arnolphum
nothum Regis Lotbarii. 38
- Carolus Poggus. 339
- Carolus Quirinus erul mittitur, quia
interfectione Principum anteorum
Episcopos elicit. 356
- Carolus Rex Anglie decollatur a
suis. 387
- Carolus Robertus filius Caroli Regis
Apoliz creatur Rex Ungariae. 407
- Carolus Soria Capivus. 218
- S. Carolus Spinola Iesuata Martyr.
336
- Carolo Valerio Martino II. adiudicat
Aragionem, Valentiam Cataluniam.
97. interceptis pacis inter Philippum
fratrem Galidum Regem, & Bonifa-
cium VIII. p. 165. luxatur in corona-
tione Clem. V. p. 196. ambt imperi-
um. 201. n. 8
- Carolus de Urinis Cardinal. S. Georgii
ad velum aureum delectat Petrum
de Luas. 470
- Carpi familia. 619
- Carpius familia. 559. & p. 660
- Carporatus haereticus: 619
- Carrareses Domini Panariti. 197.
pag. 460
- Carthaginensis Concilium III. in quo
decretum de continendo Papam. 151.
n. 12. Quartum sub Zosimo aenat
Celestium apud Zosimum. 192.

Qui-

- Quintum, in qua de appellatione ad sedem Romanam. 197. n. 3
- Charnaginenſis Clerus accusat Episcopum apud Arabes. 396. n. 28
- Chartagienſis Concilium. 164. n. 3. Concilium accusat apud Zofimum. 28. Charnaginenſis Ecclesia sola habebat pallum in Africa. 277
- Cardus vallis Benedictionis. 304. num. 16
- Curvatiſſima familia. 745
- Cicili Manilius Imper. 173. n. 4. remittit tributum Ecclesie Theſſalioeciſi. 116. n. 4. mors. 307
- Cicilia familia. 665
- Cala nova familia. 309
- Calimirus Rex Polonie Crutulenſem Eccleſiam impetrat Andreæ Romanorum. 292
- Calimirus Polonus petit leges ſuas confirmari à Papa. 690. impetrat reliquias S. Floriani. 660
- Calimirus Rex Polonie adulteram alk Judam, etſique filios. 124
- Calimirus Rex Polonie. 635
- Calimirus Rex Polonie fit Monachus. Papam diſpenſante, quorvis diaconus revocatur ad theſaurum, & theſaurum impoſitis pluribus obligationibus. 230. num. 9
- Caſandra Bencia mater Papæ Marcelli II. 189
- Caſianus Rex Tartarorum Chriſtianus vocat in Sarracenos. 163. puerum informem videns in baptismo reformari, baptiſmum petit. 178. n. 11
- Caſianus Tullioſi præfeſtus. 394
- Caſianus Maſſilienſis ſcribit contra Neſtorium, Pelagium; incidiſſe in errores Pelagii. 205. n. 3
- Caſſinenſis Monachi tumidi lo Papam 290. n. 6. conſpirant cum Anacleto Antipapa 316. privantur jure eligendi Abbatem: reſtituuntur jure prædicationis veniunt Papæ. 322
- Caſſiodorus implorat orationes lo Papæ. 246. n. 6
- Caſſanea familia. 415
- Caſtella familia. 533. & to. 4. p. 460. & to. 5. p. 5.
- Caſtellia familia. 613
- Caſtelvetra familia. 273
- Caſtillonæ familia. 759. & tom. 3. p. 756. & to. 4. p. 454. p. 75. p. 274
- Caſtillio Amiralus. 260
- Caſtuit Bonificii IX. volente mori, non ſi dari. 392
- Caſtoreus. 116. n. 4
- De caſtro familia. 718
- Caſtrota familia. 119
- Caſtrum occupatum ab Urbano VIII. p. 358. redactum in cineres ab Innoc. X. pag. 378. accepto promiſſa permentu. 619
- Caſtruceus Lucæ præfeſtus. 216. & p. 218.
- Caſtulus plures convertit. 117. n. 5
- Catabolentes. 124. n. 6
- Catabulum diſſert à vivariis. 28
- Cathari hæretici damnel. 640
- Catherina Senenſis à Florentinis ad Papam legatur 317. exciſit Gregor. XI. parcere Florentini, & Romanum redire. 339. ad deliquit Greg. XI. p. 343. marty. 344. rugat pro abolitione Florentini. 337. loter Sanctos. 636
- Catherina M. 120. n. 5
- Catherina Patra uxor Henrici VIII. p. 104. eius repudium paratur. 125
- Cathecumenis non poſunt ſacerſicia. 154. o. 12
- Catherina Angelica Lovelque Abbatissa. 67
- Catherina Jagelloſa filia Sigismundi Poloni. 396
- Catherina de Borre Monialis apoſtata nobis Luthero. 58. p. 49
- Catherina Medicea neptis Clem. VII. nubis Henrico Aurelian. 75. turtis, & mater Caroli Francorum Regis. 161
- Condo recoocilia, Fidei ſuſpecta. 274. præſtatimur accipere Concilium Tridecentum. 278
- S. Catherina Senen. Siebiſma prædicat in Ecclesia 337. monet Regnam Ioannem ab antipapa recedere. 166
- Intercedit apud Deum pro Urbano. 367. Ludovicum exciſit Regem Ungariæ in ſebimaticus. 168. monet Papam cavere à veneno. 378
- Catherina Cornelia Regina Cypri. 669
- Catherina Regina Boſniæ à Turcis expulſa Romanis. Boſnam legat Eccleſie. Sepultura. 681
- Catherina Mortia vidua Hieronymi Riall teorat literis veneratis tollere Caſarem Borgiam. Forum Livii propugnare. Captiva Gallorum. 723
- Catherina filia Regis Ferdinandi vidua Aruri Regis Angliæ diſpoſatur ut nubat Henrico VIII. cogato. 745
- femina Sancta, ſed exoſa viro. 28. Repudiata provocat ad Papam. 99. elos matrimonium nullum declaratur à Crommero, validum à Papa. 102. Mors 103. moriens marito ſcribit, excitans ad ſalutem. Lugetur. 104. & 119. Eius morti plaudes fidet Bolana. 28. Conſolatur ſuum confiteſſorem ad martyrium. 119. cauſa huius iſtaſticæ coniugii. 28. Ei totus Orbis parcorat. 120. medicore in Angliā habet exequias. 119
- Catherina Hauvarda adultera exciſit. 227
- Catherina Ghiliſteria neptis Pil V. uxor Jacobi Peccorelli. 303
- Catherini Cornelli geſta in Torres. 617. p. 641. cædes. Verba morientis. Funus publicum. Frater torque donatus. 642
- Cavalrate familia. 403
- Cavenſes Theodoricum Cardinalem ſalutant antipapam. 268
- Cauſy Maiores, vel Minores quæ. 78
- Cocca familia. 248
- Cedula Rex Saxonum viſitat limina Apſtolorum nobis juxta vocum. 313. n. 2
- Celani Comes ducit neptem Urbani VI. p. 372
- Celeres propugnat ſidem Catholicam. 239. o. 3.
- Celiſa familia. 645
- Cenclius Romanus conſil. 412
- Cenclius Franſpanes Gelaſium II. pugnis lacerat. 473. o. 3. irrumpit, ut Gelaſium captivum ſacra ſcientem. 476. ejus turres decurſantur. 488
- Cenneticoſes provocat ad Papam, juſſi à Venetiſ acta reſciſdere. Sub pæna anathematis juſſi à Papa retocern. 473
- Cenotennario major homo. 175
- Cennumcellas, vel Civitatem veterem Leo IV. adhecat. 21. n. 3
- Centuriatores Magdeburg. dolos ſupprimunt epifſtholas Orſitulum ad Papam. 379. u. 6
- Centuriam Magdeburg. ſalutaria in Martium II. p. 59
- Cenſulphus Rex Anglorum fit Monachus. 339. n. 4
- Cerdas hæreticiſia. 44. & 46
- Cerealis baptizatus à S. Cornelio M. p. 91.
- Ceri benediſtio. 304. n. 8
- Ceres familia. 2
- Cerithus negaus Doiparam Virginem; Chriſtum Deum; regnatum vultus temporaliter. p. 171
- Cervus iſoſequitur ſerpentes. 178
- Calcedonenſe Concilium à Græcis corruptum. 198. ejus coegregatio a quo ſacta. at 1. n. 4. miraculis confirmatur. 212.
- Chalcidilla biſtorla corrupta. 24
- Chalendi ſubſecti Eccleſie Romanæ. 519
- Charone Moniales. 66
- Cherogalus Princeps Tartarorum. 48
- Cheria familia. 148
- Cherſona locus Martyrii S. Martini. 122. n. 7. S. Clementis. 27. n. 5
- Childebertus occidit Amalaricum Regem. 245. n. 1. exigit à Papa Pelagium Fidei conſecrationem. 262. n. 6
- Chilpericus Rex Gallorum ignavus deturbatur à Zacharia Papæ. 365. n. 4. & tom. 4. p. 352.
- Chimantia familia. 616. p. 645
- Chindulſinus Rex quærit libros M. Georgii. 277. n. 2
- Chiriſi aſſumpti inter Patritios Venetorum. Ruſſi admiſſi ab Alex. VII. p. 608 diſſidium cum Gregorio Gallo Oratore. 617. Pacem rediunt. 620
- Chilſorum nobilitas antiqua. 592. unde diſti: ſi. Heroos, & Saotlos habere. 601. Quercum in ſtemmate cur miſcet.
- Chiumaſera familia. 555
- Chriſtine cur ungatur baptizati. 44
- Chriſtianorum precibus Geotiles vincunt ſub Marco Imper. 56. n. 7 legio eorum militat. 178. Ob Genituli invidiam ſententia data hiſtorla eſt: teſtimonia pro Chriſtianiſ: 28. pro Iſtaſticis erant: 58. n. 2. calumnie lo eos. 62. quod amicum adoret. Vide. Ferſerſum. Prohibet conventum agere à Valeriano. 101. n. 3. ſoliti preces fundere pro ſalute Cyprii. n. 4. juſſi Deum rogare pro Romanoſum ſalute. 137. n. 3
- Chriſtianorum carnicies ſunt Barbari à Deo immiſſi. 99. o. 5. aliqui ſacti Chriſtiani ob amorem ſecularium. 127. n. 5
- Chriſtiani equites in Luſitania. 216
- Chriſtiani Archiep. Mogunt. Bononiam oppugnat. 631. Bononiens ſvincit. 632. ſacta ſacit poſt prælium. Quomodo ſalutatur ab Antipapæ: 28. in Venetiſ Synodo, pallio combuſto confirmatur in Sede Moguntina. p. 640. venetoſ tollitur à Romanis. Moriens ſacerdotis iuvatur à Lucio III. p. 658
- Chriſtianus Beyer Cancellarius Saxoniæ. 65
- Chriſtina Svecorum Regina meditata ſidem Romanam, & abdicationem Regiorum. 582. adors Alex. VII. p. 656. Chriſtine ungitur. 607. pacis interſerget ioter Alex. VII. & Ludovicum XIV. in cauſa Corſorum. 617
- Chriſtiana Rex Daniæ pelum ſuſtinet lavati Pontifici. Devotio erga ſacerdotes. 680. o. 16
- Chriſt.

4. Christiferos Rex Danie Sueciam vltius occupare sane perisset, nisi pane donatus fuisset à victoribus. In quibus predicatione rependit. 30. n. 7. cecidit Episcopus. 31
Christiferos II. repetit à Papa elemosinas collatas à Suecijs pro fabrica S. Petri. 31
Christophorus regionalis comitatus Stephanum Papam. 32. n. 1.
Christophorus Primicerius resistit Desiderio Regi. 383. n. 4. orbatur oculis. 38
Christophorus Madritius Cardinal. ambt Papatum, dolet Concilium trāse ferri Bononiam. 145. legatus ad Gallos. 167
Christophorus Boncompagnus pater Gregori XIII. P. 331
Christophori Glardi Episcopi Calitroli cedes. 477. n. 8
Christophorus Columbus dedit à Regibus, nobis Ferdinando Iure dediti descripti ovum Orbem. 700. n. 11
Christophorus Normannus Cardinal. 778
Christophorus Bernardus Ep. Monasterii gladio excitat Hæreticos ad veritatem. 630
Christophorus Primicerius vindicta libertatem eligendi Papam. 381. n. 2.
2. Christophori Papæ effigies, à Symbolo, elogium. Carceri datus à Sergio fuit ut res illam penam luere sevirat illam Leonis V. p. 87. natali; à fecerit Leonis V. Dominum carceri tradit. Sedem usurpat vivente Leone. A Sergio relegatur in Monasterium. Oblitio in carcere. Sepultura, epitaphium. Dat privilegium Abbati Carcerendi. 88
3. Christophorus Garatonus legatus Eugenii IV. ad Græcos pro Concilio. 511
Christophorus Maurus Dux Venetorum ducti in Turcas. 679. Anconam petit, ut pignus Pio II. 619. ei datur Romæ Senatus. Trifemes accipit in Turcas, & aurum Ungaris. 638
Christophorus Caltreus Martinus promittit Turcis Papam, & Zinzum tollere venenæ excommunicatione. 697
Christophorus Ruverius Taurinensis Cardinal. S. Vitalis, opeo Sixti IV. 675
Christophorus Maurus orator ad Papam. 773
1. Christus qui Anno natus Augusti. p. 1. quo mense, oculis quid egerit, usque ad annum 30. cuius matris cum baptizatus est? quo Anno mortuus? p. 12. (sub quibus Consultibus) à baptizatus Petrum. 6. præsens Apollodorus designaret, orat: designat in monte p. 6. n. 3. cur dies factus: ubi est caput Ecclesiæ invisibile p. 9. apparet Petro fugiente. p. 13. Lapis adhuc servatur in testimonium.
Christo cur Romani templum negant, 70 num 8. oleum Romæ festivitatis præcitat adventum Christi. 116. semel casumque ingressus. 191. Christus pignus pignus ipse Jovis manus arat. 216. num. 3. natus, & factus de Virgine. 222. unus de Triont. 244. & pag. 245. n. 2. Caro Christi corruptibilis. p. 263. & 264. n. 1. Anni Christi quando numerari cæpi. 270. la Christo due sunt voluntates, & Pont. Rom. Tom. V.
- operationes. 294. n. 1. in Christo voluntas humana stat in suo ob perfectio, 298. sed harmonice subiecit voluntati divinæ. 300
Christus vult crucifigi expansis manibus, aperto latere, divitis vestibusque charitatem ostenderet. p. 319. Sudarium Christi miraculosè inventum. Judæus divitis affluens ob ejus possessionem. 325. n. 2. licet pingeret sub aqua specie. 329. n. 3. cur oil responderet Herodi. p. 343. ejus portio pauperes 376. sanguis pretiosus Mantue habebatur. 475. n. 3.
Christus in Cruce orat pro hostibus. 34. ejus sanguine usq. est Ecclesia ad subterendum in hæreticos. 34. n. 7. in Egyptum ingredientem statum curvantur lapides. 73. Crucifixus ob invitum. 100. pro nobis pendit. in ligno. 196. cum omnia pauperibus distribuit vires, matris nil moris reliquit. 173. ejus sepulchri Persa tentat evertere, nec potest. 106. in cruce expectat peccatores ad penitentiam. 491. parit adulterum. 321. accusatur turbare purā Cæsar. 662
3. Christi patientia: dum ejus imaginem flagellis cadunt Sarraceni. 13. cur matrem diceret mulierem. 37. cur pauper manibus frangit, non ferro. 64. via, veritas, & vita. 176
Christi paupertas quomodo explicanda. 24. cur in nuptiis Galilee abstineret à vino. 490. pilli petrus tormola Neapoli inclinat caput Miraculosa vindicta. 301. patitur oculum pedes. Reprehendit Pharisæum, quod nescium non dederit 316. repertus in Templo non inter cognatos quid 365 in Emaus cur in solo pane cognitus. 380. ejus instrumenta pascionis, lancea, sponsa, arido dono data Innoc. VIII. quæ Parisiis, Venetiis sunt? 638
Christus incedit a fine, cur. 446. pro omnibus est mortuus. 184
Chromatus asyllum aperit Christianis. 116. n. 3
Chrysipus Euonchus faret Eutycti. 210. concitat Theodosium, & Eudoxiam contra Flavianum Ep. Constantinopol. 38
Chrysochus Diacon. Cancellar. 475
Chrysolanus Archiep. Mediol. præsentat Henricum V. Papæ. 459. legatus Psichalis II. ad Græcos disquis de Spir. Sancto. 465
Chryseunda virgo, & comit. 201
virginitatem probat ferro candenti. 229. n. 6. vult pauperimè sepeliri. n. 7
Ciccia familia. 609
Ciccia femina ferax. 297. fidem militi servat, captivitate sua. 3
Cicco familia. 381. p. 687. Vide Thomacella. p. 701. & to. 5. p. 1.
Cina familia. 439
Cinere aspergendi altaria mos. 77
Cincius Romanus strangulat Benedictum VI. p. 158. penas luti defendit Calatum antipapam. 338. excommunicatur. 370. n. 7.
Cipolla familia. 639
1. Circensia prohibita. 228. n. 12
Circuncisio quid. XI. n. XI. tria tempora habuit: quando cessaverit. p. 12
Citherienus reformati. 161. n. 12
1. Cionatus Portuensis consecrat Constantinum pseudopapam. 381. n. 1
4. Ciredia familia. 274
1. S. Clara Regula secunda. p. 36
S. Clara infirma visitatur ab Innocentio IV. p. 18. miracula in ejus munere mandante Innoc. IV. recitari officium Virginum, oblat Inter. Officiorum. 38. refertur inter Sanctos. 250.
Clara vidua Alexandri Principis Valachie. 326
Claravallenses pauperes decimis liberati ab Innoc. II. p. 530
Claramontanum Concilium. 17
Clarices Urina mater Leonis X. 769
1. Clarus Apollolorum discipulus ad Gallos missus. 30
4. Claudius Aratus cæsus à Turcis. 337.
Claudius Angeonus Legatus ad Papam. 478
Claudius Angenes legatus ad Papam. 391
Claudius Durseus Concilium prout Bononiam. 146. obedientiam subit Julio III. p. 166
Claudius Episcopus Catholice propagant. 274
1. Claudius Ep. Massiliensis Orator ad Papam. 773
Claudius Regulus Ep. Oloren. Romanus clatur. 287
1. Claudius sanatus à Petro. p. 9. n. 4
Claudius Viola. 256
1. Claves in hancem quid. 213. n. 6. & to. 2. p. 292
1. Claves Cæsarum datur à Christo Petro. 292
1. Claves significant principatum, & ministerium. p. 8. cur soli Petro datur. 38
Clavi inventi Domini ad Helena. 138. n. 5. quot fuerint coronæ, & freno intenti. 38
1. Claudius corruptor Chalcondilæ. 24
S. Clementis Papæ M. effigies, à Symbolo, elogium: 22. scribit gesta martyrum: familia: 24. studa: baptizatus à Petro, ei servit ut Diaconus. Discipulus Paulino fiderit inter post Petrum. Cathedram à Petro reposit. oblatam. Petri coadjutor. Petri scriptura: quæ corrupta sunt ab hæreticis. De libris recognitionum. p. 25. Itinerarium: 38. quot epistolæ scripserit. 26 de itinerario, de Liturgia: 38. sepe notarios deputat ad scribenda gesta martyrum. p. 22. & 26. plura invenit oramenta sacerdotalia. p. 7. relegatur in Pontum ad dolanda marmora: fontem haurit. p. 3. Ecclesiæ excusat: demergit anchora ad collum alligata. Mare divinitus recedit, ut reliquias depreget. Templum in mari excitatum ad Angelis Clementis. Annuatim Mare decrevit per sepe dms. Miraculum de puero domo. Ordinationes. Martyres sub eo. 38. Virginitatem colit. 27. recusat Pontificatum. Græcos reconciliat Ecclesiæ. Corpus Romam transfuit. 23
2. Clementis II. Papæ effigies, elogium, symbolum, à quo fuit initio Christi spernentis regna terrena. 244. natali: ante Singler Ep. Bambergensis. Invenit eligitur 1292. 250. n. 2. laudatur à S. Petro Damiani. Sub eo origo schismatici Henriciani. Ejus decreta in Simoniacis. 246. Henricum Nicæum coronat. Beneventum pergit excommunicat. Consiliarium assumit. O. S. P.

terra nova, quia sub eo America Ecclesie claruit, & ei Ecclesie. 31. an primus herbarum absterit. 32. natus in legibus. 40. p. 41. legationes, dignitates, totus 3 p. 770. prout fapum. 104. p. 7. occurrit Hadrianus VI. p. 10. recitatur apud Hadrianum expellat thesauri Ecclesie. 23. in nono ambatu Pontificatus Columbi patitur ad certum. 39. quomodo concilietur Columbum libi adferunt. 40. Dies electionis facti est. Vaticinium de eius Papatu. 40. symbolum 42. cur Clemens dictus. Studia. 47. Comes loci Medici, qui fuit Leo X. dignitates: Plura pietatis opera in Cardinalatu gessit. Meretricibus penitentibus erigit monasterium. n. 2. Parmam, Placentiam restituit Ecclesie. Indulgas fugit. 48. Magno plausu interceptus ob gella praeterea, & praesentia. 48. Legatum mittit ad comitia UVomatici. Concilium offert generale. Monet Principes ut cavent: a Luthero. 43. calumnias totum, quod timeret Concilium. 4. Quosdam ad Carolum V. de decreto Norimbergensi. 47. in Comitibus Splanibus auxilia offert Czaris, & Ungaris in Turcas. 60. filium Ferdinandum Regis Bohemae levat de sacro fonte per Legatum. 61. 48. Tuta Germania labe Lutheri correpta. 61. Colloquium cum Carolo V. Bononiae de futuro Concilio. Car Concilium non eroderet expedire. 63. Das Carolo Sabaudum decimas ad Bellum Genevense. Eum monet sacris abstinere, bello cessante. 67. Christianus exierat ad Italiam in Solymanum. 69. Hippolytum Mediceum nepotem legat ad Caearem in Turcas. 69. decem milia equorum offert in suspectis. 48. Improperanti libertatem Religiosis datam a Carolo quid responsum. 77. non permittit Gallum descendere in Italiam. 48. Gratiam habet libertatem datam nepoti suo a Caezare. 77. Czaris obitum mittit Cardinales Bononiae venit: ei Czar precumbit. 73. Das gladium Czaris. 48. Eucharistiam Czaris misistat: Ei Czar aquam effundit. 73. Audit legatus Aethiopiarum: Lusitanis, & Germanis: 48. Indict Concilium universale: 73. omnia eius de adiunctis reuocanda cum Rege Gallo, Caezare reuocant. 74. Massiliam navigat ad colloquium cum Gallo. Nuptias celebrat inter Medicam, & Henricum Aurelianensem. 48. Tres Caezare pollucant Cardinales unum erat in gratiam Galli creat quatuor. Adiuvatur a Francisco I. Minera mutata, colloquium cum Gallo. 77. Adversus a Gallo, Concilium suadet Cardinalibus. 76. fidem propagat in Mexico. 76. n. 10. ibi per legatum celebrat Concilium: 48. Theatinos, Cappucinis approbat. 77. n. 11. Adprobat Somaticas. n. 13. leuitat, Bernabatus, Recolletos probat. n. 14. Concilium ob Hispaniam superbus. 78. Gallo suadet non dividere copias. 48. sedus cum Gallo in Caezarem. 48. Capto Gallo, trepidat Papa. Fedus cum Caezare. 79. Mutinae iura permittit Iurisperitis decedenda. 79. Visitas per nuntium Francicum captivum. 80. dispensat cum Carolo V. ut Lusitanam ducat. Multa ei indulget, ut pacem redimat. 81. sedus cum Gallo,

Veneris, Florentinis in Caezarem, Hispanorum insolentia emittit etiam Romanum. Eius copias a Caezaris diffipat. 81. sui avaritia Romanos in sa concitat. Obiit caute 81. Pacem init cum Hispano. 84. Modica auxilia mittit Ungeris. Sacra vasa constare constituit pro bello sacro. Movet in Columnenica. 48. Borbono appropinquante Romae iudicatur pacifice cum Hispanis. Implet: Oppida ratiocitillipendia numerat: militi decipit n. 1. 5. Cardinales pretio creat. n. 15. Compositur et Hispanis. Roma spectatur. Multatur Cardines: ipse captivus ducitur. 88. Culpi a Caezare in eum refunditur. 89. Calamitas praedictur: Eam dolet Solymanus. Peste Roma decurtatur: 48. Praetules trahit in pigros ut libertatem redimat, qui catenis operantur. 90. nummus de castivitate eius: 48. Gallorum copias iuvatur. Tade libertatis pacifice cum Hispanis. Templorum ornamenta cudi in pecuniam: pretio legit Cardinales ut militibus satisfaciatur. 91. Habitu levatur mercatoris fugit: 48. ditionem Ecclesiasticam usurpant Reguli. Exciatur a Gallo injuriam vindicare se exequat. 91. Plangit alpicens Romam deformatam: 48. Pacem componit et Caezare. Recuperat urbes Ecclesie. Mercurium Gattinariam dicit Cardinalem. 93. secundum colloquium Bononiae habitum cum Caezare. 48. Ritus quo Caezarem suscepit. 94. oblati ei obsequia. Coronat Caezarem. Regnum confert Neapolitanum. Litem de Murcia, Abegio in Caezarem compromittit. 95. annis sententiam Caezaris. 96. nummus pacis: 48. Aepudum petente Henrico Rege Anglorum in uxorem, causam delegat Eboracensi, & Campegio facultate sequendi opinionem etiam minus probabilem. Instructio eius data. Guicciardini calumnias de diplomate Clementis in gratiam Henrici. 98. prohibet Campegio iudicis periculum adsumere. 99. causam Romam evocat. 48. deentum, ut restitueret Casertina thoro, & thronum: delusit ab Henrico: excommunicat: 48. Mors, sepultura, epitaphium. 102. n. 24. Eius memoria legilatur a Guicciardino, & Iovio. Patetner eud et clamores pauperum. 102. Romani tentant in eius morte. 109. Magnus parsit insultantibus eius nuntius. Purgatur a calumniis. Italiae libertatem servat: inter Carolum V. & Franciscum I. Auxilia ab eo in Turcas submissa. 109. Male sedit ob nepotes. Moros Caezari nepotes tantum commendat. Eius nepotes parant. Nummus de eius elementis. Aethiopia. Nummi. Veritatem vestigat Domus Lauretana. 110.

4. Clementis VIII. Papae: antes Hippolythi Aldobrandini effigies, clogium, symbolum in quo ad Christi exemplum sedentis in alina, pompam delectat coronationis. 446. divisio Concilii Sanseveriani eligitur. 449. Famenis dicitur. 450. officia, legationes. 1. Papa praedictur. Chiragra lanatur a S. Philippo Nerio: n. 2. discipulus Gabrielis Paleotti: 48. Religiosa concertat cum S. Philippo Nerio: 48. Purpuram ei offert. Coronatur: privatam Deum adiuvat, ut e Mundo colla-

tar, si Ecclesie non sit profuturus: 451. Constitutiones de non alienandis: de summa servandis in arce. Oratorem perpetuum 40. Horum Romae instituit. Iudicia ditione pellit Ecclesie. Dominicos iubet praecedere post Monachos Ceterum Regularum, Sacularem reformat, distinguat. Omnia loca pia personatiter visitat. Symbolum eius: Nummimata. Audit legatos Principum: 48. Diffidia cum Veneris ob oculis Ecclesie in casibus receptos. 453. iulla solvit Alex. Farnesio. Et statum erigit. 454. Rudolphum Castilionem fructus excelsi ad iustitiam. 454. Iacynthus Deum sollicitat per Galile salute. 454. Mediat Galile excludere Navarrem a regno Galliae. Eis auxilia mittit. 457. negat admittere Ducent Nivernum legatum Henrici, ut Regis. 458. Negat Henricum agnoscere Regem. 460. Mandat etiam Nivernum ad tribunal Inquisitionis: 48. Ecclesie Henricum reconciliat, supplicationibus nudo: de praemissis ad Deum. 461. nullum coniugium declarat Henrici, & Valerii: Nummimata huius historie. 462. Caezari auxilium in Turcas: n. 3. Sigismundo Bathore pecuniam confert in Turcas: 463. Inquiri de nece Cardinalis Bathore: 48. Dicit Ferrarum Ecclesie devotum. Copias duci in Eleniam: Excommunicat. 463. Ferrarii potitur: ei Comaculum occupat. Ducent Mutiae dicit Eleniam. Nummi: 48. Provicium vihat. Duna collata Domui Lauretanae. 466. Iulianus Venerum aequalem erat. Trecentis ei submittit Veneris: Pompei ingressus Ferrariam. Ducent Parme suscepit Ferrariam: 48. Sacrum agit per animi Philippi II. Ferrariam sacras Virgini Lauretanae. 467. Sulci: et Marzaretum Austracum, nuptas alias tendit cum Philippi III. & Alberti Archiducum cum Iohanne Gallo Eug. Hispani. Nummus n. 8. Gallo reconciliat Sabaudum, Hispani. 467. Nummimata. 468. Ferrarien ei benedicit: ei Bononiam, Lauretam venit: sacris oritur. Aldobrandinum, & Cardium Cardinales. Indulgentis emulatur Domum Lauretanam. Plausu Romae recepit. 469. In Capitulo intercipit. Tyberi inaudiente liberalis in praepres n. 10. Jubileum publicat. Tollunt Congregationem Captivorum. Regulares agrotis laevitantes reformat. Errorum demanat de Censitione per Procuratorem, aut per licentia. Das leges Monachis S. Basilii. Das Clerici Regularibus templum S. Mariae in porticu. Anglos arripit passio. Morem occidenti tarum cum panis, & candela prohibet. 469. Bacchanis prohibet vigente Iubileo. Licet chiragra impeditur lavat pedes pauperum. Facientes audit. Iu mentis in iustit. Alia eius pietatis opera, quibus viti aliqui Turcae, haereticis, Calvinis sanguineus convenerunt. Scagies eo Anno Basilicas visitat. Praemittit tradit in uxorem Duci Parmensi Anula aulera eculis suis. Andream Autium Cardinalem vocat ad pie monerium. Donat sacras vestes Ecclesiae S. Caeciliae. Porcum Sanctam elaudat. Jubilei nummimata. 470. Edit

gle donatur in Xerodochio S. S. Trinitatis. 471. Plures tesser inter Sanctos: n. 2. Rhutenos Ecclesie reconciliat, Alexandrinos, & Egyptios. Ad Habitantes Montis Libani mittit legatos. 472. Anglos sollicitat ad eligendum Regem Catholicum. Nummi de unitate fidei: *ik*. Erigit domum refugii: n. 17. Tria seminario instituit pueris vagantibus. n. 16. Insistit Collegium Clementinum. 470. Literas amat. Fundat Scriptorum Collegium. Item componit de Auxiliis inter Iesuitas, & Dominicanos. Clementis Scripta. Indicem Librorum prohib. confirmat. Bibliam purgat, & libros Ecclesiasticos. Mandat Baronio Annales scribere. Qui scripserint de Clemente. 473. Mandat Episcopos examine probari: quæstionem de Veneto Patriarchæ abluere Rogat Senatus Venetorum, ut Io. Dolphinum permittant eligi in Ep. Vicentinum. Concensio Jurisdictionem litem amicè componit cum Venetis. 475. legatum mittit ad Rudolphum Imperatorem pro iniuria Venetis illata ab Utschis. Romam antram mittit Grimanæ Doctrinæ. n. 16. Capivum Infidelium redimit. n. 17. Societatem erigit pro animabus Purgatoriis. 476. Sancta pella Clem. VIII. laqueum ad placandum Dem. Iesuita, ciliicum. Tercents aureorum milia in Jubilæo consumit. Nec diem præmittit abiquæ clemeusini. Pauceres quotidiè alit in mensa, quos suget iuxta Annos Pontificatus. Sepultura, epitaphium. 476. error in epitaphio: *ik*. Clementis VIII. edificia, nummi. Dona Lateran. Basilicæ cellata. 481. Symbola. Portum Centum Cellarum insilatur. Canalem Curianum expurgat. Anona, Iustitia, Clementia. Sepulchrum parentibus extruit. Cardinales. 482. Delictisio Nummismatum, & sepulchri. p. 477

4. Clementis IX. Papæ ante Julii Rospigliosi effigies, insignia, clogium, symbolum, in quo ut Rachel plorans filios suos, ex dolore obit, cum auxilio amica Cræta, saluo nepote suo. 621. natalia, discipulus Famiani Strada. Laureæ donatur utriusque juris. A pueritia liberalis in pauperes. Literarum amator, poësis, Urbano VIII. charus. Officia, Aignitates, legationes ad Hispanos. Penione à Rege donatur. Regis commedatione recusat ad arcuendū Cardinalatum. 622. Legatus Innoc. X. regnum Neapol. oblatum Ecclesie, ne pacem turbet, recusat. 382. Urbis gubernator. Carduissus. Sepuagenario mox exigitur Papa: symbolum: Oratio ad Cardinales. Annorum eug. & veltigalio. 616. Pellicium sculpsit in nummismatibus: *ik*. Ius vasa Cardinalibus communicat, ut eos testes habet, si falleret. *ik*. S. Sylvester conulariam affuit in exemplum. 627. n. 4. Nummismata. Congregationem instituit ad levanda onera populo. Penetrat cognatū, unde Patrum discipulos auicularat. Congregatio pro Indigentibus, & Sitorum Reliquis. Asselvit medicia incepta ab Alexandro VII. veltigalio tollit, emissio fidei, pueris nomine Alexandri. Glo. r. contemptor humi an. insignia Rospigliosi nullibi incipit permittere.

Sepulchrum humile sibi parat cum brevi epigrapha. Clemens X. nobile el erigit sepulchrum; insignia incidit in edificia. 617. epitaphium el feribit. Clemens IX. Lanicium insituit Romæ. Reparat onem meditarum Basilicæ Liberranæ. 618. Confluunt quos non ditat. Reipute nuptias distissimas nepotibus oblatas. Confans accipit mortem nepotis charissimi eadem die erat Cardinales. Ejus nepos statim donatur à Romanis. n. 8. Pietas Clementis, Religio, Clementia. 628. Eleemosinarius, patiens audiendo querelas seditorum. Exemplum mirabile. 629. Noiscomia visitat. Pauperes dietim alit in mensa. Hæretici discumbentes inter pauperes convertantur vixti ejus pietate. Elephantum praponeo excipiendis peregrinis. num. 11. Mandat pauperes erudi in fide, eleemosinam pueris bis in mensa: *ik*. Ponticentium. Confessiones publicè audit. n. 12. S. Martyrum sepulchra visitat, abique ullo apparatu. 30. Hæretici eo regnante conversi: *ik*. Hæreticorum consilia dissipat, de Geldrian occupat. *ik*. Hispaniarum reginam reconciliat Io. Austria heris sui manu exaratis. Iacobum nepotem legat ad Gallos pro pace. Se offert Reges adiuturum. Gallos postis armis dat pacem insilanti Pontifici. 631. Monasteria recuperat à manu Barati in Palatinatu superiori. Gallos Episcopos adgit scribere formulæ editæ ab Alex. VII. Etiam Parisiensem Archiep. ad resistendum dies fellos. Armenos conciliat. 632. Corrigit errorem Iacobi. 633. Lusitanos Hispanis reconciliat. Episcoporum electiones confirmat in Lusitanâ. Legationem suscipit Lusitanam. 634. Auxilia mittit Venetis in Turcas terro, & auro. Nepotem mittit in Iulidum. 635. Orbem excitat in Turcas etiam infidelum: *ik*. 4. nova auxilia. 636. Tres Ordines Regulari expunguntur redditus in Iolo Veneto refusi in bellum Creense. 640. impetrat à Bavaro auxilia in Turcas: *ik*. nona auxilia coferat. Diffidit cõponit inter Palatinum, & Ducem Lotharingum. Infensas componit inter Gallos, & Hispanos. 641. Bullionem erant Cardinales, quia hups frater ducit in Turcas. 641. nova mittit auxilia Alex. Pacem Mirandul. dicit castrorum pacem. 644

4. Clementis X. R. P. ante Æmilij Alti effigies, clogium, symbolum in quo Tobias recullit genos oia mortuorum, Clementem X. exhibet, qui Clementi IX. exivus donavit Mausolus. 658 & 660. natalia. 657. studia, oisela, Legationes. 658. pæci interpretes ad Italos. *ik*. Cardinalis à Clemente IX. quando dictus: n. 2. Nova in sydis ejus Pontificatum prædicat. 659. n. 3. Laudatur à Petro de Aragon. Legatio ad eum: *ik*. & 660. Pontificatum recusat oblatum. n. 4. Papa prædicat. Nummi in ejus coronatione: *ik*. Exorditur à Iulio. n. 5. erat Cardinales. n. 5. Salutas adoptat. 660. disciplinam insilatur Ecclesiasticam: claustrum Moosulium. Neptes locat: *ik*. periclit templum S. Mariæ Majoris inchoatum à Clem. IX. num. 7. diffida componit inter Oratores Christianum. Iudicet contra nepotem. 661. n. 8.

Molcho negat titulum Casaris. Sabaudos componit & Jancones. n. 9. conciliare neque Gallos, & Germanos. Lusitanis rephendit. Lusitanos audit: *ik*. pacem rephendit inter Polonos. num. 10. auxilia mittit in Turcas. Victoria in Turcas: n. omni. Vrbes pecunia juvat motu terre concussas. 662. n. 11. Congregationem designat ad cognoscendum Gallorum causam. Dispensat nuptias inter ducem Brigan. & Eleonoram Matinensem. Nummi. n. 11. Iulidum aperit: nummi. n. 12. Quinque Beatos canonizat. n. 13. tributa tollit. 663. More. n. 15. locus sepulchrorum inter portam Maximæ S. Petri & sacellum Eucharistie cum inscriptione temporanea. Clem. X. P. O. M. 666. Tabuli nummismatorum. 664

1. Clementis Ep. Frisium. 340. n. 10. Clementis Scriptoris hæretici. 365. n. 3

3. Clementis expugnat quod non impetrat iudicio. 773. prima pars Innocentii in *adica* tenui. 4

2. Clerici coningati miraculo correpti. 399. concubina. Missa non el audienda. 314. panis ab Alexand. II. p. 340. n. 4. non utuntur rebus pretiosis. 456. n. 16. non judicatur à Regibus. 522. non solvunt Regalia Casari venientiam Italiam. 577. secularia non trahant. 288

3. Clerici an teneantur cum laicis conferre pro defensione patriæ. 155. nequeant impediri à Regibus ut Romam petant. 165. etiam delinquentes à Papa puniuntur. 300 non judicantur à laicis. 18

4. Clerici quandoque arma iuste trahant. 630

2. Clerici prohibiti hæreses insilui. 172. n. 2. si transierint non recipiunt in communionem, nisi habeant chirographos quinque Episcoporum. 184. an possint trahere arma. 338. n. 4

4. Clericorum arma lachrymæ orationes. p. 476. & p. 117. p. 700. n. 10. & to. 3. p. 535. permittit arma trahere in bello Turcas. to. 4. p. 582

3. Clerici distinctio hierarchica. 46. n. 8. tonsura, corona. 50. & 51. n. 3

4. Clerici nequeant à laicis sententias agere avaritia excitat inter Deos. 82. n. 15. nequeant ejus clerici, si baptizati in articulo mortis. 82. nequeant cõfeminis habitare. 93. Teneantur ad castitatem. tom. 2. p. 147. n. 3. non sint contumaces contra Episcopum. 98. non se immiscuant rebus seculari. 110. tunc sumant pupillorum ius pgnā anathematizati: *ik*. & to. 2. p. 168. quando, & quomodo epulari prohiberi. 172. n. 2. prohibiti cauponum ingredi. 191 ordinatio eorum quon periculosa. 214. n. 16

4. Cleri Papæ clogium, effigies, ætas, tempus sedis. p. 10. familia: fuit discipulus Petri, presbyter, ab eo creatus, coadiutor cum Lincolniensis lacerdie Lino. Ordinationes. Primus utitur verba illis *Salvete, & Apostolicam benedictionem* ab Clemente i. e. cum Anacleto Martyrum Ius Domitiano 21. relique ubi servantur: eius festum ubi celebratur. Ordinationes. Clepi Longobardorum Regis tyrannus. 267. n. 2. Italia occupata Romanis ingredi non permittitur.

4. Cleri familia. 418

1 Clodoveus Francorum Rex baptizatur. a. 35. n. 6. ei oleum de Cælo dafetur: *ih.* coronam auream mittit S. Petro.

238. n. 1
Clotarius Rex Francorum filius Clodovei rebellum cum filiis, & uxore igne confumit.

265. n. 7
Clotilde inlingante Clodoveus fit Christianus.

275. n. 6
Clotildis filia Clodovei fratrem occidit in maritum.

245. n. 1
2 Clunienfium divitibus Decimas con-
guntur relaxare Clervallenfibus. 500

3 Cobila Rex Tartarorum baptizatur.
48. Sacerdotes pofuit latinos. 1120. 5

4 Coehles familia. 17

1 Cœlius ſchifmaticus in Cæſilianum.
102.

Cœleſtinus I. Papa: effigies, ſymboli,
elogium. Neſtarium damnat. 700.
Læſatur de electione Neſtorii in Epiſ-
copum. 800. Mandat Cyrillo Aſen-
driæ loquere contra Neſtorium.

200. Neſtorium damnat: *ih.* accuſatur
ut Neſtorianus, a. convocat Concilium
Ephreſinum, 3. mandat indulgere Neſ-
torio, ſi penitet: *ih.* legatos mittit ad
Concilium: *ih.* trophaea erigunt de proſtri-
tato Neſtorio. n. 5. legatio ad eum à
Theodulo, & Episcopis Orientalibus:

ih. reſpondit. Scripta in Neſtorianis, &
Auguſtinum deſcendit contra Galios, n. 8.

Legatos mittit ad Scotos, n. 9. epifcopa-
la ad Aptos, n. 10. ex Laicia aſſumatur Epi-
ſcopus, n. 6. Patricium mittit ad Hi-
bernos, n. 10. decreta, ædificia, ordina-
tiones, ſepultura.

3 Cœleſtinus II. Antipapa, antea The-
ophilus Bucephalus ſe abdicat. 494. 10
ſignata, mors. 495.

Cœleſtinus III. Papa, antea Guidi Tu-
ſci effigies, elogium, ſymbolum, in quo
ſub figura Davidis puniuntur, quia ni-
ſi clementis 531. Stemma gentilitium:
ih. natalia. 732. n. 1. ſtudium antea nomi-
natum dictus *Maſter de Caſtro*: diſ-
ſuſus à S. Bernardo tutam ſunere
Abbatum, Scriptor Apolloniæ Cardinalis
S. Marie in vîlâ lâtâ. Legatus
Beneventanus ad Gallos contra Aroaldum
Brixianum. Incceptor à S. Bernar-
do. 135. 6. eligitur Papa. 135. 1. Vilhel-
mus namque conſecrat Episcopum
Eboracensem, reclamata S. Berardo
n. 2. Nimis indulgentia parit Ladovico
Francorum Regi. n. 138. puniuntur à
Deo brevitate vite. Cardinales creat, n. 3.
Alethienum Episcopum in Craticola.
Privilegia Ferat, & Tiphernat. Eccle-
ſie conſtituit, culas Eccleſie alumnus
fuerat. Conſecrat donacionem ſiclam
Clunienſibus à Berengario. Scripta,
ſymbolum, &.

Cœleſtini III. Papa antea Hyacinthi de
Barrore, effigies, elogium, ſymbolum
in quo ut ſus Hyacinthi, creat Eccle-
ſiam. 682. natalia; Annos 63. Cardina-
lis, plures legatus. 682. n. 3. vide Hyac-
inthi: elogium S. Thomæ Cantuar.
de eo. Abſolutionem impetrat Henrici
Anglie Regi. Sequitur Alex. III.
ſubſcribit paci cum Aſcalonibus. Adeſt
abſolutioni Regis Leonis. Concedit
Canonicis Tuletiani uſum Mitre.
685. n. 3. Conſecratur in Papam, n. 4.
Coronat Henricum Imperat. & Conſtan-
tiam ejus coniungit. 688. Tuſceli
acceptum ab Henrico Romanoſi re-
tinet. 689. Conſtantiam captivum Tã-
credi impetrat, & reſtituit viro ſuo In-
fer. Rom. Tom. V.

petitori: *ih.* Querelas laicitas audire
Regi Philippi cõtra Regem Richar-
dum. 689. Mandat excommunicari Ioan-
nem fratrem Richardi uſurpatorem
Regni: *ih.* Legatos mittit ad componen-
dum Vivilhelmum Eliem cum Rho-
magenſi. 692. Northmannis relaxat
interdictum. *ih.* Arguitur ab Alenſi
matre Regis. *ih.* Jogis captivi, quod in
plagiaris anathema non exaratur. 693.
Excommunicat Leopoldum Auſtri-
æ. 696. Anathema minatur Henrico
Imperatori, & Philippo Gallie Regi,
ni Ioſuot Richardum prohibet ſepeliri
corpus Henrici Imper. ni prius
reſtituat pecunia Anglo. 699. accep-
tis duobus milibus marcorum argen-
ti, permiſſit coronari Fridericum Hen-
rici filium in Regem Sicilie: *ih.* Ex-
communicat Regem Gallie, n. 3.

In Philippum Fracoſorum Regem, eo
iniuſum repulſum iudices mittit. 700.

Ep. Bellocenſem captivum Regis
Anglie repetens, ut filium ſuum, cum
ei larice mitteretur, quã erat annatus
Ep. obmutuit. 700. Causam Gauſredi
Atchiep. Eboracenſis iudicandam de-
legat S. Hugoni Lincolnienſi: *ih.* Ca-
ſitatem imponit Poloniis Sacerdotibus.
n. 11. Succreorem ſibi designat. 701.

vult cedere Papam, ut Io. de S. Paulo
ſit Papa, n. 12. Mors, ſepultura: Hoſpi-
tale erigit. Alia ædificia. Eccleſiam
conſecrat S. Laurentis in Lucina: *ih.*
Coſtituit Ordinem Theutonicum:
duos inter Sanctos reſert. 702. Scripta.

Scotiam eximit Anglie. Sigoum.
Cœleſtini IV. Papa, antea Gauſfridi
Cæſitienſis effigies, elogium. Symboli
in quo ſeptimo die ſue electionis
non Maona colligit, ſed quieſcit, idẽ
eum ſecundis 739. natalia, ſtudia, offi-
cia. 779. Licet Imperator alium que-
reret, charum habuit Cœleſtinum eo
animi dotes, eligitur in diſcordiã,
denud omnes Cardinales conſecrati in
eũ. Cooratur Fridericum rerrahere ab
expugnatione Favoriz. p. 760. die
ſeptimo aſtetiſſus obiit. Sepultura. Epi-
taphium. An fuerit Monachus. Scripta.
Scribit S. eorum hiſtoriam Eccle-
ſiaſticam: *ih.*

Cœleſtini V. Papa antea Petri Aſtro-
ni effigies, elogium, ſignificia, ſymbolum
in quo Non ait carere ſimilis illi. 120
natalia humilis: habuit 12. fratres. 123
Nafeitur induratus veſte religioſa. 124
Nafeitur Dantem in eum inſultat. Ha-
bet Chriſtum magiſtrum. Ab Ange-
lis corripitur. Prædicte ſcriptum Paſ-
ſore animarum, n. 3. Curatur à Deſpari.
Alimenta ſuſcipit ab eisdem plurib. mi-
raculis: 126. Secedit in eremum, o. 3.
Cantus, & voces ei reſonant divine.
Miraculo ſuſtentatur. Eius ſolitu-
do. 127. n. 6. Campanæ ei de Cæſa pulſan-
tur. Socios aſſumit, n. 7. Locum ei Zo-
geli conſecrant. 128. Luſtat cum 132.
mone Roman venit, n. 8. Sacris initia-
tur. Secedit in moorem Maronis. Ab-
ſtinere ſactis cogitationem, erigunt Sã-
cti, eum. 9. dubius ob pollutionem
nocturnam erigitur à Chriſto, eum.
129. In cripet habitat ad montem
Magellin, n. 10. Tentatur à demone.
Plures apud exemplo ſequuntur Ere-
mum. 130. Alimenta ſuſcipit à co-
lumbis cœlis immiſſis. 130. die, & co-
lum vacat orationibus: devotio in fa-
cto facienſ. Nunquam carnis uſu ve-

ſectatur etiam infirmis. Acſiter ma-
ceras corpus: n. 13. Quatuor quadra-
gintaſime ſervat. Tribus annis paſſus
palmæ, & aqua. 10. glaciem ſe immit-
tit. Juſſus non tam acriter onerare
corpus: n. 13. Vincit omnes Anacho-
retas. 131. Miracula. 132. n. 15. Pa-
ne à ſe benedicto ſanari agrotos, num.
16 & n. 17. Zalus animarum, & cu-
ra pauperum. Peccatores viſo eo
excitantur ad penitentiam: *ih.* Petit io-
cum ſecretum ſed latera oquer. Alia
ſacerdotio adit. 133. Mandat Corvo
abſe reſtituere. n. 18. Plures ad eum
convenient vitam proſequentes eremi-
ticam, impetrat confirmationem Or-
dinis. n. 19. A latronibus liberatur di-
vinitus. Auger loca, & monaſteria:
134. n. 20. poſt diſcordiam Cardina-
lium, quæ duravit duobus Annis, tri-
bus menſibus electus Papa ſagit. Co-
ſtituit onus ſubit. Aſum ſcandit.
Humilitas huius miraculo conſpici-
tur. 136. Multitudo populi ad eum.
137. Conſecratur: eique adſurre ſupra
ducenta milia hominum. Indulgenti-
as largitur Cœleſtinenſis conſtat.
Guidone Montis Perſici reconciliat:
Neapolim venit interire Caroli
Rege. Creat 12. Cardinales, quar duos
Cœleſtinos. In comerã Papali
extruit ſibi habitaculum eremiticum.
138. Cardinales Gallos creat. Renovat
inſtitutionem Greg. X. in Cardin.
Cardines in eam irascuntur. 138. Archiep.
Beneventanum dicit Cardinalem poſt
crenam: Replicat creationem Bene-
ventani, ut Cardinales parceret. 138
o. 23. Decipitur ab Officialibus
propter impetiam regimini. Sudent ei
Papam cedere. Rogatur à Sacerdotibus
daſter. n. 24. Decipitur à Cardinali
Benedicto Caietano, ut conſulat ani-
mæ ſue ſecedendo. 139. an deceptus
ſe voce ſicã. Cœleſti. Decernit Papam
poſſe ſi abdicare: *ih.* Se abdicat. Ro-
gat Cardinales, ut quancoties e-
ligant ſuccreorem. An laudantur. 140.
Poſt abſolutionem claudum inſtat 141
n. 25. Licentiam petens à Bonifacio
ſuccreore regrediendi ad calum ſuam
non impetrat, clam fugit. Sanat pa-
ralyticum. Inquiſitus à Bonifacio fu-
git ad mare, ut Orientem petat.
Vento reſſante redit, reſtrahitur ca-
ptivus. Suavis reſſantore Papam
renit. 142. Ep. Cuiusmodi per in-
terceſſionem Cœleſtini ſuam im-
petrat. In caſtro Fanoſis detinetur:
Conſtantia Cœleſti in carcere. 143
Obit ætate Annorum 63. Decem men-
ſibus ſteſit in carcere. Prædicte obit
ſuam Sacramenta petis. Caudens obit.
144. Exequias ei celebrat Bonifacius.
Sepultura. Miracula. *ih.* Cœlum
animæ ſcandit. 147. Miracula: canoniza-
tione. Scripta. 146. Elogia de eo. *ih.*

Cœleſtini Pelagianiſis ſingit ſeſu-
re cum Eccleſia Romanã, & ei ſi ſu-
biacere 139. damnatur. *ih.*

3 Cœleſtinorum Ordo conſecratus. 36
Cœleſtibus damnatus à Romanis: à
Coſtantino M. reſtitutus. 133. n. 6
ex eo ſecreodices: *ih.* & to a. p. 679
680. 700

Cœlius Silverius. Pide Silverius.

1 Cœlii ſunt Chriſtiani. 840. n. 6

2 Cœlii ſunt Hugonoti. 281. eorum
candes. 241

3 Collatio Donatiſtarum cum Catholi-
cis. 118

- els in Afric. 190. n. 1. cur non dicta Concilium?
- 2 Collatio Parisiensis pro cultu imaginum. Damnat synodum VII. epistolam Hadrianus, Legatus mittit ad Eugenium II. 634
- 3 Collucina familia. 634
- 4 Collucius Pterius propugnans Urbanum VI. 636
- 5 Coloreda familia. 73
- 6 Colmarisium Annalium calumnio in Jo. XXI. p. 78
- 7 Colobium. 113. n. 3
- 8 Columba familia. 700. n. 11
- 9 Colunensium familia. 447. & 759. & to. 3. p. 153. 216. & 296. n. 6. p. 363. 396. 403. 410. 466. 486. 496. 505. 692. & 667. & to. 4. p. 8.
- 10 Colunensium diffidia cum Bonifacio VIII. Bonis spoliatur, & dignitatibus. 7155. ex gentilem veniens implorant: Prenele expoliatur. 176. restituitur. p. 198. inflige errorate colunae unde illi venerit. 220. empiratio in Greg. XII. p. 417
- 11 Colunensium diffidia. 82. & 83. mutui cladibus petunt Clem. VII. p. 84. 88. p. 166. 245. & 253. petunt Paulum IV. p. 219
- 12 Colunensium familia. 315. & 336
- 13 Colonia familia. III. p. 216
- 14 Comet Cardinalis nomine Anaclei antipape coronat Rogerium Siciliam. 113.
- 15 Comjratia familia. 753
- 16 de Comibus familia. 488. & to. 4. p. 377. n. 8
- 17 Commendae prohibita. Bened. XI. p. 261. n. 10 & p. 293. Monasteriorum prohibita. 800
- 18 Commendona familia. 278
- 19 Commodus detegit Alex. III. Venetis latentem. 278
- 20 Comodi Imperator. 60
- 21 Communicare omnes solebant antiquis in Missa. 99. tenetur in Cena Domini. 96. n. 1. & p. 59. n. 4. quando, & cui negetur in articulo mortis. 213. n. 4. sub utraque specie mandatum Catholicis & Gelatio. 227. n. 5
- 22 Communio mater discordiae. 10
- 23 Communio sub utraque specie an laici dandi? 507. cur prohibita. 608. negata Bohemis. 778. & 618. Sacerdotibus & Christo communis. 643. Quomodo coacta. to. 4. p. 172. aliquibus Germanis data, & revocata eodem to. p. 279.
- 24 Commena familia. 613
- 25 Compuellana iedes ex Hirslen. 416
- 26 Ecclesia in qua constituta, consecrata. 61. n. 10. quomodo gaudeat primatu. n. 4. p. 486
- 27 Concilia tota in Orbe celebrata pro Paschate celebrando 61. n. 1. auctoritates ea convocandi & Papae. & p. 174. n. 1 Concilium Africanum in causa Laporum. 88. n. 4. Romanum pro lapsa. 89. n. 5
- 28 Concilium non congregatur ab eo contenti Papae. 133. n. 4. & p. 189. prima loca cui debeatur. 202. laici in eo non judicant. 222. n. 4
- 29 Concilium falsò affertur supra Papam. 239. pag. 403. in casu Pontificis dubi an congregandum Concilium. 241. Haec Pontifice dubio in quo congregandum. 246. universale non dicitur a multitudinis conventum, sed ab auctoritate vocantur. 427. Concilium est supra Papam, si ille sit illegitimè electus. p. 456. decretum Basilienensis Concilii contra Papam. 509
- 30 Concilium est Episcoporum quoad votum decernit. Sacerdotes minores habent tantum consultivum. 325. legitime indubium & Papam, an possit ab eodem suspendi. 503. si universa le est infallibile. 789. & to. 4. p. 273. quot admittit ad suffragium: eodem tom. 4. pag. 141
- 31 Concilium congregare non est Caesaris, sed Papae. 234. num. 1. & tumo 2. pag. 604
- 32 Concilii infallibilitatis allegatur dignitas, & non scientia Episcoporum. 273
- 33 Concilium petentes Episcopi significat Regi, non petunt licentiam. 274. subterfunt definiendo. 276
- 34 Concilium Chalcedonense. 211. n. 4
- 35 Concilium Constantinopol. generale. 6. da mon. Monothelitas. 325. n. 3. in eo Legati Romani tenent primum: ubi damnatur Monothelitus Caelo confirmante prodigiis. 326. restituit nomen Vitaliani: ubi autem nomen hereticorum: ubi ab eo appellantur heretici ad Papam: mittit eos ad Papam Imperator. 326. n. 6. pignit in Vaticano. 329. num. 5
- 36 Concilium Constantinopol. II. veneticum. 8. in quo damnatur Photius. 54. n. 3. merito dicitur synodus VIII. generalis. 26
- 37 Concilium Ephesinum. 202. n. 2
- 38 Nestorum damnat.
- 39 Concilium Erraticum. Cur dictum Quini sextum. 338. n. 5. an subseriptum & Legatis Romanis: reprobatur a sede Apostolica. Hujus Canones an Ecclesia recipiat. Et subseribere recusat Sergius Papa. 339
- 40 Concilii Florentinum Insultus dicitur synodus VIII. generalis. 35. n. 7
- 41 Concilium Lugdunen. I.
- 42 Concilium Lugdunen. II. p. 33
- 43 Concilium Nicenum 157. n. 14. 198
- 44 Concilium Nicenum II. 389. num. 8. damnatur & Galias. to. 2. p. 2. n. 3
- 45 Concilium Provinciale potest retractari per Papam. 199
- 46 Concilium Romanum sub Melchisede. 141. num. 3
- 47 Concilium Sardinense. 197
- 48 Concilium Sinuatum. 123
- 49 Concionari quoniam difficile ipsi Augustino fuerit. 179. n. 6. Episcoporum erat: quando datum Presbyteris.
- 50 Concilii pro eligendo Papae, leges, alimenta. 38. abrogata & Jo. XXII. 26 & p. 36
- 51 Conciliarum privilegia. 417
- 52 Concordia Sacerdotii, & Imperii symbolo expressa. 111
- 53 Concordia liber reiectus & Catholicis, & Lutheris. 172
- 54 Concordia Societ. P. M. effigies, & slogan, & symbolum. 34. natalis, & decem animi, & ceterum in pauperes pag. 55. n. 1. Ecclesiae operi sub eo: ubi oppugnat haereticorum decreta de vasis non canonicis & fornicia: de infamitate matrimonii: de Eucharistia peccati inveniendi: alia n. 5. tempus martyrii. 36. n. 6. Ordinationes. & n. 7. traditio corporis: 26. d.
- 55 Conciliarum eadem in Ecclesia non sepe fiunt. 663. n. 8
- 56 Concubinatus damnatus. 249
- 57 Concubina familia. 233
- 58 Conculmeria familia popularis in pa-

- tricijs & Venetis assumpta in gratiam Eugenij IV. Papae. 493. p. 304. n. 22. pag. 631
- 59 Congiati ad Christum conversi 700
- 60 Legatus Romae moritur. Fumus. to. 4
- 61 Congregationes Romanae quanto, & quales. 403
- 62 Conlismarch familia. 646
- 63 Conon Cardin. Praeest. excommunicat Henricum V. ob extortum privilegium de i. vellestis. 463
- 64 Conon Papa effigies, & slogan, & symbolum. 334. natalis, & eligitur tertius ad sedandam discordiam inter Petri Archiepiscopus, & Theodorum praebiterum. 335. n. 1. aspectus, inmensa animi dotes; nunquam se immixtus rebus secularibus; & praeficit Antiochenis Clero inconfili Romano Constantinum non sine notis. n. 2. mittit apostolicis ad Imperat. qui pervariarunt. n. 4. Imperat. remitti tributum, dictum Capitaris. 26. xru mis Graecorum confectis obis. n. 5. ordinari: ipepharum. Clero legatus: 26
- 65 Conradinus filius Conradi IV. Imperat. veneno tentatur & Manfredus morbo. 24. Regnum Siciliæ repetit per legatos: 26. odiosus Pontificibus. 32. eius memoria prohibita in electione Imperatoris. 33. in Italiam descendens ad rependendum Siciliam excommunicatur. Insultat Romano Pontifici. 44
- 66 A Romanis gloriosè susceptus. 26. Victus & Carolo Andegavensi. Ignorans iura regi transfert in Henricum Castellum. Chiribet ab eo prope effugit adempte in sienna gentilijs. Mortis dilectio erga Fridericum Austrum. 45
- 67 Conradus de Chevo Palatinus fautor Antipape. 626
- 68 Conradus Episc. Frisingen. sequax Fridr. II. pag. 9
- 69 Conradus Ep. Salisburgensis iugulum offert pro tutelli sedis Romanae. 461
- 70 Adhæret Innocentio II. Papae. 374
- 71 Spoliatur Archiep. ab Anobardo tutor Alex. III. p. 618
- 72 Conradus filius Fridr. II. Imper. coronatur in Regem Romanorum. 732
- 73 Apuliam, Siciliam subiugit. to. 3. p. 2. veneno collitur: 26
- 74 Conradus filius Henrici IV. infusus subigatur novorum & patre, in eum adhæret Pontifici. p. 26. implet stravit officium. Rex Italie. mors. 427
- 75 Conradus Hildesheim Episc. praefectus classis Henricianae navigat in Orientem. 698
- 76 Conradus Imper. impioratur & Lucin II. Papam, & 1. Romanis: adhæret Papae. 545. legatos dirigit ad eum: 26
- 77 Conradus Imper. excommunicatur. 332
- 78 Henricum filium coronat. 333. decita milia militum ducti in Orientem. S. Bernardus fert in humeris. Pandonius populatur. A Grecis proditoris susceptus redit inglorius: veneno tollitur & Rogerio Siculo: 26
- 79 Conradus Imper. Ungaros vincit: ab hoste vulneratur in capite proditoria: interrogant qui Ungari essent hostes Christianorum, respondet. 99. n. 5
- 80 Conradus Iuvaneidus Episc. legatus Lotharii Imper. 519
- 81 Conradus Koelin scribit in Luthero. 17
- 82 Conradus Melitensis Card. S. Chry-

- num. n. 14. honor erga sacerdotes; ultimus sedes in parva sella: *ibid.* numerata Ecclesie data: 60.000. 3. obitus: 165. num. 3
- 1 Constantinus Imperator cæsus in expugnatione Byzantii. 333
- 2 Constantinus M. eum sedem transvolavit Byzantium in *dedecorata*.
- 3 Constantinus VIII. Imper. 103. n. 2
- 4 Constantinus Nicomedien. Episcopus obiit S. Stephanum M. 374. n. 3
- 5 Constantinus Pergonatus Imper. auxilio Vitellii Papæ tyrannos occidit. 378. n. 3. hæreticos occidit: nomen Vitellii proprognat: *ibid.* deponit Theodorum Ep. Constantiopol. Gregorius subrogat. 382. Anno scribit: *ib.* pacificus eum Bulgariis. 385. n. 3. Concilium suadet vocari: sedes in Concilio: *ib.* filios commendat Ecclesie Romanæ. 391. n. 3. in adoptionem ei tradit.
- 6 Constantinus Pontius Concionator Caroli V. hæreticus. 1577
- 7 Constantinus Porphyrogenitus sub tutelâ Irenæ. 385. n. 3. exdis causa: 403. n. 1
- 8 Constantinus Subdiaconus Legatus Agathonis ad Concil. Constantiopol. 325. num. 3
- 9 Constantinus Sylæi Ep. postea Constantiopol. Iconoclasta cogit populum abstrahere imagines facias. 376. n. 4. perit. 385. n. 4
- 10 Constantius Boreafocus. 436
- 11 Constantius Manfredus. 667
- 12 Constantius filius M. Constantini Ariani. 163. n. 4. exdit Magnentium. Arianos foret. 168. n. 3. furit in Athanasium: *ib.* totas occurrere Liberii Papam: exilio pellit: *ib.* baptizatus ab Ariano. 169
- 13 Constantius Imperat. redargutus de prodigialitate eum fudit, quomodo redarguit. 170. expulserunt milites fideles; Christi deferentes obmittit: *ib.* Constantius Rex Armenie auxilia regit: 1 Clem. VI. p. 186
- 14 Consules Annum claudibant, & aperiebant, & venire sodebant terram. 49. num. 1
- 15 Contortina familia. 716. to. 3. p. 493. p. 773. to. 4. p. 133. p. 423. p. 303. p. 317. p. 367. p. 376.
- 16 Constanza foror Leonis X. 774
- 17 Constanza Bonif. IX. volentis potius mori quâ succedere. 391
- 18 Contus Cardinalis Gallorum legatus ad Papam in causa Henrici. 433
- 19 Contumeliosus Episcopus correctus à Papa. 145. n. 4
- 20 Coppinos Inulaus Lutheranus. 33
- 21 Copula caralis publice habita. 342
- 22 S. Corbinianus limina visitat: condecoratur à Gregorio II. miraculo. 332 num. 3. octo Anos infans Frisinge: missum rogat, non impetrat. Grimoaldum Bavaram reprehendit: *ib.*
- 23 Cordova familia. 467
- 24 Corduba familia. 31. p. 432
- 25 Coregia *Pide* Corrigan. Corioli familia. 709
- 26 Cornelli P. M. effigies, elogium, symbolum. 83. natalia, studia, mores: 84. n. 1. Invitus suscipit Pontificatum. Cyprianus scribit de legitima ordinatione Correlli. 85. n. 4. quando eratus: *ib.* Novatum schismaticum infensum habet. 86. Chastagimenes legum mittunt ad inquisitionem de eius electione. 87. Novatianum punit
- Antipapam: *ib.* calumniam in eum, unde Orbis notat in eius electione. 88. Alexandrina Ecclesia cum eo sentit: *ib.* Cyprianus ei desit obsequium. 89. n. 3. Cyprianum monet abstinere à Novato: *ib.* Confessores qui eum deserant ad eum revertuntur, facientes se circumvenientes à Novatio: *ib.* plura Concilia congregari mandat lo Novatiano. p. 90. Africa nâ ad eum militat acta Concilii sui: *ib.* nova periculis in Christianos: *ib.* relegatur cum Clero Centumedis. pag. 90. n. 7. ad eum confluit populi: *ib.* damnatur: *ib.* facit paralyticam: baptizat eam cum militibus. n. 8. ducunt ad patibulum eum Cereale, & triginta sociis. pag. 91. tempus martyrii: epistolæ ad Flavianum. Ordinationes ei Ecclesiæ erigit Leo Papa. Scripta reliquit: ubi quiescit: *ib.* sepelitur à B. Lucina: plures literæ Sanctorum consulariorum ad eum. 84. insipit in faciem Martiri: *ib.* Cornelia familia. 777. to. 4. pag. 91. & 343. p. 356. p. 636
- 3 B. Cornelius Calaber revelat salutem Filii. 621
- 4 Cornelii Centurionis conversio. p. 111 num. 10
- 5 Cornelii sancti erroris damnati. 384. p. 633
- 6 Cornelius Malvasia ductor militis Pontificis. 358
- 7 Cornelius. Musius Bituntinus Ep. ad Gallos. 259. p. 291
- 8 Corrigan familia Ecclesiam defendit. Donatur corrigia à Deipara: plures habuit viros armatos, togatos: Mutat insignia Aggregata Venetiis patribus. 326. & torn. 3. p. 645. & to. 4. p. 436
- 9 Corfica juris Ecclesie Romanæ. 196. n. 25. & tomo 3. p. 177. 436. & 389
- 10 Coriorum facinus contra eorum Oratoris Galli Romæ: 610. Roma profcripti: Pyramis ad eorum infamiam erecta Romæ: 620
- 11 Coriorum familia: 428. n. 4. & tomo 4. p. 78. reipuit Innocentium II. p. 309
- 12 Corezia familia. 76 & 131
- 13 Coreusia familia. 416
- 14 Cosmas Alexan. damnat Iconoclastas: 179. n. 6
- 15 Cosinus Castanea pater Urbani VII. pag. 413
- 16 Cosinus Cherius Ep. Favensis sin praetor à Petro Lucio Farnese: 748
- 17 Cosinus Mediceus Senensis iugum imponit: 177. oppidum Montis Sabini donat Bolduino. pag. 177. praenatur à Paulo IV. p. 229. mediatore romani Italici: 475. Romam petit cum avore dilectus Pio IV: p. 233. laudet Cardinalem Glesierum, qui Papam argueret ubi purpuram collatam filio suo. 198. mittit auxilia Gallo Regi in Hugonotos. 308. sedus solt cum Pio II. to. 3. p. 358
- 18 Cosmus Nueius suus deservit Leonis XI. p. 492
- 19 Cosmus Tertius orator ad Papam. 745
- 20 Cosroes Rex Persarum. lignum Crucis captivum ducit: Fingit se esse S.S. Trinitatem. Mandat Christianos removere Christo. 288
- 21 Costa familia. 419 & 449. p. 399
- 22 Cocherelli hæretici. 641. & p. 656 num. 8
- 23 Cotignola ducit notham Philippum V. C. 497
- 3 Courteneis familia. 363
- 4 Continia familia. 334
- 5 Cracovia familia. 164
- 6 Credentiales literæ quando debeant ostendi. 34. n. 7
- 7 Creditarius quis efficit. 98. n. 7
- 8 Crema donatur Episcopatu. 331
- 9 Cremenles pluribus privilegiis donati à Gregor. XIV. p. 432. benevenerunt suum nobili. 427
- 10 Crequius Dux Gallorum orator ad Alex VII. discors ab aulicis Romanis. 610
- 11 Regem incendit in Chifos. 617
- 12 Romam restituitur: Chifos obvios habet. 620
- 13 Creleens Ep. Africæ. 11. n. 11
- 14 Crelescentius filius Theodoræ, & lex X. pseudopapæ: p. 98. sancti obit. Epitaphium.
- 15 Crelescentius Numentanus tyrannus Romæ: Pontificem ut mancipium trahit Ingressum ad Papam Gallia pretio reddit. 173. n. 2. erigit antipapam in Calabrum. 180. solpenditur. 183. sepulchra.
- 16 Creta Isola unde dicta, à Barbaris occupata. 9. n. 3
- 17 Creta à Torris occupata. Huius Belli historia. 634
- 18 Cribella familia. 665. n. 1. to. 3. p. 761
- 19 Criminas non tollunt auctoritates. 288
- 20 Crois familia. 797. to. 4. p. 309
- 21 Cromera familia. 101. p. 187
- 22 Croemuelius Regieida coronam usurpat. 387
- 23 Cronmera familia. 101
- 24 Cronmerus damnat matrimonium regine Catharine. 108
- 25 Croenbergia familia. 44. p. 32
- 26 Cronas & Regio Lepidi vaticinatur ruinam Urbis. 40
- 27 Crucula familia. 727
- 28 Cruxen turbari conatur Sarraceni nec possunt. 649. n. 12. Crux in aere visa extat Hispanos in Mauros. 717. n. 24
- 29 Cruxen irrideri Mahometes II. militi suos crucifigendo. 372
- 30 Crocis rituales inventus sed non integer. 699. ex qua materia: *ib.*
- 31 Crociferi exaltantur. 610
- 32 Croieger Major. 138
- 33 Crux Christi lorenta. 137. num. 4. ab Heicis matre Constantii: latius cultus an ei debitas. 389. n. 8
- 34 Cuera familia. 449
- 35 Cunsperus Ep. 407
- 36 Cuno Card. Farnesio. legatus Galea II. p. 477. Successor delegatur ab eod. n. 1
- 37 Cusani familia. 324
- 38 Cyprianus, cui dictus *Cyprianus*, adhuc Neophitus fit Episcopus. 79. n. 9. quomodo se gereret cæ lapsus: 86. excommunicat Felicissimum. *ib.* Concilium congregat Affricano in causa Lepidum. Felicissimum excommunicat: 88. quantum honorem sulerit Cornelio Romano Papa: 89. n. 3. calumniam: legato ad Cornelium in Cyprianum. p. 90. consiliator Lucii Papam. 91. Succedet contra Stephanum Papam: error de rebaptizandis hæreticis. 96. n. 3. & p. 66. n. 3. laudet Tertullianum. 60. n. 2
- 39 Cyrti damus Eltesim Monothelitas. 301. n. 4. perduor ob luxuriam, iracundiam, superbiâ: 352
- 40 Cyriacus Ep. Carthagini. nudus verberatur. 398. n. 21

constituit in meritis personae, sed in su-
bortate. 643

4 Dignitates non querebantur conferen-
das. 3. n. 3

5 *Dij, Vnde Idola, Verbum Deum* Ham-
mami solium etiam in bullis Papa-
lis. 169

6 *Dinus Roscius compilator Sexti De-
cretalium.* 173. n. 9

7 *Dio Cassius laudat Traiani viam.* 37

8 *Doctores Imper. servati in Christi-
ana.* 116. n. 4. le abdicat imperio. 129

9 *Christi amore.* 130. n. 3

10 *Diodori M. reliquiae, martyrium.* 74

11 *Do. B.*

12 *Dionetius Carissus nepos Pauli IV, Mar-
cho Cavensis.* 220. Cardinalis. 222. ab
eodem epulatur. 228

13 *Dionysij P. M. effigies, symbolum, elo-
gium.* 103. professione Monachus, 104. n.

1. successio, consecratio. 106. *Dionysium*
Alexandrinum etiam ad Romanum Con-
cilium. 105. n. 4. pacem consuevitur

Christiani n. 3. scribit de Trinitate con-
tra Sabellianum. n. 4. damnat Paulum

Samosatensem. n. 5. Parochias dividit. p.
103. mandat vocari Concilium Antio-
chenum contra Paulum Samosatensem.

15. n. 5. obitus, ordinationes, sepul-
tura.

16 *Dionysius Alexandrinus accusatur apud*
Dionysium Papam male sentire de Tri-
nitate. 107. n. 4. le pargat. 108. inoffensum

eum Cencilio adesse non posset, rogatur
a Patribus de sui sententia. 107. n.

5. ubique scribit in Samosatensem. 106

17 *S. Dionysij Areopagitae ossa ubi quies-
cent.* 272. n. 14

18 *Dionysius Cardinalis S. Cyriaci Gra-
ecianus indicie.* 169

19 *Dionysius Maldas.* 746

20 *Dionysius Rex Lusitaniae caecommu-
nicatur.* 62

21 *Dionysius tyrannus Siciliae, regno a-
missio, scholam aperit.* 464

22 *Diolecorus Alexander propugnat Dioleco-
rum.* 210. p. 104. in Concilio primam

sedem violententer agit: non permittit legi
epistolam Leonis M. A. mandat Episcopo-
rum catenam. 212. in Chalcedonensi Con-
cilio prohibuit sedere tanquam reus.

212. n. 4. damnatur.

23 *Diolecorus diaconus Romanus eligi-
tus Papa contra Bonifacium in Bal-
dica Constantianam.* 243. n. 2. an An-
tipapa: mors. 24.

24 *Divi titulus datus Pape, Regibus.* 217

25 *Dionysius matrimonium non sit aucto-
ritas Caesaris.* 160

26 *Dubia familia.* 471

27 *Doctores familia.* 617

28 *Dodo Dux Francorum infidias fecit*
Stephano IV. p. 383. n. 4

29 *Dumones annulo inelusi.* 240

30 *Dominica familia.* 800

31 *Dumonesani quo castrula subfisterint*
contra Bonifacium VIII. p. 167. primi
p. 167. primi

32 *p. 167. primi*

33 *p. 167. primi*

34 *p. 167. primi*

35 *p. 167. primi*

36 *p. 167. primi*

37 *p. 167. primi*

38 *p. 167. primi*

Occurrit S. Fructico ignoto ignotus, &
invitat ad concordiam. 733 à S. Petro,

& Paulo missus ad predicandum, datus
ei baculo, & libro Institutum confir-
mas Honorius III. subfisteribus

Cardinalibus Innocentius III. quo ti-
tulo scriberet S. Dominio. 734. eius

ossis sepulchro tradit Greg. IX. cum ef-
fret Cardinalis. 736

39 *Dominicus Adurnus orator ad Pa-
pam.* 743

40 *Dominicus Capranicus Cardinalis eras-
mus, sed promulgatus à Martino V.*

præteritur ab Eugenio IV. Appellat ad
Concilium Basilicensem. 704. declarat

Cardinalis à Basilicenses. 706

41 *Dominicus Cardinal Firmianus adu-
ratur electionem Nicolai V. p. 748.*

42 *legatus ad Regem Alphonsum. ik. inter-
pre in retranslatione notabili Episco-
pi, & Episcopatus. 534. contradicit*

Callisto III. vultu promovere nepo-
tem in Ducem Spoletinum. 536

43 *Dominicus Grimmanus Cardinal. negat*
subfistere spolia Francisci Ruverci.

736

44 *Dominicus Iacobitus Cardinalis.* 8

45 *Dominicus Kavi Cardin. S. S. Io: &
Pauli, legatus ad Hispanos.* 497

46 *Dominicus Niger Paulum IV. scri-
pto defendit.* 216

47 *Dominicus de Ruver Cardinalis S.*
Vitalis, nepos Sixti IV. p. 673

48 *Dominicus Soto confessor Caroli V.*
arguit Paulum III. p. 133

49 *Dominicus Trivianus suadet Venetis*
non restituere Faventium Papæ.

Orator ad Papam non auduit. 734

50 *Orator ad Leonem X.* 773

51 *Dominicus Tulfus Cæd. proximus*
Pontificatus. 493. Baronium habet infes-
tum. 46

52 *Dumitiei Viterbiensis scelera.* 702

53 *Dumitiani tyrannus, vult adorari ut*
Deus ei. ignavia, concidit muscas 27.

54 *caedes.* 27

55 *Domo Ep. Alexandrinus depositio*
Paulo Samosatens. 107. n. 5. Gallie-
num Imperatorem Implorat contra

Samosatensem; remittit ad Papam. 106

56 *Donatus familia.* 734. & to. 4. p. 422

57 *Donatio Constantini M. falsa Sylve-
stro ab legitima.* 151. confirmatur à

Carolo Af. Ludovico Pio. 153

58 *Donatio ad pias causas apud Danos per*
abolitionem terræ in alio. 713

59 *Donatistæ appellantes à Papâ ad Cæsa-
rem.* 245. relicturur. 246

60 *Donatistarum scilicet Julianus Apollina-
re exortat.* 173. n. 6. scelera. 21. n. 2. p. 1.

61 *Donatus recipitur eum titulis in*
Ecclesiam. ik. Collatum cum Catholicis

590. n. 1. 5. vult à Catholicis subfisterur
appellatur. ik. errores damnati. to. 3. p. 248

62 *Donatus invidiosus in Nunsida.* 153. n.

3. spoliatur à Constantino 154. n. 9

63 *Donatus reditus impetrat in Africam*
à Constantino. 142. appellat iterum ad

Cæsarem. Felicem accusat traditorem
etiam mortuum. 146

64 *Donatus, & alter Donatus schismatici*
Ecclesiam profectus à Africam. 164. n. 5

65 *Donatus Barbarorum legatus Florent.*
appellat à Papâ ad Deum. 238

66 *Donatus Ep. à Cæsa Niger schismaticus.*
143. n. 4

67 *Donatus Ep. Felicianus.* 143. n. 5

68 *Donatus Odiensis contra Hadrianum*
II. p. 49. n. 3. legatus ad Basilium Iou-

per. 14 n. 7.

69 *Doni Papæ effigies, symbolum, elogia*
pnebris impetrat serenitatem. 212. eius

nomen, natalis. 122. n. 1. literas accipit

Theodori Constantini. p. 104. concordiam

petens, sedem scandit officium bar-
netici, & barbari. ik. Clerum ordinat.

70 *n. 2. Ecclesiam reficit, exorat: ik. insepul-*
citur Euthymianus. n. 3. literas ei di-
gigit Constantinus Pogonatus. ik. re-
conciliat Ravenates 24. mors n. 3. Noces

dictus. 220

71 *Doni II. Papæ effigies, elogium, sym-
bolum, 152. natalis, damnat Leonem*

pnefopapam in synodo Romanæ suc-
cessit. Ex merore obit propter fastum

Cleri Romanæ. 153. virtutes. 254

72 *Donoratus familia.* 224

73 *Donatus Neapol. Principe Sancti sa-
pientia laudat perdidit.* 157

74 *Dorothea filia Regis Danicæ nubit Al-*
berto Brandeburgico. 58

75 *Dositheus Ep. Oasmen. fuerat Carolo*
V. pater. 20

76 *Draco. Ciste Serpens.*

77 *Drugo comitatur Ludovicum Regem*
Roman petentem. 15. n. 3. iurgis que-
rit in Romanos. n. 3

78 *Dualia sub pena infamiae damna.*
208

79 *Duxia familia.* 246

80 *Dulcius Fratricellus hereticus dam-
natus.* 207. n. 12

81 *S. Duosilatus Ep. Cantuar. 156. casti-
tatem Clericis imponit, Christum decre-
tum comprobant. 247. eius legatio ad*

Io: XIII.

82 *Duoda familia.* 317. p. 504. p. 644

83 *Duodecim numerus mysticus. p. 6. n. 3*

84 *Durandus Ep. Malmatensis Auditor*
Rote. 239

85 *Durandus Baldach.* 249

86 *Durandus legatus Innoc. III. p. 714*

87 *Durica familia.* 246

E

88 *E Adbertus Rex Anglorum. 159. n. 4*

89 *Enfideia Regia Anglorum. 112. n. 4*

90 *Eberardus Ep. Bambergi legatus Friede-*
rici Imper. 551

91 *Ebo Archiep. Rheimen. iniussu deposti-*
tus restituatur. iterum damnatur. 15. n. 1

92 *Eberardus Ballicius disputat eum Lu-*
therianis. 142

93 *Ebonius hereticus.* 18

94 *Ebonia familia.* 217

95 *Ebronius fuit in Clerico. 333. n. 3*

96 *Ebuli Comes regis.* 278

97 *Ecclesia non dicitur esse aliena. 67. ha-*
bet visibilem. 282. quomodo polluitur.

98 *pergurgitur. tomo 1. p. 46. n. 6. primi-*
tiva an bona possiderentem to. 1. p. 49

99 *n. 4. & 7. & 6. p. 61. n. 3*

100 *Ecclesia bona non alienanda. 24. n. 4.*
non usurpanda. to. 2. pag. 158. fructus

quomodo dividendi. 221. n. 7

101 *Ecclesiasticum verum iudicium spec-*
tet non ad Cæsarem, sed ad Papam. 107

102 *n. 3.*

103 *Ecclesia unitas Solo figurata. 30. uni-*
us non duplex. 248

104 *Ecclesia incipit non ab homine, sed à*
Verbo. 4. quando incipit. 1. fluxit. de

littere Christi meritoria. 46. fundata
est in petra Christi, & Petri. 13

105 *Ecclesia qualis diciturur. 134*

106 *Ecclesia temeretur. Alex. Imper. puni-*
tur. 93

107 *Ecclesia bonorum restitutione facienda,*
de

de fructibus, quandoque dispensata :

533. 30. 80.

3 Ecclesiasticis divitiis aucti, miraculis

diminuiti : 667. n. 8

3 Echia familia : 746. p. 794. & to. 4. p. 306

3 Edilburga Regina muneribus donata

à Bonifacio V. p. 197. n. 5

3 Edissi Saracenis prodita à Christiano

Armeno : 332. n. 4

3 Edilburga Regina Maricorum offert

Angliam S. Petro : 339. n. 4

3 Editha Regina Angliæ : 341. n. 3

3 S. Edmundus Rex Angliæ : 375

3 Edvardus Bochingus capite damna-

tur pro Ecclesiâ : 103

3 Edvardus Plantaginetæ filius ducit

Clarentium propter subditos : 119

3 Edvardus Thantus : 103

3 Eadualdus Rex Anglorum convertitur

ad Christum : 290. n. 3

3 Eduardus Cælii Comes, nepos Marti-

nini V. rationem reddere cogitur ex-

pliat thesauri : 496

3 Eduardus Foris legatus Angliæ : 19

3 Eduardus filius Simeonis successore de-

claratus ab Henrico VIII. 104. p. 222.

3 & p. 146. mort. : 378

3 Eduardus Hastings : 179

3 Eduardus III. Rex Angliæ, pecuniâ ju-

vat Greg. X. 34. pacis insequitur inter

Henricum IV. & Alphonsum Castell-

anum : 109. insequitur pacis iterum inter

Carolum, & Alphonsum : 122. Scotiam

facit sibi vassallum in prænium

utensile Clementi V. p. 197. Sagrat de-

fideri facit expeditionis : 37. respectu

à Philippo Valois Galliam : 157. mu-

vet in Galliam : 38. arguitur à Papi,

quia tunc Vicarii Imperialis sus-

cepisset à Bavaio : 160. nu. 8. Galliam

populatur : 173. legatis pollicitus li-

berum transire, ut cum reconcili-

aret Gallo, mandat, cum expectaret

in Gallia, Irruit in Galliam, vincit

Gallo. Scotos. Tunc vincit, quoties

pugnat. Caletum expugnat : 16. Cæli

grandine, excitatur ad pacem cum

Gallo : 301. irretitus amore pellicis o-

bit : 34. facit hæreticus : 16

3 Eduardus Princeps Aquitanie viola-

tor immunitatis Ecclesiasticæ : 123

3 S. Eduardus Rex Angliæ, qualem humi-

liam erga Papam : 129. nu. 8. à S. Petro e-

lectus, ut voci commutationem petit :

31. 5. 6. virgo moritur : 341. n. 3

3 Edunius Rex idolatra : 290. n. 3

3 Edunius Rex Northumbriæ pallidus

petit prin. Ep. Eboracensis, & Dorover-

nenis : 297. n. 3

3 S. Egbertus Angliæ Monachus in Hi-

berniciâ : 339. n. 8

3 Egebertus Marchio propagator se-

culæ Romanæ : 287. n. 12

3 Egicanus Rex Hispaniarum humi-

prostratus in Concilio Tolitano co-

gessit Patres in causâ de duobus iura-

mentis : 338. n. 2

3 Egidius Alvarus Albornoensis Cardin.

sequepatur S. Petri paroniam : 496.

3 & coronatur Carolus IV. Imperator :

497. mittitur in Bernaborg : 314. obviat

VRBANO V. p. 132

3 Egidius de Campis doctor Sorbonicus :

387

3 Egidius Carerius disputat in Hulfis :

107

3 Egidius Ep. Tusculanus legatus in

XIII. Idola effruiat in Peloniâ : 148

num 5

3 Egidius Melitus Cardin. Tusculanus

confirmat Urbano VI. p. 355

3 Egidius Monio Canon. Barcinonensis

Anipapa nomine Clem. VIII. nautia :

470. creat anticardinales. Excommu-

nicatur. A quibus electus : 471. sponte

se abdicat : 472. abiturat coram legato

Papæ, donatur Episcopatu

3 Egidius Musin junior anticardinalis :

478

3 Eicardus Ep. Vicentinus : 63. n. 9

3 Elagabali impudicus, cæder 69. nu. 2

3 Eliechensis Ecclesiæ immanis à Ro-

galis : 29

3 Eliechio dignitatum quomodo facien-

das : p. 6. 3. conditiones in ea neces-

sariæ : p. 11. n. 11

3 Eliechio Dolensis Card. 660

3 Eliechus iniquorum, nō placet Deo :

183. quantum prout : 216

3 Eligagus Tartarorum Regina sic

Chilensis : 112. nu. 1

3 Eliechus Austriacæ occurrit Tri-

dentini patres : 371

3 Eliephantus familia : 629

3 Eliehardus Schenepius disputat in La-

tharibus : 124

3 Elias Patriarcha Aquileiensis schis-

maticus ob tria capitalia : 269. n. 3

3 Elias Propheta illusit falsos propheta-

tas excitans, ut fortius clamarent : 122

3 Elias pater Carmelitarum : 312. n. 4

3 Elias Ep. Barenis : 423

3 Elias de Nabulon Petragoricensis

Cardinalis : 280

3 Eliebertus Concilium : 123. n. 4

3 Elias Caredda Hebraus lepidus sit

Christianus : 306

3 Elias Patriarcha Chaldeorum Con-

cilium delebat submittit Ecclesiæ

Romane : 519

3 Elipandus damnatus in Concilio Fræ-

culor. 391. n. 9

3 S. Elisabetha Regina Lusitanie cano-

nizatur : 344

3 S. Elisabetha filia Regis Ungariæ :

756

3 Elisabeth Regina Ungariæ munera

mittit Urbano VI. p. 164

3 Elisabetha soror Francisci Mantuani,

uxor Guidi Ducis Urbini : 726

3 Elisabeth monialis vulgo S. Cantiana

negat Regem Henricum VIII. Mari-

um ejus filium prædicat Regnatum

109. capite damnata : 28

3 Elisabetha filia Anoz Bolanz Regni

hæres instituta ab Henrico VIII. 126

3 Ipernit audire legatum Pii IV. p. 271

3 Ipernit concordia : 113. à Paulo IV.

repudiata ob defectum natalium ir-

ritur. Ne dicit caput Ecclesiæ An-

glicanæ : p. 309. rebelles fovet in Sco-

tia : 310. Mariam carceri tradit. Ho-

norifici loquitur de Pio V. Iteb. ab eo

excommunicatus : 311. damnari facit

Regem Mariam Stuartam. Luctum

effundit : 314. ob naufragium Hispanæ

simulæ illudit Philippo II. p. 191. dissi-

da fovet inter Gallos. Sædet Hen-

rico IV. fidem præstiteri Romanam, ut

regnum acquirat. Fratres suos dicit

Hugonotos : 451

3 Elisabetha filia Henrici II. Regis Gal-

lie amittit Philippo II. p. 135. n. 1

3 Elisi campi in dentur. p. 15

3 Eleranus Ep. 319

3 Eliequentis symbolum mandibula :

183.

3 S. Elphegus Cantuar Ep. 302. carceri

datur.

3 Elpidius Comes præfectus ab Imper.

Concilio Ephesino. 210

3 Elnsius Galatidis Exoritur. 364. n. 1

3 S. Eleasius. 369

3 Eleasius de Sabrano Card. S. Balbiniæ

165

3 Ema familia. 773

3 Emanuel Rex Congi baptizatur. 790.

num 11

3 S. Emeritus filius S. Stephani Regis

Ungaror. 214. n. 6

3 Emeritus Ep. Casarius defensis i. cla-

gium. 132. confunditur à S. Augusti-

no. 28

3 Eniera familia. 783

3 Enierqui familia. 12

3 Enechardus familia. 20

3 Engelbertus Abbas S. Ricarii damnat

hæreticos in Concilio Ratib. 391. nu.

31. legatus ad Leonem III. à Carolo

M. 404. n. 1

3 Engelherudus Igoniisiof. excom-

municatur à Nicolao I. p. 15. n. 6

3 Engelbertus Imper. movet in Adelgisi

37. n. 1. Beatrix iet monialis; orationem

rogat pro animâ mariti à loc. Pax :

theisuro expulsiatur à Carolo Rege

Germanie. 21

3 Ennodius Diacon. Ticinensis propu-

gnat synodum Romanam. 324. num.

3. i. scribit Hormisdæ. 121. n. 1. Ep. Ti-

ciensis. Legatus in Orientem.

3 Enoc Ecclesiarum peritus lingus Græ-

cæ. 533

3 Enoticus Zenonis. 221. n. 6

3 Eperonius familia. 433

3 Ephesus Concilium corruptum à

Græcis. 198. congregatum quando :

302. n. 3

3 Ephesus Concilium sub Leone I.

p. 210. violentie in eo damnatur Fla-

avianus; Euliches abholvitur. 211.

3 Epiphanius dicitur. 28

3 Epiphanius Alavasia 612. confugit

ad tuciam Papæ. 28

3 Epiphanius Ep. Constantinopol. 239. n.

4. mors. 249. n. 2

3 Epiphanius familia. 403. n. 1

3 Episcoporum electio quomodo faciet.

p. 1. n. n.

3 Episcopus sacra faciens debet habere

testes. 29. qui eum possit accusare, 28

3 Episcopus ordinario quomodo facienda, 28.

3 & p. 210. 3. sacra facienti debent adde-

re septem Diaconos. 32. plebe non fas

sepelire absque licentia Apostolicâ :

40. n. 6. contra. 200. n. 4. à tribus

debet consecrari. 34. nequicia eodem-

modi, nisi ubi testibus. 72. p. 67. nu.

3 Episcopus Galles datus à Zacharia Papæ.

366. n. 4. Carolo. M. an datus ab Ha-

driano. 388. nu. 3. Investitura, vide

Investitura.

3 Episcopi an puniri possint à Regib. 37

3 Episcopus non deest habere plures

Episcopatus, 108. n. 3. non debet anti

Principis frequentare. 499. Episcopos

tum electio ipebat ad Casarem in

ter discipulos eligentium, & tunc re-

gilla eradebat, 554. translatio de sede

ad sedem, solus est Papæ. 28

3 Episcopi itaque iurabant Casari fide-

litem, non hominibus. 559

3 Episcopus non affatur ex leuitico 23

3. n. 3. p. 10. p. 10. p. 10. p. 10. p. 10.

3 Episcopus bonus dividit pro qua-

rit. 227. n. 3

3 Episcopus pueris non datur. 32. n.

3. d. 10.

cur à Greg. XII. Datus in Episcopum
Senedibus respectus, ob auctoritate
Cardinalis dictus in iuris Cardinalibus:
Dilectus Gregorius XII: p. 493
n. 1. Piceni Legatus fuerit in fide
electus: Ancone monumens eius. Por-
um Anconitanum reparat: n. 3. Bo-
noniam servat fidelis: fides inquit
Florentinis Amicus S. Anconin: n. 4
Lue graffiane, infinitis ligationibus:
si. Virtutes, prudentia, Zelus religio-
nia, amor in pauperes. 494. Reparat
templum S. Agnetis. n. 5. SS. Petrus, &
Paulus negotiis sollicitudinem promit-
tunt, & Papatum. 6. Alius Eremita
promittit Papatum, & Anno Vite.
Vaticinium S. Malchiz de eo. 499.
Pius jurat in Conclavi, Papa electus
confirmat symbolum. n. 7. Coronatio-
nis nummifima. Veneti ei decernunt
legationem nobilissimam. Coercendi
navi ritum missorum causâ certiores
facit Regis electionis sua: non per le-
gatos, sed per litteras. 496. Primum Co-
fessorium celebrat tantâ frequentia,
ut trabes conciderent: & Ep. Senogallia
obvenerat. Italos exivit per legatos
in Turcas. 48. Columenensis ioculos
passus pluribus oppidis spoliis. Ratione
villicationis exigit à nepothis Marti-
ni V. n. 8. Senensis inceptat ob ini-
urias illas Ecclesie. 497. Constat Ang-
los, & Gallos componere, & Hispa-
nos missis legatis ut Mauros expelle-
ret Graecenens: 48. Insidias ei fruen-
tibus Romanis, latravus fugit, lapidi-
busq. telis penè obrutus. 499. Parit Ep.
Novariensis homicidæ ius. Reconcili-
atur Philippo V. C. Bononiæ. Foru-
liensis. Proceffus illius domat Lauren-
tium Columnam. 501. Coronat Sigis-
mundum. 502. Offert tertium locum
pro Concilio, nec auditur. 508. Mandat
Concilium Basiliense transferri Bo-
nomiam: declarat dissolutum Basile-
se. Excitatus à Sigismundo Imperat. &
Iuliano Legato illud non dissolvere, nō
acquiescit. 503. 1. apud & accusatur à
pluribus Curialibus, & Cardinalibus in
Concilio Basiliense. 504. Acquiscere
Concilio promittit. Reipuitur, nisi de-
claret legitime continuatum. Citatur
peremptorie ad Concilium 508. decla-
ret legitime continuatum. Proceffum
revocat factum eodem Concilio. Omnia
per tempore non delectaret à Ve-
netiis. Decreta Concilii nunquam ad-
probavit. Insidias in eum à Philippo V.
C. 505. Litteris Concilii certior fit nul-
lum mandatum datum V. Coniti con-
trâ Papam. Florentiam confugit. 510
Ejus Legati iuram adhuc decrevit in
Pontificis dubios, hoc vero non tan-
quam Legati Papæ. Se subtrahunt plu-
ribus Decretis. 511. Eugenius monet
Basilienses, ut eum Genes contraria
querentes, promissis per Legatos.
Pacifice ad Principes ecclesiasticos de
de usurpatis Annatis, de relictis nu-
mero Cardinalibus, exultis legatis Apo-
stolicis: de iuramento Papæ præstando
luxa Concilium Basiliense: datus In-
dulgentiis, potestate usurpata Pontifi-
ci, oratione omnia Pontificis, Bulla
plumbæ: pia. Citatur ad Concilium.
Interdicitur ei creatio Cardinalium;
indictio urbium. Eum consolatur S.
Francisca Romana. Principes alienari
à Concilio redeunt ad Papam, & ve-
niam ab eo petunt. Indicit Concilium
Pont. Rom. Tom. V.

Ferrariense: 514. petatur à Basile-
nsibus rei sacre administratione. Argu-
tus à Carolo Gallic Rege iudicium,
intermittere in Basilienses, & nolens,
subit Regis odium: 521. Mithram op-
pignorat Florentialis pro Ecclesiæ uti-
litate. Lue Iavente Concilium Flo-
rentiam transfert: 48. Græcos reconcili-
tatis Latinis: 520. Armenos, Syros,
Arabes, Indos docet. 523. n. 15. num-
mis de hac unione. 524. Aethiopes,
Indi ei subiecti Jacobis. 48. Audiat ele-
ctione Amedei in antipapam, Reges
iuvocat. Creat XVI. Cardinales: 533
Arelasensem Cardinalem spoliis, &
Ludovicum Ep. Vifensem, cui subro-
gat Lodovicum Coutiniam: Legatos
nuntiat ad Carolum Gallorum Regem,
qui reiecto antipapâ egressa Eugenio
negavit. 534. Reconciliatur Aeneas Sil-
vio, & Odorem Cardinalem pignori-
tem restituit. Septemviro Colonien-
sem, & Trevirensium deponit. 535. Co-
mittit Electorum in Eugenium legatio-
nem in primum restituit. Audit Aeneas
Sylvium secundo legatum à Cæsare. 48.
Mittit ad Cæsarem legatos cum
oblatione Concilii. Thomæ Lucano, &
Lo Carvialis venientibus pileum ubi-
terium mittit. Aeneas Sylvium audit
tertio legatum, annuus Germanie
pollutus. Moriens declarat in concef-
sione Germanie factâ, nolle præiudicare
Ecclesie Romanæ. 537. Obiit in
Lauro. 538. Mortem sibi prædicit,
eligit sibi sepulchrum. Desiderat vicisse
provisus S. Anconino offerenti Extre-
mam Pulsionem, respondet immortali
adit, elogium regis Alphonsi de eius
constantia. Negat moriens restituere
Ep. Capuanum. Exequit. 537. deli-
neatio sepulchri. 532. Epitaphium. 538
nummifima ei perreusum à Romanis,
cum vini fustulæ vestigial. Alia num-
misfima. Monumentum servatur à Ca-
rolois S. Salvatoris in Alga Eius me-
moriam Species corporis. 538. Liberalis,
magnificus auri contempnit, in eis,
& potus parvus, literatos amat solliciti-
tudine indagator eorum, quæ dicuntur
in Orbe, ut scilicet corrigere. Flora
habet petit pro Ecclesiæ immunitate:
Legata pia. Seminarium Florentie erigit.
538. Clades Christianorum à
Turcis, quibus fides non servata. n. 19
Inter Sanctos refert Nicolaum à To-
lentino, ut ex nummo. 540. Elogia de
Eugenio. In eum scribit Virilem
Pædium. Laudatur in funere à Tho-
ma Cardinali futuro Papa. Cardinales.
Synodus Basile: æta in eum retractat.
48. viris literatos semper audit in medi-
539. Agnatos moderatè diligit. 48. diem
mortis prædicit Nicolæ V. p. 510
Eugenius Ep. Offensis legatus Jo. VIII
negligens, & adulter mandatoris. 61. n. 8
Eulapius Archid. Romanus antipa-
pæ tyrannus. 539. n. 1. occupat Basili-
cam S. Petri: 48. iubet ab Honorio
Imper. expellat iudicium synodi. 1. 48
ipso decreto irrumpit Roman. n. 156.
pellitur: 48. creator Episcopus Nepes-
ina: post obitum Bonifacii revocatus
in Urbem venire renuit. 157. n. 1
Eulapius Appamæ Episc. consecrat
Pheum. 48. n. 2
Eusebio Episc. mittit vestes Grego-
rii M. 526. n. 5
Eulogius. 48. n. 3. & p. 147. n. 7. Eu-
charistia, vel panis benedictus: 48. in

figura communione. p. 144. dabatur
post missâ eis, qui non susceperant Eu-
charistiam. Eulogius quidam eperunt.
S. Eulogius legit epistolam Leonis Pa-
pæ geou flexo. 215. n. 4
Eulogio Ep. Alexo. clavem S. Petri
mittit Gregor. M. 276. n. 6
Eulogius Tribunal præfatus Conci-
lio Ephesio ab Imperatore. 210
Eunomius missus in Africam à Con-
stantino ad inquirendum. 443. n. 4
Erodus Ep. Antiochen. 10. n. 9
S. Euphemius reliquie in mare proiecit,
Lentum navigantes portantur. By-
zantium reducit. 378. n. 6
S. Euphemius mortui subscibit Conci-
lio Chalcedonen. 272. n. 5
Euphemius Ep. Constantinopol. Petri
Mogi nomen expungit, restituit nomē
Felix Papæ. 244. n. 1. Fidei confessionem
mittit Gregalia Papæ. 227. num. 2.
non recipitur in communionem, quia
non delevit nomen Aecii. n. 2. propu-
gnat Concilium Chalcedonen contra
Imper. Iusectus Gregalia Papæ: 48.
falso accusatur versu laici maiestatis.
228. exultat. n. 9. Cum eo lites Catholi-
co Ecclesie non communicat, quia illa
non expungit nomen Aecii. 219. n. 3
Eurasius Archiep. Seonensis. 67. n. 7
Eusebius bifloriens metus tormentorum
fidem abjicit. 125. n. 2
Eusebius Papa effugies, symbolum, elo-
gium. 10. sedente reperta Crux Domi-
ni. 126. Græcus natu, professoque me-
dicus, ex hieio Papæ. 137. o. 1. baptizat
Eusebium Ep. Verceilensem, & sui no-
men hæretic facit. Scriptoris non p-
sistent gesta Eusebii. 3. mors. 126. n. 7
scripta, ordinationes, lepitura. 48.
Eusebii Ep. Verceilensis Legatus Li-
berii Papa malis habitus in Concilio
Mediolanensi. 168. n. 3
Eusebius Ep. Doriciensis accusat Eury-
chetem de hæresi. 210
Eustachius Bullonius ducit in Terram
Sanctam. 433
Eustachius filius Regis Anglorum, ter-
ram invadens S. Edmundi obit re-
pentine. 358
Eustachius Capocciis. 120
Eustachii martyrium. 33
Eustachius Palchalis legatus ad Clem.
VI. p. 338. n. 15
Eustachius Periarthea Constant. ten-
tat emere à Io. XX. titulum Univer-
salis. 219. n. 2
Eustachius Albanensis consecrat Con-
stantinum piscum Papam. 381
Eustachius facilius pugnat in Nello-
rum, profusione monachus. 209. n. 4
Invidet in hæresim 48. accusatur ab Eo-
sebio. 210. etatus ad Concilium suber-
git. Concilium ingreditur iuratis Pa-
tribus. Damatur. Romam appellat. 48.
absolvitur violenter in Concilio Epheso-
no. 211
Eusebii P. M. effigies, symbolum,
elogium. 111. pietas in tumolendis ca-
daveribus. 48. natalis. 112. n. 2. Decretum
de frugibus benedicens. 111. n. 3
Decretum de sepelendis martyribus
cum colobio. n. 1. martyrium, sepultura,
ordinationes. n. 4. prodigia ante eius
mortem. 114
Euthymius Patriar. Constantin. depu-
tatur. 95. n. 2
Euthymius Archiep. abiuratur scilicet. 16
Euthychius Amasenus Ep. Constantinopol.
239. synodus polluit à Vigilio Papâ.
48.

- ihlibrum edit. rōtal. Gētilis de Carnis
Resurrectione, sed erroribus asperum
gentilibus n. q. libet erematur iudante
Tiberio Cēfare moriens consuetudine
eremum suam. 46.
1. Ennodius predicator Evāgelii 340 n. 7
Examen per flagella. 340 n. 7
Exarchatus Imperialis linita, termino.
174 n. 5.
2. Excommunicatio nulla communio :
390 n. 20.
Excommunicatio Ecclesie timenda :
448 oīa excommunicatorum erematur.
Excommunicare mortuos quomodo vi-
de. Adria. Modus scribendi anathema
sanguine Christi. 304 n. 6.
3. Excommunicatio contra furēs seu-
tellem S. Petri, & alportiones iumenta
lo: P. III. p. 60 n. 5.
Excommunicatio usus apud He-
braeos. 349.
Excommunicatorum symbola. 114.
3. Excommunicatorum legati, quomo-
do suscipiuntur. 7.
Excommunicatio exemplo Italorum
specta: Germania: 218 non expiat
morte excommunicatio: 260. num. 6.
Excommunicatio oīs absolutio cum
castro non datur. 282.
Excommunicandi modis sexu gen-
dus iustitia manebat: 374.
4. Excommunicatus Rex an possit absol-
vi ab Emico, in fine Papa: 455.
Excommunicari an possit monitione
non permittit. 456. ad quem pertinet
excommunicare. 46.
Exemplum quatuor profite. 300. & tot.
5. p. 6 n. 4.
Expeditio I. in Terram Sanctam sub
Vrbano II. p. 427. & p. 433.
Expeditio II. in Orientem 448. num. 4.
vnum pergit in Terram Sanctam,
an remissio. 490.
Expeditio III. sub Eugenio III. p. 533.
infecta ob scelera Christianorum :
114.
Expeditio IV. sub Clemente II. p. 677.
Expeditio V. sub Celestino III. p. 677.
Expeditio VI. sub Innocentio III. p. 715.
Expeditio VII. sub Honorio III. pag.
713 n. 15.
Expeditio VIII. sub Greg. IX. Christo
victor exultante. 749 n. 2.
Expeditio IX. sub Innocentio IV. p. 13.
Expeditio X. sub Gregorio X. p. 54.
Expeditio XI. sub Nicolao IV. p. 113.
Expeditio XII. sub Clem. XXII. p. 218.
Expeditio XIII. sub Clem. VI. p. 284.
pluribus miraculis Deus ipse ad arma
vocabat. 215.
Expeditio XIV. sub Vrbano V. p. 126.
Expeditio XV. sub Callisto III. victo-
ria: 370. impedita ab Alphonso Ara-
gonio, & Galvino diffusis. 377.
Expeditio XVI. sub Pio II. p. 623.
Extrema Unctio repeti potest. 624.
num. 14.
4. Eccehina solem retrahit decem lineis.
320.
2. Ezechiel Viarū Imper. tyrannus concit-
at Lombardos in Ceteram. 752.
3. Ezechiel hereticus. Sive in Clerico, ut
enunc. Sacramenta excusat. 24 n. 3.

F

1. Fabiani M. P. effigies, elogium,
lymbolum. 77. natalis. 78. nu. 1.
martyr an fuerit. 46. Columba urget

- eius electionem. n. 3. baptizat Philippum
Imperatorem. 4. plura cēstia erigit:
n. 3. Ecclesiam claudit Philippo Imper-
atori: n. 8. excom. moniat. Privatorem
hereticum. 10. Origenes ei submittit
scripta sua: 80. n. 11. Sublationes sacre
historie promittit. 81. n. 12. scriptam. 43.
an legitimus: 82. n. 13. n. 14. per Annum ca-
ret Ecclesie capite, ob persecutionem
Deceam.
4. Fabianus Montius nepos Iulii III. Pa-
pe. 177.
4. Fabus abfistere quid. 78. o. 2.
4. Fabius Brunnus. p. 472.
4. Fabius Albergatus corrigit Martyro-
logium. 359.
4. Fabius Mirus 343 legatus ad Gallos
non recipitur. 386.
4. Fabius Vrinus irrompit contra His-
panos Romanos. 734.
4. Fabius Capto Tarento, vult simulacra
salva. 290. n. 7.
4. Fabius Mignanellus. 166.
4. Fabrianensis familia: 210.
4. Fabricius Columas: 694.
4. Fabricius Columas: soror Caroli Bor-
romaei nubit. 255.
4. Fabricio Gualdo nubit soror S. Catu-
li Borromaei: 255.
4. Facta plura tenent, quam fieri probi-
bentur: 456.
4. Fabricius Vercellus nepos Vrbani VII.
p. 418.
4. Faebinetta familia: 316 p. 433 & p. 439.
4. Facia familia. 316.
4. Factotus propagant Astorem Man-
fredum, expugnantur a Borgia: 723.
4. Fagiolina familia: 216.
4. Famam suam nemo prodit. exemplum
nababre. 377.
4. Famusana Strada laudet Greg. XV. p.
326.
4. Fantinus Dandulus legatus ad Eug-
enium IV. p. 493.
4. Fantinus legatus Apostolicus pugione
petitus, caeccei datus a Podiebravio :
628.
4. Famam spectat ad Ecclesiam: 385.
4. Fara familia: 359.
4. Farsella familia: 359.
4. Farfarius regicida: 187.
4. Farabeg famulus insignia: 131. & p. 112.
& p. 131. Venetia: 166. p. 298.
& p. 313.
4. Faventia Ecclesie est: 385.
4. Faventia familia: 677.
4. Faure familia: 226.
4. Faustinus Legatus ad Afric: 197. n. 1.
4. Faustus Legatus Theodorici: 227.
num. 3.
4. Federici Alibertensis apostata nū-
mum cudid, io quo Amicus Dei, hylis.
Clericorum: 324.
4. Federicus Bambus vuloeratur a Tur-
cis: 646.
4. Federicus Borromaeus Cardinalis. 660.
4. Legatus ad Hispanos: 621.
4. Federicus Celsus: 428.
4. Federicus Cornelius Ducis filius, Ep-
Bergom. eligitur Cardinalis: 758.
4. Federicus Fregiosus Archiep. Salerni-
tanus purpuram recusat oblatam: 231.
4. Federicus Gonzaga occurrit Hadria-
no IV. p. 10. foras cum Papa io Gallia:
221. occipit Breslium: 228.
4. Federicus Gonzaga Dux federis in
Veneto: 678.
4. Federicus Haffiz Langravivus obviat
Suevic Regina: 607.

- Federicus Misolus: 163.
4. Ferdinandus Pilecius occurrit Had-
riano VI. p. 10.
3. Federicus Sanseverinus Cardinalis. 5.
4. Thorodori desinit a Papi: 366. p. 770. In-
xus: 700.
4. Federicus Sanseverinus legatus ad Papam:
472.
4. Federicus Vrbani filius Guidonis
Vrbani monachus, castra dedit Ec-
clesie: 398.
4. Feltria familia: 670. & p. 8.
4. Ferdinandus de Abnd Legatus la-
noentur XI. ad Anglos: 15.
4. Ferdinando adulterius Alphon-
si Regis Aragonie, regnum adoret
Neapolitanum: 375. confirmatur ei re-
gnum a Pio II. p. 597. victus a Renato
358. Beneventum Ecclesie restituit:
601. Tempus ipsius: 604. recuperat re-
gnum Neapolitanum. 604. sedes subre-
negat in Toros, ni ei tributum re-
quiratur Ecclesie debitum: Orientat
amicum cum Turcis ad terrarum
Christianorum: 690. Picconum sibi
credum cedit: 46. Romanus petit ad
Iudicium: 666. n. 8. trimesem confert in
Turcas: 668. stes legationes dirigit ad
Innocentium VIII. bellum cum eo: 693. victo-
ria: pax: 693. peleror proceres ad
praesidium invitos proicit in mare.
Negat audire legatum Apostolicum.
Negat tributum. Beneficiorum collatione
nūspat. Promissa fallit: 694.
regio ipsius excommunicatur 695.
Reconciliatur: 6. sedas inis cum Six-
to IV. contra tyrannos: 690. iuuat Her-
culem Eftensem contra Papam, & Ve-
netos. 673. Parent inquit cum Venetis:
675. Romae honorifici suscipitur: 682.
o. 16. filium suum legat ad Papam A-
lexand. VI. p. 712. mori iussit. 714.
Ferdinandus Aragonis ducit Isabel-
lam Requinam Castellae, auxilium peti-
tus Apostolici Mauros Hispania per-
it. 699. n. 10. nomen Catholici ei datur.
De pecunia quae super erat collecta ad
bellum sacrum, Papam intercepit:
104. agendum Ecclesiam constituit. 300.
Ordem Novum dividit. 714. ab Alex-
andro. 712. accipit a Gallis Comitatus
Rutur monasterium, & Cerdaniz, ne tur-
bet Neapolitanum cum Gallis, virtute
Neapolitanum dividit. 714.
ni servat: 46. Ciam regem ducit
Neapolitanum cum Gallis, virtute
Catalis totum acquirit. 714.
Vrbis
maritimas extorqueit orz. Neapolita-
na: Venetis. 714. Castrem exultat
non conspiciat eodem Papi. 717. Regni
acquirat Neapolitanum mutato tributo
in equum alium: 46. Anglia iunctis
mores in Gallos pro Papa, 360. Dicit
Hadrianum Ep. Dertinensem Papam
furum. 10. p. 6. ab Hispanis Philip-
po pelloptus. 46.
4. Ferdinand. Archidux Austriae occur-
rit Legato Papae. 43. Rex Bohemie.
Columa in eum. 30. dat libertatem
religionis in comitio Speriens. 61. Vi-
dnam descendit in Solimanum. 46. eligi-
tur Imperator reclamata Saxonia, &
Bavaria. 67. occurrit Legato Papae:
comitatur nique ad vides. 70. comitia
agat Francforti. 134. Hagena: 134.
Vormaticus iudicis Imperator etiam
a Lutheranis. 140. Excommunicatur
ob eadem Georgii Cardinalis: 171.
Abolitur ut Innocentis: 172. Bello Im-
plicitus Turco, & Mauritano 171.
lacrmas prei subscibit Auguitanz.

126. edit. Cathedra. *ib.* tunc non
cepit in Imperatorem à Julia IV.
p. 233.
- 4 Ferdinandus Cortellus debellat Me-
xici: 76. quàm devotus erga Sacerdo-
tes: 76.
- 4 Ferdinandus Fustembergii: 610
- 4 Ferdinandus Gonzaga excitat Placen-
tinos in Parmensi: 148
- 4 Ferdinandus II. Imperator inaugurat
Maximilianum Bavarium Electorem
Palatino 332. negat Thadæo Barberi-
no præcedere Oratoribus Principum:
333. proponit in Cardinale Rinaldo
Ellensem, nec auditur: 337
- 3 Ferdinandus II. junior Princeps Ca-
pue: Regis Alphonsi Ducis Calabrie,
nepos Regis Ferdinandi Romanus ve-
nit ut veniam impetret: à Papa 693. in
Istham fugit à Gallis: Regnum recuper-
at: 717
- 4 Ferdinandus Medicus Cardinalis la-
vat pedes pauperum: 377. coronat Six-
tum V. 387
- 4 Ferdinandus Regis Castellanie pro-
curator Sardiniam, & Siciliam accipit
beneficiarios à Petro de Luna. 473
plura stirpibus ex Gazæ Ecclesiæ: 473
- 4 Ferdinandus Rex Aragonie suadet
Petro de Luna se abdicare: eum deit-
rit. Confilium S. Vincentium Ferrerum
473. maris: 48. Interpres pacis inter Pa-
pam, & Ferdinandum Regem Apulie: 693
- 4 Ferdinandus Rex Castellæ petit filium
puerum præbici Ecclesiæ Orontensi,
nec impetrat: 13. n. 3
- 4 Ferdinandus Rex Hispaniæ deponit ti-
tulū Cæsaribus jubente Pontifice 390. n. 3
- 4 Ferdinandus Toletanus Dux Albar-
verdi movet in Paulum Quartum: victoria
in Ghesibus: 309
- 4 Ferrata familia: 85
- 4 Ferraria familia: 745 & 718
- 4 Ferraria Atellinus datur à Papâ in
seudum: 240
- 4 Ferrariensis indicitur Concilium: 314.
n. 1. decernit iussu Basilicæ Ferrariam
translatum. Occurrit Eugenio IV. ibi
querelas exponit in Basilicenses. Man-
dat patribus Basilicæ discedere: 48. Ad
eum accedit Ius Palæologus Imperator
quomodo susceptus: Graecorum Pa-
triarcha quomodo susceptus: 131. Scilicet
primo cum magnâ frequentiâ. Gallii
Antistites revocati à Rege: 321
- 4 Ferraria redit ad Ecclesiæ: 464. ejus
primus Episcopus: 318. n. 7. to. 1. in
seudum data Atellinis: 383. to. 3
- 4 Ferraria familia: 758
- 4 Ferrata familia: 649
- 4 Ferri frigidi familia: 307
- 4 Ferri can' entia: vide *Portaria*.
- 4 Fessa Sancturum non augeatur, nec
diminuat in seudum Papâ: 632
- 4 Festus Roman. patetulus promittit Aha-
biam Imper. Papam decipere, ut cum
haereticis conveniat: 231. impetrat ab
Imper. majore pompâ Petrum colli: 48.
corruptum monachos ex Clero sub-
scribere Enoticæ Zenonis: 213. n. 2
- 4 Feudi domum vicem an liceat possi-
dere directo: 81
- 4 Fictia familia: 771
- 4 Fidei confilium contra Samosatenum:
106. n. 3
- 4 Fidei Inquisitores pecuniam habent à
Venetiis: 817
- 4 Fidei servandæ rerum exemplum 457
& 472. an servata Jo: Huss: 479. data
haereticis servanda: 480. & to. 1. p. 172

- 4 Fides datur multipliciter: 480. Turcia
data non violanda: 540. & to. 2. p. 760
à multis data an dominus possit
violare? 747
- 3 Fidei unitas servanda: 16
- 4 Fidelitatem an parant subditi Regi:
suo: 418. n. 3
- 3 Filium demonstrat corporis similitu-
do: 379. non probat: 247
- 4 Filioque particula addita symbolo: 274.
n. 10. Synodus Gentilicia confirmat:
379. n. 6. recitata in synodo Nicæna: 2
p. 389. n. 8. impugnatur à Photio: 66. Lu-
rat à Græcis: to. 3. p. 36. & p. 321
miraculo probatur: 322
- 1 Filii ut missas à patre licet equaliter: n. 9
- 3 Filius natus ante regnum an præferen-
dus nato post regnum: 693
- 4 Firmata familia: 727
- 4 Firmata Cardinalis: 513
- 4 Firmilianus Ep. vult haereticos reba-
ptizandos: 97
- 4 Fischeria familia: 793. & to. 4. p. 101
- 4 Flacciani haeretic: 206
- 3 Flagellatorium iesta: 290
- 4 Flaminia Romaniana est Romana Ec-
clesiæ: 106
- 4 Flamiola de Bubalis: 379
- 4 Flaminus Delphinus: 636
- 4 Flavia familia: 339
- 4 Flavia Peretta neptis Sixti V. p. 38
- 4 Flavianus Ep. Antiochen. Romanus vo-
catus recusat accedere: 181. n. 2. of-
ferit se abdicare Episcopatus: recusat ju-
diciū delegati Apostolorum: 18.
- 4 Flavianus Ep. Constantinopol. syno-
dum congregat in Euthychemum: actū
scribit Leon. M. 48. damnatus, occidi-
tur: 211. triumphat mortuus: 211
- 4 S. Flavia: 60. n. 3
- 4 Flavins Chiffius pater Alex. VII. 397
- 4 Flavins Chiffius nepos Alex. VII. p. 404
Cardinalis: 609. Legatus ad Ludovicum
XIV. excusatur factum Corvorum:
610
- 4 Flavii Claudii victoriam: 110. n. 6
- 4 Flavius Ricardus ex Ariano Catho-
licus: 457
- 4 Flavins Ursinus Cardinal: 343
- 4 Florentina synodus non est auctor: 53
num. 7
- 4 Florentini suscipiunt in pignus bona
Ecclesiæ Romanæ: 36. excommunicati:
48. emittit libertatem: 86. sententi-
am Vrhano VI p. 376. domini Pisto-
rie: 197. ultio legatus comitatur Mar-
tinum V. p. 479. eorum Episcopatus in
Metropolitam erectus: 18.
- 4 Florentinorum sacrilegia, fœvitia in
sacerdotibus, Legatus Pontificem: 337.
n. 7. Mittunt ad Papam S. Catharinam
Sensentem. Excommunicati appellunt
ad Deum: 338. Sacerdotem cogunt reve-
lare S. Exomologem: 18. legatum ad
Callixtum III. 369. promissa legatum
suorum implere reculant: 399. eremite
Savonarolan: 722
- 4 Florentini Medices expellunt, peni-
tunt, Clementi VII. insolentia, iacta
disrupti: p. 94. & 110
- 4 Florentinum Concilium promittitur à
Basilicenses, iudicio luci confirmanda
datur Eugenio IV. p. 313. Vide *Fer-
rariensis Concilium*. Miraculis con-
probatur: 321. Græci voluntur Lati-
nis: 320
- 4 Florentini I.C. opinio de gradibus: 40
- 4 Florentius III. C. Hollandi ubi Poma-
leide: 678
- 4 S. Florianus M. mandat Papæ suas re-

- liquas donari Polonis: 66
- 4 Florianus dux de Rhemundo: 24
- 4 Fodrum colligere: 379
- 4 Fodum cum Tuscis, cum Haereticis an
liceat: 310
- 1 S. Felicianus M.: 62
- 4 Felicianus scilicet excitat in Africâ,
excommunicatur à Cyprolog: 86.
agit causam iustam in Concilio Africa-
no: 2. communicatur: 83
- 4 Felien Papæ effugit, elogium, symboli-
cum: 106. natalis: 109. n. 1. scribit con-
tra Sabellum, & Paulum Samosatensem:
p. 109. n. 7. Ischia: 18. ecclesiasticum
reparat discipulum: 109. Milium reba-
ptizari mandat super martyrum sequen-
tibus: 109
- 1 Felix antipapa contra Liberium: 168.
n. 4. non recensetur inter Pontifices
licet Constantinum excommunicaverit:
18. martyr occubuit: 169. in Basilicâ
sepelitur, quam exstiterat, & dota-
verat: scripta in falso scriptis: 18. Ro-
mani cum eo communicant: 6. mort:
160. n. 6.
- 1 Felix Papæ III. effugit, elogium, hie-
rographum, probat Christum factum,
& natum de Virgine: 223. natalis: 223
num. 7. prohibet Enoticæ Zenonis:
Synodum congregat Romæ: Cæsar
Acacium Roman Legatus mittit ad Ze-
nonem: timore obroti communicant
eum haereticis Legatus damnat in Syn-
odo damnat Acacium: statagema pu-
blica nōi sententiam: Felix nomen
abraditur ab Acacio. Acacium excitat
ad veritatem. An indulgentiam Acacio
negaverit: 224. Felix nomen re-
stituit ab Euphemio Ep. Constanti-
nop. 224. num. 1. gratulatur Anastasio
Imper. n. 3. mort: n. 4. cardinalatus,
sepultura: 224. Felix nomen habuit
S. Marcellum: n. 5. Inter Sanctos: to. 4.
p. 339
- 1 Felix Papæ III. effugit, elogium,
symbolum: 220. Ecclesiæ nris pro eo:
18. propugnat à Theodorico de melior
in Clero Romano, vult usurpandi elec-
tionem Papæ: 221. n. 1. Felicia no-
men infamatum: n. 2. immunitatem im-
petrat: Ecclesiæ iurata à Gothis, à Græ-
cis: 18. Basilicenses extruit, reparat. Ordina-
tiones, sepultura: n. 4. Amator pauper-
um: 220. Felicio regnante servare
cepit Ecclesiæ: 221. atavus S. Geo-
rgii M. 274. n. 1
- 4 Felix cum Blandi baptizatur à Cal-
listo: 70. n. 10
- 3 Felix Antipapa contra Eugen. IV.
p. 301. vide *Amadeus Dux Sabaudia*.
- 4 B. Felix Catalaniensis Cappucinus:
144. Papatum promittit Innoc. X. p. 376
- 4 Felix Ep. palli sortem ut tradidit ac-
cusat à Donatistis: inquirunt inno-
centi: 143. n. 4
- 3 S. Felix Ep. Spoletinus adelf. Conci-
lium ab Agathone: 345. n. 3
- 4 Felix Vigilatus damnatus in Con-
cilio Francorum: 391. n. 9. & 23
- 4 Felix Perennis postea Sicut V. Gri-
mann Patriarchæ silentium imponit:
298
- 4 Felix Ravennæ Archiepiscopus deficit ab
obediencia sedis Romanæ: 346. n. 2.
eius confessio Fidei posita apud S. Pe-
trum emburitur: vincitur: orbatus
lumine relegatur. Restituitur clarus
miraculis:
Fœmina ingreditur velat in Ec-
clesiam: 18. longè sicut ab altare: 18. n. 6
sacra

facta tūgent. 39. n. nec aspiciendē 166.
 scilicet leides idē non moritur. 176.
 n. 17. forte semina imitari, decus
 est. 182. cum clericis nequebat habi-
 tare. n. 16. amat, alii pauperes. . . o. 1
 1. Formioz amare aliqui sunt Christiani.
 147. n. 1
 2. Formioz regni incasces ex lege Sa-
 licā. p. 437. literis praeiū. 608
 Fontica familia. 470
 Fontagrus excommunicatur. 736
 4. Fontana familia. 562 p. 644
 Forcella familia. 641
 1. Formatae literae quid esset. 40. n. 6
 2. Formosus Portuensis legatus Nicolai
 ad Bulgarios. 49. n. 3. legatus lo. VIII.
 ad Ludovicum Imper. 37. n. 1. dicitur
 captivus in Franciam. 39. n. 9. confir-
 mator ejus excommunicatio lo. syno-
 do Arlesensi 60. n. 5. in iussu excom-
 municatus fuit quis iussu lo. VIII. ar-
 gueretur. 63. n. 9. natalis, cur dicitur *For-
 mosus* primus, qui ex Episcopo Pon-
 tificis crearetur. 76. Papa dicitur, effi-
 gies, alogius, symbolum 74. Legatus
 ad Bulgarios; petitus ab eis in Episco-
 pum non conceditur 76. ou. 2. Legatus
 ad Germanos n. 34 ad Carolum Calvi.
 n. 4. diffinitio eum lo. VIII. corone-
 tionis Ludovici Balbi. Ab eodem di-
 gnitate privatur. Captivus ducitur in
 Galliam. 77. n. 5. Relinquatur a Mar-
 co. 80. et quando successerit Stephano.
 n. 6. et lo. 1. electus lo. schismate Ser-
 gii. 1. confirmatus anathema in Photii.
 Lapis revocat ad praesentiam. n. 7.
 Legatus mitti ad Orientem. 8. pictu-
 ris exorat Ecclesiam. n. 8. an Videmem
 corosaverit vocat Anapulum in Ita-
 liam. n. 9. coronat o. 10. Coronat Lam-
 bertum. n. 9. Indicit synodum. 81. Caro-
 lus faret Francorum Regi. Mittit pa-
 nem benedictum. 78. Odorem admo-
 net. Excommunicat periculosos Episc-
 opos Liogonien. Sollicitat Regem Ang-
 lorum consulere Ecclesiam Anglican-
 am. Confirmat synodum Triburien-
 sem. 81. Affligitur a Remoia. n. 10. Mortu-
 os extrahit de sepulchro a Ste-
 phano, ut thesauros effundat. 83. ou. 1.
 indicatur, damnatur a Sergio, in mare
 proicitur absque digitis. Relinquatur
 in templum, elapsa Sanctorum affur-
 gunt imagines. p. 77. n. 11. et p. 75
 3. Fornaria familia. 745
 4. Forsempronensis familia. 770. 18
 1. Forse Braccius irrupit in agrum Ro-
 manum. 497
 2. Foreguerra familia. 583
 3. Fortunatus Ep. Africanus, discepit a
 Cypriano lo. causi lapsum. 82. n. 1
 Fortunatus Todertius Legatus ad
 Orientales. 219. n. 2
 3. Fortun. Livii ipsest ad Ecclesiam.
 p. 186
 Forti Serroni spectat ad Ecclesiam. 383
 4. Folicaria familia. 431
 5. Folicata familia. 494
 6. Folicata familia. 412 et 517
 7. Folia familia. 129
 8. Fossus Sanseverinus. 623
 9. Franca familia. 484
 1. Franci Christiani sub Clodoveo. p. 137.
 impulla cum oleo, quo unguntur Re-
 ges. 18. eorum capitulata promissa Pa-
 pa servare. 20
 2. Francicos Virgines Cardinalis negat
 suffragari Hadrianum VI. p. 9. et occu-
 rre. p. 11
 Francica filia Jacobi Salyati, et Lu-

cretiz Medicem, mater Leonis XI. p.
 483.
 3. Francica Romana ortum habet de
 domo Bughella. Canonizatur mun-
 mus. 321
 4. B. Francica Romana vidua consolida-
 tur Eugenium IV. afflicto. 314
 Francica Tita de Cinis, mater Iooc.
 IX. p. 439
 3. Franciscas rogant, ne anticipa in co-
 rum Ecclesia honoretur, & impetrant.
 370
 Franciscus Albicis Card. 583
 Franciscus Angelorum Minorica pa-
 tris iotepres eum Hispanis. 84. n. 1.
 nuntius libertatis ad Papam. 89
 F. Franciscus Aragonius arguit Six-
 tum IV. 667
 Franciscus Acclepi. Cretensis praefec-
 tus classis Pontificis. 283
 1. Franciscus Archiep. Parisien. lotrudie
 Abbatissam de Charonoe. 70
 Franciscus Barbadius Legatus Ve-
 netus. 495
 4. Franciscus Barbetius Urbani VIII.
 nepos Cardinalis. 549 legatus ad Gal-
 los Hispanos: levat de sacro fonte
 Regiam stirpem Hispani Regis. 8.
 Gallorum protector. 555. non fuit
 Reipublica, non familie. 557. n. 15. E-
 ricot loter nepos Urbani VIII. 559.
 discessit a fratre in electione Papae. 774
 Inquisitus ab Iooc. X. fugit in Galliam.
 310. Reconciliatur Pamphilius. 581.
 promotor Alex. VIII. p. 604. donat Pa-
 netis quicquid millia ducatorum. Tre-
 decim mille frumenti tumulus: ducato-
 rum quingenta supra duo millia. 641
 nova auxilia. 641
 1. Franciscus Barberinus Card. munera
 donat Secretario Regis Poloniae. 75
 2. Franciscus Barberinus Card. reparat
 cricinium Leonis III. p. 416. restituit
 parietes Laterani.
 3. Franciscus Baroncellus ignobilis ty-
 rannus Romanus. 296
 4. Franciscus Baetales caesos a Turcis.
 639
 Franciscus Belfortius ductus in Tor-
 cas 641. p. 644. exdesonus publicum.
 645
 Franciscus Blandrata Cardinalis Col-
 legatus Ferrariae. 468
 S. Franciscus Borgia comitatur Car-
 dinal. Alexand. ad Gallios. 314. inter
 Pontos. 354
 Franciscus Brannus agit causam repu-
 dii pro Henrico VIII. p. 99. et 122
 3. Franciscus Bufalus. 100
 Franciscus Caietanus Card. 194
 Franciscus Carbone suadente eligitur
 Papa Bonifac. IX. 384
 Franciscus Card. Gonzaga intercedit
 pro Platina. 635. procerat purpuram
 Sinto IP. p. 665
 Franciscus Card. S. S. Quatuor Co-
 noscit licet sine Ardegalia venit Somo-
 nam ad tollendum schisma. 18
 Franciscus Card. S. Sabinae legatus
 Papae coetor Florentinus. 338 p. 347
 adeoratur ut Papa per eorum. 318
 schismati non adheret conca *Fraba-*
 num PL. Moss. 360
 Franciscus Caracitensis. 315
 Franciscus Cibo processus ante Pon-
 tificatum Urbani VIII. patris sui oppi-
 di donatur. 690. ducti clam Lauren-
 tii Medici. 18. obviat Zieimo Tur-
 carum Regi. 696
 Franciscus Conduherius nepos Eu-

geio IP. petitur a Romanis in obli-
 dem. 498. carceri datus permutatur a
 300. Cardinalis. 104. n. 22. sepulchrum
 erigit Eugeio IP. p. 337
 4. Franciscus Corarius emit Cardina-
 latum. 91
 3. Franciscus Dandolos cognomento
 canis cur. 197. n. 3
 4. Franciscus Duodus primas classis
 aggreit iunc Toccarum. 317 et 644
 3. Franciscus Dux Britannie mox lo
 Ludovicum Galliz Regem. 611
 Franciscus Dux Mediolanensis init in
 Turcas. 598
 1. Franciscus Ep. Appamienis liberta-
 tem defendit suz Diocesis a Regaliti-
 tis. 20. gratulatur Innocentio XI. de
 ejus electione 35. editum in Regali-
 tas. 36. per epistolam se purgat apud
 Regem. 4. appellat ab Arch. Tholo-
 sa 46 arguit Archiep. Parisiensem. 57
 arguit P. de la Chaise Iesuitum. 61.
 mors. 62. opinio de ejus sanctitate;
 male audit apud Iesuitas. 18. diffidia
 post ejus obitum. 64
 4. Franciscus Ep. Gebbenae. Datacius.
 213
 3. Franciscus Ep. Segobienis legatus
 Bonifac. IX. p. 601. domum iugum
 389.
 4. Franciscus Ericus Legatus ad Pa-
 pam. 343
 3. Franciscus filius Everli Augularius
 tyrannus. 649
 Franciscus filius Galeatii quingoc-
 nis excluditur Principum a patre
 Ludovico Maoro. 641
 Franciscus Fescas praedicat Pri-
 ocepz patriz ab Eremita in Aegypto.
 494
 4. Franciscus Georgius Austriacus Arch-
 diep. Palestin interceptus a Gallis,
 repetitur a Papa. 177
 3. Franciscus Gonzaga Ioselleit ca-
 tra Gallorum duct. 745
 4. Franciscus Gonzagz Card. cecelatur
 creatio Pii IV. p. 300
 Francisci Guisii mors in pugna pro
 religione. 281
 Franciscus Hottomaos scribit in
 Sixtum V. p. 387
 Franciscus Ioysefus Card. Interpra-
 pacis ioter Paulum V. et Venetos. 106
 et 447. federatorum legatus ad Pa-
 pam. p. 458
 3. Franciscus Justitiaos legatus Greg.
 XII. p. 418
 4. Franciscus Kelo apostata. 17
 Franciscus Lauretani Abbatz Vago-
 diaz mors. 320
 Franciscus Lotinus. 217
 Franciscus Luxemburgus Dux Pinci
 legatus ad Papam. 452 p. 465
 3. Franciscus Maddeitius seclerz. 702
 Franciscus Mancauos presbiterus Im-
 perialis. 394
 4. Franciscus Maria Dux Bavarie mo-
 nasteria restituit S. Benedic. 623
 Franciscus Maria Ruverens Feltrius
 principatum interregatur. 21. Dux fide-
 ratorum lo Hispanos 81. clam coit ad
 Carolo Vin Clementem VII. 18. mors.
 147
 3. Franciscus Maria Ruverens Regularis
 Urbis occidit Alisiofum Cardina-
 lem. 360. spoliatur a Leone X. princi-
 palis: recaperet. 775. et lo. 4. p. 100.
 Hadriano VI. p. 10
 4. Fran-

- 4 Franciscus Maria Ruverei morte Verbiolum redit ad Ecclesiam: 315
Franciscus Maria Taurisius exemplar concionatorum: 473
Franciscus Mafcabrunus literas ad egerat Apostolicas: 581
Franciscus Mauroceus Cretam propagat in Turcas: 633. victoria navalis nocturna: 633. principatu oblato à Torcia tentatur tradere Cretam: 639. à Gallis darebatur Cretam cedit: 640
Franciscus Miranda Mag. S. Palatii: 1440
Franciscus Molinus Tarvisi Ep. publice anathema in Ethensem: 463
Franciscus Molinus legatus ad Papam: 490
Franciscus Muriconus: 339
Franciscus Nerhus: 169
2 S. Franciscus Nodus profugit à patre ad Christum: 346. num. 16. auxilium in Ordinis Christi miraculo comprobatur: 734. n. 1. Pontificatum prædicat Greg. IX. p. 74. inter Sanctos: 736. ejus institutum an Glosas admittit: 1023. p. 248
S. Franciscus Religio Innocentia agra Sedem Apostolicam, erroribus nonnullorum fratrum damnatur: 449
3 Franciscus Ordeiafusus: 396. tyrannos imaginatur: 396. Cardiolium cremat: 397. reconciliatur Pontifici: 437
Franciscus Palius conficit in neco Laurentii Medici: 673
Franciscus Perretus Pater Sixti V. p. 371.
3 Franciscus Perusinus Patriarcha in Perside: 437
Franciscus Petrarcha Avinionem Babylonem dicit: 164. n. 19. exiit Clem. VI. redire Romanam: 174. Legatus Romanorum ad Papam: 176. laudat Nicolai filium Laurentii tyrannum Romæ: 237. Scriba dicitur ab Innoc. VI. recusat Avinionem redire: 102. n. 19. vocat Verbanum V. in Italiam: 313. & 316. cum laudat: p. 333
Franciscus Philadelphus laudat Pium II. carnine equivoque: 396. fatyram scribens in Papam carceri datur: 615
Franciscus Piccolominus nepos Pii II. ex forore administrator Ep. Senensis: 598. Cardinalis finus celebrat Pii II. p. 62. spernit munera Alex. VI. 709. Vide Pius III. repugnat bona Ecclesie dari nepotibus Alex. VI. 718. deligitur ab Alex. VI. ad curie reformationem: 722. Vide Pius III.
Franciscus Pisonius Card. Pignus creatus ab Urbano VI. p. 161. conspirat in eum: 373. Torquetur: Conflantia: 374
Franciscus Pignus Botyllus nepos Urbani VI. p. 362. Principatu donatur Capano, & Amalphitano: 373. libido cum moniali à patre Papi præterita: 373. morti damnatur à Rege Caroli: n. 3. Regi reconciliatur ejus alium ducit: 374. Ridet ad torturam Cardinalium: 374. capivus Caroli Regis: 375. liberatur: 376. nova libido in matronam Perusinam: Verberibus caditur ab eum tota familia nostragio perit: 378
4 Franciscus Rex Bungi fit Christianus, 339. legatus mittit ad Papam: 48
3 Franciscus Rex Gallorum vincit copias Pontificis: Veneto adjuvante vincit Helvetos: Maximilianum Sfortiam ducit captivum: Fædus init cum Papi Leone X. p. 74. Florentie occurrit Leoni X. ad pedem Pape osculatur, Pont. Rom. Tom. V.

- suppedanem tenet, laciniam suffinet Pontificis: 773. reprehensus ab Anglo: religio respondet: 320. Imperat uni sibi creari Cardinalem: Abrogat Pragmaticam: Nominationem consequitur ad Ecclesias Cathedralis, & Abbatias Monachales: Hujus privilegii cum penitus in morte: 38. Bello petit Caroli V. Expugnat Pompeiopolim: 793. infestus de veneto propitiato Leonis X. 798
4 Franciscus Rex Gallorum leges edit gravissimas in Lutheranos: 350. foret in Carolum V. Solimanum exiit in Carolum V. 67. officium auxilia in Turcam irruentem in Italiam respuit à Papi: 71. foedus cum Anglo in Cæsarem: Mala meditat in Papi: ni acquiescat contra Cæsarem: 346. Nuptias simulat filii cum nepos Pontificis, ut Mediolanum occupet, & regnum Neapolit. 74. colloquium cum Clemente, adora. Cardinales impetrat: Dat uxorem Mediceam Henrico Aurelianensi: 350. motus: 73. Sueti Pape legibus agere in Angliam: 76. & p. 102. Cleri veltigalia oppugnat transpetit: Irrumpit in regnum Neapolitanum, & Ducatum Mediolan. 78. Hispanorum captivus: 79. deligitur à Bourbonio tradere: Imperat ut epheli sui tradantur Hispanis, non Italia: 79. literis sua manu exaratis certiorum fecit Cæsarem: 80. In Hispaniam ductus audit Saracenorum clamoribus, rogat Carolum ab eis Hispaniam liberare: 80. Egrotus visitatur à Carolo cum ipsa libertatis: 80. Cladem illatam à Torcia refundit in Carolum: 84. descendit iterum in Italiam per legatos, Papam expugnat: 90. Frustra exiit Papam in Cæsarem: 96. Sollicitat Papam concedere repudium Henrico Anglie, ut ei sororem daret in uxorem: 97. vires subministrat omnibus inimicis Caroli V. p. 100. Spernit Henricum dissuadentem fidem Romanam: 104. ut gratum faciat Henrico, Gallia remittit Polum Legatum Apostolicum: 122. impedit, ne Lutheranus conveniant cum Cæsare: 129. Melanchthonem invitat in Galliam: 130. hereticos comburi mandat: Obsequium erga S. S. Eucharistiam: 131. foedus cum Turcis in Cæsarem: derisus à Torcia: 131. Interripit Arch. Valentiz, restituit libellus petitur, & petit Cæsarem: 138. ducit Turcas ad ostia Tyberis: 140. in Hispanos educit: 139. Mors: 143
Franciscus II. Rex Gallorum fidem propagat Catholicam: 160. morte: 161
3 Franciscus Rovira pseudo Cardinalis: 473
4 Franciscus Ruiz de Castro legatus ad Papam: 472
3 Franciscus Salvatus conspirat in Mediceos: 673
Franciscus Severinus ducit Gallos in regnum Neapolit. 723
4 Franciscus Sforzatus Card. legatus ad Cæsarem pro translatione Concilii: 146
Franciscus Sforzatus pater Gregor. X. V. p. 427. Card. 10. epistaphium, sepultura: 146
Franciscus Sforza Cardinalis: 447. Coronat Clem. VIII. p. 451. Coronat Leonem XI. p. 45. Coronat Paulum V. p. 500
3 Franciscus Sforza Dux Mediolanensis

- init in Turcas: 358. raffinitur in Ducatum Mediol. 104. p. 79. arces Davala lo pignus fidei tradit: com. end. p. 81
Franciscus Sforza Picenium usurpat Ecclesie: Praeficitur ab Eug. IV. p. 497. & 502
4 Franciscus de Sicking specie religionis arma movet ad usurpandos Principatus: 43. Lutheranus: tom. 3. p. 793
3 Franciscus Soderus promotor Leonis X. 771. in eum conspirat: 777. mulieratur 778. phores acculat apud Hadrianum VI. 104. p. 243
4 Franciscus Superantius Vancorum legatus: 503
3 Franciscus Tolentinus in Mediceos: 676
4 Franciscus Tolitus Card. causam agit Henrici IV. p. 461
Franciscus Toromius dissuadet Franciscum I. colloquium cum heretico, gravi argumento: 219
4 Franciscus Turrianus orator Cæsaris: 216
Franciscus Vargas legatus Cæsaris: 149. Concilium ingreditur eum notariis: 146
4 Franciscus Yendremenus legatus ad Papam: 490
3 Franciscus à Vico tyrannus Viterbium: 343
4 Franciscus Villa cæsus à Turcis: 642
Franciscus Xaverius missus ad Indas legationem suam submittit Episcopo: 126. decies elices centena hominibus milia baptizat: Corpus integrum post menses xv. p. 129. mors: 30. inter Beatos: 331. canonizatur: 333
3 Franciscus Zabarella Ep. Florentinus Card. 432. legatus ad Cæsarem: 346. praefectus clausi in Turcas: 339
3 Franco Epernam petit à Nicolao: 142
3 Franciscus tenet Concilium ad legatum: 390. n. 9
4 Francipanes tuerentur Innocentium II. 309. argunt in Gregorium IX. p. 730
Franciscus Camerin. 131. n. 1
3 Franciscus damnat: 178. p. 207. num. 11 unus eorum Venetis comburatur: 6. p. 160. ducit ad mortem canonic: Gloria in excelsis: 301. n. 12
Franciscus legatus Greg. X. 56
Franciscus familia: 762. to. 4. p. 231. & p. 137.
4 Fridesius Zenobius cruce signatur à S. Bernardo: 351. n. 4. electus Imperator Guernannum Cienensem Episcopum eligit Ep. Magdeburgensem: 349. equos regalia tradit: discors ab Eugen. III. Papi: 354. legatos citi dirigit pro fide: 354. impetrat pallium ab Anastasio IV. & confirmationem pro electo Anastasio: 356. Romæ veniens exortatus à legatus Pape tradere eis Arnoldum hærarchiam: 356. Negat implere stratos officium: 372. Spernit superbiam Romanorum legationem: 373. Coronatur: 373. Romanos cedit irruentes: Sabino clavem edentes remittit ad Papam: 373. diffusi à Papi ab suspicionem, quod Romani afferent Imperium esse feudum Ecclesie: & Lotharii depisti in Laterano: 373. Legatos tuetur Papis contra Othonem Palatinum: 374. Eos remittit sine responsione: Christianis prohibet Roman accedere: 375. petit aboleri pieturam, & scripturas Lotharii impet. 377. placatur literis Hadriani: 377. Tribunalis ducit in Roncallis: 377
5 Gul-

Guidoem Blandertzen, clericum Romanum dari Archiep. Ravennat. & Nomen suum in litteris per seip. Papae Hoenegium exigit ab Episcopo. 179. Prentis Cardinales pro electione novi Pontificis. 191. Cardinales capivus remittit in Vitem. & In tunicis fuforis Fridricum IV. plebipapam. 196. Vult retri tradere Legatos Alexandri. & Synodum iussit Papae celebrandam. 200. Scribit Alexandro vt i Rudolpho iuvante ad Concilium. Scribit Episcopo de Rodolpho. 201. Legatos cum ad Concilium. qui superbi cientes cum ad Concilium. 403. Vocat cum Conciliarum non Papam. odio habet Alexandrum. 604. Confirmat electionem Antipapae. 610. cum invellit per anulum. 616. Excommunicat in Concilio Claramontano. Suffraganeum Ep. frustrat fidelitatem in Alexandrum. 618. Invenit Ludovicum Gallorum Regem ad colloquium. & Alexandrum: ab epistola circulari Episcopos invitare ad colloquium. Saltzburgerium, Brismensem. 619. Huius retri defensoris Alexandri retri innoce. Collatium an fugerit cum Rege Ludovico. 621. comitis Herbipolensis in Alex. III. 624. Mandat pueris orari pro Paichali Antipapa. Rex a seue Manichaei dicit inobedientiam. Archiep. Moguntinorum missi in exilium: Saltzburgerio in spoliis: & 128. decedentes in Italiam Romanos profligat, Alexandrum obidet. Ignem immittit in Ecclesiam S. Petri. Adorat Paschalem in S. Petri Basilica. Coronatur cum Beatrice. 625. Offert cervicem, si Alexander cedat Papae. Lue ejus exercitus confugit. Auro fudam emit in Germaniam. Concoram obedi: ab. Fondos Italorum in eum. 629. Intrudit in Antipapam Jo. Ungarum. 630. legatos mittit in fectem ad Alexandrum: leggregat & Longobardis. Imit in Italos. Filium coronat: Alexandri obidet. vincitur. 631. ceteritur ab Henrico Duce Saxoniae. Procidit eorum Saxone. Coronas accidit ad pedes Henrici. Obparatur & conjuge ob animum vitem. 632. Vitiis & Mediolanensibus creditur mortuus: ab. Legatos Venetorum pecunia per Papam remittit papam. 633. Calem illustrat po tridem in ducem filio Othoni. Vitiis & Venetiis, iustitiae filio Venetis descendit, humilis ad pedes Pontificis. Verba ad Alexandrum. 633. an filium habuerit Othonis nomine. 635. Aulici Concilio Veroneosi. Negat resuscitare bona Ecclesiae. Petit filium coronari, nec imperat. 636. Secedit in iussus Papae. 639. Mediolani coronat filium. Nugatis firmat inter filium, & Constansiam Siculam. ab. Bertoldum Biennensem Ep. ingratum sede deturbat. 663. Jois probat adire Roman. Adverbam habet Archiep. Colon. ab. Crucom incipit, & suo exemplo iussit exeat 677. Ite pacificum cum Belli Ungarorum Rege. Victorie in Barbaros. Mors. Verba morientis, sepultura. Mortis causa. p. 678.

4. Fridericus Arone C. ex sorore nepos P. IV.

5. Fridericus Austriae vitiis & Fridricum II. Imperatore 732 reconciliatur. 733. p. 73. doatut tutum Archiducis.

5. Fridericus Austriae compomine Pader, eligitur Imperator, & quo novum debet. Confirmatur & Io. XXII. ab i. p. 73. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Fridericus Austriae Roman. Imperator legatum mittit ad Eugenium. IV. 114. Legat secundo in gratiam Principum Germanorum. Legatos Eugenii suscipit. Tercio legat ad Eugenium. 116. Nicolaum V. suscipit in tunicam contra Amicum, cuius filiam respicit cum dote ducemorum milium succorum. 116. Romae sequeptus quomodo, coram re quies creat. 117. omnia comol ferret. 117. legat ad Callistum III. p. 117. ducit Eleonoram Lusitaniam 118. contentio cum Bohemis pro Rege Ladislao, cuius peribat tutelam. Ceteri obediis. Ladislao dimittit. 119. Eneam praedicat Papam: 120. Comitia habet in Toros: ab. ob. v. 121. Boicarij Card. 414. baulbus flexus eorum legato Apostolico. Imperat indulgentiam pro Sigismundo Austriae. 627. p. 122. excedit hereticos & Papam damnat. Iona excolandis pertineat ad Czariem. 644. Roman venit suscepius & Paulo III. 644. octavo pacis. Preces pro 20. 647. signatur Papam conferentem signa equitatis. Italian tenet Papae. Oat in Constans. quid agendum in Turcia. 648. Redi in Germaniam reverentia erga Papam: 649.

Fridericus Ecclesiae Dux Vrbiol, ducit in tyrannos Ecclesiam. 650. Fridericus II. filius Ferdin. II. Regis Neapoli negat filium Carolicum in unum Ceteri Burgie. 722. Regno Iohannis ab Albo. VI. Bello petitus & Gallis vocat Constans, qui eum prodit: 725. & tradit Gallis. 726. Io Imperatorem designatur & Leone X. & Gal. 791.

3. Fridericus Brindeburgicus movet lo Hultus iohel. 474.

3. Fridericus Card. legatus Alexand. III. ad Graecos: 601.

Fridericus Card. legatus Greg. VIII. p. 791.

Fridericus Comes Palat Rheni adeo Comitis nomen Caroli V. 60.

Fridericus Comes Tyrolensis. Conradius comitatur repetentem regni Siciliam. Vitiis fugit & detegitur, deollatur: 46.

Fridericus Dux Austriae recipit Io. XXI. fugientem & Concilio Constantiensi. Movente in eum arma Sigismundo Imperatore, reituii loonemq. veniam petit: 476. flexis genibus ab Imperatore: 478.

Fridericus Dux Calabriae filius Friderici II. Regis Neapolit. proditus & Constans Hispania: 726.

Fridericus Dux Hollatie coronatur Rex Daniae: 731. fit Lutheranus: ab. Fridericus Dux Mantuae resou Mantuae celebrari Concilium: 731.

Fridericus Dux Sueviae filius Leonobardi cruce signatur: vultus accipit in malis: 677. Obidet Ptolemaiden. Obiit, quia vivere non castus recusat: 728.

Fridericus Dux Sueviae ignem mittit in Ecclesiam S. Petri: 618. Ite perit. 629.

Fridericus Elector Palatinus Catalo V. reconciliatur: 743.

Fridericus Elector Saxo instituit Academiam Vitembergensem. Insurgit Ecclesiam Omnium Doctorum, 743.

religionis Sincorum coequirit. Ab Augustina. & exequatur contra Indulgentias: 781. Missam & Papam cum Rosi Aurei indecorat habet. Car itatus Curia Romana: 793. permittit eorum Decretis: 793. non permittit excepti modata Papae contra Lutherum, indignante Erasmo: ab. errores cum audire Lutheri negat ejus effe: 794.

Fridericus Ferretensis Dux exercitus Pontificis: 649.

Fridericus filius Henrici Aperi Imperat. & Constans quinqueagenarius natus illico in publicum exponitur: 649. coronatur Rex Siciliae: 659. coronat & illustratur in Concilio Laterani contra Othoneum: 719. Imperator solatur: 724. confirmatur ab Innoc. III. & Constantur ab Henrico III. Secerat iura: 22. editionem. Papam deollat: 727. Venerat in vellelitas Episcoporum: 728. Coronat filium Henricum. Repetit insignia Imperii ab Henrico Duce Saxoniae. Dedit filium Io. Regis Hierosolymitici. Hunc cepit insignia deponere. Nova peripis Papam e. Iulius 739. Ecclesiae & Greg. IX. dem. ad quos expeditionis: delectur. A Christi vitiis excitatus velle facit. Redi p. 12. triduum. Excommunicatur: 749. Pontificem in velle secuit & ab. Archiep. Tarcentium deponit. Spoliat Templarios: alia crimina: 750. Fraugipanes, alioque Romanos sibi feudatarios constituit. Gregorium IX. Vrbe pellit. Navigat in Syriam Irreconciliatus, reituii, qui Ecclesiam adigerent. Inducias petierunt cum Salcano. Templum Domini rolinque iohelibus. Nullo dieo facinore regreditur in Apuliam. Conatus placare Papam: 751. Suppellectilem capit Hafne Langravii. Calumnia quod Templarii cum vellent Salcanu deedere. Veniam impetrat & Papam. Infidit fili Henrici Io. Fridericum. In iussu relegat in Apuliam. Constatum alterum filium Regem ungi Romanorum: 752. In Lombardiam eructas defendens Vicentinum occupat. Germaniam repetit eorum Fridericum Austriae. Mantuaas deitios habet. Mediolanensis vincit magna clade, ut capivus carceres desinent Partem Carocli mitti Roman in triumphum: sed & Romanis crematur. Legem fert in gratiam Sarraconum, & in libere Magistratum exerceant inter Christianos: 753. Patavi suscepius magna honore ab Exelio: ab. Excommunicatur in eorum Domini ob plura scelerata: ab. Epistolas spargit contra Papam: ab. Populabundus irumpit usque ad montis Romenos. Crucelignatur capivus quos in eum armaverat Papi: scidit lo quatuor partes. Signat ferro candent. Scomata in Papam. Orationes recitanda in Fridericum instituta. Pulsatur in eum campagne: 754. Turbat Concilium Lateranum indictum & Papi: 755. Gallis omnes Prulatos venientes ad Concilium vinculis tradit: eorum libertatem negat Papae: ab. Ludovico Gallorum Regi: ab. Othoneum pociat Cardinalem in Papam. eligi mortuo Greg. IX. nec imperat: 759. Othoni permittit ire ad electionem Papae cum fide relectum: ab. redeuntem laudat, sed carceri re-

- iterum tradit: 360. Cardinales solvere captivos, ut pergant ad electionem Papae. 4. Mover in Romanos, quasi infensos electioni Pontificis. Populatur argumentum Romanum devaluit Ecclesiam eorum, & quinquaginta ad Sarracenos Frederici. 6. se exculat cum Cardinalibus. Accusat, quod Papam non eligatur. 7. Timet auditu electione Innocentii 7. Conspirat in Papam. Emit pariter Calixtus. 8. Citatur ad Concilium Lugdunense. Excommunicatur, num. 8. Convocat Veronae comitis 9. Legatos mittit ad Concilium. 10. Pacem colit cum Sarracenis. 11. Parma obfide novo erecto Pillaria castris. 12. Vincitur ad Parmenibus. 13. Morietis penitentie. *Par dicitur Electionis.* Legatus in redemptionem Terrae Sanctae. Hostibus parat.
3. **Fridericus** frater Jacobi Aragonis regum Sicilie usurpat. Expellit Legatos Papae. 133. coronatur. 13. Vicus ad fratre Jacobo. Vincit Philippum filium Caroli II. ducis in conjugem filiam. 14. usurpat Attice principatum. 140. n. 1. auxilia mittit Ludovico Bavaro. 15. jurat homagium Ecclesie: p. 342.
4. **Fridericus** Goezelonis filius Cardinalis. 146. *Frater* Stephanum IX.
5. **Fridericus** de Moris Arch. Colonienfis dicitur à lo: XXII. Antipapa. 434
6. **Fridericus** Marchio Brandenburg. addit coronationi Martini VI. 469
7. **Fridericus** Salisburg. Vicarius Aps. 137.
8. **Fridericus** Toletinus Dux Albis: retrahit Carolum V. à pace cum Gallo. p. 80.
9. **Fridericus** familia: 636
10. **Fridericus** tyrannus Ferrarie: 137. n. 1
11. **Fridericus** ab Hutten. 44
12. **Fridericus** familia: 83
13. **Fridericus** familia: 639
14. **Fridericus** à perfectione an Iohannis Christiani. 61. p. 5. n. 1. licet etiam prout fugam rediret: 66
15. **Fridericus** Carnotensis scribit Io: XVII. p. 102
16. **Fridericus** Rhemenfis scribit Steph. VI. p. 74. n. 9. vocatur ad synodum Romanam. 73. n. 9. cades. 81. n. 4
17. **Fridericus** Andegavensis plura aufert Ecclesiam. Consecrationem Imperat à Philagato pseudopapae, nulla facta restitutione. 184. Templum dissolvitur surbie: 185
18. **Fridericus** Arelae Abbas Vangadiazze: 110.
19. **Fridericus** Abbas suadet fides Stephanum Papae cum Leopoldo. 375. n. 6
20. **Fridericus** familia: 389
21. **Fridericus** familia, vide *Fernandus*, & co. 4. p. 336.
22. **Fridericus** familia: 610
23. **Fridericus** familia: 639. & tom. 4. p. 337. & p. 356.
24. **Fridericus** familia: 640
25. **Fridericus** famulin: 756. p. 740

G

1. **Gabinus** pater S. Susemni. 118.
2. **Gabinus** Caili Papae M. n. 8.
3. **Gabriela** Electra amalia Henrici IV. p. 461.
4. **Gabriel** familia: 577. p. 648

- Gabriel** Borgia nepos Papae Callixti III. carceri datus, quia rapinam ageret: 373
- Gabriel** Condulmerinus Cardin. vide *Egerius* IV.
3. **Gabriel** Fornarius orator ad Papam: p. 745.
- Gabriel** Maria nothos Galeati V. C capite damnatur: 405.
- Gabriel** Paleotus: Ea. Bononien. 336.
- Gabriel** confectat Clem. VIII. p. 435
- Gabriel** familia: 433
- Gabriel** familia: 500
- Gabriel** Dux Avarum Orientem populatur. 276. n. 5
- Galand** familia: 758
- Gallus** cades: 17
- Galerandus** Albertus petit Episcopatum Balaerem, nec impetrat: 472
- Galeacius** Pallavicinus excommunicatur: 756
- Galeacius** Marefcottus legatus ad Caesarem: 632
- Galeacius** Vicecomes caput Gibellinorum: 117. carceri datur: 119. diffidia cum Amedeo Sabaudis: 315
- Galeacius** filius Francisci Ducis Mediolani. aurum corradit specie bellid Turcici. Male habet Cardinalem Papiensem: 641
- Galeatus** Tarlatius Card. S. Agathe: 365.
- Galeatus** Pius Mirandula: 645
- Galeatus** Faventinus: 677
5. **Galerius** Maximianus servitus in Christianis: 121. n. 8
- Galla** Placidia mandat pistoris templa exornari: 214. n. 4
- G. Gallie** hospitale à quo erectum: 5. & p. 2. n. 6.
- Gallia** familia: 136. l. 5. p. 34
- Galliards** familia: 503
- Gallienus** Imper. dat pacem Christianis: 100. & p. 105. n. 5
- Gallienus** filius Imper. causam inter Paulum Samosatenum, & Domnum Alexandrinum iudicandam remittit Pontifici Romano. 107. num. 6. obitus: 110. n. 6.
3. **Galli** Cardinales schismate excitato Urbanum VI. conantur deponere: 360. recipiunt Concilium oblatum 365. litteras vulgant contra Urbanum 364.
- Petrus** de Luna excitant abjuratione schisma. 389. negant ei obedientiam: 390. acceperat dicti: 38. quando eis data nominatio ad beneficia: 775
- Galli** Patriarcham mediatatur, sub Henrico Navarra: Papam accusantes inimicum: 454. fallia doctrina, de legibus Papae eos non obligantibus. 455
- Galli** S. Angustinum oppugnant: 403. n. 6
- Gallorum** est ueri hieem: 16. n. 6. apud Gallos antiquitus Cleros no: Rex promovebat ad Episcopatum: 26. n. 3. plures Episcopi in Lugdunensi Concilio depositi, à Papa restituntur: 18. Reges Merovingi delicias corrupti: 365. n. 4. Episcoporum nominatio data Gallis à Zacharia: Papa. 366. n. 4. obligati à Stephano Papae iurare Regem de stirpe Pipini, doceatur ab eo eorum Romanum 373. n. 3. propugnant eorum Imaginum. 179. n. 6. particulam *Fidius*: 18. Copronymum prius anathematizant in Concilio Romano: 18. electionem Pontificis, & investituram Episcoporum an habuerit Carol. M. 388. n. 3. Imagines Sanctorum neque ipsebant, neque honorebant: 390. num. 3.

- Galli** odiosi Graecis: 407. Septimum synodum damnant in collatione Parisiensi habita. n. 3. damnant epistolam Hadriani. Litteras scribunt ab Orbe subfribendas universis. 3. Legatos mittunt ad Eugenium: 18. restituntur, à Graecis ipse reprobat num. 4. *Capitulum*, vide *Francia*.
2. **Galli** Episcopi queruntur contra Nicolaum causas litigantibus Rossum advocari: arguuntur à Nicolao: 44
- Gallorum** regnum extrahit delatum in penam Regum, qui sacris le immisceant. 175. tertius filius Regum Gallie: 173
- Galli** ob luxuriam, Sicillia deturbantur Vespere Siculo: 94. n. 4
- Galli** Reges quibus debeant abstinere. 16. movent in Sarracenos 23. tentit recitare Papam in Gallia: 321
- Gallus** Cierus reformatur à Bened. XI. 263
- Galli** Cardinales conant impedire, nò Papa solem Romae restituit: 301. à Deo puniunt 322. negant decimas pro bello Turcico. Appellat ad suum Concilium. 372. Regalia beneficiorum la quo consistant, iudicium quod possessorum beneficiorum an spectet ad Regem 603. Rex filium profectur obedientiam Papae. 609
2. **Galli** conventum celebrant pro religione. 174. Romae Hispano praedant. 299. Gallo Regi dicenti se immo nò ab anathemate: quid respondit Sixtus V. p. 391. diffidium cum Urbano VIII. de franchicis: 557. Galli-nu- Episcoporum mo carbasiam ferendi eorum Principe. Diffidium cum Nuntio Apollolico.
- Gallorum** auxilia voluntaria pro Cretenfis regno in Turcas: 619. nova auxilia. 643. prae nimio ardore victi: pag. 644.
- Galliana** Synodus: damnat errores Sectarum. 85
- Gallinicus** Patriarcha Constantiopol. traditur à Constantino Abbotem: 352. n. 4
- Gallorum** ius in beneficiis spiritualibus, quod dicunt Regalia: 16. optio Episcopatum, & litera ad Regem. 60 & p. 72.
- Gallorum** concordata cum Sede Romanà: 68
4. **Gaudencia** familia: 644
- Gaudet** orat pro Petro: 9
- Garratus** familia: 511
- Gardina** ioror Pil V. 281
- Gardina** familia: 99. p. 15
- Gardinalis** Rex Longob. 320. n. 3
- Garinus** Abbas S. Generetis: 554
- Garcias** P. Rex Sicilie conspirare creditur cum Turcis: 282
4. **Garcias** Lufus Vega. minister Hispanus causat datus à Papa: 225
- Garcia** familia: 429
- Garpur** Carpinus Card. 660
- Gaspard** Colnini epdes: 543
- Gaspard** Contrensis Cardin. Legatus Arelatensem pro doendis hereticis: 135. Scripsit offendit non assensit: 135
- Gaspard** Albertus Palatinus filius Angeli prefecti clavis Pontificis, quando adoptatus in nepotem à Clem. X. non duxerit ejus nepotem: nò fuit prefectus trimerum, sed prefectus Praetorii. Generalis S. R. E. 660. contentio ejus cum commendatore Bicchio. 661. n. 9
3. **Gast**

3. Gaspar Starnus faret Luthero. pag. 794.
 Gaslo Fuscensis vaticinatur Motum spauritū Bismarck. Pontificis fugat Bismarck expugnat. quatuordecim milia hominum cecidit. Bergomum in deditionem accipit. Pontificis vincit. Ceditur. 794.
 Gata familia. 790.
 Gattinaria familia. 791.
 Gaudensius Episcopus Ausonensis exautoratur. 791.
 Gaudericus Veltrensis legatus loc. VIII. ad Imper. 792.
 Gaudredus Archiepiscopus Narbonensis excommunicatur. 792.
 Gaudredus Episcopus Carnotensis deponitur. 792.
 Gaudredus Episcopus Carnotensis legatus Innocentii II. contra Anacletum antipapam. 793.
 Gaudredus filius Regis Angliæ cogitur ab Alex. III. se abdicare ab Episcopatu 649. n. 13. Romam appellat. pag. 790.
 Gaudredus Episcopus Eboracensis conspirat in Regem Ricardum. 689.
 Gaudredus Cardin. leg. Greg. IX. 790.
 Gaudredus de bello loco scribit genis S. Ludovici. 79.
 Gaudrardus Episcopus Pistrinensis. 13. n. 5.
 Gaza familia. 793.
 Gebardus Truchescus Arch. Colon. repudiato Archiepiscopo ducit Aqueum Mausfeldum. Spoliatur à Papa. Fugit ad Batavos. 793.
 Gebhardus Episcopus Aistencis infestus Leonis VIII. p. 794. n. 16. penitentiæ & p. 795. natalis 187. & p. 795. petitur ex infirmitate à Romanis. Invitus, & invito Caxare eligitur Papa 788. nomine Victoris II. effugit, elogium, symboli in quo sua eloquentia Regem Castellæ vincit, veluti mandibula dampna Philistæ 786. confirmat Archiepiscopum antecessoris. 789. n. 3. Canones edit de penitentiâ. n. 3. legat Hildesbrandum ad Gallos, in Simoniaco, & Sacramentarius. n. 4. 794. Regi Castellæ deponere titulum Caxari 790. n. 5. 794. occasione deponendi Abbatem Caxari. n. 6. substituit Fridericum. 791.
 Veneno tentatur, miraculo liberatur. 794. Germaniam petit, & animam succipit moriens Imper. 797. confirmat Imperium filio defuncti. 798. n. 1. Mors, sepultura, signa, symbola, decreta, sepultura. 799. Plurium privilegia confirmat. 799. Concilium celebrat Turonense 799. n. 3. Balduinum, & Godefridum Com. Caxari reconciliat. 799. n. 8. literas accipit à S. Petri Damiani. 799. Primum confirmat institutum S. Gualberti, & Sylve Candide. 799.
 Gebhardus Episcopus Constantiensis legatus Paichali II. p. 794. & p. 795. fugit Iussidum Henrici IV. 795.
 Gebhardus Episcopus Saltzburg. 796. n. 12. legatus Greg. VII. p. 798. n. 13.
 Gebhenonensis familia. 797.
 Genia spualis Salomonem regno Ungarico. 798. n. 11.
 Genia II pater, sancti regis Penonias: multa passus à Caxaro Imper. specie facta 799. cutionis, aditus hospitii subministrat. 799.
 Gelsi Papa I. effugit, symbolum, elogium. 799. n. 13. Bismarck Delphum probat, dicit stellam polarem. 799. n. 13. 799.

- na, humilitas, discipulus S. Augustini. 799. n. 1. quando Romam venerit. 799. Epistolam recipit ab Euphemio Constantinopolitana. & ei negat communionem, nisi expungat nomen Acacii. idem respondet Ep. Theodosiensi. 799. tentat per Fanulum legatum Theodorici Anastasium Imper. ad veritatem retrahere. n. 3. cur uteretur operi hæretici Faustii. 799. Manicheos deportat. n. 5. mandat Catholicis sub utraque specie communicare. 799. scribit contra Euthychetum. n. 6. hymnos componit.
 Gelsius Papa I. scribit contra Arium. 799. n. 7. Pelagianos insequitur. n. 8. Episcopos Picensi in episcopatu scribit Anastasio. n. 9. Concilium congregat: Milione abolit. 799. Concilium congregat in Aetacium, ad scilicet libros apocryphos, ad reprimendum Ep. Constantiniopolitani. 799. Lupercalia prohibet. n. 21. decretum scripto defendit: reliqua superstitionis prohibet. Circensia prohibet. n. 23. expensas Circensium pauperibus distribuit. 799. ambitum prohibet. 799. annona providet. n. 24. Basilicas dedicat. 799. bona pauperibus debita, erogari publice mandat. 799. n. 25. fecit in contubernio Clericorum prohibet. 799. Scripta, ordinationes, doctrina, sanctitas. 799.
 Gelsi II. Papa ante hoc filii Crescentii Caietani effugit, elogium, symbolum, in quo sub figura Tobie apponitur Paichali II. ut baculus senectutis: 799. studia, monachus, natalis Ep. in illante Caietani descendit. 799. Urbano II. fidelis Presbyter sedis Apostolicæ. Ornat Diaconiam in Cosmedim. Arguit Ponticum Cluniacensem, elogio de eo. 799. eligitur Papa 799. n. 2. pugnis dehonestatur, liberatur. Ab Henrico deturbatur. Ab Hugone Cardinali scollatur in totum n. 4. declarat Burdunum depositum, mandat subrogari alium Ep. in ejus locum. 799. n. 5. Caput consecratur ab Otienis. 799. 799. invellit Vuillelmum ducem Apulia. 799. ordinationes ab eo factæ. Romæ latitat. Ravennam sibi reconciliat. In eum irruunt Frangipanes. 799. Pisas navigat: ad Sanctum Egidium, ubi plures habet Sanctos in occursum Ecclesiam consecrat. 799. Apud Ianuolos Ecclesiam coelestat. Occurrunt Galli muneribus, & honoribus. 799. Ep. consecrat Cyfarauiganum. Cuxonem legat ad Germanos contra Heoricum. Obiit in Gallia. Epitaphium, sepultura. n. 5. Cuxonem designat successorem. Ad Cluniacenses hospitium contempsit sedis. 799. Inter Sanctos refertur. Signa. Scripta 799. Memoriam ejus eligit Calistus II. 799.
 Gemina familia. 799. dicta sanguinaria. 799.
 Gemulus comitatur Stephanum Papam. 799. n. 3.
 Generales Ordinum quomodo habeant vetum in Concilio. 799.
 Genesius M. minus Romanus baptismum seribit petri in senâ. 799.
 Genius. 799. n. 13.
 Gennadius Exarchus. 799. n. 8.
 Gennadius Scholaris scribit in Graeco. 799.
 B. Genovesi Canonici pugna confut missi. Eugenii III. Papa. Barham evellunt S. Ludovici, deponuntur, substituit Monachi. 799.

- Geufericus Romam spoliatur, Eudexium unum, & Placidiam, & Eudociam filias Valentin. ducit in Africam. 799. n. 7.
 Gentilica synodus, in qua cultus imaginum effertur. 799. n. 6.
 Gentilicus familia. 799. & 799. n. 18.
 Gentilis de Alesar. 799.
 Gentilis Episcopus Arcensis. 799.
 Gentilis Medulanensis. 799.
 Gentilis de Sango Card. S. Adriani. 799. Legatus Urbani VI. in eadem per poram Giffani pseudo Cardinalis. 799. conspirat in Papam, torquetur.
 Gentilium Temple mutata in Ecclesiam. 799. n. 8.
 Geni sancti stante, antiquum est: Nun fit Gracis. 799. non possunt Episcopi coram Regibus. 799.
 Genchi familia. 799.
 Georgia familia. 799. & 799. n. 139.
 S. Georgii in Agla Veteriarum Ordo Regularis suppositus. 799. Monasterium à quo cretum. 799. n. 493.
 Georgius Ambracensis Cardinalis. 799. mediat Papam amicum Borgianis. 799.
 Georgius Baiardus legatus ad Turcas. 799.
 Georgius S. Balizae Cardin. Honorii II. 799.
 Georgius Mandrads heresiarcha. 799.
 Georgius Bolanus rem habet cum iohanne. 799. n. 180.
 Georgius Calistius Scanderbegus. 799. victor in Turcas. 799.
 Georgius Corregz metropolitani. 799.
 Georgii Ducis Saxonie epistola ad Regem Angliæ. 799. convictis impetrat à Luthero. 799. honorat offia B. Bononi. 799. Lipliam contendit pro dispositione inter Echium, & Lutherum. 799. n. 7.
 Georgius Emus orator ad Papam 799.
 Georgius Episcopus Constantiensis hæresim abjurgat in Concilio Constantino. 799.
 Georgius Episcopus Offensis in Galliam comitatur Stephanum Papam. 799. n. 3.
 Georgius Episcopus Prænestinus consecratur Constantium pseudo Papam. 799. n. 1. morbo perit. 799.
 Georgius Foleacensis cæsis à Turcis. 799.
 Georgius frater Io. Ep. Raven. conjurat in Nicolaum Papam. 799. n. 6.
 Georgius Frontepertus cum episcopis in Italiam irruit ad prædæ, laqueo parato in Papam. 799.
 Georgius legatus Agathonis ad Conc. Constantinopol. 799. n. 5.
 Georgius Lolius. 799.
 Georgius Major Lutheranus. 799.
 Georgius Monachus tutor Regis Ungariæ sedus iocit cum Turcis in Ferdinando. 799. novum fidem cum Ferdinando. Episcopus Strigoniæ, Cardinalis. 799. Cædes. Cadaver iacet infestum. 799. Meritis prædatoris arcem excitando in loco sacro. 799.
 Georgius de Medio vulneratur à Turcis. 799.
 Georgius Filius orator ad Papam 799. negligens Republicæ non refert arcana Papæ. 799.
 Georgius Podiebracius tyrannus Boemæ, veneno tollit Ludovicum Regem Ungariæ. 799. Exigit communionem calicem. Pugione irruit in legatum Apostolicum. Abanienium dicit carere. Excommunicatur. 799. iudex festus inter.

inter disputantes de religione. 641. Itaque donatur enim tenet, & calicem. Regno ipsius communitur. Vicus ad Ungaris: Mors.

1 Georgius Presbyter comitatur Stephanum Papam. 372. nu. 3

2 Georgius Regionarius legatus Greg. IV. ad Lusitonicum. 9. n. 7

4 Georgius Spalatinus. 48. calomnia Othonis Pak in eum dilucit. 19. mora. 131.

3 Georgius Trapezuntinus. 53. ejus officia ferunt Turcis ad fortitudinem. 618

4 Georgius Truchses pro domo Austria in comitiis Augustalis deputatur ad concordiam: 61

Georgius Vafarius pingit Marcellum Cervinum Papam. 200

Georgius Vvicellius scribit contra Lutherum. 69

Georgius Zapeni schisma abjicit: p. 316.

Gervidus familia: 304

Geraldus S. Clementis Card. Majoris Masserilii. 147. excommunicatur: p. 165.

1 Geraldus Ep. Otienensis legatus Greg. VII. 183

Geraldus Ep. Tridacensis. 409

Geraldus Ordo Praepositus Minoritarum rumorem excitat concionando de Beati visione. 242. Glossator perficit regulas S. Francisci. 247

Gerardus familia: 703

Gerardus Card. legatus Anastasii ad Imperatorem. 565. vinceretur ab Arnoldo haereticis. 171. n. 3. obit. Fredericus Abbatibus, a quo sibi tradi impetrat. Arnoldum. 20. n. 4

Gerardus Card. S. Crucis adheret Innoc. II. p. 508. Vide Locum II.

Gerardus Eboracensis Ep. legatus Henrici Regis ad Papam. 445. n. 3

Gerardus Ep. Emolisimense, declinat ad Antipapam. 122. legationem cmit ad eo ad Galles. 124

Gerardus Ep. Sipontinus: 148

Gerardus Florentinus. Vide Nicolaum II.

Gerardus Gallicus Comes excommunicatur. 121. n. 6. promoveri in antipapam Guiderium Parmensem. 120. & 123

Gerardus Lencorum Ep. 274. n. 16

Gerardus Rosilbonius canonicum erigit. 60. n. 6

S. Gerardi Sagredi martyrium. 153

Gerardus Visimariensis dicit Theodorinum filium Innoc. VIII. Papae. 720

Gerbals familia: 692

Gerbertus a Rege Hugone electus Archiep. Remen. 164. Monachus erat Benedictinus. Iuxta Robertum filium Regis Hugonis Capreti. 28. & p. 190. Monachum deponit, & vicerundum usurpat Rheum Archiep. 175. degradatur a Jo. XV. p. 176 plura scribit contra auctoritatem Sedis Romanae. Victus ab Abbate Leone retractat. 28. & p. 190. Appellat a Leone ad Papam. 177. Imperatorem comitatur in Italiam. Papa eligitur. 177. n. 5. & p. 190. n. 2. ostia, studia, mores. Caelare procurante fit Archiep. Ravennae. 181. Gregorius Papa in sedulorem Othonis III. Calumniam in eum, quod pactum cum diabolo iniecit; & ei demon mortem untiaverit. Veniam a Deo petit, & impetrat, ut ex portio ossium in sepulchro. 191. fabula bene confutatur. Astrologus peritus. Auctor berolinii aquatilis. Eremofinarius: 28. calumniam in eum

quasi Necromanticam. 192. purgatur. Maximam habuit bibliothecam. Synodum habet Ravennatem, in qua plura ad bene vivendum. Papa dictus nomine Salvoys II. Magdeburgensem non permittit duabus potiri parochiis. Impetrat ab Othone III. Civitatem Vercellensem cum Comitatu S. Agathe pro Ecclesia Vercellensi. Scripta contra decretales Pontificum 193. Eius constitutio contra tenentem captivos Episcopos. Pallium tradit Lethario Semonensi discipulo suo, Arnulphum Rhemensis simul beneficium profertur. Habet sanctos familiares. Pre-dixit Mundi casum. 28. Legationem suscepit ab Ungaris, & Polonia. Caelitus monetur coronam dare Ungaris non Polonia. n. 3. Coronat etiam Poloniam. Sepultura, epitaphium, numisma. 194. defensor Iuris Ecclesiastici: 28. elegit, elogium, symbolum: in quo Magi stellis dux astrorum peritum demonstrat. 188. Rematis insignia. Fuit Abbas S. Columban. Bofonem arguit.

Gerlacus filius C. de Nassau Archiep. Munguntinus: 275

Germanici pietas in mortuos. 320. n. 1

Germanus Antiochenensis primus Ep. Britannic: 203. n. 9

Germanus Comes: 407

S. Germanus Cicerone Ep. Constantinopol: 312. n. 2

S. Germanus Ep. Constantinop. propagat sacras imagines: 324. n. 9

Germanus Ep. videt Paschasium Diacolum igne torqueri: 223. nu. 2

Gerochus Reicherpergensis scriptit histeriam Greg. VII. p. 400

1 Gervilius Ep. Moguntinus exauctoratur uti delictis impleatur: 365. n. 3

Geisulda familia: 245. p. 451

Gaviti, gal. 197. n. 5. mare caicant: 28

Gberuti haereticus in Belgio. 309. Insignia: 28

Gibuliers familia: 291

Gianfigliana familia: 218

Garda familia: 187

Gibellini Guelfi ortum habuere ab insignibus in limbo ribus domorum. 658

1 Gibellinorum insignia. 46. turbae. 216

Giberta familia. 82. p. 90. & p. 303

Gibertus Aroon Comes pater S. Caroli Borromaei: 216

Gibertus Giberti dicit sepepi Pii V. p. 303

Gibodus Cabilonensis Ep. 60. n. 1

Gidoica familia: 610

Gidiosa familia: 165

Giglia familia: 229

Gilbertus Archiep. Ravennae schisma fovet: 370

Gilbertus Clericus schismaticus: 339. num. 32.

Gilbertus Porretanus magus Philo-sophus Ep. Pictaviensis. Ejus dam-nantur errores: 551

Gildivaldis Ep. 412

Gilia familia: 412

Gillimeris Regis dictum de unitate. p. 246.

Giliola familia: 467

Gillaria familia: 282

Gilo Clunien. Cardin. schismaticus. 124

Gimundus sequax antipape Victoris IV. 610

Gimundus de domo Petri Leonis sequax Victoris IV. 610

4 Gingivas familia: 319

4 Gihlerus Ep. Merseburg electus a Cae-sare. 161. n. 2

4 Gileria familia, vel Gihleria. 201

3 Gilmundus Gonzage Cardin. luxui: p. 800.

4 Gius Ep. Firmanus: 15. n. 5

4 Gladus Dux Saracenorum spe vitae longioris sevit in sacras imagines: 313. nu. 9.

4 Gladus naturalis non incongruus Pontifici. 163. n. 6. eo uti recitat contra Longobardos Greg. M. 275. nu. 3.

non licitus Clericis. 138. n. 4. licitus est. c. 1. p. 276. 6. eo utatur manu aliena ut implorat Greg. VII. in Episcopos Simoniacos: 268

3 Gladus spiritualis, & materialis in Ecclesia: 163. p. 703. & p. 740

4 Gloria in Excelsis cur, quando addit Missae. 42. ut die Dominico canatur: 216. n. 2.

4 Gneverta familia: 225

4 Gnostici: 62

3 Godefredus ostendit Sedem Mediolani. 340. n. 4. p. 396. n. 1.

S. Godefredus Ep. Ambian. 482

Godefredus Card. S. Victoris adheret Anacleto Antipape: 508

4 Godefredus Barrius Renaudus, Syl-vanus dicitur: 257

4 Godefredus Com. Flandriae: 291. n. 2

Godefredus Dux Lotharingae dicit Beatrix viduam M. Bonifacii: 297. num. 2.

4 Godefridus Ep. Lucentis legatus Vr-bani II. p. 421. n. 1

4 Godefridus ob falsam notitiam tanti viri male acceptus a Paschali II. Indè maxime honoratus: 457. nu. 17. Monachorum patitur persecutionem: 204. Henricum P. excommunicat in synodo: 465

4 Goduella familia: 274

4 Godevalent Dux Senevontensis: 365. num. 1.

4 Gofferia familia: 797

4 Gols familia: 101

4 Goiduella familia: 164

4 Gomafia familia: 165

4 Gondia familia: 190

4 Gonfalsus. Vide Confalsus.

4 Gozaga familia. 199. 126. 139. 458. 563 & 246. gaudet Episcopatu Mantuano iure perpetuo. 284. & to. 3. p. 678

4 Gonzaghis, an Mantuum donaverit Jo. XII. p. 153. & p. 260

4 Gordiani patris S. Gregorii magni, effigies, & statua: 274. n. 2

4 Gordiana amita Sancti Gregorii M. p. 274.

4 Goubertus Aperimontis: 677

4 Gotfridus legatus ad Vandalos: 148. num. 5.

4 Gotfridus Viterbien. histeriam suam offert Papae examinandum: 667

4 Gotchi Romam expugnant. 18. num. 8.

1 Templo, sacris vasis abdicent: 28. iterum diripiunt: 28. usurpat electionem Papae. 29. n. 1. & p. 243. n. 1. Gotthorum Reges, quando ceperunt uti promissi-ne. 169. n. 2. unus eorum tentans cultello incidere clavem S. Petri sibi propriam incidit: 28

4 Gotthorum ritus: 147

4 Gotthofredus Balionis dux expeditionis sanctae. 412. humilis respondet illi-teris Paschali II. p. 445

4 Gotthofredus Lentuolus pater Alex. VI. p. 709

- 3 Gochifredus I Enzolinus Borgia 101
Alex. VI & Janozius Romanus 710
Gochifredus Cardinal. Sancti Georgii. 903
- 4 Goulitida famlis. 59
- 5 Gozele Dux Lotharinge vicem Odonem. 219
- 6 Gracili tribuno oculos effodiant. 385. num. 3
- 7 Gracofis Ecclesie immonis ab Aquileiensi. 228 n. 4. 308 habet consecratus Episcopus ubiqueque Veneti habent urbes. 386. Idertiam habet subsecram: *ibid.*
- 8 Graconica famlis. 284
- 9 Gradus Conanguinitatis in iure civili diversi ac iure Canonico 340 n. 4 non dispensatur a Cesare. 340 n. 6
- 10 Graca plimodia Romae iustitia. 377. n. 2
- 11 Graci nec genus sicutur eorum imaginibus Sancturum. 376. uniuersum Latini in Concilio Florentino 320 eorum Patriarcha moriens sicutur credere sicutur catholico Romanum. 313 Ulpurum titulum exuunt: *ib.* Patriarcham suum inueniunt cum Ecclesia Romana abiciunt. pag. 351. operam locat Turcis aream erigentibus in bosphoro: odiosi Latini ob ierusalem contra concilium Florentinum: 352. Byzantium praemittit Turci, chauris abiciunt in iopolitibus, quibus poterat defendere patriam: *ib.* eorum ruina pedita B. Brigita ob schisma: *ib.* Byzantium amittunt die Spiritus 3 quem negabunt proceda ab utroque 353. *ib.* die qui viderat urbem obsecram, volebant Latini reconciliari: *ib.*
- 12 Graecorum murmur primum in Ecclesia Dei, causam iustitiae. p. 10. n. 7
- 13 Graci Pontificis plures, et ut 344. n. 1. Graci odiosi Galii. 407
- 14 Graci nulli dabant titulum Imperatoris. Eorum Imperator dicebatur totius Mundi Dominus. 55. n. 1. Imperatorum Occidentis Augusti, dicebant utriusque mundi Imperator: *ib.* liberos corrumpunt S. Gregorius. 61. n. 9 eorum Episcopi iniuria utitur pallio abique Papa licentia: 106. n. 2. Latini uerbi sub Urbano II. p. 424. n. 9 quon perdidit *Vida Mauri*. Rebatizantes baptizantur a Latinis damnati. 717. n. 12
- 15 Graci Latini reconciliati particulam iuram sicutur: 36. eorum aliqui Zelati dicit scilicet purgat le baptizando 285. n. 9. possunt docere Latini ritu tamen immutato: 487. Florentiam accipiunt pro loco Concilii: 513. uolunt ad Papam Ferrarise transire: *ib.* Galii gauis fuit: clerici tacetum de euerunt. 315
- 16 Gracorum Patriarcha ueniens ad Concilium, recusat nauis excedere, quia nullum habet in occursum. Minutur ei obui duo Cardinales: *ibid.* Pontifici ganna non sicutur: meditatut se patrem Romano Pontifici. 316
- 17 Gracellana famlis. 314
- 18 Gracis famlis. 364
- 19 Gracia, eius auxilia: questio prohibita: 324. errores in hac materia, Cornali Janeni. 384
- 20 Graciani error conciliabulum Antiocheum raponensis inter legitiu. 104. n. 1. item in d. 99. c. *Prima sedis*: pag. 121. n. 15 de Synodo quini sexta.

335. n. 5 circa electionem Papae datam Carolo M 388. n. 1. Canones Pontificum colligit lo 111. 359

21 Gratianus magister militum se purgat a calumnia. 23

22 Gratianus fidelis Ecclesiae Romanae. 410.

23 Gratianus legatus Alex. III. ad Anglos. 645. eius constantia eorum Rege.

24 Gratianus Chartularius pugnat pro antepapa. 385. n. 2

25 Gratus. 60. n. 3

26 Gregori M. natalis: 273. n. 2 filius S. Siluae, nepos Sancti Tarfilii & Amiliani, nepos etiam Felicii, moribus instruit Sanctis, litariis excoluit, l. Consilium, Senator, Urbanus praefatus, sicutur Laurentii, Ep. Mediolani, itura, effigies, habitus, valetudinis infirmus: 274. Praefectura deposita, instituit octo Monasteria. Secutus Diaconus Papae urthon. S. Equitii colat infirmum. Apocriphus mittitur inuitus a S. Pelagio M. ad Tiberium Imper. pro defensione libertatis Ecclesiasticae. Cardinalis creatur. Secum ducit Monachos. In itinere aggreditur expeditionem in lob. 48. Pelagio II. a secrete. 269. n. 1. diliquit cum Euthybio de carnis resurrectione: n. 3. scribit contra Schismaticos ob tria Caprinae. 48. Euthybius docet artem n. 12. Pelagio adhaeret in haereticos, sed in monasterio semper pernoctans. n. 4. Monasterium eluxit ad Montem Sacrum: *ib.* Papa eligitur inuitus. Rogat Caesarem, ne probet electionem: 275. Confirmatus Litania indit. Videt Angelum fulgorem recondere. Sanat Urbem. Fugit, designat indicio columnae fulgidae. Trahitur ad consecrationem. Annonam providet. Librum scribit de cura pastoralis: Schismaticos inuitat ad Synodum Romanam. Inbasit a Mauritio Imperatore cessat a iudicio Episcoporum Iffrici. Damnat tria Capitula, quatuor sacre Quintam Caputulum. Scribit ad Orientales: Claves mittit S. Petri, quae miraculis coruscant: *ib.* orationibus sicutur immunitem Romanam a Longobardis. S. Petrum habet auxiliatorem. 173. n. 3. Longobardis delere potens, recusat: *ib.* pacem suadens cum Longobardis Iustinianus a Grecis: *ib.* negat concedere aspar S. Pauli Apostoli Constantinus Augustus: 276. n. 3. tur raiquaret titulum *Pueris salu* pium reipuit ex humilitate, quae de iure ei debebatur: *ib.* lo. Perlam Abbatem adorat penus in terra: *ib.* Alti pauperes, Monachos, famulos Dei, Palatinos pullos a Totila. n. 4. Agapem celebrat in Ecclesia. Pauperibus parat convivium. Quidquid pro pauperibus rogat, impatrat: *ib.* plura expendit, ut alimoniam alericozum, monasteriorum, pauperum, populi. Auro & numeribus incessanter pacem redimit a Longobardis. n. 5. Episcopus vexales ali mandat a vicinioribus: *ib.* vexales mittit Episcopo pauperi. Succellariis erat Italici: *ib.* Reccardo Regi Ralicius mittit. Sic Imperatori, & Ep. Alexandrino. n. 6. Vitis sanctitate Antonium, eloquentiam Cyprianum, Sapientiam Augustinum: eius scripta:

277. n. 7. cur ei pingatur columba ad aures. Acculator dissipator Romano theiari. Crementur eius libri. Per tres diasconos miraculo libros eximere incendio, quantu humilitate scriberet: *ib.* Libri Moralium deperdit Petrus Apostolo reuelante inuenti: n. 7. mittit Augustinum, & Mellitum ad conuersionem Anglorum & Gentilium templa in Ecclesias mutat 2. Permittit coniugia eis in 3. & 4. gradu. Hibernos sibi reconciliat: *ib.* Douastilas Africus conuertit: 276. n. 9. Arianos inquitur in Italia: n. 10. Corripit Ep. Byzantium: n. 11. Conuertit Barbaricos in Sicilia: n. 12. prohibet obsequia ad fidem iustificandam: n. 13. Selavinos reprimi in Italia. Siellum propagat: n. 14. Monachum repara disciplinam: 15. Continentiam imponit subdacois: n. 16. Corripit Leontium praefectum Sicilia: n. 17. Plures Episcopos corripit, suspendit: p. 18. Barbaricidem Reginam corripit. n. 19. populum corripit: *ib.* Mauritium humiliter corripit Imperatorem. Dominum vocat. Eandem corripit, quod pecuniam exigerat pro Papi confirmandam, quod oneribus angariarum subditis: *ib.* miraena reliquit liberalis: 279. n. 11. miraena fus occulit: n. 12. panem Eucharistiae comunit carum esse: *ib.* An Tralini animam ab inferis liberat: n. 13. martyrio designat turbiditend a Maurio: n. 14. obitus, sepultura, epitaphium: n. 15. recusat honorari eorum Sanctorum relictis eius ossa Gregorius IV. inter Sanctos honorat. Elementa plorat. Augus praetationem Canonis. Episcopus exorant. Mandat Missam celebrari super corpus S. Petri. Ordinationes. Anos numerat a Christo incarnato 30. Dialogus dicitur 331. n. 1. Cantus Gregorianus: 331. n. 1. eius libri a Gracia synopla, tomo 2. p. 63. n. 9.

28 S. Gregorius II. Papae effigies, symbolum, elogium. Sancturum propagat imagines pictas S. Veronicae: 331. natalis, mala dicitur Dialogus 331. n. 6. domus sua 3. pradia uerbi in templum, & monasterium. In Patristichio nutritus Lateranensi: ergii Subdiaconus, Sacellarius, non lacerellarius: 332. n. 1. au Monachus 5. Confessionem populi pergit cum Constantino Papa. Iustiniano respondet de quibusdam Capitulis. Scientia, Imperi dotes: *ib.* suadet Anastasio Imper. relegate lo. instrumit: n. 2. predicatoris mixit ad Germanos, inter quos S. Ormisdium: n. 3. S. Bonifacium M. conserat Ep. & libro donat. Litteras scribit ad Gallos, ad Germanos: n. 4. Gentiles ad fidem vocat: n. 4. Germanorum dicitur Apostolus: *ib.* portenta in celo, & in terra, ubi eo n. 5. Litaniae Deum placat iratum: 333. n. 5. munera accepit a Carolo Martello: n. 6. mania Romano refectore egrotant. Decretis de nuptiis alieicis: *ib.* corior factus a S. Adami de impietate Romanis in sacras imagines, coacta synodo, firmum alium S. imaginum: 334. n. 5. tom. 2. p. 7. n. 3. excommunicat, prohibet ei uictualia solui: sicutur inuit cum Galis: *ib.* Venetos excitat ad tutelam Leonis: 335. Ravennam recuperat occupant.

tem à Longobardis, restituit Imperatori: *ab* victoriam significat Leonis 333. *Mip* Leonis et eum in aegre fecit: Gregorius conatocia, Leonis scribit, Legatos mittit. *ab* insidie Leonis in eum. n. 10. Gregorius intercedit à populo vitam pro sicario. Alii pauperes ad tutelam fili. Irrentem Regem Longobardum placat, & sospitet gentilem: *ab* munera mittit ad Carolum Martellum, ad tutelam Ecclesie vocat. 336. n. 10. Obiit Inter Sanctos, quanto tempore sederit. n. 12. Basilicas reparat, extruit. Iunium instituit, & Missam in V. feria Quadragesimæ. Mortem habuit nomine *Plenitiam*: cuius domum vertit in honorem S. Agathe. Ecclesie legat. Ordinationes, & insulturna.

5. Gregorius III. effugit, symbolum, e-logium, exemplo Cherubim in arca propugnat sacras imagines. 337. natalia 338. n. 1. Scientiam animi docet: Ducit ad sepulchrum Gregorium II. vi eligitur in Papam. *ab* legatum mittit ad Leonem Imperat. sed ille timidus reddit non dicit literarum. Legatum remittit, ut errorem corrigat. Synodum congregat Romanam, in qua novam legationem disponit ad Leonem; sed omnes male habiti. Erigit Apostolorum Imagines. Sanctorum reliquias congregat. Dona Ecclesie collata. *ab* plures martyres sub eo. n. 4. Angliam habet vexillum. n. 4. prodigia, terræ motus, cadunt statuae Imperatorum. n. 5. Invocat Carolum Martellum in Longobardis dicit Christianissimum, & Romanum patrem. 360. n. 6. Legatus missi Caroli in Longobardis cum multis. *ab* accipit in tutelam Trevisum ducem Spoletinum. *ab* are suo emana refect Romana. Constantinensis n. 1. mors. n. 3. quatuor civitates amittit: munera Ecclesie collata. Pietate sub eo facta. edificia, redditus prædia Ecclesie, Monasteria collata: *ab* Ordinationes. 361. n. 10. Ep. Viendoni pallium: decretum: S. Bonifacii. Scribit de sacris Imaginibus. Alia scripta. Sepultura: Inter Sanctos, restituit Monasterium Cassinense. Auger numerum Cardinum. Inscrip-tio sepulchralia. Areas erigit in ejus honorem.

6. Gregorius IV. Pape effugit, symbolum, e-logium. Arma sacerdotis lacrymæ, & orationes. p. 6. natalia, virtutes scientia, animi docet, forma corporis. 370. n. 1. caritas presbyter Eugene II. Electio in Papam. *ab* fugit, violenter trahitur in Lateranum. 2. ou. t. Exorant sepulchrum Gregorii M. munera refert, restituit Ecclesiam S. Saturni. Restituit Ecclesiam S. Marci Evangelii n. 1. & n. 4. Offium manant in Barbaros, dicit *Gregoripolam*. n. 1. Basilicam Petri movit: *ab* Gallia p. 1. ut filios recedat Ludovico Pio 3. ou. 6. insulturnis Ludovico Imperat degradatum Ludovicum. *ab* Paxat à Lothario regem dirigit ad Lotharum; non recipitur. ou. 3. mandat appellationem permitti ad Sanctum Apollinariam. ou. 7. Festum insulturnis omnium Sanctorum. n. 6. restituit cultus Imaginum. n. 10. Ordinationes Sepultura. Dona Ecclesie collata. Monasteria: Ecclesie ab eo erectæ Episcopos. et. Legit, & corrigi libros *Amalari*. Or-

dinem scribit Antiphonarii, rogante Ludovico Pio. Rabanus ei dedicat librum suum. *ab* Pallium mittit S. Aof-gario. 1. 1. episcopatum ei posuit à Bonifacio VIII. *ab* Gregorii V. Pape effugit, e-logium, symbolum in curia Execubilia redeuntia, annuit Ecclesie dissidium. 1. 80. nepos Ortonis III. Imper. 1. 81. ou. 1. or Calaber anipapa erigit à Crescentio. *ab* deponit Calabrum, mandat tormentis affici fide violata, quam B. Nilo promiserat. 1. 84. arguitur à B. Nilo: *ab* Coronat Orthonem III. Concilium celebrat. 1. 85. ou. 1. ipse Septemviro sollicitus. n. 3. mittit S. Bonifacium ad Aullos n. 4. Mori epitaphium. n. 6. marimonium Regis Roberti nullum dicit. Arguit Gallie Episcopos. ou. 3. mator pauperum n. 6. *ab* cur die-tas; Episcopos. Privilegium confirmat Abbati S. Ambrosii. Ecclesiam Placentiam subleat Ravennati, & Min-terferreiam.

Gregorius VI. Archiepiscopus S. Io: aote portam Latinam antipapa conti à Bened. IX. p. 1. 88. n. 3. Sedem emitt à Bened. IX. quanto tempore sedet. 1. 11. in synodo Sutrina deponitur: *ab* & p. 2. 41. Inel. In Gratianum 332. dividit red-ditus Papales inter tres. *ab* & p. 2. 14. liberator dictus Ecclesie. 1. 33. pecunia suavit Bened. IX. cedere Pontificatum. 1. 37. n. 1. donat Imperatori pomum aureum de ovitur. Eius depositis dispo-uit *Hildebrandus*, qui fuit Greg. VII. moribus probus: laudatur à S. Petri Damiani. 1. 38. fuit magister Gregorii VII. an Pontifex legitimus. 1. 39. iustitiam exerceat contra Latrones, sicca-rii propter dictus *Sanguinaris* à Romanis. 1. 40. Accipit tributum à Po-lonis ou. 1. Henricum Imper. evocatur à Romanis in eum. n. 1. an Canonice de-positus. 1. 41. an in Germaniam ductus ab Henrico. Varii varia de ejus obitu. Episcopi. 1. 42.

Gregorii VII. antel Hildebrandi Mon-aci effugit, e-logium, symbolum, in quo Henricus IV. nomine Carci nati ex-communicatur. 350. natalia humilia. 353. n. 1. sequitur Gregorium VI. in Germaniam. 1. 42. n. 4. calumnia in eum, quod insulturnis Leonis VIII. 1. 76. Legatus Romanus ad Carfarem, ut Papi exposit. 1. 87. n. 1. Gebardum polet Assistentem ob hoc insulturnis Imperato-rius. & p. 3. 16. n. 1. Legatus in Sacramen-tarios, & Simoniacos, hos miraculo punit 190. Archidia. Ecclesie Romanæ. Legatus ad Imperatricem Agnetem. Sedes vacans Romana ei conititur administranda 300. in Concilio Man-tuano contra Cariam tuetur libera-tionem Ecclesie. 339. n. 3. & p. 37. 2. puer segentis vaticinatur fidi Pontifica-tum. 353. educatur sub umbra S. Petri. Decem Pontificibus conviat Dissep-tus S. Laurentii Amalphitani Archiep. calumnia in eum, quod Magus fuerit. 356. Magistrum etiam habuit Grego-rius VI. n. 1. Leonis IX. iudet Pon-tificatum non recipere, quum à Clero. n. 1. Suspenditur electio Pape. eo ablen-t n. 1. eo auctore creatur Papi Nicolo-lus II. p. 357. n. 1. & Alex. II. ou. 1. S. Petri Damiani dictus tyrannus Sanc-tus. n. 4. carmina de eodem Iulius S. Petri Damiani in com. Legatus in Gal-lia Simoniacos miraculo corrigit. 358. Vi-

des Iesum adfuit Hugoni Clotaicem-
fis. *ab* Turonensis Concilium congregat in Berengario. S. Io: Gualtero, episcopo; Monachos descendit in Concilio Romano, causat Alex. II. Papi electio inivit. n. 6. Aote irridum sepul-turam electis, sed canonice Omnes Histo-riæ pro eo, excepto Abbate Viper-genli. 1. 60. Concretor Cætare conten-tent. 361. Exarcat Henr. cum Imper. ad frugem meliorem. Imperator ei benigne respondet. Prohibet Anik-mo Lucensi Ep. investituram accipere: *ab* Henrico 361. tentat ei reconciliare Saxones. 1. 63. Legatos mittit pacis li-queitres. Eius non permittit syno-dum celebrare in Germania. 364. con-gratulari Henrico patenti. Gratias agit Agneti Imperatrici: *ab* calumnia in eum de concubitu cum Mathilde: 366. ejus contentia irreprehensibilis. Concilia celebrat in Clericis inconsu-entis. Erfordie per Mogostino: *ab* Escomunicat Robertum Guiscar-dum Northmaiorum Principem. 368. Lucenses Canonica Roman erat. Expeditionem parat in Saracenos. Morbo laborat. Sollicitus ob vicia Clericorum mortem optat. Synodum congregat Romanam. Principes laico-nes exarcat in Episcopos Simoniacos: *ab* decreta in Simoniacos, & Concu-binarios. Plures excommunicat. 369. n. 7. Philippum Regem Francorum ex-communicat. *ab* Concium excommuni-catur. 370. Henricum Roman vocat ad se expurgandum: n. 8. Accusat ab eodem in synodo Vormacensi: 372. damnatur legatio contumeliosa ad eum, ut se deponat. 374. Calumnia in eum. 374. nova lexentia Lombardorum n. 1. ou. excommunicat Henricum, & nunes com eo sentientes, regno pri-vat. 375. Henrici peritiam explicat hieroglyphico: *ab* Henricum accipit nudi pedibus veniam rogantem. 379. promittit ad purgationem canonice. Reconciliatur. 1. 80. festio Italorum in Papam. *ab* Henricum relapsum ci-tat ad comitia. 381. insidie Henrici in Gregorium, & Mathildem: *ab* Roman redies Henricum excommunicat. 382. Legatos mittit in Germaniam ad eun-dem Henricum, & Rudolphum Imper. electum. Legati intercipiuntur. Synodum Rome celebrat; Episcopos venire nolentes excommuni-cat. Henrici causam differt in aliam synodum: *ab* Berengarium damnat. 383. calumnia in eum de cremata Eucha-ristia. Henricum excommunicat item Northmaiorum: *ab* Coronam mittit Rudolpho in Henricum. 385. deponitur à schismaticis. *ab* Crimina fingunt in eum. 387. Henrici episto-la in eum 388. defenditur à S. Anselmo Lucensi. 389. fœdus init cum Roberto Apulie. *ab* Scribit Desiderio Abb. Cassinensi in Henricum. 390. Riccardum electi Ravennæ Archiep. iterum excommuni-cat Henricum, & Anipapam. Signo Crucis excomitum extinguit in milium ad Anipapam. 391. Obiit in arce Henricum iterum excommuni-cat. Riccardum Cardinalem legat ad conciliandum filios Raymond C. Arcienus. 392. n. 10. Arguit Hugonem Clotaicem, quod Comitem belli-cum receperit in austerium. *ab* Negat Salomon Regi Ungarie auxilium.

n. 12. S. Ladislaus mandat querrere reliquias Martyrum: 132. n. 11. negat Ursualio Boemo Missam celebrari lingua matris: n. 12. Vilgichos ad fidei suscipi: n. 13. Legatus docet Armenorum. Honoratur a Saracenis: n. 14. Philippum Regem Francorum excitat ad potentiam sub pena anathematis: 132. n. 17. Gregorius reconciliat: 134. n. 16. Gregorius accurrit in Saracenos: vult ipse Hierosolymam adire. Excommunicat Nicephorum Bononiensem. Northmannos mittit contra Alecium tyrannum Græcorum: negat dispensare cum sacerdotibus homicidis: n. 17. Exilege denarium S. Petri, & fidelitatem à Rege Anglorum Guiljelmo: 118. Excommunicat Rogerium Siciliæ Comitem: 134. n. 18. Sancium, & Adelphum Reges Hispanos obligat ad officium Romanum: 135. n. 19. Robertum Monachum Cluniacensem retrudit intra claustrum: 118. Boleslaum Polonum regno privat, excommunicat: n. 20. Ioannem Regem Pragensem Romanum vocat ad diendum causam: n. 21. Presules increpat Britanicos. Arguit Malassum Archiepiscopum Rhebenensem: Rhebenensem Archiepiscopum Lanfrancum Cantuariensem sub pena excommunicationis vocat ad limina: Clero Carthagenis maiestatem minatur: 136. Clerum Carthagenum compellit barbarum redire: Lambertum Episcopum Tervacensem excommunicat, ac Godefridum intrusum in Eccles. Mediolan. à Theobaldo Com. Flandrensi licentiam negat communicandi cum excommunicatis: n. 21. mura restituit Comitibus Andegavensibus: n. 22. repetit ab Hispanis iura Eccles. n. 24. Russos in fidem arripit: n. 26. Regem corocat. 118. Demetrium coronat Regem Dulmatie, defendit gladio spirituali: 137. n. 27. Venenonem excitat Regem Danicæ in hæreticos. Docet Karolum Regem Danie. n. 28. Miracula eius: n. 29. 100. Prophecia illustrat: n. 30. columbas ad eius aures: n. 31. rigor eius in iustus. Per legatos Henricum excommunicat in Quintinburg. 139. deponit & convenit Moguntino. Sacros mortis, verba mortis, luctus de eius obitu. 118. Sepultura, epitaphium. Cadaver servatur incorruptum 400 Signum Greg. VII. Scripta. De successore sollicitus. Mitram mittit Anselmo. Mortalia eius vivi, & mortuorum de eo scriptura: 400. Dissoniam S. Marce in porticu illustrat. 401. Alind signum Greg. VII. 118. 1. Gregorius VIII. Papa antea. Altheri à Meræ effigies, elogium, symbolum in quo sub figura Helicum audisset captum Hierosolymam morore obit 670 natalis. An Monachus Benedictinus? Proponat Alex. III. Cancellarius S. R. E. legatus ad inquirendum de nece S. Thomæ Cantuari. 671. potentiam Angliæ Regi imponit. Adelf. Lucio III. abiolventi Vvaldelmum Scotiæ. Electus Papa Orientem excitat in Terrâ Sanctâ. Isaacum Iohannis ad placandum Deum. Cardinales, familiam, sepulchrum obligat ad ieiunium Feria 4. & sabatho. Cardinales exemplo suo ad meliorem frugem convertit. 672. Decernunt Crucem sumere: mueri respuere: æquum non confederare, donec redimeretur Hierusalem. Odorem sanguinem Franciæ, & Angliæ

Regum suscipit. Pius petit, ut eos laudantibus reconciliant. Mots, sepultura, scripta. Siguum Gregorius IX. Papa antea: Ppolini de Signa effigies, elogium, symbolum in quo non sub fœte nubis, sed visibiliter præstatur Christus in Syriâ. 744. natalis. 746. dores animi, officia, legationes. 747. cum laudat Honorius III. Papâ. Fridericum II. cruce signat. Christianos excitat in Syriam. 118. S. Francisci propagat Institutum. 748. Eius Ordinis prosector. Monasteria erigit in agro paterno. Pontificatus ei prædictur à S. Francisco. A Leonardo Eremita adoratur, ut Papâ antequam esset. Eligitur Papâ Fridericum Imperatorem excitat ad sacram expeditionem, cuius classicum visibiliter agebat Christus. 749. n. 3. elucetur, & conviciis afficitur ab Imperatore, quem excommunicat. Delicta vulgat Fridericus. 750. Roma deturbatur à sanctis Friderici. Fridericum irreconciliatum. Naventem iterum excommunicat. Elvium tuncit in Apulie in Fridericum: legatione excitat reconciliari Friderico negat: calumnia Hospitani de conspiratione Papæ cum Sultan. 751. A Romanis insidatione vexatus in Verbum revocatur. Iacit Fridericus inposita penitentia. Lombardos conatur Casali reconciliare. Henricum eius filium anathemate cogit parere patri: 118. Monet Fridericum abstinere à bello in Lombardos. 752. Corficam repetit occupat à Friderico. 753. Excommunicat Fridericum in eterna Domini. In multis falsis accusatur à Friderico. Literis circularibus se purgat. Legat Albertum Bohemum ad vulgandum anathema in Germania, qui abstruit legatione. 754. Crucifiguntur excitat in Fridericum. Supplicationes insinuat in eum. Dilecti Friderici in Gregorius. Romanos excommunicat tentantes eum Friderico. Supplicationem intrusus illudat à sequacibus Friderici. Salvationem Deipari rectandam mandant pulvis camonis. Sator Regiam. Campanas pulsari iubet in confessione Eucharistie. Concilium Iohannis Lateranense. 755. n. 4. Prælatos venientes ad Concilium captivos sanctos Friderici repetit. 118. Ex morore obit. Ecclesiis præstat obitus. Scripta, sepultura, symbolum. Obit centenario maior. S. Dominici. S. Franciscum refert inter Sanctos. Ep. Olmonensem incidebat dignitas S. Francisci obijt. Sepultura tradit offa S. Dominici. S. Antonino Passivum. Elisabetham filiam Regis Ungarorum refert inter Sanctos. 756. Gregorius X. Papa antea Theobaldi Vicecomitis effigies, elogium, insignia, symbolum in quo solis lumen unum licet radii multi percutientes theobaldus Pontificatus unitatem probat Ecclesiam Græcis in Concilio Lugdunensi. 50. natalis, mores, facundie sua excitat Reges in Saracenos. Eduardum Regem Angliæ sequitur in Syriam. 52. Tenet Ptolemaidem. Cardinalem discordia per biennium. Incorpantur à Io. Card. Portuensi. Eius elogium de Gregorio X. Tempus creationis Moyses, literatura, prophetia de eius Pontificatu. 53. Erocat ex Sy-

ria. Aconomus Ep. Prænestini. Placentinum relictus Episcoporum. Parisius publicè docet. Interfuit priori Concilio Lugdun. Regibus, Pontificibus carissimalima in eum, quod modice literature. 54. Innotat pecunia ad Eduardum filio Regis Angliæ. Subit Pontificatus innotat: si Siponi ei occurrat Carolus Rex Siciliæ. n. 2. Potit de novo eligi. Duodecim trimeses mittit in Syriam. Conatur: prohibet armis ad Saracenos deferri: 118. Amand. Gaudredo de Bello loco gesta scribere S. Ludovici: 55. n. 3. oppugnat bona Templariorum Philippo Regi. 54. Concilium indicit Lugdunense: vocat lætæ expeditionis. Gtæcos excitat ad Concilium. Italos ad concordias redigat. Creat Cardinales sacrate, doctrinâ conspicuos. 55. negat coronâ Iacobi Regi Aragoniæ. 56. Oratio ad Concilium. Græcos reconciliat. Lutin. 57. Mandat Electoribus eligere Imperatorem: alius ipse prouideret. n. 6. offert Alphonso Castellæ Regi decima Ecclesiasticorum in bellum Mauritanic. 56. Conclavi pro electione Papæ leges dicit. 58. Gtæchos Gtæbellos lætæ expeditionis. Consecrat Basilicam Florentiæ. Florentiam excommunicat. Benedicti ingrediens: exiens maledicti. n. 9. Obitus, miracula n. 10. Symbolum, elegia de eo 59. epitaphium. 61. Calumniam vindictat de insidiis in Othoneum V. Archiep. Mediol. 61. mille marcas argenti Pisanis mittit ad levandam pauperum inopiam. Pauperi mensam quotidie instruit in palatio. Auger annorum. Prædictum creat largitionibus pauperum. 62. Iopium abdicatum vult. Eis pedes abluat. Proventus largitur Xenodochiis. Causidici stipendia decernit. Familiae sacramenta ministrat manus sua. Devotus erga sacras imagines. Abstinentia. Cubiculario vite terminum prædict. Scripta. Dionysium Regem Lusitanie: Goldenem à Montebore excommunicat. Iacobum corrigit Regem Aragoniæ. Miracula. Cadaver servatur incorruptum, eum odoris fragrant. 56. 4. Gregorius XI. Papa antea Rogerii Belfloris effigies, 56. 10. symbolum in quo Avenione egreditur, ut Hebrei de captivitate: 324. delineatio sepulchri. 324. n. 1. 1261. à Burgiæ reuelatum non pidiit Urbano V. 327. natalis. 332. n. 2. Cardinalis creatur octodecim. Anonymus minor. Statuta, virtutes, animi doctus. n. 2. discipulus Baldini. 3. Principes certiores facit electionis sum. Ad pacem excitat. Arbitr inter Reges Navarriæ, & Lusitanie. Pæsa firmat cum Arragonio pro Corfic. 336. n. 4. vincit Bernabovem, excommunicat. Nicolaum Attelinum dicit feudatarium Mutinæ, & Ferrariæ. n. 6. Frustrâ Christianos excitat in Turcas. Alexandrum Rhodiis commendat. 7. Florentinos raptos Ecclesiæ excommunicat: 38. Legatos armat in Florentinos. Excitat à S. Catharina Senensi perire Florentinos, & Romanos descendere venit: 33. Nicolaus Tanro. Leonos donat comitum Casani. Romanos aduersus pinguet in Vaticano: 118. Hæreticos damnet 340. Raimundi Lulli opera damnat. Albertum Ep. Albertidensem, Vvadensem, Turbip-

nos : 340. *Mohaviv, Ruffi, Vval-*
chi, dast, Salim, Episcopum : p.
341. *diastat, li, Vvriciam, gaudi-*
ci, Privilegia dast, Laceren : 347.
10. *Insuperat, ut, Episcopo, non, reli-*
quos, Romam, refit, ut, Reges, ex-
ciat, ad, concordiam, Petas, dast,
nos, 15, et, 13, Reliquos, Franco-
Vv, 142, p. 14. *Redim, mediatu,*
Gallias, ob, An, mandaverit, revela-
tionibus, non, credi, Decretum,
de, Pap, eligendo, per, Cardinales, Romae,
stantes : 15. *Obitus :* 144. *S. Catharinam,*
Senensem, Florentiam, mittit, pro, pace,
Pacem, reddit, Italiae, Sepulchra, Cau-
sa, mortua, 14. Nepotes, bonifii, diti-
gunt, Amat, pauperes, literatos, num, 1.
Scripta, Cardis, est, Elegium, delinea-
tionibus, 142, 131, leges, diti, Sicula,
et, Apulia, 14, num, 14. haptipier, filiam,
Francisci, et, Pico, 34, moriente, Grego-
rio, iocendit, palatium, Avinionen-
se, et, Romani, loquent, ejus, obitum,
p. 144.

[illegible][illegible]

pergratū Ecclesiastica. Homines fa-
mosos, Imperitios sacris prohibet. Mo-
res inquit promouendos: et vec-
tigis aude. Fideles eligit mihi: et
dem Ratuit audire omnibus. 335.
audit oratores Principum. Confratrum
Ordinem S. Michaelis Bononiæ in-
stituit Cathedram concordie. Ecclesi-
am Cardinalium dicit Metropolitānam.
Plures Bononienses creat Cardinales.
Duos nepotes dicit Cardinales. Fili-
astatorem dignitatibus exaltat. 336.
Bononiensibus statim donat. 337.
in eius honorem instituit: ibi Congre-
gationem instituit pro Cerecinoali.
338. Reges exatit in Turcas 339. Suc-
cessorū Pensis ibi pacem inuam
Turciā reconciliat: cognosce vici-
nitatem. Litoris propugnat. Meliten-
sibus parat in Turcos. ut cum
missionibus 348. aufert eorum affluam
latrocinia: quoniam reuoluit ioter ma-
gnetes. Ducem Mantuam. Ducem Fer-
rariensem. Immutatorem
Ecclesiā in Burgundia. Populos
seditiosos remittit Principibus suis. E-
quitur Hierosolym et S. Maioriti en-
ciclist. Genentem plebem patris
reconciliat. 4 quibus datus pennis pater.
Melitenis compellit. Leuicibus
Magistram liberat: restituit: Com-
punit Moschos cum Polono. 350. Mo-
chiam donat Tridentino Concilii.
et numeribus pretiosis exatit ad fidē.
Collegia fideles erigit in Livonia:
ib. et p. 156. Jacobitarum Armenorum.
Maronum legationes fulcipit. qui-
bus mittit predicatoris Evangelii.
351. exatit Hagonorum Gallii.
Angli mandet in Vaticano. Regem
Gallia laudat: et affinitatem proximi
cum Hispano 352. Eius opara Rex Ca-
tholicus creatur in Polonia. 353. Hen-
ricum Regē Gallia iuvat in Hagono-
rum 354. Romā inuocat. ibi. auxilia ef-
fert in Hagonorum. 355. Eius monita ad
Regem. 356. Ligam sanctam probat.
sed non 357. Regem. Renit excom-
municare Sorbonas 358. Nomen de Ho-
gonorum carde. Duci Sabaudia in
Geneuenses auxilia mittit. Catheli-
mam mittit ad Græcos: Auxilia mit-
tit Regi Cellam. Vinatæ Constantino-
polim per legatū: Massam argenti
ei offertur Komoi. Capteus red-
mit. Virgines locat. 357. Capteus
iuuat. ib. n. 6. In quilibet Cathedrali
feminariū erigit p. 7. Ungarum. Ger-
manum feminariū erigit. innumeros
pro collegio Germanico: Typogra-
phū instituit: 358. Collegium Angli-
cum. Neophytorum Græcorum. Ro-
manorum. Armeniarum. Illyricum. Aus-
triarum 359. Prægenē Græcensē. Mor-
vianum. Brunsigensē. Miſtopontum.
350. Vilneusē Claudiopolitum. Iapo-
nensē. 351. Domum Vasqueſiem ex-
eruit. Sacerdotis Iesū. Iaponicum col-
legium. Fuldensē. Alind Dilingen. Au-
gustia. Rhemis. Mediolani. 352. Missio-
narij ad gentes. in omnes Orbis pla-
gam. 353. Oratio lo facere. Hæreticos
opponat moribus sanctis. Collegia in-
stitut. ut opponant hæreticos. Num-
misinista de hæreticis. et infidelibus
exatit ad fidem. 354. lo. III. Regem
Suecie vocat ad Ecclesiam. Ab Spoliis
Arabieplacito Gebhardum Truch-
seum. 355. Iubilum publicat. on. si.
et. 356. Gregorius. Iustitie cultor. D.

Infinita numeratione Nummos annone
ab eo procurat. *Grana* extitit.
Vias reparat: nummi de ædificiis per
eum extructi. Iubilæum aperit: 336.
Peregrinos reficit 98. & 346. Malleum
donat Bavarie Principi: p. 337.
precibus suis Romanæ lue liberat.
Rosam facit Venetiæ, cessat Venetiæ
pestilentia. Nummi, num. 18 exemplo
Principis exiit lavare pedes pauperum
p. 337. Polonis pauperibus alimenta
ministrat. Sculum Sanctum lacrymis
lustrat. Adit Clivie Principi mori-
toci. Petiones ei sua manu por-
tigit. Inhibiit nummismata multa. Ex-
purget Romanum Martyrologium.
339. Dono accipit ab Orientalibus ma-
num S. Andree Apostoli, & digitum S.
Ioh. Christiani. 340. Nummi de correctione
Kalendarii Japonis Principis
Romæ suscipit. Regis Buogi epistola
ad Gregorium. 360. Per lictum præ-
sentivimus. Nummismata. Legatus
suscepit Regis Cœcilii. 34. Adors
Gregorius pietas. 34. In Cœlos fertur. Se-
pultus in Sacellum Gregorianum. Epita-
phum. 363. nummi Sacelli Gregor.
ab Mors prædicatur. Lustratur in fune-
re Mortis donatur in Capitolio. Num-
mi. 364. Templi Urbem ornant, ut ex
nummi n. 17 sepulchri delineatio 313
beneficij auget domum mulierum
potentiorum. 364. nu. 17. Alia ædificia
eum sua nitunt. 365. Qui de eo scrip-
serunt. Eius Posthæc prædictus.
366. Scripta Gregoriana. Plures ei li-
bros suos lacrumat. Cardinales ejus.
Symbola in ejus laudem. Interpretatio-
nes. 367.
4 Gregorius XIV. Pape antea Nicolai
Stondati effigies, insignia, elogium,
symbolum in quo ejus virginitas, sym-
bolum Christi symbolo, & quo non Pe-
tro, sed Iohanni, ut virginis est com-
moda virgo Delapara. 436 & p. 416 or-
tus calo matris utero. Medullæ.
an Cremonensis. 437. devotus in pueri-
tate. Studia. Dignitates. Præmis Epi-
scoporum ascendit ad Concilium Trid.
Instituit precesiones 40. horarum. In-
stituit societates Christiani Catho-
licismi. Collegium lemmorum discipu-
lus S. Caroli Borromei. Huiuspo-
recepit S. Carolum. Peregrinos iussit
venientes ad Iubilæum. Nudi pedibus
Ecclesiæ visitat. Theatinis Cre-
monæ admittit. Gregem suum iussit
pecunia, precibus 428. Gloriaris in ci-
vem Lucenium. 438. incens creatur
Cardinalis. Se omnibus fœnerat infor-
tiorum nu. 3 lustratur. Papa prædicitur
ad S. Philippo Neri. Carolus E-
manuel levat de sacro fonte. Adit
Congreg. S. Rituum. Ab. Eligatur Papa.
Judicio de ejus habilitate. Humili-
ter fœtus de seipso. Plangit ad plausu
populi. Coronatur. 439. Vasticina de
ejus Papatu. 44. Coronationis pompa
arcus, illarum, elogia. 43. 1. præcedentia
adificat Voto Orationi contra Se-
natores Romanum. 44. Dat consilium
Cardini. Elemosinam lucis pip. Officia
Capitoli restituit ablata. 43. 1. Con-
tinguineus exaltat. Canonici
Cremonensibus privilegia tribuit, le-
gationes ad eum. Collegios Cre-
monenses diu equites, & Comites.
Exolum incurro. Charitatem populi
Romani auro, & benedictione tollit.
433. nummi ab. foveat Ligam Sanctam

in Hugonotos federatus Hispanis.
Copias mittit fure nepote. 434. m-
mus. Plura edicta Gallorum in eius
Interimium. Peroniam congregat
ad Sato V. differendi: nepotem dicit
com Abens Martiani. 435. Constatu-
tionem de non alienanda confirmat.
Ferrariam servat Ecclesiæ. 436. 2. Cardi-
nalis. Regularibus concedit pium ru-
brum. 437. 2. excolat apud Cardi-
nales. Suetus electionem optimi. Mor-
tis prædicit Hispanum orator ei pha-
mam perat. 436. ablenius erat. Cardi-
nales creat S. Philippum Nerium. O-
culatur eum: se eo minores sanctita-
te dicit. Qui de eo scripserunt. Num-
mi. Orationes in eius laudem. Cardi-
nales. 436. delineatio sepulchri. 423
4 Gregorius XV. Pape olim Alexandri
Londovici effigies, insignia, elogium,
symbolum in quo Romanus, ut Hebræi
annoni saturati deum ei non oblo-
quunt. 333. Naralia, studia. Præmis in-
dex Capitoli. Officia. Auditor Rote.
Legatus ad componenda dissidia pro
liminibus. Ep. Bononiensis scribit ep-
istolam pastoralem. 323. componit pa-
cem inter Hispanos, & Saludos Car-
dinalis. Die quâ ingreditur Coela-
ve, Papa eligitur. Symbolum. Nepo-
tem dicit Cardinalem. Fratrem cælis
præponit. Iubilæum indicit. 326. pa-
cem procurat in Valle Tellini. 329.
petit à Venetiis restitui soluit. Vrgit
Regem Galliarum hæreticos. 33. Vallem
Tellinam ab Hispano accipit lo de-
positum. 331. eius nepotes Hispano
colligat. Lesdiguerium Ducem Hu-
gonotum, quomodo ad fidem traher-
ret. 331. Musicentum Bellarminum lu-
strat. 332. Ausilia mittit Cæleri in Lu-
theranos dispendio mendicant. 3. Gra-
tulari Maasiliano Bavaie de E-
lectoratu. nu. 4. Dono accipit Bibliotheca-
m Palatinam. 333. Signa Hæretici
erepta Germanis insensum in sede S.
Mariæ de Victoria. n. 3. Nummi ab. Au-
ro, ferro Polonos suat in Turcia. n.
6. Quoque Scotos enunizant. num. 7.
Nummismata. 334. Coogregationem
Cardinalium instituit de hâc propa-
ganda. 333. Auro lustrat Sebastianum in
Genevenses. Guillelmum Chalcædon.
dat Episcopum Catholicis Scotie, &
Anglie. Corrigit Hæreticos: *Almon-
natus*. 334. Decernit Pontificem eligendum
per secreta iustitia nu. 8. species
corporis. Iuris prudentia clarus. Cu-
ram pastoralem præcipue inbit in
morte. Nepotem exaudire moriens
recusat. Nepoti permissio regimine
Academis incumbit. Magos opes
nepotes congerunt. Iustitiam curat, &
abundantiam. Basilicam reparat La-
teranensem. Aquam deducit in Urbem
Leoninam. 9. Auditor extititudi
legium Benedictinorum, Gregoriani
dictum. Clericis Lucenium, & Ma-
ris Dei Ordinem probat. De Concep-
tione Depare quæstionem prohibet.
Odoardum Farosium dicit Antequi-
num Ecclesiæ Rom. Klesellum ab-
solvit. 335. Adors pia. Sepulchrum. E-
pitaphium in quo non sine iniuria tres
Sancti omittuntur. 336. Plures eum
laudant. Scripta Cardinales. Symboli.
Nummi. Martyres in Iaponia sub
Gregorio. p. 336. delineatio sepulchri.
p. 327.
3 Gregorius Armenorum Patriarcha le-

gatus mittit ad Ionos. III. 727. n. 27.
4 Gregorius Bruk Lutheranus: 67
3 Gregorius Card. legatus Esg. III. p.
338. n. 7. obviat Frederico A. nobarbo:
p. 371.
Gregorius Card. S. Sergii, & Bacchi
adheret Innoce. III. 308
4 Gregorius Cortesius Abbas S. Georgii
Venetiarum deputatus ad morum cor-
rectionem: 337
Gregorius Crasovius Lutheranus.
p. 364
3 Gregorius Defensor regulariorum. 386.
num. 1.
3 Gregorius Diaz Card. legatus ad Da-
nos: 300
Gregorius Ep. Ravennæ: 358
Gregorius Ep. Vercellen damarus ab
adulterio: 367
3 Gregorius Heiburgensis hostis Eccle-
siæ Romanæ: 36
4 Gregorius Heller Lutheranus: 66
Gregorius Medolacus de fide inquisi-
tus: 294
3 Gregorius Montelongo legatus Pa-
pe: 72
3 Gregorius Nazianzenus contra Iulianum
Apostatam scribit: Lapidibus
percutitur: scilicet dicit veniam: infu-
lis v. abdicat: 174. n. 13 & 175. n. 13. cor-
poris translatio: 30. 4. p. 163
4 Gregorius Perrechiolus Cardinalis:
p. 416.
3 Gregorius Præfatus Eunuchus ciba-
ria mittit S. Martino Papæ lo carcere
stanti: 310
3 Gregorius S. R. E. bibliothecarius
pseudopapa contra Benedictum VIII.
p. 321. n. 1.
Gregorius Syracusanus excommu-
nicatur à S. Ignatio. ordinar. Pothum.
p. 43.
1 Gregorius Thaumaturgus oratione
montem transfert: 79. n. 3
4 Grana familia: 294
3 Grimalda familia: 745 & t. 4. p. 648
Grimana familia: 776 & to. 4. p. 91. &
p. 422. p. 475.
Grimalda familia: 357
3 Grimoaldus Caltaldio Etruriz: 364.
num. 1.
3 Grimoaldus Rex Longobard. 320. n. 3
3 Grimoaldi familia: 307
3 Grispolda familia: 76
3 Gritta familia: 639. p. 773. to. 4. p. 69.
4 Groppera familia: 135 & p. 222
3 Grosse familia infingit infingit gemina: quæ
an-
do nimata: 37
3 Gryllus cineorum Princeps apud
Michaelum Imper. irritat sacra: se Pa-
trarcham fingit: Iuditho habet S. I-
gnatium, & matrem Imperatoris: 25
Guado Domioacæ legatus Greg.
IX. p. 749
3 Gualpertus Institutum. 292. preti-
bus implet, ac Romanis pergere co-
gitat: 308
3 Gualdus Lovissellus procurator Ber-
nabovis: 315
3 Gualtherus Arch. Ravenne: 314
3 Gualtherus Brenna Du. Athenarum.
207. n. 11.
3 Gualtherus C. Bremaensis repetit lu-
ræ uxoris in Jellia: 715
3 Gualtherus Minorita. Vide Graldus.
Gualtherus Ep. Pictaviensis appellat ad
Deum contra Clem. P. Papam: 305. nu.
3. Angelus habet procuratores in can-
sâ pauperum: 38.
3 Gualtherus Ep. Troianus, tutor
En.

- Friderici II. Imper. p. 723
 3 Guarnidus Patriar. Hierosolym. 300
 4 Guarrina familia. 336
 3 Guarnus Veronen. peritus linguae Graecae. 353
 1 Guarnierus Ep. Argentin. Simoniacus deponitur. 373
 1 Guastellus Sreves vincitur à Narib. manolis. 273
 1 Guilfofrum origo ab insignibus in 60 perlinantibus. 618 p. 730
 3 Guilfofrum insignis. 46. turbat. 316
 3 Gulcmanus Clesius Ep. eligitur ab Ep. Magdeburg. ab Imper. contra Canones & regalia inscripti à Cesare. 353
 1 Guilbertus Parmensis Regius Cancell. promoret in antipapam Cadaloum Ep. Parmen. 381. privat. 388. Intruditur in Episcopatum Lucensem. 368. Intruditur in Ravennatensem: seditionem excitat in Greg. VII. 380. excommunicatur. 381. intruditur in Papatum nomine Clementis III. natalis, insignis: ab Coronat. Henricum Rome: ab eo adoratur: coniecturatur expellitur à Romanis: ab Coronat. Vraticum in Regem Bohemii. 399. num. 32. Mercurio Gregorio Roman. irumpit. 411. armatus occupat ecclesiam S. Petri. 413. Missam canit in S. Maria in Turribus. ab fugatur. 424. sioniacis grassatur: ab. excommunicatur ab Urbano II. 424. n. 3. mors. 447. nu. 4. post annos vigintitres pscudopatus: Episcopium. ab. fabula de eius apparitione. Offa reseda crematur. 450
 4 Guidiciana familia. 452
 4 Guidobaldus familia. 630
 1 Guidonia familia. 303
 1 Guido Arch. Viennensis. *vide* Callisti 729.
 1 Guido Africanus Sforza filius Constitit. nocte Pauli III. annum agens deiecit iustum creatur Card. 147. n. 24. Camerarius: ab. inuoluit afflicti à Paulo IV. conspirat in eum. a 19. cathodici datur: ab. promotor Atreccelli II. p. 193.
 3 Guido Baldus de Thun Cardinalis. p. 630.
 1 Guido Baldus Vrbiat. Dux seditione liberatur. 340
 1 Guido S. Callisti Card. promotor Victoris IV. antipape. 395
 3 Guido Card. S. Laurentii annos ex sex deputatis ad creationem Gregor. X. p. 73
 1 Guido Card. S. Clivell legatus ad Ungaros. 382
 1 Guido S. Crucis Card. Pictaviens. 347. retrahitur violenter ad Conclav. 353
 1 Guido C. Flandrie crucifigatur. 14. filium Philippum despondit filio Edwardi Regis Angliae. 153. Parisios vocatus à Philippo Francorum Rege cogitur filium obidem relinquere. Repetit. 16.
 1 Guido Cardinalis S. Marie in via la. 508
 1 Guido Clemens Card. S. Potentianae. 582 & 617.
 1 Guido Cremenfis Leg. Had. IV. p. 379. sequax Victoris IP. Antipape. p. 610. eligitur antipapa contra Alex. III. sioniaci gentilium. 623. iuratus obediencia ab. Anobarbo. sub nomine Patibalis III. ab. Occupat Ecclesiam S. Petri. sacra facit. coronat. Anobarbom. & Beatricem 618. cinero perit. 630
 1 Guido electus Ravenn. sequax Villor-

- ris IV. antipape. 613
 1 Guido filius Guidonis Blaoderensis. putitur in Arch. Ravenae ab. Anobarbo. nec impetratur. 377
 1 Guido Flaccus Card. legatus Eng. III. in Terram Sanctam. 372
 1 Guido S. Mariae in via lata Card. Honorii II. 300
 3 Guido à Monte Ferreto gubernatur Pifarum. 318
 1 Guido à Monte Forte occidit Hericid. filium Riccardi electi Imper. p. n. n. n. 61
 1 Guido Pisanus Card. Cancell. legatus Conradi ad Lucium Papam. 345
 1 Guido Senator legatus populi Romani contra Lucium II. 345
 1 Guido Tarsatus contra Papam cum Ludovico Bivato. 318
 1 Guido Tufculanus Galeris Comes septem Pontificum agnatus. 305
 3 Guido Vbaldus Dux Friini proditorie spoliatur à Cesare Borgia. 326. ditionem recuperat. ab. iterum spoliatur. Venetijs benignè suscepiunt. 326. Iulii ducit filium in Varan. 147. nu. 4. Principatum edicit. ab. Dux exercitus Ecclesiae. 377
 4 Guifreda familia. 454
 3 Guillelmus de Agrifolus iunior Card. vexat Ecclesiam. 384. p. 347. scribit contra Antipapam Petrum de Luna. p. 390.
 1 Guillelmus de Agrifolus senior Card. p. 323.
 4 Guillelmus Alanus Card. 394
 4 Guillelmus de S. Amore libellos in Regulares comburit. 26
 4 Guillelmus Arausicanus deficit ad Lutherum. 309
 3 Guillelmus de Bello ioco Dux Templariorum. 113
 4 Guillelmus Blancus. 408
 3 Guillelmus Brachius Archibasilion laqueum. victus. 755
 3 Guillelmus Brisignetus avertit Carolum VIII. Galliarum Regem. nò deponat Alex. VI. Card. creatur. 316
 1 Guillelmus Card. S. Eusebii. 365
 1 Guillelmus Card. S. Vitalis Mimatensis confirmat Urbanum VI. 377
 1 Guillelmus Catali. 665
 1 Guillelmus Cibo Lauensium legatus. p. 688.
 1 Guillelmus Courtencius ab Herefordia Ep. Londin. 365
 1 Guillelmus Croius Ceurinus à secretis Carolo P. 797. curant Caroli V. p. 6. n. 4. n. 5.
 1 Guillelmus Curte Card. S. S. Quatuor Coronat. 373
 3 Guillelmus Eboracensis. 744
 3 Guillelmus Ep. Francellinus Maclovicofa deficit à Papà. 756
 1 Guillelmus de Eiloutevilla Cardin. S. Rufinae Rhodomenensis ambat Papatum. 194. 5. officia. 684
 4 Guillelmus Farellus Genevam corripit. 130
 3 Guillelmus filius Friderici Aragonii Regis Talarici Princeps Atrecc. p. 407. n. 1. 1.
 4 Guillelmus filius Lanegravii conspirat in Cusarem. 873
 3 Guillelmus Longus Bergom. compilator sexti decretalium. 177. n. 9
 1 Guillelmus Manfredianus. 246
 4 Guillelmus Nassovius deficit ad Lutherum. 309
 3 Guillelmus de Nogaret accusat Bu-

- nificium VIII. appellat ab generale Concilio. 163. proditorie capit Papam. 168. Arguitur ut Patrensis. Inflat apud Clementem V. dumnari memoriam Bonifacii. ut hereticus. 198
 4 Guillelmus Northmannie Comes Alexander II. impiorat in rebelles Anglos. 341
 3 Guillelmus Othmanus factor Ludwici Bavari. 218. calumniator Io. XII. Papae. 341.
 4 Guillelmus Fetus Minorita Cardinalis. 297. p. 331
 1 Guinarda familia. 391
 3 Guinifia familia. 391
 4 Guisla familia: 57. servat fidem in Gal. III. ab. p. 382. & 346. cardes. 390.
 3 Guillelmus Abbas S. Facundi leg. Innoc. IV. p. 7
 4 Guillelmus Enchevardus Episcopus Dertulensis 10. epulchrum erigit Hadriano VI. p. 32
 1 Guillelmus Gonsaia adorat Gregor. XIII. p. 336. citatus coram Papà indignatur. 339
 1 Guillelmus filius Tancredi aulici viri lia amputat Henricus asper. 697
 1 Guillelmus Landrianus Mediolan. Cirs rucus propagat coecubinos. 340. num. 4.
 4 Guillelmus Rossus scribit in Lutherum. 11. p. 194
 1 Guillelmus Sirlenus delegatus in Cesarem. 219. vicinus Papatu. 299. aliter à Marcello. 11. p. 194
 1 Gunstelius familia. 361
 4 Guntharius Colon. accusat Nicolaum fovere sioniacum Anasiam. 28. damnatur à Nicolao. quia adulterium laudasset Letharii in synodo Metensi. 34. n. 6. coniungitur Photia. epistolà blasphemam mittit ad Orientales in Avrolam. 46. & p. 44. n. 8
 1 Guntherus poeta. 613
 1 Gufmanus familia. 337
 4 Gustavus Adolphus Cesarianus vincit. populatur usque ad portam lazar. p. 154.
 1 Gustavi Praeguli gesta in Turcas. p. 635.
 1 Gustavus Ericson vinculis traditur. Gubernatur Sueciae. 30. n. 7. Lutherum suscipit. ut bona interpet Ecclesiae. p. 11.
 3 Gutherus Gomefus spernit Cardinalem oblatum ab Urbano VI. 365

H

- 1 **H** Adriani I. Papae effigies. symbolum. clogium. 384. num. probat sacrum imaginem. ab. ostalia. animi dotes. leientia. iusto pauperum. 386. n. 1. p. t. pietas. Diaconus Stephanus IV. excolet. carceratus Romae relinquit. ab. Abbatem S. Vincenti cum aliis viginti legat ad Desiderium ter. sed frustrat: legatus mittit ad Carolum M. ab. portas urbis claudit venientis Desiderio. 387. Spoletinos. Rheatinos in leditionem accipit. Firmianos. Ancoitanos. ab. Carolum M. iucipit ad oscula pedum: confirmationem donationis impetrat. ab. electionem Pontificis. & investituram concedit Episcoporum Carolo M. 388. n. 3. baptizat Pipinum filium Caroli. ab. Angliam suscipit vccigalem ab Offa Rege. n. 4. Bulgarios. Anglos. Saxones ad fidem suscipit. ab. cultum adferit S. Emguntum. 389. nu. 6. Fi.

6. Fidei confessionem accipit à Tharsio Ep. Constantinopol. ei scribit de cultu Imaginum: queritur tuculum *P. noster salis* ei datum ab Augustis Regis Interem, ut restitueret S. Petro ablata. Legatos mittit in Orientem. Conventus electi Tharsii sibi imagines restituit, n. 6. gurgat se de columnis simoniz. n. 8. reprobatur Concilium Francofurtense 350. n. 9. Capitalare confutatur Caroli M. colligit antiquos Canones n. 10. exarmat Episcopos gladio & baltheo n. 11. infirmit Gallos cantu Romano. n. 12. mittit eis Antiphonarium S. Gregorii I. scribit Carolo M. de generatione Verbi Aeterni. 351. n. 13. obitus n. 14. iunniacum epistolatum eius, ex quibus gesta elucet Hadriani I. Vita eius scripta in barberina bibliotheca. 354. gesta ex ordine exarata à Miraculo. 355. Carolus M. parentat Hadriano. n. 15. Ecclesias restaurat, muneribus ditat. 355. n. 15. precebus ad Deum Thyberis inundationem flagitat. 356. portas aereas apponit S. Petro. 359. ordinationes. Memoria Lapidis in S. Maria de Coemeterio. Signa plumbea Hadriani I. Eo sedente duodecim sunt celebrata concilia. Oratio Patriarche Gradenfis ad eum. Dat. Veneris Episcopum: 400. Conerect Patriarchem Aquileiensem. Legationem à Venetiis accipit. 359. epitaphium ei posuit à Carolo M. p. 581. Cilleio involutus. Legat a simonem centum pauperibus dietum distribuendum. 366.

3. Hadriani II. Papae effigies, symbolum, elogium. Cogitit miraculis acquirere electioni in Papam. 47. natalis: Subdiaconus Gregorii IV. Cardinalis S. Marci. Vita immaculata. n. 1. Aemulio multo. n. 2. pauperibus subvenit. Hadriani ut lob. n. 3. Amatior pauperum. 4. Ter electus Papa semper fugit. Inventus coronatur. Omnes celsos exultant ad eius electionem. Cosecuratur n. 5. Excommunicatos reconciliat. Xenia recepta inopibus distribuit. plures latrones excommunicat. 6. concedit Lothario adventum in Præb. n. 4. Male audit ob nomina elementia. Valdradam absoluit, ut Nicolai goffa probare demonstret. Basilicum absoluit ab eo inceptum. Sexta feria septuagesimæ prædico exipit Clerum: laudat, orat pro Nicolao prædecessore suo, cuius profectione fervare memoriam. Villafid pallium concedit. Scribit Ignatio Constantinopol. n. 4. Monet Carolum Calvum licetia, legationibus abstinere ab alienis. 5. Excommunicationem minatur Gallie Episcopis. In Hadrianum insultat Hincmarus poenitentia tyranni. 6. Rogat Carolum Calvum ut paternè agat cum filio Carolo magno. Causam agit Hincmarum Ep. Laudanensis sed iustificatur à Rege, & ab Hincmaro Rheimensi. Caroli Calvi litteras accipit amarissimas. Refertur Hadrianus à humilitate, ut Carolum erubesceret. 14. legationem inspicit heuocificum à Basilio cum muneribus n. 7. Liberis Photii sibi oblatus plenum blasphemis in synodo damnatur. cernat: Cælo pluviam immittere loco ignis. 18. Basilium laudat. 6. perferre avertit: malè promittit futura Basili. Legatus ei mittit. 4. Confirmat synodum Constantinopol. & plingit mandatum in Vaticano. 55. n. 7. Negat Marium Discipulum in

Episcopum Bulgariæ. Afferit Bulgariam intra terminos sedis Romanæ. n. 8. Arguit Ignatium de iure usurpato Ecclesie Romanæ. Basilium de legibus male habuit. 16. negat dispensare eum lapsis absque causa. Morx Epistolæ. Mittit reliquias S. Leonis M. Salomon Regi Britonum. Pallium Antistiti Dolensi. Corroam regiam Alarico Regi. Psalterium transfert in linguam Anglicam. Prædicatores mittit ad Slavos. Sepultura. Nummilia.

4. Hadriani III. effigies, symbolum, elogium: libertatem redimit in electione Papæ. 68. natalis, ante electionem dictus Agapetus, epistolam inspicit Fulconis Rheim contumeliosam: inspicit epistolam à Basilio Imper. ob Photium excommunicatum. 69. n. 1. decreta de libera electione Pontificis: & de eligendo Imperat. Ital. n. 2. Roma secedit Suteutam Vicario relicto ad declinatæ locustas. Mori, sepultura. 3. Saraceni sub eo devastant Italiam.

Hadriani IV. Papæ ante Nicolai effigies, elogium, symbolum. In quo sub figura *Pigmeorum* in arce Tyct, exprobrat homines ignavos. 167. natalis, studii. Officia. Prænotas, Abbas, Episcopus Alban. Legatus ad Norveg. 169. lingua perierit. 370. ob pauperem puer peregrinari coactus à patre. Falsæ excommunicationis impetrat à Monachis. Cur ad Episcop. promotus Albanum. 371. Ordinatus S. Henricum in Episcopum Vpalsensem, literis exciatur ab Henrico Angliæ Rege ad S. expeditionem n. 2. Romam interdictum. Romanis parit panitentibus. 18. Frederico Anobardo Romam venienti obvius mittit legatos, & sibi tradi Anobardum impetrat. 174. negat Anobardo osculum, nisi sibi prius solvat stratoctium officium. 18. Exciatur Fredericum ut libertati restituit Archiep. London. Legatos mittit. Tentat Fredericum placare iratum ob suspitionem, quod Imperium erudat feudum Ecclesie. 174. Consultit Cormanio præfatus. Legatos dirigit, qui Fredericum placarent. 175. Legati carceri dantur. 176. Scribit Frederico interpretando, quomodo Imperium dicatur feudum Ecclesie. 18. Queritur eum Anobardo, quod regalia exigeret ab Ecclesiasticis. 177. negat Calari Guidonem Blanderatensem dare in Ep. Ravenanibus. 18. litteras accipit cum nomine Calari præfatus Papæ omni. Mandat Calari ne se immisceat in cognitione causæ inter Braxianos, & Begomari. 178. Queritur de nomine Calari sibi præfatus: minatur privationem. Lamentatur, quod homagium exigat ab Episcopis: 18. legatos mittit ad restituentiam pacem. 180. Vultum excommunicat Regem Siciliæ. 180. Proditus à Cardinalibus obsequis florentino privilegium indulget Siculo, ne à Sicilia ad Sedem Apostolicam de re appellat, nec legatio recipiatur. 181. Audit ex relatione loc. Sarcobensis elamores populorum contra eum clam Romanam. 182. Agnoscit, quod decimas, Aonatas exigat: se defendit. 183. nec matrem suam audet dicere bonis Ecclesie. 184. Ecclesia consecratur S. Marie Sorani. 184. ampliat S. Petri parochiam. 18. Ordinationes, tempus sedis. Mori sepultura.

385. Angina peccit, hinc febula, quod à musci luto. Anathema mediantibus in Anobardo, nec perficit. 18. Post Anon. 30. corpus repere interitum regni. Symbolum. Scripta: diffusat Erasmum Regi expeditionem Hispanam inconclusis principibus illius terræ. Archidieritum Gradenfis subiicit. Indiget Gradenfis Episcopos consecrare ubicunque Veneti urbes habent. Scribit Basilio Achridens. Scribit Henrico Anglorum Regi. p. 186.

Hadriani V. Papæ ante Officium Filii effigies, insignia, elogium, symboli in quo alter Aaron gemmas idest dona Imperis gravissimum portat in humeris. 68. natalis, nepos Innocentii IV. officia. 69. n. 1. legatus contra Maofredum vincit on. Anglos servat in obsequio Regi. Elogio revocatur à Clem. IV. p. 70. Londini concilio celebrat: Calceat Regem excitat ad sacram excommunicationem ac Regem Lusitaniam. 71. Papa electus. 1. auxilium mittit Orientalibus. Reuicit Rome coronari. Proludium de ejus Pontificatu. 6. Papatum abhorret ut onus gravissimum. Mora, epitaphium. Scripta. Conatur componere Carolum Andegavem, eum Rudolphum Imper.

Hadriani VI. Papæ cum doctor esset privatus ignorantia aculeis Io. XXII. Papam de Visions beata. 445.

Hadriani VII. Papæ ante Cardinalia Duerbensen effigies, insignia, elogii, symbolum in quo velut Samuel qui Regem Hebreis esset dare cunctis, eorum reformare voluit, oec potuit. 1. natalis. 2. An Hollaudum, vel Salodiensis. 3. pauper Studia Theologica, Mathematica. Non amat Poemum n. 2. Scripta. 3. dignitates collata non petentibus. 3. Collegium Lovanii exciatur. 6. n. 4. Magister Caroli V. n. 5. Legatus ad Hispanos. 6. Debutensis Cardinalis. Hispania perfectus. Dilectus Hispania. n. 6. Perduellens Hispania panit. 7. Navarram recuperat. 8. Inter Cardinalium dissidia Papa eligitur. 8. Male audis ejus electio à Romanis. 9. Constantia audit sua electione. Mandibulum D. Lamberti dono accipit. 9. Muneribus cumulat ab Hispanis. Pifistat D. Lambertum. Omem infastum. Navigat in Italiam. Genus subsistit. Os mortuum gravitatem ingratum. 10. Romam venit. 10. Auxilia Ugariis, & Croatis mittit in Turcas. 11. plures legati in occursum missi. 10. & p. t. variculatione de ejus papu. 11. num. 7. Qui in eum inspernit. 18. Luthetana indiget. 14. Peficetia comenit. 18. Legatum mittit ad Comitibus Nurmberg. 19. Petant Germaniam gravissima tolli, antequam in Luthetum penna infaret. 20. Peficetia faciente curam gregis gerit inparibus. n. 9. opprefus errant inopia Regulari inclementia, Tocarum tyrannide. 20. Tedium oneris Pontificij, n. 20. Malitiam Arimino pellit. 21. Felitrium, & Austriis restituit Ecclesie. 20. dijs auxilia mittit, sed frustra. 22. sedus eum Italis in Gallos. 18. Francicum Cardinalem Soderum ex calumniam totum dæreci. 18. Illium Medicum abfolvit. 24. officia vñalia revocat Literatis data à Leone: gratias etiam Cardinalibus dat. Sacroctij tam

- composit. Iovium Episcopum dicit. 2 p. 13. succensit in poetas Pasquill statum volens demergere effudit, ne mors rancorem suum sub aqua coarctat. *Litteras emat. p. 31. & 2. Romae Iovium calumnias de quo avertit. Iovij petra. Queritur temporum calamitatem. 26. n. 14. Moxient medus alata oritur. Cardinale erat Enchavordium. In Italia Romanorum de eius obitu. 48. Dicit obit. qui Gall in Italiam descendit. 48. Legatus mittit ad inquirendum de morte Episcoporum in Suecia. 51. Inducos fingentes Christi fidei idit. blasphemos, simoniacos, infames, sodomitas. 52. Romanis fratribus ornatu domi ejus modici pre iustitia. *Afines reformare cogit. Affici non exaltat. 30. Tocio Sanioe Galilaei delectator. Stetus antiquorum non magni facit. Affines trecentes remittit in patriam. In cenā liorem adhibet. Iuener. Hispanos ne moribus corrumpere, remittit lo patriam. Parcus lo mens. 30. Prodigia futura moris. Sanctos canonizat. 00. 18. Iogillari a Luthero ob canonizationem S. Henrici. 11. cause mortis. Epitaphium. 32. delictio sepulchri. 11. Nimmifima. 30.**
1. Hadrian Imper. mores persequo lo Christianos. 32. mors ex radio vitæ. 40. n. 7
3. Hadrianus Gallethosus Cornetanus Card. S. Chrylogoni dom in suis hortis convivium exhibet Alex. VI. & Borgias; ab eis veneno petitur. 78.
- Hadrianus Cornetanus Card. conspirat lo Leonem X. 77. multatur 77.
1. lo Harodem institui dequit Clericus 472. oim. 2.
4. Hæstin con satis ed solationem matrimonij.
1. Hæstini quando imperio p. 30. & p. 33. semper libidinosi p. 34. ex libidino cognoscibatur inter se, qui baptizandi 48. n. 3. eorum consortium evitandum. 31. no. 7. publicebatur ex suggestu, ut fidelibus innotesceret. 209. n. 2. cum eis non possunt communicare Catholici 207. oim. 2. martyrium non haurit communicantibus cum hæretico. 235. n. 2. & p. 219. n. 3. litte ferro puniuntur. 260 & 262. an possint excommunicari mortui vide *Affera eorum communio quomodo licita. 317. n. 1. eb Imperatore rousigandi Papæ. tu. 2. p. 372.*
4. Hæretici ferro, igne puniendi 70. vel in mortu sua perditionem facientur. 226. cum eis non licet habere colloquium. 129. Turci adfili. 171. lo Papæ noo lo Cæsar puniendi. 359. an possint cogi ad fidem catholicam. t. 3. p. 17
4. Hæretici Regis excommunicati lo Papæ absolute lo quo fieri possit? 435
- Hæreticorum fides an liceat Catholicis. 351
3. Hæreticorum effa crematur. 440. p. 450 & to 3. p. 479.
- Hæretici non est sine perniciosa. 357
3. Hæreticorum rousantia in morte laute non dicitur martyrium. 479. fides eis data servenda est. 480
- Hæreticos damore ispeit ad Papam; an etiam spoliata bovia. 644
3. Hagano Ep. Bergom. conjurat in Nicoloium Papam. 34
3. Haibabus Franciscanus proceit in Papam. 288
2. Halmericus Card. S. Mariz Norz edheret Innoc. II. 308
4. Haliers familia. 57
3. Hennarda familia. 57
3. Henoihala familia. 417
3. Hannibal Altempius oepes Pii IV. donatur centum millibus aureorum. p. 283
1. Hannibal Bentivolius occurrit Sverorum Region. 607
3. Heoohal Bosuus delegatus in Caracem. 229
3. Heonital Rucrellatus. 229
3. Heoou Arch. Colon. usorpat tutelam Heorici IV. Imper. mator Cadelovon antipapam. 333. n. 2. abest Concil. Mantuoo, insubribit in nocentia. Alex. II. p. 339. n. 3. is abiecit regimine ob insolentiam Heorici IV. 342. n. 9
3. Haraldus Rex Norvegie scortilegus, Epilropo inobedens. 342. n. 10
3. Haragus Rex Italiz hostis S. Henrici. 213. n. 3
3. Haroicus de Poesche Arch. Parthenis legi obtemperat Clem. IX. 613
3. Haroldus Maioridmus Anglicorum. 341. n. 5
3. Haroldus Rex Danorum fit Christianus. 213. n. 3
4. Hartemannus lo Cronenberg. 44
4. Hastings familia. 179
3. Hatto Arch. Moguntius iostat coronari lo IX. filium septemum Arpulpfi. 80. n. 1
3. Hebdomadarii qoi. 212. n. 8
4. Hebrei ditione palli Esclesiasticæ, Romæ excepti, & Anconæ mira unius conversio. Dumus, & redditus conversus designati lo Pio V. p. 306. & 432.
- Signo distincti Romæ: Pauli IV. itatum deceptus. 240. eorum libri cremati 256. petunt legem suam rousfirmari ab Innocentio. to. 3. p. 691. Hispania palli. Romæ recepti. eod. t. 4. 728
3. Hebrorum Vidog prirentor ministerio bonorum in Ecclesiâ. p. 10. sapientia, schola in Syriâ. p. 16. redimant templum Dei.
3. Hebrorum Dux Deus in columna nubis. 745
4. Heftor Pasqueligus legatus ed Papam. 619
3. B. Meduviges. 36
3. Helesteie hæretici. 81
3. Heida familie. 130
3. Heidiga familia. 51
3. S. Helena invenit titulum S. Crucis. p. 339.
3. Helena mater Constantii invenit Crucem Christi. 237. n. 4. natia. 238. adultera Constantii fit Stabularia dicta. fit Christiana. Tempa ædificat Crucem dividit
3. Helena Regina Serviz iostat sacram expeditionem. 118
3. Helena Cornelia Pisropia literis exculta Græcis, Latols, Hebrais.
3. Helifredus Rex Anglie plure impetrat lo Papâ Mario. 620. 7
3. Heliliorum vitæ. 89
3. Helsterudis spoliata bovia lo Lothario fratre confugit ad Nicoloium Papam. 35. n. 7.
3. Hellinos Arch. Trevis. sequax Victoris IV. Antipapæ. 612
3. Hellious Ep. Meriam lovoct in naufragio Hellem Maris: jurat Conceptionem immaculatam. 684
3. Helvetis lo Zuinglin corropet. 190
4. Helveti damnet doctrinam Lutheri

- de Eucharistia. 37. bello interfecto divi. 15. & p. 47. in quo victores Catholici. 68. Catholicorum religio; fiducia lo Deum; 48.
- Helveticorum fides cum Sato V. 406
3. Hemenobiscapitarum heretici. 17
3. Henrici vicio Atmanus. 11. lo Bononienses carceri traditur. 48
3. Henricus Alanus. 668
3. Henricus cognomento Asper filius Fridr. Amoberis rousoratur in Regem lo Patre. 620. coronam imponente Philippo Archiep. Colon. 569. Perong petit coronari lo Papâ, nec impetrat. Ducit Confectionem Siciliam. 569. Appertus turbatur Cæli turbine. 48. pugnis rædæ Episcoporum afferentem invellituram lo Papâ accepisse. 667. Sicilian repetit filii usurpatam lo Tancred. do. 679. 3. Romæ coronatur rom romniuge 688. Tuleimom Papæ restituit. 48. Regnum populatur Neapolitanum. 689. Ius amittit exercitum. 48. Suam consuegum lo latronibus eripiem radicim intercedente Papâ. Filium fuscipit Fridericum nomine lo Richardum Regem Anglie capivum Leopoldi Austriæ exorinet. et ipse custodit. 693. Constatium laudet Richardi. 696. errepit eorum militibus marcarum argenti liberat. 48. ovas insidius medatur in Angliam. 693. Expugnat Siciliâ Tancredi viduam, Sybillum filiam trahit carceri filio Gulielmo, virili amputat. Ecclesiæ occrat. Onia Tancredi extrahit de sepulchro. 48. ad discedum losaniam libertatis venditæ Regi Angliæ, expeditionem decernit in Syriam. Mors. Cadaver iacet insuperatum. 3. Tributum imperet Grecis. 698
3. Henricus Aucept Imper. Ungarus vin ciclensem Christi exturquet lo Regem Burgundum. 103. n. 3
4. Henricus Aurelianen. ducit Gætherium Medieam. 75. Succesor Franceli I. tutelam effumit Farsethurum. 169. modum exelusat cum Papâ, lo Galli non adjuviant Consilio. 3. pro. tellatio lo Concilium Tridentinum. 270. sedus rum Turcis, & hæreticis lo Carolum V. p. 173. obit ex vulnere in oculo. 237. pax cum Hispano lustuosa Gallis. 216. movent in Hispanos lo gratiam Pauli IV. p. 246. mors losaulla. 239
3. Henricus Bulleogerus sacerdos apotat. 69
3. Henricus Branderodius Belgium Ioe Lutheranæ corumpit. 309
3. Henricus Caietanus Card. legatus ad compoendum Galliam. 392. dicitur carceris subit. Abit in partes federatorum. 291. obit. ne habetur dispositio de rebis suis. lo legatus ed Gallias. 433. pecuniam offerenti Innoc. IX. respouit. 440
3. Henricus cognomento Capet vult amputare rapet Ead. Salisburgenfi. 461
3. Henricus Card. Alban. legatus Clem. III. excommunicat Ricardum Com. Pictavensem. 676. Cruciatigio Anno. barbum. 48
3. Henricus Card. S. Nerei, legatus Hedrian IV. p. 375. carceri detur. 576. in eorum legatus. 179
4. Heorucus Cardonius obles datur. 91
3. Heuricus de Gova minorita epistola gemium fingit Ecclesiam. 248
4. Heorucus Chiamantechus durit in Tur-

- Turcas vexille Veneta. 636
5. Henricus Claudius Imper. virgin-
tatem servat in coniugio. Ter
prodit in Concilio, et licentiam impe-
tret erigendi Bambergensem Episcopo-
atum. 205. fert ad tumulum offa S.
Romoldi au. 1. in totum auctipit Benedic-
tus VIII. 215. ab eo accipit signa
Imperij. Romam anream sibi dona-
tum mittit Cluaniensibus. 216. Romae
coronatur, inter totum Ecclesiam. Ar-
chepiscopus fratrem praeficit Ecclesiae
Revernae. 213. confirmat donationes
Ecclesiae factas n. 3. exigit symbolum
cani in Missa Romae contra usum eo-
tiquum n. 4. Ep. Bamberg. trioscularum
facit Ecclesiae Romanae. 214. u. 7. mo-
riens Chugungedum cognatus relictus
n. 6. Zelotypus de virginitate coniugis
negat vel mortuos dare locum in le-
pulchro. 215.
6. Henricus C. Lutsemburg. eligitur Im-
perator. 205. p. 8. veneno perit. 206. ho-
micidiae fuge fugam facit. 206.
7. Henricus C. S. Pauli Dux sacrae expedi-
tionis. 215
- Henricus Conradi filius Imper. syno-
dum congregat Sutrinnam. deponit
pleiopapam Gregorium VI. p. 231.
in infle. 241. eum ducit in Germaniam.
242. Romae coronatur a Clemente II.
quem Papam elegerat. 246. Beneven-
tum pergens excludit. 247. Eligit in
Papam Leonem VIII. p. 260. per occi-
dunt corpus castigat. 268. n. 3. Moritur
in membris Victoris II. 291. n. 7
- Henricus Dandulus Princeps Vene-
torum: Dux sacrae expeditionis Iste-
ram expugnat. 216. restituit Imperium
Constantinopol. 216.
- Henricus Duxque Dynasta crucifi-
gatur. 677
- Henricus Dux Bavariae gener Lodovici
Bavari. uisitat, ne se aboleretur.
p. 257.
- Henricus Dux Bavariae cum Ionoc II.
Papa ducit in Campaniam. 352
- Henricus Dux Saxoniae timore ene-
thematis deserit Aconbarbium, qui
prociudit eum eo. 641. coronam Acon-
barbi decedit ad pedes Henrici. 642.
Spoliatus petit restitui 659. cogitur re-
stituere infamia Imperij. 737. una die
Miliniam Lutterbanam facit contra re-
stemum fratris. 733
- Henricus Ep. Senonen. damnat Abba-
lardum. 528
- Henricus Ferrumfrigidum dispartit ad
Hullas. 507
- Henricus filius Conradi Imper. corona-
tur. 523
- Henricus filius Friderici II. Imper.
coronatur ab Honorio III. p. 737.
invenitur Regno Siculo. 21. Rebellis in
patrem excommunicatur. Relegatur.
737. occiditur a fratre Conrado: eo.
3. p. 11.
- Henricus filius Io: Regis Angliae in
totum suscipitur ab Honorio III. coe-
tra Metrem, & Gellios. 739. n. 6. vult vi-
sitare Innoc. IV. p. 13. to 3. ab eodem
corripitur. 21.
- Henricus filius Richardi Imper. occi-
ditur. 618
- Henricus frater Alphonsi Castellae
Regis dicitur Rex Sardiniae. 44. in ci-
vita Siciliae transmittit Conradum.
44. p. ceptum Carli Andegevensis re-
pulsus a fratre. 47
- Henricus frater Baldolini tenet impe-
rium Byzantinum. 735
- Henricus frater Friderici Pulchri Im-
per. descendit in exilium Papae. 616
- Henricus Goldus obit pro Ecclesia.
p. 103.
- Henricus Gueverus legatus Henrici
VIII. p. 125
- Henricus Guisus Dux ligae sanctae
epus Gellios: 346. credit Hugonotos.
Magnum laudem meretur epus Gallos
cum Regis opprobrio. Noptias medi-
tatur inter septem Sixti P. & filium
suum. 388. nimis laudatur a Papae. 21.
laetatur ut David. 21. Godeo dictus a
Papae. 21. Intrepidus Regem visum in-
ermis. Mortem ei insulsiurret al dimit-
tatur incolumis. 389. credes ejus. 390
- Henricus III. Andium Dux frater Ca-
roli IX. Regis Galliae perorat coronam
Poloniae. 343. erratur Rex Poloniae. fu-
git in Galliam. Romam loquitur. 344
vilescit ejus auctoritas. 345. in fidis pe-
nitius a fratre. 21. Hugonotorum in-
soliti perit, vincit gladio Guisorum.
Vilescit ejus nomen. 388. Ex suggestu
viceratur a concionatoribus. 389. E-
lisabethae Angliae Reginae pacem pos-
tulanti pro Hugonotis, respondet: ne se
Galliae immittat. 390. Guisus credit.
21. odiosus Gallis. Ejus infamia depre-
ta. Romam citatur a Sixto. 21. gemina
legatione conatur placere Papam, dicit
se immunem ab anathemate. 391. foc-
cus iocit ab Navarrae Epus ejus pro-
dicio. 21. Moriens monum Regem Na-
verrum ad fidem redire Catholicum.
p. 391.
- Henricus IV. Imper. Romam vocatus
tanquam simoniacus. 340. n. 3. tentat re-
pudium Bertie coniugis, terretur a S.
Petro Damiano. 342. n. 9. prohibet ep-
pellari ad Papam. 21. conficit ecclesiam
Gregorij VII. 361. se accensum de pece-
tis apud Gregorium. 362. engariat Sa-
xones Simoniacus. 363. redit ad vom-
tum. 369. n. 7. Theobaldum iocruat in
Ecclesiam Mediolan. 370. 21. Pezam
operat. 21. Romam citatur. Pseudo-
synodum congregat, in qua accusat
Gregorium VII. 371. deponit mandat.
376. iterum bello petitus Saxoniae.
377. querelis Germanorum in eum:
miseris in Italiam descendit. 378.
Confugit ad Papam pro abolutione,
& ter nudis pedibus depositus insigni-
bus veniunt rogat. 379. Excitatus se
purgare iunctione Eucharistica re-
ruit. Pace reconciliatur. 380. Se-
ditionem Italorum ot romprimit, ite-
rum consistit in Papam. 21. Citatur
a Papa ad comitum in Forthem. 381.
Papae infidus fruit. Excommunicatur
Romae. 382. Iterum excommuni-
catur. 383. Peperit deponit, & Anti-
papa Parmenium substituit. 385.
Crime fingit Io. Gregorium. 387.
tumide ei scribit tanquam deposito.
388. Vincit Rudolphum. 389. In Ita-
liam armatus descendit. 390. Ravennem
occupat. Incendium Romam im-
mittit. 391. In Laterano coronatur ab
Antipapa. 392. eum edorat. Repetit
Germaniam, luc militis perditio. 21. In-
ram effundit Io Germanos Catholicos
398. n. 31. cororat Vratilavum in Re-
gem Bohemiam. 399. Victorum III.
veneno tollit. 416. mandat filio Go-
redo subagitare novum, dicit filium
muhierum. 426. mortuo Gilberto
Antipapa tres alios substituit pseudo-

- pontifices. 447. n. 4. regno spoliatur. 21.
Henricus filio. 449. turbas suscitatur. 450
ed 4. apologeticum. 21. Sylvester in-
trudat Antipapam. 451. Mortis ejus
excipitur: preceat ioculatus per quin-
quennium. 453. n. 7
- Henricus IV. Rex Navarrae captivus
Alphonsum rex. ducit Catharinam so-
lorem Regis Francie. 318. caecum
muovatur a Sixto V. Appellat ad Ma-
gnum Concilium. 387. Vincit, & vin-
citur a Catholicis. 21. leandit thronum
Gelliae 391. ceutionem offert Sixto Pa-
pae de religionis Catholice. 392. Vincit
foederatos. 393. petit instrui de rebus
fidei. 21. Frustra vitam imporat Mariae
Scotiae Reginae. 394. bello petitus a
Greg. XIV. 414. a Cleme VIII. p. 454
asferentibus Hugonotis saltem esse
apud Catholicos, Calvinum abnuat.
455. infidat in eum. Legatos Romam
mittit. 458. inogatur oleo S. Marti-
ni. 460. ferro petitus a Io. Castello.
461. Ecclesiae reconciliatur. 461. Romae
columna erigitur. 21. Dimissis Valesis,
dicti Mediceae. 462. ad nos nos habuit.
21. exilia obit: Papae in causa
Edenhi 464. pacem init cum Hispano,
Sabauda. 468. interpres pacis inter Pe-
lum V. & Venetos. 506
- Henricus V. filius Henrici IV. spo-
liat regno patrem. 459. restituit Episcopo
Orthodoxos ejectionis schismaticis.
Confirmatur a Papa. 21. offa schismatico-
rum effodi mandat, & cremari. 459.
Romam venit contra Pachelam
ioventures Episcoporum. 457. n. 16.
pelleitur cum Papa de mutua restitu-
tione regium facienda a Papa: iuris
ecclesiastici facienda ab Imperatore.
21. petit licentiam tumulandi cadaver
pauis iocum impetrat. 459. succedunt
Episcopis recusat implere promissa.
Petit coronari nec Imperatorem, Papam
circueat sacra faciemus ematiss. 461
in fine vulneratur. Papam captivum
abducit. Mortem minatur Cardinali
privilegium extorquet de investitura.
Episcoporum vult eam. Summa de
massa Papae. Coronatur oberatus for-
tis. Sumit persem Eucharistia. 462.
Perorat patri defuncto. 21. ejus am-
icitiam non recusat Pachelis. 464. Ex-
communicatur in pluribus synodis.
464. p. 465. Romam venit, filium despo-
liat Pachelum Octavianum. 466.
Triumphum instruit. Coronari cum
non posset a Clero Romano, coronatur
ab Ep. Bracerens. Secedit in Lom-
bardum. 468. Burdum erigit anti-
papa contra Gellium II. postquam
convenit in Gellio. 473. n. 4. redit in
Germaniam. 477. Ecclesiae reconcilia-
tur restituit iuris Ecclesiasticis.
489. Rheinos obduat: moritur. 497.
num 3.
- Henricus VII. Rex Anglorum revocat
prelatus a Concilio Basiliensi. 384
vult, & despectus a subditis. Legum
Apolliticum minus honoribus
suscipit. Bello coereatur a Legato
Apollitico. 610. Eduardum Planta-
genetos pruditore tollit. 619. n. 4
- Henricus VIII. Rex Angliae dispensatur,
ut viduum ducat fratrem defuncti.
747. & tom. 4. p. 96. Scribit contra Luth-
erum 793. donatur a Leone X. titulo
Defensor Ecclesiae.
- Henricus VIII. Rex Angliae convic-
tus petitus a Luthero. 12. monent Sa-

zones abstinere à versione Lutherana. 13. A Luthero in petitis monet Saxones ab hoc malo genio carere. 16. fides cum Hadriano P. in Galliam. 22. respondit rigide palanti Lutheri, exprobrans libidine, errore, iniurijs, laudibus recusans. 34. designatur cum habere inimicum. 35. Lutheranos foret in Carolum V. ob repudium Catholicæ. 67. eius legati tumidi coram Clem. VII. p. 36. defecit in partem Gallorū contra Carolum, quia despectus ab eo. Petit repudium contra Catholicam uxorem. Ancece bacchatus Anne Bolan palatine dispensationem petit contrahendi cum ea, cuius fororū ueritatem carnaliter cognoverat. Secūdo ut Iulio II. dispensatio declararet adulterium Maria Henrici filia nubat Duci Richte modo necho eisdem Henrici. 99. Repudium petit cum comminatione recedendi ab Ecclesiā. 100. Iudicium subit aduersum. ib. carnaliter cognoscit Bolanum, quæ ei uxor, & filia. 101. Nuptias parat. Matrimonium Catholicæ nullum declarat curā Crōmery. Clam contrahit cum Boland, designat apostasiam. ib. Papa reclaimat. 100. Solemniter dicit. Lutheranos uocat. Spolium designat Ecclesiarum. Libellos admittit contra Fidem. Iuramentum exigit à Clero. 101. fugit abhorre repudium Catholicæ. Clam provocat repudium. Iterum solemniter dicit Bolanum. Excommunicatur. 102. Eius matrimonium cum Catharina nullum dicitur à Crōmery, validum à Papa. ib. Caput se dicit Ecclesiæ Anglicanæ: prohibet communicationem cum Romā. Plures capite damnat. 104. Carceri dat Io. Rosenfem, & Thomam Morum. Frater Minor. 105. In Litanis dicit Papam syranum. Eius Legati à Gallo, ab ipsi Lutheranis despecti. Eius primatus deridetur à Calvino. Plangit mortem Catharinæ. ib. & p. 100. Quatuor uxores repudiavit. 104. Quatuor capite lu. Fitcherum. n. 22. occidit ut adulteram Bolanum. Semeiz æterum rescindi mandat. Annam Cluvenfem repudiat. Repudiare parat Catharinam Parmam. 104. cadit Thomam Morum. 105. Plures Monachos martyrio coronat. 117. Regno spoliatur à Paulo III. Bona usurpat Monasteriorum. 376. p. 21. Mariam Principem restituit, exclusa Elisabetha. 120. eodem die Bolanum morti tradit, & Semeizem dicit. ib. Vicarium sibi constituit in spiritibus liti. Edit articulos Fidei. Bello petit ut Catholicis. Fœdus inter cum Lutheranis. Tentat Regem Scoticū. 221. Eratendationem promittit. 122. Excitatur à Papā ad penitentiam. Recusat legationem Polī. Sibi Polum tradi petit à Rege Gallie. Polum præsens. Indignus fuit. ib. Furit in consanguineos Polī. 123. cedit ejus merem: plures donat martyrio. Tollit Sacrorum Imagines. Viginti sex plebs bonum onerat ex spolio Sanctorum. Officiā S. Thomæ Cantuariensis M. eremat. Monasterium D. Augustini bellis aperit. Expellit Ordines Mendicantium. ib. Crōmello donat ædem Augustinianam. Cogit Monachos subducere apostasie: ducit quartam uxorem, repudiat: ducit

quintam. Cogit quartam uxorem petere divorcium. 124. Crōmellum cedit. ib. Catharinam Havardam ut adulteram cedit: dicit Catharinam Parmam. Solas gabellas totas imposuit, quantas non imposcere iustus auctoritates: pauper moritur. Aperiit Ecclesiam S. Francisci, jubet Missam celebrari. Redarguit Zuinglianum pro reverentia erga S. S.ucharistiam. 125. Eduardum succellorem instituit: jubet Catholicæ, sed primam Ecclesiæ retento. Voces ultimæ: *Perdidimus animā.* 126. se offert defensionem Confessionis Augusti. 129. 2. Henricus junior Rex Angliæ coronatur ab Episcopis excommunicatis. 648. inurgit in patrem, excommunicatur. p. 648. 3. Henricus Langravius Thuringius proponitur Imper. Mort. 10. 2. Henricus Leo Dux Bavarie libertatis restituit Legatos Papæ. 176. 3. Henricus Neapolitanus Cardin. Tusculanus. 410. se opponit Gregorio. 411. 2. Henricus, vel Henricus nechos Frier. II. Imper. Rex Sardinie. 753. Prælatos venientes ad Concilium cum clauic lanuensi captivus, carceri tradit. 755. 3. Henricus Patriarcha Constantinopol. præfatus classis Christianorum. 124. Martyr occubuit, ne sacrificium deserviret. 285. 2. Henricus Ravennæ Arch. lauter Cadalo. 343. n. 14. Henricus Rex Angliæ legatos mittit Hunam pro investitura Episcoporum. 443. n. 3. fingit literas Apostolicas. Mittit S. Anselmum Roman. in exilium. Penitentem revocat: compositi controversiā. Vincit Robertum Comitem Northmannie. 446. Vexat Hildebertum Ep. Cenomaneensem. ib. Occurrit venienti in Gallias Innocentio II. Papæ: nutantem confirmat S. Bernardus. 51. 3. rogat Papam, ut ei indulget dilatare religionem in Hiberniam, oblatio denario S. Petri. 586. sequitur Victor IV. antipapam. 613. sequitur Alexand. III. 616. p. 621. petit depositionem S. Thomæ Cantuar. ab Alex. vel defensione nem ab eo. 624. eius legati infesto Rege se substitunt Paschali Antipapæ. 626. contentio cum Tho. Cantuar. ob Regias consuetudines. 641. prohibet appellationem ad sedem Apostolicam. 642. Ioanem legat de Oxenford ad Papam. Legatus impetrat: missos fingit ad iudicandam causam, cum essent ad componendam pacem. 643. sequitur S. Ludovic Gallorum Rege adductum in colloquium cum Cantuariensi. 644. Exigit sibi concessi, quod antecessor Archiep. maximus concesserat minimo Regum, nec impetrat. Regem Gallie rogat, ut expellat Cantuarien. ib. Promissis onerat Papam, ut saltem Cantuar. transferat in aliam sedem Colloquium cum Legatis Pontificis. Iubetur Thomam restituere in Ecclesiam suam sub penā anathematis. 645. Coronari mandat filium suum ab Ep. Eboracensi: cum id minus esset Cantuar. Iterum Iubetur Cantuariensem restituere. Restituit. 646. Calumnias in Thomam excitat, exclamatione sua licarios concitat involuntarius ad eadem Cantuariensis. Se excusat apud Papam. Se

purgat de cæde Martyris. 647. Penitentiam lucit. Regis abrogat consuetudines. Extra Ecclesiam flexus gaudis indulgentiam rogat. Imperatoris filio imporat brachium Pontificis. 648. Nudo corpore per plateas incensens penitens accedit ad tombam martyris, quinque ab Episcopis, ultionis terminus istius accipit à Monachis. Hac penitentia hostes amnes momento debellavit. 649. excitatus ab Heracleo Patriar. ad sacram expeditionem. 649. Coronam auream sumpsit à Lucio III. pro filio. 667. 3. Henricus Rex Castellæ suscepit Petri de Luna legatum Clem VI. Antipapæ. 368. spernit monita Petri de Arragonis Minoris. ib. declinat ad accephas. 390. 2. Henricus Salme crucifigatur. 677. 2. Henricus Stuardus Comes Arlesius dicit Mariam Regiam Scoticæ. 310. 3. Henricus Tortuarius legatus Ludovici Bavar. 217. 2. Henricus tutor Henrici Leonis iunioris Geilie II. Regis Ungar. 533. 4. Henricus Borboia Angliæ regina. p. 187. 2. Heracles Asiam vindicat à ingo Persarum. 490. n. 1. vincit: 3. Crucem redimit. 494. n. 4. instituit festum Exaltate Crucis, eorumque hæresi Monachellitarum. ib. Ethelbium promouit ad confirmationem hæresis. 499. n. 4. Roman mittit, ut probetur à Severo Papæ antequam ordinetur. ib. conuincitur à Io. IV. Papæ. Se excusat culpam Ethelbii refundit in Vergium. 502. n. 3. Eius progenies extincta in Constantina. 548. n. 4. 2. Heracles Patriarcha Hierosolymitanus: ruinam significat Orientalium Lucio III. 619. libertas loquendi ad Henricum Angliæ Regem. 660. 3. Hercules familia. 800. Hercules Atreilius. 597. 2. Hercules Atreilius Alphonso filio nubit nobis Caroli V. 85. 3. Hercules Ethensis. 676. excommunicatur ut Florentinus fœderatus. 677. Pontificis reconciliatus. Rhodiog expoliatur, & Lendenaris. 679. perditu notatur. 736. 2. Hercules Gonzaga Cardinalis Papæ proximus. 446. religio magnanimitas, animi moderatio. 449. legatus ad Concilium Tridentinum. 270. Hercules Mondranus nepos Gregor. XIV. legatus cum copis ad Gallos. 434. Dux Montis Martiani. 415. 2. Heribertus Ep. Norwicensis legatus Regis Francie. 447. n. 3. 2. Herennius Ceryinus nepos Marcelli II. Papæ. 189. 2. Heribertus Comes Aquitanie Sculphum Arch. Rheimensem veneno tollit. Hugonem filium in Arch. septem-nem eligit 98. n. 4. Carolum Regem Francorum carceri dat, liberat timore, excommunicationis. 99. n. 6. Heribertus Comes fœder Caroli Regis Francorum legatus Aronphi Archiep. Rheim ad Papam. 175. Heribertus Monasterium Ep. legatus Imperatoris. 519. Herimannus Colon. scribit Io. X. p. 99. n. 6. Herimannus Ep. Auguſtanus intrusus deponitur. 414. n. 2. Herimannus Ep. Bambergens. excom-mu- 414. n. 2.

- niciatur. 7
Hermanianus Ep. Metensis tuetur Gregor. VII. 378
Hermannus Ep. Tulienſis copias dicit Caeſares. 218
Hermannus Arch. Colonienſis apoſtata deponitur. 144
Hermynius Badenſis crucifignatur. p. 677
Hermynius Ep. Verdenſis legatus Aemobarii. 578
Hermannus Imperator eligitur. 399-
num. 32.
Hermannus Thuringus deſerit Imper. excommunicatum. 724
Hermogenes hæreſiarca. 320
Herodianiſmus hæreſis. 18
Herodes dimidium regni offert Salatiſtri. 94
Herbrandus Epicoſ. Halbeſtenſis. 445. no. 88.
Hervetus Archiep. Rhem. 83
Hathiſia familia. 20
Hicynthus Monacho habebim nominaſcum imponi Viſtori III. Pape. 495
Hieracitus hæretici. 117. n. 6
Hieremies Patriarcha Byzanſinus. p. 339
Hieronymus Emilianiſtus inſtitutor Soſmatarum. 77. n. 13. p. 108
Hieronymus Alexander legatus Pape in Lutherum. 792. V. vortice errorẽs Lutheri obicit. 793
Hieronymus Auſta orator ad Papam. p. 745
Hieronymi Balbi libertas diſcendi im portuna. 25
Hieronymus Barbadius legatus ad Paulum II. 619
Hieronymus Baſiliſ de Ruvère Card. S. Balbinæ nepos ea ſorte Sixti IV. p. 675
Hieronymus Bernerſus de Corrigio Cardin. 436
Hieronymus Boncompagnus ſepulchrum erigit Grag. XIII. 164
Hieronymus Contancini Orator ad Papam. 773
Hieronymus Cornelius legatus ad Papam. 343 torque donatur. 642
Hieronymus Dandinius. 474. & 166
Hieronymus Emſer ferat diſputatorium Lipſenſem. 789 nota errores Lu thari. 10. q. p. 11
S. Hieronymi Feſtiliani Ordo Regulariſ preſſus. 640
Hieronymus de Genouiti iudex in cau ſa Luthari. 783
Hieronymi Gondii legati ad Papam auſidia. 390
Hieronymus Hemſarqi ſcribit geſta S. Benonis contra Lutherum. 31
S. Hieronymus interpres S. Scripturæ. 65 eius Chronicon corruptum ab he tereſis fuſit. S. Ep. incivis Siricio Pape in Syriam reſ rediit. 178. no. 4. carpiſt eſſet Romanum. Giva tamen unitate fidel. 180. no. 9. monet amicos cavere à Melania. & Audino Origin- ſtis. 10. Ruſſini calumniam in enim: ſk. fa purgat à ſuſpicione quod fecerat Oſigeno. 183. n. 3. Scribit in Ruſſinum. ſk. cur libros ſuos miſteret Romano pontifici in dedicatione tom. 3
Hieronymus Martinegus exciſus E- uſſachem Anglie ad Concilii. 371
- Hieronymus Matheucius Nuntius Peccatis ſecundis, reduci iubetur à Sino V. p. 394 quaſtor exercitus Pon- tifici. 417
Hieronymus Moronus ſub tortura ſi parat fugam Pontifici. 91
Hieronymus Navagieriſ volneratur à Turcis. 646
Hieronymus Pallavicinus Venetiæ auſugit à tyrannide Petri Luſifi Farneſii. 148. n. 2
Hieronymus Pragenſis feſcitudo nõ cum accepta peſte Concilio Con- ſtantienſi; liberè tamẽ receptus. edoc- tus. ſed pertinax incedium ſubiit qui ſi opulenti. Cineres valde reliquie col- lectæ à diſcipulis: an autem feſciterit Concilium. Eiꝯ conſtantia minime laudanda, cum eam & Pagani habe- rant. 479
Hieronymus Raganoſus legatus ad Gallos. 386
Hieronymus Riariox ex ſorete. nepos Siani IV. Princeps FortiCornelli. & FortiLiri. duxit notham Catherineam Galeſti D. Mediolani. Comes Diſeni. Valentiniſ. 674. conſpirat in nocem Laurentii Medicei. 676
Hieronymus Roſſerus. 564
Hieronymus de Rubis occaſo eſt. ut lo de Monte prioret fruſibus. Epil- coporum Papienſis: ab eodem beneficio rependitur. 165
Hieronymus Ruſſicuſ ſecretarius Jui V. dat optem ſuam in uxorem proſpecti Pontifici. 301
Hieronymus Salvus Orator ad Papam p. 745
Hieronymus Saulius Arch. Gennov. quaſtor Pauli IV. 411
Hieronymus Savonarola Dominica- nus ex ſuggellu Gallas vocat ad puni- endi Italie crimina. 713. flammei datur. 712
Hieronymus Sciripados legatus ad Concilium Trident. 370
Hieronymi Squarciſci columna in Bened XI p. 164. in Clem. VI. p. 287
Hieronymus Superantius legatus ad Hapam. 541
Hieronymus Vecchieus. 471
Hieronymus Zanechio apoſtata. 474
Hierotolymitanus Patriarcha prius popi Papam. 315 n. 5
Hilarii Papa effluſis, cingim. Iybo- lim. atq. propugnat Chriſti humanita- tem ex eodem Chriſto manducante. ſk. natality. 216. no. 1. legatus ad Con- cilium Ephemeſum. no. 4. fugientem à ty- rannide Diocleſi comitarit Ioy: Evan- gelizans. dem ei exicit Hilarus. Scri- bit Pulcherre. n. 1. ſcribit apuloſum encychem confirmat Concilia. 3. & Leonis epuloſum. 4. corripit Cycium Paſchalum m. 6. Concilio Romæ ce- lebrat. 217. n. 7. decrevit Antheſimum hæreticum exiſtuſ terror. no. 8. Biblio- thecas extruit. exorat Eccleſiam no. 9. alluſio nemini. 316. n. 2
Hilarus Car. legatus ad Conc. Epheſi. 21. fugit à ſynoſo prædatoria. 311
Hilarus Cartularius. 278. n. 9
Hilarus Decanus Pragenſis Roma- nam propagat Eccleſiam. 644
Hilarus legatus Liberti Papa male habitus in Concilio Mediolan. 168. n. 3
Hilarus legatus Hornſide. 219. n. 4
Hildebertus Archiep. Turon. 500
Hildebertus Ep. Cenomanenſis exci- ſus ab Henrico Anglorum Rege. 446
- Hildebrandus. Vide Greg. VII.
Hildebrandus Archiepeliſus occur- rit Sorgheno Pape. 412. n. 3
Hildebrandus C. Saronen donat Bece- delinus. 163
Hildebrandus Crucifus Ep. Mutinenſis legatus Alex. III. 631
Hildebrandus Philotheus. 514
Hildebrandus Rex Longobar. elijctur. 364. n. 1.
S. Hyldegardis præmonitrix Eugenio Pape pacem ſolam in extremo vite. p. 117
Hyldegardis Ep. Terracon. 512
Hildicus Rex Vandalarum cum po- tiſſet in regnu Catholicos non admit- tero. are coronam almutit. 140. n. 6
Hilduinus Arch. Tungrenſis electus à Clero. 982. q.
Hillinos Ep. Trevis legatus Fridenci Imper. 538
Hinomarus Ep. Landunſis cum po- tiſſet ſubſcribere excommunicationi lãre in Carolomanno. damatur inauditus ab Hinomaro Rhebenſi pa- tri. Otulis excecatur. 35. North- manum excommunicat. qui bona Eccleſie à Rege acciperet in benefici- um Appellat ad Hadrianum II. ſk. Impeditur Romam pergere. ſk. Refu- ſum in ſynoſo Trecenti. 60. n. 6
Hinomari Rhebenſis error de S. ma- ginali. 3. n. 4. pallium ei conceditur. 22. n. 3. ſubrogatur Ebboni vivente. Con- firmatur à Leone IV. & à Benedicto III. led cum clauſuliſ damatur à Nicolo I. p. 15. n. 2. deponit Rothadum Ep. Suaffonem inauditum. 40. impedi- ci Romam pergere. 42. rapioam propu- gnat ſcripto Joſo Caroli Calvi. 53. n. 6
Hiſpanorum Regi nullus erat fine con- ſenſu Epiloſi. 326. n. 7. eorum Archie- piſcopi ſoli Pontifici Romano ſubſcri- bi. electio Epilcoporum ad quem. ſk. Hiſpania à Saraccenis ſubaſta. 335. num. 6.
Hiſpeno Regl nomen datum Catholi- ciſ. 699. n. 10
Hiſtoria viri comendans memoriat. aliis rimando. aliis irindeſda. 454. cur vita necoſes. no. 2. p. 33. & 1. p. 288
Hoſmetiteſ familia. 517
Hogtona familia. 517
Hoſtenſia familia. 607
Homagium diſert à fidelitate. 579
Homicidii puniendi. 296. n. 5
Homilionis familia. 317
Homo mendax. & fallibilis. 211
Homobonus Odredus legatus ad Pa- pam. 413
Homouſion diſfert ab Homofion. 163. num. 1.
Honella mater S. Gregorii II. Pape. 316. n. 2.
Honoriſus Bartoliniſ pigriti datur. p. 90.
Honoratus Archidiaconus vult poſitis degradari. quam proveci. 124. n. 6
Honaratus Funderum Comes iudi- cis fruit in Vrbanum VI. p. 35. ad quem veniunt legati Pape. & Andipa- re. 389. conſpirat in Bonif IX. 300
Honorem ſuum nemo prodit. Exam- plum notabile. 571
Honorii Papa effluſis. cingim. Iybo- lim. & natality. Decimus Pape reſponſio. ſk. nu. 1. Canonice Regulariſ. ſk. animi dotes. Cum Sergiu Ep. Con- ſtantinopol. quomodò communicaverit. 294. n. 1. ſilecium mandit in quaſtionē

ne de gemina Christi voluntate. 234.
n. s. dicit unam voluntatem in Christo
humanitatis intelligendam. Divinitatis,
et Humanitatis. *Monothelitarum*
calumniam in Synodo VI. n. an
anathematizatus a Leone II. 235. peccavit
tunc ut haereticis errori consentiret,
sed ut civibus dissimulando. 236. et p.
344 n. 4 eius memoria an damna sit.
Clerum eruditus n. 3. munera Ecclesiae
collocata. Basilicæ restituta. *Ornatu*
exstructæ. *Episcopum* concedit Ep. Eboracensis,
et Doroverniensis. 237 n. 3. Bini
mittit ad Saxones. 238. dicit Venetus
Christianissimus. n. 6. portas argentatas
ponit Basilicæ S. Petri. n. 7. Inscriptiones
in eis. *Carmina* Honorii ciborio
opposita. et aspidi. n. 9. epigramma. *ih.*
Ornationes, sepultura, epistaphium.
ih. eius nomen Monothelice reponit
in Diphthyria. ceteris Posuicem ex-
clusa. 240. n. 3

8 Honorii II. antea Cadalo pseudopapae
electio. 240. Ep. Parmensis, eligitur an-
tipapa a Cesare infansitibus. Com.
Tulcanus ac Concubinarum et Simoniaci.
241. excutitur a S. Petro Damiani
desistere. 242. Iuliana ex familia
Pallavicini. 243. variatum S. Petri
Damiani de eius depositione. 24. et p.
336. Romam irumpit cum Henrico
n. 1. Romam fecit. 333. Romam iterum
irumpens vincitur. 338. omnium
nequissimus. 339. n. 3. irumpit iterum.
ih. Vocatus ad Montanum Concilium
fugit. 340. *ih.* Perillè obit. 340

Honorii III. Papae antea Lambertii effigies,
elegantissimum in quo sub
figura Apollodori Deum Iarum mi-
expugnat tratum. 490. natali. 491. n. 1. an
canonibus. Ep. Olfensis. Legatus ad
Germanos a Callisto. 488. Consecræ
Gelasium, et Callistum Papas. 493. sit
compositæ de illis. Papa eligitur
in discordia. Insignia deponit. Iterum
eligitur. 494. et p. 499. Monachos
superbos comprime. 496. Abbatem O-
derisium deponit. excommunicat. ih.
Pontium Abbatem Cluniae. contumacia
corrigit. 497. n. 5. Excommunicat
Henrici P. 498. 0. 4. deponit Anselmum
Ep. Mediolani. Excommunicat Rogerium
Stellie Comitem. 0. 6. reconciliat
Iterum excommunicat. Signum recuperat.
Excommunicat Patriarchas Venetum,
et Aquileiensem. A Seniore
Cassino. exigit Iuramentum fidelitatis
ih. *Papa* Sanctus Romæ iulipit. n. 3.
ih. *Cameraliter* Ep. 499. Concilium
celebrat in Angliâ pro legatum contra
Simoniacos, et Concubinarum. ih.
anilem habet S. Hugonem Gratianopol.
500. Aegidium Tulcanum honorat,
legat in Orientem. Gregor. Card. legat
ad Danos. Charas habet magnos vi-
ros. Deum placant. tratum. Nidis po-
ditibus supplicationem agit. Symbolum.
Obitus. Ordinationes. Sepultura.
Scripta. 500

Honorii III. Papae antea Gregorii
effigies, elegantissimum in quo re-
ferti David occurrere virginis ob
triumphos infidelium. 711. natali. Ca-
nonicus Regularis. Cardinalatus. Ca-
merarius Cardinalium. Papa dat licen-
tiam electionis suæ. 713. n. 1. Coronat Pe-
trum Antiodorensium. 713. Se excusat

Pont. Rom. Tom. P.

cum Patriarcha Constantiopol. Lega-
tum ei adiungit Jo. Colanann. 715.
Reconciliatur Theodoro Angelo Com.
oeno. d. Papatus ei predictur, et expug-
natus. *Hezofolymitana*. n. 4. Supplicatio-
nem instituit nodis pedibus. 716. *ih.*
dericum excitat Imperatorem. 717. n. 1.
5. Eius regium in tuncam scripti. De-
iuditur. Damianus, et regium Regi
Bruno assignat. Cogit Henricum Du-
cem Saxoniae reddere iugis. Imperia-
liis in gratiam Frederici. Coronat
Romæ Fredericum. 717. Quindecim
millia marcarum argenti solvit
signatis. Fredericum iterum excitat
epistulis, lacrimis. Deluditur. 718. Po-
lonos, Bohemos ad pacem conciliat.
Henricum pupillum Io. Regis Angliæ
in tutelam incipit contra Philippum
Gallorum Regem. Eundem ab utraque
patione Montis Pessulani abducit. Ita-
bellam Regiam Aegium censuris ad
matrem pietatem revocat. Lulista-
num coecret. Aragonum corrigit. 719
n. 6. Scripta. n. 7. *Edificia* Ecclesiam
consecrat S. Vincentii. 720. Legatus ad
pisa caulis. 721. Sanctos canonicos. ih.
Institutum. Carnelli sub Patriarcha
Alberto, Deliparæ revelant, confir-
mat. 724. Mori, sepultura. Dat primum
Episcopum Prusis. Signum. Cardina-
les. Valdemarum Regem Danie excitat
in Paganos. Variâ Honorii III. mo-
numenta. 725

3 Honorii IV. Papae antea Jacobi S. Sabiti
effigies, insignia, elegantissimum in
quo sicut a Christo crucifixio manant
Sacramenta; sic ille podagris irretitus
nunquam desuit ab aris. 101. et p. 103.
natali, studia, dignitates. Uox ex
Card. in electis ad electionem Gregor.
X. n. 1. et p. 33. et p. 72. executor
testamentarius Martini II. 100. Vari-
etium de eius Papatus. 103. podagris ir-
retitus pacem querit. *Adagium* de eis,
qui chizagris tenentur. n. 10. Villi
calumniam de Carolo deserto Andega-
ven. n. 4. Omnem lapidem movit ære,
gladio pro Andegavensi. Lugeat mor-
tem Philippi Gallorum Regis. Indul-
gentias concedit orantibus pro eis sa-
lute. 104. Plura decrevit pro filij
regimini Siciliæ. Venetos absolvit
ab anathemate. Excommunicat Iacubum,
et Constantiam r. 4. Episcopos qui eos
coronaverant, Romam vocat. Delin-
tatur legatione Alphonse. *Palla*, trans-
fessiones propoditas a Rege Angliæ re-
spuit. 105. Damnat hæreticos Apostoli-
cos. 0. 4. Confirmat Ordinem Carmeli-
tarum. n. 5. Eremitis S. Augustini, pri-
vilegia concedit. ou. 6. Mandat Parisi
erudiri clericos Arabum. 106. Io. Lu-
dem scribit. 0. 9. *Edificia* 0. 10. Mori,
sepultura, scripta. Romaniam recuperat.
Parthi Viterbiensis Signum.
Nummulus. 105. Sepulchrum.

4 Honorius capta Româ, creditit galli-
nam perditam. 119. n. 1. subseribit an-
thema in Pelagium. 119. Favet Eulalio
Antipape. 119. n. 1. litteræ Romanorum
ad eum pro Bonif. Papa. ih. causam ju-
dicandam remittit synodo. 116. ou. 1.
Horæ canonicæ. 117

4 Horatius Farnesius nepos Pauli III. du-
cit nobis Franciscum I. 133. et p. 147. re-
tat Gallorum armis occupare Placentiam.
p. 133. vocat Gallos in Italiam.
p. 168.

Horatius Ludovici frater Greg. XP.
perfectionis calorum. 116. mittitur in
Pallent Tellinam. 331
Hocustus Mathæus ad Venetos. 178
et 637.

Hocustus Sicæus. 197
Hobus Ep. Cardubensis confessione, et
legationibus clarus, centenario timore
corruptus Arlans subseribit: proxi-
mum moritur. 169 n. 6
Hormisdæ Pape effigies, elegantissimum
symbolum 237. natali. 238. n. 1. donat
coronam aureâ a Clodoveo Rege.
Salutatur a S. Remigio. Hunc creat
Vicarium Apostolicum. Symmacho
semper adhaeret: plures Sancti ad eum
scribunt. ih. Legatio ad eum simulata
Anastasio 438. n. 1. legatos mittit in Ori-
entem bis. Legati male habiti a
Patriarcha Phrygiæ. Orbi salutat ab
Orientalibus. 439. mille, et quingen-
ti Episcopi ad Catholicam fidem re-
vertunt. 439 n. 1. Legatus mittit in Ori-
entem. Scribit Iuliano Imper. Io. Ep.
Constantinopol. Mandat expungi no-
men Aecii. Damnat Theopaschitas.
ih. petenti Iuliano retinere nomen A-
ecii negat. n. 4. Scribit de S. Trinitate,
de Incarnatione. 440. n. 4. rogant
Iuliano coecret Sanctorum Reli-
quias. n. 5. Accipit in communionem
Orientem. *Affio*. ou. 6. Genes sub so-
co coecret. ih. obitus. 4. Manichæos de-
portat. n. 5. Ecclesiam excomunicata con-
fert. ih. hæreticos insequitur. n. 8. Eccle-
siasticum reparat disciplinam. Clerum
placatos docuit ou. 9. Ordinationes, se-
pultura, sanctitas. ih.

3 Hospitalitari suo vellente tradere Frider.
II. 751

3 Hospitalitari bona habet Templariorum.
105. cur dicit Rhodiensis. ih. delictis
marceant. 184

3 Hospitalitum cur sublatum antiquum. 10

4 Hottomana familia. 380

4 Hubertus S. Clem. adhaeret Innoc. II.
p. 101.

4 Hubertus Ep. Leodiensis. 340. n. 9

4 Hugo Abbas S. Agidii hospicio excipit
Geladium II. 476

4 Hugo Arch. Gratiapopol. Henrico
V. excommunicat in Synodo. 465

4 Hugo Arch. Lugdun. in suum successe-
orem desiderat a Greg. VII. 410. in
schisma declinat. p. 415. rigore concitat
Iroonem Carnotensem in Papam.
p. 437.

4 Hugo Arch. Turonensis negat Eccle-
siæ consecrationem Fulconi C. An-
degavensi, nisi subita restituit. 184

4 Hugo Boasterius nepos Innoc. IV. con-
spicit cum Frider. II. in Papam. 10

4 Hugo Candidus Cardinalis creatus a
Leone VIII. 469. n. 1. schisma excitat.
108. proicit. 475. proclamat Papam
Gregorium VII. 338. n. 6. iterum jun-
gitur schismaticis. 370. n. 7. Gregorium
VII. accusat. 377. excommunicatur.
p. 381.

4 Hugo Capetus Maiordomus in Gal-
liâ tentis regnum usurpare. Regi Lu-
dovico excommunicatur. 113. n. 4. Re-
gionem usurpat Galliarum. 175. Scribit
Io. XV. Papæ contra Arnulph. E. sic.
Rhemens. quos legatos non admittit Ro-
mæ: ih. cogit synodum deponere Ar-
nulphum. ih. Tertius ripos Regem
Gallic. 173

4 Hugo Cardin. veluti Aenes succellat
Y Pa-

- Paschalem II. p. 473. no. 4. p. 476
 Hugo Cardinalis S. Martialis confessor
 Urbanus VI. p. 335
 Hugo Ep. S. Andrew in Scotia Romae
 citatur. 667
 Hugo Ep. Card. Olfianus socius in
 monachato Eugenii III. successit in
 Abbatu trimum Pontium defuncti fa-
 mous Eugenii III. p. 661
 S. Hugo Ep. Gratianopol. 700. & 114.
 excommunicat Anacletum Antipapam.
 716. n. 7. refertur inter Sanctos anno
 post obitum. 521
 S. Hugo Ep. Lincolnensis iudex dale-
 gatus in causa Gaufredi Eborac. 700.
 p. 741. plus in mortuus. 11.
 Hugo Chuniacensis adit moriens
 Stephanus X. Papam. 391. n. & p. 341.
 7. legatus Alex. II. p. 341. n. 12. eius
 orationes implorat Gregor. VII. p. 368
 n. 7. arguitur a Greg. VII. p. 392. n. 10
 Hugo Comes Arelatenus sedes init
 eum Jo. X. Papam. quo Imper. coronatur.
 99. o. 6. incestuos copulatur cum
 Marcella uxore filii fratris defuncti. 105
 percutit in faciem Albericum papi-
 gnum. Roma pellitur: vitricus Jo. XI.
 Papam. 11.
 Hugo frater Regis Cyprii Cardin. S.
 Had. provocat ab Eugenio IV. ad
 Concilium Basileense. Eum Papa clemen-
 ter provocat, confirmando Cardinalatu-
 m. 509
 Hugo S. S. Coronatorum Card. de Bri-
 tanni. 347
 Hugo Jacobitus Cardinalis. 30
 Hugo S. Marit. in porticu Cardin. 31
 Hugo Monaca legatus ad Papam. 84
 Romam populum. 11. caeter. 92
 Hugo notus Regis Lotharii excom-
 munitur. p. 60. n. 3
 Hugo puer sepem eligitur Arabie,
 Rhamenlis. 98. n. 8. deponitur. 11. p. 4.
 Hugo Rangonus legatus Papae. 73
 Hugo Rex Cyprii auxiliatur Armenis.
 p. 186. Senator Romanus. 301
 Hugo Richerus obit pro Ecclesia. 103
 Hugo de Rupe nepos Greg. XI. p. 334
 Hugo Sequim Card. Dominicianus. 111
 Hugo S. Theod. Card. Honorii II. 700
 Hugo da S. Vito. 500
 Hugolinus Alamannus sequax Ame-
 dei antipape. 335
 Hugonotti in Gallia uideb. dicti. 156. n. 3
 conventum agunt. 1. petant libera-
 tem religionis. 160. temple possunt,
 nec imperant. 176. pacem extorquunt,
 ac Regem Parisiis obediunt. Condeu
 coronant. Victi. 307. eorum caedes in
 tota Gallia. 342. pacem quinto extor-
 quunt ab Henrico. 345. novae caedes.
 388. siletem concedunt esse apud Ca-
 tholicum. 455. in Gallia deportati. to. 5.
 p. 17. n. 11. an possint cogi ad fidem Ca-
 tholicam. 11.
 Humbertus Cardinalis legatus Leonis
 VIII. ad Graecos. 278
 Humbertus Ep. legatus Victoris II.
 daponit Abbatem Cassinensem. 150. 6.
 Humbertus Lotharing. Cardin. Ar-
 chiep. Siculis datus a Leone VIII. p.
 269. n. 8.
 Humbertus Archiep. Ravennae maris
 obit repentinus, quia hostis Leonis VIII.
 p. 267.
 Humbertus Comes Inquisitor a Ludovico
 Pio in Pichalem. 455. n. 9
 Humbertus Comes Northmannus vin-
 cit Papam. 276
 Hunnada familia. 570
 Hurtado Mendocae auctor diffidii inter
 Octavium Farnesium, & notham
 Caesaris. 833
 Huss. Vide loc. Huss.
 Hussite Pragae Io. XXI. dicunt Anti-
 christum; plebs totus morte: corpora
 ut martyrum rapuntur a Io. Huss.
 479. Io. Huss. & Hieronymum de Pra-
 ga venerant ut martyres. 480. Ecclesie
 comburant. 11. Vide Thaborite.
 Plures expeditiones in eos, sed insul-
 ces. 484. Volunt etiam nobiles quaere-
 re panem in sudore. 505. vespertalia
 dicunt iniusta. Serpens in Galliam. 11.
 disputant in Concilio Basiliensi, inter-
 prete Reuchman. 507
 Huttera familia. 791. & to. 47. 44
 Hux Rex Anglorum visitat Laminas
 Apostolorum, ut Monachus. 156. n. 10
 Hyacinthus Card. S. Marit. Legatus
 Had. IV. p. 77. carceri datus liberatur
 ab Henrico Leone. 576. minime auro
 corruptus. 654. Vide Coelestinus III.
 S. Hyacinthus Dominicianus. 471
 Hygini P. M. elegias, alogium, sym-
 bolum. 45. auro Graecus, Cleri diti-
 gunt ex ordine antiquo. 46. n. 8. scribit
 contra Marcionem, & Valentinum he-
 reticos. n. 3. plura eius decreta. n. 4. mar-
 tyrium. n. 5. sepultura, ordinationes. 11.
 Cleri distinguunt in Presbyteros, Dia-
 conos, Cardinales. 45
 Hymericus Rex Cyprii. 714
 Hypothalia quid significet. 174. n. 15.
 S. Hypostasius M. 355. n. 3
 Hypocritae Pocius Ruthemorum Le-
 gatus ad Papam. 471
 Hippolytha Ragina Siciliae. 607
 Hippolytus Aldobrandinus. 318. le-
 gatus ad Polonos. 408
 Hippolytus Cardinalis Estensis lega-
 tus ad Gallos. p. 114. colloquium cum
 Hugonotis. 11. deest Calvinistae adco-
 nant. Arguitur a Papam. 275
 Hippolytus Estensis Cardinalis luxu-
 sion. legatus Gallorum. 10. 4. p. 77
 Hippolytus Mediceus nepos Clementis
 VII. legatus ad Carolum V. 69. pur-
 puram deponit. Custodie datur. 71.
 munera respuit. Galli Regia, accipit
 Leonem Mantuum. 75. mora. 110.
 I
 Iacobata familia. 8. p. 45
 Iacobi Amici protestio in Tri-
 dent. Concilio. 270
 Iacobus Apostolicus laminam gasta-
 bat in capite. 19
 Iacobus Aragonius promissa Sicilia
 pecuniam accipit, Sardiniam, & Corsi-
 cam, nec Siciliam restituit. 151. Movet
 in fratrem Fidericum, vincit, sed sine
 fructu. 153. dicitur Rex Corsicae, Sar-
 diniae, & Dux Cancellatorum. 178.
 num. 11.
 Iacobus Archid. Leodiensis legatus A-
 lexand. IV. ad excitandos Crucigna-
 tos. 15. & p. 53
 Iacobus Batareus ducit Reginum
 Ioannem. 314. carceri datur: sancti o-
 bit. 475
 Iacobus Bicego usurpat terras Eccle-
 siae. 36
 Iacobus Boncompagni filius Hugo-
 nis postea Papam. 336
 Iacobus Cadola Dux Pontificis auro
 corruptus. 496
 Iacobus Card. S. Iohannis. Enobarba.
 571. n. 4.
 Iacobus Card. S. Priscus scribit de Vi-
 sione Beati in Io. XII. Papam. 243.
 Vide Benedictus XI.
 Iacobus Celsus veneratur a Turcis.
 p. 646.
 Iacobus Crenitensis Legatus Vene-
 torum ad Enobarbum. 631
 Iacobus Clement Dominicianus occi-
 dit Henricum III. Gallic. 398
 Iacobus Columbus Cardinalis. 134. 105.
 21. excommunicatur. 135
 Iacobus Columinus libellum figit in
 compitis Roma contra Ludovicum
 de Saveram. 222
 Iacobus Contarenus. 561
 Iacobus Contarenus Dux Creten. ma-
 no Sancia. 643. oratio ad Gallos. p.
 647.
 Iacobus Crucensis severis percussus. p.
 707.
 Iacobus Davitus Perronius Ebroici
 fuisse Henrico IV. fidem Romanis.
 435. p. 461.
 Iacobus Elephantinus praepositus e-
 docendae agens. 629
 Iannarius Ep. Calaritanus iniussu ex-
 communicatur. 278. n. 18
 Iacobus Ep. Aetensis venit ad Anti-
 leum. 551
 Iacobus Ep. Vintimiliensis. 602
 S. Iacobus equites. 236
 Iacobus filius Mariae Scotiae Regine
 simulat plaudere eius neci, occidit
 Elizabetham. 594
 Iacobus filius Sixti legatus contra Lu-
 cium II. Papam. 546
 Iacobus Fulkrensis movet in Turcas
 337. legatus ad Papam. 402. p. 449
 Iacobus Galand promotor concilio-
 bi Pisani. 758
 Iacobus S. Georgii ad velum aureum.
 Cardin. da Vrilia 147. amittit Pontifi-
 catum. 34. tenet imperio electionem
 Vrhani VI. 351. moriens proclatio,
 p. 366.
 Iacobus Heburnia Comes Boethelius
 pulvere tormentario Regem trahit
 Henricum. 310. abolvitur. Ei regnum
 desponsat. 11. Rex corruat. 311
 Iacobus Honorati Caietani filius necatur
 ab Alex. VI. 723
 Iacobus Imeli Lutherani victus in dis-
 putatione. 57
 Iacobus de Iero Patriarcha Constanti-
 nopol. excommunicatur a Papa Car-
 dinali Antipape. 366
 Iacobus Manichaeus. 432
 Iacobus Notbus Regis Cyprii Egyptum
 vocat in Carthagen. 612
 Iacobus Notbus Scotiae infidus mo-
 litur in Regnum Maritum. 310
 Iacobus Paleologus barbarus. 339
 Iacobus Paulus Florentinus excitat
 io Medicos. 676
 Iacobus Patriarcha Armeniae fateretur
 Romanum primum. 632
 Iacobus Pausinus dicitur a Lutherania
 pronomerit. 57
 Iacobus Pecorellus ducit septem Pii
 V. 303
 Iacobus Pegasus Bononiensis tenet. 197
 Iacobus Piccininus conatur incendere
 classem paratam in Turcas. 571. p. 592.
 in ruptum dispartit Spoletinum. 597. pel-
 litur caedes. 650
 Iacobus Picentius miraculis alatus via
 cit. Theat. 177. portitorie exigit nau-
 lum pullo traiecit Eridonem. 11.
 Iacobus Pogius suspensus. 676
 12.

- [illegible]

- iuselo Papa . 373. non est Congregare Concilium . 604. iura contra Italos , quando defendunt in Italia . 618.
- Imperii quomodo dicitur *Fredus* Ecclesie . 374. an pidesat immediatè à Deo 374. an indiget ad probationem sedis Apostolicæ . 375. an debet auctoritatem . 379
- Imperi leges contra translati Byzantini in dedit .
- Imperialis Cardinalis odiosus Matarnus 16. Roma fecerunt iustus , legatus in Flaminiam ab Alex . VII. 68. Elevationis depositi leg exculat cum Ludovico XIV. Gallie Rege . 38.
- Imperialis familia . 38
- Importunus pergit cum Io. Papà Byzantium . 442. n. t. carceri datur . nu. 1. Indi quando Christiani . 379. n. 16
- Indulgentie non facile concedende . 393. in eas calumnia Lothari . 380
- Iurantes nequeunt esse testes , vel ordinari . 98. n. 7
- Indiscrete familia : 360. & p. 480
- Inicunio diligeret 779. nu. 19. percuti foribus parcere : 38. magnanimum : to. 4. p. 30. nu. 7
- Inicunio Cardinalis legatus ad Venetios : 304
- Inicunio Carracciolas obviat Regina Suecorum : 607
- Innocentia habet advocatum Deum : 71. a. n. 8. q. 3. symbolum : 360
- Innocentius I. Papae effigies , elogium , symbolum : 83. natalis : 186. n. 1. Sancti , Basilii , Venerabilis , Venerandus , Venerandus Patrem vocantur . n. a. negat communionem Ariario : 37. schismaticis non respondet . Arcadium ad veritatem retrahere tentat : cogitat synodum æquicentum : 38. excommunicat Arcadium Imperatorem , & Eudoxium : penitentie indulget : 188. damnat Pelagium : 3. purgat se à suspitione communicationis cum Pelagio : 38. Antiochiam restituit Ecclesie Romanæ : 38. n. 7. mandat nomen Io. reponi in Diptuchis : 18. calumnia in eum , quod permiserit idolis sacrificari : nu. 9. laudat ejus fides à Hieronymo : 38. subducitur direptioni urbis . 38. decretum de ieiunio in sabbatho : nu. 10. de Bigamia : n. 11. de osculo pacis : n. 1. & scripsit Aurelium Primaem Africæ : 190. n. 13. defendit Paulum , & Eusebium contra Paphlagonia . 14. corrigi synodum Macedonicam : 1. ejus ab urbe Novatianos Monasteria regula coarctat : decreta in Iudæos : Pelagianos , Cataphrygas relegat . Basilicam dedicat S. S. Gervasio & Protasio . Dona Ecclesie collata . Ordinationes . Morti .
- Innocentius II. Papæ anteq. Gregorii effigies , elogium , symbolum in quo lapsipertus redarguit velut Christus accusator adulteræ : 307. natalis : 305. Canonico Laierano . 307. Cardinalis eratut Gelasii II. fugientem sequitur in Gallias . Eliget Cassinum II. legatus ad Hæzicun V. componit de Iavelitibus . Legatus Hæzicun II. ad Gallias . Convenit Stephanus . Gradumnotem . Eligitur Papa in Italiam . Confligit in domum Francigenæ : 309. & Cornutus . Pius fugit . Scripto defenditur à S. Bernar. 310. excommunicat ab Antipapæ : 310. & Regibus , & Lothario sollicitur Imperatore : 314. In Gallias pergit occurrit Rex Ludovicus cum

Reginâ : 317. Occurrit ei Hæricus Rex Anglorum : 318. Occurrit iudici . Pascha celebrat Parisiis . Processione habet ad S. Dionysii . 318. in Rhemeni Concilio coronat Ludovicum : 318. Germaniam petit , an Lothario restituerit investituræ Ecclesiam concessit Chianiceni : 318. Liberat oppressum à Diabolo . Claravalentes liberat à Deismis Chianicenses centusio notat . Vindicatur à Deo in Augustano . Luxurientes reformare conatur . Collectam indicit Ecclesie Gallicanis . Tertium Concilium Placentie celebrat . Concilium celebrat Antiocheni per legatos : 320. Literas scripsit ab Archiep. Trariv . 317. Reconciat Pilanos cum Ianuensis . Romam recuperat . Lotharium coronat in Laterano . Historiam pingi mandat . Iuramentum suscipit ab eo . Allodium ei concedit Comitis Mathildis . In Pisano Concilio Anacletum excommunicat : 321. Hugonem Gratianopol. refert inter Sanctos . Invocatur ab Episcopis Gallicis expoliatis per latrones : 322. Colloquium cum Lothario . Apuliam recuperat ferro Lotharii . Soceniet Lothario ob iudicium in Monachos usurpatum . Rainulphum dicit Ducem Apulie . S. Bernardum mittit ad Rogerium Ducem Sicilie pro pace : 323. S. Malachia cur neget pallium donat mithram suam , & holiam , confirmat Apostolicatum : 323. Mortuo Anacleto Antipapa , penitente Victore IV. Antipapa ab omnibus suscipitur : 324. Monasterium erigit apud Aquas Salviae & tradit Claravalentes : 324. Coronat Regem Anglie . In Synodo Rom. Rogerium Siculum excommunicat . Irritæ ordinationes Anacleti : 325. Captivus Rogerij honorificè habetur , dat titulum Regis constituto tributo : 326. Romæ restituit negat pacem infringere Rogerio datam : 327. Basilicas reparat . Edificia : damna Petrum Abballardum : 328. n. 13. Tiburtes , Prænestinos , Albalos domat . Romanos sequeventes , iure comitiorum privat : 329. Ex morte obit : epitaphium : 330. & p. 32. symbola . Legatum dirigit in Ludovicum Francorum Regem : 329. Ordinationes : 330. Salarium decernit Advocatis . Scripta : n. 16.

Innocentius III. Papæ anteq. de Signa effigies , elogium , symbolum in quo S. Dominicus & S. Franciscus brachia ei sustollunt . 303. natalis . Etatis 30. Annorum creatur Papa : 303. Commendatur à Cæssine III. in Successorem cū oblatione deponendi Papiam : 304. & p. 307. n. 1. Alumnus Academicæ Parisiensis . Scriptæ : 308. Magistrum suum erant Archiep. Senonensem : 309. Ex Canonico Laterano . Cardinalis . Papa . Scribit de contemptu Afandi ad commendandum laxiviam Clericorum , utitur vasis ligneis . Aulam reformat : 38. comprimit avaritiam Curialium : horum decernit mercedes : 310. Tres columbe ei præcedunt Pontificatum : 31. humiliter iocundus lacrymatur , dum coronatur . Presbyterum solvit . Convivium celebrat . Dona dilectis Romanis : præfatum Urbis donat pecunia aureis : ab eo suscipit instrumentum fidelitatis cum anteq. juraret Cæsaribus . Redimit patrimonium S. Petri : 311. Visitat ditionem Ecclesie . Ecclesiis

consecrat . Mandat Octavianum Officium quodam altaris consecrare iuxta revelationem S. Petri . Improbatur sedus Episcoporum , & Concilium Hætrurij : 311. Philippum Regem Francorum cogit ad dimittendum adulteram , & asinusum consensum . Prolem natam ex fornicat non iura legitimum dicit quia bona fide suscepit : 312. Excommunicat Regem Castellæ : 313. Regem Navarre ob initium fœdus cum Sarraacenis : 313. Sanctionem , Lusitaniam cogit ad tributum Ecclesie . Confirmat epus testamentum : 313. Philippo Sueviz Ducis , mandat restituere pecuniam Anglorum Regi : 313. Sueronem Succum tyrannum Norvegie oppugnat . Islandos , Vtlandos , Duces corrigit . 313. Boleslam Ducem Polonie pnat censuris in filium rebellem . Tarvisinos , Novarienses excommunicat . Ioannem Regem Anglie exvenit in sacerdotem Regno spoliat . Pontificem restituit ad Expeditionem parat in Syriam : 314. legatos quocunque locorum mittit . 315. Alexium sollicitat Græcorum Imper. Constat Alexium , & Romanam Ecclesiam probat matre omnium Ecclesiarum . Arguit , quod Patriarcham scabellum pedum suorum teneret in sinistrâ . Legatos accipit ab Armenicis . Venetos excommunicat , absolvit : 316. Concilium cogit Luterenne . Plures hæreticos damnat , distinguat locum Patriarcharum . Legem de annuæ penitentie promulgat . 317. Excitat Crucem signatos , dat eis triginta milia librarum , ultra tria milia mactarum ex elemosinis Clericis viginti . Cardinali decemum imponit . Crucifigens privilegia confirmat . Excommunicat arma ferentes ad infideles : 319. legatos mittit in Albingenses hæreticos : 319. nu. 12. Philippum Sueviz Imperio desubat . Vades Apulos repetit excomenatos publice exponit invidiam Philippo conciet Episcopum Sutrinum deponit . Mandat erari novum Imperatorem . Othonem filium Henrici Leonis : p. 322. defendit , deserit , reconciliatur Philippo . p. 323. Nepotem suum Comitem dicit . Nuptias pascitur inter filiam Philippo , & suum nepotem . 324. Meditatur Tibulicam , Mateliam Anconæ suo dare negoti . 324. Infinitum à Germanis , quod electione utitur paret Imperatoris , quod respondeat . 325. Obvius Othoni Imperatori , coronat , excommunicat . 324. Fridericum filium FridERICI Imperat. propugnat in Regno Sicilie : coronari Imperatorem mandat . 325. Homagium ligum suscipit à Constantia Sicilia . Gualtero Ep. Fridericum puerum tradit custodiendum . 325. u. 5. Balis Regni , se tutor FridERICI instituit à Constantia . Utroq. gladio puerum regnum servat . n. 12. ad probat Institutum S. Dominici . 326. n. 17. Meretricem ducit in uxorem dat indulgentiam . n. 18. pluralitatem prohibet beneficiarum . nu. 19. Bibulum interdicti regi lingui vernaculi . n. 20. plura decreta . u. 21. Ordinem Theatini promovet in Aconce . 327. Ecclesiam SS. Trinitatis Ordine confirmat . 327. Trinitatis de Redemptione Captivorum Deo inspirante 327. n. 21. Marochianos vincit per Gallias , & Hispanos . Ieiunium Romæ indicit

elit. 14. Mauris predicatorum mittit
Prothentium. 25. Livones ad Christum
adducit. 26. Armenes suscepit lega-
tos. Eis dicitur qui causam cognoscit
eum Temporis: donec Armenis ve-
xillum S. Petri. 27. Coronat Petrum
Regem Azeri. 28. a. iuramentum
suscepit fidelitatis censu confectum:
ut Persiam perit ad conciliandos Pi-
sanos Innocentius. Mors predicatorum
vultu Domini. 29. elegia de eo. 30. Ad-
ficia: calumnia in eum, quod familiam
ditaret. 31. Tres ob causas dicitur tor-
queri in Purgatorio. 320

Innocentij IV. Pape anteq. Sinaldi
Filii effigies, elogium, symbolum in
quo ut lo. Evangelica epistolas sem-
per exorditur a pace. 1. oracula, officia,
dignitates, Papatus. 2. n. 1. dimittuntur
libri Cardinalium a Friderico. 3. vaticin-
ium de ejus Papatu. 7. timetur a Fri-
derico Imper. Anathema in eum confic-
itur. Legationem Friderici rependit.
Crucifigendis scribit in auxilium Au-
garum. 8. Irrexit empoleonem Cui-
factum a Friderico. Iamque se recipit.
In Gallias pergit ad Ludovicum. 9. In-
dicit Concilium Lugdunense. Iterum
Fridericum excommunicat. 10. a. diebus
fessis ex fugis inclamatur in Frideri-
cum. Creat duodecim Cardinales. 9.
Eis concedit rubrum galcrum. 10. Fri-
dericum excommunicat in Concilio
Lugdun. Mandat eligi alium Impera-
torem. 10. calumnia in eum de evoca-
tis Sarracenis in Fridericum. Mandat
eligi in Imperatorem V. V. V. V. V.
Comitem Hainlandi. 11. contra Cora-
dum filium Friderici evocat Richardum
Cornubiensem. Invenit Carolum An-
degavensem de utroque Sicilia. 12. Ca-
nonizat S. Stanislaum. 13. Auscit clade
S. Ludovici Regis. Christianos excitat
in Syriam. 14. Visitat a Regibus non
sustinet. 15. in Italiam venit in Eze-
lium. 16. Excommunicat Iacobum Regem
Aragonie. 17. Negat prebendam Regi
Anglie Regis filium puerum Ecclesiam
Oxoniensem. Corripit Henricum Regem
Anglie. 18. Sanctionem Regem Portu-
galie privat diademate. 19. Obiit Nea-
poli. Mortis causa, quod privilegia
spoliaverit Regularia. 20. Mandat
Regularibus. 21. Parochias turbant.
Confessore utebatur Minoribus. In precipi-
tis legationibus utitur Dominicanis.
22. Confanguineos arguit plangentes
de ejus morte. 23. Ultima verba mo-
riens. 24. Calumnia in eum de ejus
damnatione. De verbis tumidis, de
austriis, de Ecclesie captivitate, de
Fide suspensa. Dicitur Lucerna Arie. 25.
De 18. Laboribus pro Ecclesie immu-
nitate. Vigilantia pro fide Orthodoxa.
26. Paralaneum Iustinianum lega-
tum dicit sacre expeditionis in Syriam.
27. Sepultura, epitaphium. Scilicet
gratia monumentum. 28. Nominatio. 29.
Vrbem Neapolim devotum restituit.
30. Epitaphium versutis consumpti
restituit ab Annibale Capuano.
Scripta. 31. Visitat S. Clarem agrotan-
tem. 32. Mortui cum officio recita-
retur Deservitum mandet recitari
officium S. S. Virginum. 33. Venetos
excitat in Græcos schismaticos. 34.
Symbolum. 35

Innocentij V. Pape anteq. Petri Ta-
rentinij effigies, elogium, symbolum
in quo ut Christus pacem fran-

Pent. Rom. Tem. 2.

git manibus, non ferro 34. natalia, fo-
rax ingenium, symbolum. Principes
certiores facit. 35. 1. alumnus Domi-
nicorum; ob Sapientiam Magister
dictus. Ep. Lugdun. Card. vaticinium
de ejus Papatu. Elogium de eo. n. 2.
Baptizat nobiles Tartaros. Orat in fu-
nere S. Bonaventuræ. Scripta. 36. Cen-
sura in ejus scripta diluitur a D. Tho-
ma. Christianos ad pacem sollicitat.
Gibellinos damnat. Hispanis auxilia-
tur in Sarracenis. Pisanos reconcil-
iat Lucanis. Mors, sepultura. Corpus
Clem. IV. mandat restitui Dominicanis.
Signum. 66

Innocentij VI. Pape anteq. Stephani
Asterij effigies, insignia, elogium, sym-
bolum in quo per thronum Dei in ma-
re positum, docet dignitates quomo-
do distribuendas. 25. natalia. Legum
doctrinæ Major Sanechallus Dignitates,
legationes. Curat funus Clem. VI. p.
293. leges latæ a Cardinalibus sede
vacante. 294. Vaticinium de ejus Pa-
pato. 295. Injuste decreta a Cardin. rein-
die. Ausert vestigia meretricum. Ca-
mendat revocet 295. a. 1. Moderatur
suum familiam, & Cardinales. Eccle-
siasticam disciplinam restituit in
Germania. n. 3. dignitates sancte distri-
bit. 4. Mandat Episcopis residentem.
n. 5. Homicidas puniri mandat. Audi-
tribus Rotæ præmium designat. 296.
n. 6. Albernatum Cardinalem mittit
in Italiam. 296. n. 6. Christianos excitat
in Bernabovem Viscontem. 297. Boni-
tatem redimit. n. 7. Auxilia mittit in
Turcas. n. 8. Io. Paleologum Imper. Ec-
clesiam restituit. 9. Lygares conatur
a Turco federe retrahere. 299. n. 9.
Mandat coronari Carolum Imperato-
rem. Diem festum decernit ad reco-
lenda Passiones instrumentum. n. 10. Ca-
rolum arguit punientem Clericos Sub-
sidium exigit in Turcas a Cesare, nec
impetrat. 300. Græcos schismaticos
promissis auxiliis vocat ad Ecclesiam.
301. annellat Gallos, & Anglos 301. Fra-
trielloso demat. Surgentes in Angliā
hereticos damnat. n. 10. Hugonem Re-
gem Cypræ dicit Senatorem Romanum
n. 12. Excommunicat Petrum Regem
Castellæ. n. 13. Avenionem moribus
cingit. n. 14. Alia adficia. n. 16. Colle-
gium pauperum Tholose erigit. n. 17.
Obiit Ecclesiæ predicator. 302. n. 18.
Iustus amator pauperum. Confanguineos
moderate diligit. Scribam Eccle-
sie Romanæ dicit Petrarcam. Sancti
obiit. Symbolum. Marchionem Bran-
denburg anathematizavit. 303. Car-
dinales. 304. Rhodios increpat ut inertes.
p. 299. n. 8.

Innocentij VII. Pape anteq. Cosmæ
Melioris effigies, insignia, elogium, sym-
bolum in quo velut sub sub pelvis an-
tiqui testamenti portat in humeris de-
licia aliena. 400. natalia, studia, expe-
rientia Curia, doctrina decretorum.
Officia. 401. datas Episcopos Bononi-
ensis respuitur. Antis suam electio-
nem de recessu sic tolli schisma pui-
sit. 402. Multa indulget seditionis Ra-
manis, urgente Ladislao Rege 402. co-
ronatur increpat seditionis Romanos.
Creat XL Cardinales. 403. ejus clementia
mutat inter historicos dissonantes. Va-
decim. Romani neci dantur jubent
eius nepotes. 404. Romi fugient præ-
senti absumuntur. Eius sarcina direptæ.

Multæ audit ob servitium apostoli. Pa-
latium Apostolicum dirigit. Io. Colum-
na. 405. Doctores consultat contra datum
iuramentum, an expedit succedere Pa-
pato. 406. Parslysi percuratur. n. 3. con-
cordiam prohibet, nisi regnum Neapo-
litano confirmetur Ladislao. 407. Ro-
mam revocatur studium publicum eri-
git, adficia reparat. Sollicitus in au-
dientia pauperum. Simoniam odit. In-
fuit. Confanguineos diligit moderate.
Conatur expugnare molem Hadriani.
Excommunicat Regem Ladislao. n. 4.
Reconciliatur Ladislao. 408. Litera-
tos amat. 409. elegia de eo. Obiit. Se-
pultura. Epitaphium. Signum. Mitram
legat Ecclesiæ Sulmonaci. Scripta. E-
jus sepulchrum restituitur a Nicolao
V. 410.

Innocentij VIII. Pape anteq. Jo. Baptiste
Cabe effigies, elogium, symbolum in
quo alter Ionas Romanos excitando ad
penitentiam a pelle liberat cum efficit
Cardinalis. 411. natalia, insignia. 412.
species corporis. Inter milites Regis
Alphonso. Patavi operam dat. Ille-
git. Episcopus Savonensis. Melphiten-
sis. Cardinalis. Benignus omnibus.
sed avarus. 413. Animi dotes. 414. Romæ
restituit pelle fieviente, sancte admini-
strat. Alie legationes. n. 2. Liberos pro-
creavit ante Pontificatum, quos Papa
ditavit. 415. Pape: vaticinium de ejus
Papato. Promissa Cardinalibus iura-
mentis confirmat. 416. Eludit alia
promissa, symbolum ejus. Ei occurrit
Hebrei cum Pentateuco. Confirmatio-
nem legem petentibus, dicit adimple-
re. Promotories suis gratias repen-
dit. 417. Officio abrogat Mamaluchorum.
Romanum patrium cogit ad
restitutionem, quam obicitur se resti-
tutum, cum Cabe Papa efficit. Eius ju-
ria, clementia, vindictam spernit. 418.
Ep. 403. Paganum Paganum spoliis ma-
neribus publicis. 419. Ferdinandi Re-
gis legatione ad Innocentium. Bellum
ex tyrannide Alphonso Ducis Cala-
brig. n. 5. Venetos, Gallos in fides va-
cat. Bello infestior celo reconcilia-
tur. 420. Plurimorum Bullarum Apo-
stolicarum in libit, & alia officia ad re-
parandum arrium. Illudatur a Re-
ferdinando. Gallos inconfutis recon-
ciliatur Ferdinando; victorie præfert
populi salutem. 421. Accurrit in Papam
submissis ab Vrbanis. 422. Excommuni-
cat Ferdinandum; Gallos evocat in
eum. Reconciliatur Ferdinando ju-
nioris honorifice suscipit. 423. susci-
pit Zizimum filium Mahometi II. Sol-
licitatur a Cathædo Aegyptium Sul-
tano in Turcas. 424. Babilonem, & Ma-
cerinum feceratos cum Turcis tyran-
nos tollit. 425. Infidiatores veneficos
perdit. Comitis Christianorum cele-
brat in Turcas. Munera accipit a Ba-
bæze. 426. Aegyptium Sultano cum
promissionibus militis, ut restituit Zi-
zimum. 427. Decimas imperat Eccle-
siasticis. 428. Venetos abhorret ab anathe-
mate. 429. Sacram inane, spem, angustiam,
arundinem, non missa Babæze ad
venustationem reconcit. 430. Titulum inve-
nit S. Crucis. 431. 9. Iohanne Affert
filiæ Henrici Regis Castellæ volenti
exire de monasterio anathema indicit.
432. Ferdinandum Aragonum atro-
que punit gladio, ut Mauros Hispaniā
pellat. 433. deti nonen Cathædi. 700

periculum collectam ab bellum Manum concedit vestri in pium vltimū huiusmodi nobis Orbi predicatorum mittit, et privilegia confirmat. Plures rationes ad Christum veniunt. 400. Remouit taliorum Duce iuramentum inleptis. 401. Exardet in Iudum qui pueros mactauerat ad eius medicinam. Sacramenta munus obit. 402. Reprendit Cardinales iurgantes. Sepultura. Scripta. Nummus in eius laudem. Iustus, pacis amator, Annonae cultor. 403. Literatos amat. 404. Angelo Politiano mandat Romana gesta Latine tradere. Tyrannos comprimit. Malefactores inexorabilis punit. In Medicum Cardinalem creat. In vindicando criminibus nec parit amicitia. 405. deceptus Cardinalem creat inepum. 406. calumnia in eum, de sacrificio permisso Noruegis obique vino. Haereticos persequitur. Experimentum ferri candentis prohibet. Scleris, Incumbis damnae et noiscentes. Moni Carolum Gallorum Regem ob Sanditionem Pragmaticam. Repetit Iaculum Cardinalem, et Comitatus Diemlem, et Valentiniem. Inuaria diffimulatur. 407. Venetos monet. Cum eo Iansenis agunt ut mercatores, et liberentem feruat. 408. In Innocentio IX. Papae ante Iac. Anapoli. Fachineti effugis, elogium, insignia, symbolum, in quo vt Christus infansulus cruce conficitur, ita mortem semper Papae insuperat depictam. 409. natalis, studia, officia. Immunitas a simoni. Iudex parmenis, togā induit caudici patronator viduē contra magnatem. Iudex Episcopos obligari ad vigam communem cum Canonice. Fens ini in Turcas dotes, puritas animi. Refugit Episcopatum Neocaesareae. Cardinalis. Officiis. Signaturae cum laude fulsunt. 410. Elogia de eo 440. Papa Cardinallibus aliquid percutiens, tempus petit ad mature deliberandum. n. i. Iurat bullam de non alienandis. Pecuniam offerenti respondit, opus habere obedientiam non pecuniam. n. 2. Annonum procurat Coronationis munus, quam Franciscum subiecit. n. 3. Vaticinia de eius Papatu. 40. Certiores facit Patriarchas. Bononientes legationem adorescentes iubet confidere. 411. Suscipit Doctorem Mantuae. Annonam iterum procurat. Pecuniam inclusam in arce S. Angeli a Sixto V. mutuo accipit. n. 3. Spiritus corporis. Vltus. Conuatio cum literatis n. 4. Scripta. Qui de eo scripserunt. Predicatoris legat ad Philippinas cum nummularibus. 412. Beneficia iussu distribuit. n. 5. Pedes visitat Ecclesiam pro pace Gallie. 413. Mors. S. Eusebii sum percipere impetens veneratur. n. 4. Vnam composuit in speculo mortis. 414. Excepit in eius morte, sepultura, delineatio sepulchri. 415. Innocentio X. Papae ante Iac. Bapt. Pamphili effugis, insignia, elogium, symbolum, in quo Columba portans olivae ramum pacem figurat ad restitutum Orbi, regno reuocato Neapolitano, 179. Passalia. Studia Iuris. Officia, legationes, dignitates, Cardinalatus. 179. Papa eligitor in secula omnium eorum, que in Concilio agbantur. Electionis nummularia.

Vaticinium de eius Papatu. 416 et 178. n. 2. devotio erga Deiparam. Spiritus corporis 179. n. 1. Coronationis nummularia 178. Deipara refert electionem suam n. 2. Annonam auget. n. 1. Alex. III. memoriam restituit antiquam. Thaddeus Barberinum folio prohibet, vocat Oratorem Principum. Ei Veneti gratias agunt. Amicorum pasta in Conclavi mita in se infuso, non implet. Camillum Pamphylum dicit Cardinalem, vt cupiens subtrahat. Pauciorum Cardo. 4. secretis affumit. Iulius Mazzarinus trahitur ob ejus electionem. 176 n. 4. Virtutes eius 175. n. 1. Pacis audus componit Estensem Cardinalem, et Castellae Archidiaconum. Allegat Hispanos offensores ecclesiasticis immunitatibus. Alios cogit fixis genibus coram Legato veniam petere. Protegem Neapolitanum impetrat remoueri. 177. n. 5. Archiepiscopus Treuiliertatem impetrat. n. 6. Pacem Ombregensem quia probroam Ecclesiae improbat. n. 7. Munus Vestiliferi confirmat Odoardo Farnesio. n. 8. Franciscum Mariam Farnesium dicit Cardinalem. Causa, ob quam captum Cardinalem eradi mandat. Camera adscribit Apostolicam. 178. Disidia cum Mazzarino. Inquirat io Barberinis. n. 9. Spoliis prouocantibus. 179. Negat roganti Regi Poloniae creare Gabrielem Mazzarinum in Cardinalem, 180. equa Legatus accepit Turci, Mazzarinus accipere recusat. 179. Barberinis in aulam reuocat 180. Occupato a Galia Populonia, Barberinis reconciliatur. Creat Cardinalem Praetorem Mazzarini. 180. Iustitia eius plura exempla. 181. n. 12. Ne pacem turbet, regnum Neapolitanum sub oblatu reposit 183. Hispano pecuniam subministrat ad sopiendas turbas. 184. Auxilia Venetis mitit in Turcas ferro, et auro. 184. Regularium nonnulla monasteria conuertit in vltimū Belli Cremonensis. 183. diffidium cum Venetis ob nominationem Episcoporum collatam Cardinali non Venetis gentione componit. Auxilia Venetis monasteria submisit in Turcas. 183. Franciscanis permittit arma iurare in Turcas. 183. n. 2. Librum damnat, in quo Paulus dicebatur equals Petro. n. 13. Consulibus ab Episcopis Gallicis damnos errores insinuat. 184. Preliminaris eius pia ad hoc iudicium. 184. 185. genus agnoscit, Clerus. 185. In bonorum Ventorum, ob suo promotionem ad Ecclesiam Veronensem exponit in Consistorio. 183. Hibernos doctrinā inuat, et auro. 187. Auro iuvat Henriettam Bourbonniam Reginam Angliae 183. Plures baroticorum Principes conuerti sub Innoc. X. quos spirituales huius et elicitur. 184. Abunnos Collegii Germanici sacerdotum orauit, in haereticos mitit. Mortem abhorret nisi prius pacem videret Christianorum, et Sinecorum Regnum Christianum. 188. Conatur redimere Sanctorum reliquias in Palatinis. 188. Predicatores mittit ad fines terrarum, Iteumum mandat in peragillam Conceptionis per Germaniam. Regulos reuertunt, nonnullos supprimit. Concionatores liberos laudat. et sepe audit. Quotidie preces soluit Deipara. 188. Privilegia Romanis concedit. Secuturi Vitis. 188. Novus carceres

erigit in commodatam carceratorem. Mena perficit Transiliberia: Portam Portensem: Fontem apertum in Varcaco. Basilicam restaurat Lateranensem Alia edificia, vt ex nummularibus. 191. Oppidum S. Martini emie, exornat titulo Principatus, et edificia in vitam familiar. Forum Agonale, et Capitolium nobilitat. 192. Statu denatur in Capitolio 191. Ruennae canale educit. Caricatem subleuat, cibum diem pauperibus distribuendo, et elemosinā. 193. Iubilum apertum, Nunciis Iubilii. Exemplo excitat Magister Romanos ad eharitatem erga peregrinos, pedes ablucendo, membra oimulando. Enat statui donatur ab Archiepiscopo S. Trinitatis. 194. Haie adiecta Hospitium submonitum ad commodum peregrinantium. 194. Cardinalem vt omnes aequales n. 20. Relegat nepotem Pamphylum, et Camillum Altallium Cardinalem Olympi; fraus iube palatio abstinere Apostolico. 194. Pia mors Innocentio Legata pia. Vltima recitat cum Cardinalibus. Laus in funere. Pecunia successore relicta. Nummi: delicatius sepulchri. 196. Innocentio XI. ante Bened. XI. Odyssae R. P. effugit, elogium, insignia, tempus effugium, symbolum, in quo David Bernis Giganteum, Papam exhibet, qui iehaius Turcam trahit et orationibus. p. 5. a. 1. Imaginem Deiparae recipit in domum suam magna deuotione. 196. et patris fecerit. n. 2. studia, et officia, digloutans. 6. Sportulas criminales participare recusat. In collectione vestigium suum erga populos. Cardinalis. Legatus Ferrariae Annonam procurat Sueti cum timore liberant. n. 3. Episcopos Neocariensis ob tam fructus Episcopatus, quam patrimonium distribuit in pauperes. n. 4. Eius elemosinae oculatificipianum reparet Ecclesiasticam. Collegia Societatis reuoluit. Immunitatem propagat. Episcopatum resignat Iulio fragi ab etiam Episcopum depofito ab elemosinis erga populum Nouariensem cedat. 197. eius apostolicata de Iustitia. 18. et p. 1. caecitua petitis Romae 18. 1. Syntes corporis, Fruallum ad modelum componit. 18. Animatores 8. Procurat obseruationem Concilii Tridentini. et n. 1. p. 1. 0. Negat Vespasiani amphiteatrum verri io iudicium. Eius elemosinae oculatificipianum. 18. Reflaurat diaconum S. S. Cosmae et Damiani. Xenodochium S. S. Trinitatis iurat auro. 8. n. 6. auro confert Poloniae in Turcas cum effect Cardinalis. Item statui Pontificum. n. 7. Columba ei praeclit Pontificum. Vaticinio de eius Papatu. Papa eligitor iustus. n. 9. 7. Prifigium oculatificipianum. 18. Car dictus Innocentius. 10. Plautus Romanorum, eius modelis graulatiu Legis Pontificum, dat congium Conclauis. 18. n. 7. Nepotem vult viuere more priuati. n. 8. Rescriptum Principum affinitate. 8. Symbolo relicto sibi oblatu alium subditum. 18. Ma. la praeclit, que Orbi imminet. 11. Neapolitanum abhorret. Antichrem percutit. Napotem cogit contribuere bello fieri in Turcas. 18. n. 9. res sibi legatam donat Nepoti. 1 sed cum onere

in defuncti fuffragium. *Ab Autam* reformatur: Ricom refistit antiquum. Coerces templi prophetae. Permisit inhibere eundem pectus. 12. Monialis beneficium interdicitur. 12. Regulares reformant. p. 12. 14. Ambientibus negat beneficia. Laudatur a Iuliano Venetorum Principe. Personis non onerat beneficia. 12. progreffu patrum non habent. 12. 14. fiducia la Deo. de iustitia laudatur. Nummus. m. 15. Omnes benigno audit, sed iustis exaudit. *Ab Amulo* promouet. 16. 16. Relictantes pugit. 13. adagia de iustitia Dei. Collectam *Boni Passeri* prohibet. 17. Cancellarium reformatur, diffinitionem cum Ordinis coerces. *Ab Meofe* fux pompam fubtrahit. nu. 18. Doctrinam Christianam vult efferri fides. Curat infirmos. Anoniam procurat. 19. Vefligalia tollit. nu. 30. Viuas comprimit. *Ab Hebrorum*. 14. n. 30. Viuas Monium moderatur. 14. n. 31. Cameram Apoftolicam liberat ab aere alieno. 12. Cocientioribus fabulis prohibet. Sanctos implorat contra Inundationem, Terramotum. Nummi. Precibus fuis Romam feruic a Terramoto. oum. 24. Anno fux beneuolentia refistit aequum falo. Onera Flaminia indulget ad decemum. Ejus mifericordiam nommo explicat. *Ab Romanis* ante Inundationem clara voce excitat ad penitentiam. ou. 13. Laudatio Romana. *Ab Terquemio* fub onnu. 24. Britannos refistit Ecclesie Catholica. n. 25. legatum mittit ad Regem, qui Anglos benedict. Elogium er. 34. Regem. 15. Palatinum recomit Ecclesie Romanae. 16. n. 26. *Ab in de cetera* Tomi. 1. Schismatici delicta abstrahunt errores. 16. B. Thauribum Mongreueum refert inter Sanctos. 17. Congregationem inftituit Gallorum Sacerdotum quos mittit ad Mundi confutia. nu. 26. Reliquias domat Huiusmodi in aliphus Cottis. Mittit predicatores in Rhetiam; ad Batavos. Haereticos penitentibus hofpitiis aperit. n. 27. Hugonoti Gallia deportati. n. 28. Michaelen de Molino auctorem artemis falis quietis damnat. 20. nu. 29. damnat haereticum Antonium Mariam de Leonibus. 26. Refertur; & laudat Epifcopos Elefienfem, & Appamiolem. 36. Epifcopi Galli ad eum feribunt in novos Calistas. 38. Elefienfem Epifcopo appellatur in causa Regalis refpondet. 45. Ab haereticis igit laudatur. In *Indicaria Tomi* 2. Plu. 10. ea vide de Immo. X. Latione mouet in barbaros. in *Indicaria Tomi* 2. Alu. 1. abhorret. in *Indicaria Tomi* 10. Regem Gallia paterni monet per litteras in causa Regalis. 53. & p. 18. confolatur Ep. Appamienfem. 61. Breue mittit in causa Regalis ad Vicarios Capitulares Appamienfem Ecclesie. 60. & p. 64. monet Arch. Tholofanum. 63. Caouorios Appamienfem. 65. confultatur Moniales de Charone. 66. Epifola excitat Tholofanum morientem Arch. ad penitentiam. 73. vifitum repitit in Turcas. Auxilia mifa Sarmatis, Cefari in Turcas. 74. Fodis in Turcas; hofpitalia erigit per militibus infirmis. Nepotem conit ad conferenda auxilia in Turcas. Nommu. *Ab* dicem confecras Deipara. *Ab Vienna* liberatam. Nommi. 75. Gratias Deo agit

elemofinis, & orationibus. Aliis victor. Dnoa confert Secretario Regis Poloniae. Sancti de Celo adflant nortris eboribus. Milites munici omnimode Pontificibus pagnant illis. 76. Nummi de alij victorijs in Turcas. Qui de eo feripferat. 76. 1. Ina Rex Angliam offert S. Petro in tributum. 39. n. 4. 2. Inquisitionem refpuit Neapolitani. 146. Ejus origo etiam a Regibus Iudaeis. 202. Inquisitionis tribunal ex laicis, & Sacerdotibus quomodo. 18. 3. Infectiones quantum probent. 617. Infeburgis Regia Danie inuifit repudiatur a Philippo Francorum Rege. 711. Deo defeoditur fub fpete iuuenis. 712. 4. Interim Liffenfe. 714. 5. Inueftitura vocabulum foh Carolo M. locogitum. 718. 6. Inueftitura Epifcoporum ad Cafarem quando fpetantur; odiait Alex. II. p. 345. n. 18. contentio inter Gregorium VII. & Henricum IV. ac Guillelmum Angliae Regem. 394. n. 17. inter Iuonem Caroteniem, & Ludouicum Gallorum Regem. 445. n. 2. fiebant per anulum, & virgam. 457. n. 18. mortuo Epifcopo, virga amulus per auctores iurales deferrebat ad Regem. 460. Henrico V. confirmatur a Paichale II. 462. dantur a Cardinalibus, ut privilegium. *Ab* & p. 464. defenditur ab Iuone Carotenio. 465. controverfia de inueftitura compofita inter Calliftum II. & Henricum V. 489. Inter difcordiam eligentium; Cefariis est Epifcopum eligere, & regalia trahere. 559. iterum iudicatur controverfia. 665. 4. Innocentius de Monte Cardinal. cum iudiciali. 182. heres Iulij III. 183. relegatur a Pio IV. 252. 3. Ioanna Anglia Vidua Vvilhelmi Regis Siculi. 679. 4. Ioanna Aragonis mater M. Antonio Columbo Romae fugit. 219. 3. Ioanna filia Caroli Ducis Calabriae, nepes Roberti Regis Apuliae. Tributum foluit. Nubit Andreae fratri Ludouici Regis Ungariae. Praestat iuramentum fidelitatis Clementi VI. 477. dicitur a viro; libidinofo virum fuflocat; nobis Aloyfio Tarantoli Principi. 278. Parit Carolum Martellum. 279. fugit in Provinciam. Cpfis iura Trinacriae Aragonibus carceris dator, libe ratur. 281. cum Tarantino contrahit. Auenionem vendit Pontifici. Neapolim repetit. 285. Inducias pafcta cum Ludouico Rege Ungariae. Declaratur innocens a cetero mariti. 282. Nubit Iacobo Balearino profugo ut iola regnet. 324. extinguitur de violata immunitate. 325. colloides mittit Vrbano VI. in fchismaticos. 339. manera mittit. 362. Schismaticis laeta. 3. faret Antipapae Clementi VII. 366. ejus milites cafi. Spulata regio. *Ab* Timore agitata legatos mittit ad Papam. Tumida recedit. 367. facili pugnati in eum Obfidetur in arce Orci. 368. Laqueo fuit vitum. 369. Cadaver per feptuaginta exponitur. 3. Ioanna filia Henrici Regis Caftellae prohibetur monafterium defecere. p. 699. n. 10. 4. Ioanna filia Ludouici XL. uxor Ludouici Aurelianensis divorcat. Inter Sa-

ctas recenfor. 721. Ioanna filia Vrbioi Ducis nubit Ioh. Ruven. 675. Ioanna Francorum Regia intercedit pro haereticis penitentia. 234. Ioanna Regia Caftellae confultat Ioh. de vito Papae. 370. 2. Ioanna Regia Navarra maritum facit Calvinianum. 261. Romanum citatur. 282. veneno perit. 348. 3. Ioanna II. foror Ladiflai regnare tenet. 473. nu. 3. pluribus nubit, quos enecat. 4. Iures adoptat. Fodis init cum Martino V. *Ab* impudica dat carceri virum suum. Adoptat Alphium; regnum defendit contra Andegavensem. Diffidia cum Papa. 477. Bracellum Perufinum dicit Principem. *Ab* copias mittit Eugenio IV. 496. Mors. Ignobilis vult condi fepulchro. Gloriatu fe filium Delipae. 507. Renatum Andegavensem dicit haereticum. *Ab* 1. Ioannella Cayetana de Sermonetia mater Pauli III. 113. 2. Io. I. Papae Medifiges, elogium, fymboli. 241. natalis. 242. a Theodorico Rege miffus in Orientem ut intercedat pro Ariano. 2. ejus rei commodator. Formidat equos amplexu felforem non patitur. Occurrit ei populi. Carcum illuminat Adorator a Iuliano Imper. Coronat Iofium. Calomniat, quod pro Ariano intercederet. Arianoem Ecclesiae tradit Catholico. *Ab* carceri datur. 243. n. 1. Epifcopus exeat in Ariano. 2. Obit in carcere. Cameteria reficit. Ornet Ecclesiae. Dnoa accipit a Iuliano. Translatio corporis. Signa lo. Papae. *Ab* 1. Io. I. Papae effigies, elogium, fymboli. 244. probat Chriflum uisum effe de Trinitate. *Ab* 245. n. 2. natalis, n. 1. legationem accipit a Iuliano Imper. in haereticos confirmat Fidei confeflionem fibi oblatam. *Ab* Consumulofum Epifcopum corrigunt. 4. ejus precibus fe commendat Reges, Senatores. 446. n. 6. obit plangens exilium Cleri, & Ioh. dicitur Gorbium in Ecclefiam. 5. epifitula Africaeorum ad Ioh. Ordinationes, fepultura, epifaphium. *Ab* 1. Io. III. Papae effigies, fymbolum, elogium. 263. natalis. 264. nu. 1. rogat Narietem recedentem Romae fubfiftere. 24. greffuor cameteria martyrum. 265. n. 3. decretum de Luminibus. Bafilicum perficit S. Philippi. *Ab* Legatos mittit ad fynodum congregandam. Lucernam nu. 6. privilegia confert monafterio S. Medardi. n. 7. fepitula qua mendax. Ordinationes. Sepultura. 3. Io. IV. Papae effigies, fymbolum, elogium. 300. natalis. 301. nu. 1. refpondet S. eois de Paichate celebrando. Confenfum contra Monothelitas, & milites Graecorum. Ediffem damat in fynodus. Miffos ad Fidei exeat. Synodum ante Pyrrho Conftantinopol. *Ab* liberat Honorium Papam a calomniis. 2. thelousm Ecclesiae ne milites diriperent, pauperibus distribuit. 3. Bafilicum erigit, ponit in ea corpora Martyrum. Ornet, confert vala aurea. Imagines pignit Martyrum. Carmina ejus. nu. 3. epifitula. n. 1. Ordinationes, fepultura, legat Clero Rogam. n. 3. 4. Io. Diaconus legatus Agathois ad Concil. Conftantinopol. 325. nu. 5. Papa eligatur effigies, 1. 1. glogium, fymboli. Imperat a Conftantino Imper. ut Pa-

- 4 Io: Agricola Iulianensis. 61
 4 Io: Aldebrandinus frater Clementis VIII. 450
 3 Io: Alebitensis Rex Navarra regno perit. 763
 4 Io: Alebreus Rex Navarra excommunicatur. 261
 1 Io: Alexandrinus Ep. à Zeno missus in exilium. 220. n. 6. Romam appellat. 221. o. 6.
 3 Io: de Amanto veneficus in Papam. 240. & maleficus.
 Io: Ambrosius Filius orator ad Papam. 745
 1 Io: Antiocheus Ep. Lutor Nestori. 101. nn. 4. in pseudosynodo Cyrillum damnavit. & reconciliavit, laudat electionem Cyrilli. 285. o. 3.
 4 Io: Antio. Capricornus Cardinal. 222
 Io: Antio. Caraculus Ep. Trecent. 287
 Io: Antonius Caraffa pater Pauli IV. p. 205.
 Io: Antonius Fachinatus. 433
 Io: Anton. Serbellinus Cardin. 216
 Io: Anton. Tassus suspectus Paulo IV. p. 225.
 Io: Antiochus. Virgatus Dux Grævina perfectus Urbis. 238. & 440
 Io: Antistrucius medicus Hadriani VI. p. 29.
 1 Io: Aquilensis Patriarcha Histria comes in Gradensem; arguitur ab Hadriano. 399
 Io: Archacator docet caetum Romanum Anglos. 325. o. 4.
 3 Io: Arch. Pragensis Card. S. S. Apostolorum. 365
 Io: Arch. Ravennae onerat subditos 32. n. 4. corrigitur à Papi Nicolao. Cæfugatus ad Imperatorem remittitur ad Papam. Punientia reconciliatur. 33. Confringitur semel in Anno Romam petere abbas; licentia Apollodis. & conipat in Nicolaum cum Photio 34. n. 6. redimit à Greg. V. Ecclesias Placentiam & Monteferratam; ipse ceteris de Spolio Urbis à Io VIII. 39. o. 3.
 3 Io: Arch. Tarentinus Innocentius Eugenij IV. ad Basilicenses 306. quomodo exilium. 311. Domi includitur à Basilicenses. 313
 2 Io: Archipresbyter S. Io: ante portam Latinam nomine Greg. VI. Papam usurpat contra Benedictum IX. 228
 3 Io: Arebatenis occidit Stephano V. 418. n. 3.
 3 Io: Auditor sacri palatii legatus Clem. VI. ad Regiam Iosannam. 274
 4 Io: Austriacus Turcia vincit. 316. Scapham remoretur. possit fugere. 317
 3 Io: Baduarius orator ad Papam. 713
 Io: Balves Card. Andegaven. p. 693. Picens legatus. 697
 1 Io: Baptista quando caesus. n. 6. in doctrinâ discipularet à Christo, discipulus mittit. 77. ceteris Ebionitis scribit Evangelium. 1. Lejus ornamenta in facris. 19. Apocalypsis. 21. martyrium sub Domitiano. 48. & p. 30
 4 Io: Baptista qui Praeceptoris imitator austeritatem, ruinam Romae praedicat. Carceri datur. Soluitur vaticinio impleto. 89
 Io: Baptista Alterius Card. 617
 Io: Baptista Bernardus orator ad Papam. 713
 Io: Baptista Caput Decollatum occupat claudii horrorem ob supplicij. 136
 4 Io: Baptista Calfaldus cedit Georgij Cardinalem. 171
 1 Io: Baptizet Cornarij Piscopiz bibliotheca 371. u. 2. t. 0. 4. p. 134. & p. 174. 20. 3. p. 261. n. 1. r. n. 189. & n. 112. 20. 4. p. 197.
 4 Io: Bapt. Elianus Iulius legatus ad Maronitas. 348
 Io: Bapt. Laocellensis Nuotius Apostolicus. 617
 Io: Bapt. Pamphilus pater Iohannes X. p. 373.
 Io: Bapt. Rinuccius legatus ad Hibernos. 387
 Io: Bapt. Saoterius legatus ad Papam. p. 406.
 Io: Bapt. Stamps. 433
 Io: Bapt. Stella canit coronationem Sixti V. p. 381. o. 2
 Io: Bapt. Virfus epitaphium scribit diminutum Greg. XV. 336. egiologium Vrbano VIII. 364
 Io: Berbanfons Ep. Appamien Romi citatur. 283
 3 Io: de Barre nepos Greg. XI. 354.
 Io: de Barre ex falso rumore creditur electus Papa. 352
 4 Io: Basilus Dux Moschoviz Papam implorat in Poenem. 340
 Io: Bellinus latine orat coram Clem. VII. 75 legatus Gallorum. 129
 5 Io: Bergom. Ep. adest Concilio sob Agathone. 38. n. 5
 4 Io: Bernardinus Scotus Card. 222
 4 Io: de Bichis. 711
 4 Io: Birelius Carthusianus proximus Papae. 194
 3 Io: de Blafaco Card. Sabien. coofirmat Pribanum VI. 335
 Io: Borgia Valentinus Arch. nepos Alexand. VI. Papae. 713 coronat Alphonsum II. Neapoli. 714. Dux Beneventani creator à Patre 713. Ramot cum sorore Lucretia; ceditur à Cæfare fratre suo. 718
 Io: Borgia Valeontius Cardinalis 718 legatus totum in Orientem. 722. venot sublati à Cæfare Borgia. 723
 Io: Brabantis arma fuscitat ob vocationem Machirim. 239
 4 Io: Bragatiz IV. Rex Portugalliz. p. 634
 Io: Brenus Rex Hierosolymit. das filium Io coniugem Friderico II. Imp. cogitur ab hoc deponere in oisgia regni. 738. fugit Io Gallias. 739
 4 Io: Breulius Lutherous. 66. p. 142. & p. 236.
 Io: Brunus ad Maronitas. 345
 1 Io: Byzantius Ep. usurpans titulum Aecumenici cohibetur à Pelagio II. 370. n. 44. Greg. M. 276. o. 3. p. 278. n. 79
 3 Io: Cajetanus Card. S. Nicolai. 72. Pribanum III.
 Io: Cajetanus Virgatus Card. digit Pribanum IV. 30
 Io: Cajetanus sequax Victoris IV. antipapa. 610
 Io: Calaber Ep. Placentinus Io aotipam exahatur à Grecentio. El cvelantur oculi. amputatur maous. 121. ante assumptionem Philagari dictus: polita Io XIV. 123. sceleris Philagati. & pro coeop Imperatorem indulgentiam rogat à Nihil. Othonem III. epusque conjugem levaverat de baptismo. & pejus habetur à Gregorio V. postquam ille indulgentiam promissit. 124. Fulconi Andegaveni concedit etiam in iustis petia. 12.
 4 Io: Calvi. Prib. Calvius. 439
 3 Io: Camaldulen. Oidien. Ep. 429
 4 Io: Campanus Lutherum deserit. 69
 3 Io: Casatiacus. Vide Casatiacus.
 Io: Casiftrianus phalange Angelorum Turcas cedit. 350. Victoris socium non admittit Huoniam. 371. ob motem Humidis abbas ceficet.
 3 Io: Capuanus Abbas Ceficent. primus, quic Clerico regeret Regulares. 37. n. 1. & 4
 Io: Capuanus Ep. 146.
 Io: Cardinalaceus Io: XXII. et cefitit oculi. 161
 3 Io: Cardinal. Ambianensis S. Marcelli confirmat Pribanum VI. p. 335. excommunicatur. 365
 4 Io: Card. Diac. legatus Io: XII. ad Othonem III. 227
 Io: Card. legatus ad Græcos ab Alex. III. martyrio datus à Græcia, miraculis clarus. 616. o. 7
 Io: Card. legatus Alex. II. in clericos concubinos. 340. n. 4
 Io: Card. S. Marcelli legatus Bonifacij ad Philippum Regem. 123
 Io: Card. Neapol. promotor Alex. III. 606. & 607.
 3 Io: Card. S. Nicolai designatus ad creationem Greg. X. 33
 Io: Card. Papiensis fructibus spoliatur beneficiorum à Duce Mediolani. 641. infelitas Paulo II. 656
 Io: Card. Portuensis loceps Cardinalis per biennium difonans 33. laudat Greg. X. & Cardinalis exiliet ad damoniam Podieraciam Bohamam. 644
 Io: Carolus Medicus obvias Regis Sueviz. 609
 3 Io: Carvales Ep. Leonis. Germanos reconciliat Eugenio IV. Pileus Cardinalis obviat mittitur Cardin. S. Angeli. 316. Cardin. Nicolai P. ad Fridericum Imper. Germaniam et conciliat contra Amedeum. 349. legatus ad Promonas. 370. militem ducit Io suppetis Ungarum. & confana negat Pauli II. subfcribere abrogationi legum quas iuraverat. 641
 Io: Castellus Card. Papiensis vitam fribit Pii II. 623
 4 Io: Castellus ferro petit Aetoricum IV. Regem Gelliz. 460. supplicium eius. p. 461.
 3 Io: de Castro Ep. Agrigenti Cardinallus. 718
 Io: de Casal Novâ appellat ab Eugenio ad Concilium. 309
 Io: Cepego Dux in Turcas. 238
 4 Io: Chifius. 601
 Io: Chumassus titulo Commissarij Romanus missus ab Hispania. 335
 1 Io: Chriftoforus inditus petius à Theophilo Alex. 126. a. exalut. 127. redeat occurrat populus cum lampa dibus. Conducitur Io Eudoxiam iterum pellitur: calumnia in eum. Româ appellat contra pseudosynodum. Ceficissimam eius iofiditatis terret: populus fecedit Conftantinopol. ad celebrandum Paicha Io campellibus: exuliam occurrit urbes. & populi. & mortur Io iofectio confectus grammis. 128. eius corpus populus petit restitui Byzantium. 4. & repetum immobilis rogante Theodolio per litteras mortuum patitur restitui. & miracula in translatione. & eius nomem restituitur in Dyptichis. 129. p. 7. dignus Romanus missus. 308. 4. p. 339.
 3 Io: Cithereofis Cardin. eligit Pribanum IV. p. 310
 4 Io: 4

- 4 Io: Cochleus scribit in Lutherum. 17.
p. 43 & p. 66. disputat in Lutheraoos.
p. 142.
- 5 Io: Columbians auctor Ordinis Iesu-
torum. 322
- 6 Io: Columba Card. S. Praxedis conspi-
cat cum Frid. II in Greg. IX. 776
- 7 Io: Columba excommunicatur. 173
- 8 Io: XXII sequitur contra Ludovicum
Bavaram. 219. Romanos foret seditionis
402. dirigit palatium Apostolicum.
Pocet Regem Ludolam in urbem.
403. excommunicatur.
- 9 Io: Comes Monasterij nepos Pauli II.
218. proditorio Lotiniam accusat. 219.
Dux castrorum. 218. ei datur Ducatus
Palatinus. 220. Spoliatur à patre. 221.
- 10 Io: Constantinopol. Ep. coronat Iulium
Imper. 439. 2. 3. obit. 4. 4.
- 11 Io: Cremonensis Card. Concilium cele-
brat in Angliā. 499. plura probata de
eo, sed falsa. 218. adhuc Innocentio
II. 308
- 12 Io: Cressius declinat in Petrum
de Land. 416
- 13 Io: Colla. 599
- 14 Io: Coius legatus Philippi Burgundi.
609.
- 15 Io: Damascenus Chryseria excom-
municat Leonem Masurum, propo-
sita sacras imagines, insultu ei trun-
catam manum restituit Deipara. 34.
num. 11.
- 16 Io: Delphinus D. Marci Procurator
Ep. Vincennes Senatu permittente
Betti Orator Romae fuisse. 474. prae-
dicat Papam Paulum P. 498. non sub-
scribit excommunicationi late in Pen-
tos. 503
- 17 Io: Derings obit pro Ecclesia. 103
- 18 Io: Diae. Cardin. alius datus Papam
Formolum. 218 & p. 81 n. 3
- 19 Io: Discopus teorat usurpate sedem
Romanam. 14 n. 1
- 20 Io: Diae. S. R. E. liberos dedit S. Gre-
gorio. 63. n. 9
- 21 Io: Dietemburgius colligit errores Lu-
theri. 15
- 22 Io: Dominiel Card. Dominicans. 441
legatus in Germaniam. 428. Legatus
ad Concilium Constantiense non per-
mittitur exponere insignia Gregorii IX.
Confirmat Concilium Constantiense.
414. Datur ei locus in Concilio. 218.
- 23 Io: Dunkeldensis pro Episcopatu S.
Andree, causam agit in Hingonem.
Roman citatur. 667
- 24 Io: Dux germanus Stephani Papae. p.
366. n. 1.
- 25 Io: Dux Britanniae opprimitur in co-
ronatione Clem. P. 196
- 26 Io: Dux Clivensis legatus Philippi
Burgundi. 609
- 27 Io: Dux Saxe pignat in Aragonos.
p. 197.
- 28 Io: Dux Sverig occidit Albertum Im-
perat. 205
- 29 Io: Echius in Lutherum. 786. Disputat
cum Luthero, & Carolino. 787. dicitur
Fertissimus Theologus. 719. propa-
gat S. S. Eucharistiam. 10. 4. p. 17. de pu-
tatur ad concordiam. p. 66. p. 7. vortat
disputat. 134
- 30 Io: Echius sulcius Trevirensis Luth-
rum examinat in comitia P. vortat. 134
- 31 Io: Elzeonarius semper pauperibus
largitur, & semper habet. 281. n. 4
- 32 Io: Ep. Atrobatensis editat mortuam
Nicolas P. 338
- 33 Io: Ep. Cameracen. & Colonien. Ele-
ctus. 315
- 34 Io: Ep. Corfensis Card. S. Sabina. 365
- 35 Io: Ep. Portuensis apparet Benedic-
ti VIII. anima cruciata tormentis. p. 175.
num. 10.
- 36 Io: Ep. Portuensis Cardin. creatus à
Leone VIII. 269
- 37 Io: Ep. Ratibonensis. 350
- 38 Io: Ep. Reatinus imponit Petro Co-
ncario antipapae redire ad uxorem. 222
- 39 Io: Ep. Rhodensis. 67. n. 3
- 40 Io: Ep. Ticiensis Papae Marini Vi-
carior. 49. n. 3
- 41 Io: Ep. Tirolensis legatus deponitur.
34. n. 6.
- 42 Io: Ep. Verellensis. designatus Cardin.
ab Urbano VI. 365
- 43 Io: Ep. Zamorensis leviter credens de
Cardinale cretum genosio grates
Caelo agit. 352
- 44 Io: Faber scribit in Lutherum. 173. 17.
18. Facius impetrat mitigari ordinem
Carnelitarum. 312
- 45 Io: Ferraris Datarij sub Alex. VI. a-
varitia. 718
- 46 Io: Filius Regis Senati naves paratas
in Turcas ducit in Aragonos. 527. n. 1.
cit Ferdinandum Aragoniam. 598. ducit
filium Ludovici XI. Regis Galliar.
603. Regio petitur Neapolitanam. 604
- 47 Io: Fischerus Ep. Rottenfis defendit
causam Catharinae Reginae Angliae.
101. Scripto propagat Ecclesiam. Ven-
eno tentatur à Boland. Delusio solvit
juramentum Regi. 218. auctor libri
de septem Sacramentis editi ab Hen-
rico VIII. 104. item à longè conspici-
entem, in qua pati debebat, proleptis Scip-
ianem. Martyrum. Religiosus epus
theolus. 105. Cardinalis creatus. 126
- 48 Io: Fischerus declinat in Lutherum
martyr. 703 & 10. 4. 2. 15
- 49 Io: Forestus Franciscanus Confessor
Reginae Catharinae Martyr. 119
- 50 Io: Franciscus Aldobrandinus nepos
Clem. VIII. copias ducit in Turcas. p.
462.
- 51 Io: Franciscus Binus. 225
- 52 Io: Franciscus Commendonus Angliā
petit. 178. p. 26. a. oratio ad Protestantes.
265. gesta praeclara apud Protestantes.
269. Polonos Ecclesiae reconciliat. 272.
impedit, ut scilicet Lutheri recipias in
regnis Austriacis. 306. legatus Pij V.
p. 312.
- 53 Io: Franciscus Comendoni Cardin. o-
perā creatur Rex Catholicus in Polo-
nia. 343
- 54 Io: Franciscus Cornelius celsus à Tur-
cis. 637
- 55 Io: Franciscus Caraffa Lotinus. 218
- 56 Io: Franciscus Marchionius. 619
- 57 Io: Franciscus Manroccus legatus ad
Gallos. 433. item componit Conneten-
sem. 475
- 58 Io: Frater Richardi Angliae Regis re-
gum fraterum invadit, dum sacram
frater sgeret expeditionem. 69. 8. n. 5.
excommunicatur. 218. favit in Saerdo-
tes: regno spoliatur ab Innocentio III.
penitens restituitur. 713. faveat Otho-
li Imper. 723
- 59 Io: Frid. Dux Brunsvic. obijurat Lu-
therum. 587
- 60 Io: Fridericus Elector Saxo profertur
Carolus. 48. in comitijs Spiritibus
petit facultatem vulgandi Luth-
erianum Evangelium. 56. meditatatur Inter-
pere Carolum V. Servat Lutherum in

- arce. 63. negat comitari Caesarem in
supplicatione Eucharistica. Miste ad-
flat. 64. deputatus ad concordiam. Au-
gustinus recedit, pace infecta. 66. aggre-
ssus Carolum V. cum 8. milibus bel-
latorum, capite demittitur; indulgenti-
as consequitur, fed Elector spoliatur.
Concilio Tridentino adhuc acquiesce-
re recusat. 146
- 61 Io: Frisheim celsus à Turcis. 616
- 62 Io: Galeacius Dux Mediolani vifitatur
à Carolo VIII. Rege. 715
- 63 Io: Galeatij V. C. frater, Canonicus
Mediolani. Cardinalatum emit ab anti-
papa. 223. abijurat antipapam Cardina-
lis creatur à Papi. 224. Vicarius Me-
diolani. Imperialis creatur à Papa. 260.
obijurat Cardinali Albornoze Legato
Innocentij VI. 281. n. 6
- 64 Io: Garlas Millinus legatus ad Hie-
rmanos. 500
- 65 Io: Gaspar Ampringhen auxilia Veo-
tis mittit in Turcas. 639
- 66 Io: Georgius Saxo Elector Iulienus
publicat. 321
- 67 Io: Gerfon an scripserit contra Papā
Io. XXII. de visione beati. 240. p. 224
- 68 Io: Gerundenus Rex Aragonum Io-
sephus Clem. VI. ante p. 376. mureti
perit. 384. n. 7
- 69 Io: Glialphus Manucius. 619
- 70 Io: Gloriosa Exarchus spoliatur Eccle-
sia Romanam intendit intrudere anti-
papa. 318. Sergium Papam exilio fa-
tigat. 320. n. 10
- 71 Io: Goullindus legatus ad Papam. 500
- 72 Io: Grimanus Patriarcha Aquileie.
suspectus Fidei non eligitur Cardina-
lis. Commendatur à Senatu. Sc purgat;
non tamen inter Patres admittitur.
271. Ejus causa cognoscitur à Concilio.
271. 72. Iudices vifitatur, sed
incurant. 218. Absolvitur, purpura tamē
non impetratur. 278. jobetur seisdere.
335. Iudem Tageti petit. 324
- 73 Io: Grupperus Arch. Colon. Cardina-
latum renantatur; hereticos confutat.
222. disputat in Lutheraoos. 135
- 74 Io: Guallibius, cui caput inclinavit
Crocihus eo gratitudinem. 272. n. 13
- 75 Io: Guindarus Iesuista capite damna-
tus ob eadem Henrici III. 397
- 76 Io: Hanardus legatus Caesaris. 43
- 77 Io: Hieronymus Albano comes Mi-
chealis Gualterij; Cardinalis ab eo di-
citur. 294
- 78 Io: Hofneiterus disputat in Luth-
eraoos. 144
- 79 Io: Hogthonus M. 117
- 80 Io: Homonitus Arch. Santandreasus
susproditur et patibulo. 318
- 81 Io: Huonides. 339. victus à Turcia.
340. non audent movere in Turcas 2
Ieri suppetias Albi Graecae. 370. victo-
ria Socium non admittit Capitulanti.
371. mors.
- 82 Io: Huss cadavera demonstratur si-
ne scilicet, ut martyres invenirentur. 451.
Huss autem significat. Praefatus
Pragensis Gymnasii V. vitiis imple-
torem docet. 477. n. 10. Concionari pro-
hibitus. 478. Decimas Ecclesiae dicit
Eucharistias. Vocatus ad Concilium
Constantiam cum literis securitatis, venit
litteris non receptis. Creatus. Ejus
confessio, ut Paganorum. An eum
fessit Concilium. 479. in morte non
vacillatur, ut excommunicatur hereti-
ci. 218
- 83 Io: Jacob Marchio Melchior frater
Pij

- Papae. 257
1. Io. Iacobus Sclafeanus nepos Sisti
IV. Cardinalis. 677
2. Io. Iacobus defensor Ludovici Bavari
in Papam. 218
3. Io. de Invernali legatus Papae ad Sultana-
um. 237
4. Io. Ionnellus legatus ad Io. X. 98. ob. 4
5. Io. Levedicus Melitenfis Magister
specie (senectutis) depofitus a Papâ reflit-
titus. 3.40. mors. 18
6. Io. de Lignis Comes Arembergius epus
pro fide. 296
7. Io. de Lignano confultor an liberali-
fuerit electio Vrbanus VI. 339
8. Io. Lopez Ep. Perufenus Cardia. 718
9. Io. Ludouicus Mila nepos Callisti III.
Cardinalis. 376. nou. 19
10. Io. Magnus legatus ad Succo. 31. con-
flantia pro fide. 398
11. Io. Maluoltra ductor exercitus Pon-
tificis. 398
12. Io. Malo apollata. 274
13. Io. Manfredianus. 296. nou. 6 tyrannus
Faventis. 297
14. Io. S. Marcelli Card. Ambianen. 347.
reprehensus ab Vrbanus VI. Seblima
fovet in eum. 361
15. Io. Marebio Montisferati. 313
16. Io. Maria Arretinus Arch. Sipontinus
pignori datus, pro tubum vaporarium
fugit. 90
17. Io. Maria de Monte Ep. Sipontinus
pignori datus. 90. conflantia in Concilio
Bononiensis. 149
18. Io. S. Martini Card. promotor Vicloris
IV. antipape. 395. p. 61. 7. promouet Pa-
schalem antipapam. 62. 3. mors horrida.
p. 630.
19. Io. Matthæus Ep. Veronenfis prolega-
tus ad Anglos. 122
20. Io. Matthæus Giberto Ep. Veron. or-
nat fepulchrum Lucei III. 660
21. Io. Matthæus Giberto Veronen. pi-
gnori datus. 90
22. Io. Maurilius Cardia. deferit Petrum
de Luca. 470
23. Io. Michælo Cardinali ob opes Alex.
VI. vitam aufert veneno. 724
24. Io. Medicæus Annonus XIV. Cardin.
creatur. & Arch. Pifanus. 255
25. Io. Mocenicus legatus ad Papam. 490.
& p. 474.
26. Io. Monacbus fcripfor Hiftoriz Ec-
clefiæ hæg. 455. n. 14
27. Io. Monluicus Ep. Valentinus Româ
clitatur. 281
28. Io. Munothetia Ep. Conftantinopol.
abradit Sanctorum imagines. 328. n. 3.
9. tentat fuffragari communionem à
Gregorio II. 322. n. 2
29. Io. de Monte Politiano veneno tollit
Imperatorum. 206. n. 8
30. Io. de Monte præfectus fignandi li-
bellis. 667
31. Io. Moronus Card. fe abiecit Epifco-
patus Norici. 216. fufcipientem hærefis
purgat. 25. 6. Pontificatus. 295.
protector Seminarj Ungarici, Germani-
ci. 347. æteris portam Italici. 357
32. Io. Moronus legatus Papæ ad comitum
Spirez. 137. premit Concilio Tridenti-
no. 18. & p. 141
33. Io. Mofcovite Princeps Sophiam dicit
filium Thomæ Despotæ nepem Conftan-
tini Imper. de quo numerata à Papâ,
ut ad fidem Catholicam maritum de-
duceret. 66. deductus. 669
34. Io. Mutius. 800
35. Io. Nauas orator ad Papam. 376
36. Io. Nordouienfis li. de Ep. Cant. 713
37. Io. Normannus Leodienfis Cardia.
410. fe fubducat Gregorio XIII. 422
38. Io. Olegianus Bononiæ uxorat. Pon-
tifici reftituit. 298
39. Io. Officenfis adheret Iano. II. 308
40. Io. de Onzeofort legatus Angliæ de-
cipit Alex. III. in caufa S. Thomæ Cant.
643. Cardinalis auro corruptum. 642
41. Io. Palatinus auctor Operis cui volumi-
na de dedicaret R. Pontifici ten de-
dicaret. 2
42. Io. Paleologus Imperator Græcorum
iurata obediencia Sedî Romanæ au-
thentica pofcit. 298. 2. fampia promittit. 18.
Roman. venit, (chilima) aburrit. 322. &
p. 326. Turcarum vefcigialis. 337. Con-
cilium petit pro concordia. Bafilicæ re-
cusat adeffe. 311. venit ad Concilium
Ferrarienfis. n. 2. Hiftoria pingitur in
valvis æneis S. Petri. ob. vulgo gonfle-
dicte non permittitur à Papâ: locatur
ad finitram Papæ. 2
43. Io. Paparonus Cardia, legatus ad Hil-
bernos. 339
44. Io. Parmenfis Geographi Ordinis Sera-
phici protectionem rogat ab Alexand.
IV. 26
45. Io. Patriarcha Hierofolymitanus. 312
46. Io. Paulus Oliva prædilectus Papam Cle-
ment. IX. 64. vocat Ludouicum Malm-
bourg. Romam. tom. 3. p. 65
47. Io. Pæpulus Bononiæ tenet 257. capite
damnatur. tom. 4. p. 35
48. Io. Pærus Abbas adoratur à Greg. M.
276. curia. 3
49. Io. Petrus Caraffa Ep. Theatino opio-
nionis fanatiffimis celebris curatque
ferminarum penitencium. 42
50. Io. Petrus Caraffa. Vide Paulum IV.
51. Io. filius Petri Ludovici Borgie, pater
B. Borgie Scoti. Iefu. 710
52. Io. Pinarolis educator Sisti IV. 664
53. Io. Pineus Senator Romanus. 260
54. Io. Pifaurus fufcet Venetijs Iefaitas
reflituit. 611
55. Io. Pifani Veneti Oratoris diffidium
cum Prefecto Romano. 533. ductor in
Barbaricos. 561. revocatur à
Senatu. 563
56. Io. Polemarinus præfides Concilij
Bafil. 502
57. Io. Pifforius difputat in Cathol. 133
58. Io. Poltrocius occidit Francifcum
Gulifum. 281
59. Io. Pontius Comes Bailei Luther. 337
60. Io. Portufenis Card. convocit in elec-
tione Vrbanus II. 421
61. Io. Portufenfis Ep. legatus Agathonis
in Concilio Conftantinopol. 321. nou. 3.
conterat Leonem II. 322. n. 5
62. Io. Prænetinus Card. Lemovicens. 347.
promouet Vrbanum VI. 390. retrahit
ad Conftane. 337. iurat rectitudi-
nem electionis. 18
63. Io. Præpofiti Lucenfis æquis, quâ mu-
nus abluat, fatis egrogat. 344. n. 17
64. Io. Presbyter Chalcidoneus. iufu-
accufatus abnegatur à Gregorio M.
277. uxor. 11.
65. Io. Presbyter S. R. E. Oratorum erigit
ad Themat Agrippinas. 270. n. 6
66. Io. Primogenitus Comitiss Britanonic
crucifigatur. 34
67. Io. Princeps Lufitaniz Papam defecit
in Caffellano. 371
68. Io. Princeps Normannie ftratorum. 27
69. Io. Procidia. 94. Orbem circumvit in
Gallos fufcit. 95. horâ Vefperarum
ad feonem Campore trucidat Gallos.
ad excommunicatur. 96
70. Io. Pulchri patris Canonici Alindun-
as. 108
71. Io. de Ragufio præfides Concilij Ba-
filienfis. 95. difputat in Hulfitis. 307
72. Io. Ravenne Ep. arguitur à P. P. Sim-
plicio. 221. nou. 7
73. Io. Ravennatis Card. S. Crucis in Hieru-
falem. 2
74. Io. Regienfis heg. Agathonis. 322. n. 1
75. Io. Rex Bohemiarum fatis tentat pæcem
luter Papæ. IV. XXII. & Ludouicus
Bavarum. 237. Vicarius Imperialis à
Italiâ: infpectus Papæ, & Imperator
323. Pæcem fruftrâ procat in iter Pa-
pæ, & Bavarum. 237. impedit ad Bava-
rum abfolvatur. 237. divertit à Marga-
rètâ Maultafchil. 260. excommunicatur
ob præfidium Ecclefie ufurparum.
260. Imperat Metropolitam Bome-
mie. 260. cedes. 255
76. Io. Rex Caffellæ volens in templo
Francicanorum adorare antipapam
Clem. VI. portento turbatur. 370. in
prelio militè obit equo deturbatus. 371.
& p. 326. nou. 7
77. Io. Rex Ceilam regno fpoliatur ob fi-
dem. 327
78. Io. Rex Francorum urget electionem
Papæ. 257. captivus. Augli. 300. adorat
Vrbanum V. 313. tentat nuptias Re-
ginæ Annee cum filio fuo. 327. conatur
retrahere Vrbanum ab itinere Italico.
323. facram parat expeditionem. 325.
n. 13. mors. 2
79. Io. Rex Lufitaniz Bemoinum Alphonfo
de fonte venit. 700
80. Io. Rex Swezie abijrat Lutheri. 396
81. Io. Rokiziana Hulfita difputat in
collegio Bafilienfis de communione fub u-
trâq. fpecie. 507. Romanum accefit Ec-
clefiæam coram Podiebracio. 624. mors.
p. 644.
82. Io. Ruccellianis Arch. Benevent. ad la-
felva carmina dicit Cardinalatus. 219
83. Io. Rufius Ep. Conftent. legatur Papæ
aureflectus ab arcanis Hadriani. V. 144
84. Io. Ruverus auro Gaudi Vbaldi Du-
cis Vrbinatis. frux Julii II. Papæ. 741
donatur à Sixto IV. principatu Seno-
gallian. et pari titulo ducis filium Fri-
derici Vrbinatis. 744
85. Io. Ruverus nepos Sixti IV. ducit
Joannem Felix. 675
86. Io. Sabellus Dux Pontificij exercitus.
p. 694.
87. Io. Sang. 100
88. Io. de San Gelfio Ep. Vticenfis Romæ
clitatur. 281
89. Io. Saresburiens familiaris Hadria-
ni IV. 381. n. 6. exponit el vitia Curie
Romane. 282
90. Io. de Saxe. 125
91. Io. Scheppenfis Lutheranus. 66
92. Io. à Seleinis feftum infulit S. Ben-
nons. 31
93. Io. Scotus comburitur in fuis fcrip-
tis. 308. 3
94. Io. Scoghenfis perorat in Convencio
Bafilienfi. 325
95. Io. Sclerius legatus Callisti III. 325
96. Io. Sforza recuperat Pifaurum. 326
97. Io. Siliofianus legatus Conftantini
Copronymi ad Zachariam. 372
98. Io. Silicianus Cardia. 222. præceptor
Philippi II. 26
99. Io. Scaputius Vicarius Emeritum
S. Auguftini accufat Prædicatores In-
dub.

- indulgentiarum. 781
 Io: Stodolius. 335
 Io: Suavius Reomanus Cardinalis ex-
 clusius à Pace in electione Papæ, ei
 tamen suffragatur. 149
 Io: Sublatores legatus Pauli ad syno-
 dum Gallicanum. 379. n. 6
 Io: III. Subiechli Rex Poloniæ Vien-
 nam liberat. 74
 Io: Supercanis Præfectus Ferrariæ. 197. n. 3
 Io: Supercanis scribit de laudibus
 Greg. XV. 336
 Io: Sytle legatus Ignatii ad Papam. p.
 45. om. n. 9
 Io: Sylvandide legatus Paschalia ad
 Ludovicum Pium. 425. n. 9
 Io: Syraculanus Ep. 278. n. 18
 Io: Tassellus Dominicanus publicæ
 Indulgentias indigno Lutheri 781
 propositionibus vulgat contra Luth-
 erum. 782
 Io: Theopoli Patriarchæ Venetiarum
 mors. 556
 Io: Thomacellus frater Bonifacii IX.
 ob avaritiam male audit. 393
 Io: Thomas Mirandulanus interuen-
 tius Papæ. 60
 Io: Thieric Arch. de ferit Imperatorem,
 quia excommunicatum. 724
 Io: Tofeulanus captivus Henrici V.
 461. rescindit cum aliis Card. privile-
 gium de Invenitur datum Henrico
 V. 462
 Io: Patoia eliens Soliman. 69
 Io: Palesius Neapolim intrudit errores
 Lutheri. 146
 Io: Valera Parisotus Melitam propu-
 gnat in Turcas. 282
 Io: Varanus Vrbinum accipit in seu-
 dum. 147
 Io: Varylei Comes. 610
 Io: Viterbensis accipit a. *Fide* Benedic-
 tum IX.
 Io: Vitor Ferraricus. 63. n. 9
 Io: de Vico tyrannus Romæ. 296. n. 6.
 conspirat in Bonifac. IX. 390
 Io: Vincentius Carafa emit Cardina-
 letum. 91
 Io: Vitelesius de Ecclesiâ benemer-
 itus. 514
 Io: Vvieleffus Anglus ob desperatum
 Episcopatum bacchatur contra Ordinem
 Episcopalem. 341. n. 3. & p. 622.
 damnatur. 452
 Io: Vukdo Comes. 15. n. 5
 Iodocus Barbarus Imperator. 384
 Iodocus Chistovcas scribit in Luth-
 erum. 18
 Iolanda Aragonia nubit Roberto filio
 Caroli II. 512
 Iolanda uxor Renati Andegavem. ex-
 citata ab Eugenio IV. non acquiesce-
 re antipape. 533
 Iones historicus domesticus Honorii.
 p. 293.
 Iones prepositus Wittenbergensis. 781
 & tom. 4. p. 62.
 Iordanus Princeps. 410
 Iordanus filius Petri Leonis Patricius
 creatus à Romanis. Pognat in Lucili
 II. 343. legatus ad Germanos pessimo
 audit. 359
 Iordanus germanus Nicolai III. Card.
 83. male habitus à Viterbionibus. 93
 Iordanus Card. S. Laorentii legatus
 Alex. P. à Castellanis rejectus. 431
 Iordanus Cardin. S. Marini, de Viri-
 nis. 410
 Iordanus Columanus nepos Martini V.
 Pont. Rom. Tom. V.
476. opes congregat à paucis diffu-
 pat. 487
 Iordanus Legatus Apostol. ad Vanda-
 los. 148. n. 5
 Iordannus Viriocus lo tutell Gallorum
 contra Borgianos. 727
 Iulaphat Rex inquit in hereticos. 108
 Ioseph de Coertino Minorita annuū
 promittit Innoc. XI. R. P. 6.
 Ioseph Ep. Eporediensis. 15. n. 3
 Ioseph Garzonius legatus ad Papam.
 p. 419.
 Ioseph Heberus defert cadaver patris
 ad tumulum. 26 castles. 70. 1 fratris
 venditus. 104. p. 650
 Ioseph Iulius palpat Vespasianum. 17
 Ioseph de Montepiat Arch. Tholusan.
 euect Regalistas. 45. declarat nulla e-
 dicta Ep. Appamien. 48.
 Ioseph Patriarcha Chaldeorum ahiuraz
 iehisma. 17
 Ioseph Patriarcha Constantinopol. ven-
 niens ad Concilium Florentin. Papæ
 non genuflectit. Sibi parem medita-
 tur. 514. Quo honore receptus. 515. mo-
 riosis lateat se amplecti fidem Catho-
 licam Romanam. 523. usurpat titulum
 Æcumenici. 48.
 Ioseph Sacerdotis depositus quod
 Theodoram pellicem Constantinii cu-
 runasset. 413. restituitur.
 Iulaph Theballanicus exul ob cultu
 Imaginum. 415. n. 5
 Iulias Rex ossa pseudoprophetarum
 cremat. 440
 Iulias Valdech ducit in Turcas. 629
 Iulius suspendit quinque Reges. 367
 Ioviniani heretici. 189. n. 4
 Iovius historicus Ep. Comensis. 25
 Iovianus Imper. restituit Episcopos.
 170. n. 8
 Ioycausa familia. 346. p. 447. & p. 606
 Irenæus uxor Constantinii propugnat sa-
 cras imagines contra Socerum. 359. n.
 2. Synodum Nicææ vocari curat. 389. n.
 6. & 8. Synodum Byzantii congregat
 pro cultu Imaginum. n. 7. carceri datur
 à filio: hunc vitâ spoliât, & Imperio.
 409. n. 1. relegatur. 412. n. 3.
 Irenæus petit Papam Eleutherium. p.
 18. num. 3.
 Irmingarda coronatur à Stephano V.
 418. n. 3.
 Isa familia. 359
 Isabella de Alcarilla nubit Odeto Cal-
 tilioneo Cardinali. 281
 Isabella Borgia mater Alex. VI. 309
 Isabella filia Caroli R. Franciæ sepe-
 nia deponitur Ricardus Angliæ. 189
 Isabella filia Alphonsi Regis Neapol.
 provoluta ad pedes Caroli VIII. Re-
 gis rogat, ne moveat in patrem. 715
 Isabella filia Philippo II. leuam & fa-
 ero suote ab Frisano VII. 415
 Isabella Regina Angliæ corripitur ab
 Honorio III. 719. nu. 6
 Isabella Regina Castellæ nubit Ara-
 gonio. 699. n. 10
 Isabella soror Pii V. 491
 Isabella uxor Renati Andegavem. Nes-
 polim occupat. 701
 Isaias Brocardus Cilelli. 418
 Iselma familia. 155
 S. Isidorus Agricola. 32. c. 1. non iustus.
 p. 336.
 Ismael Dynasta Synopis. 612
 Ismales familia. 760
 Itali vivunt lege Romanâ, vel Longo-
 bardâ. 2. n. 1.
 Itra familia. 365
- Iulibæum publicatum à Clem. VI. 272
 nua liberatur animæ ad libitum per-
 uenit. Omnia in eo per modum suffra-
 gii. Annus econtemius reftituitur
 ad quinquagesimum. 48. nummifima. p.
 273. Iulibæum Hebræorum. 48. Iulibæi
 de 30. in 30. celebrandum manfuit
 Vrbano VI. 337. his celebrat Bonifac.
 IX. 352. dat etiam Roman non veni-
 tibus. 48. Iulio Sixto IV. Romanis Sci-
 tili etiam pecuniâ tamen refect cen-
 tra Turcas. 666. n. 8. Iulio Iulio III. tom. 4.
 p. 77. Iulio Greg. XIII. eod. tom. p. 347.
 Iulio Clem. VIII. ejus non nummifima. 469.
 Iulibæum offerunt Lotharianum. p.
 321. Iulio Vrbanus VIII. 345. Iulio Innoc.
 X. 393
 Iulial inventore musice. 316
 Iulibæum Bonifac. VIII. publicat: est
 ad similitudinem Iulibæi Hebræi. 147
 & p. 175. miracula: hominum multitu-
 du Roman veniens. 16. miracula: Iulibæi
 de clerico polceste veniens. 48. Nummif-
 ima. 48. Iulio Nicolao V. 351. Nummif-
 ima. 48.
 Iudæi non sunt ad fidem eogendi. 278.
 n. 13. ducti Babylonem captivi. tom. 3.
 p. 197. eorū facilius, Iudæi in Chri-
 sti corpus. 129. n. 10. Gallia deportati
 restituti. 239. n. 6. possunt retinere bo-
 na. 6. sunt Christiani. Iudæi non 21.
 filigendi. Iudæi maculat Innocentius
 ad medicum Innocentio VIII. punit.
 p. 701. exciunt Persiam, ut destruat
 Christi sepulchrum. 2. a. p. 106. totum Or-
 be pulsi. eod. tom. p. 701.
 Iudas apud hæreticos negavit Li-
 curgium: Christi prestantiam in Eu-
 charistia: arguit Magdalenam funden-
 tem unguentum. Christum credit Ma-
 gum. 1
 Iudas caput Simonistarum. 224
 Iudæi finalis effectus quadruplex. 441
 Iudæi familia. 369
 Iuditha filia Caroli Calvi rapta à Bal-
 duno. 34. n. 6
 S. Iuliana exciatur visione celesti ad
 institutionem Festi Eucharistia. 33. n. 5.
 Christum prædicat in templo Gentili-
 um. 10. 1. p. 70. 10. 10.
 Iulio Apollas impetrat, Iuditha, fer-
 eo parit, martyri iuvius. Iodorum
 festum reparare aggressus, syna-
 gogam extruit. Cæcitas impeditur, Iu-
 dæi percussus impiet blasphemias ca-
 dit. 170. n. 8
 Iulianus Cæsarinus Card. legatus in
 Hispania. 482
 Iulianus Card. legatus Eug. IV. exci-
 at Ungaros, ut inducias frangant pas-
 tat cum Turcis. 535. eod. 140
 Iulianus Cardinalis S. Angeli Legatus
 Concilii Basiliensis duos subdelegat.
 702. conatur Eugenio suadere, ne Cæ-
 cilium sicut 303. legationem deponit,
 reasumit in Eugenio. 704. admittit-
 ur in Concilio, quomodo 511. tyrano-
 nicus est gent in no. 126. deludit orato-
 res Principum. 48. Publicæ decreti
 de suprioritate Concilii supra Papâ
 tanquam articulum fidei iuvius Epif-
 copis. 527. deponit Eugenium. Electro-
 des designat futuri Pontificis. 328
 Iulianus Dolba Amicardialis. 431. 1.
 abicit. 472
 Iulianus Ep. Capuanus defendit Pelagi-
 um. 192. scribit contra S. Augusti-
 num. 197. n. 2. tenet iterum examini
 damnationem Pelagii: pietatis ipse
 plures sibi cunctis. 1

1. Iulianus Ep. Pucolano Legatus Leonis M. ad Concilium Ephrinense n. confansia contra Dioclorum. a 10
Iulianus Ep. Toletanus ibidem edit de
tribus substantiis. 331. n. 3
Iulianus leg. Apostol. Pidalos. 148. n. 3
Iulianus Medicus frater Leonis X.
dictus civis Romanus. 774. donatur
præditi amplissimi à Francisco Gal-
lie Reg. id. quæstione prohibet lo
eos, qui venenū propoliant Leon. X.
p. 798.
Iulianus Ruverius Card. S. Petri pro-
moteor Innocentii VIII. 691. pluribus
ab enonacur. hntis Virgini Vrfni.
id. movet in Buecloum. 697. legatus
Sixti IV. domat tyrennot Eccleſie. 670
nerot Sixti IV. ex fratre st. ambot Pon-
tificatum. Contento enam Innocen-
tio moriente. 701. munera respicit Ale-
xand. VI. yoc. arguit Cardinales auro
corruptos. fugit in Galliam. 714. re-
conciliatur Papæ. 716. Regem Galliarum
excitat deponere Papam. id. donatur
Abbatia Cisterciens. 728
Iulij I. P. P. effigies. ſymbolum. elogiū;
Hæmaphys dicti filium Dei. non He-
maphys. 162. & 163. natalis congregat
Rum Concilium. n. 2. legatio ab Ori-
ente in caſſi Athanaſii ad Iulium. n. 3.
Concilium eis indulget. 164. n. 1. Mar-
cellij Ancyran appellato ad Iulium in
Euchianis. ſ. conſtituit ſymbolum A-
thanaſii. Scribit apologum pro Atha-
naſio. Congregat ſynodum Sardienſem.
ſ. Vreſcius. & Palen Arii diſcipuli
mittuntur ad Iulium. n. de eorum ſe-
de cognoscit. ſ. duas exiitit Baſiliens.
164. n. 6. Platina error. quod exilium
paſſus ſit Iulius. id. eius decreta Baſili-
ens pictura extorret. id. ad Ecclieſiam
mandat adnotari à Primicerio. 165.
Ordinationes. ſepultura. in ſuadente
Conſtantienſis erigit collegium Arii
ad mortuos ſepelientes. 686
3. Iohi II. Papæ. antel Iuliani de Ruve-
re effigies. inſignia. eligium. ſymbolo.
in quo Petrus cum gemino gladio de-
ſendit Iulium. qui clavo. & clavis ur-
bes redemit Ecclieſie. 740. natalis. digni
tates. motum ſuavitat. 741. Legatus in
Nicolaum Pſitellum Tolernatem. ſad
inſecore habitus. Imperat à Sixto
IV. Principatum Senogalliar. & Mō-
daci loano nepoti ſuo. id. pari titulo
duccit filiam Friſerie Duce Vrbini.
Cardinales repugnantes lenitate
ſua ad id trahit. 745. legatus ad Gallos
præter honores nil impetrat. Adem
Laurentiam munit citati Turcas. I-
terum legatus ad Gallos Cardinalem
Balvæ & carcere iolvit. Plures urbes
Cardinalis redimit Ecclieſie manu for-
ſi. Munera ei oblata ob victoriam. vel
reſcit. vel pauperibus diſtribuit. 747.
Indignatus ob auſteritate Marci Arbi
Card. S. Marci Papam ipſi ad dicit. id.
dicere decreviſſet. Promotor Innoc.
VIII. Quantæ auſturiat à poſt In-
noc. VIII. Vrfnos Romd pellit In-
truſta claſſe opem ſer Papæ preſſo-
re. Bocolini domat. 743. Vide Iulianum
Ruverem Card. n. Cardinales incipiat.
qui Alex. VI. vendiderit ſuffragium. i-
fugit in Galliam 744. n. 1. Moriens Ale-
xander monet Cardinales. nē eligant
Inſubrum. Eligitur Papa. ſymbolum
eius. Speties corporis. Barbam alit ad
maſtellaem. n. 4. Eligitur primo ſeru-
tatio. Animi doctes Liberalis. & pœt

prodigus. Obſervator promiſſi. Ea pro-
mittit. que Papa dictus implere non
poſuit. Cæſarem Borgiam promiſſis
decipit. Vaticinium de ejus Pa-
pæ. Leges componit ante Papatum;
firmat Papæ. nec obſervat. 745. Duo-
decim oratores Iamensem. ſuſcepit
legationes Principum. & Henrici Re-
gis Angliæ. cui quo diſpenſat impedi-
mentum aſſinitis cum Cæſarum
Hiſpania. 5. Papa prædicat in S. Felci
ſeo Paulano. Pulverio Orbi pœt red-
dit. n. 6. Galli Neapolitano regno pul-
ſum. 6. numerum paciæ. 746. plures urbes
ſe ultro decentes accipit. Vrbes obla-
tas à Borgi in depoſitum accipere re-
not. In Venetos bellum meditatur.
Borgiam à carcere mittit. Vrbes poe-
nienſis repetit non acceptas. Carceri
tradit Borgiam. 746. n. 7. Deludat à
Borgi. 747. Vrbes. Columnas reſtituit.
Iordani Priſion dat filium ſuum
in uxorem. Lucretiam filiam ſoris
Antonio Columnæ. Adſidia epiſ. dō
eſſet Cardinalis. Curat Franciſcum
Marham Ruverem adoptari à Guido
Pſbaldo. Transſert precipitum in fa-
miliam jure perpetuo. Vicarium dicit
Pſitari perpetuo. Conſentium exor-
torquet Cardioſum. 747. n. 8. Bono-
niam. Perulūm recuperat ſcilicet. quō
prædicator. Pompæ magnificat à Bono-
nienſibus receptus. Tullii ei dati.
748. Venetorum lo eum paratur à Be-
nivolis. Fidem propagat ad Indos. Re-
parat jurtum Cellenſem. Nummiſ-
mata. n. 9. Promittit Venetiſ ſe non de
ſenſurum Borgiam. Gratias eis agit
de adepto Pouſificatu. Oratores Po-
enotus ſuſcepit. Incitatus à Florenti-
as in Venetos promittit ſe aures nō
præbitorum. Gauleſt Veneti� dicit. non
Lycor. Petit reſtitui à Veneti�. que
antē tyrannidem Borgie poſſidebant
Roman. 749. Faventiam repoſcit. &
Ariminum à Veneti�. Reſpondente
Veneto ea occupata adprehente ipſo
Iulio. cum eſſet Cardinalis. reſpondet
Papam non teneri iſt. que probaverat
Cardinalis. Spem facit ſe jermiſſurum
Ariminum Faventiam. abruptit. id.
Reges ſollicitat in Venetos. 750. Plu-
rius oppidis receptis pacem dat Ve-
netis. Promiſſis deſicit. Fœdus Ca-
meracenſe init in Venetos. & econno-
micat. 751. Numquam cuſcit. Excitat
elam Venetos ad concordiam. id. Occu-
pat Ariminum. Ravennam. Cerviam.
Iovitat Venetos ad pacem. venientes
eludit ad contemptum nec audit. Pro-
ponit eis conditiones diſſimulas. 754.
Alphonſum Duem Ferrariz bello pe-
tis. & anathemata. Plures Regulos ex-
communicat. Bononiam venit. ut bol-
lum urgat. Deſerit à plurib. Card.
Gallorum conciliabula in eum. 756.
Articuli in eum propoſiti. id. Nummus
cuſus in Galliā contrā Iulium II. 757.
conjuratio in Papam à Gallis. Regni
Neapolitanum deſert in Hiſpanos. Hiſ-
tributum mutat in equum album. Co-
cilium à Cæſare petium negat. Con-
ciliabulum Pſitæum congregatur in
Papam. 758. Concilium indicit Latera-
nenſ. id. iubit moris diſcrimē. Aram
Laurentiam ornas. Mirandulam ac-
cepit in dedicatione. n. eum filiā Trivul-
ti. Cladem paſſus ab Alphonſo Fer-
rarie Duce. Plures ſcriit anthemie.
759. Bononiam amittit. Indubia io

ejus ſtatnam. Homieſe Cardinales
Alidoſi Franciſco Maria Ruvereo
parcit. 760. Epiſ copas deleta à Fer-
rariſ. 761. Accuſatur in Conciliabulo.
quō Concilium fugiat. 761. Raven-
nem amittit. 762. copas parcat. Ex-
communicat Regem Ludovicum. In-
duciaſ impetrat inter Penetos. & Ma-
ximilianum. Gallus Italia pellit. Vrbes
omnes recuperat Ecclieſie. Recon-
ciliatur Alphonſo Duci Ferrariz. id.
Fœdus pererit cum Cæſare Penetiſ
excluſis. 763. Concilium celebrat in
Laterano. Obitus. n. 13. Nummiſma-
ta plura de ejus regimine. cū expulſio-
ne. id. Liberatur à calumnia belli
geſti. 764. quōd flavas projecit in
Tyberim. Mandat cadaver ſuum
eſent tumulari. Diploma in Simonia-
cos; decretum quo creatio Papa ſpe-
ſſet ad ſolos Cardinales. Piccio Car-
dinales areet à Conclavi. Sacramenta
dimitit. Sepultura. Qui de eo ſer-
ſerine. Adſidia. Primum lapide po-
nitur ſtruſtuſ templi S. Petri. Num-
mus de mēdis Otſenſibus. 764. Id.
Medicem ſugitum ſuſcipit cum viſ-
ſet Cardinalis. 770. delicato ſer-
chri. 752
4. Iulij III. Papæ. antel In Maria de
Aſtete effigies. eligium. inſignia. ſymbolo.
in quo hoſtibus. ut Deus Caino.
indulget. & beneſiciis ornas. 161. & p.
163. natalis. cur. Aſtetenſis dictus ſat or-
turi. Scripta. privilegia conſert
Bononiensibus. n. 2. His urbi propoſiti.
id. Obſes datur à Clemente Pſtillim-
lribus. 164. & p. 90. fugiat. Concil.
propoſitus Trident. 165. Reformationem
iuvaret fieri moribus. om verbiſ. quam
exemplo firmat religioſas Epicoſcopiſ
Papientem. Remat deſendere in par-
tem Cæſari. Papa eligitur. Vaticini-
um de ejus Papæ. ſymbolum.
165. Cur ſolus dictus. Coronatur. n.
4. Omnes annulos beneſiciis cumulat.
n. Camillo Vrfino numeratis viginti
nummorum millibus Parmā reſtituit
Octavio Parnſio. Parnſioſ Cæſari.
& Gallo Regi commendat quaſi nepo-
tes. 166. Cæſari permittit caſſidare
Piacentiam. Gallo Regi ora proprio
grateſ agit. n. 1. Alcanio Columnæ op-
pida reſtituit. & Abbati Farſenſi Vrfino.
n. Miniſtros deſignat vrbeariles. Pacem
procurat inter Reges. id. Concilii
reſtituit Tridentinum. Pacem negat
Cæſari. Suedet Gallo Concilium ce-
lebrare. 167. Prohibet Parnſioſ evocare
Gallos in Italiam. Offere eis ſtipendia
mēſtrua. Diſſidia eum Gallo.
Cæſarem facit evocorem. Concilium
aperit. Legationem adornat ad
Gallum. ut ad pacem ſtetur. id. Gal-
lus accedat torbare pacem Italie. id.
Excommunicat Ferdinandum Imper.
ob eundem Georgij Cardinalis. Abſol-
vit. 172. Epicoſcopum Alſbertienſem.
& Magdeburgienſem filium Brande-
burgie. cauſione ſolæ recepit. id. Simonis
Sulac. Patenſiarchæ conſolationem
ſuſcepit. 174. nummiſmata hujus legati-
onis. 176. Pacem init eum Germaniſ
ipſam procurat inter Reges. 177. Se-
nenſium querela in Papam. ob amoris
ſuorum neglectiſe libertatem Seotenſium.
id. p. 184. Conſpirat cum Coſmo
Medico in Sarmen. n. 7. Inſubrum
celebrat. Nummiſmata n. 8. Italia ſu-
ila

- Ac. Sequenter ad eligendum locum Concilii. 429. t'remibus suis Gregorium subditi infelici 434. Excommunicatur ab Alex. V. 443. Gregorii partes sequitur s. vinctus Ludovicum Andegavensem. 450. Censuram vincitur, procurandam omnia refinit. 457. eius infamia ad ignominiam Romae confuta. Excommunicatur. In eum Orbis concitatur a lo. XXI. ab Romae occupat: Papam fugat. 453. t'cent mueribus Martium V. In gratiam Procellarii Poloni 470. n. a mortuor sine liberis legitimis. 473. Ladislaus iunior Rex Ungarorum capite plectitur filium Hunniadi. 473. Mathiam eius fratrem tradit carceri. ab eo neno tollitur. 474. Ladislaus filius Regis Sigismundi Poloniae Regis Turcas vincit. 513. S. Ladislaus Rex Ungariae quare reliquias Martyrum. 553. n. 11. S. Ladislaus Rex Ungarorum ad t'cent excelsatur. 88. Larius princeps Leonis XI. fit Carmelita co die, quo paterna Papa. p. 497. innotuit ei nomen Alexandri. 113. Lata familia. 113. Latus Ep. Verulanus. 475. Laici in Concilio non iudicant. 212. n. 4. & tom. 2. p. 14. n. 7. Lambada Ep. Hierosolym. baptizat legationem Thebensem. 17. n. 6. S. Lambertus maudibula dono data Hadriano VI. 9. Lambertus Comes Spoletinus exigit in obsequio patrios Romanos. 39. n. 3. Romam Spoletum. 5. excommunicatur. 60. 5. coronatur Imperator a Formoso. 77. n. 2. & lo. IX. 83. Lambertus Ep. Tervanen. haereticus a militibus excoitatur. 306. n. 22. Lambertus Ep. Traiecten. privatur Episcopatu. 333. n. 3. Lancea, spongia, arundo Christi donata Innoc. VIII. 698. Lancellota familia. 617. Lancellota familia. 633. Landa familia. 773. & to. 4. p. 14. Landenulphus Ep. Capuani. 77. Lando Papa: ejus effigies, s'ymbolum, in quo alter Herodes dat Joanni Episcopatum Ravennae, urgente Theodorico, natalia, a Deo punitur. 94. Landolphus Barensis Cardinal. S. Nicolai in carcere. 470. Schisma promove in Germania. 428. Landolphus Benevent. Arch. deponitur. 456. n. 14. Landolphus Columna repetit bona paterna. 513. Landolphus Ep. Asienis. 554. Landolphus de Gracis Comestabulus. 113. Landranco Cantuariensis affurgit Papa 344. n. 16. vocatur ad limina sub perula excommunicationis. 396. n. 21. Landpadarum ulus in Ecclesia. 232. n. 2. Lampertus V. vito Capuani Episcopus. 49. Landemio foror Pij II. mater Pij III. p. 733. Lapidum genera sacrificati, thesauri. 113. Lapidum 82. n. 16. boosibus relictis negantur, ni prius agant poenitentiam. 86. Sacerdotes lapsum quomodo restituuntur. 86. Concilium Africanum in suis lapidum. 88. Romanum. Ep. n. 11. Canicum. 90. scilicet innotit non restitue. 113. quando in articulo mortis restituerunt. 133. Indulgendi eis ad communicandum. 113. cum honore restituere result Agapeta. 247. Lapi restituti in Concilio Constantino. II. 54. n. 3. numerus magnus. 113. Laichia familia. 308. Laslo Dux Moldaviae Christianus. p. 347. Laterana Domus quae effec. 147. n. 3. Lateranorum familia. 113. Laterana Basilica. 113. Latini nubent Graecis ritu Latino. 487. Latinus Card. nepos Nicolai III. 83. primum lapidem ponit in Ecclesia S. Marij Novellj. 87. male habitus a Viterbiensib. 93. tentat concordare Caridiales. 134. Latinus Card. promovet in Papam Cypellinum V. 135. amicus Moroni ecclesiasticos submisit. 136. Latinus Card. Virgilius morti subditus Sixtum IV. 666. Latio Ep. Senensis. 15. n. 1. Letria an Christi imagini debeat, & Cruci. 359. n. 9. Latzeconis Princeps Moldaviae. 326. Lavia Sion: hymnus quando compositus. 34. Laura Caterina nepes Clem. X. 660. Laura Marfilla mater Alex. VII. 597. Laureus Marius loco interceptus Reges Gallie. 541. Larentia familia. 117. Laurentius Andreaz docet Svecos impietatem Lutheri. 51. Laurentius Ariostus sedulosos Bononientes luvet in Papam. 755. tradit Brevitatis. 760. Laurentius Antipapa contra Simachum. 233. Regi Theodorico remittitur ladicandus. 234. Episcopus Nucrinus subscribit decreto eligendi Papam. 113. declinat in schisma. 4. Laurentius Blanchetius Auditor Rotte. 336. Laurentius Bonifilius Legatus ad Papam. 429. Laurentius Campegius Nurbimberg ingreditur absque veste Legati. p. 42. Obviant ei Priuceps. Oratui in comitibus. 43. ad illi dicit Ratiponensis. Edit reformatione pro Clero Germano. 43. Laurentius Cibo Cardin. nepos Innoc. VIII. extruit sepulchrum patris. 701. legitime natus declaratur. 703. Laurentius Columa infellex Eugenio IV. dominus. 701. Laurentius Cornelius praefectus classis Venetae. 637. S. Laurentius Dublinensis. 741. S. Laurentius Ep. Amalphi. magister Gregorii VII. 315. Magis infamulatur. Ejus exequia celebrant Sancti. p. 356. Laurentius Ep. Mediolan. Simachum absolvit. 234. ejus fideiutor S. Greg. M. 234. Apocritarius ad Imperatorem 269. Laurentius Guidicionis legatus ad Papam. 453. S. Laurentius Iustinianus. Ab osculo divinis facientie in innotate mendum spernit. Socium, qui a monasterio educere volebat, ad se trahit. 484. n. 13. in scio Senatu, Patriarcha dicitur Venetorum a Nicolao V. Mansuetudine subducit Patrios, grates agere Pontifici. 160. Laurentius Lauredanus suadet vocari Turcas in balum II. 715. Laurentius M. 102. n. 9. Laurentius Martellus catenas parat Episcopus. 90. Laurentius Medicus filiam dat uxorem Francisco Cidu, unde ei divitiis, & bonos inferebre. 670. invidiam exeat Roberto Saneveneri. 477. Buloctum tyrannum laqueis finit. 677. Ferdinandum adit Regem Sicilij hactenus suis reconciliat. 477. Pontifici reconciliatur. ejus vires submisit regulis, ut potentiam imminuat Sixt. IV. 675. conitatur in eum. 676. mora. 770. occupat Vrbium. 776. Laurentius Puccio Card. S. S. Quat. Coronam Indulgentijs abusus. 760. penit pedagogus acerbissimus a Leone X. p. 803. Laurentius Rodolphus frater Nicolai Card. signori datus. 90. Laurentius Roverellus disputat cum Pio II. 614. n. 14. Laurentius Suarez de Figuerra legatus ad Papam. 452. Laurentius Surinus laudatur a Pio V. p. 306. Laurentius Tiferinus conspirat in Medicos. 676. Laurentius Tiferensis. 670. Laurentius Valla scribit contrā donationem Constantini. 173. Laurentius Valla perituz lingae Graecae. 553. Lauretana familia. 510. & to. 3. p. 73. Lauretana domus veritas. 110. Laus fili, laudare veritas. 93. Lauretchij familia. 761. & p. 797. Lazarus nō pingeret Sanctorum imagines manu truncaturā Deiparae facit. 104. n. 9. Legalis quando cessaverit p. r. r. n. 11. eorum numerus. 22. affirmativa, negativa, quando mortua, & mortifica. 2. n. 11. multipliciter potest observari. 2. Legati Apollolici quomodo recipiendi. 54. n. 7. non tenentur literas monstrare Apollolici. 113. in Concilio subscribunt ante Imperatorem. 55. male habiti a Basilio. 55. n. 8. Legati requant dignitatem suscipere oblatum inficij Rege, a quo militum. 567. non debent promittere aliquid speciali mandato 598. Mandata Legatorum quo testimonio potere debent. 670. non mittendi Romam inficio Falpta. 2. p. 579. non recipiendi in domibus Episcoporum. 113. Legati Apollolici constantia. 122. Legatorum ministri quando caueri debent. 215. debent diligenter custodire mandata domorum. 226. S. Legia filia Ecclesiae Romanae, sigillum Ecclesiae Leonidinis. 340. n. 9. Legio Thebica martyrio donatur. p. 117. n. 6. Lebel Dux Ungarorum dicit se esse carnificem Christianorum. 99. num. 4. grande facinus ejus. 408. Lelius Peregrinus. 68. Lemaitre familia. 68. Lenuosia familia: 576. & p. 709. infignia. 113. S. Leodegarii martyrium. 333. n. 3. Leodidius Ecclesiae sigillum. 104. n. 9. Leodius Princeps Vallis. 70. Leonia M. Papa: effigies, elogium, hieroglyphicum. 507. & 114. n. 16. contra Euthychetum propagans duas in Christi naturas. 207. natalia. 209. n. 1. Papa, Agner dictus. 8. detegit Manicheos in Vrbem. a toto in Orbe persequitur, dam-

- fasciculo brevissimum præfuit Pontificatum. 497. Morte ingruente negat creati nepotem Cardinalem. Confiscatum suum à se teligit. Id importunè rogatum, subditum *Perre & morte Dei Carissimi*. Mors p. Protopotem in filià forente creati Cardinem, qui eo die quo creatus Papa Leo, illi factus Carmelita. Coronatur. 497. Veneno perit. Fonus. Epitaphium. Scripta. Qui de eo scriptum 499. Delineatio sepulchri. 486. Numismata. Pafquimus Iudit in morte Leonis. 491.
- Leo Abbas S. Bonifacii in Vrbe legatus in XV. vineit Gerbertum in syon. do, Papam Silvestrum futurum. 176
- Leo Abbas S. Vincenzii de vulture. p. 112. num. 3.
- Leo Allatius Romam deferit. Palatini bibliothecam. 333. charas Alex. VII. p. 609.
- Leo Archidiaconus ep. Ravennæ. p. 383. num. 4.
- Leo Americus usurpat Imperium. 474. deicit imagines. 4. cades. ab. n. 6.
- Leo Diac. Cardin. iuste damnat Papam Formosum. ab. n. 2.
- Leo Ep. Cazanensis. 278. n. 18
- Leo filius Basilii Imperatoris carceri datur à patre, liberatur, Photium eicit. Scribit pro communionem ad Stephanum VI. Patriarcham dicit Stephanum fratrem suum. Exales Catholicos revocat. 73. n. 6
- Leo Frangipanes procurat electionem Honorij II. 494
- Leo Imper. Constantinopol. primatum decernit Ep. Constantinopol. 219. n. 1
- Leo I. sacrum Imperium usurpat. Byzantium defendit à tribus milibus navium Saracenorum. 433. n. 7. turcia Delparæ. ab. natalia 334. n. 9. Iudæi ei vaticinant Imperium. Excitatur Imagines deicere, decretum contra Imagines, comulus Populi. Sa excusati: bibliothecarios incendit cum libris. ab. & p. 430. a. n. singratus Pape mortu minatur. Legatos exil. o mulctat, & morte. asperditus insidiis as frangit. contripit Longobardos. o. r. S. Maasum Episc. Constant. exilio pellit. In: Damalcenum perfide accusat. 336. n. 11. Legatos Gregorij III. male trahit. Claustrum immittit in Italiam usque pergit. Tributum Siculis imponit. Cephaleorum. 339. n. 2. Patrimonium usurpat S. Petri. Disponit filio suo filium Chasem Regis. Armen. 339. n. 2. novos legatos habet ab Italiam cum novo tributo, si Imaginibus pareat; sed mittit eos in exilium. n. 3. prodigiis ad teneat. nova imponit tributa. 339. n. 3. mors. 360. n. 7
- Leonis Nomenclatoris cades. 423. n. 9
- Leo Otthienis captivus ducitur ab Hōrico V. 467
- Leo P. P. Ep. Trever. legatus in: XV. ad Anglos. 127. n. 4
- Leo P. P. omni horā celebrabat. 43. n. 1
- Leo Porphyrogenitus coronam raptam S. Sophia sibi imponens perit. p. 389. num. 3.
- Leo Præbysos comitatur Stephanum Papat. 372. n. 3
- Leo Regionarius comitatur Stephanum Papat. 372. n. 3
- Leo Rex Armenie promittit à Babylonicis. 139. anno juratur à Jo. XXIII. ab Siquismo, Antiochiam equitib. Rhodij concedit. 238
- Leo Sforza accurrat in auxilium Eug. IV. 300
- Leo Sylva Caodice consecrat Hadrianum II. 493. n. 3
- Leona familia. 639
- Leonardus Aretinus honoribus auctus ab Innocentio VII. 493. secretarius in: XXI. 422. placet Martium V. Inceosent in Florentiam. 474. à lectione Eugenij IV. 339
- Leonardus de Cardine capite damnatus. 233
- Leonardus Donatus legatus ad Papam. 412. 447. 412. 433. & 490. Principi. 303
- Leonardus à Giffono spernit Cardinatum oblatum ab Vebano VI. 363. molens esse Cardinatus Antipapæ. 366. epus insignia igni datur. 369
- Leonardus Koppin laudatus à Luthero, rogata ova. Moosales abducit. p. 18. & p. 49.
- Leonardus Moenices orator ad Papam. 773
- Leonardus Ruvencus pater Sixti VII. p. 663.
- Leonardus Ruvencus nepos Sixti IV. ex fratre ducit notham Regis Ferdinandi, præfatus Vrba. 675
- Leonardus Strampesina confutat libellum famosum editum in Galliam, & Venetis. 550
- Leonardus Toccus Episc. desposus Romam venit. 682
- Leo de Leonibus familia. 25
- Leonilla familia. 205
- Leonora filia Regis Ferdin. uxore Hierculi Ebanis Romæ excepit. 688
- Leontius Ep. Burdegalenus privat Episcopatum Emeram introitum manu Regis, non à Clero alectum. 265. n. 7
- Leontius Ep. Tripolitani vocatus ab Eulibia suffraganeus quid responderit. p. 157
- Leopoldus Austriae dat carceri Riccardum Regem Angliæ ex Syria redeunt. 692. causa simulatis. ab. Henrico Imperatori traditur custodiendus 693. excommunicatur. p. 696. equo delapsus moriens mandat pecuniam pro redemptione Anglorum restitui. ab.
- Leopoldus Austriae dicitur Imperatore quia excommunicatus. 724. legatus Frider. II. 730
- Leopoldus Austriae frater Frider. Pulchri. 218
- Leopoldus Dux Austriae inferioris in bello cæcis sequens Antipapam: p. 386. num. 7.
- Leopoldi Austriae Imper. victoriam in Turcas. 73. n. 30
- Leopoldus frater Ferdinandi II. Imper. Romæ excipit hospitem pro lubilo. 743. Imper. cæcis auxilia offert Alex. VII. in Gallias. 693. auxilia Venetis confert in Turcas. 636
- Leporotus Firmianus proditoris cæcis. 727
- Levi Dete mater Clem. VIII. 410
- Lesdiguerius Dux Hugonotum promittit fidem Catholicam cum Ludovico erit Papa, quo alecto implet. p. 339. n. 3.
- Levi familia. 78
- Levanta familia. 372
- Levanteque familia. 67
- Leus inquisitor in Monasteria Angliæ delegatus à Rege. 118. sacras virgines succinit ad incendium. ab.
- Lex debet esse armata. 30
- Lex cti bona à privatis non indicitor. p. 21
- Libentius Ep. Hamborg. 178. & p. 205
- Libertij P. affligit, symbola, plogid. 166. monera illi oblata, nec aspicere sustinet. ab. natali. 4. invitus aliguit. P. p. 167. Athanasium defendit contra Arianos. ab. Legatos mittit pro Athanasio, sed proditores. 168. n. 1. novos Legatos mittit qui male habitis à Imperatore, aus excitat ad martyrium, spernit dona Caritatis, rapit Mediolanum. In auxilium pellitur, eiectionem à Constantino respuit oblatam. ab. lapsus ex ambicione, cum audiret à Felice usurpatum Pontificatum. n. 6. Roman redit. Ecclesiam regit: nova confessione maculam diluit. ab. Fidel professio ad Athanasium. ab. in Concilio Ariminensi Arianos damnat. o. 7. Libertij editantia contra Arianos in synodo Ariminensi. 178. mittitur in exilium, negat communicare cum Legatis Ariatorum. Iudatur à S. Ambrosio. ab. Arianis deceptus. n. 8. Reus penitentiam simulantes Ecclesie restituit. ab. aequichinum Agnatis erigit in Basilicam. n. 9. velat Macellum manum Sanctos relictos. Sepultura; tempus festis. ab. alogia Sanctorum de eo.
- Libet homo flagellis non subicitur. 278. n. 17.
- Libertatib. quælibet p. 22. errores laudent. 584
- Libertas posterior purgat vim anteriorum. 339
- Libertati heretici. 119
- Librorum emendatio ad quem spectet. 557
- Lienanus Ep. Bremen. deponitur à Greg. VII. 364. & p. 369. n. 7
- Lienarus Ep. Hamburg. 346. n. 19
- Liga Sancta apud Gallos. 346
- Ligius homo. 487. n. 7
- Ligori familia. 296
- Limonia Apofolorum vifandæ. 28. & 29. ad ex venit Valentianum Imper. eum Eudonij, & Galli Placidij. 221
- Machedat Rex Scotic. 272. n. 22
- Limina tenentur accedere Episcopis. 393. n. 21
- Lincea familia. 60
- S. Limbalus predicator Evangelij. 340. n. 8.
- S. Lini M. Pape elogium, effigies, symbolum. r. j. tempus. Geoclis, patria. re. ut in ynnā studiis gradibus, p. 6. gaudiores doctis dicitur fuit, repletus Spiritu Scto. Pauli familiaris. coadiutor Petri Romæ: in Gallias missus Christum prædicat. Mola deturbat. Baptisterium erigit. Oratorium extruit. Memoria durat. In Petro substituit Formosum prohibet Ecclesiam ingredi sine velo. 8. eius scripta, quæ legitima. Pallium tribuit Episcopo 19. miraculo demones fugativum sanas Consulibus Saturnini ab eodem cæcis: quiescit. nacti Petrum 86. Ordinationes, scribit gesta martyrum. 16. gesta S. Petri in dedicatione. Tom. 2.
- Linguis omnibus recitatur psalterium. 36. & p. 63. n. 10. Milla solum lingua latina. 393. n. 24
- Lionissa stola Diaconali. 194. n. 2
- Lisum quid significet. 39. n. 3
- Lino Ep. Cremon. legatus Othonio pro electione Papæ. 149. n. 1
- Lipomana familia. 497. & to. 4. p. 116
- Litanie indicit à M. Gregorio contra pestem. 473. n. 4. cetera bellum. 278. n. 14

1. *Littera Formata*, *trallaria*, *circulares*, *breves*, 31 n. 40 n. 6
2. *Litteræ Apostolicæ*: quomodo recipiendæ, 34 n. 7
3. *Lites* finiendæ in eis provinciis ubi incipit, 29. eis finire interest, & pietate uti, 171 n. 4
4. *Litigantium fraudes* deceptas Eugenium III., 351
5. *Litaniæ* petunt sedem *Episcopalem*, p. 341
6. *Liturgia*. Vide *Adfca*. Ordinatæ à Gregorio Papa, 203 n. 11
7. *Livius* Odoacalchus nepos Innocentij XI. iussu vivere more privati, t. n. 8. costius cõtribuit bello sacro in Turcas, 51 n. 9 & p. 74
8. *Livones* ad fidem conversi, 717, n. 26
9. *Loca* quæ ingredi non licebat Christianis, 154 n. 11
10. *Lofreda* familia, 426
11. *Lollia* familia, 621
12. *Lombardus* Cardin. legatus Alex. III. ad Gallos, 644
13. *Lomellina* familia, 745
14. *Lomavilla* familia, 639
15. *Longobardi* gens fædita 373 n. 4. Romanæ recepti 373 n. 15 n. 1
16. *Lopes* familia, 718
17. *Lotharingæ* insignia, 493
18. *Lotharingæ* Ducis Caroli V. vicarius in Turcas, 77
19. *Lotharius* Imperator permittente Eugenio II. Romanos corrigi, 3 n. 1 & leges promulgat, ut patet spoliis, p. 6. vexat Ecclesiam Romanam: arguitur à Patre, ut mandat congregari synodum Tigenfem ad reparandam disciplinam, 258 et monachus, 38
20. *Lotharius* Rex Francorum amore V. valdræ corruptus Theutbergam dimittit uxorem, 33 n. 6. foveat Engelstremem foemina ingominiosam, & alios facinorosos extronemiosos, & conuenit in synodo, & promittit iustitiam implere. Appellat ad Nicolaum Papam, 34 n. 6. Novam synodum imperat, ut corruptum synodum Metensem. Scribit Nicolaus Papæ, dimittit pelliculam Penitentiam offert, 35. Legatos mittit promittens, se Romæ adfutu- rum ad defendendam causam suam, ut foret boois spoliis, n. 7. facilligè hostium auxilio ad purgationem, eadit cum au- dicit, 51 n. 3
21. *Lotharius* Saxo Imper. coronatur per legatos Henrici II. 497 n. 4. præfatur ab Anacleto Antipapæ, 513. Inuit Innocentium in Germaniam. Repetit Inuituratur Episcoporum. Sacerdos S. Bernardo corripit, 513. Donationem im- petrat terræ Comitis Mathildæ, & Romam ingreditur cum Innocentio Papæ, coronatur in Laterano. Iuramentum solvit. Alterum descendit in Ita- liam, Apuliam Campaniam expugnat. Iudex fedit Cassini, ut causam Abbatis cognoscit indignam Papæ. Papam placat recedens à iudicio. Una cum Papa inuellit Ranulphum Ducem Angliæ, 522. Moritur in eadè rursellæ, p. 345
22. *Lotina* familia, 417 & 418
23. *Lotvella* familia, 314
24. *Loyola* familia, 797
25. *Lucas* Anconitanus ducit in Turcas, p. 131
26. *Lucas* Escayglia medicus, 73
27. *Lucas* Florentinus ex Humiliat, Cardialis, 428. legatus per Exarum in schismaticos, 38
28. *Lucas* Fornarius Orator ad Papæ, 336
29. *Lucas* de Gentilibus, Cardin. S. Sixti, p. 353
30. *Lucas* Hoffhenius eufos bibliothecæ Vascanæ, 607
31. *Lucas* Narnienfis leg. Papæ inedia confectus, 414
32. *Lucas* Sciara Iatro, 414
33. *Lucas* Tortigianus obuiat Sveclæ Regi- næ, 607
34. *Lucenæ* auxilia conseruati in Tur- cas, 636. libertatem emunt, to 3 p. 86
35. *Lucenæ* Canonici rebelles Ecclesiæ Romanæ, 368. benemeriti de Gregor. XIV., 428
36. *Lucerna* familia, 660
37. *Luchinus* V.C., 460
38. *Luchina* Manliana mater Sixti IV., p. 663
39. *Lucius* legatus ad Vandalos, 147 n. 5
40. *Lucifer* Calaritanus Liberi Papæ le- gatus male habitus à Constant. Imper. to Concilio Mediolanensi, 168. 127 n. 16
41. *Lucilla* Afræ schisma foveat 142. n. 4. corrigitur, ne libere oia defunctis, quæ Ecclesiam martyrem nã declarauerat. Lucilla baptizata, & luci resiliens à Stephano Papa, 98 n. 8
42. *Lucina* sepelit Cornelium Papam, 91
43. *Lucina* recipit in domum Marcellum Papæ, 134 n. 6. sepelit eundem, 38
44. *Lucij* P.M. elogium, effigies, symboli, 91. natalia, 93 n. 1. dies martyrij, n. 4. & exiliij, n. 4. eum conuolantur. Sane- tit, ut decretum ejus, nã clerici eum fo- minis habent, nã 5. de Diacenis co- mitantibus Episcopum, n. 7. Ecclesiam commendat Stephano Archidiacono, n. 9. elogij ei concinit S. Cypranus, 38
45. *Lucij* III. Papæ antea *Gerardus* Cam- erarij effigies, elogium, symbolum in quo sub imagine Christi triduo super- vivit, ut perculsures expectet ad peni- tentiam, 339. natalia, officia, dignitates, 341. n. 1. Canonici Regular. S. Tri- diani Lucenfi, cui contulit privilegij, ut Cardinalis S. Crucis de ea Congreg. adumeretur, 342. n. 1. Sex lega- tus. Magdeburg. Ep. erat S. Norbertum. Legatus Benevent. civitatem propugnat contra Crescendum. Lo- tharianus Imper. ducit in Italiam. Beneventanos excitat in Siciliam. Ri- naldum deposit Ab. Cassinæ. n. 1. ju- dex arbitri in causa Innocentij II. Papæ, & Anaclei Antipapæ 343 n. n. 2. Magnus exillimatiois apud Pontifi- ces, n. 2. Rona Ecclesiæ ab Innocentio moriente accepit, n. 3. Colloquium cum Rogerio Rege Sicilia. Ejus filium de fene futeperat. num 6. scribit Petro Cluniacensi, ut decedens Monachos Clu- niaenses locat in Monasterio S. Salu- tis, 343. Obfedit Germanos in Capito- lium, repellitur eum ingominamij, orat Conradum Regem Germaniæ, ut illa lapidis obte non multos post dies, 345. Dona Ecclesijs collata, & Ordinati- ones, sepultura, symbolum, scripta. Ac- cepit Portugalliam rethegalem, 348
46. *Lucij* III. Papæ antea *Humaldus* Bo- nagnante effigies, elogium, symbolum, in quo Vrhem Roman auro polluitur Britannoq. Marthan corrigi, p. 677. Natalia sequetur pacis inter Eng. III. & Frii Imper. Ep. Otton. Legatus ad Rege Sicilia, 633 n. 1. natalie literatus
47. *Lucius* quadraginta Card. fuerat. n. 3. uno non corruptus Britanno, 4. Defector S. Theop. Cantuar. 537 n. 4. Legatus ad Enocharum constanti- terren, & majestatem Romanam, n. 3. Venetis fugientem Alex. III. inquirit in Psiam electos confectat Arch- ep. Langum, num. 6. abfolvit Regem Scotiæ sine præjudicio causæ, n. 3. Ma- gistrat. ab erroribus purgat, n. 10. Ro- mæ fecit ob Romano rum tumultum, n. 11. Lucæ, Basilicam consecrat. Imper- atrix Fredericaq. Hetrufculantur moneta Loren. Bononiæ consecrat Basilicam S. Petri. Matine Basilicam consecrat S. Geminiani. Benedicte Mutinen- tis, & eorum posteror, &. Veto- næ Christianis excitat in Sarracones, 638. Christianum Arch. Mogunt. o- vocat in Romanos. Morientem iuvat Sacramenti. Iohidit Romanorum in em- Aurum domo accepit ab Anglo. Romanis reconciliatur. Verone Con- cilium indit ad sedanda diffida Itali- æ, n. 12. adest eum Imperatoris hoc repetit bona Ecclesiæ, nec imperat. Negat coronare eum ejus. Inflante Rege Angliæ, rogat Enocharum re- tituere Henricum Lesoeum Saxonie Ducem, 659. Item audit ioter Rodu- phum, & Volmarum electos Trever- nenses, ut Oppressis ruinâ Orientalium Reges excitat ad lacram expeditionem. Mors, sepultura Verone, 660. Signum Lucij III. Cæreo Cardinalium. Scri- ta, & S. Florianus monitus, ut ejus re- liquias donaret Poloniæ, 38
48. *Lucius* Rex Britannie ad Christum convertitur, 38 n. 2
49. *Lucretia* notha Roderici Borgie, qui fuit Alex. VI. 710. donatur Ducatu Spoletano, 722. orator ipso Cæsar- ne familie, 723. Papæ abente Curiam regit, & iteras apert. 723. n. 10. Alphonso Duci Ferrariæ, 38
50. *Lucretia* Gerarda deha filia sororis Leonis XI., 491
51. *Lucretia* Rom: polluta fupfam occide- rit, 137
52. *Lucretia* Thomæ Columna resti- tuit simulacrum Bonif. IX., 381
53. *Lucretius* Ep., 278 n. 18
54. *Ludovica* Sabauda mater Franciel Regis Galliarum, 776
55. *Ludovicus*, vel *Ludolus* filius Caroli Patris, dictus *Lancidus*, coronatur Rex Angliæ 376 excommunicatus ab Urbano VI. restituitur folio à Bonif. 345. Vide *Ladilum*.
56. *Ludovicus* XII. Rex Gallie damnat Pragmaticam in Cone. Lateran. 511. p. 603. Regnum repetit Siciliam Andea- gaveni à Pio II. 604. Flura improper- tat Papæ, ut filiam desponder Andea- veni, 603. Papam increpat, 604. Eius decreta de Regali beneficiis, & privilegij beneficiis, 603. decreta libi debet iudicia beneficiis super possessionibus spoliari mandat lo. Cæ- sarij regem legatum Papæ ad Anglos pro- ficientem. Alannum Cardinalem fructibus spoliis beneficiis, Affric libi competere iudicium Feodi, nã ad Papam in ioto non tenetur, leg- atos mittit ad Concilium Mantuanum in Turcas: 609. comparat Gallorum in eum: 611. Inditio habet Hollarum Cardinalem, 668. Ladilum filium Alphonse II. fugitum nec videre infoluit, 633. Comitatus Dniem, Va-

- sententiam restituit Ecclesie. 674
- 4 Ludovicus XII. filius Henrici IV. & Mariz Medicus. 461. vincit hereticos 229. In eos excitatus a Greg. XV. 330. sedes in cum. Vocatus in Hispanos pro Valle Tello. 331
- Ludov. XIII. Rex Gallie controversia edocuit in Hispano de Valle Tello, inquit, Papi, & Penetis. 349. bellum in ed. damat. 350. bellum in Hispanos. 351. proponit in Cardinale Iulium Mazarinum. nec auditur. p. 357. iosterpes pacis ad Italos. 363
- Ludovicus XIV. auxilia Venetis mittit in Turcas 611. non permittit Nuntium Apostolicum carabinis aperit ut elucetificetur ab injuriis illam Cruxio Oratori suo, Romae, 617. Legatum Apostolicum alia fecedere jubet. 618. Avenionem occupat. 619. Reconciliatur duris conditionibus impotens. 620. arguit Clemente IX. bohis reanestitur. 631. auxilia Venetis confert in Turcas. 636. bona Hospitalium adiecit Ordini S. Lazari. p. 662. num. 11.
- 3 Ludovicus XIV. Rex Gallie deponit Hugonotes ex Gallia. 172. 27. ejus contentio de Regalia. 31. 33. in causa monialium de Charone. 67. prohibet executioni dari Breve Apostolicum. 80. obediendum proficitur erga sedem Romanam. 86
- 3 Ludovicus Abbas S. Inflatione legatus Eugenio IV. Basilicam. 313
- 4 Ludovicus Aleobertus Ep. Lascurensis Romam citatur. 281
- 3 Ludovici Aragonesis Cardinalis Iuxas. 800
- Ludovicus Arelatensis Cardinalis S. Cecilie promotor schismatis Basilicis, percontanti celebris, miraculis clarus post mortem. 350
- Ludovicus Aurelianensis Rex Gallie Mediolanum occupat. p. 722. pulsus a Ludovico Mauro, irrumpit iterum, & Aduanum captivum ducit. 721. Aduanum viduum desolati Regis. 721. Galliam Borgiam dicit Ducem Valentium 722. sedes in cum Ferdinando Hispanice Rege pro divisione regni Neapoli. In Italiam irrumpit. Columenium, & Sabellorum aces occupat tradit Pape. Rex dicitur Hierosolymitanus, & Neapolitanus a Papi. 725. In possitate habet Fredericum II. Regem Neapoli & dicit Ducem Aurelianensem. Regno diviso cum Hispanis, ab ipso toto pellitur. 726. Prohibet bellum agere in Vrlinis Borgianis. 727. Venetos vincit. Briziam, Pichariam, Cremosam occupat. 728. Obstat, ut Veneti reconciliantur Pape. 735. tutelam assumit Alphonsi Ducis Ferrarie. Conciliabulum congregat in Papat. 736. Moeetam occupat in Papat. 737. Bononiam eadit. 740 querunt Hispano de promotio Conciliabulo pedit subulum esse. 761. Gastonem Forensem pedit castrius vltoribus Italia pulsus excommunicatus. 762. Pacem respuit indeorum cum Maximiliano. Fodum cum Gallis in sum 763. ornat in Medicem infigit Sacro dicit 769. abjurat Pisanum Conciliabulum, & Pragmaticam. 771. abicit ex nimio coitu. 774
- 3 Ludovicus Balbus Imperator dicitur in VIII. 590. 5. & Confiliarius India Apostolica. 80. coronatur. 80. 5. negat

Font. Ann. Tem. P.

- confirmacionem Abbatis in violen-
tia non coronate conjungit. 80. 5
- Ludovicus Bavariae foverit Philippum Imperat. contra Innoc. III. 722. Othoneum deservit. 724
- 3 Lud. Bav. occidit conjugem innocentem Monasterium peniensis edificat. 26. nu. 11. Eligitur Imperator ubi debuit, non a quo debuit. Rex dicitur in lo. XXII. Papi abiq. praejudicio competitoris. 216. Vicarios prapone Vrbibus Italiae. Vincit, captivum ducit Fredericum Austriae. 217. semiam heredem Ducatus Carinthiae viro abtrahit, ut det uxorem filio suo. Legatos mittit ad Papam. Appellat ad eundem Papam melius informandum. 218. lo tutelam accipit Othoneum, Ludovicum, Marfilium Dantem. 218. ab Italia invitatus in Italiam spectro anathemate vocat cum phalange sebitatorum. 218. Papam accusat ut hereticum dicit Jacobi de Cetero. Vicecomes dat carceri. Mediolano elives viginti quatuor refert. Episcopos restituit schismaticos. Pilas in deditionem accipit, lo. 218. Romae coronatur. Castrum cret Comitatus Lateranensem. Insignia donat Columenensium. Epulum praeber in ara Caeli. Romanis imponit tributum. lo. Papam deponit uti hereticum. 220. Petrum Corbarium intrudit Antipapam. 221. titulo Angeli honoratur. 222. Coronat Antipapam. 223. Vendit Cardialatum lo. V. Comit. Pileum purpureum imponit aotipapae. Coronatur ab antipapa. 223. Romae pellicur. Pilis feneatibus promulgat in Papat. Spoliatur dignitatibus uti hereticus, & persecutor Ecclesiam a Papi. p. 223. Azoni V. Comit vendit Principatum Mediolanensem. Delictus a Mediolanensibus redit in Germaniam. 224. Tentat placare Papam. 225. Legatos mittit. 226. Meditatur imperium nepoti renunciare. 226. Legatos mittit ad Bened. XI. cum obsequio, & penitentia, sed frustra. 226. conspirat cum Anglis in Galliam. 228. novam legationem mittit ad Papam, nec auditus crumpit coronatus, publicam edit Fidei confessionem. Populum sibi ediliat. 229. Excommunicat iterum. Apologium vulgat contra excommunicationem. Appellat ad Concilium Generale. In tutelam suscipitur ab Elefioribus. Pax cum Gallo. 230. divorcium adprobat Absolutis: cum lo. Bohemo, dispensat in gradibus consanguinitatis. 230. iterum excommunicatur a Clem. VI. 233. duras condiciones ei proponit pro reconciliatione cum Papi. 233. ejus errores. Filio suo dat uxorem Comitissam Tyrolensem, vivente primo marito. 233. Mora penitentie. Ceteris laudes Deo canit, ab istis vestimentis palliis. Severatur prohibetur ab Angulianis. Eius sequentes reconciliati praevo iuramento; quod Papi sit confirmare Casarem, a quo Papa igitur deponit. 233
- 3 Ludovicus Bertrandus. 233. canonizatur. 237. & 662. n. 13
- Ludovicus Borbonius Condus Princeps Hugonotus. 246
- 3 Ludovicus Borbois designatur Dux facta expeditionis. 239
- Ludovicus Brancianus Arch. Taren. Cardin. 428
- Ludovicus Brandeburgicus tumulum

- rogat ab Angulianis pro Ludovico Bavariae patre, nec imperat. 237
- Ludovicus Cardin. S. Laurentij Patriarcha Aquilensis praefectus classis in Turcas. 378. nepotes Papi dat carceri. 373
- Ludovicus Cardin. S. Mariz Novae. p. 385.
- 4 Ludovicus Castelvetus apostata. 273
- 3 Ludovicus C. Flandrie emit Machilium. 239
- Ludovicus Comes Palatinus Io. XXI. suscipit custodiendum. p. 464. restituit pretio accepto triginta mille aureorum. 24
- 3 Ludovicus Comes propagatur felis Romanus. 423. n. 13
- 4 Ludovicus Condus frater Regis Navarrae ab Hugonotus duxit electus. 237. carceri datur. 261. p. 281. Rex coronatur ab Hugonotis sub titulo, Primo Regis Christiani. 307. n. 14. in bello caesus. 24
- Ludovicus a Cordaba legatus Ciliaris. 22. arrogantia in petitione iustitiae ad electionem Pape. 39
- 3 Ludovicus Continus. 334
- 2 Ludovicus Gratius Rex Francorum mittit in occursum Gelasio II. p. 477. adest Concilio Rhemeni. 48. 2. 5. legatus mittit ad Callistum II. 482. persequitur Episcopos Parisiensem, & Senonensem. 499. n. 7
- 3 Ludovicus Dominicus gesta scribit Poeticum. 800
- Ludovicus Dux Andegavensis schisma foret in Vrbano VI. 161. delecto in suppetis Regine Ioanne ab ea adoptatus. 369. Irrumpit in Regnum Neapoli 370. Irrumpit in Italiam cum sexaginta milibus, sed omnes percutit. 371
- Ludovicus Ep. Vicensis deponitur. p. 334.
- 4 Ludovicus Fauros hereticus. 236
- 3 Ludovicus filius Caroli Martelli Rex Ungarorum vexillum expofito, in quo Andreas ejus frater laqueo pendebat, movet in Ioannem Regnum. 239. eam acculit ad adulterium, & Regicidium. 240. Epidemia gravante redit in Ungariam. 241. Appellat ab excommunicatione Pape ad Deum. 239. Inducias pacificum cum Ioanna. Eadem indocia declarate remittit pecuniam debitam, & arcus restituit 242. Vrbano VI. defendit in schismate. 364. movet in Regnum Ioannem. 368
- Ludovicus filius Frederici Regis Transilvaniae petens nuptias cum nepote Clement. VI. Pape non auditur. 248
- Ludovicus filius Io. Hunyadi capite plebitor. 374
- Ludovicus filius Ludovici Andegavensis coronatur in Regem Sicilie ab Antipapa. 384. aequum fundit manibus Antipapa. 384. Neapoli excipitur, sed maxime omine vexilli fulmine destruitur. p. 385. n. 6. excutitur ab Alex. VI. in Ladislaum 443. promoveit in Papat, Balibassarem Cosmam. 443. movet in Ladislaum, vincitur, vincit. 443. Desperatus redit in Galliam. 451
- 4 Ludovicus Forosimproensis auctor Cappucinorum; postea defecit. 77. n. 11
- Ludovicus Galliaribus Patavium levisu detrahit in Venetos. 204
- Ludovicus Gonzaga Nivernus legatus. D d

- sus ad Papam, eorum Cardinalibus ag-
git causam Henrici IV. 438 p. 462. le-
gatus ad Paulum V. 300
- 4 Ludovicus Gualfridus Card. suetus ligae
Sachae 346. cades. 390
- 5 Ludovicus junior Rex Francorum re-
pudiat Archiep. Burgesensem conse-
cratum de inficio. Eius regnum inter-
dictum notatur. 389. ei parit Celestius
nos II. 338
- 6 Ludovicus Langravicus fustor Aoti-
papae. 626
- 7 Ludovico Lotharij filio Romam ve-
nienti mittit in occursum Sergius II.
13. n. 3. clauduntur ei portae S. Petri,
donec pacem juret. Coronatur a Ser-
gio II. th. Fidelitatem exigit a Roma-
nia non impetrat. 16 tentat redimere
jura Caesaris in ecclesiis Papae, intru-
dit perlegatos violenter Anastasium.
18. praudio excipit Nicolaum Papam,
huius equum ducit 32. n. 3. 1. Intra-
venientem appellatorem a Papa remittit
ad Papam, eiq. mandat fallum de-
ponere. 32. n. 4. a Germanis impetratur
concordiam ponere inter Carolingios
33. n. 3. tentat per literas, & perorantem
veniam impetrare Archiepiscopum Co-
loui. & Topyr. sed frustra 34. equo Le-
gati preteriti in electione Hadrisini II.
49. n. 2. laudet electionem factam sine
interceptu suorum Legatorum. 4. Ro-
mam veniens pro liberatione Guntha-
rij, & Rurigardi schismaticorum, non
impetrans, Nicolaum Papam, & Cle-
rum in fratri concidit. 36. n. 1. Secunda
Ducem Sarrazenorum victum servat.
Proditoris vinctus Beneventi jurat
Andegisio fines Beneventi omnium
accepturas. Accusat Adalgium apud
Papam loc. 37. n. 1. Regiam immittit
contra Adalgium. Reconciliatur a Io.
Papa. Verone convenit Papam Mort.
- 8 Ludovicus Ludovici Auditor Rotae.
p. 323.
- 9 Ludovicus Ludovici Greg. XV. nepos
Cardinalis. 32. 3. vivente patre re-
git Pontificatum. 324. sepulchro donat
patrem. 333
- 10 Ludovicus Madrocius Card. protector
Seminarij Ungar. 347. p. 338
- 11 Ludovicus Malimborg leuita Ro-
man vocatus a suo Generali obedire
recusat. 63
- 12 Ludovicus Mattheus castra ducit in
Parnem. 358
- 13 Ludovicus Maurus Dux Mediolan.
meditatur Ducatum usurpare nepoti.
71. 3. nuptas nepoti Principatum. 71. 5.
cur quartus dicitur. 71. 6. Principatu pol-
litur, captivus ducitur. Turcas vocat.
p. 728.
- 14 Ludovicus Mediarotus Piccininum
strage fugat. 301
- 15 Ludovicus Melioratus dimittitur a
Papi, pessimo consilio Ladislai Regis.
41. 6. Gregorius propugnat in Alex. V.
p. 443.
- 16 Ludovicus Nogaradensis legatus ad
comitum Procellantium. 33
- 17 Ludovicus Patriarcha Aquileiensis an-
tipapam meditatur in Concilio
Basilie peste tollitur. 325
- 18 Ludovicus Pius de paterni hereditate
tripodem tantum sibi reservat, caetera
pauperibus. 418. n. 2. coronatur a Ste-
phano V. hunc iter profigitur, mune-
ra donat: cum Legatis requirit Romam
Invocatum fidelitatis suscipit a Ro-
manis. 18. confirmat electionem Papae
- esse liberam. 419. n. 3. Romam esse sub
Domino Papae. 18. exigit centur fieri
de electione Papae. 18. ejus legati studio-
se omni die electione Papae, ne electionem
obscurent. 18. Synodo Aquilei concu-
tisfirmat cetera capitula de vici
Montebell. Confirmat donationes fa-
ctas Ecclesiis a Carolo M. 42. n. 3. 1. spo-
liat Ep. coepos baltheo, gladio n. 3. leges
contra Canones nullas dicit n. 3. Inqui-
sitores mittit Romam contra Pascha-
sem, innocentem habet. 43. n. 9. Pari-
sij collationem habet permitte. Pro
cultu imaginum cum Graecis. 10.
p. 4. n. 3. ob optias Iudithae novae
coingis spoliatur imperio a filijs. n. 6.
6. restituitur plaudentibus clementis.
n. 7. Lotharium monet non vexare Ec-
clesiam. Legatos dirigit Gregorio IV.
18. non timet sydera, sed creatur sy-
derum 10. n. 7. mort.
- 3 Ludovicus Protonotarius Concilii
Basilicenses propagat, peste tollitur.
333
- 4 Ludovicus Rex Francorum occurrit
Eugenio III. Cruce figitur. Adfat
sacra facienti. Plura passus in Gre-
cis in expeditione sacra Rediens ca-
pitur a Graecis, a Sacerdotibus. 333
occidit Eugenio in Gallia pergenti.
334. n. 3. tutelam suscipit Alex. III. io-
vitatur ad colloquium ab Ansoharbo.
Iurat se ducturum Alexandrum. 61. R.
an colloquium declinat? 62. 1. 10. tute-
lam suscipit S. Thomas Cantuar. con-
tra Henricum Anglie Regem. 643.
Sualet permittere Regi, quae permisa
ab antecessoribus. Succentet in Can-
tuariensis, alimenta suberabit. Flexis
genibus indulgentiam ab eo poscit. p. 644.
Regi negat eum dimittere de re-
gio suo. 18. Vindictam poscit a Papa
de cede illata Cantuariensi. 647. Re-
petit Primitias captivos a Frider. II.
non impetrat. 736. Morbo confectus
lithali sacra suscipit expeditionem.
Victoria. 10. 3. p. 1. 2. capitur barbaro-
rum. Condansia in captivitate. Redi-
mitur. 10. eod. p. 13. Respoit collationem
beneficiorum sibi oblata ab A-
lex. IV. 16. n. 1. 2. movet in Africam. 54.
n. 3. peste tollitur. 13. Inter Sanctos re-
fertur a Bonifacio VIII. 18. p. 17. n. 8
- 4 Ludovicus Rex Ungariae secus ioc
cum Hadriano VI. in Galliam. 2. 2. auxi-
lia petit a Germanis. 43. caelus a Tur-
cis. 37. 6. 84
- 5 Ludovicus Scarampus. Vide Aloyfius.
- 6 Ludovicus Sequioris Decanus Ecce-
siae Parisien. 438
- 7 Ludovicus Septemvici filius Arnalphi
petit coronari Imper. a Io. IX. 83. n. 1
- 8 Ludovicus Sfortis deludit tyrannum
Buccollinum. 697
- 9 Ludovicus de Soleris Orator ad Pa-
pam. 273
- 10 Ludovici Succiani sales de statol Par-
quilli. 25
- 11 Ludovicus Tarentinus. Vide Aloyfius.
- 12 Ludovicus Turcorum frater Caroli
Regis Francorum fovet antipapam. 384
- 13 Ludovicus Virinus trucidat praefec-
tum Urbis. 339. ceteris Victoriam re-
sistam Pauli Iordan. 384. capite ple-
ctitur. 18.
- 14 Ludovici familia. 303. p. 382
- 15 Lupoldus Vormatien. elegitur Arch.
Moguna. deponitur. 723
- 16 Lupinus Abulensis legatus ad Papam.
p. 655.
- 17 Luitprandus Rex Longobardorum
confirmat donationem factam Eccle-
siae Romanae. 333. n. 3. Rurrit in Gre-
gorium Papam. 335. n. 10. placatus genu-
flexit Gregorium, orationibus offert. 18. spo-
liat Ducem Spoleum. 336. movet in Gre-
gorium III. quicquid mandante Caro-
lo Martello 36. n. 6. restituit Zachariae
Ecclesiae iura. 364. n. 1. alia donat.
18. ad prandium suscipit. Movet Io.
Gracum. Zacharias intercedente oc-
cupatus restituit. Mort. 18.
- 18 Lullus Ep. Mogunt. consecratur a S.
Bonifacio. 375. n. 6
- 19 Luot familia. 336
- 20 Luna haud largit, quim Sole cadent.
181
- 21 Lupa familia. 438
- 22 Luperialis prohibita. 218. n. 11
- 23 S. Lupus. 60. n. 3
- 24 Lupus Abbas Ferrariensis petit in-
trui a Bened. III. 250. 6
- 25 Lupus Numerosus extorquetur.
10. n. 10.
- 26 Lusitani plura occupat Io. novo Vrbe,
& publicat Evangelium. 300. veneno
tollunt Bemolinum Principem Ialo-
phorum. 18.
- 27 Lusitani in libertatem restituit, Romae
recepti. 614
- 28 Lusia familia. 336
- 29 Lutherici, vide Praefantes.
- 30 Lutherus, vide Martinus.
- 31 Luxuriosus Monaci recouant reform-
ari. 320
- 32 Lyricans vendit castrum Leonis. 600

M

- 1 Macarius Abbas Monothelita. p. 644.
325. n. 3. haereticum propugnat in
Concilio Constantiensi. 325. n. 5. exit
liberos corruptos, obstrictos damnatur.
326. spernit restitui Episcopatum. 331.
Macedonius Ep. Constantinopol. 228.
n. 9. 4. sicario petitus, negat damnare
Synodum Chalcedon. calumniae in eo
ab Anastasio Imper. deturbatur. 235. n.
2. eum eo licet Catholicus Ecclesia non
communicat, quia ille non expunxit
nomen Acaij. 235. n. 3
- 2 Machodrius Ep. Samantrensis abur-
sum ichilism. 16
- 3 Machetad Rex Scotiae visitat Limina
Apostolorum. 872
- 4 Machometes Boabdicus regno pul-
sus, plangens a femina exprobratur.
699. n. 10.
- 5 Macielionis K familia. 300
- 6 Madrusia familia. 245. p. 347
- 7 Mafica familia. 315
- 8 Magdala familia. 349
- 9 Magdalena osculatur pedes Christi.
p. 318.
- 10 Magdalena soror Io. Medicei, qui fuit
Leo X. nubit Francisco filio Iacocen-
tini VIII. 769. calumnia de usurpatis
elemosinis Indulgentiarum. 780
- 11 Magdalos de Sueci Abbatis. 68
- 12 Magdebur Ep. a solo Papa consecra-
tur. 128
- 13 Magistratus debent esse concordēs. 77
- 14 Magna familia. 312. & 10. 4. p. 336. & p.
382. & p. 643.
- 15 Magnifici cardes. 168
- 16 Magnus Capia praefectus Veronensi-
bus. 216
- 17 Mahometis origo. 690
- 18 Mahometes II. arcem extruit in bul-
phero Thawco materii praebente Gre-
co.

- [illegible]

Senatus obstat. *Quæstio componitur.*

P. 271.

4. M. Antonius Burghesius pater Pauli V. advocatus Confessorialis emit Auditorum Camaræ filio suo. Pauperi advocatus.

497

- M. Antonius Columna Pallanum occidit. 245 ductor classis Pontificie in Turcas. 313. negligit victoriam oblatam in Turcas. 337. Portam aperit Iuliaci. 337. preceptorum habet Philosophie Sixtum V. 174. Cardinalis. 376. iudex electionem Papæ etiam se excusio. 417. invenit corpus Greg. VII. tum. 2. p. 400.

- M. Antonius Cornelius Episcopus Patavicus. 500

- M. Antonij de Dominis Iesuite Ep. Segensius, Arch. Spalat. apostasia, penitentia, oora apostasia. 331

- M. Marcus Antonius Iulioianus Dux Venetorum, *Athenas* auctoritas. Vita eius in libello separato. 484. laudet Innocentium XI. to. p. 12

4. M. Antonius *Alphius* reparandis edificiis prefectus. 183. promotor Pii V. 499. protector Seminarii Ungarici. 247

- M. Antonius Muretus laudat in funere Levechi. 340. Greg. XIII. 364

- M. Antonius Odescalchus erigit hospitale S. Gallæ. 5

- M. Anton. orator ad Papam. 336

- M. Antonius Pallavicinus excommunicatur. 736

- M. Anton. Pifcus. 422

- M. Aurelius Imper. inedia se coniecit ob scelera filij. 60. n. 2

3. Marcus Barbus Cardinal. S. Marci legatus recellit Polonos Ungaris. 688 vicinus Papæ. 690. iudicat legitimum Laurentium Cibo Cardinale. 70

4. Marcus Bonellus ducit nepem Pij V. p. 303.

3. Marcus Canon. Regularis S. Isidori Legion. videt Alex. III. deferri in Paradisum. 650

3. Marcus Cornelius promotor Leonis X. 771. laus. 800

4. Marcus Corrarus natus Gregor. XII. prefectus Viterbi. 419

4. Marcus Eubelios impiè affert Synodum VIII. damnatam. 55

3. Marcus Ep. Ephesus in Concilio Florentino disposuit contra processionem Spiritus Sab utroque corruptum Codices antiquos. Miraculo redarguit de falso 522. Imaginem pingit S. Eugenij, ut aurum reportaret ab Eugenio IV. voto frustratus blasphemavit. Animam stercore vomit. 523

4. Marcus Iulioianus castrorum prefectus. 563

3. Marcus Lippomanus legatus ad Eug. IV. 495

- Marcus Pins Carpi. 645

4. M. Sciara Princeps latronum perditur ad Sueto V. 384. capite damnatur. p. 452. et des. 474

- Marcus Solitius Alempsius ex forene nepos Pij IV. Card. 254. legatus ad Gallos. 259. ad Concilium Tridentinum. 270

3. Marcus V. C. cum Ludovico Bavaio in Papam. 218

- Marcus de Viterbio Cardinalis. 322

4. Marcellus familia. 331

4. Marcella familia. 36

4. Margana familia. 214

3. Margareta Aurelianens. erigit monasterium. 68

4. Margareta Austriaca Ferrarie nubit Philippo III. Hispanie Regi. 467

- Margareta filia Max. Imp. Sacerdotis confert Hadriano VI.

4. Margareta filia Thomæ Mori literis excelsis occurrit patri in patibulo. p. 106. & 107.

- Margareta Gubernatrix Belgij contra Gheusios. 309

- Margareta matris Reginaldi Poli cedet. 213

4. Margareta Mantabiz divortium. p. 260.

4. Margareta notha Caroli V. nubit Octavio Farnesio. 233. & p. 87

3. Margareta Regina Apollæ. 369

4. Margareta Regina Navarre soror Francisci I. Gallie Regis Lutheranæ. p. 129.

- Margareta Regina Scotiæ. 668. n. 13

3. Margareta Tuxensis donat cornu serpentinum Papæ. 240

4. Margareta Vallisæ soror Gallie Regiæ nubit Henrico Navarreo non obstat impedimento coniugij. 318. solvit coniugium. 465

3. Margarito Amirato efodimatur oculi, testiculi. 697

3. Mari familia. 689

4. Maria familia. 549

3. Maria à Nestorio dicta Christocoon, non Theocoon. 202. negat ingredi celum Cyriaci, quod in ea faret liber Nestorii. Dei verò mater. 200. & p. 245. n. 2. Græcos defendit à Sarracenis. 323. n. 7.

3. Mariæ conceptio immaculata. Stella Mariæ. Huius festi origo festum cum octava. A Parisiensibus Doctoribus innotat 684. confirmatur à Colonienibus Moguntinis. Non disputatur. *ih.* Delphica imago in pilco undè. Indulgentia. 104. p. 309

3. Mariam Virginem implorantium indulgentiæ. 36

- Mariæ Virginis Ordo pro pupillis, & vicis. 16. Iohanna. 16.

- Mariæ Virginis visitatio celebranda. 377. Conceptio immaculata. 684. Speculum sine macula. 660

3. Maria Angelica de Grand Champ Abbatissa in intra 5 70

4. Maria Austriaca à Sigismundo Bathoreo divortit. 463

3. Maria Caraffa monasterium Sapientie fundat: fratrem Paulum IV. Papæ ad ecclesiæ exultat. 206

3. Maria filia Ferdinandi Regis nubit Antonio Piccolominio. 604

- Maria filia Friderici Regis Siliæ uxore Martini Arragooi, antipapam fovet. 386

3. Maria filia Hansci VIII. nubit Philippo II. 6. Successor regni 226. custodiatur ab Hæreticis. Absolutione petit, regni nomina à Papæ. Desponsatur Philippo II. 78. abbiatur Angliæ nomine. Mandat restitui bona Ecclesiæ. 120. legatus mittit ad Paulum IV. 214. mors. 215

3. Maria Francica de Querreno Abbatissa de Chironne. 71

3. Maria Gratiarum Regularis prefessæ. 640

3. Maria de Mari mater Innocent. VIII. p. 689.

4. Maria Medica nubit Henrico IV. Gallie Regi. 462

3. Maria de Mote Carmelo Ordo. 553.

- B. Maria Magdalena de Pazzi. 554.

- Maria Stuart Regina Scotiæ filia Iacobi V. dicit se Regiam Angliæ. 215

3. 1. pectus inuatur à Pio V. 296. nubit Francisco II. secundo nubit Henrico Stuardo 310. invidijs petita. *ih.* carceri datur. 312. fugit in Angliam. *ih.* Ad supplicium damnata trahit police. 394. Obicit solent martyres cum cruce, & Religio: instrumenta cremantur. *ih.*

3. Maria Princeps Sarracenorum reedificat templum Hierosolym. 206

4. Mariana de Camerino mater Sixti V. p. 371.

3. Mariani legatus Agapeti II. 115. n. 4

3. Mariani Scoci Codex corruptus. 23

3. Marina familia plures habuit Pontifices. 81. n. 4

3. Mariani calumniam in Sixtum Papam. 206. n. 18

3. Marianus Ep. Ravennæ. 278. n. 18

3. Mariani martyrium. 74. n. 2

3. Marinius Diac. S. R. E. petitur in Episcopum à Bulgaris negatur ab Hadriano. 322. n. 2. & p. 69. Legatus à for Villin Photium carceri datur. Fidem tuetur confisus. 61. n. 9. & p. 65. natalia. *ih.* n. 1. Legatus Nicolai ad Græcos nubit patris. Legatus Hadriani II. Synodo VIII. iura propugnat Romanæ expoliatur à piratis. *ih.* legatus. 20. n. 2. Carceri datur à Photio. *ih.* quartus legatus in Sarracenos. n. 3. electio in Papæ canonica. 66. n. 4. calumniam de Episcopatu illegitimum. Photium damnat, & pseudosynodum. Photij calumniam in eum: defenditur à Stephano Papæ. Arcarius fuit S. R. E. Formosum restituit inuicem damnatum à Io. VIII. *ih.* revelat mortem Adalberoni. Episcopo creat Augustinus 5. Odilem. 67. n. 6. 60. Sepultura. Epitholæ. Privilegia, scholæ indulget Anglorum Helfredo Regi Crucem mittit. Salvatoris. *ih.* Martyr. 65. & p. 67. n. 7

3. Marini II. Papæ effigies, symbolum, in quo Abraham figura peregrinos suscipit. 121. natalia. 122. n. 1. peras, cura pauperum, quorum in alimoniam impendit luos, & Ecclesiæ thesauros. *ih.* & n. 3. Pater parva dictus. *ih.* Argut Sirocom Ep. Capuanum de ignominia Canonum, mandata restituit Cassinensibus Ecclesiæ S. Angeli. *ih.* Dono prophetie illustris. n. 4. Ecclesiæ reparat. n. 3. Virginianum colit. 122. Pacem procurat, nec impetrat. n. 3.

3. Marinius Caracicius in Lutherum legatus. 792

3. Marinius I. Ep. Ferrarie. 318. n. 7

3. Marinius Georgius Orator ad Papam. p. 773.

4. Marinius Grimanus emit Cardinalatum. 91

3. Marinius Grimanus Ep. Connetensis confisus ad Papam in Venetos. Marinius Grimanus legatus ad Papam 422. 441. & 452.

3. Marinius à Iudice Cardin. 369

3. Marinius Vetus Cardinalis. 204

3. Marinius inripit reliquias S. Perri. 13

3. Marinius Chisius à fœre Alex. VII. prohibet Roman accedere 604. Generallia S. R. E. 609. Romæ ad tempus secede ad placidum Gallie Regem. 620

3. Marinius Mellinus coniugiumque Vrbæ VII. 428

3. Marinius Perusinus. 778

3. Marinius Sfortia Gallicæ abducit trimeri. 218. p. 406

4. Mar-

4. Marloti familia. 274
 4. Marini familia. 639
 4. Magnitarum errores. 636 n. 1. quod decessit. 639. abedentiam professus Leonis X. 804
 4. Marobiani vici & Gallis, & Hispanis eorum Rex Miramolinus. 757. ou. n. 2.
 4. Maronia Romani, ex Sergio plebopapā genit. Io. X. Papam: ex Vidone Marebulo Albericum tyrannum Romae. 90. n. 4. Sedem Petri distribuit in pretium libidine: n. n. 6. occidi mandat Petrum fratrem Io. X. Papae, & hunc in carcere suffocavit. n. 6. Promovet ad Papatum Iosneum XI. filium suum. 103. n. 1. n. 6. Contrā feminam incestuosam carminis Luitprandi. Copulatur incestuosus cum Hugone Italici Rege: custodias datur ab Alberico filio. 18.
 4. Marpurgensis disputatio. 63
 4. Marquardus de Randeche. 236
 4. Marra familia. 363
 4. Martella familia. 397
 4. Martilius Bononiensis Arch. Salsitiae iocent corpus Greg. VII. 400
 4. Martilius Fidius praedicat Papatum Leonis X. 271
 4. Martilius Landrianus legatus ad Gallos. 433
 4. Martilinus Patavinus propugnat Imperatorem Io. Papam. 218
 4. Martella familia. 10
 4. Martha iuripit reliquias S. Petri. 93
 4. Martha non gaudet Lazarum resurgere. 651
 4. Marcia Virina Pitillana nubit Marchioni Melemini. 230
 4. S. Martialis inter Apostolos. 222
 4. Marcina familia. 718
 4. Marcinenga familia. 371
 4. Martini Papae M. effigies, elogium, symbolum. 309. martyrium ob fidem Christi: natalia. 308. n. 1. electione constantia est opus: contra haereticos Imperatori. Excitat Gallos ad synodum, Romae damnat haereticos. Elias epistola circularis, quae legatur post Concilia universalia 308. n. 1. Scribit Afris, Gallis, Orientalibus, Amadno Ep. non permissis ut abdicare. Lapis indulget sed honores negat. Calumnia quod Novatiani esset. n. 1. infidias eludit. n. 1. Muner Constantium Imperatorem. Io. Ep. Philadelphiae, dicit Vicariam Apostolicam. Deponit Ep. Theofalonensem. n. 4. calumnia in eum invenit: ex Constante Imperat. 309. n. 1. gratiam violenter Byssaniam n. 3. gramus in itinere: convicia Io. eum. Epistola ab eo scripta. Diarium de ejus martyrio. n. 4. Suaeque, n. 4. falsi testes iurant: contentus coram testimonio licet contra n. 4. expoliatur. Catenis victus, trahitur per civitatem 310. Carceri traditur. Afulensis clam eum ei subministrat. 311. Interrogatur de Pyrrho. Trahitur in Chersonam. Socio conioletur. n. 4. Praedicatore mittit ad Gentis. n. 4. a Paulo Theofalonensi confessionem Fidei recipit, sed corruptum Martini apostolicum ab eo corruptum. n. 4. epistolam scribit in exilio, quaeritur de derelictum ab Italia. Subdila pollicetur. 312. n. 7. ei viventi successor datur. amundia consumitur. 313. Inter martyres requiritur. Carco lumina restituit. An Romam translati reliquiae: dies martyrii. Ordinationes. Scripta. 318.

Font. Rom. Tom. P.

3. Martini II. Papae ante Simonis de Brisa effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo alter David Salomoni idest successori mandat Io. Patavinus inquirere clericorum homicidas. 39. natalia. Zelator iuris Ecclesiastici, magnanimus. Amat Regulares. Officia, legationes. Martini sibi nomen indixit, quia fuit Theofaronius S. Martini Toronae. Praeludat S. Malchiel apud Pontificatus. 92. Eligitur in tumulu. 93. Vrbevetri coronatur: literis de ejus electione. Viro optimos Cardinales creat. 94. Elacionia. n. 1. Patrologum excommunicat. Vrinoe Annibaldenses reconciliat: Romanolam, Amilium, Flaminiam recuperat. Senator Vrbi creatur. Substitutit Carolum Regem Siciliae. In Gallias propensum. num. 3. Quellus audit Siculorum in Gallias. 95. Rebellio excommunicat excommunicat. 96. certamen prohibet inter Petrum Aragonum, & Carolum Reges. 97. detegit versutiam Hispanam. Petrum excommunicat, regno privat. 97. anathemate iurat Alphonsum Regem Castellae contra filium paricidam. 98. Excommunicat Patavinum. n. 6. Mandat Angliae Regi solvere Almericum Montfortium. n. 7. Arguit Regem Norvegiae. 99. n. 8. Obitus. Miracula. Sepulchrum indutus cilicio Franciscano. Calumnia in eum de libidine: quod epistola mandaverit imagines Vrinoorum. n. 4. Elogia. Signum. Pauperibus clam subvenit. Adificia. Scripta. Legatum ad S. Expeditionem. Executor eligit testamentarium. 100
 3. Martini V. Papae ante Odonis Calanen effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo Deus sub columna nubes pacis restituit Ecclesiae: sublato schismate. Expulso stemmate. 466. natalia Vaticanum de eo. Car dictus Martini V. Coronatur inter Reges. 469. se subtrahit Concilio. Redit. 478. Studia, adolescentia, benignitas, officia, gentibus flexis rogat Greg. XII. non deficiat promissis. 480. eo ad Concilium provocat generale. Spoliatur purpura. Legationes Republicam praestat familiaris. 469. Munera respuit. Procellarium Polonium gradu pelvat Ecclesiastico. 470. n. 1. Consecratus excusat in Petrum de Luna. n. 4. Excommunicat antipapam Clementem VIII, & pseudo Cardinales. 471. Ichisma extinguit in Hispania. Recupera Garam Ecclesiae Romanae. Clementem VIII. antipapam habet obsequentem, quem donat Episcopatu. 472. negat Alphonso edicere promissis Antipapae. n. 4. ei fratoris officium exhibet Sigismundum Imper. n. 4. iuramentum fidelitatis suscepit ab Avenionensibus. n. 4. Mediolani conferat aram maximam. Invitatus a Gallis, Germanis recusavit Italiam descendens. n. 4. Andreae Braccio reconciliato plura recuperat Ecclesiae. 473. Irascitur Braccio ob caustionem puerili, placatur ab Aretino. 474. Episcopalem Florentiam erigit in Metropolitam. Romam pergit comitantibus octo legatis Florentinis. In Ecclesia S. Mariae de populo pernoctat. n. 4. Romam pergit Romanis plaudentibus. 476. n. 6. Curiam reformat. Monasteria Episcopis subducit. Simoniam comprimit. Cardinales reformat. Regum praece-

- tionem eis prohibet. Poculum etiam sponte oblatus a Monasteriis, vel alia non recipiunt. 476. n. 7. Senis Concilio celebrat in haereticos. Lia de Papatu movetur et ab Alphonso Aragonis. Concilium Basileam transferat. 477. Mores, & mores Romanos reparat. n. 8. Perpetrat dictus a Romanis. Eius exemplo Cardinales resistant titulos. n. 8. Decimas Ecclesiae donat Sigismundo. 480. Damat Io. Huss, & Hieronymum de Prag. 479. Verbes flagellans excreat in Bohemos Hussitas. 483. nova expeditio datus Cosmum, sed maleficia 484. libellum aperit. n. 14. ad beneficia quorundam longo viro idoneos. n. 15. Constantia in morte dorum fratum. 485. Calumnia de Martini avaritia: resellitur. Opes congregat in Bohemos, & Graecorum tutelam in Turcas. Permittit remissis Latinis nubere Graeci rite tenentur Latino. Inveniens tenat retrahere a Turcorum fratre. n. 16. Calumnia Beze de dispensatione nuptiarum inter fratres resellitur. n. 16. Obitus. Epitaphium. Scripta. Elogia de eo. 486. Statua. Martini lemma de Iustitia. n. 4. Numismata, symbolum. 487. Adificia. 488. Delinquentia sepulchri, & numismatum. 481. festilitas suorum temporum diffundit, inconstantia. 485. Vrilegia datus Accademis Lovaniensibus. 486
 4. Martinus Alarco S. S. Inquisitionis Magister. 394
 4. Martinus Bucerus disputat in Catholico. 133. p. 14. mora. n. 4. disputum vincitur a Catholicis. 18.
 4. Martinus Card. iniuste damnat Papam Formosum. 81. n. 3
 4. Martinus Coraricus Vicarius Imperialis Paduae a Papa datus. 260
 4. Martinus Ep. Pamplionensis arguit a Papā, redarguit. 358
 4. S. Martinus Ep. Turronensis scindit tunicum, ut vestiat pauperem. 173. n. 1. simulacra subvertit ad vivante Angelo: Sacerdotem praestat Io. oratoris. n. 4. sanat filium Regis Theodorici. p. 265. num. 6.
 4. Martinus Fara. 359
 4. Martinus filius Martini Regis Aragoniae ducit Mariam Reginam Siciliae. 386. n. 2. confititur cum Petro de Luna in Basilicam IX. 389. coronam accipit Corficem, & Sardiniam ab antipapā. n. 4. subdila ei mittit. Promittit nomine Petri Lunensis insulas ponere, ut tertius Papa eligatur. 48.
 4. Martinus Gillus legatus ad Papam. p. 472. n. 2.
 4. Martinus Guzmanus orator Caesaris. p. 332.
 3. Martini Lutheri natalia. Luder in Larber morat. Fulmine percussus fide Religionis sacra. Diabolo familiaris. 779. Vndeberge docet Philosophiam. Procurator Ordinis Augustiniani Romanus venit. Glorie cupidus. Leonem X. accusat de luero Indulgentiarum. 780. Scribit in eas ad Almontium. 781. propositiones promulgat contra Indulgentias. 782. callidus Principes concitat in Papam, ejus finit de submissum indicio: Romam citatus declinat. Venit ad Cajetanum legatum Apostolicum Viennae Lugentem. Eius auxilium profectione coram Legato. So subducit: appellat ad Papam. 783. calumnia in Legatum: Inducias offert, sed

Ed. sed

sed cum silencio. Appellat ad Concilium, 284. ejus doctrina damnatur. Misit soliole. Negat colloquium legatum Apollonius. Laetia de falsum ab eo: litteris usque Tetzelium, 281. Superbia rei, onus in Papam. Promittit farsa se ab eo boni viri. Promittit defecit. 286. America contentio cum Carolis quae eorum dispositione libet. 287. Disputatio Lipsiae cum Echio. Academiae Parisiensem, & Erfordensem acceptat in iudicem 287. fatetur diffidum non incertum propter Deum. 287. 288. Negat auctoritatem Sacrorum Patrum. In ea disputatione plures errores committit hinc inde. 288. Vultus ab Echio negat Cunctia esse infallibilia. 289. damnatur a Parisiensibus. Venationem se scribit in Emserum. 290. Scribit Romano Pontifici, silentium exigens. Militum sperat. 290. scribit Carolo V. contentio cum Erasmo. Mulcet Carolum V. Furi in Papam i dat Casari pladium in clerico. 290. nomine *hys* inscripto libris suis, decipit. Decretales comburit. 291. Scribit contra Sacramenta. Herodi Papam assimilat. 291. ejus libri cremati in Anglia. In eum scribit Henricus VIII. Rex. 291. 292. In conspectu Voemae erroris impii et obijctionum deduci ex libello. 292. Venit ad comitia. In iudicio conuictus. Libros pro suis fatetur. 294. damnatur a Carolo V. 295. Iterum ab Electoribus excusatus religiose, offert in Concilio subnitere, si in eo sola scriptura sit iudex. In iudicio conuictus. Se abiecit; si liberos vulgat contra *Adams*, & *Confessionem*. 296. Edictum Imperatoris in eum. 297. Magister demonem habet. Venerat in scholam Parisiensem. 298. Agitur Turcarum caula, docet in eis non tractanda arma. 303. reprehendit Cardinalium de Missa abrogatam. hinc scribit contra bellum Leonis X. & quo excommunicatus. 304. p. 11. o. 4. Taceat defendit. 304. p. 2. Scribit in Regem Angliae. Impia iugeria in omnes. Prophetia falsa de sua doctrina. Calumniam Castorem. Principes de violata fide. 308. nec Angli laicos subitam doctrinam suam. 313. Declamat in Episcopos. Novum Testamentum vertit Theutonice. Bibiam eorum. 314. Venerat in scholam Parisiensem. 314. pietas simulata. 314. biblosophia habet propitius. Negat quatuor tantum esse Evangelia. Abrogat vota Monachorum. In translatione Biblicae sol contra-dicit. Monachos excitat ad nuptias. 314. Quatuorque errores 15. dicit de Evangelistis Vitiembergenem 17. in Fabrum calumniam. 17. Scribit contra Virginatorem. 314. laudat Moniales profugas 18 leges ab eo laze pro cultu, & disciplina Ecclesiae. Spolet bonis Ecclesiasticis. Carosia mutat in scholas pauperum. 19. Scribit contra comitia Vvormatiae. 44. ejus errores Cohabitus colligit. 45. Scribit in Principes. Inaudientem apostolum 46. miracula quae, in seipso negat. 46. 47. Mantuero in argumetum veritatis. 48. mortuo Fridrico 49. proijcit nomen *Reverendi* Parisi, assumens titulum *Doctus*. Ceterum Mantuero dicit a Deo factum. 49. hostis acerbum Carolissum. Inquit cum populo. 49. Ad se rediensum suscipit. Nuptie Lutheri in motu Electoris. 49

Impugnatur a Zuinglio. 50. fatetur 50 mis querere. ut Papam fatetur. 50. corrigit. 50. tetzelium. 51. tractat Albertum Cardinalem Bräheberg. Arch. Moguntinum 52. Alios Principes sollicitat. 53. duo milia exemplaria Novi Testamenti per Lutherum translati missa ad Auglos. 54. Mulcet Regem Angliae, offertur eum laudare. 54. Eliebilat Senatus Parisiensis pluribus. crematis Lutheranis. 55. ejus libri publicati in comitijs Spirensibus. Excitat Principes solvere Monachos. 56. Scribit contra canonizationem S. Benonis. 57. In comitijs Spirensibus datur libertas religionis. Turcas dicit meliores Christianis. 57. damnatur ejus doctrina ab Helvetijs de Eucharistia. 57. Scribit in Acolampadium, & Zuinglium; sibi contradicit. Miracula quatuor ab *hys*, quae ipse negat. 58. Fidelis confessio ab eo edita. Calumniam in Casarem. 59. Scribitur scribit de Georgio Saxonia Duce. 60. disputat cum Zuinglio. 62. Christum dicit in Eucharistia, sed ipsi in usum pietatis simulat, excusans Protestantes ad patientiam. Preces instituit pro dicta Augulana. 63. In Confessione Augulana meminit servare Missam, quam damnatur. 64. univocum, & pacem fieri prohibet in dicta Augulana. 64. Scribit contra Papam, & contra Casarem. 64. Libelli editionis conestat populos in Casarem. 67. Valentinus de scripto lata gloriatur. 68. De Paulo III. honorifice loquitur eorum eius Legato Vergerio. 212. negat adesse Concilio in Italia celebrandum. 212. mors iniqua. 142. n. 2. tentat liberare obsequium. flagellatur a Diabolo 181. Lutherani elidunt decreti Casarii in conspectu Vvormatiae. 243. Ruperum de villula *Veris*. De typis dicit. p. 34. n. 8. queni primum fuerint pronuntiarum. 35. Sanctorum. Deipara truncant imagines. 36. legibus excusantur a Francisco Gallie Regem. 36. falsos in scriba. 4. epulas tamis ostendit. 46. appellat ad Casarem cum protestatione. Suam confessionem exhibet Casari. 62. negat comitia Casarem in supplicatione cum S.S. Eucharistia. 64. Moniti in dicta Augulana, negat acquiescere. Apologiam eduxit pro sua confessione. 66. Regem Angliae, & Gallie defensores habent. 67. petunt a Casare concilium. 70. Libertatem religionis extorqueat a Carolo V. ultimum futurum Concilium. 70. Martinus Monachus Cassin. Ep. Aquini. 313. n. 6. Martinus Navarrus causam agit contra Pius V. Bartholomae Caranza. p. 319. Martinus Ostingen. 63. Martinus ex Pannonia Sanctos convertit. 265. n. 6. Martinus poculum primo presbytero, inde Regi tribuit. 134. n. 11. Martinus de Rippl Canonicus Parisiensis propugnat Bonifacium VIII. in Regem Philippum. 166. Martinus Scalaeus Dux Veronensis. 197. superbia, opus ab Vicarius Imperialis a Papa institutus. 260. Martinus Soria Velasquez legatus Casaris. 149. Martinus Suriensis Ep. legatus ad Othoneum pro electione Papae. 145. n. 1. Martinus Valentinus fidem propagat

In Mexico. 764. Martyrum natalia, mors. 92. sepultura quid? n. 4. sint eorum reliquias nullum erigunt altare. 28. martyres sub Maximo. 137. n. 3. non dicendi antequam ab Ecclesia declarantur. 142. n. 4. quomodo cognoscantur in sepulchris. 347. Martyrum non juvat, si cum haereticis non communicamus, vel mortui. 231. n. m. s. Martyrum jam negatur haereticorum. 476. de Martyribus familia. 274. Marzulus Imper. Constantinopol. ex saxo datur. 216. Masanielli sedicio Neapoli. 181. Mascambura familia. 581. n. 12. Mathera familia. 103. Mathera familia. 122. p. 502. p. 138. Mathia familia. 372. & 637. & tom. 2. p. 306. & 660. Mathucia familia. 394. Mathus Albanen. Card. adheret Innoc. II. p. 108. Argutus. Mathus de Aquia Sparsi Cardinal. 111. n. m. 2. Mathus de Baffio auctor Cappucinorum. 77. Mathus Cardinalis S. Mariae in portu. 12. male habitus a Viterbensibus. Mathus Constantellus a secretis Gregor. XIII. 336. S. Mathae corpus Salerni jacet. 438. Mathus Langius Ep. Gurculensis conspirat in Papam. 757. Mathus Ep. Vvormatensis, legatus Roberti Regis Romanorum Cardinalis. 428. Mathus Gibertus. 81. pacis interpres. 84. Mathus S. Hadriani Card. Honorii. p. 100. Mathus Herculanus. 800. Mathus Maria Seandiani Dominus. p. 645. Mathus Mon. Cluniac. Card. creatur. Legatus ad Trecentum Concilium. 498. depositi plures Episcopi. 499. Mathus Parisien. historicus hostis Pontificum Romanorum. 745. to. 1. p. 15. Mathi Parisien. calumniam in Innoc. IV. 19. in Alex. IV. 23. Mathus Regius Episcopus repositus obsequium, postea volens suscipere repositus. 316. Mathus Aulicus Vrsinae Cardin. Milorum prorexit. 84. Papam querit amicum Caroli Siculi. 34. n. 21. Comitarum fugientem Bonifacium VIII. p. 169. eo mortuo Italiam meditatur Papam. 194. improperat proditorem Praetenti Cardin. 156. Coronat Clementem V. Mathus Semiteculus casus a Turcis. 639. Mathus Venetus Tartarorum legatus. 48. Mathus V. Comes praefectus Insulbric. 216. mortuus excommunicatus. p. 218. Mathi V.C. tyrannus emdes. 498. Mathus Zanus Venetorum Patriarcha, quomodo adprobatus a Clemente VIII. 473. Mathis Bellintanus vitam scribit Hadriani VI. Mathis Episcopi Serengonem. 495. p. 1. Mathis hinc in Hunnides excocti datur a Ludovico Rege Ungariae. 574. 26.

- Meretrices non sepeliuntur in Ecclesiis. 699. n. 2. ducentibus et in uxores datur indulgentia. 726. n. 7
- Meretricium vestigial fublatum. 791. n. 2
- Merita observanda in distributione dignitatum. 261. n. 10
- Merovingi Reges delictis corrupti. p. 369. num. 4
- Metensis synodus dicta à Nicolao I. postriusculum adulterantem, in ipsa damat Theopergam, laudat adulterium Lotharii, damatur à Papà. 34
- Metensis synodus *predicaria*, in qua Regnum alienum usurpatum. 39. n. 6
- Metellus missus prædicator ad Slavos. 76. Romam venit rationem redditurus legationis. 63. n. 10
- Metropolis quid. 29. 1. quo puniendus. 320. 5. quale juramentum exigit à suffraganeis. tom. 8. p. 538. dat nomen regni. 10. s. p. 162
- Mexico eorum fides, devotio. 77
- Michaelis huius errores dammati. 384
- Michael Bonellus Carlin. 426
- Michael Bonellus nepos Pij V. Cardinalis Alexandrini. 397 legatus ad Hispanos. 318. gemam non recipit oblatam à Gallicis Regibus. 421 mittitur post obitum Pij V. abbat P. V. morietur. 319
- Michael Bonagrat Minorita Conciliabulum querit in Jo. XXII. Papà. 143
- Michael Borgus nepos Calisti III suppetat fort. Gregorio Calisto. 574
- Michaelis Cadeni Legati Protestantium apud. 68
- Michael Cæsar sequitur Ludovicum Bavarium. 293. ejus calamitate in Jo. XXII. Papam. 241 error de Christi partate. 249
- Michael Cerulanus Patriar. Constantinopolitaniatus à Leone VIII. 277. n. 12. excommunicatur. 279
- Michael Comes Magdaburg. 279
- Michael Curocalatus usurpat imperium 414. pacem restituit Ecclesiæ Romanæ. fit Monachus. 48. *Rebus dictus*. 42. n. 6. restituit Imperio. Imagines perimitur, sed non cultus. 48
- Michael Ep. Salernitanus. 207
- S. Michael Ep. Sinadorum M. 339. n. 3
- Michael Ep. Syracusanus deponitur ab Ignatio Constantinopol. 28. n. 6. Phionum conuocat. 42. n. 8
- Michael Eremita Cameldulen. prædicator Papatum Jo. VIII. 116
- Michael Gungirus legatus ad Papam. P. 379
- Michael Helsingius deputatus ad examen libri *Concordie*. 113
- Michael Marzarius frater Iulij, Magister Sacri Palatii. 375 Occurrit Populum, & Portum Langum, erexit Cardinalis. 380
- Michaelis Molinos hæretici bodierum, errores antiqui. 108 & 10. p. a. n. 19
- Michael Palæologus Imperator. legatus mittit ad Concl. Lugd. 55. excommunicatur. 94. n. 3
- Michael Peretius nepos Sixti V. odiosus Duci Mantue. 430
- Michael III. Porphyrogenitus Legatus cum monachis dirigit ad Eugenium II. a. n. 3. renat retrahere à cultu imaginum Ludovicum Pium. 48. deponit Ignatium Patriarcham 25. matrem detradit in Monasterium. Cynodis iura committit. Gryllum dicit Patriarcham: tandem vinodis metropolis. Præsul Colonie dicitur. Pingu Gryllum esse B. Ignatium, à quo mater accipiat benedictionem. 48. & 28. n. 5. monera mittit ad Benedictum III. Papam. Bardam affinitat confors. 42. n. 8. motu terræ periculus revocat Ignatium ad exilium: petit à Nicolao confirmationem Photii, non impetrat. *Monasterium* dicit Patriarcham. Basilio Ep. Cretenis pugna dentes excoxit. *ibid.* Scribit faciliè Nicolao. Hucus legatos accipere revoat. 44. trucidatur in vindictam Ignatii. 43
- Michaelis Prioli Ep. Vicentini mors. p. 474
- Michael Rex Bulgarorum dat Christum manum 45. o. 13. trahitur Hadrianus II. quid Maeritum S. R. E. Diaconum non impetraverit in Episcopum. 55. n. 8. Emittit ad Synodum Constantinopol. ut subiciatur Bulgaria sedi Byzantinæ. 48
- Michaelis Regis Poloniz victorie in Turcas. Moes. 661. n. 10
- Michael Scrimarius emit Ep. Ravennæ à Desiderio Regis. Vinculus Romæ. 383. n. 4
- Michael Sellerus Minorita auctor exaltationis Sixti V. 371. n. 5
- Michael Servetus Sacramentarius, Anabaptista. 69. comburitur jubente Calvinio. 183
- Michael Stratoticus Imp. Græcorum. p. 291. n. 7. implorat Gregorium VII. in Sarracenos. 394. num. 1. 6. detraditur in Monasterium. 48. munera mittit Desiderio Abbati Cassinensi. 426
- Michael Vincius. 781
- Michael Vitus ferro tentat Paulum Servitum. 306
- Michielus Ascondulus Dux Florentinum in Senen. 497. accutur in auxilium Eugenij IV. 300
- Michielus emissarius Cesaris Borgie Cardinales videtur: 12. Julis complet Romam. 734
- Michielus ob amorem Dabronuach: fit Christianus. 147. n. 5
- Miguelius familia. 166
- Mis familia. 170
- Misilus familia. 300
- Milo Ep. Messanen. 348
- Misila familia. 785
- Misila familia. 649
- Misiles familia. 413
- Misures propugnans causam Cathæron Anglie carceri dati. 104
- Misures caule. 69
- Misures pobilis Sanctitas laudata à Nicolao 24. hæretici de pauperibus Christi. 21. 48. alij errores Henrici de Ceval. 24. 8. eorum prudencia in perite meritorum. 12. 8. dilecti ab Alex V. 443
- Miracula argumetum veritatis etiam apud hæreticos. 46
- Miranda familia. 440
- Mirandulus Rex Maroci victus. 337
- Mirandulus familia. 60
- Mirandulus familia. 279
- Mirola familia. 363
- Morta familia. 743
- Misicus Ep. lapsus, penitens restituitur. 228. n. 9
- Misile Mosarabi. 58. n. 4
- Misiam Ordinat S. Sixtus P. M. 39. n. 4. alij. 48. Thelephorus 42. trina in Vastati Christi apud arcana. 43. n. 4. ad ante homines tertiam celebratur. n. 4. Leo Papa omni hora celebrabat. 48. Misiam celebrandi mos apertis janulis cur. 6. qui in eis edundat sanguis Christi super altare, puniunt. 48. n. 3.
- non celebranda Missa abij: socio: solemnus abij: dubus sociis. 58. n. 5. celebrans si morbo curripitur, quid agendum. 48. addit et Leo M. *Sanctam Sacramentum*. 24. n. 13. festos in die Missam celebrabat Leo III. 426
- Missæ clerici concubini non audient. 314. & hoc ad terrorem. 167. celebranda solum lingua latini. 333. n. 12. in die Christi corpus elevandum. 400
- Missæ abrogata à Carollo, & Lutheris. 82
- Mitra laicis quando concessa. 343. n. 12
- Mocenica familia. 49. 3. 33. 773. & 80. 4. p. 424. 490. & 376.
- Molara familia. 439
- Molina familia. 280
- Mulina familia. 46. 5. p. 490. p. 643.
- Molinos familia. 20
- Momburci familia. 260. & 636
- Momontoria familia. 75
- Monachi Benedictini, vide Benedictini.
- Monachorum tolnia, coena. 51. n. 4. origo. 157. n. 17. corruptici ex laicorum conuorto. 178. n. 15
- Monachus antiquus carceris quem detradebatur Reges. 36. 5. n. 4. p. 356. & tom. 2. p. 11.
- Monachi an possint Clericos accusare. 343. n. 14. divitijs danti superbior in Papam. 496. n. 3. p. 310
- Monasterii auctores S. Saviniano sunt Christiani. Audite Lutherani 31
- Monasterii olim pro carcere. 318. Vide *Monachatus*.
- Moneda familia. 82
- Monsierij Comes ducit septem Vrbani VI. 372
- Monembafca Episcopus, Mat'vafca. p. 622.
- Monialis prima. 157. n. 17. quæ ætate potest suscipere velum. 314. n. 15.
- Monialis Motis Guardie servat Angelus à militibus. 86
- Monialis de Charonne ostendit de Abbatibus. 66
- S. Monice contentio cum Silo Augustino. 179. n. 6
- Moniucia familia. 284
- Monnera familia. 236
- Monobellus damnat in Concil. Constantia. 326. n. 3. restituit à Philippo Imper. 348. n. 4
- Adon Regalis de Albaino tyrannidem medatur. 296
- Monoferrata familia. 383
- Monogardie. 46
- Montana familia. 738. 10. & p. 90
- de Monte familia. 68
- Monosus hæresarcha 32. pietatem simulans Romanum decipit Pontificem.
- Monteuclia familia. 162
- Montenlora familia. 220
- Monteborga familia. 732
- Montisficio familia. 31
- Montenium familia. 414
- Montefium schismaticorum origo. 86
- Montepiaz familia. 428
- Montescensis synodus demonstrat Capitali. 258. n. 3
- Montevia privilegium canendi idiomate materno. 63. n. 6
- Morlia familia. 433
- Murona familia. 82. p. 137
- Morofa familia. 641
- Morolinus ductus Grinzan mittitur Rofa aurea. 475
- Moris familia. 434
- Murina unct dicta. 38. n. 1
- Mortem tabella pictam ferebat Innoc. IX.

bolum, in quo verbis Christi. *Hec est corpus meum* veritate probat Corpus Christi in Sacramento Eucharistiae. 304. anteq. *Græcorum Florerem*, nata. 30. p. 7. c. expectat in successione ad Stephanum X. 101. iocunda, castitas, cetero legitima in Papam. 30. c. concilium requirit Imperatoris. 30. Suetri synodus congregat. 308. Antipapam *Amicum deposuit*. Milivorem negat S. Petrus Damiani n. 2. Northmannos ab excommunicatione absolvit. Deideridus Abbatem Cassinensem creavit Cardinalem. 308. n. 3. Berengarius auctoritate Privilegii Henrico Imperatori de electione Pontificis notificandi concedit. p. 309. decreta in Simoniacos. 311. Ricardus Northmannus, & Robertus Capuam Principatum, Aquilam, Calabriam in Feudum. 312. Deposuit Episcopum Tranensem. Refractorios coercit gladii Northmanno. p. 313. decreta in Concubinato. n. 3. in Simoniacos. p. 313. Alricum Ate. Eboracensem deponit. restituit. 314. Legatos mittit in Angliam. Verum commutat cum S. Eduardo Anglorum Rege: deponit Episcopum Aquilonem. Consecrat in Episcopum R. veniatem. Ecclesiam consecrat S. Felicitatis Florentine. 314. Arguit Regem Francorum, Burcardum Ep. Massiliensem. 316. Consulatur Abbatem Herderfeldensem. Obiit, epitaphium, pateretur fieri curavit. Petri Damiani. n. 3. dierum laudem pauperum pedes calceabat, devotus Delapari. S. Nicola. Scripta. 316.

3. Nicola III. Pape anteq. *De Curiam* effugit, insignia, clogium, symbolum, in quo velut Abrahami humeros insculpsit non insculpsit ad dignitates, sed veluti servus cum signo pube stare ad radices montis. 316. & 34. p. Bonalitia: predeceat Pa. 3. S. Franciscus. 81. cognomine *Compertus*, vel *Nam* 318. Præ Judum S. Malachiam de ejus Papatu: Dotes animi, dignitates. Protector fuit *Antonum*. Legatus Hadrianus IV. 72. & p. 81. Archiepiscopus in D. Petri Basilica leges edit, Papa dictus amplius. 318. litteræ ad Carolum Regem. Romæ coronatur. Reges ad pacem sollicitat. Regulares fovet. *Lavinam* nepotem creat Cardinalem. Virginitatem colit. Calumniam eum de libidine. 318. Pietas, sanctitas, clemencia. 318. & p. 84. Sollicitus in designandis præfatis. 318. Regulares amat. Matheum Rubi creat Procectorem Minorum. Eorum regulam ambiguum declarat. Notarios, tabelliones non amat. *Magistratus* vult aonous. p. 84. Plura decreta ad Cleri utilitatem: iuxta electionis respondet Jacryanis. Legatos mittit ad Tartaros pro reconciliatione Græcorum. 318. Preces toto Orbe instituit pro pace. n. 3. Pietas in sacris. n. 3. Ejus edificia. n. 6. Custos iuris Ecclesiastici. 318. 9. Redimit ad Rudolpho jura Ecclesie. Calumniam, quod minime curaret sacra expeditionem. Ambis affluente Caroli Andegavensis pro sua nepote. Malabante Italiam inter nepotes dividere. Iubet Carolo Andegavensi cedere Hetruriam, & Insulam. Eum ipsius testis Senatoris 37. Laudat propter obedientiam. Prohibet, ne in potestatem dignitas hunc assumetur. 1. Regibus. p. 87. Componit discordias civitatis. n. 3. Guisfos conciliat Gibellinis. In Ma-

moriam erigitur Ecclesia S. Marie Novelle. Castrum S. Angeli statim Vrbino de Vrbino. Meditatur dividere Imperium in quatuor partes. Obiit eus prædixit inundatio Tyberis. n. 10. Sepultura. Liber à libidine. 318. Propensius erga suos. Signum. Ladislau Regem Ungarie ad meliorem frangem vertit. Inquisit in hæreticos. Epitaphium. Scripta.

Nicolaus IV. Pape anteq. *Hiernonymi Ascalani effugit*, insignia, clogium, symbolum, in quo ut Christus matrem respicit filiorum Zelados dignitates regitatem inquisit. 108. Natus humilis, discipulus S. Francisci, Philosophus, Theologus claret. Scripta. *Præfatus* Ordinis Franciscani. Legationes Cardinales diffusi respondet, *quid mirari eo jure foret*. 110. Purpuram subit invitus. Pape cur diffusi Nicolaus. 111. In recessu Cardinalium ab electione Pape, 112. quos cunctans perstitit. Vaticinium de ejus Papatu. Cogitit subire Pontificatum. *Homo rectus, & sancta conversatio*. Regibus scribit. Philippum Regem Francorum ad pietatem excitat. n. 1. Inter Cardinales neminem cognatum eligit. Viro probos ex solâ virtute Card. natus dicit. n. 2. a pella in qua inter Alphonsum Arragoniensem, & Carolum filium Caroli Andegavensis. recondit. Carolum coronat Regem Sicilia. Decimas concedit Ecclesiasticis Philippo Gallorum Regi, ut castra duceret in Arragonios. 112. Alphonsum excommunicat. 318. Christianos excitat in Syriam. n. 3. Venetis instruit viginti navigia. Helæntes regnum Servie in tutelam suscepit. 318. Ex morore contabuit, quod declinasset in partes; sed omnia male cedebat. Sepultura, & epitaphium. Corpus ejus à Sixto V. Mausoleo donatur. 113. n. 6. Gymnasium erigit in monte Pæstano. p. 114. & p. 118. Fabula de exauctorator Cardinalibus. Signum. *medicia*. Primum lapitem suis manibus collocat in Basilicâ Vrbetanâ. Religiosis Gradimententis vias restituit regulari. 7. dissoluit eum Celare pro electione Regis Vngarie. Crucifignatos exiit in Ladislau Regem Ungarie. Maynardum Tyroleum excommunicat. *Præfatus* Lusitanos componit eum Rege. Octobrem Bavarum corrigit. Legem abrogat Gallicanam, quâ cautum, ut Episcopi Regem non adirent pro procuratore. n. 8. delineatio sepulchri. 113. Improbos Sæcutorum pacta cû Anglis. 117. n. 9. impetrat à Venetis, ut Inquisitoribus Fidei pæcatorum submisissent. n. 8. ludos punit. 10. Confirmat Tertiaros S. Francisci. 118. Flaminium redimit. n. 12. Pacem init inter Reges. n. 13.

3. Nicolaus V. Pape anteq. *Thoma Sarlatensis effugit*, insignia, clogium, symbolum, in quo ut in hortu conclusio vigilat contra lupum extrâ vallentem, dicit Amodeum antipapam. Insignia. 342. Iudat Cardinalem Eugenium IV. in funere. 340. n. 2. humilis non habet nomen familiarum. Grammaticam docet pueros *Albergatos*. A scribendis epistolis servit Ep. Albergato. Insignia. p. 343. ex familiaribus *Parenthellâ*, vel *Perga*. Educatio. 344. Studia Theologica, eloquentia, operum præstat in Græcos in Concilio Florentino. 347. Eodem Anno E-

piscopus, Cardinalis, Pape. n. 2. Legatus ad Germanos, Eugenius reconciliat. Gelasius obviat ei mittitur redeunt. n. 4. Vatinia de ejus Papatu. n. 3. Philadelphum habet amicum. 348. Pape eligitur admittitur Cardinale *Firmiano*. Car. Nicolaus diffusi. Legat ad Alphonsum Regem pro pace, & impetrat. 348. In tutelâ suscepit à Friderico Imperat. 349. Amodeo patet, dicit Cardinalem: pseudo Cardinales legitimitatem Papæ confirmat in Concilio Lausannensi. 350. *Agrotanti* Eugenius IV. mortem prædixit post aonum. octavum. n. 7. Fridericum Imperatorem quâ caurione Romæ suscepit. n. 8. Coronatus, defunctum coronq. ferretur supplex. 351. Jubilum publicat. Græcis ad schisma redeuntibus ruinam prædicit. 352. Constantinopoli capitur. n. 10. Reges excitat in Turcam. p. 352. Auxilia mittit, sed sero. 353. Typographia in sub eo inventa. 353. n. 11. Litorum evadit Pares, Historicos, Poetas antiquos ex Greco in Latinum traducit curat. n. 12. Pœtas amat. 354. Episcopos distribuit nomenclatur. Rarum exemplum. n. 14. Proximum mortis. Cardinalibus reddit rationem villificationis sue. 355. *medicia*. 356. p. 357. Conspirationes in eum à familia Porcariâ. Excitat Cardinales abolvere opera ab eo incepta. Ornamenta Ecclesiæ ab eo comparata. p. 357. Qæsto morientis ad Deum. 358. Largitiones in pauperes. Nullum officium vendidit, hostis simonia. 358. Munitur Sacramenti: burator Cardinales edificat ædificia, & orare. Mors, sepultura, epitaphium. Numismata. 359. Signum. Scripta. Affilium peregrinatur. Cardinales ab eo creati. B. Laurentium Iustitiam dicit Patriarcham Venetorum. 360. faciles ad iram, & ad clementiam. 361. Pontificatum sibi prædixit, & Pio II. 360.

3. Nicolaus Abbas Cassinen. 497
3. Nicolaus Albergatus Cardin. legatus Martini V. confirmatus ab Eug. IV. in Gallias missus 497. legatus Basilicæ. 511. præfuit Concilio Ferrarienti. p. 514. num. 12.
3. Nicolaus Alemannus. 218
3. Nicolaus Albergatus legatus in Damiam. 559. *Pius* Hadrianus IV.
3. Nicolaus Ardigh bellus legatus Pape. 137. & 439.
3. Nicolaus Atellinus Bernaborem vincit. *Mutina* donatur, & Ferraria. p. 337. n. 6.
3. Nicolaus de Brancatis Card. Antipapæ. 366
3. Nicolaus Brulardus Silesius legatus ad Papam. 462
3. Nicolaus Capoccius legatus Pape. 301
3. Nicolaus Caraccioli Card. S. Cyrancl. 365
3. Nicolaus Cast. Offensis de Prato. p. 194. ejus alio cligatur Clem. V. Pape. 194. Simoiæus, insignis memoris, eus ab eam in Galliam abijt sedes Apostolica. 196. consiliu salubre de Bonifacio VIII. memoris. 199. aliud de electione Imperatoris. 205
3. Nicolaus Cusanus infidias molitur in Bonifacio. 136. excommunicatur. p. 405.
3. Nicolaus Comes Campi Bassi. 197
3. Nicolaus Corrigius. 645
3. Nicolaus Cusanus legatus Engravi IV.

- IV p. 14. legatus ad Anglos. 370
 1 Nicolaus Culaeus oppugnatore editi
 Constantiani. 378
 2 Nicolaus Ep. Anagninus legatus Papae
 in eum confisat. 37
 3 Nicolaus Delphinus. 363
 4 Nicolaus Diaconus Card. S. Laur. Bi-
 bliothec. 346
 5 Nicolaus Febrianus accusatores pro-
 vocat in Papam Jo. XXII. 220. conciona-
 tur in Papam. 222. Cardinalis Antipa-
 pe. 213
 Nicolaus filius Laurentij legatus Ro-
 manorum Clementem VI. vocat Ro-
 mam. 276. Rector Urbis creatus. Su-
 perbus sacrilegi cubat in templo. Ci-
 tat Romani Clem. VI. Papam. Citat Ro-
 mam Bavaram, & Bohemiam de Impe-
 rio litigantes. Italos exeat in Reges
 percussit moneta. p. 277. Ferro victus
 mittitur ad Papam. Jo. f.avit in Roma-
 ni; comboritur. 297
 6 Nicolaus Pileus Florentinorum le-
 gatus. 774. Cardinalis. 10. p. 24
 7 Nicolaus Giglius legatus ad Papam. 229
 8 Nicolaus Imolenis Notarius Papae.
 p. 32
 Nicolaus legatus Romanorum contra
 Lucium Papam. 343
 9 Nicolaus Miranensis regis. 279
 10 Nicolaus Navigatios unus ex septu-
 Eleborius Imper. Bisanthi. 716
 11 Nicolaus Ormanetus. 229
 12 Nicolaus Papa Palatinus terat. p.
 174. num. 11.
 13 Nicolaus Patriarcha Constantinopol-
 depositus, rediit. 35. n. 2
 14 Nicolaus Pavillonis Ep. Eleborius li-
 bertatem propagat. sum. Digressus li-
 bertatem Regalia. 49 & Metropoliti Nar-
 bonensis. 4. Regem implorat. p. 10. le-
 suitas passus infensus in causa Regali-
 sm. 32. gratularatur Innocentio XI. de
 ejus electione. 31. Implorat Papam in
 Regalia. 42. appellat à Metropolita-
 no ad S. Sedem. 30. tertio scribit ad Pa-
 pam 32. tertio scribit ad Regem. p. 33.
 Mors. 36.
 15 Nicolaus Paulus legatus Terraro-
 rum. 48
 16 Nicolaus de Pellice Card. audit. Hen-
 ricus IV. inaugurationem, obit. 460
 17 Nicolaus Porcius puerus lingos Gre-
 ce. 333
 Nicolaus Pictorius fugator. 301
 18 Nicolaus à Ponte orator ad Papam. p.
 336 & 337.
 19 Nicolaus Praefectus scholae caetorum.
 p. 275.
 Nicolaus de S. Saturnino Domioicus
 Card. Antipa. 366
 20 Nicolaus Semergius affinis Luth-
 eri, Card. creatus. 127
 21 Nicolaus Spinellus schisma foveit in
 Urbem VI. 164
 Nicolaus à summa ripa legatus Bo-
 lo. 336 n. 7
 Nicolaus Supersenus legatus ad Pau-
 lum II. 619
 Nicolaus Taurus Leonensis, vel Tuglio-
 nus pacificus trinitis, qui Greg. XI.
 Avinionem Roman venit. 339
 Nicolaus Tigrinus orator ad Papam.
 p. 243.
 Nicolaus Tolentinus Dux Veneti
 exercitus in subsidium Eugenij IV.
 496. delet copias Marchionis Moiss-
 iurati. 497
 Nicolaus Tudesius. Vide Abbas Pa-
 normitanus. 4
- 2 S. Nicolai translatio Barium festi 473.
 caonizatur. 340
 3 Nicolaus Tronus legatus ad Papam.
 p. 639.
 4 Nicolaus Tucelus legatus ad Papam.
 p. 429.
 5 Nicolaus Vrfius C. Piliiani Dux
 exercitus Pontifici 693. in tutelam sus-
 ceptus à Venetis cor. Borgiam. 747.
 ductor Venetorum, victus à Gallis. 734
 6 Nicolaus Vrfius Petiliaco Comiti
 reconciliatur. 339
 7 Neomedienis martyres in Ecclesia
 combusti. 240. n. 2
 8 Nicotratu. 116. n. 3
 9 Nigella familia. 660
 10 Nigra familia. 226
 11 Nigrita familia. 316
 12 N. Nitus ut inserebat pro Philagatho
 Antipapa Orthonem III. pet. 183.
 occurrit à Imperator. Promittitur ei
 Indulgentia pro Philagatho, decipitur.
 Italeitur in Papam, & Caesarem. 184.
 redit clam ad suum monasterium. 18.
 13 Nina familia. 778
 14 Nizio Ep. Frisingen. morte correptus
 qua obsequutus in Papam Leonem.
 p. 267.
 15 Nothe non fertur sententia. 190. n. 1
 16 Nogaret familia. 198. n. 4. p. 346
 17 Nolan familia. 665
 18 Nominis mutatio quid significet? 46
 19 N. Norbertus occurrit Gelasio II. 476.
 p. 29. n. 2. Ep. Magdeburg. 499. confir-
 mationem Ordinis Praemonstratensis
 obtinet. 500. adheret Innoc. II. 374. ad-
 est Concilio Rhemensi. Diaconum iud.
 appellatum ad Antipapam spernit. p.
 353. arguitur ab Antipa. 18.
 Northaus Ep. Vercellensis. 135. n. 3
 Northmannorum origo in Itali. 274.
 captivum ducunt Papam. 275. liberant
 eum omnes captivos. 276. inulciscit
 299. num. 3. miseria Ecclesiasticorum.
 p. 446.
 20 Nox antiquae quid, geocra. 26
 21 Notariorum antiquorum velocitas in
 scribendo. 26. cur his non uterentur
 Hieronymus, Ambrosius, Paulus. &.
 p. 31. n. 2.
 22 Notarij sicut Apostolici. 680
 23 Novatiani purgabant lapsos rebapti-
 zando. 97 & p. 178. n. 4
 24 Novella familia. 224
 25 Novellus Malatella. 650
 26 Novatiani antipa. vita seclatata. p.
 82. n. 4. obitus à demone bapizatur.
 86. fit presbyter ex dispo. sione: ne-
 gat presbyterium acceptum, ambt. E-
 piscopatam. & confiteores furiosos ha-
 bet iniquos. 87. ob eis deseritur. 84.
 quid baptizatus in articulo mortis ne-
 quit esse Episcopus. 88. extorquet iura-
 mentum à fidelibus, ne eum deserant.
 & per litteras circulares eadem iura-
 mentum à Cornelio. & scribit Alexandriam
 Affricam. & sed deseritur ab eis. no-
 vos legatos dirigit in Africam. deseri-
 tur à Coenobitis. & à pluribus Con-
 ciliis damnatur. 90. oegit omnino la-
 psos restituere Ecclesie. 88.
 27 Novatus haereticorum suam Ecclesiam
 reliquit. 49. n. 3
 Novatus schismate excitato Africanum
 Roman venit, & Novatiano loquitur.
 86. excommunicat Cornelium Papam. &
 adheret iterum Novatiano Antipa. 2.
 29. n. 5. vult lapsos abiq. penitentia res-
 titui Ecclesie. 90. vitas isolata, patri-
 cia. 84
- 4 Nucia familia. 349
 Nupae quare non prohibet. 95
 5 Novionensis Ecclesia posita à Deo. ur
 Inobediens Papae. 320
 6 Novi Orbis in ventu, qui tribus literis
 carbat. 700. Divisio. 712
- O
- 1 Obedientia filialis, vel servilis 609
 Obedientia Deo. postal. homini.
 p. 247.
 2 Obelitus primus Veterum Episco-
 pos creatus in synodo. 400
 3 Oberia familia. 265
 4 Obiginis familia. 715
 Ochamus, vide Gallienus Ochamus.
 5 Occidere seipsum an liceat. 137. n. 3
 6 Octavianus Aquaviva Card. Ep. Nea-
 polit. 300
 Octavianus Cardinalis S. Marie in via
 lata unus ex sex deputatis ad creatio-
 nem Greg. X. 33
 Octavianus Farnesius docit Marghe-
 reti notham Caroli V. 133. accurrit e-
 copis Pontifici in Lutheranos, vinet.
 144. Præfatus Urbis. 147. procellatur
 Paulus II. vult se armis Cæsaris ex-
 pugnatorem Placentiam. 131. ei res-
 tituit à Iulio III. 166. vocat Gallus in
 Italiam. Muenet à Papa Parmam prae-
 mutat cum Camerino. 168. sedus cum
 Paulo IV. & Gallis in Castellan. 172.
 adorat Greg. XIII. 316
 7 Octavianus Fregosus. 764
 8 Octavianus leg. Apud ad Vandalos.
 128. num. 2.
 9 Octavianus Mediceus pater Leonis
 XI. 487
 10 Octavianus de Mediceis, ex Comitibus
 Tuscanis, Card. S. Crisostomi
 legatus ad Conradum Imper. Conventio-
 nis subscribit inter Eug. III. & A-
 nonbarum. Subscribit privilegio Cano-
 nicorum S. Petri. Turbes excois in
 Hadrianum reprimunt. 372. & p. 392.
 legatus Hadriani IV. 399. Ieremiam prae-
 bet militi Cæsarum in Romanos. 391.
 petrocorum Patriarcham Hierosoli-
 mitanum in Hospitalarios: stemma
 gentium in. Loru. sicut Antipa. no-
 mine Victoris IV. 399. Pallium Ale-
 xandro de collo extorquet. Expulsa-
 tur. Aliud pallium ex obsequio sibi
 adaptans exhibent. Male dicitur à po-
 pulo. & consecratur ab Ep. Malphita-
 no fugitivo. In tutelam suscipitur ob
 Aenoarbo. 396. Cardinales schismati-
 ci scribunt Aenoarbo. &. Cuius ad
 Concilium ab Imperatore preat. Ad-
 dretur à Theoniceis tanquam Papa. p.
 604. Placidus ut Papa à Papenico
 Concilio. 605. in vultus à Cætare per
 40000. 616. Laud. ierodum congre-
 gario qui plaudat Alexander. 617.
 Excommunicatur in Concilio Tor-
 tonensi. Offa. & Bassani ex Laude retore
 in Noram deportat. Murien vocat le-
 cendorem Catholice, nec habet. Ne-
 gatur ei sepultura. Obit phaneticus;
 plangitur ab Alexandro. Fabula, quid
 clarus miraculis. 622
 11 Octavianus Odianus Ep. 77. legatus
 in Scythiam. 725. moriet in Sarracenis
 Noctris, vincit ad 37. 37. Venetus
 excois in Albertum tyrannum. 23. e-
 ligit Urbem IV. 30
 12 Octavius Rufinus curus. 339
 13 Octavius Rufinus. 467
 14 Octogen familia. 67

- 1 Odelbertus Ep. Aquensis. 23.n.4. 2
1 Odenatus Palatinus Romanorum
natus imperator. 204. p. 3
1 Odeus Abbas Cassinensis. adfuit
conclatio Vriani II. 427. exiens fabrice
Homo II. Papa excommunicat.
426
1 Odeleca familia. 295. et tom. 35. 5
1 Odeli Lautechij exdes. 204. p. 3
1 Odeus Cardinalis. Cassinellum abbat
Hugonotus dechnat. 23. Anno XI. a
genus creatur Cardinalis. Purpura
spoliatur. 281. contumax oxumt dieit.
Purpura transfuit ad ingominium
Catholicozum: fugit in Angliam. p.
282. et p. 295.
1 Odilo Cluniacensis infestit Martou
rum commemoratiouem. 170
1 S. Odilo prebuis suis liberat i purga
torio Bened. VIII. at p. n. o. Romae ac
cepit hospitio. 216
1 Odo Abbas Monasterii S. Genovefii
electus ab Eugenio III. 324
1 Odo Cardinalis. S. Nicolai legatus Alex.
III. ad Gallos. 401
1 Odo Cassinellus nepos Monasterii
enij Cardinalis. apollite. 25
1 Odo Cluniacen. calann donatur i
Gregorio i. Roman vocatus i Leone
VII. ad arcem gravissimus. 108. o. 4.
i Seraphim IX. 110
1 Odo Columna, vide Martinum P.
1 Odo Columna repetit bona paterna.
p. 135.
1 Odo Comes infestus Leoni VIII. 239
1 Odo Ep. Deruifensis pseudo Cardinalis
reconciliat Eugenio IV. 335
1 Odo Fracorum tyrannus monetur i
Papi Formoso. 328. n. 9
1 Odo Poetius Cancellarius Martini V.
trahitur per Vicematum latro. 496. n. 8
1 Odo Succus Ep. Tulleis. 262
1 Odo Vagarus Cardinalis eligit Vibau
num IV. 30
1 Odenac Rex Vifogotorum. 227. n. 4
1 Odoardus Comes Palatinus abjurat
Lutherum. 387
1 Odoardus Farnesius Dux Parma Vi
bano VIII. delictis infestit Barbe
nos apud Vibauum VIII. 328. ignore
non folito querelas exicit credidit.
Cicatur. amaturus. it. Italum federe
auctus in Barberinis. 339. 20. adter plu
ra occupat ditiosis Ecclesiasticis. 460.
Reconciliat Pontifici. accepto p. 37.
n. 30. 4. confirmator Veniffier. 137. n.
8. capite plectit Marchionem. Gaudri
dum. Spoliatur Castro. 378. didus An
tefignatus Ecclefie. 333
1 Geolampadius Afonachus conciona
tur in Lutherum de veritate Euchari
fticis. apollita retrocedit. 304. damone
frangulatur dum dormiet com fcor
to. 69
1 Occumenici titulus ufurpat i Pa
triarcha Græcorum præterente Eu
genio IV. 423
1 Officium B. Mariz V. inftitutum ab
Vrbano II. locacione expeditionis i San
ctæ. 428
1 Offidana familia. 100
1 Offa Rex Merciorum Angliam offit
fub tributo S. Petri. 339. n. 4. p. 23. n. 4
1 Offreda familia. 432
1 Oginate familia. 152
1 Olaus Petri Strepenen. impietate
Lutheranum defert ad Succos. 32
1 Olegiana familia. 298
1 Oliva familia. 582. et p. 6. 5
1 Olicetus Beltraminus notis illatit
decifiones Greg. XV. 336
1 Oliverius Caraf. præfultus claus in
tome. 661. Arcio II. Medice. p. 201.
lecti Leonis X. 771. et Pauli IV. 205
1 Oltracensis. 204
1 Olympe Iulianina subit Maphro
Barbarum. 381
1 Olympha Madachina, pubis Paphy
liæ Doci proventus impendit in bo
norem conuuii ioh. Baptiste Pampilly
356. an regnum adoluitur Neapolitan
um. 32. Hærefia. p. 201. imperij avi
da. unicum habens filium. curat Car
dinalem creari. 394. iuffa i Papâ palatio
ablinere Apollitico. 324
1 Olympe M. 328
1 Olympe miffus in Africam ad inqui
rendum. 143. n. 4
1 Olympe hæreticus 303. n. 5. exar
chis. coram quo Martinus Papa falem
propugnat. 308. n. 2. r. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 53

- ejus superbiam 362. Cusindim datur. p. 369. fugit. 373
- 2 Otho Ep. Otinensis 390. in successorem desideratus à Greg. VII. 410. vide Verbum II.
- Otho Ep. Tuderensis Legatus Anacleti antipapa ad Gallos. 112
- Otho Ep. Eboracensis vincitur à Venetiis; etiam reconciliatus Alex. III. 635. an filius fuerit Eboracensis. 639
- Otho filius Henrici Rheni Imperator. coronatur à Coloniaensi. Deseritque 722. filium dicit Philippi cum spe successoria ad imperium. p. 723. Obviam habet Innocentio III. ad lacum Bonacum, coronatur ab eo. Statoris impetor officium. Invasit patrimonium Mathildis. Excommunicatur. In conciliis Norimbergæ bellum decernit in Papâ, & Regem Gallie. Contumax & quinquaginta pedes militum ultra equos ducit in aciem. 724. Vitius vitam agit privatam.
- Otho Frangipanes. 725
- Otho Frisingensis historicus moriens mandat corrigi historiam suam. 357
- 3 Otho Hilarius frater Fridrici Philchristi, re infectus Pontificio Columbarium intravit. Bavaro reconciliatur. p. 332
- Otho Marchio Brandenburg. filius Ludovici Bavaris uxorem alienam sibi copulat. 217
- Otho Aterardus legatus Fridrici III. 725. & in 3. p. 9.
- Otho Moraviz deservit excommunicationem Imperatorum. 724
- Otho Palatinus gladium exivit in Legatus Papæ. 724
- Othobus perdidit calumniam in Georgio Saxoniæ. 79
- Otho Quirinus unus ex Electoribus Imper. hincantini. 716
- 4 Otho Truchfot Cardinalis suffraganeus Pauli IV. 616
- Othobonus familia. 583. 621
- 5 Othobonus Filius Iannuensis Cardini. p. 30. & 31. 33.
- 6 Othobonus Bohemiz excommunicatus Imper. deservit. 724
- 7 Othomas Rex Turcarum Rhodium fractura legitur. 203. 7.
- 8 Ovetensis familia. 83. n. 1
- Ovum nomine veniunt divites. 84
- Oza percussit à Domino quid arcum humeri non sustinuit, sed bobus impotuit. 368

P

- 1 Pacis osculum quando dandum. 189. no. 12.
- 2 Pacet tempus positum. 112. n. 3.
- 3 Pacis familia. 278. symbolon. 763
- Pactia familia. 673
- Pactilla adultera Petri Regis Castellani. 301. n. 13
- 4 Paganella familia. 349. n. 1
- 5 Palatina bibliotheca Romani missa à 334. Electoratus translati in domum Bavarie. 333
- 6 Palencia Academia. 36
- 7 Palaeologia familia. 339
- 8 Palaeologus Imper. offert unionem c. Latinis. 329. 6. 8
- 9 Palladius Diaconus Scotia fidem suadet. 203. n. 9
- 10 Palladium quid esset? 473. n. 3
- 11 Pallancina familia. 233. & 243
- 12 Pallavicina familia, vide Anagninum. Post. Rom. Tom. P.

620. n. 76. com. 4. p. 148. p. 278. p. 602
- 1 Palaeona familia. 336
- 2 Pallium invocatum à Lino. 19. cui datur pallii mysteria, finis ab omnibus Græcis Episcopis usurpatum, cum solè Patriarchæ ex privilegio competat, à Patriarchis non datur. p. 19. fit ex lana. 1. p. 13
- 3 Palmarum missus contra Callistum Papam seipsum percussit. convertitur. p. 70. n. 10.
- 4 Palmeria familia. 91
- 5 Palata familia. 660
- 6 Palatinus Palatinus Cardini. adoptatur à Clem. X. legatus Avenion. 15.
- 7 Pamphilius legatus Pauli ad synodum Gallicam. 179. n. 6
- 8 Pamphilonen. Episcopum eligit Rex Castellæ. p. 222
- 9 Panagiotis familia. 639
- 10 Panethron quid? 219. n. 3
- 11 Panciroli familia. 182. & 194
- 12 Pancerarius legatus Liberti Papæ male habitus in Concilio Mediolanensi. 168. n. 3
- 13 Pandonum familia. 713
- 14 Pandolphus C. Anguillaris. 36
- 15 Pandolphus legatus Innoc. III. 713
- 16 Pandolphus Malansea occupat Ariminum. 746
- Pandolphus Pandolphuti exiles. 727
- Pandolphus Petrus tyranus Seneff veneno tollit suum III. 726
- 17 Pandolphus Princeps Caput Io. XIII. sedis restituit. 46
- 18 Pandolphus Sabellus frater Honorii IV. Papæ. 103
- 19 Pandolphus Viterbo occupat terras Ecclesiæ Romanæ. 36
- 20 Paris benedictus mittebatur in signum communionis. 144
- 21 Pantaleon Barbus unus ex Electoribus Byzantini Imper. 716. respicit Imper. Constantinopol. 46
- 22 Pantemon purgatur à Bonif. IV. 285
- 23 Pantaleon Iustinianus Plebanus S. Pauli Veneriarum Capellanus Innoc. IV. leges compilat Venetæ, Patriarcha Constantinopol. legatus sacre expeditionis. Caput à prædonibus redimitur ex Alphonsi Regis Hispaniarum. Elingum. 15
- 24 Papa potest legare suos quocumque Regibus invitatis. 163. habet supremam potestatem in omnibus beneficiis. Potest disponere de bonis Ecclesiasticis ad libitum. an possit se abdicare à 39. an quis possit eligere seipsum. 213
- 25 Papa Episcopos Episcoporum, Ecclesiæ universalis. 400. n. 3. 424. n. 3. quandoque decipitur falsâ pietate hominum. 38. n. 6. & 83. n. 3. habet solus in vocandi Concilia. 61. to. 2. p. 604. Papæ tituli. 66. n. 8. Episcopus Episcoporum. p. 116. n. 3. à nemine judicatur. 224. cum consecrare spectat ad Orleniensem. 179. n. 2. an possit appellari Princeps Sacerdotum, vel Pontifex universalis. 18. no. 12. an eligendus sine emisso Regum. 223. n. 1. electionem usurpat Gotthardus. n. 2. confirmatio in obprobrium usurpat Iustinianus. 262. no. 3. & p. 273. n. 4.
- Papa potest errare, sed non in fide. 244
- 26 Papæ n. 1. quomodo dicitur. Accusatur. In veris. 276. n. 3. p. 284. n. 2. p. 303. n. 4. Papa & Cæsar adjuvantur. p. 290. n. 4.
- 27 Papæ electio cum tributo Cæsari dâta revocatur. 246. n. 8. confirmatur tamen consensu Imperatoris. n. 8. nobile

- ratur. 332. no. 5. an concessa Carolo M. 388. no. 3. Papæ electionem aliquando firmavit Imperator, ut hæreticos retunderet. & p. 419. n. 2. cessat in Leone IV. to. 4. p. 19
- Papæ electio per vota nationum in Concilio Constantia. 469
- Papæ electio ad solos Cardinales spectat. 753
- Papæ electio fit nunc per secreta suffragia. 234
- Papæ electio confirmanda ab Imper. cessat in Leone IV. 19. libere facienda ex pæso cum Augustian. an non competeat solis Cardinalibus. 421. in Papæ electione præteriti legati Cæsaris. 49. n. 2. Iussu adfess. 82. no. 1. & p. 124. p. 124. n. 1. eligitur exclusa Cæsare. 198. Cæsari consilia aliquando ad tollendos tyrannos. 217. Cæsari notificanda. 311. a. bulis dicti privilegii. & p. 312. & p. 339. nom. 3.
- 1 Papæ electio etiam populo fiebat, & Senatus. 419. n. 2. liberam faciendam cōfirmavit Ludovicus Pius. & Tenebatur Papæ Cæsarem certiorum facere de sua electione. 18.
- 2 Papæ est dare vicarium Imperialem. 216. p. 260.
- Papam arguere non est privatatum. 245. p. 288.
- Papæ depositi Imperatorem. 239. confirmat electum. 273. ab Imperatore nō deponitur. 46.
- Papæ sustulit vitis perennis non tollitur. 284. Vbi Papa, ibi Roma. p. 317 & p. 339. tenetur resistere Romæ. 347. n. 11. inutilis, & cervicosis an tenetur sustinere tutorem. 171
- Papæ cavet ditare suos de bonis Ecclesiæ. ob insulsa exempla. 331. p. 318. tom. 4. p. 30. & p. 218.
- Papæ hæreticos quomodo Concilia solentur. 417
- Papæ verè, vel falsò accusatus debet se purgare in Concilio. 470
- Papæ Legati debent præsidere in Conciliis. 310
- 3 Papæ pedes osculandi mos. 403. & to. 3. p. 418. solus Papæ pedes osculatur. 408. to. 1. & to. 19. remanet Græci clerici osculandi pedes Papæ. to. 3. p. 117. & solus adoracionem theologicam. Sacrificium non possunt dare. 319. nomenia ci debita. & Imperatores qui pedes sunt osculati Papæ. & Religio prætestant Francisci Gallie Regis. p. 320.
- Papæ debetur titulus Domini nostri. 418. cur in adultis crucem apponunt. 320. Universalis. 788. Caput visibile Ecclesiæ, originem habet à Deo. & quomodo suscipiat Cæsarem. tom. 4. p. 94. & p. 724. Cæsar æquum fundit eod. tom. 3. 3. in Ecclesiâ est fundamentum insubilitatis, & autoritatis. 272. 2108 leges obligant Orbem, etiam non receperit, & publicari non permittit. 418. Reges hæreticos, vel insulles potest excommunicare, spolare. 331. & p. 232. solus augeat, & minuit festa Sanctorum. 632. an tenetur illare canonibus à 70. an iudici causæ ab appellacione. to. 5. p. 72.
- 4 Papæ an possit suspendere Concilium ab em. indictione, ne progrediatur. 103. An dici possit universalis. 788
- Papæ eligi possit, qui fuit uxorcatus. 319
- Papæ est componere Reges litigantes. p. 224.

- Papae qui bella gesserunt: 763
4. Papam donare statum prohibuit in morte Pauli IV. 24. etur nomen mactet: 194 p. 405 & p. 419
5. Papae mos dedicandi libros: 9. n. 12
- Papae sedes memorata: tres erant fedes, in quibus novus sedebat Papi: 24.
- an Papi declinet locum, ubi Papius Iohanna peperisse dicitur: 36
- Papae et corrigere Reges usurpantes alioqui: 33 nu. 6 & tom. 3. p. 14. Regem erexit: 36 an possit argui à Cardinalibus: 63. n. 5. etus potestas illam: 183
- Papae visio non tollant Pontificatum: 89. & p. 93. historiae dantur, ut timore bifloris ceteri se abstinant: 93
- Papa cur nomen mutet: 105. solus coronat Imperatorem, & facit: 212. n. 2
- Papa habet pro discipulo Mundum, licet quandoque iurisdictionem permittat Episcopis: 273. indicat Imperatorem: 290.
- Papae potestas magnus honore ditentia: 348. Imper honorandus 403. eligi debet saltem à tertio parte Cardinalium: 641 & 760
3. Papae consecratio à tribus Episcopis quando expedit: 318. n. 3. à quibus Episcopis: 209. nu. 3. sicut coram legatus Imperialibus: 419. o. 5
3. Papae consecratio quibus ritibus fit: 683. nu. 4. si intra annum, vel extra: 688. presbyterium discurrunt in coronatione: 710. ipse iuramentum accipit fidelitatis à Romano prefecto, non Imperator: 712
- Papae qualesi ecclesia investitur Episcopum in Germaniam: 489
- Papae incobedientes puniunt: 515. n. 4. p. 510.
- Papae iura contra Monasterium Cassinense: 322
- Papae non nisi militibus antebat voentes: 381. an capax Imperij civilis: 393. Imper ejus nomen praenominat Czar: 378. nequis dicere ius de bonis Ecclesiae: 381. o. 6
- Papae familia: 489 & 503
- Papae Conciliabulum: 604
- Papae Ep. privilegium à Mediol. & Ravenn. 600. 6
3. Papiani cades nolens defendere pericidium: 666
- Papae Ioson fabula p. 63. nu. 9. & p. 21. num. 10.
- Pardus comitatus Papam Stephanum: 379. nu. 3.
4. Pareotia familia: 339
4. Pareotia familia: 344
4. Papi de Graecia cur fuona Julij II. p. 763. observat Caeli portenta: 803
4. Parilia familia: 337
4. Parmenianus Donatista: 173. n. 5
4. Parochia rursu diviso: 133. n. 6
4. Parra familia: 304
4. Parra familia: 304
4. Parricide puniunt: 804
3. Parba die Dominico celebratur à Petro: 12. o. 13. apud Arianos mos diversus sublimis à Pio I. 47. & 48. n. 2. 4. Vi-
4. Parbalia familia: 337
4. Parbalis Papae effigies, elogium, symbolum, ejus concordia cum Ludovico Pio: 420. natalis, ludia, mores, religio, pietas in egenos: 421. n. 5. eliguntur Papa, n. 1. omi dote. Legatum mittit cum muneribus ad Ludovicum: 421. o. 1. confirmationem suscipit à Ludovico Pio donatum: 421. o. 1. à Carolo M. n. 1. ipsius Episcopos Galiae balneo, gudio: 432.
- n. 5. litteras accipit à Theodoro Studita contra Iconoclastas: n. 5. tituli ei dati, paternè respondet. Legatos Theodoro Patriarchae suscipere negat. Legatos mittit ad erigendos Orientales. Legatum suscipit Studiti Ecclesiam renovat, monasterium erigit peregrina, & fugitivis: nu. 6. Querit Sanctorum corpora. Monasterium erigit S. Praxeidis dicit. Orationum S. Zenonis. Munera Ecclesiae collata: nu. 6. & 7. addit: 38. Invenit corpus S. Caeleae, & Valesiani: n. 7. signa Parbalis: 38. Coronat Lotharium Imperatorem: 425. n. 9. columnis in Parbalem de homicidio patrat, in eodum benedictione extinguit. Anglorum habitationem reficit: 38. duo millia Corpora Saeculorum recondit: n. 10. Ornamenta confert Ecclesiae S. Petri. Ecclesiam Monasteria refaureat, dicit: 436. Sepulchra Ordinationes. Scripta.
3. Parbalis II. Papae effigies, elogium, symbolum, in quo Iohis exemplo offa antipape Giberti cremat: 440. antea Richerus, vel Raginurus: natalis. Canonici Regularis. Castus, Monachus Abbas S. Laurentij. Cardinalis. Papa praedictus. Fugit. Inventus eligitur Papa: 443. Consecratur: 444. animi dote. Principes certiores facit suae electionis: 44. tollitur ab Ivone Carnotensi legatum mittere in Gallias pro Ecclesiastica disciplina: 445. Excommunicat Regem Philippum: nu. 2. Respondit Stephanum probrum electum Episcopum: 44. Negat investitur Episcoporum Henrico Angli Regi: 3. ab Ivone Carnotensi excitatur non credere Philippo Regi: n. 2. legationem accipit ab Angli: 449. Legatos suos revocat ex Angli ad onerosos privilegia confirmat Cantuariensis Arch. 447. passum mittit Cantuariensi tyrannos domat: nu. 4. legatos dirigit in Orientem, in Germaniam: 448. Henricum IV. excommunicat. Promittit Fidei confessionem, quae incerta sunt schismaticis: 448. synodum celebrat Guisalla. Parmam petit, Basilicam consecrat: dat in Ep. S. Bernardum. In Gallias ascendit. Praeterea iuramentum exaudivit à Cuzibulo contra Arch. Rheimensem. Celebrat Concilium Fraternit. de liber electione Pastorum, & laicorum tremendi potestate in ecclesiasticis diligit: 454. n. 8. Herimannum Ep. An gultum deponit: n. 11. Scribit Hispanis ad separationem Monialium à Monachis: contra incestuosas nuptias Alphonci Aragoni cum Vracl: 455. nu. 12. indicat Patriarch. Hierosolym. & Antiochenum. Bethlem erigit in sedem Episcopatum: n. 13. & Brunonem dat Abbatem Cassinens. indicat Ecclesiam Capuam S. Benedicti. Excitat Io. Monachum ad scribendam historiam Ecclesiasticam: n. 14. iunio usurpatores rei Ecclesiasticae. Synodum habet per tot. 456. Restituit Arch. Colentid. Depurat Landolphum Beneventanum. Ducatum Italiae, Calabriae, Sicilliae confert Duci Vellethimo. Landolphum Comestabulum honorat. Apocryphos mittit in Siciliam ad exigenda iura Romana. Fidelitatis iuramentum exigit ab Arch. Panormitano. Monasterio Ransino in Apulia dat privilegia. Signa Parbalis II. Eligat praefectum Urbis Petrum Leonis: 458. Dispenfat in
4. gradu consanguinitatis cum Duce Pulonit: o. 1. iunio Clericorum corrigat: nu. 16. fallu informatum male suscipit S. Godefridum Ep. Amblianensem: postea ei veniens affurgens honorat: 457. o. 17. Cassinum coosigat ab Henrico V. Roman armato veniens. Pacificatur de mutua restitutione Ioris Caesaris facienda à Caesare: nu. 18. negat el licentiam tumultandi cadaver Henrici IV. 459. Henricum V. suscipit ad ostentum pedis, Imperatorem prouocant 460. diffundit regalia renouari ab Episcopis. Nu. 16. ab eo pella impleri. Saeta faciens à militibus Celsariae curcoudatur, & custoditus tenetur. Captivus ducitur: 461. Cades magno committitur. In Sabino viasus trahitur. Negat coronare Henricum. Praedile el decessum improlem, siat herede. Adore Cardinalium interfecti confas non moritur ad Henrico satisfaciendum: 461. Confirmat el privilegium invendi Episcopos per anulum, & virgum: 462. Coronat Henricum. Portionem communicat Saera Hostie. Indulget, ut Henricus pateat patris defuncti: 46. Se exculat cum Cardinalibus necessitate coactum coeessisse privilegium de Investitura. Correctionem promittit. Brunonem Abbatem Cassinen. interogat ao io eum coosipit: 463. Abbatia spoliat. In Concilio Lateranensi se offert ad potentiam pro dato privilegio. Confirmat acta Gregorij VII. & Urbani II. Excitatur anathematizatus Henricum, recusat. Accutatur post Lateran. Concilium per litteras cum Henrico communicat: 464. Causa ob quas renuit revocare datum privilegium: 464. in synodo, insignia deponit Papalia: 464. adprobat omnia in synodo gesta contra Henricum: 465. Trois Coosilium celebrat. Ecclesiam concitatur S. Vincentio. Seccedit in Apuliam iunior Caesaria: 465. Redit io Urbem, & iunio opera pietatis expirat: 466. ad sepulcrum ducitur à Cardinalibus. Oratione mortis Ordinationes. *Edicta*. *Memoria*: 467. S. Petrum Ep. Anagninum inter Sanctos refert: 468. Nomen deijct sub quo latitant eiores Nestoris: confic mat Constitutiones *Petri de Henrico*: dat privilegia Cisterciensibus. Memoria el posita à Callisto II. *Athenum* Antipapae relegat. *Theodorum* Antipapae detrudit in Monasterium. Parbalis III. Antipapae, vide *Guido Crenensis*.
4. Parbalis Architecturatus Rom. offere thesaurum Ecclesiae: Ioanni Clerico Exarcho, fuit Papa: 137. n. 1. Ariolus, audiret in Monasterium: 338
3. Parbalis Dias. Card. inquisit dantur Papam Formosum: 81. n. 1
3. Parbalis Prunericus elinguat Leonem III. 405. o. 2
3. Parbalis Diaconus foret Ichisima Laurenti Antipapae. Igne torquetur: 233. num. 1.
3. Parbalis familia: 639
3. Parbalis status cur non emerit: 25
3. Parbalis Policiao Archidiscus 622
3. Parbalis Domini *Athenae*: 195. p. 128
3. Parbalis coadiuvat Coosilium Phedropapae: p. 31. o. 1. fame perit: p. 31. o. 1.
3. Parbalis Bonus, collecta quid: 13. nu. 17

- 1 Pastorum familia. 39. n. 1 & p. 49
 Pastor frater S. Pij P. M. 49. n. 6 librum
 composuit *Papstus* titulo. 1
 2 Paterni heretici damo. 641
 3 Patavij ianrem fidei Vrbm. VII. p.
 413. Greg. XI. V. 448. Scudet Paulus V.
 p. 497.
 4 Patavini excommunicati, quod homici-
 dam facerent omni prole puniret.
 98 bona accepti sub Episcopo III. 636
 5 Patavij palatij structura monstrat
 aequinoctium. 339
 6 Patriarcha Constantinopolitana mor-
 tuus Romanus sancti pallium: perfectus
 ceteris Patriarchis. 19. primus inter
 Patriarchas. 717. 2
 7 Patriarcharum locus designatus. 717.
 non conferunt pallium. 10. t. p. 19
 8 Patri amoris symboli pellicanus. 666
 9 Patripassiani. 101. n. 5
 10 Patritius missus à Coelestino ad Hi-
 berum. 103. n. 3. 6. 10. locum monstrat
 Inferorum.
 11 Patrius Byzantinus propagans fi-
 dem Catholicam. 339. n. 3
 12 Pavesia familia. 304
 13 Pavillona familia. 39
 14 Paula familia. 48
 15 Paulina Ghibleria nepis Pij V. uxore
 Ghiberti Ghiberti. 303
 16 Paulinus Ausonii discipulus, mona-
 chus in vasis Siricio Papae. 179. ou. 8
 17 Paulinus Diaconus Carthaginensis. scri-
 bit contra Coelestinum. 192
 18 Paulinus Ep. Eboracensis petit pallium
 ad Honorio Papae. 193. n. 5
 19 Paula Calista mater Innocentii XI. 5
 20 Pauli I. Rom. Pontificis elogium, effigies,
 symbolum, in quo charactere expri-
 mitur erga pauperes. Tempus sedis 376.
 natalia: frater Stephanus Papae arduis
 studia. 177. o. 1. scilicet inter Theodori
 laetum, & Paulum. Adfuit morienti
 Pontifici. Papa eligitur legatus à Ste-
 phano fratre ad Longobardos. n. 2. vifi-
 cat pauperes, & carceratos n. 2. Domi-
 ternam erigit in monasterium. Cor-
 pora S. Stephani & Silvestri recondit.
 Prædica donat monasterijs. Monacho-
 rum congregationem instituit. Græcos
 colligit dispersos, fugitivos. ou. 3. His
 monasterium aperit Romae. 4. Ecclesiâ
 erigit S. Petri, & Pauli. alia pia ædifi-
 cia. 378. Sanctorum cœmeteria institu-
 rat. 3. Regem Pipinum certiorare facit
 electionis suae. Copronymum excitat
 ad fidem. & cultum S. S. Imaginum. n. 4.
 21 Legatos mittit ad Pipinum contra
 Græcos pro eadem S. S. Imaginum. 179.
 22 Inducit Pipino congregare synodum.
 4. legatos accipit ab Oriente. n. 6. Mori,
 sepultura in Pauli Basilicâ transferretur
 in Vaticanium. Inter Sanctos refertur.
 Ordinationes ab eo factæ. 48.
 23 Pauli II. Papae ante Petri Urbis effi-
 gies, inscriptio, elogium, symbolum, in
 quo ob pacem, abundantiam, in fitem
 piogratia fœderum aureum. 630. octi-
 dia. Ex telonio vocatus: mercatur de-
 deus ab infantia: dignitates. Studium
 mediocre. Placatum habet inimicum
 quem carceri dat. 631. elogia de eo. p.
 633. Cardinale erat: Franciscum
 Gozaelem Miorum, futurum Six-
 tum IV. dignitates caute distribuit. 4.
 Clemencia ejus, pietas, iustitia. Adagia
 Pauli in distribendis dignitatibus.
 4. spiritus corporis Pio II. non diffimi-
 lis. Sub eo floret Juris: sacra curso-
 tur. 634. Familiam alit modestam. Ca-

lumnia Platinae in Paulum de avari-
 tia. Columnia Platinae de crapula Pau-
 li. 635. Columnia Morici de li-
 bidine Pauli. 635. genus mortis. 635. Soli-
 citudo in audiendo causis. Aquam iz-
 pè bibula. An bardos fuerit, & effra-
 ge cervicis. Aemulus Alonij Scarampi.
 p. 636. Maria cur dictus Pientissima?
 Charus Callisto Papae. Humanitas
 in vilendo Carialis. 637. Sæpe hæres ex
 testamento, liberalis tamen distribuit.
 637. Salubris dilectator locos. Invisus
 Comitri Averiano. Indignationem sub-
 bit Pij II. & Venetorum Commendam
 rogans à Pio II. nec impetrans, abun-
 di facultatem rogat, & impetrat, quam
 non erodebat à Pio. Importunus in ro-
 gando sæpe repulsum in illis passus. 637.
 Iuramentum solutum de sacra expul-
 sione ante Papatum, & bono regimi-
 ne. 638. In Papan eligitur. Vatinium
 de ejus Papatu. Formosi filii nomen
 impetit, mutas in Marcum, iterum in
 Paulum. 639. Consulatur Aloryum
 Scarampium aemulum ad eum accedens.
 n. 6. Legatio honorifica Venetorum ad
 eum. Canonice Regularis in Latera-
 nem inducit. n. 6. Symbolum. Siemna
 gentiliolum ex Barbâ, & Condemniat
 familiâ. 640. Cardinalibus dat osium
 mithræ iericon. Ornat mithram Regi
 appellat curi prohibet Arch. Beneven-
 tano. Annonam curet, & iustitiam.
 Noctu causas audit. n. 8. Tenet leges
 adrogat & de iuratas. 640. n. 3. Vim in-
 fert Cardinalibus, aliquos manu cap-
 tiens, aut subtrahit legum abrogationi,
 quas iuraverant. 641. Male habet
 Cardinalem Papicolum. 642. Excom-
 munit Podiebracum, & regno spo-
 liat. Nummis. 644. plura omnimoda
 de zelo in hereticos. Tyrannos
 coercet Everardum, Malinestrâ. Vena-
 tione exhibet Ducl Ferrarienti in
 capo. Merula. 645. Durem Ferraric
 declarat. Rhodiorem magistram habet
 ad pedes obsequenter. Fredericum
 Imperatorem Romae suscipit. Obviam
 ei mittit. 646. Modus suscipiendi Impe-
 ratorem. 48. Expeditionem meditat
 in Turcas. Centum milia numerum
 offert Venetis, quæ reiecta, Tyrannos
 Anguillaræ deturbat. Consultas à Fer-
 dinando Rege Stellæ negat utilem
 amicitiam cum Turcis. 650. Consente
 in nece Piccolini. Italice tyrannos de-
 struit. An spoliare tentaverit Sigis-
 mundum Malacitam arma gerentem in
 Turcas. 651. Turbæ in Orbe. Turcarum
 victorias. 651. Fœderis in Turcas nu-
 missima Excipit in Missa Cardinales
 ad osculum pacis. Bona ædifica de quibus
 nummi. 652. Beneficia Ecclesijs colla-
 ta. Nummos spargit in fundamentis
 ædificiorum. Sepulchrum S. Cuoan-
 tii desert in palatium S. Marci, quod
 statum ornat. 653. nummus Bononiensis
 in laudem Pauli. Exhibet convivij
 publicum Romanis. Ludos exhibet ob
 pacem Italice. Vanitas arguitur à
 Iacobo Cardinali. Papienti. 654. Officium
 aufert Abbreviatoris. Meditatur bene-
 facere Platinae. 655. Accusatur levitas
 à Cardine. Papicoli. Iubilum dilatat
 ad Annum vigesimum quintum. Suc-
 cessorem sibi prædict. Causa Mortis.
 Sepultura. Epitaphium. Cardinales. p.
 656. nudis pedibus supplicationem lo-
 struit in Turcas. 657
 4 Pauli III. Papae, ante Alexandri filij

Petri Lausi Fornasij effigies, elogium,
 insignia, symbolum, in quo velut Chri-
 stus in monte leuitans querentes so-
 lam Dei gloriam mittit in Orbem. 112
 & 126. natalia, educatio, studia: ab In-
 nocentio VIII. cultus: traditus ro-
 gante matre 114. discipulus Pompeij
 Lævi 113. dignitates ei collatæ ab Alex-
 andro VI. & Iulio II. Factiones abhor-
 ret. Studiosus edificandi 113. Mortuo
 Leone X. eum non succederet in Papa-
 tum. 48. p. 7. Dignitates ante Pontifi-
 catum. 113. Legationes 116. Papa desig-
 nat, & facietur à Clem. VII. Papa
 acclamatur. Symbolum ejus, & num-
 mus ejus electio. Vaticinia de ejus
 Papatu. 116. Securus de Pontificatu
 ante electionem non conferre audit. 48.
 non minus de ejus electione. 48. Reginaldus
 Polus dicit Cardinalem, per eum
 excitat Henricum VIII. ad potestatem.
 Idem facit per Reges. 122. Pa-
 lum Romanum revocat datus eustodibus
 contra Regem. Everardum à Ma-
 chibâ rependit. Legi. Legationem. 48. Iu-
 dicium prosequitur in Regem 123. Iu-
 stitiam mittit ad locos. 126. adpocet
 exercitia S. Ignacij. Navium mittit
 ad Indos. 48. Ant coronationem concilio
 indit. 127. Recusat defendere in
 partem Cesaris. n. 1. Vergerium legat
 ad Cesarem pro pace. Cardinalem
 dicit In. Fycheum. Nicolæum Schom-
 bergium æmulum Lutheri. 48. Concilij
 indictum in Italia non recipitur. 128.
 Carolum V. Romæ suscipit: inque
 pacis se offert inter Carolum, & Ar-
 cadium. 130. Clem. Galium vocat, ad
 Carolus Romæ secedit. Concilium publi-
 cat. Mantua, indignitibus Lutheri.
 131. Astant Vincentiam transferunt.
 131. sedes cum Ferdinando in Tur-
 cas. 48. copias submittit. Concilium
 apert. Vincetum Mores reformari m-
 dat. 132. nummus reformationis. Indus
 cit impetrat inter Principes. Concilij
 suspensio. 48. novæ exatit suspensio
 inter Papam, & Cesarem. Legat Alex-
 andrum Farnesium ad Cesarem. 133.
 Comitia de religione inter Catholi-
 cos, & Protestantis improbat. Vno-
 miam legat Compegum. 134. Conta-
 renum legat ad comitia Carilipon. p.
 135. Convenit Regem, & Cesarem le-
 paratum. 135. Nuptijs celebrat inter
 notam Cesaris, & Othavium nepo-
 tem suum, & Dianam notam Regis
 Francielij. Hortium in nepotem Iulij.
 137. Impetrat revocari Hurtadum
 Mendocam auctorem dissidij inter ve-
 potum, & notam Cesaris. 48. Luca
 Celari eunivit ad pacem juranda.
 137. Repetit à Rege Gallo Archiepiscopo
 p. Valicium à Gallis intercepti. Con-
 cillium indicit Tridenti. Legatos mit-
 tit. Reges ad pacem exorat. Carolo
 deicendentem in Italiam occurrit. ad Me-
 diolanum emerit nepotibus. 138. Men-
 nobus Vrbem munus. Colloquium cum
 Cesare, sed frustra. Subsidia
 mittit Ferdinando Regi in Turcas.
 Turcæ effat Intora Tyberina. Per
 legatum excitat ad pacem Cesarem.
 Concilium suspendit. 139. Iudicium
 nunciat contra Hispani, & Galli, ni
 puer respiciat. Severit, & prudenter
 monet Cesarum ex concordata eum
 Hereticis & p. auditur. 140. Legatos
 mittit ad Concilium. 141. Non permit-
 tit Episcopis Concilio adesse pro pro-
 cu.

- calumniam pargatur, quod necem pro-
crauerit Pauli Servici. *ib.* Ejus ad-
ficia cum omnimodis. 306. *Adne-
ra* Ecclesie collata usque ad paginam.
314. cingentis aureorum millibus
Annosum procurat. 314. n. 3. Agri-
culturae foveat privilegia. *ib.* Pecunia
mensurae castitudo pudicitiam virginu.
Quid decet centena aureorum millia
erogavit in Pauperes. Vazatos ab he-
reticis hospitio recipit. Seniorum
erigit Romae ad conversionem hae-
reticorum. Linguae Graecam, Hebra-
cam, Arabicam mandat edoceri. Cudi
facit Brevarium Chaldaeum. Rituale
Romanum conscribit. Haereticos so-
lo aspectu illuminat. nu. 6. Errarium
anget. Thiarum ornat Papalem. n. 7.
Tribunalia reformat. Modestis lau-
des suas publicari non permittit. In-
stitutis Sacerdotibus Oratorio lo Galila.
Clericos Matris Dei ad omnia Piarum
Scholarum. Suspectibilem facit nitit
Monachis. *ib.* his statui donatur.
Plures Ordines religiosi eo vivente
Instituit. n. 9. Dicem conscientiam ex-
piat confessione. 316. Horas Canonicas,
et Sacrum nunquam intermittit. Prae-
dictores mittit ad Gentes. A Regi-
bus Isopoli, Persidis, Voxi, Congi le-
gatos suscipit. Legato Congiano in Ita-
liam solvit Romae, post episcopatum. Nam-
mus. *ib.* Chaldaeos erroribus purgat,
Ecclesie reconciliat. 319. Armenos u-
nit. dona eis mittit. *ib.* In Armenicos
Bobemos, Vngaros auxilium prestat.
Ferdinandum II. et Rudolphum Impera-
tores, gemino gladio spirituali et civil-
li. o. 9. Supra modum ditat familiam.
320. Lis cum Camaldulensibus, et
Abbatibus Vagandis. *ib.* Divi ab eo canonizati cum suis num-
mus. 321. n. 12. Saepè visitat sepulchrum
suum. Verba morientis. *Cepit*, *ib.*
O. nu. 12. Sepultura, translatio, epi-
taphium. *ib.* Clericos liberat à spoliis. 324.
Nummismata, statuas, scripta. Quae de
eo scripserint dispositionem prohibet
de Conceptione Deiparae. Questiones
de auxiliis silentium imponit. Cardi-
nales. 325. Delineatio sepulchri, num-
morum. 327.
2. S. Pauli familia. 328.
3. Paulus Evangelium confert cum Pe-
tro. 32. n. 10. et in dedicatione templi III.
reprehendit Petrum. 32. n. 14. cor. ipse
exerces quae reprehendit in Petro,
martyrium. 3. seminis castitatem sus-
deret. *ib.* cur in nummismatis occu-
peret dexteram. 34. et tom. 4. p. 43.
4. Paulus. *Emilius* Massius scribit con-
tra Papabrochium. 323.
5. Paulus Astarta prodit Romam Lon-
gobardia. 323. nu. 4. novo tumultu Ro-
mam agitat. *ib.* conspirat in Hadrianum
I. 326. n. 1. eisdem jubente Leone Ar-
chiep. Ravenn. *ib.*
6. Paulus Archiep. Smirneosis. 328. nu. 2.
7. Paulus Balconius usurpat oppida Vi-
rentinum. 166.
8. Paulus Barbus frater Pauli II. Papae.
p. 331.
9. Paulus Borendensis scribit historiam
Greg. VII. 400.
10. Paulus Capellus orator ad Papam 773.
11. Paulus Captauchius Auditor Rotae in
causa repadii petiti ab Henrico VIII.
p. 99.
12. Paulus Corrarus nepos Greg. XII.
praefectus Archiep. Anconitane. 419.
Pont. Rom. Tom. 2.
- foliati familiam Cardinalis Leodien-
sis. 423.
13. Paulus Diaconus captivus Caroli M.
indulgentiam Imperat. 328. n. 3.
14. Paulo Ep. Adrienſi scribit Io. X. p.
99. num. 6.
15. Paulus Ep. Anconitanus adulter lega-
tionis fug. 61. n. 8.
16. Paulus Ep. Antiochenus electus con-
tra Meletium. 175. n. 1.
17. Paulus Ep. Constantinopol. Monotheci-
sta. 303. nu. 3. et p. 304. n. 3. Constantem
mover contra Ecclesiam Romanam.
ib. dolet de cruciatibus illis Martino
Papae. 321. moricos verba repetit, quae
uxor Pilati. 312. n. 4.
18. Paulus Erizinus medius lectus à
Turcis, contra fidem datam salvi es-
cepit. 63.
19. Paulus Guinifius regulus Lucensis
excitat Senenses in Florentinos. 497.
20. Paulus Ghiliferius pater Pij V. 291.
21. Paulus Ghiliferius proceps Pij V.
corruptus à patruo. 303.
22. Paulus Iurdaeus Vrinus Anconani
manit. 307. lavas pedes pauperum. 357.
timore Sixti fugit ad Venetos. 384.
23. Paulus Iustinianus. 300.
24. Paulus de Iuvencio. 373.
25. Paulus Maanitus Adli filius typos
praefectus à Pio IV. 281.
26. Paulus Marganus. 314.
27. Paulus Oliva conclinator Apolloni-
cus. 388.
28. Paulinus Patriarcha Aquileiſia scribit
matricibus ob tria Capitula. 269. n. 3.
29. Paulus Rex Longobardorum. *Vide*
Agilolphus.
30. Paulus Sabellus legatus ad Papam. 300.
31. Paulus Samozatenus haereticus. 105.
n. 3. penitentiam simulat. 107. o. 5. ava-
ritia, libido. 107.
32. Paulus Servita scripto Venetos pro-
pugnat in leuitas. Cades ejus tenta-
tur. 306.
33. Paulus Theopulus orator ad Papam.
136. et 338.
34. Paulus Vitellius Dux exercitus Pon-
tificis. 84.
35. Paulus Vrinus accurrit in auxilium
Vribani VII. 404. et Greg. XII. 417. Ro-
mam defendit. 420. hostem ferat stu-
diis in Io. XXI. 451. proditorie emisa
à Caesare Burgi. 727.
36. Paulus Vvolzazius legatus ad Papam.
p. 300.
37. Peuperes font Christi portio. 376. Pe-
tro commendati. 84. agnorum omni-
ne. *ib.*
38. Paolina familia. 55.
39. Pax quanti facienda. Ab el finis,
et principium. 5. preces instituit pro el
io Mithra. 5. summus pax. 746. et 799.
Payne familia. 307.
40. Pezaglia Dux aretensis Potestis. 599.
41. Permandus Cardinalis legatus Celarise
oburgatus à Papae ne le mlicet rebus
Incularibus, obiect deponere purpu-
ram. 534.
42. Peccandi licentiam nemo dare potest.
396. n. 12. peccatis Christianorum bar-
bari fortis fuot. 534.
43. Peccata. *Vide* Crimioa. 632.
44. Peccata familia. 303.
45. Pecorella familia. 303.
46. Poles ofcoland. mot. 403. o. 1. et tom.
p. 19.
47. Pelagia quomodo dicta filia Thomae.
p. 10. num. 9.
48. Pelagia Antiochea cur seipsum occi-

- deret. 337. num. 3.
Pelagius natalis. *ib.* ceteros damnos lo-
nencius. 128. n. 1. tentat Papam fallere.
n. 6. fingit se subscribere Ecclesiae Ro-
manae. 192. damnatur à Zosimo. *ib.* 1.
Leone M. 209. n. 3.
Pelagius Romanus apocritarius Origenem
damnat. 357. n. 3. plures ejus lega-
tiones; ejus opera damnati haeretici
per totam Graeciam deponitur Ep. A-
lexandrinus. 161. Papa eligitur. *ib.* effi-
gies, symbolum, elogium. 160. Origenem
damnat. 161. n. 1. primum reficit Iuliani-
ano Imper. in questione de tribus
Capitulis. nu. 3. munificens erga paupe-
res, plenus divitijs. Legatus ad Totillam
non imperat. n. 4. urbe expugnata, Pe-
lagio intercedente Totilla ferro parci-
t. 160. 4. Legatur à Totilla ad Iuliani-
anum pro pace, re infecta redit. *ib.*
Papa eligitur. n. 3. solus Romanus, solus
peccus cooptatur in morte Vigili
causant se purgat. Damnat Simona-
con. Vasa sacra Templi restituit. Sub-
scribit quatuor synodo hinc odiolius mo-
levari Episcopum, qui vellet eum co-
herere nu. 6. gladio Narsetis refracta-
rios compellit. plures scribit episto-
las. Confessionem Fidei edit, et mittit
Gallorum Regi. *ib.* Obitus. Basilicam e-
rigit. Ordinationes Episcopatum. Exor-
ditur Basilicam Apollorum Scripta.
1. Pelagii II. Papae epigrapha, elogium, sym-
bolum. Sancto scribit de religione.
Magister vocatus à M. Gregorio. 268.
natalis. 269. n. 1. Pontificatum sibi in-
consulto Caesare pleni periculo. Grego-
rium M. legat ad Thiberium Imper.
ib. cohibet Io. Ep. Byzantinum usurpa-
tem titulum *Ecumenici* in 4. mandata
Gregorio Thibero scribere contra Pauli-
niam Patriarcham Aquileiſis ob tria Ca-
pitula. 270. nu. 3. et 5. Hros excitat ad
excoicandum Impurum gladium Samaritae
Exarchi. *ib.* domum suam mutat in
Xenodochium pauperum. nu. 6. Orac-
conus B. Petri tabulis arguens Basili-
cam extrinſi S. Laurentii, orat sepul-
chrum. *ib.* Invenit, morbo ingru-
so perit Pelagius. n. 7. Ordinationes. *ib.*
Ejus librum quatuor sacret Gregorius M.
269. et 270.
Pelagius Dux Hispanorum Manſis
viliſis. Legionensis regnum condit. p.
323. num. 6.
49. Pellicana familia. 460.
50. Pellicanus quid figaret. 466.
51. Pennaforta familia. 471.
52. Peguli Bononiens tenent. 477.
53. Pepula familia. 325.
54. Percevalles Pria Dux Sarrazenorum.
32. et 69.
55. Peregrina familia. 544.
56. Peregrinus missus io Galliam à Sixto
p. M. 40. n. 7.
57. Peregrinus Patriar. Aquil. sequax Vi-
toris IV. Antipapa. 612.
58. Peretti familia. 622. et tom. 4. p. 371. p.
430. et 557.
59. Perfidie magnum exemplum. 700.
60. Perinus Thomaeſas Cardinalis. 369.
61. Perisuri pax. 420. n. 3. et tom. 4. p. 462.
62. Perpetua uxor Petri. 308. n. 8.
63. Perrochina familia. 436.
64. Perrocha familia. 353.
65. Perseus Christianorum Romae. 11.
iterum. 12. n. 13. iterum. 17. iterum. 10.
Domitiano. 21. sub Traiano. 27. sub
Hadriano. 36. sub M. Aurelio. 31. n. 8. sub
Marco. 36. sub Pertinace. 62. sub Dio-
cletio.

- cio 72. no 14 sub Valeriano. no 2. no 8. sub Diocletiano. no 11. no 4. decima sub Diocletiano. no 2. no 1. libertas tollitur, scripturae committuntur, arguantur Ecclesiae. ib. sub Maxentio. 137. n. 3. mitigatur ob timorem Christi. ib. nova pericula à Vandalis. 209. n. 1.
- 3 Petrus familia. 778
- Petrus familia. 137
- Petrus: arstant Cardinales, ut eligant Papam. 194
- Petrus quid? 19
- Petrarcha familia. 264
- 3 Petronilla filia S. Petri. 10. n. 2
- Petrus Ep. Bonon. suadet Concilio Papae concilium congregare in Neapolim. 202. n. 1
- 3 Petrus familia. 736. & 778
- 3 Petri: effigies, symbolum Solus stat, cum ceteris flexu genu: Gemma, metas, genesis, elegum. 3. patria, status. Baptista discipulus, ab Andrea fratre ad Meriam adducitur. 6. curam gerit familiae, propterea Andrea junior ad eum vocatur Ecclesiae. ib. Petri nomen ei promittitur, cur nomen ei miteretur quid dicitur petra dicitur, quod viciis, vocatus Concludit pulchram multitudinem. Petri navim cur Iesus ascendit baptizatur à Christo: baptizat discipulos: primo loco semper nominatur ab Evangelistis. 7. n. 3. constituit Christum filium Dei, 20. sup. nomen, vel Ecclesiae promittitur Ecclesiae caput. Petra sed non est petra Christi, vel Petri quod funditur in eum. 8. ei promittitur claves. ib. ei fidi datur: pulser Apostolum, cuius nomine claves receperit. Claves an datur Petros, vel Petri confessor? p. 9. ut confessor causa meritoria ad accipiendas claves. 10. non negavit Christum corde, fed ore. 11. interrogatur an Christum diligat. 12. iubetur oves pascere Christi, in universum. 13. Est esus visibile Ecclesiae. 14. Sedem Hierosolymitanam tradit Iacobus. 15. designat locum concedendi Episcoporum. 16. 3. Sanctorum claudum à nativitate. 17. n. 4. dicit sibi argentum anni esse. 18. Ananiam, & Sappiram puniunt, an severitate peccata. 19. 2. Vindicta fuit infirmis. 20. Ter fuit in carcere. 21. n. 2. eximior oratione Gamaliel. 22. Petri catena. 23. eorum miracula. 24. & 25. p. 14. 26. 3. limatur ad Reges missa. 27. Petri ad vincula templi origo. 28. 2. liberatur de carcere, ab Angelo Michaele. 29. no. 2. configit in domum Marci Ecclesiae orat pro. Constituit Episcopum Caesareae Stratonis, Sironae, Berythi, dat Maronem Phoeniciae: videri. venit Antiochiam: Nuxa dicit Episcopos, Nicomedem, Bysacium, & consensibus: 12. rediit Hierosolim ad celebrandum Graecorum curiam. 30. Petri Gethisatus. 31. n. 8. Petri usque Perpetua, hunc Petrus exiit ad martyrium: filium habuit Petroniam. quod iudicio 32. 1. ab Apostolis in Samaritanis. 33. no. 2. Ecclesiam visitat in Antiochiam fides Ecclesiam. 34. Romam venit. 35. Paralysicum sanat. 36. 2. 9. suscitatur Tabbitham, à Gentilibus in tubam, corrigitur visione ecclesiae. 37. n. 10. vocatur à Cornelio centurione, adorari arguit à Centurione. 38. & 39. p. 330. quoniam iocetur. 40. p. 331. Accusatur à Christino. 41. no. 1. baptizatur Centurionem. 42. Romam vocat contra Simonem Magum. 43. n. 11. Neapolim celebrat, à Prudentio
- incipit. Petrus titulus ibi erectus. Cathedram Antiochenam relinquere Evodius. eius Cathedra Romana lignea. Tenuis arguit: consilietur Orientales, & salutis: eius cum Philone colloquium. 44. in Africam navigat Romam petitur. Crescentem Episcopum constituit. 45. S. Petri caput reperitur. tom. 3. p. 384. apparuit Vrbano VI. mandans redire Romam. 377
- 3 S. Petrus cum gemina clave astrumque; asserit in Ecclesia Dominum. 740. Ejus moderna Basilica quando Inchoata. p. 764. iussus tunicam vendere, gladium emere. 740
- 4 S. Petri Basilicam extruendam elemosinam collat. 58
- 2 Petrus Concilium celebrat Hierosolymis. 1. cur Iulus non implevit locum, sed Apostolus commiserit. Reprehenditur à Paulo. 2. a. n. 12. qualis error Petri. 3. patienter audit Paulum arguentem. tom. 2. p. 363. Ad Britannos pergit. 4. p. 12. n. 13. Palcha Romae celebrat. Concionatur in Vaticano. Scragem praedicti Iudaeam. Tunturatur à Iudaeis. Iudaeis scribit. Confirmat Evangelium Marci. Subiungit sibi Ceterum, & Linum. Pugna cum Simone Magno. 12. victoria. Romae. 2. unum instituit. Rescriptum pecuniam ei oblatam à Simone. 13. p. 373. Carceri datur à Nerone. tom. 1. p. 13. baptizat cunctos: aquam eruit de petra: fugit à carcere: occurrit ei Christus: ubi regressus ad Martyrium. Genus, locus, tempora martyrii, sepultura, reliqua scriptis Orientalibus, sed asportare non possunt: eod. tom. 1. p. 13. unum instituit. 14. cur in eum cepit finitram. 15. corrigi epistolam Leonis M. 11. n. 4
- 3 Petrus Abillardus disputat cum S. Bernardo, natale, studia, errores. Congrediens cum Bernardo habes fit: appellat ad Papam. Damatur. 388. ubi 13. penitens sancte quievit.
- Petrus Abbas Cassinensis depositus à Vigore II. 890. n. 6. & 406
- Petrus Abbas Cluniensis. missus ad reformandum Saxoniens. 320. Implorat Innocentium III. Papam in Latrones. 321. servit tanquam subdiaconus Eugenio III. Papa. 333
- Petrus Abbas S. Sabae legatus Hadriani. 389. n. 7
- 3 Petrus Allij doctor Sorbonensis contra antipapam pugnat. 387
- Petrus de Alarum secretarius Urbani VI. 373
- 4 Petrus Aldobrandinus Cardinal. Dux Exercitus pontificis in Ferrariens. p. 466. legatus Ferrariae. 463. licet incitatur à Papâ. 468. Zanum Petriarcham Vencium convivia excipit. 474
- 3 Petri Alexandrinus martyrium, ultimus martyrum Alexandrinus. ei revelatur haereticus Ariana furor. 132. n. 3
- 3 Petrus Aliscensis scribit vitam Gregorii V. 123
- Petrus de Aliaco Cardin. dictus à Jo. XXI. 451
- 3 Petrus Altrius Visitator in Symmachum. 234
- 4 Petrus Alvarez Toletanus P. Rex Neapoli. tentat erigere Inquisitionem in Lutheros. 126
- 3 Petrus Ambrosianus Rhodiorum magistrus domus missus manus S. Jo. Baptiste. p. 698.
- Petrus Amelii Cardin. Antipapae. 366
- Petrus S. Anastasii Cardin. confirmat Vrbano VI. 337. adhuc Innoc. II. tom. 2. p. 308.
- 1 Petrus S. Anastasii Cardin. Honorij II. 300
- 3 Petrus Ancharanus scribit in Greg. XII. 418
- 4 Petrus de Anagnin Crator ad Papam. p. 639.
- 3 Petrus Arcanorum scriptor decipit Metropolitans Orientis. 61. n. 19
- Petrus Archiep. Bituricensis repudiatur à Ludovico, quia eo infesto condecratus. 329
- Petrus Archiep. Dalmatis. 346. n. 19
- Petrus Archiep. presbyter S. R. E. legatus Hadrianus. 380. n. 7
- Petrus Archiep. Tarentasem. propugnat causam Alex. III. 616
- Petrus Balbi Orator ad Papam. 773
- 4 Petri de Balva Ep. Genevensis iocodit Geneva Calvinus corumpit. 139
- 3 Petrus Barbus Cardinalis. 355
- Petrus à Barcia reipsum Cardinalis oblatum ab Urbano VI. 365. malens esse Cardinal. Antipapae. 366
- 4 Petrus Bergellinus legatus ad Ludovicum XIV. 631
- Petrus Buisadonna Orator Venetus pacis interpres inter Alex. VII. & Ludovicum XIV. 618
- Petrus Belloj scribit in Siatum. 387
- Petrus Bessus à secretis Leonis X. 778
- Petrus Blacius legatus antipapae Petri de Luna. 388
- 4 Petrus Blesensis queritur onera imponi Ecclesiae ob sacram expeditionem. 676
- Petrus Braganza Rex Lusitanie reconciliatur Hispanis. 618
- Petrus Canicianus praefectus castrorum. 435
- 3 Petrus Candidus peritus linguarum Graecae. 533
- 4 Petrus Canisius edidit catechismum. p. 216.
- Petrus Canonicus Lucensis expellit Anselmum Ep. intrudens Guilbertum Pseudoepiscopum. 368
- 4 Petrus Caraffa Archiep. Theatinus adiectus ab Hadriano VI. ad mortuum reformationem. 30. an institutor Ordinis Theatini. 77. n. 2
- 3 Petrus Cardin. S. Eustachij. 347. excommunicatur. 161
- Petrus Cardinal. Gondius. 390. & 461
- Petrus Cardin. legatus Celestini III. ad Bohemos penè lapidibus obruitur. 700. n. 11. legatus Innoc. III. 714
- Petrus Cardin. Legatus ab VIII. mandata corrumpt domum. 46.
- Petrus Cardin. S. Marcelli praepositus sacrae expeditioni ab Innoc. III. 715
- 3 Petrus Cardin. S. Praxedis Vicarius Alex. V. in Vrbe. 446
- Petrus Cardinalis Ravennas. 338
- Petrus Carolus Sorbonicus abjurat haereticum. 333
- Petrus Centumcellen legatus Gregorij IV. 9. n. 7
- 1 Petri Chrylogi virtutes Deo iubente eligunt Episcopos. 20. n. 4
- 4 Petrus Clemas Dux Venetorum Alex. III. facit, vincit Othone filium. 634
- 3 Petrus Columna Cardin. III. suadet Celestino V. Pontificatum: 135. excommunicatur. 453
- 4 Petrus de Columnis visus à Paschale II. 447. n. 4. ponitur inter inspectores bonorum

- rum Ecclesiam: 456. 20. 14
 a Petrus Comes Antiochenus: coto-
 nat ab Honorio III. Imper. 715
 a Petrus Contareus Venetorum lega-
 tus: 405
 a Petrus de Coriolis magister Innocen-
 ti III. 709
 a Petrus Damiani laici Gregoriani:
 c. 13 laudat Clementem II. 44. vocatur
 ex aere confessorius Clem. II. 44. Exci-
 tat Leonem VIII. in Simoniacos, &
 libidinosos. 46. cum arguit quod arma
 tractaret. 45. Ep. Cardin. creatus a Vi-
 ctore II. arguit incontinentiam Cla-
 riorum. 49. 82. 3. Vinctorem suum dicit
 percutiorem. 46. libellum suae abdic-
 tionis offert Nicolao II. 308. n. arguit
 Ep. Transensem. 315. exorat Nicolaum
 II. in Concubinarum clericos. 313. iu-
 dat Honorio II. antipapae desistere. p.
 313. aius exitum vaticinatur. 334. 2. p.
 118. laudat, & approbat Alex. II. gratias
 agit de electi collato Offensio Comi-
 tatus. Rogat abdicacionem ab Episc-
 opatu. Cochlearia donat Alz. II. 133.
 nova epistola ad Cadualm. 133. arguit
 Gottfriedum Marchionem Tuiacae. p.
 139. Soudet Henrico causam schisma-
 tice desinere Concilio. 46. cur Damiani
 dictus 341. n. 8. et nocere laetum negat.
 Porcis praeficitur a fratre. Inter
 Anachoretas praeficitur. Car Alex. II.
 dicitur tyrannum suum. 46. diffundit
 Henrico IV. Imper. repudium coniugii.
 341. 0. 9. legatus in Simoniacos p-
 sumptos accusatur. 344. m. 13. scribit
 Vithuri III. de bono regimine
 Monachorum. 407
 a Petrus Diaconus miracula libros Grego-
 rij M. eximit ab incendio. 477. n. 6
 c Petrus Diaconus proac contra Ho-
 norium II. 456. menitur contra Inno-
 centium II. 519. & p. 324
 a Petrus Diodorus legatus Vexetorum.
 p. 495
 a Petrus Duodus legatus ad Papam. 503
 a Petrus Ep. Anaphib. Legatus Leonis
 VIII. ad Gracos. 478
 a Petrus Ep. Anagnin. sanat Afthae-
 lem Imperat. pecuniam accotam tra-
 dit ad construendum Ecclesiam. 348
 a Petrus Ep. Caesaragustanus. 477
 a Petri Ep. Constantinopol. epistola
 missa ad Eugenium Papam anthemi-
 zantizatur. 115. n. 2. excitatur ad fidem
 a Vitaliano. 117. citat dolosus Petrus.
 c Petrus Ep. Florentinus. ut Simonia-
 cos accusatur a Sio. Gualberto, & Mo-
 naco. 343. n. 15
 a Petrus Ep. Papien. arguitur a Sylvestro
 II. 194
 a Petrus Ep. Patavinus legatus Engeli-
 ni IV. 311
 a Petrus Ep. Portuensis. 470. n. 13. Vi-
 cinus Gelasio II. in urbe. 476. promo-
 tor Anacleti Antipapae. 311. licet ad
 Orthodoxos. 311
 a Petrus Ep. Senogallia. 519
 a Petrus Ep. Vicentinus legatus Innocen-
 ti VIII. 694
 a Petrus Ep. Volaterran. 510. 5.
 a Petrus Eremita auctor expeditionis
 in Terram Sanctam. 427. 00. 14
 Petrus filius Petri Leonis monachus,
 Cardinal. legatus ad Anglos pessime
 legatione fungitur. Comitatur Gela-
 sium II. in Galliam. 508. tenet eligi in
 Papam. 485. creatur antipapa contra
 Innocentium II. 508. Ecclesiam ipsius
 Romanos. 509. dat ludum calicem, iu-
 gines custodans in minetam. 510. ex-
 communit Innocentium Papam. 46.
 scribit ad Rages. 511. praenit Luthari-
 um Imper. 512. Sollicitus Gallem Re-
 gem. 46. legat ad Orientales. Aleria
 consecrat. 513. Romanos fulcitur, ut
 rippodium extorqueant a Luthario
 Imper. sruatur a Luthario. 514. sed-
 dicit Philatienis. 46. Coronam obtulit
 Rogerio Duci Sicilliae trahit in partes.
 515. 00. 4. Iustinopolitanos Romanos citat.
 516. excom. nuntiat a S. Hugene. 00.
 4. dat literas plenas contumelie ad
 Innocentium. 518. Arguit S. Norberti.
 519. Vaticanum tenet Excommunicat-
 ur in Concilio Pisano. 521. moritur
 impositus. Sepultura ignoratur. In-
 signia. 523. Symbolam. 523
 a Petrus Fomera Card. S. Angeli de-
 ferit Petrum de Luna. 470
 a Petri fratris lo. X. Pape. exdes 99. n. 6
 a Petrus Fulcratus orator ad Papam.
 376. & 379
 a Petrus Fuxensis Cardin. S. Stephani
 legatus ovium habet Alphium A-
 ragonium. Hispaniam restituit Eccle-
 siae. 474
 a Petrus Gabrielus in Turcas pugnat.
 p. 648
 Petrus Gabucius. 413
 a Petrus Garenia episcopat. Hadri-
 anum II. 495. 3
 a Petrus Gregorius Odescalchus. 5
 a Petrus Guido Legatus Victoria IV.
 Antipape. 607
 a Petrus Gunthellinus occupat arce Ha-
 drisio schisma foverit in Vrbano VI.
 p. 361.
 Petrus Hannibaldus Leodice Cardin.
 S. Angeli. 410. Roma praefectus. 417
 Petrus Iuualis Cardinalis S. Cyriaci
 praefectus exereitis Pontificij. 760
 Petrus Iuppas habitum detrahit S.
 Francisci Sisto IV. 664
 Petrus Lanus ad Papam. 771
 c Petrus Latro Corforum hospicio ex-
 cepit Gelasium II. 478
 a Petrus S. Laur. Card. Vivariensis. p.
 347. violenter retrahitur ad concla-
 ve. 351
 a Petrus Leonis civis Romanos Vrbano
 II. hospicio excipit contra Anti-
 papam. 437. c. 16. praefectus Romanus.
 456. n. 14. homo nequam. 476. conat
 filium suum in Papam eligi. 485. pro-
 curat electionem Honorij II. 493
 Petrus Lombardus Archiep. Parisien-
 sis accusatur male sentire de Christi
 humanitate. 641
 a Petrus Ludovicus Borgia nepos Cal-
 listi III. Legatus in Turcas. 572. carceri
 datur a Legato Apostolico ob expul-
 sit Cyprilientiam laudat Papa. 573.
 Dux Spoletanos creatur, contradicen-
 te Cardinali Capranica. 576. mortuo
 Callisto reovit restituere arcem S.
 Angeli, ostiit viginti millia auro-
 rum solvauit. 46.
 Petrus Ludovicus Borgia uentus A-
 lexan. VI. 709
 a Petrus Lullius Faroesius legatus ad
 Carolum V. 118
 Petrus Lullius Farnesius mothus Pau-
 li III. 147. n. 12. papae intercedente No-
 variam habet a Carolo V. 46. truden-
 tur a Placcenini. 148. Constatuatur Cos-
 mum Chierum Episcopum Favon-
 sem. 46.
 Petrus Adagius orator ad Papam. 376
 Petrus Mainenda disputat in Luth-

- ranos. 143
 a Petrus S. Maris in Confinem Card.
 de Luna. 347. adorat Vrbano VI. p.
 332. parat res adhibendos elationis. p.
 332. & 339. tenet concilio Lausanen-
 si in Papam. 339. legatus ad Gallos schi-
 smas foveat. 339. Antipapa creatur opo-
 nens Bonifacii XIII. iurat depouere in-
 solutus idem faciat Papa. Vaticanum
 de en: Natalia, inignia. 388. Publi-
 cus prohibetur in Monte Petulano:
 dignitates, Palatum reformat prop-
 ter terram sanguinis Romae. Creat V-
 rbanum VI. ab eo schismaticus. Pe-
 cuniam colligit in suis legationibus.
 Promittit Regibus schisma extirpare.
 Vult concordiam impedire. 46. aperit
 argat fecedere, vel compromittere:
 46. Legatos Roma mittit, qui ipse
 ticipas turbas excitent: 389. Coronat
 Martinum Aragonensem de Cos-
 tica, & Sardiniis. 46. 20. n. scribunt
 Petrus de Torno, & Guillelmus de
 Agrifolio. 390. Obiit in arce Ave-
 nionensi 16. Gallis parat fecedere, ut
 tatus eligatur in Papa. 0. Paratur. p.
 391. Promittit iterum fecedere Gal-
 lorum Regi. Per Legatos Bonifacium
 decipit. 46. Annuat benedictioni ad negat
 Galli. 394. mortuo Bonifacio, legati
 antipapae vincti trahuntur in arcem,
 nec liberantur nisi iussu soluti:
 402. 2. 0. 4. legatus ad Innocentium
 VI. 405. receptus a Laurentibus, & Pi-
 sianis. 46. pulvis petentium Massilam
 fugit. 405. Excitatur a Gregorio XII.
 se abdicare respondit: 414. excom-
 munit eos, qui ab eo recederent. 416.
 A Parisiensibus datur haereticus, &
 schismaticus. 46. Vrgit Gregorium ad
 se. 417. Promittit desinere a
 Parisiensibus desinitur. Irresidit eius
 legati. Quisquis ad eum erant fugit in
 Aragoniam: 416. Perpinianis in dicta
 synodo tradendo Episcoporum, quin-
 decim respondent teneri Petrum se-
 cedere libere. Obiit eis discordiam,
 quia unas meliora tenent, quam op-
 terti. Cardinalium de Obiit reclusi
 in carcere, quia abdicacionis confes-
 set. Legatus mittit ad Concilium Pisanum,
 qui reijciuntur, ut schismatici.
 433. Legatione Concilij Constantinien-
 sis & praesentia Sigismundi Imperatoris,
 ac Regis Aragonum excitatus infusus
 depouere fugit Panicula n. 435. Paratur
 obire S. Vincentio Ferrero, ut
 eum palparet, desinitur ab omnibus. 46.
 Iterum conventicula misceat. Catur
 ad Concilium. Perendinationes cogi-
 tat Damatur a Concilio tanquam he-
 reticus. 436. diem dicit Cardinalibus. 441.
 441. Praevalat apud Hispanos. Sicillia,
 Sandiniam dat Ferdinandus Castellum.
 451. Excitatur schismatici suum impos-
 dere ad evitandum scandalum, dicit
 scandalum esse Pharisaeorum. 450. De-
 feritur a Cardinalibus. In eum immis-
 sis Graecis, apud Alphonso Arago-
 num defenditur. 46. Murs. Afundat ali-
 sibi succedere. Loqui imponens, ma-
 nu scribit. 471. Obiit ouis Cardinalis
 relictus: ex eo veneno perierit. Obiit
 nonnageneris. Fabula de corpore in-
 corrupto. 46. Veritas. 474
 a Petrus S. Maris in via lat. Card. de
 Varna. 347. annunciat populo Vrbano
 VI. 354
 a Petrus S. Martialis in Monte adheret
 Innoc. II. 308
 4. Pe.

- 4 Petrus Martyr Interfarcha : 474
 3 Petrus Afroscenensis Cardin. : 478
 3 Petrus Medicus ad Gallum debet in Argentinis : 777
 4 Petrus Melius nepos Urbani VII. : 418
 3 Petrus de Mendosa Cardin. S. Crucis Ecclesiam reparat : titulum invenit Crucis I. C. : 609
 3 Petrus Mogeniensis legatus ad Papam : 611. legatus in Turcis. 611. videtur. p. 662
 3 Petrus Mogus intruditur in sedem Alexandrinam : 420 n. 6
 3 Petrus Atonacus de Castro Novo occiditur ab Albingensibus 719. moriens percussoribus pavet. : 810
 3 Petrus Mossinger : 810
 3 Petrus Nacarus yoto arma perendi lo Turcas subivit, moxet in Hispania : 85
 3 Petrus Nicomachus exul ab eulom unapionum. : 415 n. 3
 3 Petrus Oberius Archiepiscopus : 263
 3 Petrus Otmarus legatus Gallorum. p. 379. num. 2.
 3 Petrus Otobonus Cardinalis Datarum Clem. IX. : 616
 3 Petrus Patriarcha Antiochen. communicationem petit a Romanis. : 477
 3 Petrus Paulus Parisius Concellio preest Triftenino. : 717
 3 Petrus Paulus Vergerius legatus ad Cariam. : 127. honorifice susceptus à Saxone, & Luthero. Concilium inducens in Italia, à Germanis non auditur. : 128
 3 Petrus Payne Anglus disputat Ballep de dominio civilis clericis non permitendo. : 507
 3 Petrus Philargus Cardinalis S. S. Apollorum legatus Urbani VII. in Petrum de Luna. 409. vide Alexan. VI.
 3 Petrus Pictaviensis episcopatum scribit Gelafio II. : 478
 3 Petrus Pifanus Cardin. Anacleti antipapa abjunctus Ichisma. : 123
 3 Petrus Potentius Cardinalis Florentinus. 127. tellarum iussu electum Urbani VI. : 353
 3 Petrus de Pratis Cardinalis Franciscanus legatus ad Gallos. : 128
 3 Petrus presbyter Cardin. accusat Iul. XII. in t. anvenio Romano. : 128
 3 Petrus primus defensor legatus ad synodum Gallicam. : 379 n. 6
 3 Petrus princeps stirpis Aragonis Fraticanus honorat Petrum Regem Aragonem cum Urbano VI. perfissere. : 366. spernitur à Rege Gallic. : 368
 4 Petrus Quirites votum profutur Alphoncium. ab. & p. 245. ab eo amor thorum repetit. : 222. insignia d. Creat Cardinales. 223. Coronat, & coronatur à Bayano. Duos filios advenit dat filium. Gasar D. Fortunati diripit. Volens anathema vulgare in Papam Cui trahere fugatur. Commendat de Bonafacio Com. Novello. : 224. Ducitur ad Papam. 225. Misericordiam imploret à Papa. abjunctur Papam publicè : 226. hostile suscepit. Mors; fupultra. : 224
 3 Petrus Ravennas Ep. Venetianus. : 315
 3 Petrus Rex Aragonum sciscitatur Papam, cur militem congregaret, respondit, *filis linguam amittat utrum, fit arconum pascitur*. p. 35. aurum accipit à Gallis in Saracenos. Vires in eos convenit. Salutat Rex Sicilie. : 36. ad duellum provocat Carolum Andegavensem. 37. deludit ex nimio colere obit. 38. comoratur Romæ & regnum offert vestigale. tom. 124. 728 n. 18. in auxilium descendens Albingensium occiditur : 608 tom. p. 720
 3 Petrus Rex Castellæ movet in Maupos. 126. libid. levitia. 301. titulum offert Urbano V. p. 315. monet ut Avinionem redeat. : 327. alapa percussus à S. Theod. obiit ichismaticus. : 386
 3 Petrus Rex Cypræ de adulterio arguitur. 325. movet in Turcas. Coronatur à Legato Pontificis. n. 3. Alexandriam expugnat. delinquitur. : 326. excedit. ab. Petrus Rex Navarre frater Alphonsi Aragonis captivus Iauhenium : pila tormentaria eculis emittit eo loco, quod ipse bombardam dixerat contra Crucilium. : 301
 3 Petrus Riarius ex forore nepos Sixti IV. suadet Francisco Ruverio non dissimulare petitionibus Cardin. hum offendentium Papam. 666. Philosphum Venetis doceri inter Franciscanos decessit voluptate tadbungre alieno gravatus. p. 673. Convivium laulium Gallis instruit. : 674. Domus pretiosa suppellex. : 66
 3 Petrus Rosenberghus spernit Cardinalium oblatum ab Urbano VI. : 373
 3 Petrus Rufus Diaconus Cardin. : 475
 4 Petrus Scala catus à Turcis. : 617
 3 Petrus Sarderum Ep. consecrat Photium. 42. n. 1. Recognitione *Miserere*. legatus ad Papam. 43. au. 9. mari ablotetur. : 54 n. 7
 3 Petrus Soderians. 770. libet hostis in patriam revocat à Leone X. : 772
 4 Petrus Soco præpositus Anglie reformationi. : 185
 3 Petrus Spinola Orator ad Papam : 745
 4 Petrus Soterius errores notas Chalidzorum. : 519
 3 Petrus Thomas Carmelita legatus sedis Apollol exhiator sacre expeditionis. Coronat Regem Cypræ. 325. n. 13
 4 Petrus Toletanus ProRex Neapolit. vult Episcopos suos per procuratorem adesse Concellio. : 141
 3 Petrus Tulio Crapheus consecratur Episcopus Antiochenus ex permissione, non de pure. : 220 n. 5
 3 Petri Valeij de Acugnâ facinus proditorium. : 700
 3 Petrus Venerabilis coconvertit Abailardum. : 318
 3 S. Petrus Veron. quesitus de periectione in iustitia redarguitur à Crucifixio. Gladio occumbit hæreticorum. 12. n. 5
 3 Petrus à viâ Villemuri, nepesio. XXII. p. 246
 3 Petrus de Vico doctor Germanorum in Papam. 32. ultor terras Ecclesiarum. : 36
 3 Petrus de Vineis Concellar. Frider. II. Imper. p. 749. pauperem habet Patavij de Frider. II. in dedecus Papæ. 773. legatus ad Concilium Lugdunense. 10. p. 9. veneno tentat dominum suum. : 46
 3 Petrus Virgilius Concilium publicum Mantuanum à Lutheranis non fuisse. : 230
 3 Petrus Urbanus Comes Nolanus moritur in Regem Ladislaum. : 450
 4 Petrus Urbanus præfatus p. 372. legatus antipapa. videtur IV. : 618
 3 Petrus Zenus Turcas vincit. 124. concitatus, martyrium. : 285
 4 Petrus de Zuniga Augustinianus Martyrio Iaponia. : 336
 3 Phleggia familia. : 336
 3 Phylorizator hereses. : 127
 3 Philippi calumnia in Clem. VI. : 27
 3 Philmaria familia. : 181
 4 Philibertus Arianus Dox Hispanorum Romanis expugnat. : 28
 3 Philibertus Sabaudus victoria in Galles. p. 320.
 3 Philippus unus ex septem Diocesis. 12
 4 Philippus II. filius Caroli V. Imper. ducit Mariam Anglie. 56. Magno honore fuisse Reginaldum Polium. 178. Et offert Episcop. Cantuariensis. Quibus conditionibus admittitur, ut legatus. : 179. occurrit venienti. 180. veniam petit Anglie nomine, reconciliatur. 180. remittit forem, tradere in conjugium Francisco Mediceo. 181. punit Protestantes. : 177. dat creeri Bartholomæum Cartham Ep. Toletanum. : 181. obsequium erga Papam. 239. n. Antonium Navarrum excusat ad repudium uxoris. 262. Romam evocat oratorem ob præcedentium cum Gallo. p. 279. pax cum Gallo. In hereticos exiator. : 266. bello perit Paulum IV. : 266. Occurrit Carasie legato. Dat lites dextero, convivium excipit 231. sed nihil concedit. : 232. viâ Carasiam notitiam Paulo IV. Papæ. : 238. Ducit Elisabetham Gallie Agnis filium. : 238. Carasie relegatus à Papâ, sed e confagientes remittit à Papâ. : 240. mandata aulicis decreta Pij V. sine examine observat. 305. fovet ligan Sanctam in Gallia. 346. auxilia offert Sixto V. Henricus Navarræ throum Gallie confendit. 351. clissem armat navium centum, & quadraginta contra Elisabetham Anglie, sed naufragio perit. p. 354. illudat ab Elizabetha. 357. Sixtus arguit suspensum ab regnum Neapolitanum. : 36. Eadem hebdomada urget canonizationem S. Didaci de Alcalá : numerus. 366. pragmatice edit de titulus. : 406. mores. : 466
 3 Philippus III. Rex Hispanie ducit Margaretam Austriacæ. 466. pater inle eum. Gallo. 468. auxilia offert Paulu V. in Venetos simulat. 503. moriens mandata filio pater dare Valtellinis. : 549
 3 Philippus IV. dat pacem Phili Telli. : 549. que non servatur. : 549. dat Pappam Fallum. Telliham in depositum. : 551. Item compositum cum Gallo ioleij Papâ, & Pontis. 549. duos Commisarios mittit Romam contra abulum Datarum. : 553. bellum in Gallos. : 56. Proposit in Cardinalium Perrenum nec audire. : 557. norum diffidium cum Barberinis ob Generalem Franciscanorum. : 557. ab suspitionem regni Neapolitani. : 56. in casu Coroforum auxilia promittit Alex. VII. sed in septem. 61. p. bellum in Lusitanos. : 614
 3 Philippus Abbas S. Piti pseudopapa. : 382. n. 2. abiecit. : 363
 3 Philippus Aleconensis Cardin. Sabulani. : 363
 3 Philippus Arch. Colon. corooat Henricum filium Anobaris. : 630
 3 Philippus Archiep. Lugdun. : 313

4. Philippus Aoria nepos Andreae vi-
ciat, occidit. *Manducam*. p. 93
5. Philippus Barandae Imperator casio
Confessione rehitit Monothelitas. p.
348 n. 4. c. 10. 6.
6. Philippus Boncompagni nepos Gre-
gorie XIII. Card. innumis Prebitalar.
409 & 336. legatus ad Henricum Gal-
lie Regem. 344
7. Philippus Cæsarius obviat Sueciae
regionem. 607
8. Philippus Galfridus de Sarazad Car-
dinal. Bononien. interpres pacis inter
Petrum Barbum Card. & Plum II. p.
637. fester Nicolaus V. Papam, & promo-
tor Innocentii VIII. Papam. 638
9. Philippus Canovius. 636
10. Philippus Caraffa Cardin. S. Martini.
p. 365.
11. Philippus Comes Picavienfis Car-
dinalis includit, ut Papam elegant. 113
12. Philippus Crous inaginem Delapae
erigit in pileo. 309
13. Philippus Dux Augustinus Renatum
Andegavensem liberat. p. 101. legatus
mittit ad Concilium Amianum in
Turcas 609 eludit promiss. 613. sub-
mittit Aeneas nothum 616. 619. n. 1
14. Philippus Dux Suevye obligatur ad re-
stitutionem pecunie Anglorum Regi.
713 tutor Frederici filij Henrici Alpi-
ri. Excommunicatur a Cælestino
III. vades restituit Siculos repetent
Isaac III. 721. Exautoratur a Pa-
pâ. Cogit ad abdicatorem Bertoldum
Laringium. 722. Aquigranno occu-
pat. Loizoldum Vormatiensem creat
Ep. Mogunc. Aquis coronatur a Ce-
lestino. 722. Reconciliatur Papa se
nuptiarum inter filiam, & nepotem
Pontificis. 723 c. 10. 724
15. Philippus Ep. Tyburinus Card. S. So-
lennæ. 365
16. Philippus filius Caroli II. Regis Sic-
iliæ captivus Frederici Aragoy. 113
17. Philippus filius Philippi Francorum
Regis, & Marce Moravie uno conjugi-
bus, prodestur legitima. 712. n. 12.
12. favet Philippo Imperatori contra
Othonem. 722. vincit Othonem Im-
peratorem. 725. Corripitur ab Honoro
III. 730 n. 1
18. Philippus Fontana Leg. Innoc. IV. 730
Philippus Gonzaga Vicarius Impera-
lis a Papâ constitutus Mantuæ, & Rhe-
gi. 160
19. Philippus Guilielmus Neubourgenfis
hæres Palatinus. 10. n. 26
20. Philippus Hælix Lanegravus Rufi-
coia vincitque Lutheranos. 16. convocat
Lutherum, Oecolampadium ad concil-
lium. 62. captus in bello a Carolo V. ca-
pite damnatur. 144
21. Philippus Imperator fuit Christianus.
79. n. 6. modici, mores, religio n. 3.
c. 10. 82. n. 14
22. Philippus Legatus a Papâ ad Africam.
p. 197 n. 1. legatus ad Concilium Ephesi-
num. 205 n. 1
23. Philippus Maria V. C. statim donat
Martinum V. 486. hostis Vecturæ,
& Eugenij IV. 496. Senensis, Romano
concit in eum. 497. Fugit in creati
ad Concilio Basiliensium in Eugennium.
suspectus de prodicione Eugenij IV.
purgatur: et reconciliatur. 501. mone-
tur per legatos a Concilio Basiliensi
ablat. Ecclesie restituitur. 509. diffidia
fore Concilij. 513. Gener Amadei Du-
cis Sabaudie Antipapam, eam tamen
Petr. Rem. Tom. V.
- Antipapam abhorre: electum. p. 130.
Primum athenitatem dicit libi esse: cum
Deo. 134
24. Philippus Melancthon discipulus Lu-
theri. 62. accedit ad dietâ. Jugoslaviam.
63. natalia. Exhibet Confessionem Au-
gustinam. 64. inclinat ad concordiam,
sed dissonante Lutheri, rumpit. 66.
apologiam. edit per Confessione Au-
gustinâ. et invitatur in Galliam. 129.
Disputat cum Catholicis. Falsarius
præbatur. 134. & 135. cogitur tentum
cell. tuere. et declinat ad Calvinum. p.
168. Damatur a Lutheranis. 215
25. Philippus Mercator hollis Romanorum
Pontificum calumniatur Innoc. IV. 15
Nicolaï III. 82. in Jo. XXII. 120. & 130.
de facultate liberandi animas a Pur-
gatorio. 172. calumnia in Clem. VI. 187
26. Philippus Nerius prædicit Papam Plu-
v. 100. thotacem Plj V. magni habet
venerationem. 120. Papam prædicit Gre-
gorio XIV. 419. veniunt aurgis Gre-
gorio XIV. eum oculatur: Clabian
purpuream reipuit. 436. chiragra sanat
Clem. VIII. 437. reculat purpuream.
Concertatio religiosa cum Clemente.
16. Clementis VIII. in ad reconciliatio-
nem Henrici IV. 461. ejus corpus far-
cophago donatur a Leone XI. 488.
Isaac Beaton. 521. Canonizatur. 136.
Miraculum erga Vincentium Mariâ
Virinum. tom 52. 14. n. 24
27. Philippus Palarinus Rhodi Viennam
propugnat in Turcas. 92
28. Philippus Perulinus Legatus Nicolai
III. 85
29. Philippus Philolectis casus a Turcis.
p. 622.
30. Philippus prob. comitatur Stepha-
phanum Papam. 172. n. 3
31. Philippus Rex Gallorum occurrit
Gregorio X. Sypont. 54. in hypobecâ
accipit prædica Templariorum. 54. au-
rum Atagonio coofert incienter con-
tra seipsum. 95. obit. 98. supplicat negat
Latinis in Oriente periclitantibus. p.
113. Extorquet filiam Comitiss Fland-
rie in obsequium. 133. Incedit decre-
tum Papæ Bonifici. VIII. legem ferre.
quid extorquetur a Gallia. Acriter re-
spondit Papæ pro defensione legis sue.
154. Feudatarios interrogat, an fonda
cognoverint a Rege, vel ab Ecclesiâ
jurat cia defensionem: juratur ei fide-
litas. 163. Insidiatur Bonifacio VIII. p.
164. Occupat bona eorum, qui venerit
Romam ad Concilium. 165. In plus li-
monius a Bonifacio respondet singu-
latim. Excommunicatur. 166. Parisijs
Concilium congregat in Bonificium.
Accusant Papam iotrasmum. et. Mittit
Nicarior in Bonificium. Captivat.
Omnia insaufum. de ejus stirpe. 168.
Paciliciter cum Clemente V. ante hunc
legis electionem abfolutionem fumm, a-
liis: promissa 165. Plura ei donat 196.
Omnia imperat, etiam revocationem
decretalium Bonificij VIII. Eum ac-
cusat hæreticum: et pete ejus damari
memoriam. 198. Laudatur e. us mem-
ria in Concilio Viennensi contra Phi-
lippi. 200. silentium imponitur de per-
tis Philippi contra Bonificium. 168.
Templarios accusat in Concilio Vi-
ennensi, iustitiam. occupat eorum bon-
na. 204. Irascitur Papæ, quia ab eo de-
latus in electioe Imperatoris. 205. n. 8.
in ejus memoriam immensum dicit
vestigialibus Vestigia. 210
32. Philippus VI. Valsius Rex Franco-
rum sacram meditant expeditionem.
137. ejus dura potestas a Papâ, fri-
gescit non imperat. 138. moriet in
Saracenos. et moriet in XXXII. Papam
circa articulum de Visione beatâ. 142.
Inaudita petita Benedicto XI. 146. ob-
stat. et abfultur Ludovicus Bavarus
137. illudius ut Rex reposit extra
locumque titulo thronum scandat. Hel-
lo petitur ab Anglo. Vaticanum Be-
ned. XII. cum a 28. Bavaro reconcilia-
tus fingit imperat: ejus abfolutione
a Papâ. 159. Viſus ab Anglo veritifi-
simus in congreſſu perunil, ut etia
in bello pecuniâ abundaret. Regnum
pluribus principatibus auxit. 183. neg
millibus suis sacram expeditio-
nem. 185
33. Philippus Rex Francorum excommu-
nicatur. 193. n. 3. morietur a Greg. VII.
194. n. 1. invitatur ad Concilium ab
Vrbano II. et exulat. 42. excommu-
nicatur. abfulturque uxorem Bertam
reponit. 435. n. 1. cognatum ducit.
Corripitur ab Ivone Carnotenſi: Pal-
patur ab Episcopis Gallie. Ivonem
dact carceri. 436. excommunicatur ab
Vrbano II. abfultur penitentem. 437.
Iterum sumit adulteram. 441. n. 2. Mort.
Philippus Rex Galtherum cum Richardo
Anglie movet in Palestinam apud
Papam accusat Ricardum. Excitat
Io. fratrem Ricardum iuvare re-
gnum fratrum. 689. uxorem inſeſſit
dimitte. 700. cogitur cum aduſſere ab
Innocentio III. remiſſi Maria Mora-
vie. 712
34. Philippus Rex Afioricarum peti-
tione S. Francisci ad litem re-
verendum. 148
35. Philippus Segs legatus ad Hispanos.
p. 136.
36. Philippus Stenclius obſet Hispanorum
p. 183.
37. Philippus Tarentinns filius Balduini
II. Imperatoris. 320
38. Philippus Vallaſſianus nepos Greg.
XIII. Cardinal. 336
39. Philippus Vrbis legatus Feneſi Sena-
tus ad Aenobarbum pro pace cum A-
lexand. III. 613
40. Philo Iudæus colloquitur Petro. 11
Philolectis, comitis Hæculis vita, affu-
tia: extrane Petuliam. 76. n. 2
Phocæ occidit Maurum Imperato-
rem 299. n. 24. declat: primatum ſpe-
ſtare ad Eccleſiam Romeam. 284. n. 1
1. Gregis a Deus datus: omnium ſec-
leſſimorum. 286. n. 1. Bonifacio Papæ do-
nat Pantheon. 173. n. 3
Phonius. 173. n. 3
41. Photius Eunuchus pellis ſedem Con-
ſtantinopol. 14. calumnias concitat Ec-
cledicentem in Nicolaum Papam. 34. tri-
eno elaborat: epistolam. et ejus cauſa
Orientalis premuntur a Turcis. 47.
n. 8. nathabos laicos, eruditus ſcienti-
a prophetâ, ex laico Patriarcha, præſi-
gitor impius inſiatur a Gregorio
Syraculano, excommunicatur. Photij
tyrannus in Episcopos. Scholaſticus
revocat exiles. 43. ſynodum congre-
gat in Ignatium, in quo aſſet, iudex
Ignatium damnat. Legatus mittit ad
Nicolaum Papam. Corripit Legato
Romanos. Ignatium damnat, expo-
ſtat. Edit Nomocanonem. Extorquet
ſubſcriptionem ab Ignatio. Tradit ei
impijs hominibus. Scribit ad Nicolai
11 pta

pro oblatione electionis suae. Dam-
nator à Nicolao. 44. fuit in eodem
secum, & artem. Conciliabulum vo-
cat. damnat Nicolaum Papam. Adle
Episcopus subscriptiones singulae
De eorum extorque ad Imper. ut solus
Photius eloquentius diffundat. Co-
git. sed non jurat in fide Photii.
Photii errores, blasphemias. p. 44. de
dubis animas in eum corpore.
Epistolam impium mittit Nicolao no-
mine Michaelis. Decem capitula obli-
cit. Ecclesiae Romanae licet movet de
barb. id Ludovico Imperatori offert
eum dice Imperatorum inter Grae-
cos, si Nicolaum deponat. Depicitur.
42. n. 9. Adhuc impie synodi, quam
perficere aequit contra Ignacium. Ni-
colaus impiorum per legatos. id. Epia
Legati mari ablorbentur. 44. n. 7. ejus
liber plenus blasphemis eum. aortho-
matic à legatis Imperatoris oratione
Pontifici iudicandus. id. liber crematur
igrem fervente pluv. id. o qualem
Photium susceperunt teles Patriarchas.
id. vocatus ad discendum causam iacet
in fide exemplo Christi. Iulius de-
ponere baculum. Damatur initio
calamo in sanguine Christi. 59. libri
eius comburantur. id. amictus elan-
dellina cum Anasilio bibliothecario.
60. 2. Amictus prelati cum Balilo
Imper. genealogia fidei 61. 3. Ignacium
proditore occidit. id. in vadi iterum in
dem Patriarchalem; prophetae ipe-
lucris inaspit; huius hostes exatit.
Communione petiit cum loc. VIII
Subscriptiones fursit Macropolitam
61. Excipitur in communione à
Papà. Corrupti literas Pontificias.
id. Concilium convocat in S. Sophi-
a, in quo plura de iohani. Concilia re-
vocat praeterita in eum acta. Locum
sufcepit Romanum. Procellonem cla-
recitat Spiritus Sancti à filio Patre.
Appellationes intercepte ad sedem Ro-
manam. id. damnatur, excommunicatur
à loc. VIII cum sua synodo. id. Exe-
cutione à Patriarcha Aquil. Scribit contra
Procellonem Spiritus S. id. de iuratu
Lennemors. 73. n. 6. fatetur oculos de-
bita pedibus Pontificis. n. p. 125
Photius filius Antoniae fuisse Silve-
rio communicare cum haereticis. p.
213. num. 1.
3. Fia familia. 639. & to. 4. p. 373. & 138
4. Pice familia. 643
5. Pica Adradulana familia. 645
6. Piccinna familia. 501. & 371
7. Piccolomina familia Senensis. 583. &
601. & tom. 4. p. 611. & 430.
8. Pictura ignorantibus id quod scrip-
tura legibus. 3. n. 3. quantum probet.
637. n. 10. iam pictura causam. Abo-
bus persequutus est Alex. III. quando
sepulchris apposita non probet. 618
Pieria familia. 363
9. Pietas praedicte rigori. 183. n. 2
10. Pighia familia. 800
11. Pignatella familia. 83
12. Pileus de Petri Adl Cardin. ob cru-
delitatem Vrb. VI. confugit ad schis-
maticos. 373
13. Pileus de Prati Ravennas Cardin. S.
Praxed. 365. ob crudelitatem Vrbani
VI. confugit ad schismaticos. 373. pileus
comburit ad injuriam Vrbani. Cur
dictus de tribus pileis. id. mittitur ad
Antipapam in Italiam cum phalaugibus.
P. 377.

1. Pilegrinus Arch. Laurence. propo-
situs Vngaria, Moravia, Venetia. 137
2. Pimpinella familia. 64
3. Pina familia. 643
4. Pinarola familia. 664
5. Pincerna familia. 498
6. Pinea familia. 280
7. Pipinus Aisiodorus Rex fit 365. n.
4. tres Sancti in ejus coronatione con-
veniant. id. Impetratur à Zacharia in
Longobardos. Legati ejus ad Papam.
373. n. 1. occurrit Pape venienti. id. E-
jus posteri nequeunt à regno exclusi.
373. n. 3. descendit contra Longobar-
dos, vincit. ferre parit rogante Papà.
id. descendit eum in Longobardos.
374. Oblatum sibi exarchatum à Gre-
gorio remittit accipere, ut traderet Ec-
clesiae Romanae. id. donatione conflictibus.
365. & 733
8. Pitana familia. 365. & 733
9. Pitana Ecclesiae privilegia. 59
10. Pitani suscipiunt Petrum de Luna
anticapam. 404. serviant Florentinis.
p. 405.
11. Pitium Conciliabulum. 416. negant
convenire in tertio loco per Greg. vii.
Papam decernendo. 418. organa audire
tres religiofas, qui pro veritate se of-
ferbant ad flammam. id. respuat à Ru-
perio Imperat. id. ejus frequentia 429.
Deyoot Petrum de Luna, & Gregor.
XII. an legitimum fuerit. 430. orationes
Petri de Luna dicit schismaticos. 433.
Alexandrum V. dicit Param. Concili-
abulum fuit, & non Concilium 444
Pitium Conciliabulum sub Iulio II.
in quo nomina scribuntur abentium.
Initium nullo interveniente Cardina-
li, vel Episcopo. 758. Mediolanum tra-
ductum à populo expellitur. 759. Iu-
lium II. accusat, quod Concilium fuge-
ret. 761. reprobant à Iohani de Vio.
ejus librum excurant. id. Desit à pueris.
759. abjuratur à Galles. 773. n. 11
12. Pissura familia. 513
13. Picaria familia. 133
14. Pisis familie. 413
15. Pisto Interuunt. Apollon. 804
16. Pissoloci familia. 644
17. Pistoria familia. 410. & 4. p. 135. & 618
18. Pitibani familia. 695
19. Pij P. M. efigies, singulum, symbolum,
47. natalis, successio in Pontificatu.
48. not. Pictura decernit celebrari die
Dummo. n. 2. ejus plura decreta. n. 3.
patris habuit fratrem. n. 6. Praxedem
cum familia baptizat. 49. n. 7. Thomas
Novus in Ecclesiam consecrat. id. fra-
trem Patrum praeficit. id. martyrium,
sepultura, scripte, ordinationes. n. 8
20. Pij P. M. auct. Aene Sylvio Barbo-
m efigies, insignia, elogium, symbolum,
in quo exemplo Christi cum in
sua fratre panis de discipulis ada-
randum exhibuit, Bohemos arguit de
communione sub utroq. specie. 375.
natalis, insignia Piccolomines. Dies
nativitatis, educatio, puer vulneratur
in capite. Stadia; Dominum Capri-
cum sequitur, eiq. porcupam redimit.
Secreta curat Nicolai Scalligeri. In-
de Bartholomaei V. C. Ep. Novatensis.
Innocentia. Se confert ad Philippum Du-
cem Mediolani. Perorat in Senatu Me-
diolani. 364. Innoce. Scribit carmina de
sua pueri ad Philippum. In Scetiam
mittitur pericula itineris. Recedit ho-
noribus diutius, & muneribus. Basile-
m perit. Ob laudes Papae dicitur.
cibus Concilio, & Philippo. 385. Ab-

brevior dictus. duodecim vir. Officia
synodica ei collata. Legationes syno-
dalis. Praepositor S. Laurentii etiam
in solo eorum agnitione. Sanari re-
fuit ad locantioribus Basilem con-
cinnatur. Austrum peti: Ius labori
Basilem: mortuus creditus prae-
fetur spoliatur. Adlat electio ad
Pontificatus sacris imbui reculat. p.
386. Amedeo adorat. carnarius ejus.
Fis Caxaria Conciliaris. Ad Ter-
gentibus legatus. Audit Caxaris no-
mine legatos Eugenii, & Anedei.
Benehici donatus Ecclesiasticis. Le-
gatus ad Eugenium, 386. diffusus obli-
re Roman peti, Pontifici reconcilia-
tur. id. & p. 133. laudat Eugenium IV.
340. fidei puer poci ad Nicolaum V.
pro Friderico Imper. Roman venien-
te. p. 350. legatus ad Callixtum III.
p. 369. Thomas Sarzanus Ep. Bononiae.
cum fegit: petenti ab eo juvat, &
mediet. Et reconciliatur. Secretarius
Apostolicus apud duos Papas, unum
Antipapam, unum Imperatorem. Aliq
legationes Aene nomine Caxaris. p.
387. Delinatur Ep. Tergetinus. Sub-
diaconus Apostolicus Crucem deferit
in die totonationis Nicolao V. Eligat
Pontificus Tergetinus, litera ei
gratia expedit. Aliq legationes.
p. 388. legatus ad Alphonsium Regem
Aragonum, pro nuptijs Eleonora Lu-
sitane cum Caxare. 389. Orationem
habet de laudibus contrahentium. Ep.
Senensis elegitur. Legatus ad Bohe-
mos. Amedei, errores deiecit. Tha-
zarum. Principibus praelatus Ger-
manis. Eleonoram ducit ad Caxarem.
suscepit Senensis. Ab eis dicitur
pater patris. Fidei puer de pectore
Caxaris adventu. 390. Praedictur ei Papa-
tus à Friderico Imperat. & à Thomà
Sarzanum. 3. Roman petiit cum Caxa-
re: duas orationes habes. Legatus
die Apollonice pro Bohemiam, Silesia,
Austrum, Vngariam, & Ferracis
fuerit in laudem Burji Effensis: ideo-
ha adlat Caxari in periculis. p. 390.
Quantum Germanis culcetur. Au-
lar legationes ad Paunones. Inter
Principes assumitur Imperij. Eius ju-
stitia. Perorat in comitijs Ratisponen-
sibus, & Francofurtensibus de expeditio-
ne in Turcas, & semper graus.
Propugnus in comitijs autorizatum
Pontificum. 390. Legatus ad Callixtum
III. item de suisbus composit cum
Venetijs. Obsequium solvit Pontifici
nomine Caxari. Eius condantia non
ambitiosa. Nova legatio pro Senen-
sibus ad Regem Alphonsium. id. Car-
nalis dicitur, cum sam Pontificatus
fuerit. n. 4. Principes ei gratulatur per
episcopos. 394. Podulator in Episcopis
Varietium. 395. fuscandi efficacia in
Constitutijs. Sade vacante, cum Car-
dinalis Rothomagensis vota sibi con-
ciliat, areosum ab Aene solvit.
394. eligatur Papa suffragijs com-
plicit per accessum. Vericulum S. Mala-
ebit de ejus Papatu. Latius univer-
396. Laudatur à Philippo carmine
magnum. Eius symbolum n. 5. Theodorus re-
lictus à Callixto III. videre non indinet.
n. 6. Pitium incubantem agro Ecclie-
siae expellit. Ferdinando filio Alpho-
ni regnum patris conditionibus confir-
mas. 397. Se excusat cum Renato An-
degaren. & Caralu Gallorum Rege.
id.

libertatis Itale cupidus sedus inle
in Renatum cum Florentinis, & Me
diolanens. Arguit Florentinos, quod
pactis perlegatos non statent. Senis
Candelas diuturne. Nepotem prae
dicti administratore Senensis Episcopi
patus. Accut in Fleminum. 158. Vi
tus castra reparat. Terracinae re
dudentem in fidem accipit. 159. con
juratorem dilapso Romanoem. Verb
Veterem benedict. 600. Romanum peti
tulati in triumphum, & communicat
Malatellam. Recurrit Beneventum.
Accem extruit aqua Tybare sua Spo
liat Ferdinandum. Accipit clare
Malatellam castra reparat. Filium Fer
dinandi Regis tradit nepoti suo. 160.
negat Ludovico XI. Gallis Regi Re
gnum Sicilie. Abrogat Pragmaticam
sactionem. 601. Incepit ad Ludovicum
XI. Gallie Regem. 162. legatos mittit ad
muleundum Regem. 603. ducis Cardina
lis creat in eius gratiam. Ensem
mittit auratum cum carminibus; la
eumatice prae gaudio de abrogata
Pragmatica. 604. Antuanum indeit
Concilium contra Turcas. 163. Manu
venit. Pompa infestus. 164. Coram eo
latine perorat Hypollita Regina Sici
lie. 605. eius oratio in Concilio. 166.
Conspicit cum eo Orientales. Car
dinales estis reluctantis mittit obitus
Duci Cliveni. 609. laudat Philippum
Ducem Burgundie Vngaros oburgat
obloquentes in Caesarem. Frustrat
Ep. Carnotensem auti velle lineas gal
pallu. Gallos longa oratione confundit.
Ejus legatos spretus in Angli. Legatio
viliis Regis Angliae ad Pium. Per
Legatum suum bello vincit, & reu
cat in officium Regem Angliae. 610.
frustra Christianum sollicitat in Tur
cas. Epidaurum in tutelam suscipit.
Mensuram stipendio donat Thoma
Poleologum. Redarguit Sultannum
Egypti de Christi fide deserti. 611. Se
culat de iulius amissa, quas Callix
tus relemat. Mahometem literis
excitat ad fidem Christi. 612. Auxilia
promittit Stephano Regi Bazar, qui
tamen a Turcis cadit. 614. Expe
ditionem decernit in Turcas. Carpi
tur a Philippo. Principes exstant in
Turcam, solum Venetos habet obse
quentes. Venetus, & eorum polle
ritatem benedicti diffusus in Florenti
nem Venetus iurare in Turcas, respodet.
Amisla Venetis, periturus omnes
Christianos. p. 616. Inuitat Ducem
Venetorum, & Philippum Bur
gundiam cum eo in Turcas pergere. p.
617. Virgilio Lauretanum calicem au
reum offert. Anconam venit, ut clas
sem conficiat. Ragusinis obsequia
vult ipse ferre auxilium. 618. Lustrat
Venetis classis, obsequia Sacramenta pro
curatur. Adnotat truces dari Veneti
s: auri quantitate Vngarie Regi.
Coniungit, & funus commendat
Cardinali Papieni. Cardinales vocat
ad oculum Morientis confectis ortho
xia. Veniam rogat. 620. Morientis de
votio. 621. Expeditionem morientis co
mendat in Turcas. 622. dies mortis.
Anima Caelum petit. Sepulchrum: ep
itaphium. Nuvum Adulorum, & ep
itaphium. Nummismata. Symbola, & s
pictas. 623. humanitatis erga pauper
es. 624. Mortis causa, quod expeditionem
neglectam videret a Christianis.

Mortem sibi praedicat. Calumniam du
penitentie expeditionis in Turcas. n.
14. Disputat moriens, an liceat repe
tere extremam Vnctionem. n. 14. Mu
cicus recitat symbolum Aithanasi. Lo
cis delectatur agrellibus nullo tamen
Pontificatus damno. nu. 16. S. Andre
as ex Achaia Roman delatum
magna pompa, & devotione suscipit.
622. n. 17 Oratio ad sacrum caput. 623.
Laudat, refert inter Sanctos Catheri
nem Senensem. nu. 18. Scripta Pij II.
nu. 19. Nummus de ejus libella. 623. Ex
communicat Sigismundum Ducem
Austrie. nu. 20. Excommunicat Geor
gium Podiebracium, & Archiep
Moguntinum. 624. Aedificia ab eo extru
cta Olibus paternis extruit sepulchri
carmina adest. Cardinales ab eo
creati. 625. Dalinestio sepulchri. Num
mismata. 627. Importunum Cardina
lem Petrum Barbum sepe repellit.
p. 627.

- 3 Pij III. Pape antea Francisci Pica
lomenis effigies, insignia, elogium, sym
bolum, in quo aliter Petrus in electio
nem Alexandri VI. recusat vendere vo
tum suum. 732 & 734. Vide Francisci
Picalomenis. Natalia, India. Adop
tat in familiam Piccolominem ab
aunco Pio II. rogantibus Cardina
libus Creatur Cardinalis. Prima ejus
legatio ad suscipiendum caput S. An
dre. Amulio. Legationem ejus Ro
manam Prezentum. Legatus ad Fride
ricum Imperatorem, ad Vngaros, &
Polonos. n. 22 ad Vmbros ad Gallos
admirat ut suspectus. Alexandro
VI. dilapidanti patrimonium Eccle
sie restitit. 734. Eligitur Pape. Vatie
nium de eius caputo. Symbolum ab
eo assumptum. Ante coronationem a
git de relicto matrone, de Concilio con
gregando. Ad eum venit Caes. Bor
gis. Petrus ab Vbenis in Vaticana
tugela in comitum Pontifici. Num
mismata de hoc Calixto dat Caesarem
in arce Adriani. 735. Veneno perit.
Sacramenta procuratur. Sepultura.
Epitaphium, translatio corporis Scrip
ta. Nummismata. 736. Dalinestio sepul
chri. 738. Director Lensis X. 739.
- 4 Pij IV. Pape antea de Argitis Adu
gum: effigies, insignia, elogium, symbo
lum, in quo Columba, quae Christum
in Iordane Deum intonuit, etiam Pij
IV. vocat in Pontificem. 741. & 744.
natalie ex Mediceis Florentinis 14
flar prognatum. 750. Mediolanum pa
triam privilegij ornat. Studia Officia,
dignitates. 749. obit datus Francisco
Sfortis. libertatem imperat fratrib.
sals. Tec quae hoc exercitus Ecclesie
fidei audito decurrit festus in bello. Ac
bier in eam limitum. Anconae lega
tus. Affinitatem contrahit cum gen
tibus Pauli III. Arch. Epidaurum. 750.
Parmam servat fidelem Ecclesie. 751.
Cardinalis Ep. Casanensis Alia officia.
Invilso Paulo IV. Mediolanum fecit
di. Amat Litteras, quibus confectis in
mens, liberalis in pauperes provenit
fratrum hereditatis dat Hospitali A
nimi dotes. 751. Papa praedictor. Ejus
in coronatione, cades humanum. n. 2.
Papa alicuius levare nullitiam admini
strat, dat carceri Cardinalem Mor
tuum. 752. relegat. 753. Carissas commo
dat Regibus tanquam suus. 754. & 755. 78.
Defecit cuncti. Columina. 754. Adu

damnat Cardinalem Carissam, Palani
Ducem, eorumque socios. 755. Miris a
git cum Alfonso Cardinale Carad.
754. Exaltat nepotes. 756. Farnesij litem
intestat de Cameracum principatu.
Tres sorores Cardinales Borromei
nobilissimis locatue coniugis. Praes
ent amicum Cosmi Medicei, Isonici
eius filium viis annos quatuordecim e
greffum, Cardinalem creat. 755. Adest
tatur Colonus Me'teum Regem di
cere, & ejus filio nuptias conciliare so
roris Philippi Hispani Regis Colonus
cum nure Romae suscipit. Alios Prin
cipes generose suscipit. 756. Carolu
Borromicum nepotem Cardinalem dicit,
& Archiep. Mediolan. Alios crea
Cardinales. 756. Adpbat electionem
Ferdinandum in Imperatorem. Litem
composit inter oratorem Caesaris, &
Senatorem Romanum. Concilium
meditatur Generale. nu. 6. Concilium
offit Generale Gallias, disturbat na
tionale. 758. nepotes legat ad Reges. 78.
inquire de fide Maximi. Regis Bohemi
ae. 759. promittit Bullam celebra
di Concilij ad. ejus legat quomodo re
cepti apud Protestantes. 763. legatos
mittit ad Concilium. 760. Creat Card
inales, inter quos uno permittit ad
sumere Io. Grimanum ob quas finem
Fidei. Creat Oratorem Vnetum, co
traditorem Sessorum licetis sui ma
ne exaratis certiorum facit de ejus in
nocentia. 767. pecuniam subministrat
Episcopi paveribus. 774. Calumniam
quod Episcopus aleret, pa mancipia. 78.
panes reclar, arguit afferentes totum
Misdum Hispanum esse. 776. Confirm
Tridentinum Concilium. 78. Congrega
tionem indicit Concilii. 777. Constat
m electionem. Maximilianum Impera
toris, exacto interuenit. Veneti do
nat Palatum Romae. 777. Negat cau
sam Carissas permittere Concilio:
concedit Grimanum causam cognosci
a Concilio. 78. Mandat iudicium Gri
manii absolvi. 78. loci praerogativam
deceat Gallo contra Hispanos. 779.
negot Germ. nisi nium Calixti; aliqui
bus indolget. Polonus Ecclesiae co
ciliat. Curiam reformat. 780. Furpa
ri spoliat Odetum Castellianum: fre
mit ob pacem cum Hugonibus: Gal
lia. 781. Plures Episcopos ob quos in
nem Fidei Roman etas. Citat vidus
Navarraz. Excommunicat 782. Gra
tuler Vltor ob defension Militum.
780. 783. Vben ornus. Aedificia n. 14.
Topographiam indicit Aldo inter
prete. 783. Mnotes ab eo solliciti,
gallibus subditos gravat. 784. Man
tuanum Episcopatum dicit pa patru
nas Gonzage. Libelli in eum. Spec
ties corporis. Pax sub eo, & abun
dantia. Dices. Vitis Singularis me
morie. 78. Eos negligit, qui eum Pa
mam dixerat. 789. Pecuniam cupidus
7 Prudius cum profundis. Medius in
sect virtutes, & vicia. n. 16. Augustus
fratri rigidus, prous in nepotes. 78.
Invidi in eum. Afor religio. n. 17. do
nat eccl'i mitia aurore nepoti. Animi
spirat in mibus S. Caroli Borromei.
78. Gratias agit Cardinalibus ad flau
cium. Verba morientis. Sepultura,
epitaphium. Scripta Cardinales ab
eo crenti. In funere laudatur ab Au
toniano. Signum Pij IV. Patiar

cham Orientium Romæ suscepit. p. 186. Creta puerum Cardinales arguitur
 3 Pio V. Hunc Vaticanum remittit. 198
 4 Pio V. Papæ antea *Alfaretta Guleri*
 effugit, elogium, insignia, symbolum,
 in quo Moyses calcemantem solvit, su-
 lum calcanem Romam: Oratori Pa-
 jono pulverem trahit madente lan-
 guine Martyrum, locum reliquitum.
 198 & 291. natalia. 291. paupertas
 domestica. Stulia. n. 7. profuitur S.
 Dominici institutum. nu. 2. Magiste-
 rium, sacerdotium. 3. Theis pro-
 pugnat & auctoritate Pontificis. 7 bre-
 viter eximetur. 9a. Humilis. Confessur
 Davali, paupertatis studiosus. Con-
 ventibus preest. Ferociam compellit
 militarem. 16. duas habet flores p.
 261. n. 1. dicitur S. Bernardus redire-
 vis. 29a. Inquisitor hæreticorum,
 Vicarius, & Canonicus Conensis
 evenimunt. Lapidibus petrus con-
 figit in mels Bernardi Odecalci.
 4. Diffusum cum Gubernatore Medio-
 Jan. Indicia debeat. 493. Roman
 veniens à contrariis exhibitur.
 Maturat ad Rhetos. Eius consilia
 ab hæreticis laudata. 494. Inquisit
 contra Vitiarem Superantem Ep-
 bergomeniem. Bergomen fugit. Com-
 munitarius Generalis S. Inquisitionis
 ad Ecclesiam revocat Sixtum Senen-
 sis. Inquisitionem auferat interse-
 gno Iulij III. Amiles Nephelin,
 creetur invitatus. Tentat ad conubium
 redire. Cardinalis creatur. Familie
 ministrat Sacramento, & alimenta. p.
 299. Inquisitor Urbis, & Orbis: in
 eo hoc munus eximium. Inquisit in
 Cardinale hæreticum. nu. 3. In Re-
 gionem Navarræ. 16. Libris purgat,
 elogium ei Sixti Senensis. 5. Cum-
 burit Iherosolym. S. Thomam
 dicit Quintum doctorem Ecclesiæ. O-
 pera S. Thomæ, & Senenitatem im-
 primat facit. 296. liberalis in pauperes.
 Congiarum distribuit solum in die
 coronationis, & pro convivio prin-
 cipum, menasitribus distribuit. Chri-
 stianis redemptis vestitu juvat, & pec-
 cunia. Curam gerit pauperum infir-
 morum. Eorum omnia notat in abe-
 cedario. Noloconia visitat. Hospi-
 tali S. Spiritus, viginti quinq; millia
 aureorum donat, lteris consulat
 viduas. Mariam Regnam Senitæ ju-
 vat pecuniâ. Munera Principum res-
 puit. 296. Bofchem patriam suam re-
 nitit dno accipere, dicens nil sibi esse,
 ut revendat. Pecuniâ oblatam pro dis-
 pensatione respicit, dispensat gratis.
 Capivus Hugonotis solvit sine ly-
 tris, Inimicum lerat Romanam. Nova
 vestigalia domus. Ne populum pa-
 gellus gravaret pro bello Turcico, cogit
 nepotem deponere officium Camer-
 rarij, & vendere. Episcopos pen-
 sionibus non gravat. Bullas eis donat.
 Cardinales creat XXI. Inter quos nu-
 mero nepotem. 393. Gratus Principi-
 bus secularibus accipit Episcopatus
 numero. 394. Implendos, qui titulo
 iacobæi Commende. p. 298. Rescrit
 Pio IV. pueros elegit in Cardinales.
 Elogium Ranceli Cardinales de constan-
 tia. Pio V. Laudatur à Colmo Due-
 ce Hetruriz, in quem erat loquutus.
 Ex ædibus Vaticanis dimittitur à Pio
 V. Sepulchrum sibi erigit. 16. Scribit
 sibi epistaphium. Purgens ad Etycio-

patum suum, ejus bona à piratis strep-
 ta. Iustus Romæ siltire. 299. n. 3. Pa-
 ja eligunt Duce S. Carolo Borromeo,
 cur Pio dicitur. 16. symbolum. A. S.
 Philippo Nerio prædicator Papa. A-
 lie prædicatorum. Papa factus dubitat
 de anima salute. S. Caroli testimo-
 nium de eâ, pietate. 300. Religio,
 pietas, oratio. n. 9. sacra facit quoti-
 dianâ. Preparatio ad Missam. Ecclesiæ
 utilitat podes. Preces frequentat. Re-
 sistit cum aulicis. Supplicationes pe-
 des celebrat. Sui devotissime convertit
 hæreticos. Religio in natali Salvato-
 ris. 301. S. S. Hostiam pedes desert.
 Eius orationem timent infideles. Dicit
 Papa seruat rigorem inonasticum,
 à carabus abstinere etiam in hunc.
 Iequium rigidè observat. Lectionem
 audit in memâ. Vestium modelia.
 Sacrum reparat cultum Missale, Ri-
 tuale, Reriarum refectum. 302. Im-
 perat Episcopis obedientiam. 303. Re-
 gulares reformat. Cultum
 templorum. Homofæciam correctione
 delegat S. Carolo Borromeo. 303.
 Inquisitionem exercet etiam in consanguin-
 eos, & judices. n. in nepotem, consan-
 guineos non dicit. Anxius, & timi-
 dus ob parvam dorem neptibus dis-
 tributam. 304. Ponepoti, regeis af-
 finitatibus Principum, & non solum
 Hæroym Ruffienij secretarij sui.
 Dorem promissam, & non solum
 negat. Pio IV. solvit Pius V. 16. Carolum
 Archiducem Austriæ excitat ad
 pugnam. p. 304. Facinorosos puniri
 vult, non circumveniri. 16. Injurie
 iumentum. Carmina edendi adversus
 Gregorium parit, non adversus Pa-
 pam. n. 11. patienter audit Gratos,
 liberalis ergi eos, à quo aliquem bene-
 ficio donatus fuerat. 305. Ornât sepul-
 chro eluces Pauli IV. in eius memo-
 riam nummum eudit. Consanguineos,
 amicos Pauli IV. dignitatis erigit.
 Fanam familiæ. Caralis rellitit. Al-
 phonsum Caralium Rinaldi filium di-
 cit Cardinalem. nu. 11. Coercet pro-
 phaniores Ecclesiasticos immunitatis
 morte, divinitus immisit. Tri-
 dentina Ecclesiæ iura defendit. Pu-
 blicum sacrilegium negavit privatè
 abolvere. 16. Inocens claudit. Eli Car-
 ealiam Iudæum baptizat. Donum
 ecclesiæ Cathæcæoneorum. Ditione lu-
 dæos pellit Ecclesiasticis: Ramè ex-
 cepti, & Ancon. 306. Maximiliano
 II. Imperatori apparuit noctu cum fla-
 gellis, nò Lutheri scdam permissit
 in regnis hæreticis. 306. Laudat
 Lucevolum Surlum, & Simonem
 Tholæum Echium. Supplicationem
 pedes agit in Turcas. Emerguntos
 liberat. Auxilia mittit: Principes in
 Turcas tæctur. n. 14. Melensibus
 suppetias mittit in Turcas. Milites
 redemptos rependit auro. 307. Ancon
 munit in Turcas. Nummi fide-
 ritas mitti Gallo Regi in Hugonotis. Ve-
 xilla accipit victoriam. 16. Ab eius pre-
 dicis se vivos fenerator Hugonoti.
 Spolia appendit in Basilicâ Lateran.
 16. Pacem improbat cum Hugonotis.
 16. Colom Medicum dicit Magnum
 Ducem Hetruriz cum coron. nu. 19.
 Borussie religionem refectum. Pedones
 ab erroribus retrahit. Regulum re-
 gime diffinet Regi Poloni. Ad Ec-

clesiam Catholicam ducit Albertum
 Latchum Siradit Palatinum. Auxilia
 mittit in Ghecosus. 309. Indulgenti-
 das ferentibus imaginem. Desipere in
 pileum. n. 16. pileum, & gladium in stitit
 Albano Duci ob victoriam in hæreti-
 cos. 309. Pedes gratias Deo agit vic-
 tantem in rem Ecclesiæ. Mariam Sco-
 ticè reginam consolat, & ei novis vi-
 ginti aureorum millia. 310. Elisabethâ
 excommunicat. De eo honorificè lo-
 quitur etiam Elisabeth. Hæretici
 morte puniti repental obloquens
 Pio V. 311. Auxilia mittit Venetis ad
 tuselem Cyprum. 312. abjurat Cardine-
 lem Granvellianum sedes diffundit
 in Turcas. Reges excitat. 16. Victoria
 in Turcas ad Echinos divinitus ac-
 cepta. 317. Romæ victoriam publicè
 tempore conficitur. Commemoratio
 instituit S. Mariæ de Victoriâ. p.
 318. Litanij iungit. Auxilium Chry-
 stanum. Per legatos excitat Reges in
 Turcas. Pius gratias à Deo collas
 Philippum Pius refert. Flores con-
 tentiones habuit cum Pio, talis sem-
 per amicus. Renuit impedimentum
 tollere con iugale inter Margaritam,
 & Henricum Navarræ Reges. Lega-
 to n-positi hoc prohibet monera à
 Regibus oblata recipere. 318. Solicitat
 Orientales in Turcas. 319. More.
 Tempus, causa mortis, nò membra podesce
 medicis. Rerum excitat Catolum IX.
 Regem Galliz in Turcas: deterret ab
 aligement Navarræ. Eius patientia in
 morte. Se parat ad mortem. 319. Eu-
 charistiam accipit. Septem Urbis vi-
 sit Ecclesiæ. Pius agit gesta gravissi-
 ma in asticium mortis. 319. inonens
 sibi brachium coepert. Verba mor-
 tieris. Mortis præludia. Sepultura.
 Populus faturus ejus velleitiam, ut re-
 liquas. Eius tharacem veneratur S.
 Philippus Nerius. Reges partem im-
 plorant velleitiam. Turcæ scilum a-
 gunt de ejus morte. Tumulum ei er-
 git Sixtus V. 320. Elogia. 321. Pecunia
 ab eo conserta in Turcas. Adificia.
 Palatium erigit S. Inquisitionem. Lani-
 ficium. 322. Nummi ejus. 322. Hæreticos
 Româ pellit. Venientes ad ejus illu-
 dendum cadaver, convectis revertuntur.
 Virgo maritur. Miracula viventi-
 tas. 323. Crucifixus pedem retrahit
 veneno illatum osculanti Pio. Aliâ
 miracula ex cerâ benedicta à Pio V. 16.
 p. 324. Incendium extinguit. Maro
 placatum. Egroti liberati. 325. In Ce-
 lum transferat. 16. Pluribus apparet. p.
 324. Beatus dicitur. p. 325. Decedit im-
 pulsus sine labe mortali. Qui de eo scrip-
 serint. Statuum recusat oblatum. Mo-
 rus Pio V. Commendationem loulat quâ
 ejus mandatis non paruisse ad rigorem.
 326. Vicerâ pauperum ofensatur,
 lavat pedes. Prufanas deorum illas
 aufert à viridario, repone in Capstolo.
 Panegyris recitat in ejus beatifica-
 tionis. 326. Delictis sepelchri. Num-
 misfatum. 327. Se recipit in donâ O-
 decalchi à furore populi. nu. 3. n.
 2 Inter Sanctos refertur. 328. n. 13
 Placentinij cruciatum Petrum Lusit
 4 Færuum. Confugiunt ad Cæzarem.
 p. 328
 1 Placentinus Veliternus coofecrat Leo-
 nem II. 328. n. 3
 2 Placidus Imper. fulcipit tutelam fidei
 in Diocetorum: mori. att

- [illegible]

- mobile. p. 370. nu. 6. *Græci Rigas*. 35. nu. 2. 1.
- 2 *Rhenenſe Concilium*. 483. n. 6
- 3 *Rheticiꝝ quando à M. Conſtantino Romani miſſi*. 142. n. 4
- 4 *Rhoſienſes equites*. 109. movit in Saracenorum Antiochia eſt traditur cuſtodienti. 138. marceſcunt. 199. n. 8. p. 643
- 5 *Rhodus dicti Turci*. 32
- 6 *Rotholus Ep. Suffeſienſis inauſultis depoſitis ab Hincmaro Rhenenſi appellat ad Nicolaũ Papã abſolvitur*. 424
- 7 *Ruarum familia* 674. ſpoliatur ab Alex. VI. 723. & 777. & 104. p. 316
- 8 *Ricardus de adultério accusatur à Carolo Craſſo, ferro ignisq; le purgat*. p. 72. num. 4.
- 9 *Ricardus oculos eruit Epifcopo London.* p. 78. n. 9
- 10 *Ricardus Abbas Maſſiſ ichimimicus*. 415
- 11 *Richardus Anglorum Marchio*. p. 177. num. 6.
- 12 *Ricardus de Aquilã*. 475
- 13 *Ricardus Cardin. S. Angeli unius conflex deputat ad creationem Gregorij X.* 33
- 14 *Ricardus Cardin. legatus Gregorij VII.* 398. n. 10
- 15 *Ricardus Cervinus pater Marcelli II. Papæ, nobilitas dignitatesq; ejus filium Papam prædicat*. 184. literas accipit ab Alex. VI. & Auguſtino Barbadino Duce. 116
- 16 *Ricardus Cervinus nepos Marcelli II. amittit Venetam nobilitatem*. 194
- 17 *Ricardus Ciceſtrenſis, Sæuſſi adſcriptus*. 36
- 18 *Ricardus Comes Coronibz evocatur in Conradum regem Siciliæ ab Innoc. IV. excurſu pro conſanguinitate. c. 1. & 6. purgat à ſuſpitione perſibi 42. pro Imperatore gerit. 33. legatit pro expeditione ſactã*. 33
- 19 *Ricardus Ep. Turgunſis electus à Rege*. 798. & 8.
- 20 *Ricardus Hannibal Cardin.* 797. & 1. p. 30
- 21 *Ricardus junior ſibi deſpondit Iſabellam ſeptennem filiam regis Angliæ*. p. 389
- 22 *Ricardus Matzerris obit præ Eccleſiã*. 203
- 23 *Ricardus Northmannos captivat Papam liberat*. 175. accipit in ſeudum Capuanum Principatum ſuſcit juramentum fidelitatis. 112. n. 4. petit titulum Patricij Romani, nec imperat. 142. n. 5. ſalut antipapam Albertum. 468
- 24 *Ricardus Ravennat Archiep.* 350
- 25 *Ricardus Rebus obit præ Eccleſiã*. p. 103.
- 26 *Ricardus rex Anglorum Ioannem ſororem conuſſi Vithelmi Siculi regis Taſcedo occidit*. 679. ducit in Syriam. Simulacrum cum Philippo Galiorum rege. 625. ejus regnum invadit, ſtratit Ioannem & Capra omnia reliquit ſalvatiſſima excepta Proſperade. 692. cuncti datur à Leopoldo Aultrici. Extorquetur de manibus Aultrij ab Henrico Imperatore 693. Exclatit à Caſtre ab pacta indigni orget conſentire. 694. Solvitur. 116. Cum veniſſet in tuſi monaſt cano Miſſam de Pſeudo S. Pr. 797. reſpiciunt Papam Epifcopum caprum in bello tanquam filium Iuſum, lazarum mittit. 700. n. 6. ſavet Othoni electo Imperator. 723. mors. 723
- 27 *Ricardus rex Angliæ tuſtor Vrba-*
- num VI. 364. Ozanienſes conſultit de modo extirpandi ſchilina. 389. petit à Papã & Antipapã ut interij renunciet. 3
- 28 *Ricardus pater trium Sanctorum*. 356. nu. 10
- 29 *Ricta familia*. 310. & 104. p. 13
- 30 *Ricco Ep. Aſculanenſis*. 15. n. 5
- 31 *Richea familia*. 102
- 32 *Richelbus Cardinalis negotiorum facieſſer ſolentis, agnoſcit ſitem præjudicare Eccleſiæ, retrocedit*. 551. & 514
- 33 *Richeia Imperatrix*. 524
- 34 *Ricquia familia*. 632
- 35 *Ricordanus Malafpina calamitoſus Nicolai III.* 86
- 36 *Rigas idem rex*. 35. nu. 8
- 37 *Rigor non ſemper utilis*. 457
- 38 *Rinaldus Abbas Caſſinenſis*. 224
- 39 *Rinaldus Eſſenſis Cardin.* 557. & 559
- 40 *Rinaldus filius Ducis Spoletani*. 750
- 41 *Rincoſia familia*. 117
- 42 *Riuſcina familia*. 187
- 43 *Ripe Preſbiteros*. 694
- 44 *Ribera familia*. 103
- 45 *Ritus Sardoniceus*. 216. n. 2
- 46 *R. Rita*. 154
- 47 *Robards familia*. 440
- 48 *Robertus Abbas Angliſit*. 343. nu. 13
- 49 *Robertus Atrebatenſis frater S. Ludovici ſacram ſolempit expeditorem. 12*
- 50 *Robertus Barius auctor Cardis Conſadion*. 46
- 51 *Robertus Bellarminus Cardin. creator ob memoriam patris Marcelli II. 198*
- 52 *diffuadet Gallis diſpenſationem de rebus fidei: 33. mors: ejus liber de civili Papæ poſtulate injuriæ crematur*. 552
- 53 *Robertus de Hilibi Cardinal.* 83
- 54 *Robertus Capuanus propugnat Palchalem II. 475. coronam imponit, Rogerio*. 515. n. 4
- 55 *Robertus Cardinalis S. Apollolorum 336. legatus Papæ in Florentinos perſone ſuſcipit uſum. 11. & p. 347. Lemo vicenſis Cardinales vocat traditores*. 348. promovet in Papam Bartholomæum Baroniem. 1. adorat. 352. tedatit pulſi electum. 355. & 361. iſtoſq; natalia, officia, dignitates. Monachoſq; permittit milites certare pro deciliſſione cauſæ. Proditorie plebem Celene trucidat, ætate Annorum triginta ſex Antipapa eligitur. 363. Vaticinium de eo. 364. PſeudoCardinales eligit. 365. fugitiuus. 366. ſuſcipitur à Gallis. 1. ſtatut ejus milerabdia. 367. emittit gratiam Proſcopum. 1. à quibus calus, vel repulſus. Sollicitat Bononienſes. 368. Confirmat adoptionem Ludovici Andeg. ſacta à regnã Iſabell. 1. ſuſcipitur in tutellã Iſabellæ Cathel. Reg. 170. Spernitur à Rodrico Robicio Minoriti. 116. Excommunicat Papã Bonifatium IX. Coronat Ludovicum filium Andegavienſis in regem Siciliæ. 116. Pacem reſcipit oblata à Bonifacio IX. Ejus curia plena ſpandonibus. 385. Septem reges habet ſequaces, qui omnes male percutit. n. 7. Exclatit à Sombonitſis finem imponere ſchismati. 217. Obitus, epitaphium. In eo extinguitur familia Gebbenſis. 116.
- 56 *Robertus Cardin. Virſius Italiam ineditatur Papam*. 154
- 57 *Robertus Comes Floridie diſſuadet Carolo Andegavienſi eadem Conradum, cardit Robertum Barium*. 46
- 58 *Robertus Ep. Ciceſtrenſis legatus Henrici regis Angliæ*. 445. 0. 3
- 59 *Robertus Golſardus captivat Papã, liberat*. 175. vincit Baletudum. Fines invadit. Eccleſiæ. 159. n. 3. accipit in ſeudum Aquilam. Calahiam à Nicolao II. 311. nu. 4. Solvit juramentum Fidelitatis. 32. accipit in tuſdem Alex. II. 112. humiliter ſcribit Gregorio VII. 364. iterum excommunicatur. 369. n. 3. ſordas inſit cum eo. Henricum IV. 389. armatratit in Græcos. 391. in ſubſidium accurrit Gregorij VII. 362. Vincit Aleſium Græcorum tyrannum. 394. n. 16. ciures Gregorij VII. bonoratit ſepulchro marimonor. 400
- 60 *Robertus Imperator dictus Conſtantiopol.* 280
- 61 *Robertus Laurentius M.* 117
- 62 *Robertus Londienſis Ep. auſtor intituendi Feſtum Euchariſticum*. 34
- 63 *Robertus Lincolnienſis Ep. excommunicatit: ejus oſa extrahuntur de ſepulchro. 1. ſabula quid percuſerit in noſcentium IV.*
- 64 *Robertus Malareſſa roparcha Armenicoſis excommunicatur*. 677
- 65 *Robertus Monachus Cluſienſis retrahitur in clauſtrum*. 395. n. 16
- 66 *Robertus Naſſoriz cruceſignatus*. 677
- 67 *Robertus oſthon Sigilmund Malareſſa occidit urbes Eccleſiæ*. 650
- 68 *Robertus Pacius amicus Adreſſi II. p. 197.*
- 69 *Robertus primogenitus Caroli II. 153*
- 70 *Robertus rex Anglorum ſequens Antipapam ſæne perit*. 386. nu. 7
- 71 *Robertus rex Francorum tuſtoris coſeſſis cum affine & commate plauditur ab Epifcopis Galliæ, arguitur à Gregorij V. p. miſit à Deo*. 286
- 72 *Robertus rex Neapol. Vicarior Imperij. 105. confirmatur à Innoc. XII. 116. literatus amat*. 279
- 73 *Robertus de Samerote Cardin.* 357
- 74 *Robertus Sanſeveriano militiã clarus*: p. 693.
- 75 *Robertus Vbaldinus Cardinal. ſepulchro donat Leonem XI.* 494
- 76 *Robertus Virſius Dux Aſculanorum*. p. 728.
- 77 *Robertus Vvithelmus Longa Spata moritur in expeditione ſactã*. 13
- 78 *Robertus de Zaritello excommunicatur*. 369. n. 1
- 79 *Robicia familia*: 370
- 80 *Robores, vel de Rovere familia*. 661. & 709.
- 81 *Roſchia familia*. 316
- 82 *Rochiana calipha Bohemorum*. 64
- 83 *Rodericus Lenzuolus nepos Callixti III. malit aditit 576. accepto cognomine, & ſignibus Borgie, Cardinalis. 11. Legatus Sixti IV. ad Hiſpanos avariſſi proſtritur: 668. contentio cum Cardinale S. Petri coram Innocentio VIII. morient. 1. A Papa arguitur. 701. Vide Alexandrum VI.*
- 84 *Rodericus Rex Hiſpaniarum cardit Vvitham regem, victoriã ſuboritur 7. cardit à Sacramenti*. 333. n. 6
- 85 *Rodericus Robicius Minoriti ſanctitate celebris vulgat Vvithum VI. vocat Papã, & prædicat malafuſura*. 370
- 86 *Rodgaudus legatus Papi ad Zachariam*. 375. n. 1
- 87 *Rodoldus Longobardus premit Catholicos Lacerum Ruſſat*. 315. n. 3
- 88 *Rodulphus Portuſenſis legatus Nicolai depoſitus*. 34. n. 6. legatus ad Græcos. 41. n. 8. Græcos decipit. 44. n. 7
- 89 *Rodulpha, Ridulpha familia*. 30

- 1 Rodolphus electus à minore parte Archiepiscopus Trevir. appellat ad Cyslarem. 639
- 2 Rodolphus Nigellus Cardinal. 660
- 3 Rodolphus Northmannus venit ad Benedictum VIII. Copius praeficitur à S. Henrico in Graeco. 219. n. 7
- 4 Rodolphus Pius Cardinal. bis Vrbi praefectus. 138 gradus vicinus Apostolico. 246
- 5 Rodolphi regis Italiae mors. 115. n. 2
- 6 Regia quidam. 118. n. 2. p. 291. n. 7. idem si pendium. 316. n. 8
- 7 Rogerius Aquensis Cardin. 334
- 8 Rogerius Cardinalis Pater Greg. IX.
- 9 Rogerius Comes Siciliam à Monarchiam Siciliam, abique appellatone ad Sedem Romanam acceperit ab Urbano II. 412. n. 7. excommunicatur. 438. nu. 6. non permissit Siciliis Episcopis Romanam venire. à Rex coronatur ab Antipapa 415. n. 4. Apulia ipsolatur. p. 323 Campaniam devastat, sacra, munia, les praeficit. Dedit S. Bernardum. 321. ubi notat S. Petri patrimonium. à. intravit Antipapam. à. devota 325. occupat Apuliam. Captivum Papam Revertant habet. Extorquet titulum regis. Iurat ab Innoce. legum, servus in cadavera mortuorum 326. nu. 12. Veneno tollit Romanorum Imperatorem. 333
- 10 Rogerius Ep. Volaterranus. 487
- 11 Rogerius de Loris Gallos vincit, captivum ducit Carolum filium Caroli Andegavensis. 38
- 12 Rogerius Northmannus excommunicatur à Greg. VII. 354. nu. 2. titulum Ducis in Apulia accepit ab Vthano II. 421. n. 3. filius Gualardi. 423. n. 7
- 13 Rogerius Sancti vicinus movet in Missecum pro Papa. 31
- 14 Rolandus Ep. Ferras. 1023
- 15 Rolandus Cardin. legatus Hadr. IV. ad Ansbardum. 173
- 16 Rolandus Ep. Tarvisensis excommunicatur. 382
- 17 Roma à Petro Babylon divisa. 11. n. 11. in septem regiones divisa. 22. num. 8. sub dominio Papae. 419. n. 3
- 18 Roma, à quodlibet in ea Pontificis est. 379
- 19 Roma tenetur redire Papae. 322. cur ibi non caneretur synodum. 213
- 20 Roma in XIV. regiones divisa; in quinque decimas quartae regionis. 406
- 21 Romanus Ecclesiae divise sub Concordia P. 3. n. 1. sede vacante, cura spectat ad Clerum Romanum 81. n. 16. prius matu Ecclesiae Romanae. 101. nu. 2. p. 107. n. 5. & p. 142. n. 4. & p. 197. n. 3. & p. 212. p. 243. n. 2. & p. 242. n. 6.
- 22 Romanus Ecclesiae vacans administratio, cui datur antiquus. 175. n. 3. patrimonium. 264. n. 1. sedis. 20. p. 312
- 23 Romanus Ecclesiae caput fundamentum fides. in deditur.
- 24 Romana sedes quam onerosa. 384
- 25 Romana sedes, à Curia timere non solet. 643
- 26 Romanus sedes cura vacans ad Clerum spectat. 81. n. 16. & p. 77. n. 4. & p. 301
- 27 Romana sedes familia, à immaculata. 34. n. 2. xpus iura nemini iudicat. 35. n. 8
- 28 Romana sedes in Galliam transfertur à Clemente V. Exilium hoc dictum Caputem Babiloniam. 191. & p. 197. restituitur Romae. 31. à ibi est, ubi Papa. 317
- 29 Romanam aniam accipit S. Bonifacius. 165. n. 3. & to. 2. p. 382
- 30 Romanum solum madidum sanguine
- Martyrum. 188
- 31 Romani pseudopapae natalia, ex familia Alerand. 81. n. 4. legatus Formosi Papae in Orientem. 75. n. 7. Sedem tenuit manu laici Adelberti Mors, sepultura. à. elegit. 79. restituit acta Formosi. 121
- 32 Romani Cleri ipsulum quid? 322
- 33 Romani clerici antipapam erant Eulalius. 193
- 34 Romani quomodo jurarent fidelitatem Imperatori. 419. n. 3
- 35 Romani volentes ipsos ad Papam domino civili, ipsolantur iure Communi. 326. & 33. 3. Patrimonium creant, volunt Pontificem decimasse contenti. Lapidibus obruant. Legatos mittunt ad Conradum Regem Germanorum contra Lucium II. 343. Domus expulsi Cardinallium; pecuniam negantem occidunt. 351. furantes contra Eugen. III. Papam. 352. nu. 3. iterum cum Arnaldo hereticis vulnerat Gerardum Cardinalem. 371. nu. 3. legatio superba ad Ansbardum facta. 372. irrumpit in Philicum cardinatum. Clementi III. reconciliati iura restitunt Pontifici. 482. n. 4. feudalitatis se constitunt Imperatori. 730 Gregorium IX. expellunt urbe. à. Revocant. 751
- 36 Romani vocant Ludovicum Bavarium, Imperatorem salutant. 218. p. 100. Pontificem Italiam 347. plene subijciuntur Papae. 395
- 37 Romani quia lege, pacto vivere debent ex concordato cum Bonifacio IX. 399. conspiciunt in Innoc. VII. Ludovicum Regem propulsant. Crescent novus magistratus. 403. tentat legatus obire Eugenium IV. 499. nova consuetudo. p. 312.
- 38 Romanus Clerus negat Sacra facere adstante Ludovico Bavario. 419
- 39 Romanus praefectus fidelitatem jurat hodie Papa non Cesarea. 721
- 40 Romanus Cardin. S. Marci in portu, abiret Innoc. II. 308
- 41 Romanus Cardin. creatur Papa in discordia. 719
- 42 Romanus Imper. Theophylactus filium Enochian dicit Patriarcham Constantinopol. 106. nu. 2. malit habet legatos Othonis M. & lo. XIII. ob titulum Imperatoris. 147. nu. 2
- 43 Romanus legatus lu. XVI. 157
- 44 Romanus Senator an praefectus Oratoris Caesaris. 256. & p. 431. sic Praefectus Romanus. 353
- 45 Romanus Senator potest coronare stemma gentilitium, currum nigris fluvis in tertio gradu ferre solij Pontificij: uti equis phaleratis. 388
- 46 Romanola quae, à Flaminia. 106
- 47 S. Romualdi ossa fere ad tumulum S. Vincentis Imper. 201. nu. 2
- 48 Romualdus Archiep. Salerni. an scripserit historiam Alex. III. 639
- 49 Romualdus pater Anselmorum regis de umbra extrahitur, ut extra Ecclesiam sepeliatur. 699. nu. 8
- 50 Romani devotio infilita. 720. festum primi Octobris. to. 4. p. 318
- 51 Romunda levitata ab Alboino mittit propinare ex cranio patris, virum in terfici. 163. nu. 4
- 52 Rospigliosa familia. 617. & 626
- 53 Rosiza familia. 15
- 54 Rosiza familia. 362
- 55 Rosa Romana quando infilita. p. 239. n. 3. ejus auditorium praemia collata. p. 296. nu. 5.
- Rothfredus custodit dat Papam loc. XIII. 145. nu. 1
- 56 Roverella familia. 614. n. 14
- 57 Rovira familia. 474
- 58 Rubica familia. 36. & to. 4. p. 163
- 59 Rubicus C. Flaudiz, Dux facit expeditionis. 433. inlequitur schismaticos Cameracenses. 448
- 60 Rucellia familia. 219
- 61 Rudolphus familia. 90
- 62 Rudolphus. Vide Rudolphum.
- 63 Rudolphus Archiep. Rhemen. electus contra canones toleratur. 454. n. 8
- 64 Rudolphus Beneventanus vincitur à Northmannis. 275
- 65 Rudolphus Castillonensis usoripans aliena bona creditur. 454
- 66 Rudolphus C. Habsburgicus Imperator. 86. scripto deficienti Crucem arripit. datus à Deo in Turcas 35. restituit iura Ecclesiae. 86. n. 4. 2. dispensationem quereret à sacra expeditione. 86. abhorret Romanum petere, italis videtur liberatum à Queriar apud Nicolaum IV. de decimis exagendi in Philippo Gallorum Rege in Germani. p. 112.
- 67 Rudolphus C. Viromandorum excommunicatur. 519
- 68 Rudolphus Duci Sueviae scribit Greg. VII. 368. eligitur Imperator. 382. cedere, cum amputatione manus. Scipiam arguit de fide regi violat. 329
- 69 Rudolphus Mamifanus Cyriomannensis alius fides Antiochiam parat & dicit Papae, veneno perit. 310
- 70 Rudolphus Fiesi Carpentis Cardin. in tutclam fuisse p. Felicem Perest. 372
- 71 Rudolphus Poma fero virum tentat Pauli Servitum. 306
- 72 Rudolphus Rex Burgundionum vendit Civitatem Innocentio. 103. n. 2
- 73 Rudolphus Rex Francorum carceri dat Regem Carolum. 39. n. 6
- 74 Russa familia. 20
- 75 Rostinus Aquileensis Origenista. Ægyptum petit. 80. nu. 10. pietate admirabilis, laudatur à Sanctis. Origenem scripto defendit. Hieronymo non invidiam fecit. à. scribit in Hieronymum fecit publicare non aude. 183. n. 1. Romi vocatus subterfugit. 184. exagitatur à Hieronymo, apologiam scribit, clamatur à Auxiliis. à.
- 76 Rustius Thebanus Episcopus. 11. n. 1
- 77 Ruggerus Ep. V. vicebr. 489
- 78 Ruthardus Megninus sedis promugator Romanus. 449
- 79 Rupe familia. 314
- 80 Rupertus Pictus Imperator juramentum solvit Bonifacio IX. negat se misere cum schismaticis 385. descendit in Italiam, fed inprospere. à. exeat Petrum de Luna ad Consilium. Æcomenicum 448. Sequitur electus ad deputandum locum. 430
- 81 Rupinus Princeps Antiochiae. 328
- 82 Russi ad fidem conversi. 34. nu. 3. miracula petunt, & habent à subiecti S. Petri. 356. n. 6. sedem possulant Episcopalem. 341. to. 2
- 83 Rusticus Diaconus vulget Vigil. Papae errorem. 218. n. 7
- 84 Rusticus Torcellensis desert Venetias corpus S. Atriel. 8. n. 4
- 85 Rusticaria familia. 303. & 339
- 86 Ruthenus Cardinalis. 353
- 87 Ruverca, vel Robores familia. 661. p. 690. p. 675. p. 741. & to. 4. p. 34.

- 4 **Saba** Regina adoratur Salomonem. p. 395.
- 3 **Sabella** familia. 119. p. 69. 20. 4. p. 138. p. 183. & p. 300.
- 2 **Sabellio** heresiarcha. 101. n. 5. damnatur à Damaso. 173. n. 7.
- Sabinosior** ager patrimonium Ecclesie Romanæ. 364. n. 1.
- 5 **Sabine** Ecclesia erecta sub Coelestino. 203. n. 18.
- Sabiniani** Papæ effigies, eologium, symbolum. 181. m. 11. 28. n. 1. fuit apocryphus Gregorius *Mabn*. r. Campanarum usui inuoluit: ut lampades flarent inextinctæ. n. 2. calamitator D. Gregorius, ab hoc percussus obiit. Funus non diuturnum fuit. Frumentum pauperibus non erogatur mora soluto. Clericum ordinis. *ihp*. rodigia sub eo. 181.
- 3 **Sabran** familia. 365.
- 3 **Saccheta** familia. 603.
- Sacchabus** Cardinal. promotor Alexan. VII. 181.
- 1 **Sacerdotalis** quis? 236. n. 5.
- 3 **Sacerdotia** ornamenta, quibus auctoritas. 124. Clemente I. aucta. 27.
- 3 **Sacerdoti** honor debetur. 157. n. 14. & t. 3. p. 80. Sacerdotum arma lacrymarum & orationes. 22. p. 6.
- 4 **Sacra** loca non temeranda. 171.
- 3 **Sacra** (perneus) Alexan. Imper. puniunt. p. 95.
- 3 **Sacra** usurpans puniunt. 386. n. 7. pro ecclesie necessitate possunt oppignorari. Eugenius oppignoravit mirram. 512. ad siluendum qd alienum 667. n. 9.
- 3 **Sacra** pecunia à Regibus non usurpanda. 700.
- 3 **Sacra** vasa qui raverent tangenda. 39. n. 4. fœmel sacra non amplius propheta. 66. 4. nec à Virgine sacra tangenda. 55. n. 1. Maritus Rex Gothorum tangere non audebat. 189. n. 7.
- 3 **Sacer** Reges & immitentes puniunt à Deo. 173. & p. 424.
- 1 **Sacramenta** antiqua quando celebrantur. 11. n. 18.
- 3 **Sacramenta** non pendunt à virtute ministrum 149. differunt à Sacrificio. 624.
- 4 **Sacramentarium** confectio desinit. 67.
- 4 **Sacris** faciendi mos lanulis apertis. 43. n. 5.
- 3 **Sacrificium** debet fieri sub utraque specie. 643. differt à Sacramento. 181.
- 3 **Sadoleis** familia. 77. 2. 4. p. 8.
- 3 **Sadoleuorum** hereses. 77.
- 3 **Sadoleus** participes carnalium in S. Martirio. 30. n. 5.
- 3 **Sadulius** Syriam occupat. 668. Oppugnat à Crucifigato. 677.
- 4 **Sala** familia. 617.
- 1 **Salamis** ecclesia nulli subiecta. 224. n. 2.
- 3 **Salaria** lex. 237.
- 3 **Sallustia** M. 97.
- 3 **Salmagis** calamnia de Ioanna Papissa. p. 23.
- 3 **Salomon** regnum exoritur à iustitia. p. 64. index inter feminas de filiis. 107.
- 3 **Salomon** Rex Britonum petit pulium pro Doleu. 56. n. 8.
- 3 **Salo** nro Rex Vagariæ regno ipsius petit erant. 393.
- 3 **Salom** tyoodus. 393. n. 27.
- 3 **Salsa** familia. 745.
- 3 **Salve** Regina cereis horis recitatur in Frider. III. 754. cum indulgentia. tom. 3. p. 330. m. 7.
- 3 **Salvica** familia. 675. t. 4. p. 90. & 337.
- 3 **Salvica** conductus à quo detus, & de quo detur. 480.
- 3 **Sameroces** familia. 719.
- Proc. Rom. Tom. P.*
- Sampson** occidit Philistinos mandibula. 284.
- Sampion** Ep. Rhem. damnatur Petrum Abailardum. 528.
- 3 **Samuel** male audit propter confusio. 345.
- 4 **Samuel** Saula deposito ungit Davidem 407. vicia filiorum eius. 89. 10. 2.
- 3 **Sancia** notha Regis Alphonso Neapol. nobis Gostifredo Borgie nothu Alex. VI. 714.
- 3 **Sancius** filius Alphonso Castellæ Regis spoliatur regno patrem. Excommunicatur. 98. n. 5. iussus dimittere affinem non parat. 181.
- 3 **Sancio** Portugallie datur titulus Regis. 650.
- 3 **Sancius** Rex Aragonum obligatur ad officium Romanum. 394. n. 19.
- 3 **Sancio** Regi Castellæ datur privilegium erendi Ep. Pamplonæ. 222.
- 3 **Sancius** Rex Lusitanie cogitur solvere tributum Ecclesie 713. petit confirmari suum testamentum à Papâ. 181. regno spoliatur ab Innoc. IV. tom. 3. p. 14.
- 3 **Sancius** Rex Maioricarum movet in Mauros. 236.
- 3 **Sancissimi** titulus quomodo datus tyrannus. 101. m. 4.
- 4 **Sancorum** omnium festum. 100. 1.
- 3 **Sancorum** prima canonizatio filenit. 41. p. 5. Imagines. *Pide* Imagines. *Sancus* ter in Missa canendus. 38.
- 4 **Sanciflex** familia. 237.
- 3 **Sanga** familia. 100.
- 3 **Sangalla** familia. 115.
- 3 **San Gelata** familia. 281.
- 3 **Sangra** familia. 365.
- 3 **Sanguinaria** familia olim Gemina. p. 101. m. 5.
- 3 **Sanguine** Christi utitur pro attramentum Ecclesie in hereticos. 54.
- 3 **Sanfeverina** familia. 165. p. 376. p. 693. p. 73. p. 74. p. 75. & t. 4. p. 91. & 449.
- 3 **Santonio** familia. 677.
- 3 **Sant Enthalhana** familia. 219.
- 3 **Santonia**. 620.
- 3 **Santorio** familia. 309. p. 348. p. 406. & p. 433.
- 3 **Sautia** familia. 452.
- 3 **Sarraceni** Cretam, Siciliam occupant. 9. n. 5. victi à Benedicto VIII. militum ei ad tesorem saccom plecum castellan. 215. Papam recognoscunt 393. n. 14. permitti agere magistratum in Christianos. 752.
- 3 **Sera** Columna Romæ præfectus. 216. corosatur Ludovicum Bavarium. 220.
- 4 **Sarcera** familia. 435. & 400.
- 3 **Sardentie** Concilium. 164. m. 5.
- 3 **Sardina** non patitur lupos, nec columbum, sed solitum. 74. n. 6.
- 3 **Sardonia** est Ecclesia Romanæ 396. n. 1. & t. 3. p. 37. & p. 316. p. 389.
- 3 **Sarguella** familia. 665.
- 3 **Saraceni** concubine. 60. n. 5.
- 3 **Saraceni** heresiarcha. 33.
- 3 **Sarales** Ez. Verdeni. 385.
- 3 **Saravus** Bartholom. Ep. legatus Henrici V. 698.
- 4 **Sava** familia. 225.
- 3 **Savelli**. 339.
- 3 **Saula** familia. 745. & t. 4. p. 113.
- 3 **Saulus** Baudinellus Cardinalis. 777.
- 3 **Saul** demonio vexatur sono placatur. 335. Regno deponitur. 407. cunctis liberemini ab humeris. 24. p. 492.
- 3 **Savonarola** familia. 713.
- 3 **Saxones** conversi à S. Bonifacio M. p. 352. n. 4. rebellant Henrico IV. 362.
- 3 **Saxo** Grammaticus laudatur Agapetum II. 115. n. 5.
- 3 **Saxo** de Comitibus legatus Callisti II. 488. expectatur in Papam. 494.
- 3 **Scalam** Iacob numeris insinuat. 493.
- 3 **Scalia** familia. 197.
- 3 **Scaligeri**. 218. & 260.
- 3 **Scanderbegus**. 339.
- 3 **Scandiana** familia. 645.
- 3 **Scaramia** familia. 635.
- 3 **Scaramura** Trivulcius Cardin. 8.
- 3 **Schevassius** familia. 166.
- 3 **Schiama** familia. 575.
- 3 **Schismatici** Core, Dathan, Abiro. 200.
- 4 **Schnepia** familia. 121. p. 66. & p. 235.
- 3 **Scholaria** familia. 347.
- 3 **Scholasticus** exarchus. 349. m. 6.
- 3 **Schoke** Iudeorum in Syria. 13.
- 3 **Schobnera** familia. 617.
- 3 **Schiara**. 384. p. 454. & t. 3. p. 56.
- 3 **Scipio** Atremonis. 256.
- 3 **Scipio** Gasparellus Fanli V. nepos insignibus donatur Burgensibus; sic Cardinal. 300. dictus patris Venetus. 101. Abbas Vagadiæ. 320.
- 3 **Scipio** Gonzaga carceri datur. 339.
- 3 **Cardinalis**. 398.
- 3 **Scipio** Lancillottus. 413.
- 3 **Scipio** Rebia petivatur Pifano Arce. repositur Troiani. 255. p. 110. Cardinalis. 220. Delegatus à Paulo IV. in Celsorem. 229.
- 3 **Scissata** familia. 675.
- 4 **Seombergia** familia. 237.
- 3 **Seos** familia. 272.
- 3 **Seoti** sedem consulunt Romanum. p. 199. n. 2. & p. 301. n. 1.
- 3 **Seoti** in prævidium Ecclesie Romanæ sunt vestigales Anglorum. 172. n. 9.
- 3 **Scripturae** Sacre editio quatuordecim. 11. Interpretes septuaginta duo. 11. *Hexapla*, *Ostio*. 65. in ejus emendatione insulat Origenes. 181.
- 3 **Scripturae** Sanctæ intelligentia non in legendis, sed in intelligendis. 49. non sola potest esse iudex controversiarum. 74. correctio à Sixto V. 406.
- 3 **Sculptura** quantum probet. 637.
- 3 **Seychianus** heresiarcha. 212. n. 2.
- 3 **Sebastianus** anhelat ad martyrium. 116. p. 3. remanet in urbe cum Papa: 181. martyrium: ejus plagas corat Christus. 12. datur ad eum infirmorum. 346. n. 2.
- 3 **Sebastianus** Diaconus Vigilijs Papæ vulgatibus erroribus. 258.
- 3 **Sebastianus** Quinora Martyr. 336.
- 3 **Sebechia** familia. 317.
- 3 **Secundus** Sigifranus. 141. n. 4.
- 3 **Sega** familia. 336.
- 3 **Segueria** familia. 418.
- 3 **Segurus** familia. 118.
- 3 **Segurus** Archiep. Senonensis. defensor Arnoldus Athen. 176.
- 3 **Selenia** familia. 398.
- 3 **Sellera** familia. 371.
- 3 **Sellus** patrem spoliatur Imperio. Syriam, Ægyptum expugnat, Arabiam, Mauritaniam. 105. læssit se velle punire Christianos, quia Christo inobedientes. 104. 104. penam solvit patricidij. 181.
- 3 **Selimus** II. Cyprum expugnat. 315. Senuum dicit.
- 3 **Semera** adultera Henrici VIII. obit ut viperæ. 104. & 120.
- 3 **Semivola** familia. 619.
- 3 **Senator** Romanus an præcedat Oratori Censuris. 216.
- 3 **Senebaldus** Ep. Cisterciensis. 719.
- L. I. 4. Se-

- 4 Senectutis specie Magistratus depol-
1340
1 Senecius ab Hispania deficiend ad Gal-
1377. in iracundiam redacti ad Con-
Medico : 134.
5 Senecius occupat patrimonium S. Pe-
tri. 3 in pignus acceptum bona eccle-
siæ Romanæ. 36. Avari non sunt Con-
cilium abfolvi. 478. insulant Eugenio
IV. 497
6 Seniores Abbas Cassinen. cur jura-
mentum negaret Honorio II p. 498. &
p. 497. an ichismaticus. 516
7 Scoteſtia nocte non fertur. 190 nu. 13
8 Septima die requies est : 737
9 Se cimus Borlarius : 434
10 Septenarius numerus : 12
11 Septuaginta electi Imperatoris ad
quo insinuiti : 183 nu. 3
12 Septuaginta duo Interpretes. 64. n. 4
13 Senultra quomodo adnotanda : 637
14 Serantapides auctor Iconoclastarum.
4 Serbellona familia : 236
15 Sereus Augustus. 118. hortatur Sufana-
ad martyrum animi sepelire : 13.
S. Sergij Papæ effigies. elogium. sym-
bolus. Defendit Christum pignus
agni petre. 316. & 339. n. 7 Inter duos
titantes servus eligunt Papa 338. o.
1. natalis. Magister cantorum ad ex-
toratorem avaritiam Esarachi offert in-
tera vasa lo pignus. 4. confirmat Con-
cilium Tulianum. n. 2. iulietur Cedu-
lam Regem Saxoniæ. baptizat. nu. 3.
recusat iuberi bene Concilio Quini-
sexto. 339. n. 1. solus ad fructu Zecha-
rias missus à Iustiniano Imper. 4. mili-
tans insurgunt pro ejus tutelâ. d. Decre-
tum Sergij de Lotania. n. 3. Quod cano-
nicus Agno. d. 4. Minuit duoscenti A-
pudlos ad Gentes. n. 8. 5. Villebrordum
Ep. Romæ consecrat. 340. Lotharum
Episcopum consecrat. Hubertum n. 2.
à calumnia illiciti cultus liberatur ni-
rualum. n. 9. monere cum collata Eccle-
siæ. Reconciat Patriarcham Aquile-
nsem. Refinitur Lepros penitentes.
Episcopos consecrat. Ordinationes
mora. episcopatum. Exilio septenni sa-
tigatur. In schismate Theodori. hoc
solum mortuo. Ecclesiam regit Inter
duoscenti reſerit. Epistola ad Con-
ſtantium. Numismata.
6 Sergij II. Papæ effigies. symbolus. e-
logium. 3. rogat pro hostibus. 4. mata-
lia. mores. animi dotes. iuventia. pri-
vitas. 4. n. 1. educato sub Leone
III. dignitates. lo die vlcioſius mix-
Cato. 4. An. O Pars ante dicere-
tur. 13. n. 2. an nomen matris. 17. mit-
tit in occurſum Regi Ludovico. nu. 3.
claudis ei portas. 3. Petrus. 3. aperit. pe-
nedicti. Populantes Gallia lenas
claudit urbi. Coronat Ludovicum in
Regem Italie. Gallos omnes conſer-
tat eloquenti ſuperat. 16. non permi-
tit. quod Ludovicus fidelitatem iurent
Romani. ſed Lothario. 16. Ebboni.
& Bartholomæo Episcopis parit. non reſer-
tat. Jeſuſulphus Beneventan. petes
Sergij oſculari. 21. plaudunt Romani.
Ecclesiam reſeruat. dote confert. 4. Sar-
raceni depredantur Ecclesiam Roma-
nam. n. 6. prohibetur à S. Benedicto in-
venire Muſardum Caſſinenſem. In ma-
cedenſi à S. Petro. & Benedicto. 4.
epulura. Ordinatione. Episcopatum. E-
pistola. 517
7 Sergius III. mutat nomen in Pontifi-
catu. 13. n. 2

- Sergij IV. Papæ effigies. elogium. sym-
bolus. in quo Christus cum puero
juſtiani Sergij monſtrat omnibus
æqualem. 204. natalis. prius Ep. Alba-
nensis. ante Petrus. cur nomen muta-
ret. 203. Hamborgensium legatus lu-
ſcipit. confirmat privilegia Eccleſie
Merſeburgens. epitaphium. & oleum co-
ſedente Romæ emasat de altari. 206.
hodie n. patitur Iuſtilium Creſcentij. A-
nimi dotes. liberalis in pauperes. 4. Ita-
los excitat in Sarraſenos. 207. ſcripta.
Tempus Mortis. Dat pillum Michæ-
li Ep. Salernitano.
Sergius antipapa contrâ Formoſum. p.
77. nu. 6 mortuum extrahit de ſepul-
chro ad iurrij. endos theſaurus. 83. ju-
dicat. abſcidiſit digitos in morte pro-
prietat. rum ordinat ab eo ordinatos. 78.
n. 11. & p. 90. n. 1. natalis. septem Ponti-
ficum patricia. 4. Electus contrâ For-
moſum conſugit ad Adelbertum.
Chriſtophorum detrahit in carcerem.
Papam le dicit Chriſtophoro vivente.
4. Acta Formoſi reſcindit ordinatos à
Formoſo iterum ordinat. nu. 2. actum
infelicitas. 4. Rendificat Baſilicam
Lateranensem. 3. Filium habet adulteri-
um ex Maria. Romanam. 4. Ab eo
Archiep. Colonia. ſulphum petit. 3. & Hi-
burgens. 10. Monita ejus ſalutaria.
Eccleſiam Rheimenſem eximit à Colo-
nienſi. Dat Caſſinenſibus privilegia. E-
piſtola. obitus. ſepultura.
Sergius Dux Neapolit. ſcdus inſit cum
Sarraſenis. 39. nu. 3. vinctus Romanis
habitu. 13.
Sergius Ep. Conſtantinopol. 494. nu. 2.
Ethelſum confirmat. 499. Mora. 13.
Sergius de Papareſibus legatus Calli-
ni. 469
Sergius facellaris vindicat libertatem
eligendi Papam. 181. n. 2. aluminibus or-
batus. 383. n. 4. cadens. 13.
Sergij ſepandi : 490
Serpens ſymbolum Greg. XIII & Ia-
latus : 337 nu. 2
Serpens adoratus à Gentilibus. 44. co-
buritur ab Ezechiel. 31. 4. ereſtus à Moy-
ſe in remedium : 384
Sevandus Ep. 393. n. 14
Servetij conſtantia in Arlanos : 170
Servus familia : 69. & 182
Scheria hæretici : 44
Severianus Gabalen. inſidiatur 44
Chryſoſtomj 186. n. 3
Severinus legatus Anaſtaſij Imper. ad
Hormidas : 219. nu. 2
Severus Papæ effigies. elogium. ſym-
bolus. 195. natalis n. 1. prohibetur or-
dinari. prius ſubſcribit Ethelſi. Petri
Græci duce Mauritio Charulacris.
Variis Exarchis ſpoliat erratum. par-
tem ſpolti mittit ad Heraclium. 4. Se-
verus ex dolore obijt. n. 2. cura paſto-
ralis. pietas. amator pauperum. Reli-
quit Clero rogam integram. Sepul-
chra. Ordinationes
Severus Aquileienſis Patriarchæ ſchif-
maticus : 266
Severus Ep. Pragen. ſpoliat Poloniam
ſacris ſpote pietatis : 212. o. 3.
ſculphus Archiep. Rheimenſis veneno
ſubſtat : 58. n. 4
Sexis Synodus corrupta fuit à Theo-
doro Ep. Conſtantinopol. 295
Senta Pulcher Dux Moraviz. 62. n. 10
Sfondrata familia : 146. & 447
Sforza familia. 475 p. 497. p. 500. p. 198

690. p. 677. p. 711. p. 746. o. 4. p. 2. & 80.
427.
4 Shortle Pallaviſimus ſcribit histori-
Conſilij Trident. 276. p. 280. & p. 307.
Cardinalis. 609. promotor Fabij Chri-
ſti : 602
5 Sibrio Spirealis Ep. de adulterio ac-
cuſatur : 262. & 265
6 Sicca familia : 192
7 Sicilia ceditur Aragoniſi à Regina
Joſand : 280. & 342. n. 12
8 Sic Kingſ familia : 39. 57. & 104. p. 43
9 Sicon Ep. Capuan. 17. n. 4
10 Siconulphus Ep. Beneventan. Papam
adorat. 61. n. 3. vocat Mantos : 26
11 Sicut Monarchie quis auctor : 443
12 Sicut corone quis auctor : 443
13 Sicut exortum : 28. ad ſedem
Apoſtolicam datur appellatio. nec Lo-
gicus recipitur : 111
14 Siculi clamant ad Carolum Regem
conſilium Gallorum tyrannidem : 341
15 Sicut ad Papam. Legationis exor-
dium. 9. pullo Carolo Aragonenſem. Sa-
lutan Regem Petrum Aragonenſem.
Veniam petunt à Martino Papâ.
excommunicatur. 4. Onera. quibus
ſubjacet Siculi. declarata ab Hono-
rio IV. 104. excommunicati : 133. movent
in Sarraſenos : 218
16 Sifridus Cardin. J. Præſidis legatus
Innoc. III. 714
17 Sifridus Archiep. Colonia. 728
18 Sifridi Hiſtorici calumnia in lo. XXI.
p. 77. nu. 4
19 Sigeberti error de electione Papa. Ja-
ta Carolo M. 38. n. 3. 4. Chronicon
corruptum : 102. p. 44
20 Sigefridus Archiep. Mogunt. Oſtendit
deſert excommunicatum : 724
21 Sigefridus Ep. Ratiſbon. legatus Fri-
derici II. 731
22 Sigefridus Ep. Regienſis : 130. 5
23 Sigifmundi Auguſti Regis Poloniz
mors : 313
24 Sigifmundus Bathores Vairoda Trâ-
ſilvaniz Turcas vincit : 463. Tranſil-
vaniam permutat cum Ratiſbonenſi
principato. Renuntiat ſuavi Cardina-
li. 463. coarctum ſolvit cum Aſtrici-
ci. 13.
25 Sigifmundus Rothas : 373
26 Sigifmundus Chiſus Cardinalis. 610
27 Sigifmundus Dux Austriz excommu-
nicatus appellat ad futurum Con-
cilium. Proventus. 617
28 Sigifmundus Ep. Aſtinenſis. 1. n. 1.
29 Sigifmundus III. Sereus vincit Max-
imilianum Austriz. Ducit Annam Au-
ſtriz. Rex Poloniz : 396. n. 14
30 Sigifmundus Malatella. 196. excommu-
nicatur. 601. Arimino pulſus. lo. 43. st.
imago ejus crematur : 601
31 Sigifmundus Pononius : 402
32 Sigifmundus Rex Burgundiorum hil-
ceda. Arium abhorret. Occidit iſtam
votum ſuum : 216. 7
33 Sigifmundus Rex Poloniz bellum ge-
rit in Brandenburg. 32
34 Sigifmundus Regi Vagiarum datur
ſacelles eligendi locum pro Concilio
ſicutenſi. 410. Conſtantie Con-
cilium Indicit anathematum. 414. permi-
tit appellatorem ad Gregoriam. &
Concilium à lo. XXII. In ſchifmoſis
Concilij Annus recurrit non Papæ.
ſed Imperatoris. 4. Hispaniam petit. 96
Petrum de Lond. ducit ad tyroodum.
431. & 433. Vulgat litteras ſecuritates
acceſſus. 419. reſciſſus 433. Vocat Gre-
go.

- gorium, & Petrum de Loni ad Concilium. Colloquitur ut XXI. & Volens auferre Iohannem refutere postulat ut fides fallat. 477. Movet Fridericum Austria, ut Panem revocet ad Concilium. Aulicum habet ad pedes obloquentem. 478. Coronationis addit Martini V. 479. implet fratris officium 480. In Huns, & Hieronymus Pragensem. Ad fidem ferverit. p. 480. decimis donatur Ecclesie à Martino V. & movet in Turcas. n. 1. quicquies pugnat in Zifcam. Hostiam impetis infelix donat cum praefectus Bohemia, ut quiescat 483. auxilia mittit Philippo V. Comiti in Venetis. p. 493. Implet fratris officium erga Papam. Obvius habet Cardinales. Non permittit Romanis armatus pergere. Coronatur à Eugenio IV. 500. vult Eugenio legatos Basilis mittere. 507. Et intercedente terminis prorogatur Eugenio ad pendendum Concilium. 508. Concilio desit insignibus Imperialis. & Concilium arguit eo datus Incras Philippo V. C. p. 510. scandalizatus ab male gesta Concilii Basilicenses, & fugit, & à Papâ veniam impetrat. 514.
- 1 Signia familia. 707
2 Sileria familia. 468
3 Sileria familia. 468
4 Silla Savellus casus. 322
- 5 Silerij Papae effigies, symbolum, elogium, p. natalis. Papa eligitur vi, & euro. 252. n. 2. ad evitandum schisma Clerus cum fufcipit. Filius Papae Hormisdas, & purgatur à labe hominis. & Negat Theodorus communicare ceteri Anthoni. Calumnias Imperatricis in eum, quod conspiceret cum Guthis. Suadet etiam à Bellario implere preceptum Augustini. Expoliatur, mittitur le exilium, doli Vigilij. Romanum synodum pudentem remittitur à Iuliano. Iterum Vigilio traditur à Bellario. In carcere damnat Vigilius. Simonian obijit. Inedii moritur: & Eum consolatur per epistolam Amator Ep. Augustodunensis, & munuscula mittit. 254. n. 2. Vindictam Silverij Caelum cægit. n. 3. Martyrium Silverij, miracula, ordinationes. n. 4.
- 6 S. Silvia mater S. Gregorij M. 74. n. 2.
- 7 Simonis martyrium. 10
- 8 Simon Cranaudus Patriarcha Alex. synodum celebrat pro abolendo schismate. 329
- 9 Simon S. Ia: & Pauli Cardin. Mediol. p. 147.
- 10 Simon Aftagus habitus pro Deo. p. 1. n. 1. ejus natalis. n. 2. n. 3. baptizatus à Philippo predicat Evangelium. Tentat emere Spiritum Sanctum. 13. impia gesta, antagonista Petri, volare in Cælum promittit, vincitur à Petro. ab eo Simoicis. 18
- 11 Simon à Monteforti Leycestriz infurgit i Regem Anglie. 32
- 12 Simon de Monte Silice Cardinalis. 31, legatus i Manfredum. 32. unus ex sex deputatis ad electionem Greg. X. 53
- 13 Simon Montfortis vincit Albionegius Arma distribuit in pauperes, audis pedibus Deo gratias agit. 721. In obsequio Tholoz occumbit. 721
- 14 Simon Rovereus. 664
- 15 Simon Sulleka Orientis Patriarcha troas Euftratem. 173
- 16 Simon Thadæus Echius laudatur à Pio V. 306.
- Simoneta familia. 250
- 1 Simonetas. 296
- 2 Simonis quantum prevaleret sub Clemente II. 448. miraculo pennis sub Viatore II. p. 289. n. 4. & p. 318. n. 3. & Nicolao II. miraculo redargit. 344. n. 11. exprobrata. 350. 373
- 3 Simplicius baptizatur à Callisto Papae. 70. n. 10
- 4 Simplicij Papae effigies, symbolum, elogium, p. natalis. 219. n. 1. Pontificatus libit auctoritas, negat primatum Ep. Constantinopol. 2. scribit Zenoni, Acacio, Archimandritis in gratiam Clericorum Byzantinorum contra Timotheum Aelurum. 20. n. 1. Acacium excolet ad tuciam fidei. n. 4. permittit consecrari Unigenitum Antiochie ad se dandas turbas. 5. confirmat Calendarium. & frustra excusat Acacium, n. 11. hareticos restituit. 221. n. 6. mandat bona Ecclesie dividi pro quarantia. 7. Zenonem Hispanicam declarat vicarium suum in Hispaniam. 7. arguit Ios Raren. & plures extruit Ecclesias. n. 8. carmina de eo. 8. Arioni occupant magnam partem Romae. & n. 9. vera Ecclesie cunctis. Ordinationes, sepultura, scripta.
- 5 Simulationis exempla. 194
- 6 Sinas Bassa à Christianis victus. 463
- 7 Sinistra pars dignior dextra. 325. n. 3. & p. 14.
- 8 Sinevanom Concilium. 183
- 9 Sircij Papae effigies, symbolum, elogium, decipitur à S. Loni sine pietatis. 177. & p. natalis. 178. electionem. 1. respicit Himerio Tarracensis infensum Hieronymo. n. 2. Romae Concilium convocatur, damnat Priscillianum. n. 3. Iovinianum spernentem virginem tenet damnat. p. 179. Manicheos pennis coarctat temporibus. & infensus S. Paulino Nola. n. 8. decipitur à Ruffino, & Melani. 180. n. 10. dat eis licentias communicatorias. n. 6. vocat Ruffinum Flavianum Ep. Antiochenum: venire nolentem remittit iudicandum Theopilio Alexan. 181. n. 1. cunctis, ordinationes, sepultura. n. 13
- 10 Sirlota familia. n. 49
- 11 Sisenandus Ep. Compellian. p. 8. n. 4. ejus orationem implorat Ia. X. 59. n. 6
- 12 Siliij Papae effigies, symbolum, elogium, morte capitur lotempetiva. 345. natalis, podagris laborat, morbo reheret parat. Ordinationis. Sepultura. Schisma sub eo. n. 1
- 13 Silius. 113. n. 2. cum traheretur ad martyrium baptizavit litteram suam.
- 14 Sirl P. M. effigies, symbolum, 3. natalis. 19. n. 2. ejus decreta de corporali. n. 1. de Liturgia. n. 4. ejus illis in quibus Episcopus Ecclesie Prover. falsus. 40. n. 1. Martyrium, scripta, sepultura, translatio corporis. Ordinationes. n. 3
- 15 Sirl II P. M. effigies, symbolum, 3. natalis. 100. & 101. n. 2. episcopus Sixti de primatu Romae. n. 1. Dionysius Alex. Sixtum consulit: & crucifigitur. 102. n. 1. promittit Laurentio martyrium. n. 9. cum sex alijs martyribus cadit. n. 10. Sepultura, Ecclesie. n. 11
- 16 Sixti III. PP. effigies, symbolum, elogium, ut ulor obijt canendo contra Pelagium. 104. presbyter S. Augustini, Papa eligitur, peculiare habuit hareticos interficere. 105. n. 1. calumniam, quod len-
- 17 Sixti cum Pelagianis libi editi à Pelagianis sub nomine Sixti. n. 1. scribit in Pelagium. & calumniam quod lenientem cum Nestorio. 105. n. 1. scribit Orientales. libris à Romae synodum cogit: accipit Legatos Ia. Antiochie. n. 2. Chrysologum divinitus monuit. Episcopus elegit n. 3. excusatur à Prospero in Calumniam. & Basilicam erigit S. Marie Materis Domini. 106. n. 6. numeribus distat: scribit gesta. 107. n. 1. Poeta fuit. & calumniam, quod virginem stupraverit. n. 7. tumulus Augusti manibus fuit. canendo obijt. & carmina. 2. Sixto edita, ornamenta Ecclesiarum. & depulsa. Oratio sancti Constantini. n. 8
- 18 Sixti IV. Papae antea Franciscus Ruffij effigies, symbolum, elogium, symboli, in quo speculum sine macula argumentum Conceptionis immaculatae. 660. Conceptionem. 664. Pontificatum p. dicit Paulus II. 664. n. 1. & 2. natalis, serviliter avit in Ecclesia. 665. n. 1. 666. 1. cetera gentilitas in furdie natus. V. tunc deus. n. 2. Papae, sub tutela S. Francisci, & Antonij, evadit discrimina morte à matre contraria S. Friscicis. n. 3. Infans suos dignus ergit ad benedictionem. Habuit induitum Monorum. Detrahit habitus agnitionis, praefumit. 664. Intercessionem. S. Francisci proficitur le primus. Nummus in quo conatur à S. Francisco, & Antonio. n. 4. Vultus. n. 1. Theologum in: ubi blicis gymnasijs proficitur. Celeberrimus concinator. S. Jussu Magistri Generalis Pio II. charus Appellationis fidem ad Generale Concilium per Mendicantes probat. 664. n. 3. & 4. n. 5. scribit: n. 4. Refractorius Cardinalis in pretio. Afraca Fidei et cunctis pro examine. Cardinalis decurrit iustitias procurantibus. Bessatione, & Gonzaga. Adet reit tunc S. Petri ad vincula. P. m. modum vultus. n. 1. Eligit Papae, modus electionis. n. 6. Non eligitur omnium vultus. An aliquis p. m. iustitias Cardinalibus ante. Papam. Symbolum. n. 6. In die coronationis pene ceciderit in nubem. n. 7. Iubilum celebrat. Bononia. Scotia permittit Iubilum celebrari. n. 8. Nummi de Iulio 665. Redarguit iustas thesauros Ecclesie non fuisse Petro. n. 8. Gemmas collectas à Paulo II. vendit, ut creditur iustitias. n. 9. Iovannem de Monte praeficit libellis subigendis. n. 10. Concilium indit in Turcas. Legatus mittit ad Reges. Clarem mittit in Turcas, in gloriam. 668. Novam classem benedicit in Turcas. Legatum mittit ad Gassia Regem? qui polim habuit Borgiam legat ad Hispaniam, qui avaritia legationem conquisit. & Vngaris Pulem reconclat. Liberalis eandem rem reititur concedit. 667. n. 10. mandat Basilicenses, duos Episcopos Romam mittere, nec impetant. 668. Regi Ferdinando remittit vexillum, ducem trigemes conferret auxillares. &. Duxem confort Sophiae filius. Thomae Desporae, ut Principem Moldaviae ad Ecclesiam reduceret, sed conjungitur. 669. Quid egerit in Turcas. 670. Vngari clamant, inere. & petentes auxilium. Fidem prorogat in finibus Ethiopiae, Canari. Timor insistentibus Turcis. Tyrannos perdit Ecclesie, ultio furdie cum Ferdin-

do Rege Neepol. ik. Amot confanguine 673. nu 1.4. & fupre modum exaltat. 674. Duenim, Valentiniem Comitatus redimit, tradit aereol Riaro. Principem dicit Foritvili, ForComitell. ik Septem Cardinales ex fuis gentilibus erecit 675. In gratiam Leonardi nepotis ex fratre tributum non foluti donat fufur um, mont in ejuum elid. Duacum Soranum cum alijs oppid. unit eorone Neopolitane, ut nupti celebraret nepotis fui cum filia Regis. Janga filium Frederici Vrinatis nepotifum. Neogalliam, & Mundaoli ik dredit. Vrbinate fufcepit more regali. Belli caufe cum Florentinis. A confanguine in necem. Laurentij Medicij, cum excommunicat. 676. Exeat io aum Regem Sicilie. ik Appelantibus exConcilium generos: nepotet. Abiobit. 677. Coallantij ejus nomine 678. Plures fudariarios Ecclefie Romane Regulos foluit. Bellum in Herculeum Eftenfem. Fedas cum Venetis, & Januensis. Carceri dat Columenlis. Laurentij Columen Protomertum fecuti pereunt midan. Venetot excommunicat. 678. In Concilio Cremali, bellum indit in Venetot. ik. Istant pacem inter Venetot, & Elfecem non probat. Caut. 679. ex morte iniquae pacis obfaceremur in fepulchra, epitaphium. 680. Officia primas propouit venetia, & nova excogit. Pluribus hiftoricis notitia, quid ex pramio non efficerit. n. 14. Edificia. n. 2. deusque Deipere. n. 15. monificus n. 14. Duot Reges Reginas Rome fufcepit. n. 16. Romae aliter Catherin Regiam. Cypr. 681. nu. 17. Catherin Regiam Bolnz alit Romae. Sophiam nepotem Imperatoris Conftantini Romae fufcepit. locum cum Duce Mochevitz, ejus dorem tradit. Nummifma. nu. 17. duos Deipatos alit Romae. nu. 18. Duot Reges, quatuor Reginas, duot Deipatos, & Duem Saxoniæ hufpito relictur. n. 19. Aguedus reftituit. n. 20. Pontem infertur. n. 21. Nummifma. 682. alia edificia. n. 22. Hofpote erigit pro nobilibus feparatim crepifcens. Infantibus expofitae locum deligat. Puellas nobiles duot donat. 683. Ale Xenodochia, & edificia ex eo extruunt. 687. Vetiennam bihlothechem inftituit. n. Platinam ptefici. Libros indit quatuor. Cardinales excitat ad reftaurandam urbem. Vrbem ex Lutei Lateraniam fecit. ik. D. Bonaventuram refert inter Sactos. Cardinales ex eo dicit. 684. Montem pietatis Savone erigit. 685. Prætorios non excrebentes inftituit. 686. Canonice regulares in Lateranum reftituit. n. 682.

9 Sicut V. Pater ante *Falsis Peris*
effigies, iugum, clogium, symbolum,
in quo non loquitur qui quique: reges im-
pennic, pulchritudo dei pacem, urbi re-
finitur. 367. Masulio donat Nicolaum
IV. 12. neta. Inopia domo. 371.
In eam baptismo tunc concurrunt
Falsis noma. Cor pater noster esse
de domo claritudo. Plures eam sibi na-
lia ritupere. Montanum patrum gi-
re donat civitatis. Ecclesiam Firman-
nem Metropolitam an diei n. Curie
in olivum Michaeli telleri. n. a.
ad civitatem a pueris anthe. Grege
deiecer. ingratulato. matre. fonsur

Minoritum. *Habitu* induit S. Francisci. Giorietur pedes nobilitate. nu. 3. Postea tides, et Grammatica. Religiosi votu se obstringit. Animum ostendit excelsum: Siles, & dicta nobilitate. Fratris odio suo gravem sententiarum. Theles plauu propugnet. Comedipolos nequage. *Monachum* verterat. nu. 4. Alie cogitat. Confessas reprimat demonis affectus. Antecum conuincatur in p. pletus. 173. Nilum celebrat. Conuincatur in Languine. Cogit. rarerare dicta. Augustianum. Magistruum. Cogit. propter pretio virtutis, dilectum cum fratribus. nu. 18. Inquit insensitas reprimat verbis, et verbis insensitas. Antecum. Indignitas Generalis. 177. Antecum. F. Michaelis Gasteri. 177. *Pius* V. In quodamplura laudabiliter praedicat. Penitus dilecti cum Priori. Antecum. Cogit. opum diffidum. Priorem acquiescit Inquisitorem. Vexat. 17. fratribus cognat oculis dimittere. Philophilum interpretatur M. Antonio Columella. Fratri 17. emit Pruricielatum. Diffidit cum Generali. & Genus. Romae conuincatur ad plauu. Commiserat S. Inquisitionis agni Venetus. S. Viriutis commendat. agni meturgium. Venetiis ebre iussus & Decemviris accusatus. 17. fratribus. Consultat S. Inquisitionis Romae. Index in eosa Careraum. Procuretor Generalis Ordinis. Diffidit cum Acaali Generali. & Cardinale Carbio declarator impie secretis. 176. Affligit ab morte Carpi. Iustitiam corat. Excolletur morem. Procuretor Generalis. In Hispaniam conuincitur Cardinelem Compepogum. In hoc itinere tres Pape futuri conuincunt. Flaudis grex. nu. 4. Generalis testis Ordinis. Rigidus diffidit, n6 impellit. Iustitia egi in Magniet, ut exemplo minores decerneret. Extraordinarius Confessor Pii V. Cardinali Alexan. nepoti Pii V. moderator datus. Episcopus S. Agustin Cardinalis. Vices contra Cardinali. Alexandri. 177. n. 6. Verum eius prazantibus pro electione Pape quid respondet. Expurgat opera S. Ambrosii defocatus Greg. XIII. Vincem exornat. Eleemosinarius P. regnino hospitio recipit. Penitenciam emittit in Confessione. Laudatur a Greg. XIII. & Inuicis Gregorio. Spoliatu pensione et dmi a Pio V. Lauda rigorem Gregorii. 178. Nepotes non exaltat, amica tulcipit. sed laudat iudat. Diffidit eadem nepotis. Vindictam suadenti quid respondet. Laudatur ab oratore Moschovia. ab eelle peupertatem. Iudat et officium iolueri Pontifici. Senium simulet. & morbum. 178. Irndetur a Farnese Cardinali. ut alius Marchianus. 179. Pape electus Seipione prout. Caput leuere. Grave responsu danti interroganti, an recipiet Pontificatum. Vaticinia de eius Papatu. Symbolum. Cur Sixtus delectus. Iustitiam promittit ex natura, canonem ex gratia. Quierem suadet et quid respondet. Familiaritatem prohibet. Sermonem habet de euloritate Pape. 180. Proteretur iolum se velle edificare Papatum. Dicit Mercurij fatalis Sixto. 181. Coronatur. Iustitiam profertur. Inponens conuio exeluit, comenat abunde orori.

det. Equites creat, haereticos cumulat. Inbubium indebit pro boao regimine. Legatos Venerum fuscipit. Eis dnat Tagorum. Exstat concenidm Principum. 382. Collegium confert, in quo iure agitantur Ecclesiae, ad se advocat. Pro honore Venetiae confert. Repedit nobilitate collata nepotibus; & adibus ad uium Legatorum. 383. Inbubium exordiat contra populum. 384. Inbubium perdit. Causam Merelli excohemini perdit. Equitibus mendi equis fab Greg. XIII. golicum in Vrbem. 384. prohibet populo plaudere. Ad iurare contra verbo equo solvere debet. Tribulationi, uoluntati fuit. Sicco. Tribulationi, tota ditione sua perdit. In Populum frengulari mandet, nomeni foveritque, pacis, iustitiae. Secta donatur a Romanis. Publica erumpit pulvis in facinoris. Cadaver deturatum exponit. Quocentibus Principibus hereticos Roma profugos co confugere, respiciunt. Propter committere, sua equis nefecibus. Iustitia ejus in familiars. Virginitate, & fidei conjugalibus vindex. Crimine non patitur aspicere tredecimque viroorum. Poetas punit carminibus iocantes contra haerem profanum. Pafquillus peitue. Gellias impetit 386. discordia cum Gellia Rege pro Irgato. Excommunicat Barboos. Appellatio contra expone ad futurum Concilium conae cum. Regi Gellie auxiliatur in Hugonatus. 387. Ob casus Hugonatus, Gullius laetatur. Regem vituperat. Equis nuptiarum. Inquit Gouium, & septem Sani V. p. 388. Henricum Regem Romanis citat pro eund Gullio cum. 390. haereticum dicit, quod Gallia Rex fit inuenerit ad anathemat. 390. exco Henrico XIII. legatum mittit ad Galliam componendam. 391. legatos citat a Rege Navarra. Vrbis Gellias fit in ultro dentes recipere renuit. 392. Inbubium publicas. Apit supplicationem pedes pro rebus Gallia. 393. Sollicitatus ad Hispanie in Navarra, hunc paeponit exstat ad pmissionem. 393. Nuntium Matheum Venetis discedentem redire jubet. 394. adorat tririces in piratas, ex ex ommo 395. calumnie, quod adioritur regem Neapol. 397. Philippum confoluit ob naufragium. Philippo suspectus arguitur. In Ernesto Bavero Archiep. Colon. auxilium mittit in haereticos. Gladio, & Pileo praedictio exenter Alexan. Fernellum. 398. D. Didacum de Alcali canonizat. Oretionem componit. p. 396. S. Bonaventurae dieli Doctorem Ecclesie. Ejus nomen Collegium instituit. 51. Dai Regem Catholium Poloni. Meximiliano Austriaci libertatem impetret. uo. 54. Sicuti adificat. uo. 54. Flavium nepotem det uxorem Ducl Braceni. 388. Capitulum Lateranense donat in privilegium. 397. Vaticanam Basilicam. 6. Trias sepulchre in Saeculo ad praepre. Vrbem viji orno. 7. Fullonem exstat. Bononie erigit collegium Pictorum. 8. adificia laeris, fullonica. Monti Pietatis domitium erigit. Ecclesiam S. Hieronymi erigit. Aedem S. Salinae. Asueto complanato in urbem erigit. Curet Pontines paludes.

ut ex nomis. Ornet Scalas. Sane tam. Laurentem Episcopatu donat, maris einge. 388. Xenodochia ab eo extracta, dotata. Redditiis assignat pro redimendis captivis. Cooperatori Confessio dat aurum pro se firmatari. Obelisi ab eo restituti, erecti. Columnas Trajanam, & Antoninam reparat. 400. Philia, & Praxitelis opus ad Quirinale transfert. Pontem laicalem. ab Aqueductus excolet, restituit. 40. Conuocemellas fœdibus ornât. 405. Congregationes XV. instituit pro civili, & spirituali regimio. Numeram præfixis Cardineum, iuratum, qualiterque legas edit ad reformandos Regulares. 406. Urbem dividit in XIV. regiones, litem subit de titulis cum Hispano. ab Ordine militiam togatam. Fœdas cum Helvitijs, ad quas mittit Cappucinor. o. at. Bibliothecam inflatur. o. aa. Sixti V. Scripta. Corrigit libellum, rejecta calumniam Heietij. 407. Arguit medicos, quod si migratori naves testigunt. Dilectam notabile. Obitus. 408. Statuas ex defendit contra infulum fecinororum. Preuallat uelle vivere more regelli, tamen parat viris. Subuocales confœderatas adhibet ad memoriam paupertatis suæ. Snorem Camillam auro vestitam spernit, hominem Indutam amplectitur. ab. Confanguinus o. il. prohibet. ab. p. 409. Mors p. Causa mortis. Sepultura. Epitaphium. Elogia. 408. Quid de eo scripserint. 409. Necque, nepos exaltat sine Ecclesiæ dno. Totus lotentus ad augmentum Ecclesiæ. Aulam reformas. Officia venetia exprobrant Cardinelem Canianem arguit, eodemque tempore, & ter Papæ prædicat. 410. & 411. Theatros, patrimonium congregat in Turcas, non in Hispanos omnino de com. 411. tritimes armet. 409. Fragmaticam editam & Philippo II. de titulis prohibet. 406. Interpretationem LXXII. Interpretum publicat. 407. Vult more facili. Delincenti sepulchri, & numerat. 403. Equites instituit Laurentios. 409. Sixtus presbyter Rom. pelmas anathe ma inciam in Corlethum. 192. Sixtus, vel Sextus Pythagoricos libros edit erroribus plenos. 409. 4. Status Senatus ad Ecclesiam reuocatur & Pio V. 494 & 495. 5. Stusa familia. 13. 6. Smaroz commendat Rhodijs Greg. XI. 337. 7. Soderina familia: 770 & 771. 8. Sculcum aureum. 430. 9. Salsedus Rapondour. 432. 10. Sol retribuit decem libris 330. figura unitatis Ecclesiæ. 104. p. 10. 11. Soldanus exiit & morte Eaganium IV. 498. 12. Soderia familia. 30. 13. Solimanus Robem expugnat. 32. die Christi nascitur Ecclesiæ pensant. ab. ob diffidit Germanis Vngarim expugnat 48 & 61. Vngarim frustrâ effudit. ab. & p. 2. Neperat testat. Clem. VII. 69. fridus cum Gallo in Cistarem. 131. lo. Sigismundum Pannoni fœdilat. eam vestigellum offit Ferdinandum Imperatorem 137. Tremulivens loam n. f. fuit, & Isabelle el condicione, ab hæreticos insubspiat. 171. conspiret.

Pont. Rom. Tom. F.

14. cum Gellia, & Savone in Carolum V. 173. frustrâ oppugnat Melitam. adzili ment orationem Pii V. 304. moras lo Vngarim. 306. Sigheum expugnat. Mors. 307. 15. Sollicitatores. 680. 16. Solphia familia. 205. 17. Somafchæ infirmit. 77. 18. Sonnebergia familia. 191. 19. Sonas mulet spiritus immundus. 336. 20. Sophia Bavaria vidua Vvencelst. 480. 21. Sophia filia Thomæ Despoze nupta Io. Mulchoria abducat ad rum Græcum. 669. 22. Soybia nepis Constantini Palæologi apollata. 681. iograta Pootificis. ikoum. 23. 24. Sopbroia scipiam occidit, ut ferret cessitatem. 137. n. 3. 25. Sophronius Hierosolym. 294. n. 3. 26. Soragna familia. 438. 27. Sorbelonia familia. 417. 28. Sorbenitæ demant schisme Clem. VII. 187. 29. Soria familia. 349. 30. Soto familia. 252 & 181. 31. Spalatoia familia. 48. 32. Spar familia. 641. 33. Spata familia. 612. 34. Speculo inclûd dæmones. 419. o. 3. 35. macula Despire ell. 660. 36. Spine familia. 253 & 220. 37. Spimela familie. 368. 38. Spioula familia. 336. o. 358. 10. 3. 745. 39. Spirentie comite Vvrmatisiens dæmones firmant circa religionem. 61. 40. libertas datur religiosis. 41. 41. S. Spiritus Institutum Vveotij sup. pressum. 610. 42. Spiritus S. a patre, & filio. 44. Fidei Fæloij, & p. 424. n. 3. tom. 3. p. 151. miraculo probatur. 322. Græci solitudo Hyzantium ei dis, quæ negant ob utroque procedere. 353. 43. Spiritus prius restituitur, postea p. 42. 44. Spulion Cleri Romani quid? 122. 45. Spung. & Christi. 698. 46. Spontalia inter Septemones. 329. 47. Squarcifera familia. 264. 48. Sumpia familia. 432. 49. Stamperia familia. 432. 50. S. Nativitas occisi & Rege Bolesleo equitibus defendunt reliquias. 495. nu. 10. 51. S. Nativitas Græcivian. Ep. 12. 52. Scanislaus Ministri legatus ad Papam. P. 432. 53. Semislaus Olia legatus ad Papam. p. 259. legatus ad Concilium. 270. 54. Siaphibus discipulus Lutheri. 181. n. 10. 55. Sitar obergius Viennam propugnat in Turcas. 73. 56. Scacia familia. 336. 57. Scavie Principum gaudent immunitate. 286. statui Papæ donare prohibitum. tom. 4. p. 241. 58. Stauratius Imperator. 414. 59. Stella familia. 381. 60. Stella Maris Maria. 684. 61. Steno Suecus pane iurat hostes. 30. 62. Staphæollus Columbus. 296. nu. 6. 63. Staphena pellex 30. XII. 125. 64. Stephani Papæ elogium, effigies, symbolum. 94. decretum de laceris valibus non adhibendis extrâ ministerium. 1. natalis. 9. n. 1. bone accepit cultodienda & Cornelio Papi, & Lario auctoritatem spiritalem. ou. 2. decrevit ab hæreticos baptizatos, non rebaptizandos. ou. 3. synodus irritat Orientalium.

65. modestie, pietatis, erga S. Cypricum irreverere. naragente cum Papâ. 97. n. 9. Aquarius damat. n. 6. Scripta. 98. nu. 7. labores in custodia gregis furore Veleriano. 98. n. 8. baptizati unâ animas centum, & obdu. 9. lumen ceeg restituit. ab. baptizet alios hexaginta duos. ab. sepeliit martyres: baptet Olympium Tribunum cum familia baptizet Tertullianum. n. 6. deitrat fœdli Martij. 99. in fœda fœdly cadit. Sepulchra. Ordinationes. Iteon. 100. martyres 100. 20. 98. n. 8. 101. Stephani Ep. Ephesini constantis in Diofocorum. 811. 102. Stephanus Ep. Antiocheo. interfectus ab hæreticis. 120. n. 5. 103. Stephanus Romanus apociferias reotatus remittit damat trea epistole. p. 259. ou. 5. 104. Stepheous Dorensis Orientalium Legatus. 303. nu. 4. delegatus Apollonicus in hæreticos. 41. 105. Stephanus Abbas Constantiopol. Monachella appellat & Concilio ad Pam. 126. n. 5. & n. 6. 106. Stephanus III. Papæ effigies, symbolum, elogium. 168. de familia prius cogitat, quom de Ecclesiâ. ab. natiatur inter Pootifices non recentior. 41. 107. Stepiani III. Papæ effigies, elogium, symbolum: per medios boles innocuos transibit ad eorum inimicos. 370. natalis. 171. nu. 1. datus aonij, educatus el pauperibus consulto. 2. Xenodochia exstruit, alimenta designat. 3. Psulium fra treon suam cum muneribus legat ad Longobardos. ou. 3. Græcos sollicitat ad tutelam iurium suorum, pergit ad Asphensum Regem. n. 1. impetrat. Cælo comitante pergit ad Gallias Rege Longob. impedire non aucto: occurrat ei Clerus Papiensis. ab. obvio habet missos & Pipino: Carolum M. Pipinum cum uxore, qui stratoris implet officij, oratio ad Pipinum. Vngit in Argens filius Pipini. infirmatur ad mortem. P. 323. n. 3. lanetur intercedere S. Dorooylio Magparent ai Petrus, & Paulus. Gallus obligat, ut semper de stirpe Pipinoi Regem eligat. Eos docet eant. Romanum. Fœdas iant cum Galis, vin cit Longobardos. Intercedit pro Longobardis apud Gallos. Vocat strator Gallos in Longobardum. 374. Exarchatum duco accipit & Pipino. ab. 37. n. 6. Byzanti coactam contra S. S. I. maglones damat. ou. 4. prohibet Rachioli Regi Longobard. cutellam deponere. o. 6. coluunt Desiderio regno. 7. 373. nu. 6. elata recuperat. Ordinationes Sepultura. Siguum. Adificia. Litanias influit. Cura pastoralis. auocet in Ecclesiâ collata. Scripta. Epistola Bonificij ad Stephanum, epistaphum, S. Stephani 3V. Papæ effigies, elogium, symbolum: vete Israelita. 380. natalis. 382. nu. 3. presbyter S. Cælius, cur decus Terris. Natus est. 383. Legatus iorvat Gallias ad synodum Romanam. Gressa Constantini infirmat. Ordinationes reuocat, solum baptizatos firmat, & Confirmationem. Voleam implorat, qui communicaverat cum Coosileto. Damnat synodum Constantinopol. Suspensionem influit ad placandum Deum. Copronymus exciet ad presentiam. ab. ineludunt in Ecclesiâ S. Petri & Longobardis. p. 383. nu. 4. prohibet nuptias nitarum.

Nm

De

Desiderij cum Carolo M. & Mo. Or-
dinatones: munera Ecclesij collata.
Epistolae: levat f. iij. Carolomani
de sacro fonte. Infinita et illustra à
Dolone Rege Francorum.

1. S. Stephanus V. Pape effigies, symbolum,
clogium: et iter proferitur Ludovicus
f. 44. 7. dicitur Q. 27. Natalis.

1. 8. n. t. illud Subdianus, Diocesan
Leonis III. eligitur Papa. et cogit Ro-
manos jurare fidelem Ludovicum
Propergit in Galliam. nu. 1. et profer-
tur Ludovicus: salutatur Benedictus
Davidem, de hoc occurrit nomen: i.
conferat. Ludovicum cum conju-
ge: Agnoscit dicit. Romam veniunt
cum numeribus, & Legatis, quae di-
nat Ecclesij. n. 1. & 4. Mo. ordinatio,
sepultura. Inter Sanctos. Titulus i-
dem n. 3. decretum de eligendo Papa co-
ram Senatu, & Populo: conferendo
coram legatis Imperialibus.

1. Stephanus VI. Pape effigies, symbolum,
clogium. 70. natalis, castitas: Subdiaconus
Hadrrianus II. manipularis Martini,
invitus trahitur ad Papam. Sextus
est, non quinquages. 74. reprobatur purga-
tionem ex ferro candenti. nu. 2. negat
coronare Arnolphum Imperat. f. 44. 7. 1.
Infra lat fugat locustas: infestatur fere-
nitatem. n. 3. Videmus designat Impe-
ratorem. n. 2. in filium adaptat. 74. n. 9.
patrimonium infamit in alienationem
pauperum. Veltaria Ecclesiae villas.
Orphanos vocat ad meos. n. 1. plectio-
nem habet in mensa. Militem quon-
dam celebrat. n. 3. Legata, munera Eccle-
siae relicta. Ecclesiam reitaurat. n. 4. Me-
moriam propugnat antecessorum con-
tra Nestium Imperatorem. Pontium
damnant. 6. dispensat cum fratre Leo-
nis ordinatio à Photio. f. Rufus ad fidei
convertit habet. 74. n. 9. Reliquias Mar-
tyrum discalceatos portat in urbem.
Reliquium tulit Romanum. n. 9. Mo. et
epitaphium, scripta. Literas accipit à
Fulcone Rhebeni, dat palli Adelgerio
Dano. Auliculis excitat ad pignora.
f. 4. Theoboldi consecrat Episcopum.

Stephanus VII. Antipapa: effigies. 79. u-
surpat sedem violenta. Adelbergi. For-
molum extrahit de sepulchro, abscondit
digito, proleat in mare. 80. nu. 2.
Stephani acta comburuntur. f. Sy nodi
congregat malignantium. nu. 2. Litera-
um corruptis, itane solo sanctuario.
Salutat ut Pontifex ab Episcopis
magis omnino. f. 8. Strangulatus obit.
Sergius ei scribit epitaphium. Sedit
Anno quique. Signum plumbeum.
nu. 3. Cardineis qui impio subleptio-
runt cum eo in Formidum. n. 4. Ingratu-
rum, mortuum iudicat. à quo vivente
fuerat Episcopus dictus Anagnin. p.
83. num. 1.

Stephanus VIII. dicitur VII. Pape effigies,
clogium, symbolum, tellitur qui iun-
tus. 10. celsio in Papam, infinita, aliae
animi dotes, religio. 103. Maronij in-
victus, veneno sublat. Nummus.

Stephanus IX. Pape effigies, clogium,
symbolum: expulatur à Romanis, quod
obediendum exigeret Evangelij. 109.
natalis, eligitur Papa contradicentibus
Cardinalibus. In Romano tumultu
reformatus in facie fugit confectum
hominum. Injuria Stephanus excitat O-
thonem Imper. ad vindictam. Legatio-
nem accipit à Rhebenibus militem.

Dat pfectum Hugoni Archiep. nu. 1.
Mandata Gallis Ludovicum Regem co-
belligi solvere. n. 2. S. Odonem Clunia-
ensem vocat Romam pro inunda pace
inter Hugonem Regem Italiae, &
Albericum. n. 4. Mandat S. Gerardo mu-
nere Monasterium Bromensis. Decre-
ta. Sepultura.

Stephani X. Pape effigies, clogium, sym-
bolum, in quo ibi imagine Ioh. scilicet
Iacob insistentis in humeris, suo ex-
emplo antiquum reparat disciplinam. 193.
infignia. f. Antea Fridericus Lohar-
gen. natalis. 193. munera dignitates. 197.
Legatus Leonis VIII. ad Gracos Pa-
triarcham cum alijs excommunicat. n. 2.
Flevis muneribus cum rediret expo-
latur à Theatinis. Suscepit Celsari
ob fratrem Godofridum. Depulsi pur-
pura coram Legatis Celsaris fit mona-
chus. Mortuo Celsari, Theatinos ac-
culat apud Victorem Papam. Fit Ab-
bas Celsari. Item Cardinalis. Pri-
vilegia impetrat. Violenter aligatur
Papa inventus, dum ipse alios curat ex-
ligendos. Monachos vocat consilia-
rios. Celsarium petit, mandat Abba-
tem eligi, qui ei succedat post obitum.
198. veterem instaurat disciplinam, in-
terprete S. Petri Damiani. n. 3. Eum dicit
Ep. Cardin. S. R. E. Monachus con-
rigit. 199. Romae tantum prohibet Am-
brosianum. Synodum congregat in
Thuiica contra Northmannos. 300.
Theodorus Cassinensis Romam deser-
rit iubet. Plura donat Cassinem. Pro-
hibet Papam eligi ante reditum Hil-
debrandi. 18. Legationem dirigit ad
Gracos. 301. 10. 4. n. 7. Agnetem consi-
lit Imperatricem do Papa futuro. Flo-
rentiam ascendit. 3. Gualbertum ad
eum vocat. 18. configit cum demone. n.
3. obit in queribus. S. Hugonis Clunia-
ensis. Sepultura. Miracula. 308. nu. 6.
Scripsit. Signa.

3. Stephanus Archiep. Medulan. Cardin-
alatum amittit. 648. punitur à Deo.
p. 641.

3. Stephanus Batorens praeniat coronam
Peloniae. 343. no. 2.

4. Stephanus Herizon.

4. Stephanus Cardin. legatus ad Gre-
cos.

4. Stephanus Cisterrien.

3. Stephanus Columna Cardinal. 36. 7. ur-
get Eugenium IV. Papam thaurus
exigere Martini V. à Columnensibus.
496. concitat contra eum Eugenium ob
mandata pessime impleta, confugit ad
Principem Columnam de Præstetie,
calumniando Papam.

4. Stephanus Columna Gallos vocat in
Italiam, mandante Paulo III. 130

3. Stephanus Columna excommunicat.
153. Senator Romanus à Papa da-
tus.

3. Stephanus Dux Bavarie pacis inter-
pres inter Papam, & Antipapam. 385

3. Stephanus Ep. Neapolitanus legatus ad
Basilium Imperat.

3. Stephanus filius Comitis Cardin. 799

3. Stephanus Gallus Cardinalis eligit
Vrbatum IV.

4. Stephanus Gardinerus agit causam
repudiij pro Henrico VIII. 99. legatus
ad Germanos. 145. inadet Regi vocare
Comitia pro causa religionis.

3. Stephanus Infirmary defendit Franci-
scum Marius Roveream de eade
Alydosi Cardinalis.

Stephanus Infirmary historicus eum
vitetet Sixtum IV.

Stephanus Langton Archiep. Cantua-
rien.

1. S. Stephanus M. propugnat sacras ima-
gines contra Copronymum: calcibus
conculcat: confundit aggressorem:
374. nu. 5. iterum ex imagine Celsaris
confundit Iconoclastas: columna mu-
ltercule in eum martyrium. 378. n. 5

3. Stephanus S. Marie in Aquino Cardin-
al.

4. Stephanus Northmannus. 473. hospita-
tur Gelasium II. 477. defendit contra
Frangipanes. 478. relictus ad Vrbis co-
fodiand. loquax Victorius IV. Anti-
pape.

4. Stephanus Patriarcha Constantinop.
fuit Leonis Isacry. communione
peccit à Stephano VI. Papa. Inter Sene-
res.

4. Stephanus Patriarcha majoris Arme-
nie.

3. Stephanus Porcarius conspirat in ne-
cem Nicolai V.

1. S. Stephanus Proto martyr.

4. Stephanus de Quadrata.

4. Stephanus Rex Anglie persequitur S.
Theobaldum, excommunicatur, 531. n.
6. prohibet Episcopis Romam accede-
re.

4. Stephanus Rex Polonie reconcilia-
tur Mocthis.

3. S. Stephanus Rex Vagrie coronatur
à Sylvestro II. Jobone Deo. 130. &
131. nu. 2. Vngariam regnerat
Christo. Filium habet S. Emericum,
elemosinam dispensat pauperes evel-
lut barbam.

3. Stephanus Saverianus represso Car-
dinalatu uxorem ducit.

3. Stephanus Thomas Rex Boemie le-
gatus ad Celsillum III. in Turcas. 1048.
auxilia petit à Pio II. captus: caditur à
Mahomete II.

4. Stephanus de Thebaldo sequax Victo-
ris IV. Antipape:

4. Stephanus Tullius laudat in funere
Gregor. XIII.

3. Stephanus Vivaldus legatus ad Pa-
pam.

4. Sterilitas non vitium temporis, sed
hominum.

4. Stigandus Ep. Simoniacus. 343. opes
relinquit sepultas.

4. Scollus pirata expugnat Isauem. 713

4. Stollia familia.

4. Strada familia.

4. Strengenen. familia.

4. Strilegia familia.

4. Strocia familia. 83. p. 55. p. 519. p. 563.

4. Strum familia.

4. Stuarda familia.

4. Stuardus Albanus regulus. 78. victus
ab Hispanis.

4. Sturma familia.

4. Syllianus cognomento Mappa. 77. n. 6.
cum à horanis communicat. f. 3. n. 1.

4. Sylographia quæcum probet. 637

4. Subdiaconi præfati historici sacre. p.
81. n. 1. iuli continentiam prosterit.

4. 278. n. 1. Apostolici inprella. p. 620

4. Sublaco lepus fe opponit Iuanuissim,
concione prohibet.

4. Sudarium Christi.

4. Sueci liberales decies centena milia
florenorum contribuit pro fabrica S.
Petri. 31. errores incipiunt Lutheri. f.

4. Sueno Rex Danie uxorem repudiat.
471. n. 10. denarium solvit S. Petri. 348.

- 1 Theutgardus. *Vide Rheutgardum* : Theutoldus Ep. Lingonien. 74. n. 9
 Theutoldus Ordo confirmatus à Cölestino III. Huius *monera* divitiis. Magistri. Marii burgum ejus sedes. 702. In Accone ponit fundameta. 716. Lingua.
 2 Theutperga repudiat à Lothario Friderico Rege. 33. n. 6. faretur se vel, & est innocens. Ejus tutelam suscepit Nicolaus Papa. 14. n. 8. sponte throno, & thoro cedit. Licentiam petit à Nicolaio pergens Romam. 31
 3 Thiermo Ep. Salisburg. 416
 4 Thienae familia. 207
 5 Thomacella familia. 369. p. 381. p. 403. *Vide Cibo*.
 6 Thomae Anieli, vel Masanielli fedicio Neapoli. Mora. 38. n. 13
 7 Thomas Aquinas hymnum canit amulando S. Bonaventuram, & vincit. 34. propugnat scripta Innocentii V. p. Inter Sanctos refertur. 250. Quintus Doctor Ecclesiae. Ejus opera cula. 10. 4. p. 256. redarguit divitias Ecclesiae. tom. 1. 9.
 8 Thomas Radia delectus ad mortem correctionem. 131
 9 Thomas Bolanus filiam Anom ad mortem judicat. 120
 10 Thomas Cantuariensis excommunicat legatos Anglicos, ut sequeas Antipope. 646. miraculo episcopum naufragio. 44. n. 10. Et Ciceclario Regis electus Archipresbiter filie tutoris fatum. Regis. Alex. III. defendit. Exultat. Martyr edit. Omnis benedictio ei ferretur. 441. & p. 647. Romae suam causam agere. solens. & Ex Gallia evasit ad Regem Gallie. 641. Excommunicat Io: de Osenerio. Et Negat omnem pacem cum Rege excommunicat particulam. Salvo honore Dei. 644. Incepit à S. Ludovico Gallie Rege. Eundem supplem habet flexis genibus. In tutelam ab eo suscipitur. & Negat Regi licentiam, ut filium Regis coronet Eboracensis. 646. Venit lo Angliam magno honore à Clero susceptus. Negat absolvere excommunicatos absque iuramento pœndi Summo Pontifici. & Perculsoribus offert jugulum, prohibens, nō alij necesse. 647. miracula. Vindicta de persecutoribus. 648. Brutus etiam occidit. Ejus cineres cremantur ab Henrico VIII. 124. tom. 4
 11 Thomas Cartbagin. appellat ad Papam. 477. n. 17
 12 Thomas Cornuculus exaltatus ab Anni Bolani fœderis spolium Ecclesiarum. 101. & 117. tollit Sanctorum imagines. 124. c. 22. 6.
 13 Thomas Cronmerus Archiep. Cautus rizen. carceri datus. 130. comburitur. 415
 14 Thomas Efordien. Ep. 250
 15 Thomas Golducius Ep. Angliæ petit Tridect. Concilium. 474
 16 Thomas Golducius prædicit mortem Gregor. XIII. 364
 17 Thomas Goldus. 103
 18 Thomas Liburnus Chalcedem proxit Turcis. 611
 19 Thomas Locanus Cardinal. *Vide Nicolaum V*.
 20 Thomas Maurocamus Patriar. Byzantinus. 717
 21 Thomas Morus scriptis propagandam fidem Catholicam. 15. causam Cartheinæ tot custodiæ datur. 104. pia monita ad amicos, ad uxorem luculentem. *Pent. Rem. Tom. V.*
 22 Theutgardus tyranno. Privatus libris, claudis fenestras. Scribit in carcere, de *Pagine Christi*. Manns ei iouit, cum verbis meditaretur. Ex *intererat manu*. 103. Ejus confessio Catholica. Filium implebitur. Epistola carbone excusa. Scribit filia. Marryrinn. 107
 23 Thomas Munterus. *Vide Munterd*.
 24 Thomas Murnerus colligit Lutheri errores. 15 & 37
 25 Thomas Paleologus Christianus excitat in Turcas. 608. spoliatur Epidaurum. Caput S. Andree Romanæ deferit. Menstruo donatur stipendio à Piu II. 614. n. 37
 26 Thomas Petra Canon. Patrac. scribit de schismate. 337
 27 Thomas Radius legatus ad Libanum. 341
 28 Thomas Respigiosus nepos Clement. IX. fatal donatur. 628
 29 Thomas Sabandus duce in Hispanis. 380
 30 Thomas Sanfelix. 231
 31 Thomas Senlevertius promoves in Regem Angliæ, filium Ducis Andegavenis. 376
 32 Thomas Strigoniensis Cardinal. Patriarcha Constantinopol. excitatur Concilium congregare in Iulium II. 754. legatus in Pannoniam. 803
 33 Thomas Valas Jacobinus censor remuneris Io: XXII. Papæ carceri datur. 245
 34 Thomas Varsae præceptor Cardinal. Borromæi. 376
 35 Thomas de Villâ novâ canonizatio. p. 521.
 36 Thomas Vio Cajetanus arguit Concilium Pisanum. Ejus liber comburitur. 761. Cardinalis. 778. colloquium cum Lutherò. 783. & 14. p. 8. legatus ad Pannoniam. t. n. 1. absoluit Cartheinam uxorem Henrici VIII. 100
 37 Thomas Voltesius Cardin. spectus à Carolo V. Regem Henricum conocat in uxorem. 56. medatur nuptiis Renatæ sororis Francisci. t. cum Henrico. 97. ex amore obit. 99
 38 Thomas Vrsinus de Manupello Cardinal. 369. revelat consutationem Urbano VI. 373. coronat Bonifacium IX. p. 383.
 39 Thomastus de Trignano Cardin. S. Nerei, &c. 365
 40 Thoruio familia. 417
 41 Thrasion alimoniam martyribus ministrat. 112. n. 2
 42 Thronus Dei in mari. 493
 43 Thuana familia. 103
 44 Thun familia. 10
 45 Thariceuses cur infensu Ecclesie Romanæ. 67
 46 Thulcia est Ecclesie Romana. 711
 47 Thibacea familia. 800
 48 Tiberius superfluciosum credit humane mortuus. 32
 49 Tiberius Græcus imperium usurum, nulum recidit, eoq: reciditur. Mollitur in Io: Papam. 344
 50 Tiburtinus flagrat martyrio. 116. n. 5. miracula. 10
 51 Tiburtius Cardin. legatus Alex. III. ad Græcos. 601
 52 Ticinensis synodus ad disciplinam reprimendam. 45
 53 Tienae familia. 77
 54 Tifernata familia. 670. & 676
 55 Tigrina familia. 745
 56 Timotheus bonus Ep. Alexandrinus. n. 4. mors.
 57 Timotheus Alurus Monachus tyrannice usque Ecclesiam Alexandrinam. 220. n. 3. occidit Proterium relegatur, revocatur à Zenone, petit novum Concilium. & filii mortem conficit. n. 4. Timotheus usurpat Sedem Constantiopolitanae vivente Episcopo Macedonio. Comburit synodum Chalcedonensem. Catholicos trucidat. Trisago addit: *Qui crucifixer*. 213. n. 4
 58 Titi humanitas, nullum permittit pro religione occidi. 19
 59 Titi ephorum. 21. Amos generis humani. Nulla dies sine beneficis.
 60 Tituli Ecclesiarum quid? 17. apud Gentes quid? & quales Ecclesie, diceretur tituli? 10
 61 Tituli librorum minio ornabantur. p. 623. n. 9.
 62 Titulorum contentio tota in Orbe. Cognitio ad Papam spectat, vel ad Romanos. 406
 63 Tobias baculus senectutis. 469
 64 Tobia pietas in sepeliendis mortuis. 616
 65 Toccia familia. 682
 66 Todorius Marlorum Com. Cardinal. Alexan. II. 347
 67 Tolentina familia. 456. & 674
 68 Toleta familia. 481
 69 Toletana Ecclesia Primas in Hispania. 413. n. 6. & 10. 4. 80. & 309
 70 Tolosa Minorita hereticus. 246
 71 Tomura Clericorum undet. 120. 13
 72 Tortigiana familia. 607
 73 Tortinganus Ep. Concordiensis. 15. n. 5
 74 Torris familia. 418
 75 Totilas Rex Gothorum Italiam populatur. 512. a. occidit Eraricum. Et Romam incendit. pulcherrimum refect. Et Romam expugnat intercedente Pelagio, ferro parit. 62. n. 4. Pelagium legat ad Iustinum pro pace. Muris expoliatur Romanus.
 76 Toto Dux Nepefinus intrudit in Sedem Patris fratrum suum Constantinum. 381. n. 1. tentat iterum usurpare electionem Papæ 383. cædet. n. 2
 77 Traditiones Apostolorum quantum vim habent. 24. & 370. 5
 78 Traditores librorum gal. 150. n. 4
 79 Traiani laus. 27. an ejus anima liberata ex inferis ab eodem Lucianus vituperat. periculis Christianorum. & mors. 32. cur distas herba parietina. 157. n. 2. t. ejus animam an S. Gregorius liberaverit ab inferis. 179. n. 2. Sodomitæ fuit. 10
 80 Traiectensis sedes soli subiecta Romanæ. 375. n. 6
 81 Tralizi Comes regisda Andree Vngarie. 478
 82 Traquilios. 216. n. 5
 83 S. Tranquillus. 60
 84 Traotemundus Dux Spoletanus spoliatus à Longobardis effugit ad Gregorium III. 360. n. 6. reculat implere Gregorio promissa. n. 9
 85 Traosubstantio in Corpus Christi. 253. 10. 4. p. 18
 86 Trapezantina familia. 539
 87 Trapezuntini regni origo. 735
 88 Traiamundus Rex Vandolorum prohibet Episcopos monachos alios subditos. 232. n. 3. omnes relegat in Sardiniam. & eugit societatem jurat. & aperiat Ecclesie Cathedralorem. 240.
 89 Traisimundus C. Theodinus legatus expoliatur Potificis. 390. n. 6. & communicatur. N. a Tre-

- 1 Trecentis synodus. 60 n. 5
2 Treguria familia. 57
3 Tria Capitula que Orientem distinxerunt, que fuerint. 237 n. 5
4 Triadana familia. 639
5 Tribunensis coenventus. 377
6 Tridenonum apertine Concilium. p. 141. modus procedendi. Qui ad votum admitti. p. 142. morbu currepti Patres.
7 Translationem decernunt. Ciasat se opponit. 144. Gallum praetorale iocum. Helvetiorum etiam. 170. suspenderetur. 173. publicetur a Pio IV. p. 261. Claudius. Patres in eo subleventur de finiendo. 176. a Principibus suscipitur. Pro eius observantia inligitur. Congregatio Cardinalium. 273. a Veneris primo receptum. 277. a Polonis 280. qui in eum scriptus est. 281.
8 Trigiana familia. 365
9 Trinitaria familia. 439
10 S. S. Trinitatis Ordo. 727 n. 15
11 S. S. Trinitatis mysterium quomodo figuratum. 109 n. 2
12 Triphonia M. 110 n. 9
13 Tripuliani sunt Christiani. 210 n. 1
14 Tripes M. 210 n. 1
15 Tritonia familia. 361
16 Triviana familia. 396 p. 639. p. 754 & p. 773.
17 Triumphus familia. 289
18 Trivulzia familia. 756 p. 771. tom. 4 p. 8. p. 84.
19 Troia Rex Hispaniae extruxit Ecclesie. Ovetensis. 63 n. 9
20 Troia familia. 639
21 Tropaeus familia. 284
22 Tropismus Ecclesiae restitutus. 36
23 Truchese familia. 63 p. 333 & p. 389
24 Truglione familia. 327
25 Tubal faber. 316
26 Tucia familia. 364 & 419
27 Tustanos Tartarorum regina in Christianis. 112
28 Tustera familia. 83
29 Tustetina familia. 733
30 Tunica. 113 n. 5
31 Turca legationibus Christianorum superbi. contra discordia furca. 650
32 Turca perfidia Christianorum vincunt. 22
33 Turca expellitur Pannonia, Peloponneso. 73 n. 20. Viennam obsident. 26.
34 Turcia familia. 390
35 Turcia Comitissa ministrat Cleonem. VI. motient. 287
36 S. Turibus implorat Papam in Petricillio. 213 n. 9
37 Turilupini damoati. 340
38 Turonense Concilium. 290 n. 5
39 Turronia familia. 610
40 Turrisia familia. 286
41 Turris familia. 638
42 Turrisiana Ecclesia Romanae reconsecrata. 333 n. 4
43 Tortosius Archiep. Eborac. 458 n. 6
44 Tuica familia. 498
45 Tulciniani Comites Romae praesent. Papam eligunt excoisio Cactae. p. 193.
46 Tuxensis familia. 240
47 Typographia obi. quando. 333
48 Typus Constantis quid? 304
49 Tyranoi perituri argumentum. 298

V

- 1 Valdechia familia. 639 & 641
2 Valdeias familia. 146
3 Valent Arz discipulus. 284 n. 5

- Valens Imper. Arianus. 170 n. 8. cades 174 n. 15.
4 Valentina familia. 76
5 Valentini Papae effigies, elogium, symbolum, nunquam flevit, nec rixit. 4. natalis, animi doctus, gravitas in poetas, castitas. 5. n. 1. modus duorum Pontificum, electio, motus Presbyter non erat cum Papa dictus. n. 5
6 Valentius haereticus. 43. nu. 5. ambigebat, libid. cum Ioribus miscetur. 28 & p. 46. & tom. 4 p. 181.
7 Valentinus a Pinceral eximit Eugen. IV. morte. 498
8 Valentianus Aug. defendit Sixtum Papam proleptibus Radium. 208 n. 7. Romam venit. Scribit contra synodum praedictam. 211. iura usurpae Ecclesiae. 212 n. 6
9 Valentianus Imper. relegat Verulam. antipapam. 173 n. 2. moritur ex incuria. 174 n. 15
10 Valentianus iunioris cades. 28 & p. 181. n. 11.
11 Valentianus Vicarius Papae Vigili. 212 n. 3
12 Valeria familia. 436 & 376
13 Valerius Imper. tyrannus in Christianos. 92. p. 37. p. 102. cades. 102. p. 102.
14 Valerianus sponfus S. Caele. 421
15 Valerius de Molara. 421
16 Valerianus haereticus. 421
17 Valera familia. 282 & 364
18 Valla familia. 333
19 S. Valerianus Ep. Eborac. 210 n. 9
20 Valerius Archiep. Ravenae. 471
21 Vauco Dux Sileis. 250
22 Vengadiaz Abbatis. 250
23 S. Vani Ep. Saxonia. 628 n. 4
24 Vanitatis mundanae symbolum. 487
25 Vansia. Fide Zoonia.
26 Varana familia. 670 & to p. 147
27 Varata familia. 376
28 Vargas familia. 149
29 Valeria familia. 200
30 Vasta familia. 700
31 Vastavillana familia. 336
32 Vastabiel familia. 319
33 Virtus de Racta pugnat. in schismaticos. 499
34 Vbertus Mat. Pallavicinus tyrannus Brissae. 25
35 Valerius de Augusti. 236
36 S. V. Valerius Ep. Augustanus. p. 67. 6. 3 & p. 178
37 Valerius de Cospin excommunicatur a Greg. VII. 320
38 Valerius pontifex Ludovici Ba. 256
39 Valerius presbyter Orphanorum dispartit Balisae de libera praedicatione Evangelii. 507
40 Valerius Vitembergensis ditionem suam repetit a Ferdinando. Gallo. 76
41 Vdn Archiep. Trevir. 333
42 Vebiteria familia. 817
43 Vecchiera familia. 471
44 Vegalal meretricium. 293 n. 2
45 Vega familia. 225
46 Valera familia. 149
47 Veltreosis Episcopatus unitur Ostiensis. 360. nu. 8
48 Velum signum podoris. 18
49 Venantio Ep. Peculino scribit Greg. M. 276 n. 5
50 Venantius legatus Humilid. 239 n. 2
51 Vendamena familia. 490
52 Veneria familia. 495

- 1 Venetiarum origo. 199 n. 4. Veneti liberi nati, non facti. 199. dicti Christianissimi ab Honore I. 297 n. 6. nunquam religionem mutarunt Catholicam. 28. Religionem recuperat a manibus Longobardorum. 335 n. 9. accipiunt primum Episcopum ab Hadriano 400. reliquit S. Marci ex Aegypto Venetiae relaxat. Templum ei consecrant. Vbi quiescant. Primitivum institunt cum Canonici. to p. 8 n. 4
2 Venetorum Patriarcha fert Crucem. Primas Irliae. 271. & p. 274. habet in coetereis etiam in Oriente. p. 336. an teneatur examen subire. tom. 4 p. 474 & 501.
3 Veneti Patriarchani ob mansuetudinem R. Laurentii Iustiniani acquiescent. 360
4 Veneti ducentas naves armant in Saracenos pro redemptione S. Sepulchri. p. 433. Indes exierunt Isalorum contra. 450. n. 6. 432. ad eos confugit Alex. III. facultatem accipit obsequii de lictas plumbo. Legatos mittit ad Aembarum pro pace cum Alexandro. Specti classis ducem: captivum trahunt filium Imperatoris. Hoc inter prete fit pax. Privilegia eis data. Mare desipiant. 636. Insignia suscipiunt. Elogium, pictura. Historia de victoria, & adventu Alexandri Senis picta rescript. 637. exprimitur in Laterano. p. 638. Renovatur pictura in Laterano. p. Pio IV. enim elingio. Tollitur ab Friderico VIII. Restituitur ab Innocentio X. p. 639. Aliis picturae, & monumenta pro vetustate historiae. 639
5 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
6 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
7 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
8 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
9 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
10 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
11 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
12 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
13 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
14 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
15 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
16 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
17 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
18 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
19 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
20 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
21 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
22 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
23 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
24 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
25 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
26 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
27 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
28 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
29 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
30 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
31 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
32 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
33 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
34 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
35 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
36 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
37 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
38 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
39 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
40 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
41 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
42 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
43 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
44 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
45 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
46 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
47 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
48 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
49 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
50 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
51 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
52 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
53 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
54 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
55 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
56 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
57 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
58 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
59 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
60 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
61 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
62 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
63 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
64 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
65 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
66 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
67 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
68 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
69 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
70 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
71 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
72 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
73 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
74 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
75 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
76 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
77 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
78 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
79 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
80 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
81 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
82 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
83 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
84 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
85 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
86 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
87 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
88 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
89 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
90 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
91 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
92 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
93 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
94 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
95 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
96 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
97 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
98 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
99 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633
100 Venetorum templum visitantibus in de Alesonensis datur indulgentia. 633

clorum Studia; Cardinalatus. nu. 1. *Sex Pontificibus intimis. n. legatis Gregorius VII. a. Scripta p. 3. notat Deiderius, vel Dauidius Abbas Cassinensis. 16. Legatus Stephani X ad Graecos. Incedit securus per medios hostes, ad eum confugit Cardialis Cardinalis dictus a Nicolao II. hospitio recipit S. Petrum Damiani. 409. Basilicam exiit Casimirus. 409. Alex. II. insipit cum Cardinali & Ep. 413. alij. Principibus. 418. theodor. Greg. VII. ib. ura vocatus 450. tunc IV. Imper. orationem habet ad Monachos. iussus virgum Abbatum recipere ab Imper. renu. 409. libertatem defendit Ecclesie Romanæ contra anticos Imperatoris. 16. Gregorius VII. fugit cum exipit Cassin. 410. Hugonem Cluniacensem hospitio recipit. Pontifex designatur a morie Greg. VII. recusat Pontificatum. p. 411. inuitus eligitur. 411. insignia recipit Pontificis. 16. Romæ coronatur. 413. Cassinum redit. Romam vocatur, euentum cum Guiberto Antipapi. 16. pugnat ad Arates per Africa. 414. n. 6. diuinitus certior fit eorum die Romæ de victoria Africani. 415. S. Nicolai Ecclesiam consecrat Beneventi. 16. Guiberto Antipapa dnm in synodo. Mandat visitari schismaticos dignitates Ecclesiasticas non recipiendas de manu laici. 416. veneno tollit ad Hancro. Sepultura. epitaphium nu. 7. memoria ejus in martyrologio Monastico. Plures Principes, Pontifices cum consensu, munera mittunt. 16. testimonium Stephani X de eo. 407. Victoris II. amicum esse alieno gravatum rediit. 416. n. 7.*

3. *Victor II.* Antipapa, antea Gregorius Cardinalis S. S. Apollodoro iuratus a Rogero Duce Apulie, insignis primum deponit. 151. *Vide* Otavianum de Monachis.

4. *Victor Capellus legatus ad Paulum II.* 639

5. *Victor Dandulus ex Electoribus 100. p. Coedam.* 716

6. *Victor Scireligius.* 435

7. *Victor Soterantus Ep. Bergomen. dnm ut hereticus.* 294

8. *Victoria uxor nepotis Sixti V. 650 marito, nubit Paulo Iordano Vrsino ceditur.* 384

9. *Victoris Campanensis mater Paoli PP. 1. 409.*

10. *Victoria Delphina mater Clem. X. 633*

11. *Victoria ob avatiam amissa.* 431

12. *Victoria Cassian erectum a Fridric. II. interitum.* 11

13. *Victoris Martyrium.* 11. n. 6

14. *Vicofructus.* 773. n. 12

15. *Vico filius Hugonis Arelatensis uxorem ducit Maroniam scortum Romanum. 99. nu. 6. occidit Petrum fratrem lu. X. Papam iussoc.*

Vide Imperator designatus a Stephano VI. 720. 2. Coronatur a Potentino. 77. n. 8. mors.

16. *Vide boni ministratio Ecclesie.* 10

17. *Videtur Ecclesia quatuor gaudens primatu.* 486

18. *Viennele Cocillum.* 400

19. *Vigilius Antipapa intrusus Theodor. Imperatrice eo pactus cum hereticis convenit. 232. nu. 1. detradit verum Papam in exilium iussu Patrum. 433. egijs, sybolium, elegit. 233. natalis. 236. n. 6. Diaconus Rufina-*

cio, ab eodem successor declaratus, reseritur a Clero. Silverium eijs, Papatum usurpat, communicare promittit cum hereticis, sed non committit. 267. Plures libri confecti nomine Vigilius. Literis scriptis Silverio, respondet Vigilius. Penitentiam imponit Theodobero Francorum Regi. Hispanos respondet contrā Arianos. An Papa legimus? edit legitimam Fidei confessionem. Hereticos damnat, quibus communicare promittit. Legatio Iuliani Imper. ad eum. Archimede dicit. 16. Romam præservat ab inundatione Gothorum. 238. n. 2. a. calenic. Rumaoorum in eum apud Augustum. nu. 3. lapidibus inequntur didicentem. Ordinationem habet in Sicilia. Remittit Amphiam cum militibus ad custodiam Laterani. Benignos fomentos Romam transmittit ex Sicilia. Moneatur, ne consensit tribus Capitulis. Byzantium trahitur. Obvium habet Imperatorem. Se ostendit ad invicem, plulente populo. Excitatus implere promissa. negat. Alap. peteunt. Fugit in Balisicum. Euphemis. Per vim extrahitur, & fume per civitatem trahitur. Carceri datur. Eius Clerus ad incidenda metalla missus. Negat subscribere tribus Capitulis Mennā. Ep. Constantinopol. excommunicat. Recusat mortuos excommunicare, non tamen eorum errores. 238. in eandem tria Capitula dnm in synodo Byzantini. Ab ejus edumune se subtrahunt Afri, Romani. Confirmat suam subscriptionem, suspendit. Plures excommunicat ab eo dissentientes. In eum fratelles immisit a Iuliano. Confugit in Ecclesiam S. Petri. Collecta synodo Theodorum Casarianensem excommunicat. Revocatur a Iuliano securitate promissa. Chalcedonem fugit in Ecclesiam S. Euphemis. Revocatur Byzantios securitate promissa. Itali Galli rogant pro eo. Rogatus in Oriente synodum congregare, annuit si pauci numero conveniant Latini, & Græci. Synodo inter se recilians mittit sententiam suam scripto. Synodum damnat. Negat damnare mortuos non consumm. 239. mittitur in exilium quia tria Capitula non damnavit. Naries Romanorum nomine pro eo laeredit. Synodo an contentius meretur in littere, dum Romam refert. Incendens fuit, & timendus. Privilegia concedit Primæ Iustinianæ ab antecessoribus. negat. 16. Sepultura, ordinationes. 239. n. 6

20. *Vilbertus Colop. pallium accepit a Iulio VIII.* 639. nu. 9

21. *Villa familia.* 636. & 642

22. *Villa franca familia.* 839

23. *Villana familia.* 336

24. *Villebrodus petit licentiam prædicandi Evangelium a Sergio Papa. p. 339. n. 8.*

25. *Vimpina familia.* 66

26. *Vincentius Batillus.* 83

27. *Vincentius Carafa legatus ad Papam.* 433

28. *Vincencius Capuenis prodit legationem suam.* 168. n. 3

29. *S. Vincentius Ferrerius dnm Petrum de Lno. 435. Inter Sanctos.* 174. n. 16

30. *Vincencius Gonzaga deportat lesitiam quia Penitus obloquentis.* 304

Vincencius Iustinianus depositarius Glierii. 291

31. *Vincencius Maria Primos Cardinalis, Archiepiscopus Benevent. tertio motu sepultus virus resurgit patrocino S. Philippi Nerij.* 74. n. 24

32. *Vincencius Maurocrucis legatus ad Papam.* 316

33. *Vincencius de Monte pater Iulii III. p. 163.*

34. *Vincencius Montiserrat prior orator Martini Regis Aragonie. Cardinalis.* p. 218.

35. *Vincencius Parentius legatus ad Papam.* 432

36. *Vincencius Pimpinella latine orator comitis Augustani.* 64

37. *Vincencius Robardus.* 440

38. *Vincencius Rogipollus nepos Clem. IX. ducit in Turcas. 635. p. 63. p. 644. p. 643. Cretam deserit.*

39. *Vincencius Rutenensis Ep. legatus ad Papam.* 60

40. *Vincencius Scatenis Ep. curius.* 31

41. *Vincencius Vitellius casus.* 339

42. *Vicia familia.* 768

43. *Vindictæ examentum imago exposita defodit. 339. eam beneficiis exercebat Innoc. VIII.* 692

44. *Vindocinensis familia.* 300

45. *De Vio familia.* 764

46. *Viola familia.* 216

47. *Viperia occidit matrem nascendo.* 86

48. *Virginia Ruvera filia Waldis Ducis nobis Frederico Arone comiti.* p. 252. n. 4

49. *Virgines commendatæ.* 433

50. *Virgines sex vigintique Annos non conleander.* 43. n. 3

51. *Virgines, & simul cooiges.* p. 201. n. 1

52. *Virginius Virios numerus spoliatur ab Innocentio VIII. cuspiat in Papam. 691. coedus audis peribus indulgentiam petere. 693. ejus filii profugant copias Alex. VI.* 718

53. *Virginis Viris dicit neptem Sixti V. 429. latrones cædunt, cum discipulo. p. 432. ducit milites in urbem.* p. 449.

54. *Virtuti non officiant natalis. p. 28. p. 38. & p. 433.*

55. *Viscotus familia.* 298

56. *Vilgothi ad eodem conversi. 393. n. 13*

57. *Visto beati animabus iustis an deat ante finale iudicium.* 241. & 263

58. *Vitationis sumptus quanti.* 263

59. *Vitationis Alex. Maris Ordo.* 313

60. *Vita communis.* 71. & 72

61. *Vita familia.* 306

62. *Vite private. tedium.* 484

63. *Vitaliani Papæ eijs, elogium, synodum. Organo introduct in Ecclesiam. 316. natalis. 317. nu. 1. electio. Responsales mittit ad Imper. Significant ordinationem suam. Munera accipit ab eodem cum Fidei confessione quomodo communicare cum Cesare heretico. heretate Petrum Ep. Constantinopol. sed fidem Catholicam. 16. Organo an induxerit in Ecclesiam Romanam. eandem ordinat. 2. A. Predicatores mittit in Angliam, quam habet obsequat. 318. mittit Regi Osm. & Regioe reliquis Sanctiorum. 16. magna pompa supplicat Constantin Imper. fugitum. nu. 6. ingratis rependitur. 16. Excommunicat Mauritum Ep. Ravennæ. ab eodem excommunicatur. Vicum Habentis iustitiam Ravennæ.*

matibus, & tradit Ferraricenfibus. Consecrat primum Ep. Ferraricensem. Ordinationes. *h. Vitaliani mora. n. f. Sepultura. Inter Sanctos. Epistolae. Subsidia ministrat Constantino Pogonato io tyranno. Eius nomen, Pagonato inbrete, retinetur in Diphychia. Abreditor, refutatur.*

1 Vitalianus Scythia vindicat fides Orthodoxorum. *a. 38. n. 2*

Vitalis legati Apostolici lapsus. *a. 18. n. 9*

Vitalis legatus Hormisdæ. *a. 19. n. 2*

1 Vitellus familia. *101. p. 124*

2 Vitellus familia. *84. p. 132 & 139*

3 Vitellus Tiferensis. 670. quomodo tumidè adfuerit coram Legato Papæ. 673. Viterbiensis familia. *36. p. 384. p. 702 & tom. a. p. 759.*

Viterbiensis populus furit in Cardinales. *93. p. 101.*

Vitulus Aaronis symbolum Ro. XXI. *p. 443.*

Vivalla familia. *743*

Vivaria quæ. *334. p. 63*

1 Vivianus legatus ad Anglos. *643*

2 Vladislavus filius Regis Sigismundi Princeps Poloniæ Romam petit pro Iubilæo. 1473. Rex petit in Cardinale Gabriele Maximo, nec imperat. *p. 179.*

3 Vladislavus Rex Poloniæ. *306*

Vladislavus Rex Ungariæ in bello cæsus, et fœdissimus. 1440. Imperat decimas Ecclesiæ in Turcas. *103*

1 Vlaricus Dux Permybergicus Lutherum abluat. *187*

2 Vlpianus inimicus Christianorum. *p. 70. n. 4.*

3 Vricus Alemanni propugnans Papam In XXII. de visione beatæ. *244*

Vricus Comes Cilic. *174*

Vricus Hæreticus plura scribit in Curiam Romanam. *791*

Vricus Sponobergicus. *191*

1 Vricus Stadiensis disputatione victor. *17*

2 Vricus Zuinglius blasphematus ante Lutherum. Natalis, hæreses. *p. 790. corrupte Helvetici.*

3 Vricus Zuinglius diffinitio à Luthero blasphematus non dari Transtantionem. 49. disputat cum Luthero. 68. auditor Sacramentorum. 66. exdes. 68. cur ejus ardere non possit. Scithari colligunt cinerem. *68*

1 Vricus Ep. Pignorensis. *345. n. 6*

2 Vricus Petri fane infirmos. *9. n. 6*

3 Vricus fœda. *311*

1 Vricus sub tutela Deiparæ. *p. 104. Christianis deferta. 10. p. 373*

2 Vricus titulus an compiet Papæ. 73. quomodo ei detur. *tom. 1. p. 276. n. 3.*

3 Vricus familia. *676*

1 Vricus electus Archiep. Trevir. impeditur à Cæsar appellat ad Lucium Papam. *619*

2 Vricus Regina obit repente ob obnoledientiam. *455. n. 8*

3 Vricus familia. *633*

1 Vricus Dux Bohemæ petit vñum mihæ. 1443. n. 2. oegstet ei celebrare Missam lingua Bohemâ. *393. n. 12*

2 Vricus I. P. M. effigies, elogium, symbolum. 71. natalis. 72. fœvet vitan commum donatis prædij Ecclesiæ. *72. n. 2. miffueria facra facit argentea. n. 3.*

3 Cæcilium baptizat, induit ad Virmenitem cum ipso Palerino. 4. baptizat quadringentos. Sepelit Cæci-

Pont. Rom. Tom. V.

nam. *h. Martyriom. Sepultura. Ordinationes. n. 1.*

1 Vricus II. Papæ effigies, elogium, symbolum io quo Hierusalem ab eo expugnata orationibus, ut Hiericho. *417. anteq. Orlo Ep. Offensis. Monachos Cluicenfis, natalis, educatio. 419. n. 1. didipulus Hugonis Cluicenfis. Cardinalis Gregorij VII. 447.*

caput ab Henrico VII. Schismatice excommunicat. *n. 2. successore designatur à Gregorio VII. & Victor III. n. 3. Canonici eligunt, & Papa consecretur. h. i. sequam profectur Gregorij VII. Sanato donatur à S. Benedicto, & de ejus corpore exultantia certior fit. 422. n. 4. Otto Concilia celebravit. *n. 5. Rogerio dat titulum Ducis. Eliam consecret Ep. Barrensem. Excommunicat Clem. III. Antipapam. Privilegia Monialium S. Petri Patavij confirmat. Synodum celebrat in campo Placentino ob frequentiam. Audit questus regine Prædis io Henricum. Citat Philippum Regem Fræcorum: excommunicat. abolivit. Expeditionem decernit in Terram Sanctam. h. Episcopo Tolitano dat palli, & primum. *p. 443. n. 6. Ecclesiæ consecret S. Mariæ in Apulia. ou. 7. Signa Vrici VII. Rogerio Capua vexillum tradit. Rogerio Sculo privilegium Monachia in tradidit. plures Saracenos ad fidem convertit. 443. n. 7. Congregat Barrense Concilium pro unione Græcorum cum Latinis. 444. n. 9. honorat S. Anselmum Cantuariensem, visitat in suo cubiculo. h. Pilanis dat pallium, & Archiep. 445. o. 11. Minuit primum Hamburgensem. Danis privilegia laulget. h. Gebhardum Constantinensem legat in Germaniam ad reconciliandum Henricum. n. 12. Mathilæm dat uxorem Vvelphoni Bavaro. h. degit apud Samnites Germanorum adprobat iustitiam de vici communi. 426. transfert Berengarium de sede Autunensi in Terraconensem: deponit Gaudfridum Carotenensem: substituit Ivonem propositum S. Quintini. In Cædilo Trulano Henricum excommunicat. h. Favet ei Conradus Hæretici filius. Recipit ei Romanus. 427. Congratulatur ei vi. Sancti. In synodo Placentinæ Regnam Prædile publicè peccata sua confitentem abolivit. *n. 13. Alexius Imper. auxilia promittit in Paganos. h. Cremonam pergit obvians Conrad Regem. n. 14. In Gallias pergit, & in Claramontano Concilio expeditionem decernit in Terram Sanctam. n. 15. Sep. petoravit in eodem Concilio. 430. Preces horarias recitandas constituit Deiparæ. 432. Indulgentias proponit Crucifigatis. Signum Crucis dat tescerum militare. 433. certiorum facit Alexium Imperatorem. h. Philippum Regem Fræcorum excommunicat. *p. 437. n. 1. abolivit. h. contentio cum Ivone Carnotenfium mors, epitaphium. n. 16. ejus memoria ut viri Sancti in Martyrologiis. In Piceno consecret Ecclesiæ S. S. Trinitatis optera S. Brunonis. Favet Monachis. Scripta. Ecclesiæ Salernitanæ dat privilegia. 438*****

2 Vricus III. Papæ anteq. Lambertii Crisbelli effigies, elogium, symbolum io quo sub figura Christi accusatur a

Romanis turbare iora Cafaris. *p. 462. & 664. natalis, in regularia fuerit i plura trexu Monasteria. Securitate præstat Cardinalibus eligendi Papæ, cum esset Ep. Mediolan. ubi electus i iussu fugiatur ab Vpgerens. Principes certiores facit. h. Turbanos dicitur à Germanis, quia iura Ecclesiæ repossidet. Eius querelæ in Cafarem. n. 2. adversus habet Episcopos Germanie. Verore volens excommunicare Aenubarum, Verocentes habet adversarios. 667. Duos Episcopos Sociæ Romanæ eicit. *p. 13. Baldino Canerum mittit Pallium. Henrico Anglie Regi coronam mittit pro filio. Gofridus Viterbiensis offert ei suam historiam examinandum. h. Ecclesiæ Veronæ consecret. Conventor à Iacobi Calabro, ut expeditionem iunat in Turcas. Audiat clare Orientalium Venetias delectat. Obit Ferrarum. Sepultura. Epitaphium. Scripta. *Si. 662. n. 1.***

3 Vricus IV. Papæ anteq. Lamberti Pastoralis effigies, elogium, symbolum, in quo sub Davide ex causa vocato in aulam laudatur virtus, non natalis. *18. Natalis, studij, dignitatis, officia, specios corporis, duca animi, legationes. Crucigeros, & iudicatos vocat ad concordiam. A Polonis subsidia impetrat. Legatus in Syriam, Patriarcha. Papa. Vaticanum de ejus Papatu. Licentiam carolinum in Quia degeffim Polonis indulget. 49. Eligat Papa ab oño Cardinalibus. 50. Eius hiarum circularum ad implorandas preces. Scribit Agenti moniali forori suæ. h. Anapit numerum Cardinalis. Ep. Agennensem ornatur titulo Patriarchæ. In Mansfredum sollicitat Christianum ad recuperandum Ecclesiæ patrimonium. Eum excommunicat. Ornat Fræbem veterem pluribus aedificiis. Regnum Siciliæ tradit Carolo Andegavensi contra Mansfredum. Ius Siciliæ licentiam Anglo repetit. Fratres Minores legat ad Paleologum. Carolum Andegavensem seorsum Vricus permittit, sed ad tempus. Crucifigatos connotat in Mansfredum. Ope divini tucur contra Germanos, & Saracenos. 32. memoriam Conradini prohibet io electione Imperatoris. 33. Diffidum de coronâ imperij inter Riccardum, & Alphonsium quomodo composuerit. Felicitatem inflicti Corporis Eucharistia. *n. 1. Mors, sepultura. 34. n. 6. Mortem præluat Comites. Epitaphium. Scripta. Lætitia Mansfredi de eius morte. Senefæ illi irrompunt in patrimonium S. Petri. Præfigit licetapæ Roman vocat. n. 7. Digite Incorporat. Natalis oñera quomodo purgaret. 76. Inquirir miracula B. Hedwigis. Fællum S. Agidij dicit duplex. Ordinem confirmat Crucifigatorem. Iustitiam secundam regulum S. Claræ. Aedificia plura. Indulgentiam concedit profertenti nomen B. V. Mariæ. Ordinem iustitit B. Mariæ Ecclesiæ Romanam liberat eo alieno. Eius signum. Scriptores de eo. *36***

4 Vricus V. Papæ anteq. Guillelmi Græmardi effigies, insignia, elogium, symbolum, in quo Hebraorum more coram Apollodoro sepulchro reditum plangit in Gallias verbiis. *Super*

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

fin.

florina Babilonis & c. 304. natalia 307. p. 1. Inter Sanctos. Eius miracula eo. 2. studia. 108. Monachatus officia, iustitia, callitas. Papa eligitur abiens. Sub tempore eius assumptio pluit. Maiores. Devotio, religio, pudicitia. 109. Expeditio sacra Græcos reconquirit. Vaticanus refectus fidei in Deo habuit, carnalia abhorret. Monachi habitum non deponit. Pauperes amat. 110. Theofarus Buni-facti VIII. dicitur pauperibus. Con-fanguineus non exaltat. 110. Hamilis hoorem sibi oblatum in Deum refert. Vita curgit. Constantia, pietas, v-nitveritas augeat privilegia, & posses-siones. Pacificus, iustus in distribu-tione dignitatum. Mortuos suscitatur. Alia Miracula. 110. Mille iuvenes alit in di-versis gymnasiis. 111. Bononiæ insti-tutis collegium. n. n. 2. duos tantum co-fanguineorum promouit. Eius nepos ducit filium mercatoris. Eius pater regu-latur proveniens ex ubiatis. 112. Fran-corum Reg. n. 3. p. 310. adolescentia Urbani. Studia. Scripta. 312. Viennæ cum esset Episcopus auquum ab eius decretis appellatum. Legationes. Laoduræ ab Innoc. VI. Abiens eligitur Papa. Eius symbolum. Excitatur à Petrarchè redire Roman. n. 7. Vati-canium de eius Papatu. 113. Mandat Regiæ Isotonæ, ut nubat Philippo filio Regis Isotonæ, eo impetrat. 113. Hero-bozem V.C. excommunicat gentilem iunctis in Cœlum maius. 314. Cœli-tus excitatur per militem avaritiam redire Roman. 315. cum urget Petrar-cha. 316. Invitatur à Romanis. 114. Plura eius ædificia. 320. Montepellunum ornatur 321. Præteritis Gallorum consi-liis Massiliam venit. Populum abivum habet. Navigat Venetorum trirēmi, Miraculum: dictum notabile de parva hominis. Reparatur monasterium S. Victoris. Cardinalem creat Gailemum de Agrifolius. Inter Urbani ubi, ob-viant urbes. 325. Urbani occurrunt sebi-matici. 325. Vaticanum iussuratur. Lau-datur à Petrarchè. 115. Invenit sacra Ap-ostolorum capita. eo. 10. Corvatur duos Cæsares. 116. Recocillat Ecclesie Pa-leologum Imperatorem. 117. Corrigit Ca-cyrum Regem Poloniz. Petri Cy-prici Aragonum. Eduardum Principem A-quitanie. Ioannem Apuliz. 325. Petri Cypri Regem cū Crucignatus mittit in Turcas. Paleologum Imperatorem cum pluribus Regulis. Græcos occipit eo finem Ecclesie. Movet in Bernabo-rem 127. Rediit in Galliam Redire pro-hibitus à S. Brigida, ipse admoitione obit. n. 9. Genus mortis. 128. Morietur Legatus audit Florentino: quorum fa-cetis delectatur. Morietur pietas. Obi-t parentibus iaculis. Sepultura. Epitaphii. Cardinales. Sigorum. 328. Delinquo sepulchri 329. Eius canonizationem pet-it Vrablenus Rex Daniz: quando fuit. 307. n. 2. Dedicat opem sua Innoce. VI. 108. Vrablenus cur dictus. 328. Eliza-bium refert inter Sanctos. 309. dona Ec-clesie collata. 310. Sepeli mandatur, ut pauper moneretur. 11. votum illis moriendi. 11. Romam restituit sedem. 315. Basilicæ Romæ reparat. 313. Predica-tores mittit ad Bulgarios magno fructu. 326. Precones mittit in Canarias. p. 327.

3 Urbani VI. antea *Bertholmei* Credo-ri effigies, insignia, elogium, symbolum

in quo anath audit, ut Sempel propter consanguineos. 325. Agitur Cardinales pro electione optimi pastoris. 325. natalia, studium decretorum. Callus, ius-titia, amator literarum. Officia: nimis cre-dulus. Corporis species. Modestia per-sonæ famulæ. Cilio induitur. 325. con-silium, quo traserat Cardinales ad eius electionem. 11. eligitur Papa. 325. eius nomen accipitur cum tumultu. 325. a-doratur ab omnib. Cardinalib. 11. Quoritur ad mortem à Romanis. Coollant moas spernit. 325. Vult se eximere, non permittitur à Cardinalib. sed ab omni-bus unanimiter coronatur. 325. 61. Car-dinales commendat familiam defuncti Papæ Ramos Olivarum distribuit. Car-dinalib. Cum Cardinalib. excommuni-cat Florentinos. Iuramentum suscipit Romanorum. Presbyteri solvit Car-dinalib. 11. Venecliam confirmat. Re-gem Romanorum. 325. transfert Ber-trandum Cardinalem Glandacoem ad Offentium. Simuliacos inquitur. Principes fug electionis facit certiores. Symbolum. Testimonia Cardinaliū de iusta electione. 11. Confutatoria cum Car-dinalib. celebrat, etiq. Sacramenta m-nistrat. 327. Florentinos absolvit inter-cedente S. Catherinâ Senecoli. 11. Incep-tat Episcopos, ut priores, & non resi-dentes. 328. Occasione levericatis loti-pellivæ Papæ, & negativæ non trans-fert sedem in Galliam oritur schi-maticis. Cardinalib. & ei insidias stuentib. 329. Cuslens accipit à Regi-nâ Isotonâ. Salutat ut Papâ à Cardi-nalib. schismaticis. Excitatus reuocatur reculat. Consulti Leges ad electio-libera fuerit. Baldus affirmativè respō-det. 11. Vrbani Concilium offert A-gonnenicium pro decisione. 328. Reprehē-dens Cardinales diurni rependitur. 11. Meditatur Siciliam conferre oepul. Tumide se gerit cum Ducē Brunili-cens. 328. n. 3. Ligeras accipit à schisma-ticis, ut cedat Papatu. Ab Anglis, & ma-iore parte Christianorum defecit. 11. In eum creatur Antipapa Clemens VII. 328. Excitatur ad consiliatium à S. Catherinâ Senensis Nationes quæ ei eo sentiebūt, & munera miserat. Sor-boniz eum eo sentientes subvertuntur à Rege Carolo. 329. Pnā die orat viginti lex Cardinales. Beignus pal-pat Curiales. Alios dicit Cardinales, qui accipere recusant. 329. Cardinales nonnullos schismaticos spoliat. Cardi-nalibus alios preterit expellat ad pōi-tentiam. 11. Eom verum Papam facit moriens Vrbis. 326. Sancti cum ve-nerantur. Gratias agit Deo audis pedi-bus pro recepta arte Hadriani. 11. Le-gatus suscipit Regis Isotonæ. 327. Con-stantia Urbani excipiendo Romanos se-ditionis. 11. Collitur à Germanis. Sper-nitur à Siculis, Gallis, Aragonis. Do-nat Imolensem Comitatum Bononiē-sibus. 328. Ludovicum Regem Un-garie excitat in Regiam Ioannem. Pro-prietates vedit Ecclesiis, pretioſa ca-rundem vendit, ut stipendia distribuat militibus Ungaris. Coronat Carolum Dyrrachinum. Francicum Pragensem cognomine Butyrum dicit Ducem A-malbitanum, & Capuanum. 11. Censū Regini Ioannē, unā die creat triginta duos Episcopos eo regno omnes Neapolitanos. Creat plures Cardinales. 11. Excitatis in Castellanos, & Gallos

Crucifignatis vincit. 328. Anverſis alicu-que gentibus à milib. Caroli, eos exco-municat. Neapoli regis Iosephus ob-vium habet Carolum, qui ei Arzoria implet manus. Cuslens datur. 11. Recu-sat Carolum acceptis Principibus pro nepote. Dues nepes nuptia tradit 328. libidine nepotis preterit fine vin-dicta. Nuptias in opusculis cum affinis Regis Caroli. n. 5. Salernis byberos desiderat à Cardinalib. Neapolim vo-catos à Rege, respōdit: Regem esse se proflernere pedis. Papæ. Ei mōdat tollere vestigia. 11. Sex Cardinales car-cerati dicit: Germanos ei substituit, qui repudiatur purpuram. 327. Alios Neapo-litanos ercat. Cardinales, qui male au-diunt. Captivos Cardinales torqueri mandat crudelis. 329. A Bazeio Ray-mundo extrahitur in libertatem elus Gallis, qui volebant eum tradere. 329. castra Saronotis Ecclesie oppignorat Iannensis. Occidi mandatur Episcopum Aquilonem fer. Apud Iannensis hospit-atur, Adam Cardinalem solvit. Cardis-nales capivos occidi mandatur. Crudeli-tate terrii duo Cardinales ad schi-maticos cōsugit. 11. Minus sincere con-sultur à Iannensib. Meditatur Siciliam transferre in nepotem. Negans acquie-scere Concilio à plurib. dicitur. 326. Perusum petit, ubi male audit eo la-zurū nepotis. 327. Predicatur ei, quod à Rome morietur. Decretum de Iulio & celebrando de trigismo in trigismo, Quod in festo Corporis Euchar. divi-na celebratur, etiam argente ioterdi-flo. 11. Genua mortis. Monetur à S. Ca-therinâ Senensis cavere à veneno. 328. Delinquo iocetur. Sepultura. p. 328. Epitaphia sepulchri. 329. Urbani me-morie. 328. Legitimum esse Pontificis superi testatur, & inferi. 11. quos po-teritas tota auspicia petit. 328. Urbani VII. Papæ antea *de Sept. Ca-lanes* effigies, insignia, elogium, sym-bolum in quo recordatur se teneri ra-tionem reddere villicationis, Collectio-nem inſum lu. Hispaniam, ne ad hoc teneretur, revocat 415. natalia, studia, officia. 415. Patres Tridentini eo inco-nstituto in agunt. n. 2. Legatus ad Hispa-niam. In hoc itinere tres Papæ conveniunt. 416. Amicus Sixti V. & buic ve-nerabilis. Legationes. n. 3. Iabellum filium Philippi levat à iacro fove. Fec-dus promoyet in Turcas. Renuntiat Archiepiscopatum sine pensioe. eo. 4. legationem delirum. n. 5. Legatus ad Belgas dicitur *homo paco*. 417. ter Papa predictur à Sixto V. 408. eius in fœu obit Sixtus. 417. eligitur Papa invictus. Cur dictus Vrbani. 417. Vati-cinia de eius Papatu. 418. nepotes Ro-mani aduentus remittit in patriam ad exaltatos. *Falsitatem Vrbalem* oepotem Cononiat vult esse eorum. n. 2. Iacobum Mellinum pro-nepotem dicit Nuntium Apostolicum, & proxi-mus morti restatur, ne teneretur ra-tionem reddere. eo. 9. Iteum excelle-tiam prohibet Mario Miliano confan-guineus. 41. Sixti ædificia absolvit mand-ata insignibus suis non appōitis. n. 10. Familiam, iusq. vestium moderatur. 11. quæ quæ filii propoluit. Lucius po-puli Romani eo agrotante. 419. pietas morientis. Gratias Deo agit, quod liberatur onere Pontificatus. n. 11. no-mina pauperum notat in ebedecario. Au-

Angus pennis mactatum. Liberaliter erga Cardinales. Perueniam suam donat Hospitalem. 420. Avas ei iussu solvunt conuendui. 14. Desuper facit hereditatem virginis floccant. n. 17. Sudentibus heredes facere conueniunt, ratiopondit nunc dies saluti. Sepulchra, episcopium. 4. Delinquit sepulchri. 414. Vixens sibi parat sepulchrum in qui de eo scripserunt. Bibliothecam congregat. 421. elogia de eo Scripta. Symbolum p. 422. Numismata. Legationes Principum ad eum.

4. Urbani VIII. P. P. olim *Atque Barbari* affligis, insignia, elogium, symbolum in quo Apes ex ore Leonis eius urbanitatem ennuunt. 173. natalia, educatio pia sub matre. Studiis. Lauream sibi iurisperitudo. Poeta Latinus, & Græcus. Officia. 173. Influentia coniugiorum scribit inter plures Reges. Legatus ad Gallias. Traismeni auxilio coarctat. Nouissimum ordinis ad Gallias impetrat restitutionem Iulianum. 140. Archiep. Nazarenus. 4. Cardinalis. 141. Ep. Spoletinus. Manibus reformat. Neminarum erigit. Congregationes instituit pro Moralium explicanda. Cathedralium vastis arnat. Renouat Episcopatum. Legatos Bononienses. 4. legatus ad Gallias. 46. a carnio edit de podagra. 47. legatus ad poenda limum. 12. 5. pluribus. Congregationibus adscriptis. 14. Papa predictur in Columbia, & Apium examine. 4. Errorum in sua uoluntate licet non necessariis purgari mandat. 142. Symbolum, electionia nomina. n. 4. nummus coronationis. n. 5. 422. Cur dictus *Primum*. Eia die electus, quia uictus Federicus Albrechtensis hostis clericorum. n. 6. Confirmat legem de non alienandis, & orationem 40. horarum. Ordinem Coceptionis in Turcas firmat. n. 7. mandant Episcopis residendum. Romam uisitat. Audiat Oratores Principum. 143. Inhibet aperiri. 8. Leopoldum Austriæ bodierum Imperatorem Romæ suscepit. Vaticanum coarctat. 144. Urbani ædificia. 4. Plinio Principem hostis excepit, gladius donat. 145. Ecclesias uisitauit, abibat pedes peregrinorum. 4. pecunia iurat. 480. Sacris Canonizat. Quinq; dicit Beatos. 146. Plures Martyres in Japonia. 4. Munera, ornamenta Ecclesijs collata. Culmina de trabibus æneis subtrahit. Pantheum. 4. Panthei reliquias fudit in grammatice S. Petri, & tornentis arcis Hadrianæ. Prech. Vrbem iterat a petto. 149. Aboluit Partum Celsarum. Plures arcus inlaurat. Nura heres extrahit pro Anno. Inuenit Patris Fodinas Palatio Quirinali noue addidit ædificia. Vrbem m. m. cingit. Anticum fratrem suum Cappanum Cardinalem creat. Primum lapide ponit in Ecclesia Virginis Conceptæ. Templi plura restaurat, ut æ. Inscriptionibus. & numismatibus. Ornat lauerum Constantinum. 146. Inlaurat eodem S. Caij. 4. Monasterium in Dorcei Tolentia cõfirmat, & donat mille aureis annua. Collegium Illyricum Lau. æren restituit. Congregationi Vrbane donat Ecclesiam S. Laurentij. Firmat domum mulierum de Penitentia. Monialis dilectione donat mille aureos annos. Collegium Fuldenæ restituit. Vaticanam bibliothecam codicibus Græcis locupletauit. Ornat Gymnasiu Ro-

manum. Fontem ex aqua uirgine deducit in Vrbem. Machilem Mausoleo donat. 4. Archiep. Cardinalem Pontificem. 178. Desubulacum ornat Pontificem. 4. Tres Barberinos creat Cardinales. Hispani Regis prolam suscepit. & sacro fonte media nepos. Arces Vallis Telling reperit in Gallia. 149. Rhenum euula composuit. 4. Græcis agit Gallia libros Pontifici demandando remisit. p. 177. Nore Controuersia de libro Sacerdotij Iesuite. 4. Vrbis decorem adhibet Ecclesijs, non familijs. Thadæum Barberinum dicit Praefectum Romanum. 173. Diffidit Barberinorum cum Ve ois ob officium casu prætarium ab Oratore. Nova contentio ob titulum Cardinalium, & consensu in Padæ mine componitur. 174. Durat opud in Vrbem erigit. 175. Confirmat Venetos cum Regibus merandis. 4. Ferdin. II. Imperat. auxilia poscent in Suecos improperat spolum Mantua. 4. Scripturæ uisitat a Cardinalibus Cæsareis. Iubilum publicat Decimas Cleri Itali concedit Cæsari. 4. Cardinales Cæsareos remittit ad residentia. 175. Negat adulterare dunt Commissarios milios ab Hispanis contra abusu Datarie. 4. licem componit. 4. prohibet Duci Parodi se immiscere bello inter Gallias, & Hispanos. Diffidit est Venetis ob mutatas memorias Alexan. III. n. 14. Penetor vocat pacis interpres inter Reges. Eis auxilia offert in Turcam. Clari decimas eis (ponit offert. 176. Legatum suscepit Vanatari. Elogium Alex. III. recentor positum tollit. Cardinales dicit *Federicus Cornelium* sibi ducit. Dicitatiam Episcopatum Patavinum, sed a Senatu non recipitur, quia filius Ducis. Eadem Episcopatum ducit. M. Antonio Cornelio filio Ducis, Duce mortuo. 4. Permittit Venetis militem scribere in ditiones Pontificis. 4. In Cardinales creat a Regibus. propostis recusat. Diffidit cum Gallis ob Fræchig. 4. Hispanis ab Generali Franciscanorum, & iussibus Barberinos, quod regni adirentur Neapolitanum. Venetos excitat ad fœdus pro tota Italia. p. 177. Arma mouet in Odoardum Farnesii. Castris occupat. 178. Cardinales creat, quos negauat. 4. Mararium dicit Magistrum Palatii. 4. Relitum Castra pacem componit cum Venetis, Hetrucis, Farnesij. 178. Obitus. n. 16. Sepultura, elogium. 4. Scripta. 179. Pontificatus Romanum, Martyrologium publicat. Inter eius nepotes emittit Franciscus Vrbano. 179. Carolum excomunicat Ducem Lotharingæ. 4. Cremari mandat M. Antonium de Dominis. Fugit amicitiam hæreticorum. Primum obediendum suscepit a Cõgimis. Sepulchrum perficit Congi Legato. Cardinales. Veticinium de eius Papatu. 179. Delinquit sepulchri. 179. & numismatum. 178. Vrbis familia. 173. Vrbem Ecclesiam deuolutum. 173. Vres familia. 170. Vria familie. 176. Vrsacius Arit discipulus mittitur ad Iulium Papam. 164. n. 5. Vricinus antipa contra Damasum. 173. n. 3. violenter occupat Basilicam. 4. relatur mandante Valentiniano,

dam uisat æschinaticus in synodo Roman. 4. relegatur in Galliam, iterum turbas excitat per Annos 18. 4. Vrina familia. 481. & c. 3. n. 3. 174. p. 419. p. 420. p. 426. p. 427. p. 428. p. 429. p. 430. p. 431. p. 432. p. 433. p. 434. p. 435. p. 436. p. 437. p. 438. p. 439. p. 440. p. 441. p. 442. p. 443. p. 444. p. 445. p. 446. p. 447. p. 448. p. 449. p. 450. p. 451. p. 452. p. 453. p. 454. p. 455. p. 456. p. 457. p. 458. p. 459. p. 460. p. 461. p. 462. p. 463. p. 464. p. 465. p. 466. p. 467. p. 468. p. 469. p. 470. p. 471. p. 472. p. 473. p. 474. p. 475. p. 476. p. 477. p. 478. p. 479. p. 480. p. 481. p. 482. p. 483. p. 484. p. 485. p. 486. p. 487. p. 488. p. 489. p. 490. p. 491. p. 492. p. 493. p. 494. p. 495. p. 496. p. 497. p. 498. p. 499. p. 500. p. 501. p. 502. p. 503. p. 504. p. 505. p. 506. p. 507. p. 508. p. 509. p. 510. p. 511. p. 512. p. 513. p. 514. p. 515. p. 516. p. 517. p. 518. p. 519. p. 520. p. 521. p. 522. p. 523. p. 524. p. 525. p. 526. p. 527. p. 528. p. 529. p. 530. p. 531. p. 532. p. 533. p. 534. p. 535. p. 536. p. 537. p. 538. p. 539. p. 540. p. 541. p. 542. p. 543. p. 544. p. 545. p. 546. p. 547. p. 548. p. 549. p. 550. p. 551. p. 552. p. 553. p. 554. p. 555. p. 556. p. 557. p. 558. p. 559. p. 560. p. 561. p. 562. p. 563. p. 564. p. 565. p. 566. p. 567. p. 568. p. 569. p. 570. p. 571. p. 572. p. 573. p. 574. p. 575. p. 576. p. 577. p. 578. p. 579. p. 580. p. 581. p. 582. p. 583. p. 584. p. 585. p. 586. p. 587. p. 588. p. 589. p. 590. p. 591. p. 592. p. 593. p. 594. p. 595. p. 596. p. 597. p. 598. p. 599. p. 600. p. 601. p. 602. p. 603. p. 604. p. 605. p. 606. p. 607. p. 608. p. 609. p. 610. p. 611. p. 612. p. 613. p. 614. p. 615. p. 616. p. 617. p. 618. p. 619. p. 620. p. 621. p. 622. p. 623. p. 624. p. 625. p. 626. p. 627. p. 628. p. 629. p. 630. p. 631. p. 632. p. 633. p. 634. p. 635. p. 636. p. 637. p. 638. p. 639. p. 640. p. 641. p. 642. p. 643. p. 644. p. 645. p. 646. p. 647. p. 648. p. 649. p. 650. p. 651. p. 652. p. 653. p. 654. p. 655. p. 656. p. 657. p. 658. p. 659. p. 660. p. 661. p. 662. p. 663. p. 664. p. 665. p. 666. p. 667. p. 668. p. 669. p. 670. p. 671. p. 672. p. 673. p. 674. p. 675. p. 676. p. 677. p. 678. p. 679. p. 680. p. 681. p. 682. p. 683. p. 684. p. 685. p. 686. p. 687. p. 688. p. 689. p. 690. p. 691. p. 692. p. 693. p. 694. p. 695. p. 696. p. 697. p. 698. p. 699. p. 700. p. 701. p. 702. p. 703. p. 704. p. 705. p. 706. p. 707. p. 708. p. 709. p. 710. p. 711. p. 712. p. 713. p. 714. p. 715. p. 716. p. 717. p. 718. p. 719. p. 720. p. 721. p. 722. p. 723. p. 724. p. 725. p. 726. p. 727. p. 728. p. 729. p. 730. p. 731. p. 732. p. 733. p. 734. p. 735. p. 736. p. 737. p. 738. p. 739. p. 740. p. 741. p. 742. p. 743. p. 744. p. 745. p. 746. p. 747. p. 748. p. 749. p. 750. p. 751. p. 752. p. 753. p. 754. p. 755. p. 756. p. 757. p. 758. p. 759. p. 760. p. 761. p. 762. p. 763. p. 764. p. 765. p. 766. p. 767. p. 768. p. 769. p. 770. p. 771. p. 772. p. 773. p. 774. p. 775. p. 776. p. 777. p. 778. p. 779. p. 780. p. 781. p. 782. p. 783. p. 784. p. 785. p. 786. p. 787. p. 788. p. 789. p. 790. p. 791. p. 792. p. 793. p. 794. p. 795. p. 796. p. 797. p. 798. p. 799. p. 800. p. 801. p. 802. p. 803. p. 804. p. 805. p. 806. p. 807. p. 808. p. 809. p. 810. p. 811. p. 812. p. 813. p. 814. p. 815. p. 816. p. 817. p. 818. p. 819. p. 820. p. 821. p. 822. p. 823. p. 824. p. 825. p. 826. p. 827. p. 828. p. 829. p. 830. p. 831. p. 832. p. 833. p. 834. p. 835. p. 836. p. 837. p. 838. p. 839. p. 840. p. 841. p. 842. p. 843. p. 844. p. 845. p. 846. p. 847. p. 848. p. 849. p. 850. p. 851. p. 852. p. 853. p. 854. p. 855. p. 856. p. 857. p. 858. p. 859. p. 860. p. 861. p. 862. p. 863. p. 864. p. 865. p. 866. p. 867. p. 868. p. 869. p. 870. p. 871. p. 872. p. 873. p. 874. p. 875. p. 876. p. 877. p. 878. p. 879. p. 880. p. 881. p. 882. p. 883. p. 884. p. 885. p. 886. p. 887. p. 888. p. 889. p. 890. p. 891. p. 892. p. 893. p. 894. p. 895. p. 896. p. 897. p. 898. p. 899. p. 900. p. 901. p. 902. p. 903. p. 904. p. 905. p. 906. p. 907. p. 908. p. 909. p. 910. p. 911. p. 912. p. 913. p. 914. p. 915. p. 916. p. 917. p. 918. p. 919. p. 920. p. 921. p. 922. p. 923. p. 924. p. 925. p. 926. p. 927. p. 928. p. 929. p. 930. p. 931. p. 932. p. 933. p. 934. p. 935. p. 936. p. 937. p. 938. p. 939. p. 940. p. 941. p. 942. p. 943. p. 944. p. 945. p. 946. p. 947. p. 948. p. 949. p. 950. p. 951. p. 952. p. 953. p. 954. p. 955. p. 956. p. 957. p. 958. p. 959. p. 960. p. 961. p. 962. p. 963. p. 964. p. 965. p. 966. p. 967. p. 968. p. 969. p. 970. p. 971. p. 972. p. 973. p. 974. p. 975. p. 976. p. 977. p. 978. p. 979. p. 980. p. 981. p. 982. p. 983. p. 984. p. 985. p. 986. p. 987. p. 988. p. 989. p. 990. p. 991. p. 992. p. 993. p. 994. p. 995. p. 996. p. 997. p. 998. p. 999. p. 1000.

- Hadr. B. 779. p. 80. pugnat Alex. III. 617
Vuilhelmus Arch. Tyber legatus Clem.
III. Anglos, Gallos ad sacram expedi-
tionem excitat. 656
Vuilhelmus Bituricensis armis in Al-
biogefes. 741
Vuilhelmus cognomento Bonus Rex
Scilliarum aurum mittit Alex. III. 639
Vuilhelmus Card. S. Petri legat. Alex.
III. ad Gallos eos in Concilio suo Pa-
pentis filius auro corruptus 616. recusat
ut Index 2. S. Thomae Cantuariensis
legatus in Angliam prodire causam Ec-
clesiae. 643
Vuilhelmus C. Hollan. Imperator. 33
Vuilhelmus Dux Anglie iussor felli
Conceptionis Immaculate. 684
Vuilhelmus Dux Apulie propagat
Pascalem II. 475. a quo dicitur Dux
Apulie. ib. confirmatur a Calisto II.
impet. fratris officium. 475 n. 7
Vuilhelmus Dux Bavarie suadet Hui-
fuit pacem. 307
Vuilhelmus Ep. Cant. Romæ venit. 499
Vuilhelmus Ep. Elisenus Vicarius Re-
gis Richardi. 689
Vuilhelmus Ep. Mogonti filios Othonis
M. arguit patrem qui in uxorem du-
xisset communi Carceri datos. Liber-
tatem recusat extra ante expelleri Pla-
terium. Citat patrem ad Tribunal Dei
pro re Persecutor. 136
Vuilhelmus Ep. Munit. legat. Ino. IV. 7
Vuilhelmus Ep. Tyrinus. 300
Vuilhelmus Ep. Vintoniensis cele-
brat Concil. Londinens. 338
Vuilhelmo filio Theodredi virilis am-
perit Henricus Alpoer. 637
Vuilhelmus Hestorum Princeps fe opo-
nit Kalestario Gregorio. 338
S. Vuilhelmus Malmsburien. 202
Vuilhelmus cognomento Magnus Rex
Scilliarum excommunicatur, quod iura-
verit S. Petri Spiritui 2. iouis. 350
Graecos vicem Papat obisset Bene-
dicti Privilegium extorquebat, non in Scilla
daretur appellatio ad Iudem Apostolicum:
nee legat. si Papi mitteretur in
Scilliam, quam Reges possent. 33. ne-
le tradidit illi. Quia fide prole matuli.
ib. claus. fu. dicit Alex. III. in Italia 643
Vuilhelmus Moenten sis appellat ab An-
tipap. ad Papam, & Conciliū. 434
Vuilhelmus Neuburg. histericus senect
pro Alex. III. 604
Vuilhelmus Oceanus Anglus in Papi
confugit ad Imper. ut gladio defendere-
tur, & calamo defenderet. 218. Id. Loc
XXII. hereticum monasterio, eius ecclē-
siar blaphemat non timendas. 218
Vuilhelmus Parvulus scribit in Eug.
IV. 340. vitam Ampei Antipape. 36
Vuilhelmus Precoelius adhaeret In-
nocentio II. 308
Vuilhelmus Rex Anglorum. Vide Guil-
lelmum.
Vuilhelmus Rex Scoticz encummi-
natus. 649. Hugonem suum Capellani
Ep. dict. primatum Scotie: obviavit
a Lucio III. 636. n. 6. mors. 679. privilegii
quasi assessor a Clem. III. ib.
Vuilhelmus Thelaurarius cōsecratur
in Ep. Eboracensem a Coelest. III. depoi-
nat a Eugenio. Vir nepot. 533. n. 4
Vuilhelmus Traiectensis Ep. tumidus
in Greg. VII. 171. derisionē Hieronymi
excommunicans a demone deterritur
in Infernum. 373
Vuilhelmus Ab. S. Benigni arguit Io.
XX. 220
- Vulla uxor Berengarii adultera, seve-
ra. 232. ca. 24. ab Othone M. libera dimissa
relinquitur a Berengario: ad arma succen-
ditur in Othone. 237
S. Vuillebrodus predicator Evangelii.
340. n. 2. vnde Vilobrodo.
Vuillebrodus legat. ad Vitalios. 148. n. 3
Vuincialis Linus Lutherus. 60
Vuinsfredus Comes. 35. n. 3
S. Vuinvaldis predicator Evang. 340.
Vuinsfredus legatus Caroli M. 408
Vuivredus legatus Caroli M. ib.
Vuizaco Rex Hispaniarum indulget
Clericis concubinis. Obsequenter ac-
ceptat Papi. 340. n. 4. cedens. 333. n. 6
Vuistoldus Lux Lituanie muneri-
bus testat Martinum V. 469
Vulkanus Ep. Viconensis pallium ac-
cipit a Greg. III. 361. n. 20
Vuulfredus pallium dat Hadr. III. 320. 4
Vuulfredus Ep. Eboracensis calumniam
purgat. 344. n. 2
S. Vuolfstanus Ep. Vuigoroie. 335. n. 6
Vuoltierminus lexq. Victoris IV.
Antipape. 610
Vuoltgermunde Guidera. ib.
Vuoltgravius falsitas. 324. n. 13
Vuotes familia. 34
Vuozuala familia. 90
Vultus Domini, Veronica dictus pre-
dicat mortem Innoc. III. 729. 747
Vuoriode peccata. 84. n. 3
Vuota immensa et vestigialibus ob me-
moriam Clem. V. 209
Zabarella familia. 432
Zacca familia. 638. & 64 r
Zacharias Papi effigies, symbolum, e-
logium. Rege Longobar. placet. 362. na-
talis, animi domus, icentia reddidit bona
pro malis 363. repetit civitates Ecclesie
a Longobardis; praedia Gracie.
Pergit ad Longobardum. 364. ad prandiu
insciscipit, pacem procurat inter
Gracos & Lo gobard. At ipse Rege.
Nubes de Celis ei comitatu demittit
restitutionem eorum, quae Longobar.
iuvaverat Gracis. Vuinod celebrat
Romae. ib. praedia dona accipit a Copry-
nyum. 365. n. 1. literas a S. Bonifacio. Sa-
tisfacit eius querelis o. 3. argutus de li-
moonia satisfacti renerit reprehendit S.
Bonificium, monet ne retineret baptis-
ma administratione latinis vitatis, in
synodo haereticos damnat. Haereticos ad
ec remittuntur a S. Bonifacio. ib. Exau-
ditor Chiltericum R. quem ut corrupe-
ret Pipinum. 364. & t. 4. p. 332. dat Gallis
ordinationem Episcoporum. 366. o. 4.
dat habitum monasticum Regi Caro-
lomano. 3. Rachilium convenit Re-
gem Longobardorum. x. iudat ablata
refutuero. 6. adoratur a Rege, dat ei
habitu monachale: edificia, dona Ec-
clesiis collata Triclinio renovat Theo-
dori Papi: invenit caput S. Greg. M.
Dialogos eius transferit in latini. 367.
Ordinationes; Restitut Benedictionis
regula feriat a S. Benedicto potius pa-
tri, & memorat vihi Benedictionis exim-
a Iurisdictione Episcoporum. Cum
instituti monacha fuerit. Signum
eius plumbum. Inter Sanctos memo-
ria recolitur. 432. p. 33
Zacharias Delphinos legat. Papa. 253.
gestis praelera apud Protestantes. 273
Zacharias Ep. Anagninus. 43. n. 8.
denatur a Nicolao Papa. 44. recollatur
ad Hadr. III. 43. n. 3. Gracos decipit. 34.
n. 7. Jo. VIII. munere Apocriarij. p. 63.
Zacharias Francorum Subdiaconus Jo.
- bis promotor Pifali Concellibali. 738
Zacharias Spataris tentat Papi tra-
here Confessionem. 339. n. 3. imple-
rat totalem Sergij Pape. 339
Zacharias Trivisanus. 619
Zacharias Trivisanus Venetos propo-
nit Bonif. IX. contra Indignos. 356
Zacharias Vatabled. legatus Arme-
norum. 319
Zama Bonon. Ep. 107. n. 7
Zanchi familia. 272
Zane familia. 474
Zenobia concubina Roderici Borgie.
71. n. corruptus morte Alex. VI. 317
Zappi familia. 313
Zena familia. 384. & 4. p. 343
Zeon Episcopus. Hilpal. 221. n. 7
Zeon Diacon. Thienensis sacra facit
gladio iunctus. 338. n. 4
Zeon Imper voluptuosus impius revocat
ad exilio Timotheum Alurnum. 220. n. 1.
Ibirono pulvis similitate poctica.
220. n. 4. Emotionis suo exploit. Coliti.
Chalcedon 6. vivus supeliter. 224. n. 3.
Zenobia fortis pedicula. 104. n. 2
Zephirini P. M. effigies, symbolum, elo-
gium. 63. natalia. 64. o. t. prohibet calices
361. n. 3. Natalium reconcitiat.
66. confutat hereticos. 3. n. 8. excommu-
nicat Tertullianum. 48. Castiprigens.
ib. mandat ne reiterari baptismi haere-
ticorum. n. 9. quod folem Elisabi non
adoraret. occidit. 67. n. 1. Sepulchri,
ordinat. omnes, epistolae. ib.
Zilia Troloovirus Hostia pugnat in
Crucifixionis semper felix. 48. n. 11.
Orbanus utroque oculo, adne caltra du-
cit. 43. Prefectura donatur Bohemie,
ut quiescat. Pelle abundum. Mandat
tympannum fieri ex pelle Jul. Caesaris
proci fieri. 48. 3. cyptias. Image iube
ferre Angeli manus tenentis calcem
erigunt in porta Vbis Thabor.
Zizimus filius Mahometi II. fugit in
Galliam. Aliur a fratre Baiarete apud
Christiano annos 40. milibus numero-
rum. 69. 3. quous redire cum vellet
fratre Romae magna pompa suscepit.
696. Papa non in meliorati. Traditur
euolundus ad ix. menfes Gallie Re-
ge 716. veneno tollitur a Papi. 717
Znos. 316. n. 5
Znodus Ep. Alex. obvium mittit Vigiliu
Papa 337. n. 3. renouit dammare tria ca-
pitula in exilium pulsus.
Zorobit Regius arguit virum pigrem
timidis Regno, quod ut ignis pu-
guaverit. 699
Zoziimi Pape symbolum, elogium,
decretum, ne causa non ingreditur
clericis. p. 191. & 192. n. 3. natalia.
191. o. 5. ad eum appellat Celestinus
Pelagianus, bonus confessionem probat
an errorum in loquendo. Pelagii
recipit. ib. demoat Celestinum, & Pe-
lagium, legat S. Augustinum contra Er-
merium Ep. Mauritaniam. ib. decretum
de litiginis. 192. n. 4. de ceruo Palacia-
re legatos mittit ad Africa. n. 3. obitus.
193. o. 4. Sepultura, scripta, ordinatio-
nis. 4. calumniam in eum, quod corrup-
perit synodum Nicenam. 193. n. 3. In
Canonē citaverit non repertum in sy-
nodo Nicena. 198
Zostimi biter ci hostis Christianorum.
238. calumniam in Papi Innocentio. 89
Zozimus M. 220. n. 7
Zunguis familia. 790
Zuingliani impii mensam altaris ad
publicum deferunt catalla. 67
Zuziga familia. 37

INDEX CHRONOLOGICUS ROMANORVM PONTIFICVM.

In hoc Romanorum Pontificum Catalogo tempus habes electionis, Sedis, & Mortis : idq;
ut facilius assequaris, Tomum, paginam, numerum Pontificum adnotavimus. Dissonat
aliqua Chronologia hæc ab eâ, quæ cuiq; Pontificum stat apposta sub ima-
gine : veruntamen cum melius mihi concordare non detur Scriptores an-
tiquos : Tu meliora cogita. In supputatione si quandoquæ videatur
superabundare dies, vel deesse : eam justam faciliè invenies, si An-
num supputando 1689. à die 10. Martij, futuram diem 9.
Martij includas, non decimam : quia eodem in Anno bis
decima Martij non recurrit.

Ta- mas.	Anni.	Men- ses.	Dies.	Pagi- na.	Nom. Pon.	Ta- mas.	Anni.	Men- ses.	Dies.	Pagi- na.	Nom. Pon.
1 Abundius Eleuth.	18	—	23	57	14	3 Clem. IV.	8	9	25	37	183
Adreas.	7	2	16	379	78	Clem. V.	8	11	14	191	193
Adrianus I.	26	10	15	345	97	Clem. VI.	10	6	29	267	198
2 Adrian. II.	4	10	17	47	108	4 Clem. VII.	10	10	7	33	221
Adrianus III.	1	1	19	69	111	Clem. VIII.	13	1	—	445	233
Adrian. IV.	4	1	24	167	169	Clem. IX.	2	5	19	622	240
3 Adrian. V.	—	—	—	68	286	Clem. X.	6	11	23	656	242
4 Adrian. VI.	2	8	5	1	220	1 Cletus.	12	7	2	10	31
1 Agapetus.	1	—	—	247	38	Cœcilius Soter.	3	11	18	24	13
2 Agapetus II.	9	7	10	113	132	Comas.	—	11	1	334	24
3 Agatho.	3	4	—	323	80	Constant.	7	—	2	346	29
Alexander I.	10	5	10	35	7	1 Cornelius.	1	5	14	31	22
2 Alex. II.	11	6	22	117	136	Damasus.	17	2	27	171	38
Alex. III.	21	11	24	187	170	2 Damasus II.	—	—	23	249	151
3 Alex. IV.	6	5	5	20	181	1 Deus dedit.	2	11	27	287	69
Alex. V.	—	1	9	440	206	Dionysius.	12	3	14	103	16
Alex. VI.	11	—	8	708	216	Donus.	2	—	—	321	79
4 Alex. VII.	12	2	16	593	239	1 Donus.	—	3	11	132	156
1 Anastasius.	9	6	29	28	5	1 Erastus.	—	9	3	31	6
Anastasiu I.	4	1	24	183	40	Eugenius I.	—	6	10	315	76
Anastas. II.	1	12	22	230	51	2 Eugen. II.	3	5	17	1	101
3 Anastas. III.	2	2	—	92	283	Eugen. III.	8	4	13	347	167
Anastas. IV.	1	—	—	163	163	Eugen. IV.	23	11	24	486	209
1 Anacletus.	7	8	26	30	12	1 Eusebius.	2	7	21	136	12
Antherus.	—	2	—	23	20	Euthychian.	2	5	—	111	28
Benedictus I.	4	2	16	266	63	1 Fabianus.	15	—	5	77	21
Bened. II.	—	8	18	330	82	Felix I.	2	4	29	108	27
Bened. III.	2	6	10	27	106	Felix II.	8	11	18	122	49
Bened. IV.	2	—	—	25	119	Felix III.	2	2	22	239	55
Bened. V.	1	2	17	136	134	Felix IV.	2	4	4	2	22
Bened. VI.	—	—	—	156	137	Formosus.	1	—	—	73	113
Bened. VII.	9	—	—	162	138	Gelasius.	4	8	19	225	10
Bened. VIII.	12	—	—	209	146	2 Gelasius II.	1	4	—	459	161
Bened. IX.	10	—	—	224	148	1 Gregorius I.	13	7	11	171	65
Bened. X. & diffus XL.	—	9	29	184	154	Gregor. II.	16	6	20	310	50
Bened. XI.	7	4	6	217	157	Gregor. III.	10	9	—	337	91
1 Bonifacius I.	4	10	5	193	43	2 Gregor. IV.	16	—	7	7	103
Bonifac. II.	1	—	1	242	56	Gregor. V.	2	8	5	120	141
Bonifac. III.	8	11	29	283	67	Gregor. VI.	2	8	—	216	149
Bonifac. IV.	6	7	20	285	68	Gregor. VII.	12	2	—	349	171
Bonifac. V.	7	9	20	289	70	Gregor. VIII.	—	1	27	670	177
2 Bonifac. VI.	—	—	15	79	119	Greg. IX.	14	4	26	744	172
3 Bonifac. VIII.	8	9	19	148	191	Gregor. X.	4	4	10	49	184
Bonifac. IX.	14	11	—	379	203	Gregor. XI.	7	2	26	334	201
1 Caius.	12	4	1	114	29	Gregor. XII.	2	8	2	407	205
Calistus.	1	5	1	68	171	4 Gregor. XIII.	12	10	28	311	228
2 Calistus II.	5	10	—	281	162	Gregor. XIV.	—	10	10	416	231
3 Calistus III.	1	1	29	261	211	Gregor. XV.	2	5	29	321	216
1 Calpurnius.	4	4	25	73	19	1 Hilarius.	2	9	29	215	47
Christophorus.	—	7	—	87	121	Honorius I.	11	4	28	392	71
Cælestinus I.	8	5	3	200	44	2 Honor. II.	1	1	17	492	163
2 Cælestin. II.	—	1	13	331	165	Honor. III.	10	8	—	711	177
Cælestin. III.	6	8	29	682	175	1 Honor. IV.	2	—	1	102	190
Cælestin. IV.	—	—	16	758	179	1 Hormida.	9	—	10	217	53
3 Cælestin. V.	—	5	9	121	182	Huglinus.	3	12	28	45	10
1 Cælius Silver.	4	—	—	250	59	Ioannes I.	2	9	14	241	54
Clement I.	9	6	4	22	4	Io. II.	5	—	—	244	57
2 Clem. II.	—	9	15	244	150	Io. III.	12	11	20	262	62
Clem. III.	1	2	27	675	174	Io. IV.	2	9	12	302	73

To- m.	Anni.	Men- fes.	Dieb.	Pagi- nae.	Non. Pagi.	To- m.	Anni.	Men- fes.	Dieb.	Pagi- nae.	Non. Pagi.
1 Jo. V.	3	—	19	313	13	1 Paulus I.	7	3	16	420	100
Jo. VI.	3	3	12	347	26	2 Paulus II.	17	6	1	442	160
Jo. VII.	3	7	17	343	27	3 Paulus I.	10	1	2	376	95
2 Jo. VIII.	9	11	17	37	109	4 Paulus II.	6	10	17	629	213
Jo. IX.	3	—	15	21	118	5 Paulus III.	15	—	22	173	212
Jo. X.	1	—	—	69	125	6 Paulus IV.	4	2	24	201	215
Jo. XI.	6	—	—	104	128	7 Paulus V.	15	8	12	491	215
Jo. XII.	9	—	—	117	133	8 Pelagius I.	4	10	12	160	61
Jo. XIII.	6	11	—	144	135	9 Pelagius II.	22	2	29	168	64
Jo. XIV. dictus XV.	1	—	—	165	139	10 Petrus.	16	5	12	3	1
Jo. XV. dictus XVI.	10	—	—	172	140	11 Pius I.	9	5	17	47	11
Jo. XVI. dictus XVII.	—	5	—	196	143	12 Pius II.	5	11	17	179	213
Jo. XVII. dictus XX.	2	6	27	200	144	13 Pius III.	—	—	16	732	217
Jo. XX. dictus XXI.	9	8	—	317	147	14 Pius IV.	5	11	15	244	216
Jo. XXI.	—	8	3	71	187	15 Pius V.	6	3	14	228	217
Jo. XX. dictus XXII.	18	2	29	211	196	16 Raimundus.	—	4	10	79	117
Jo. XXI. dictus XXIV.	6	—	12	447	207	17 Sabinaus.	5	—	17	221	66
1 Innocent. I.	15	1	10	184	41	18 Sergius I.	13	9	4	116	25
2 Innoc. II.	13	7	8	301	164	19 Sergius II.	3	1	3	13	104
3 Innoc. III.	18	6	9	703	175	20 Sergius III.	2	—	—	19	122
4 Innoc. IV.	11	4	17	182	180	21 Sergius IV.	2	2	13	204	145
5 Innoc. V.	—	5	1	64	185	22 Severinus.	1	—	—	298	72
6 Innoc. VI.	9	2	25	291	193	23 Simplicius.	15	5	10	212	48
7 Innoc. VII.	4	—	11	399	204	24 Siccius.	13	1	13	176	19
8 Innoc. VIII.	7	10	22	684	215	25 Siffrus.	—	—	10	145	22
9 Innoc. IX.	—	11	—	419	212	26 Sixtus I.	9	12	22	18	2
10 Innoc. X.	10	3	22	171	212	27 Sixtus II.	—	11	12	100	25
11 Innoc. XI.	—	—	—	1	242	28 Sixtus III.	7	11	—	204	45
12 Julius I.	15	5	17	162	16	29 Sixtus IV.	13	—	4	661	214
13 Julius II.	9	3	20	740	212	30 Sixtus V.	5	4	14	167	219
14 Julius III.	6	1	17	161	223	31 Stephan. I.	3	1	22	94	24
15 Lando.	—	4	—	24	124	32 Stephan. II.	—	—	3	162	93
16 Leo I.	20	11	2	207	46	33 Stephan. III.	5	—	12	170	94
17 Leo II.	1	10	13	127	21	34 Stephan. IV.	3	5	22	320	96
18 Leo III.	20	5	23	401	98	35 Stephan. V.	—	7	—	417	99
19 Leo IV.	2	4	4	19	105	36 Stephan. VI.	6	—	—	71	112
20 Leo V.	—	—	40	86	120	37 Stephan. VII.	3	—	—	79	115
21 Leo VI.	—	6	25	116	101	38 Stephan. VIII.	2	2	15	103	127
22 Leo VII.	3	6	10	106	119	39 Stephan. IX.	3	4	5	109	130
23 Leo VIII. dictus IX.	5	2	9	253	122	40 Stephan. X.	—	7	19	293	134
24 Leo X.	2	2	22	765	219	41 Sylvester.	21	11	—	146	34
25 Liberius.	—	—	27	483	224	42 Sylvester II.	5	—	—	180	122
26 Linus.	11	4	—	166	37	43 Symachus.	15	7	27	212	32
27 Lucius I.	11	3	12	15	2	44 Thelephorus.	11	9	1	41	9
28 Lucius II.	1	4	12	24	31	45 Theodorus I.	7	5	22	303	74
29 Lucius III.	—	11	14	539	166	46 Theodorus II.	—	—	20	79	117
30 Marcellinus.	4	2	22	621	171	47 Valentinus.	—	—	40	4	102
31 Marcellus.	7	11	25	119	30	48 Victor I.	9	1	22	59	15
32 Marcellus II.	4	12	25	121	31	49 Victor II.	2	3	—	225	153
33 Marcus.	—	—	22	122	224	50 Victor III.	1	—	—	404	152
34 Marinus.	—	2	21	159	35	51 Vigilus.	15	—	—	214	60
35 Martinus I.	1	—	20	64	110	52 Vitalianus.	12	4	22	317	67
36 Martinus II.	3	—	—	111	131	53 Urbanus I.	6	7	5	71	12
37 Martinus III.	5	4	12	105	75	54 Urbanus II.	11	4	12	417	129
38 Martinus IV.	4	1	7	29	129	55 Urbanus III.	1	10	23	662	172
39 Melchised.	13	3	9	466	202	56 Urbanus IV.	1	1	4	22	122
40 Nicolaus I.	3	2	2	141	23	57 Urbanus V.	7	2	1	303	120
41 Nicolaus II.	9	6	20	10	207	58 Urbanus VI.	10	6	7	146	202
42 Nicolaus III.	2	6	—	104	153	59 Urbanus VII.	—	—	12	411	210
43 Nicolaus IV.	3	2	29	20	182	60 Urbanus VIII.	20	11	23	152	217
44 Nicolaus V.	4	—	12	102	191	61 Zacharias I.	10	3	25	316	92
45 Nicolaus VI.	2	—	12	121	210	62 Zephyrinus.	12	—	17	63	16
46 Nicolaus VII.	2	—	12	143	210	63 Zofimus.	1	4	7	292	42

I N D E X

PSEVDOPONTIFICVM

ROMANORVM.

Albertus contrā Paschalem II.
 Alexander V. contrā Gregor. XII.
 Anacletus contrā Innocen. II.
 Bened. V. contrā Leonem.
 Beod. IX. intruditur.
 Bened. X. contrā Nicolaum II.
 Bened. XIII. contrā Bonifacium IX.
 Bonifac. II. contrā Diadocorum.
 Bonifac. VI. intrusus.
 Bonifac. contrā Bened. VI. & contrā Ios. XV.
 Callistus III. contrā Alexan. III.
 Christophorus contrā Leonem.
 Clemens III. contrā Gregor. VII. & Successores.
 Clemens VII. contrā Vrbānum VI.
 Clemens VIII. contrā Martinum V.
 Celestius II. contrā Honor. II.
 Constantinus intrusus à laicis.
 Diadocorus contrā Bonifacium II.
 Eulalius contrā Bonifacium.
 Felix II. contrā Liberium.
 Felix IV. contrā Eugen. IV.
 Gregorius contrā Bened. VIII.
 Greg. VI. intrusus.
 Greg. VIII. contrā Gelasium II.
 Honorius II. contrā Alex. II.
 Ios. XIII. intrusus.
 Ios. Philagatus contrā Greg. V.
 Ios. XX. intruditur.
 Ios. XXI. contrā Greg. XII.
 Laurecius contrā Symachum.
 Magistralphus Farfensis.
 Nicol. V. contrā Ios. XX.
 Novitianus contrā Cornelium.
 Paschalis contrā Theodorum adinvicem.
 Paschalis III. contrā Alex. III.
 Petrus Archiepisc. contrā Theodorum presbyter.
 Philippus contrā Constantium.
 Romanus intrusus.
 Sergius contrā Formosum.
 Stephanus VII. intrusus.
 Theodoricus.
 Theodorus contrā Paschalem adinvicem.
 Theodor. presbyter contrā Petrum Archiepisc.
 Theodorus Romanus intrusus.
 Theophylactus contrā Paulum.
 Victor I. V. contrā Inoc. I. II.
 Victor I. V. contrā Alex. III.
 Vigilius contrā Silverium.
 Vitricinus contrā Damasum.
 Zinzicus contrā Eugenium II.

Anni	num.	tom.	pag.
1480	31	2	447
1410	44	3	441
1130	36	2	306
964	21	2	139
1033	26	2	223
1015	29	2	305
1384	43	3	387
530	6	1	243
896	15	2	20
973	22	1	112 & 162
1170	40	2	630
980	19	2	88
1080	31	2	385
1378	42	3	363
1214	46	3	472
1124	35	2	493
—	11	1	314
530	6	1	243
423	5	1	295
315	2	1	168
7439	47	3	513
1013	24	2	212
1044	28	2	437
1118	34	2	473
1062	30	2	320
955	20	2	119
996	23	2	183
1024	25	2	219
1410	45	3	450
498	5	1	213
1110	33	2	473
1328	41	3	222
255	1	1	87
687	9	1	337
1105	39	2	623
686	8	1	315
758	12	1	312
900	17	2	41
896	14	2	77 & p. 78 & p. 90.
897	16	2	80
1111	32	2	468
687	9	1	337
686	8	1	315
901	18	2	42
757	10	1	377
1131	37	2	344
1139	38	2	393
116	7	1	252
167	3	1	123
824	13	2	2

F I N I S.

OPERA IO: PALATII IAM TYPIS DATA.

Monarchia Occidentalis in octo volumina distributa, à
 Carolo M. usque ad Leopoldum I. Et sunt:
 Aquila inter Lilia — Saxonia — Sardinia — Francia
 Svevia — Vasa — Austria — Silesia — Austria II.
 Aquila Romana fol. real. Italic.
 Apologia contra folium, &c. 12.
 Armata Contemplativa 16. cum figuris, & additioni-
 bus Editio. II.
 Gesta Pontificum Romanorum à S. Petro usque ad Inno-
 centium XI. fol. cum figur. vol. p.
 Vita di S. Pietro 4. con figure Italic.
 Vita Principis Justiniani.
 Vita delle Dame Vocece.

Commentaria super Decretalium libros.
 Commentaria super 4. Institutionum libros 4.
 Cantic lotto nome di Raimondo.
 Ornamenti di 120. Figure Istoriate in Tomaso Kempis
 dell'Imitatione di Gesù Christo.
 Leo Maritimus, seu de Dominio Maris Adriatici.
 De Luminaribus Mundi Pontifice, & Rege quod M.S. cir-
 camfertur.
 Meditationi sopra la Passione di Gesù Christo 24.
 Metamorfofi d'Ovidio in Prosa con Allegorie figurate sot-
 to nome di Francesco Bardi & Corre l'Ostava Impressione
 con Aggiunta.
 Morale di Dante in compendio figurato.

INDEPENDENT
PSEVDOPOLITSEI
DOMINION

ECXLIII

Juan Lopez Sueni del. in sc. et inc. in a.

creatus die VI Octobris
MDCLXXXIX

ALEXANDER VIII.

PONTIFEX ROMANVS CCXLIII.

Gen. 11. **N** Imprudus cum Titanis suis turrim erigens in terrâ Senaar, quâ Cælum scanderet, ab vnâ: ab alterâ Pontifex cum Regibus Christianis, qui tyrannum calcat: symbolum est Fortitudinis, quæ ex Concordiâ Sacerdotij prouenit, & Imperij; quam in exordio Pontificatus sui profellus est Alexander VIII.

Natus Anno Salutis 1610. die 22. Aprilis. Pontifex electus die 6. Octobris 1689. Sedes in Pontificatu Annos . . .

ELOGIUM.

Plaudire Mortales
Vices Trinitatis gerit Orthobonus;
Qui gratiam inueniens corâ oculis Domini.
Cathedram Petri restituit in Domû Marci.
Ibi natum, vbi vel priuati nascuntur Reges,
Annos supra quingentos muneribus publicis
In Proauis Veneta lactauit Respublica;
Et sine exemplo ex eius familiâ
Ter Magnû assupsit totius Reip. Cancellariû.
Genrem nunc Orthobonam¹ habes:
Hanc si nescis, Venetam ignoras historiam.
Româ veniens, secû tulit Reip. patrimoniu,
Institum, & Religionem;
Quibus de suo Virtutem addidit.
Et Clauis Cælorum Virtus Patriæ restituit
Quas hæc amiserat Annos supra ducentos.
Varijs primò Vrbib. Iuri dicundo prepositus,
More Veneto Maiestatem seruauit Romanâ
Æquitate, & Annonâ:
Exhibes vbiq. præsertim Pôtificæ, supples absente
Rotæ præpositus, etiam in Rotâ stetit;
Quam decisionibus suis veluti clauo fixit.
Ne ab Orthobono etiam reuoluta declinet.
Episcopus, Cardinalis, Legatus.
Non Venetæ tantû Reip. sed Dei se credidit:
Vtriusque cliens, vtriusque patronus
Veneta iura Diuinis protexit, Diuina Venetis;
Nemo Romanæ obseruantior Fidei,
Nemo Venetæ tenacior Libertatis,
Annis XXXV. egit rē Venerâ, & Romanâ:
Et solus, instar Senatus conciliauit utramq.
Quia sciret se ministrum Reipublicæ & Dei.
Legatû expecturû à Gallis, Hispanis, Britannis
Negauere Pontifices
Quod ex Bonis non ex Orthobonis,
Romæ aliquis super resset.
Quatuor Pontificum² creationi præfens,

Fouit semper partes Spiritus Sancti:
Nunquàm enim est suffragatus inanis.
Mortuo tandem Innocentio XI.³
Vox Populi, quæ vox Dei,
Petrum Petram acclamauit Ecclesiæ.
Duos ferme Menses protraxere Comitia
Vt voces Regum colligerent;
Quorum nemine discrepante,
Intercedente D. Magno Veneto ciue
In Domû Marci descendit etiam Spiritus S.
In signum letitiæ
Legati Principi repoluere illico Limina, Petri.
Nec aliud sperandum
Si Marcus cum suis Leone assurgeret ad tutelâ Petri.
Alexander¹⁰ dici voluit.
Vt classicum caneret adue rsus Barbaro s:
Et pacē imperaret exceptis Hæreticis, In fide-
Hinc incipere deberent Pontifices omnes. (lib.
Arma instruxit primò lacrymis, orationib.
Interdictis in patria ludis, atque spectaculis,
Vt Religio præluderet triumphos.
Si M. Alexander Numinis arrogaturus nomē
Regna ferro subegit barbaro;
Alexâder nûc maximus Numinis vices gerēs
Pietate frangetet barbara Regna.
Grata tamen Pro-Deo occurrit Patria
Legationibus¹¹ Dignitaribus,
Quæ perpetuò heredi transmissæ Alexâdri
Pontificem veneratione etiam defunctum.
Pontificatus exordia,
Abundantia Panis,¹² & Pacis.¹³
Sic solent Veneti præfisse, & prodisse.
Annonâ in Populum, iustitia in omnes.
Futura dabunt vares, non Fortunam:
Si enim sibi Fortuna, & Sydera Reges
Super Fortunam Pôtifex, quia super Reges.

ADNOTAT. IN ALEX. VIII. R. P. CCXLIII.

Origines
Orthob.

¹ **C**ætum Orthobonam. Ex historicis, qui Orthobonæ gentis originē (unt indagati, cætens grauitate, & veritate præcellens I. Phil. Tomasius Elog. Per. III. p. 224. plura scripsi, quæcum Summe.
Genus Orthobonæ, nobilis & peractissima eius, & vtrâq. el-
Tom. V. Rom. Pontif.

per, oppidorum ac Vrbiu dominis clara, domesticis, &
publicis ornamentis pollens apud Itales floruit: in primis
Patriâ, Peneis, & Florentiæ celebris. Turbulenti-
mus temporibus à conuentionibus remota, Republica Flo-
rentina nullo loco operam, & indolentem negant: nec il-
Qq 2 llos

hinc procuranda conseruationis, aut minus unquam intermissis, aut liberum subterfugit. Ita rebus publicis inuandis ea semper propensa erexit, multosque egregios atque insignes viros patriæ commodis natus tulit. Hinc gloriam in primis Bonasini, & Aldebrandinus Orsibonius sustinent: quorum extrema virtus resque gesta in annalibus sæpe predicantur. Aldebrandinus ab singulari in Republicam fidem Fabricij Togati cognomen meruit. Cui de iustitia, Republica decreta, in ade S. Reparata. Ann. 1252. sumptuosus exequijs infigne monumentum fuit erectum. Sed nec vbi Petrus unum huius familie luno est: qua præcipue Perennis iure eius primo loco resplendens.

Circa Annum Salutis 1200. exiit ibidem inhabitare (vt clarè patet ex supplicatione Marci Orsibonii, Rogatorum, ac Supremæ oblata Consilio, Anno 1646.) diuissis elata semper, ac virtutibus fulgida, sine quibus non valuisset ære suo natus instruere; vt de Stephano, & Antonio in sæculo decimo quinto Venetijs testantur marmora in D. Antonij templo, vbi ara spectatur ex marmoribus clarè penicillo Carpathi pictoris exornata Anno 1511. Sanctissimi quoque reliquij aucta, vt ex inscriptione sequenti.

STEPHANO PATRI

Antonio Auo

Hæstor Orsibonius

Monumentum P.

Hic Eulob. Portum ab hoste occupatum, trepidante classe

Nane sua solus ingressus est MCCCCLXX.

Ille praelio Næuili ad Coryphæum expugnat

Turcarum maximè nati, igne conceptis comburitur.

1400.

Patriæ uterque natus non sibi.

Alter Inscriptio.

Martyremque X. Millibus

Hæstor Orsibonius Arum cum flamine.

Franciscus Orsibonus patrum Templi Antistes vocis in persistentis.

Antonius Contarenius ex Canonico loci Pontifex Faustus Iure Crutis, & ipsorum Martyrum creditis Reliquijs sperant.

M. D. XII.

Viris militibus accessit Togari: inter quos Ioh. Franciscus linguarum peritus, & eloquentia celeberr.

Hebraicam, Græcam, & Latinam æ sedulitate haussit, vt ipsa ad arbitrium dicendo, & scribendo vteretur. A plumbis expetit Academijs, Venetæ contentus (ex qua prodire Bembus, Nauagerius, Lippomanus, Cardinales Contarenius, & Commendonus) amicis habuit viros clarissimos Guisiccionem, Annibalem Carum, Franciscum Turcianum, Bernardum Talsum, Fracastorem, quorum crebris literis de rebus præcipue ad linguas attentius interpellabant; quæ adhuc apud posteros affuerant in scinnis. Publicis negotijs adnotus, eo studio ac fide gratiam Reipublicæ meruit Serenissimæ, vt raro omnis æui exemplum, defuncto Laurentio Rocca Anno 1539. cum vix Annum excessisset tertium, & quadragesimum dignitate adeptus Magni Cancellarij, eum ornatis Procuratorij, per Annos decem, & octo summo honore, non sine videretur demerito sustinuit. Inde ad gloriam euocatus ærenam, Maiorem in monumentum illatum Anno 1575. sequens habuit Epitaphium.

Io. Franciscus Orsibonus

Spiffela Sapientia Piro

Magnus Venetiarum Cancellarius

De Patriâ, de Republica Optime meritis.

Admiranda Fidei, Fortitudinis, Annis

Næquam intermissione exemplo.

Alter Orsibonij Gentis vir Maximus se nobis sistit

Leonardus Orsibonus, qui se nobis magno parente genitus, Philosophica aduictus studijs, ac Linguarum

Tom. V. Rom. Pontif.

peritæ, Theologiæ postea operam nauauit, quæ dum alios suæ xianiscus excelleret, Oratoribus se infimæ Republicæ Veneræ ad Concilium Tridentinum iunctus, ea diligenter omnes Concilij actiones, varijs Patrum controuersias, sua manu in Dialecticam redegit, vt ex ijs summa scribentis intelligentia, ac in rebus Fidei summa pietas, & optima opinio facillè percipiat. In Germania postea arcandis negotijs à Republica præpositus eo elogio meruit à Carolo V. decoratus, vt Cognomen Orsibonus diceret Imperator non minus donbus aptari minisset, quam Republicæ vtilitati. In Lusitania labores non impendit minores. Philippo II. Hispaniarum Regim gratias, vt nihil expetere, quod non obineret. Ibi cum duris moram traheret, non solum eius regionis provincias, & vrbes perlustrauit, sed quidquid memoriam dignum, & monumentis, & inscriptionibus in vnum volumen congestis, quod apud posteros summam religionem asseruatur. In patriam reuersus ad otium literarum, vigenæ iterum Republicæ curæ, ad Ducem Ferrariæ ablegatus natam composuit de iuribus controuersiam. Interdè ob ratam fidem absens à secretis Decem Virum eligatur, quod minus annos viginti ætate absoluit, vt defuncto Magno Reipublicæ Cancellario Bonifacio Anselmo Anno 1610. cum omni annis Procuratorij subrogatus foret: etiam in extremâ senectute octogenarius primus semper in Senatu comparuit, postulare mus discessit, sermone incalcans quotidiano: Bonus ciues laboribus publicis non fatigari. Anno mortuus 1630. cum Patruj, Omnium Sanctorum Monasterium erigendum curasset, magnifico funere ad D. Antonij ad delatus sub statui ex candido marmore inscriptione honoratur sequenti.

Leonardo Orsibono

Pietate insigni, facilitate amabili

In Patrum hæstis spectato

Longæ maioris Cancellarij præfectorum

Censitis Patribus Bonis ciues egregie summo

Senioque virtutis quam moris confuso.

Tertius Orsibonij Gentis (quod sine exemplo) Venetæ Reipublicæ Magnus Cancellarius, & S. C. Eques est Marcus, qui Annos sexaginta indefesso labore, summaque ioreguitate fidem probauit, ter decies muneribus publicis, domi sœuicquæ apud potentissimos totius Europæ Principes summâ cum laude personatus. Ad Pontificem quinquies, ad Imperatorem, ad Portam Turcarum, ad Ducem Bonasini, Neapolim, Magnum Hetruræ Ducem, Ducem Mantuæ, à Secretis in vallatione Palmæ, & Maximam Imperatoris classem; ad Dansticum Prussiarum prætorum frumentariâ, ad Regem Angliæ, habuit Græcam, Bazarum Germaniam Galliam, Britanniam, Poloniam, Hispaniam, Vrbemque Caput Romanæ, suæ testimonia virtutis. Eius eloquentia vinctus Cæsar Estensis Dux Ferrariæ, postea armis Urbem cecidit Pontifici: Gliscientem iterum Anno 1606. & 1607. inter Pontificem, & Venetos controuersiam, ex Patrum decreto cum Cardinali Gioyensi, ceterisque Principum Oratoribus plaudente Senatu, diligenter composuit. Tot, tantisque labores excepit dignus honor. Assumptus à secretis Decemviri, ea laude iunctus, vt defuncto Magno Reipublicæ Cancellario Ioan. Bapt. Patuino, Anno 1619. in hanc sublimem sedem euectus fuerit, & Eques dictus, postea inter Patrios cooptatus.

Eius venerabilem effigiem non solum hic ætæ incalam habes, sed in aula, vbi publica parantur conuiuia. Eius cineres nobili donauit sepulchro filius Cardinalis, nunc Papa Alex. VIII.

D. O. M.

Hieronymo Orsibono Fr.

Marcus Orsibonius

Eques patrius Veneris posuit

Anno 1590.

Qq 2 Petrus

In Fran.
Orsib.In Fran.
Orsib.Leonard.
Orsib.Marcus
Orsib.

Petrus Tit. S. Saluator in Lauro S. R. E.
Presb. Card. Orthonob. Marci Filius
Ep. Boniciensis.
Restituit sibiq. & posteris præparavit.
Anno Salutis 1611.

2. Romæ. Coronam gloriæ imposuit. Petrus Pater
civilem Marci Orthonob. Equitis S. Marci. Veneri
Patrij. & Victorij Tomiello filius matris Clarissimi
sanguinis inter Venetos. Annos ante trecentos publi-
co manere, & rei familiaris fortunâ culti; masculinâ
prole Marcus suscepta M. Antonium filij ab Actis missi
vidit ad Ducem Sabaudæ, Hispaniæ Regem, ad An-
glos. Turcico tandem immixtum bello inter naufragia
atque tormenta non minis fortem, quâ in societatem.
Tres alios filios, Joann. Bapt. Petrum & Augustinum
qui præmaturè defunctus Antonium Patrium

Veneri. Equitem perpetuum, ac D. Marci Procurator
Romanæ Principem, ex Candida Benef. (Familia hæc
ob Generis Antiquitatem, Dignitas, Munera publica,
nobilissimi) & ex Paulæ Bernardæ q. Zaccaria pa-
trijis sanguinis. Marcum Abbatem reliquit; qui inge-
nijs cultu, & eruditionis studio, virtutes amulat
145. Bergomi ille Castellanus. Cremæ, prius Feltræ
Prætor, ac Præfectus. utrobique iustitiæ cultor, Pra-
tor, & Pater præfuit. & profuit abundantia Annoz,
quam suo ære. & charitate contra seueritatem caritatem
procuravit. Orator, & Poeta. Dodonæ Accademice
Princeps, Princeps tandem in S. R. E. Solio adfuit
Romano.

Consecutus tandem gloriæ fastigium. PETRUM
VITVM Marci Orthonob. & Vittoria Tomiello q. Viti
vxois filium. Anno natum 1610 non 1620. ut legitur
AI VIII.
natalis.

See Label 7 F.

202

in Additionibus ad Ciaconium. Irrefragabile namq.
testimonium est monumentum Parochialis Ecclesiæ
S. Seueri Venetiarum, ubi baptizatus legitur die XII.

Aprilis 1610. nullâ aliâ de adscriptâ natiuitatis. unde
duos Annos ei præmaturè adijciunt. & Genitorum en-
râ pietatem primò, & Religionem imbuat autem
inde

indē Mutas colens honestas, Philosophicis disciplinis excellens, quatum lauream aequifugus Patavij, Anno 1627. sub præceptore Liceto, & Bartholomæo Vecchio Senenſi, luis prudentiæ polles animum intendens, Romam occulit fuorum ſerie vocatus venit Anno ætatis vigefimo Saluti 1630. ut vſum curiæ Romanæ à Ioan. Bapt. Coccino Veneto edoceret; ac cædentesq; morum integritate, eam ſibi pepent ſcſtitiæ, ac probatior iam, ut Abbas primum ab Vrbanō VIII. deinde vniuſque Signaturæ Referendarius plures vides Dinonſi rector Eccleſiaſticæ.

3. *Præſb.* Anno 1638. Interamniæ Præſuit Anno 1640 Reate Dominator 1641. Fidenæ Vrbiſ Mo. deſator electus, Spoletanus, & ſimilis populos de conſiſibus diſſidentes compoſuit, eodemq; tempore ad Almi Noui dignitatē aſſumptus Episcopalem eā fidē, atque innocentē omnia hæc munera geſiſt, ut concilio ſibi Vrbanō VIII. Rom. Pontifici. Georgio Cornelio in Patavinum Episcopum electo, Anno 1641. ipſius Vrbanſi beneficio, Veneti Senatus nominatione adſcribi

4. *Rota* iudicibus meruit. in hoc excelſo Tribunali veluti in ſpectula, Orthoboni cunctis iſtituta ad omnes, luis vniuſque pennis in arduis controuerſijs, quæ decedende diſſem occurrunt ex vltimis Terrarum ſinibus; probatiquē iudicia ſua Lydio lapide, itus ſollicit datis in eruditionem poſſentatis. Ex Rote Auditore Anno 1650. Tantos labores nē præteriret immeritis Pontifex in Anno ſexto X. Anno 1652.

5. *Cardin.* Cardinale creauit. Anno 1654. Strix diſtix Episcopum, quem tamen Episcopatum Bartholomæo Gradonico reſignauit factus Abbas Commendatarius Vangadocensis, & titulum S. Saluatoris conſtituit in iulium S. Marci, ab Alexand. VII. nomen permiſſus ab Vrbe diſcedere, vbi ad publicum Orbis Chriſtiani commodum, nullum abſinebatur negotium Orthoboni inconfuſo.

6. *Legatus* Venetorum. Diſſidentibus ſepē pro iuriſdictione, Quæſitij, & ab aulâ ſcedentibus Oratoribus Regum. legationē Cardinali Orthobonus impleuit Reipublicæ, eā fidē, & religione vt Eccleſiam Romanam obſeruariet vt matrem. Venetam Remp. vt filiam Romanę procuraret Eccleſiæ. Illius iura. huius præuilegia ſemper concordans. ſeruiet vtque, dum ſeruiet vni, & quidquid addebat Veneti, non negabat Romanis, ſciens quid Veneti debeant Eccleſiæ, quid Eccleſia Veneti. Ab Oratoribus Reipublicæ nunquam diſſors, præcipuē à Ioan. Laudo Veneto patre, qui ſine exemplo Annos natus 45. ex ſecundo Sapientum Ordine Romanſi miſſus, vt inter diſſidia Regum, pro ſuo Quæſitij, Veneti Oratorum loco Reipublicam gereret, præſex Annos clauſus Pontifici, gratus Dominio, Orator tandem Extraordinarius vna cum ſex Equitibus, & Procuratoribus Sancti Marci, & altero Equite Sebaſtiano Fulcrano delectus fuit.

7. *Congregatio* omnia, quæ vbi Orthobonus, ibi Congregatio erat: Inter patres adſcriptus Congreg. Episcoporum, & Regularium, inter S. Concilij Interpretes, adſuit Episcoporum examini; Signaturæ Gratiæ, Commentibus, Indiciſ, Conſultiſ, Viſitationis Apoſtolicæ; Indulgentiarum, & Reliquiarum, Petiis deſpellendæ, aliſque pluribus; & vi nulla eſſet Romæ Congregatio, quam Orthobonus non moderaretur, Primum ſi loqueretur, dirigeret, ſi poſtremo reuocaret. Ea cæterorum attentio, nē ab vno Orthobono diſſidentet.

8. *Quatuor* Pontificum creationi interſuit, & unquam ſuffragatus inanis. Sanctiſſimum Clementem IX. ius promouit ſuffragus; à quo Libella Dandis præſedit, vulgō *Dataria*, ſemper cum laude, merita, & virtutes præſtabat ambicionem.

9. *Mortuus* tandem Innocentio Vndecimo, die duo In Paſi decima Auguſti 1659. poſt interregnum vnius menſis, & octuor viginti quoque, Cardinalium omniuſ

conſenſu, qui duo ſupra quinquaginta conueniant, Pontifex adoratur, die 6. Octobris. D. *Magno* Veneto cui ſacra, nomine aſſumpto

9. *Alexandri* Obſen, ob memoriam Alex. VII. ſim charam Reipublicæ, & vt nomen renouaret Alex. VII. cuius animi doctæ ſinceræ mente exaltat; reſignę gratiam rependeret Cardinali Chriſte nepoti Alexandri VII. qui ſuper omnes cauſas promoueret Orthoboni. Venienti chō cum adoratore Ioan. Lando, & lacrymis præ lætitiæ eloquutione interſcit, Pontifex ipſe aſpecto compatiſſio (qui cuius electionem non minus prouident, quā religioſe procurauerat) aliſquid paſſus humani planctus, illic ad ſe reuerſus dicit. *Vigſa*

modō Cardinalis Orthobonus D. *Londonſi* ſuſcepit. Pontifex nunc ſereno vultu, & maiſtate Pontificis Renuntiat Reipublicæ electionem noſtram cum gratiarum actione, quatum teſtimonium ſcripo damus noſtris manibus exarato. In eo poſt ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem, Dominum, Ducem, Senatorem ceteros faciebat exaltationis ſuæ ad illi dignitatem, quæ vires excedit humanas, & Angelis ipſis eſt petendum, quatum in obsequium voluntas ſuperet, humilis humores ſubſcſcit. Diuine Miſericordię. Literis ſuâ manu exaratis conſensum voluiſſe Excellentiſſimum Senatū omnium, quæ die 6. Octob. nocte adueniente, geſta fuerant conſentientibus omnibus Cardinalibus ſacri Collegij, nemine diſcrepante, cæterorumque omnium publicâ lætitiâ, ipſo tantum excepto Alexandro, onere petentio miſiſſent, & tempore calamitate, quæ igne ferro, ſequibat. Venetos Cardinales Delphinū amboſ Barbados, & Collaudū laudabat quia ſolo Nationis decore præ oculis habito, eorumque inuicta bonitate, non Eleſti meritis, omnem mouiſſent lapidem, vt eorū ad Ceſtiſſimum gradum, promouerent non ſperantem, nec cogitantem. Laudabſ etiam V. N. In London, digniſſimum decens inuictę Reipublicę miniſtrum, ob conſtantiam, quam iſte in eius promotione ſecuraui, & exultationem, quā raris virtutibus ſuis apud omnes aulicos ſibi acquiſiuit, cuius obligationis monumentum erga Reipublicam Patriam ſuam, & erga illam præſens exarauerat teſtimonium. Secura interim Reipublica; quod malis Pontificum preceſſus vel ſuturus in Sede Petri ei par promotorus eſt voca, & ſecuturus erat Dilectiſſimæ Patriæ, vt qualicumque oblatâ occasione, openſus ſuis magnopere comprobaretur erat: Gratiarum ſemper memor, quibus eum, cuiusque Proauos generoſe erat proſequia Reipublica. Senatum cum omnibus Senatoribus ſuis dulci, & paternâ tandem benedictione completentis, intimo Cordis benedicebat affectu, rogandū Daminam Clementiam, vt aduerſis Inſidiſ Reipublicam victoris inſignibus conſulet vna cum omni terrenâ, & cœleſti proſperitate. Hæc ad Venetos

Electiōnis ſuæ Caſarum etiam, Reges literis ſua manu exaratis ceteris cum teſſeris, ætæternis adicit Lando Veneto miniſtro, Arma inſtrueret; ſuppurationem meditatetur eorum, quæ pro apparatu bellico forent Reipublicæ neceſſaria. Se interim deſignare, Nunum Apoſtolicum Reipublicæ non inagratum, cum Decimarum Indulto. Vtrumque ngruaret prædeceſſor Innoc. XI. Imo paucos poſt dies Nunum cum deſignatſſet priuſquam mitteret, interrogauit; an deſignato arderet Senatus? Mos, qui ſolummodo erga Reges obſeruetur. Quatuor etiam miliariſſima concipiſſa ære Eccleſiaſtico viguē ad litora, vbi nauē conſiderent, obſuit Reipublicæ, vt huioſc Inſule expugnationem repeteret ſine qua inſtabile ſuſtinebat in Peloponeſio Chriſtianorum Imperium. Libertatem propterea Venetiſ indulget canendi claſſicum in ditione viuens Pontifici; ſanguinem ipſum oblatum, ſi huius effuſione miſſa ſedmi poſſet, quæ ſtaret in Barbaror propugnaculum Chriſtianorum.

Hæc cum petuiſſent ad anres Excellentiſ Senatus magna

Alexander
deſolatus
Scrit
Veneto

Congregatio
omnis
1659.

magna deuotione, & lacrymis praestitit suscepere ad Apostolicam benedictionem aperto capite assurrexerunt Patres, excitauerunt Senatum, Legationem primò exornare honorificam, octo Oratoribus instructam, qui omnes Primates Reipublice, legationibus suis, vel muneribus publicis exornati Venetam seruaerunt Mactellam. Fuit Antonius Grimanus, Angelus Maurocenus, Siluester Valerius Equites omnes, ac Dini Marci Procuratores. Federicus Marcellus D. Marci P. Sebastianus Fofcarens Eques, Ioannes Landus, qui Annos sex Romae magno Principum plausu degebat.

Per tres dies, 9. 10. 11. Octobris in arcu D. Marci ex publico decreto Procurator Casperius S. Marci curauit, ignes noctu excitari festiuos, totaque in Vrbe, Ecclesiarum Plebani, & Superiores Regularium Torres tintinabularis illustrare lampadibus. Antonium Nepotem Pontificis domi suae statum Patrij conuenire gratulabundi. Ipsi adfuerunt Oratores Principum. Tertio festiuitatis die, Octobris videsimo, in testimonium filialis reuerentiae erga Pontificem, Senatus Rogatorum, viri legationem supradictam, decreuit.

Ut Antonius Othobonus Venetus Patritius, olim Crema Praefectus, nepos Pontificis, eiusque Primogeniti in infinitum descendentes, Equites dicerentur, ipse autem etiam D. Marci Procurator. Duodecima Octobris descendit Collegium cum Senatu per portam maiorem in Templum, ubi pro Gratiarum actione, Muscorum chorus cum tibijs, & fistulis absque tubis, & tympanis more Ecclesiastico, canticum cecinere. Te Deum laudamus. Decima tertia Mensis post prandium descendit ProPrincipes cum Senatu (Principes Maurocenus castra curabat) in Ecclesiam S. Marci, adstantibus etiam Procuratoribus S. Marci, ubi illustrata publica supplicatione ex Clero Seculari, & Regulari; Confraternitates praefectae virorum (quas Scholas vocamus) pompa celebris, & instructa. Regulares omnes (cuius praesentia venerat magno plausu, parte cum pluvialibus & planetis, inter funalia, deferentes Sanctorum Reliquias, reliqui cum candelis, & cereis accensis. Cum peruenissent iuxta aram maximam, cantor eorum intonuit, Te Deum laudamus. Solum Samothrace; Tolentini, Carmelites Discalceati, Iesuitae pertransierunt absque cauto. Iesuitae sacra Martyrum lippas deferenda tradidere Sacerdotibus Secularibus. Cappuccini nullas rulare Reliquias, sed omnes adfuerunt cum candelis. Clerus Secularis ex nouem Congregationibus Urbis cum candelis accensis. Eodem modo, sacrisque vestibus indutum adfuit Capitulum Canoniorum Patriarchalium. Quibus praesens, Vicarius Canonicus Ducalis, qui in choro aderat cum Clero Ducali, ad gradus Arce Maxime, in qua exposita erat Imago Virginis Deipatae, Licentia innotuit, & ter adoleuit incensum. Mufici, qui praebant, cum peruenissent ad vesticulum Sanctae Mariae; Imaginem eleuatae Deipatae, Clero prosequente Ducali, cum superpelliceo, absque pluviali, Canonici ipsis cum almuo absque pluviali; ProPrincipes comitante magna Senatorum frequentia religiofam, & nobilissimam classe supplicationem; exuebat ab arce interiori Ducalis Palatii in exteriores plateas (quas pifcuris, & Phirijjs ornare tapetibus, appendis encarpis inter fornices columnarum, quae Palatium Ducale, & Procuratias ad viroque platearum latere solent; imilique cereis ad fenestras appofitis illustrauerant) per portam Sancti Atitij, in Ecclesiam redire Ducalem. Visque in tertiam noctem, vltra lampades, quae pendebant ex Turri, mille arserunt funalia; & Symphonia etiam disposita simulant, tibiarum, barbarorum, lyraum, quae visque in tertiam noctem, totam (sedantem urbem (super) namque octuaginta millia hominum conuenisse credimus) recreauit. Quae omnia ex publico decreto, publicoque arte peracta, & nonli priuatozorum datum

Tom. V. Rom. Pontif.

aliquid addere in platea D. Marci. Populus, Ciores; Clemen in suis Parochijs, & plateis ciuitatis, tribus diebus ignes excitauere festiuos, & Sono campanarum, per dies octo, signa gaudij manifestauerunt.

Die Veneris XIV. Octobris decretum Senatus (vt de more) lectum in comitijs Supremi Consilij, Dominica subsequente, approbauere Patres; Die Sabbathi, Octobris 22. Antonius Othobonus Eques perpetuus, & Procurator S. Marci, purpuratus, Stolaeque, aurea, cimba veuus aries appulit Germanorum, pompa nobili exornatus, inde per plateas transiens S. Bartholomaei, ac SS. Saluatoris (cuius in Basilica sacrum audiuit) quas in speciem claustrae theatri, aureis adornauerant, & Mercatorum vicum mercibus exornatum pretiosiss, Procuratoribus Marci subsecuentibus pluribus. Patribus tercensis, & septuaginta veniens in forum D. Marci, ascendit in aulam, ubi pleno Collegio officiosissima gratiarum actione soluta, cum oblatione sui sanguinis, & Familiae ad gloriam Reipublicae, in Procuratiam descendit de supra dictam, ceptaque possessione dignitatis, officio absoluto singulis patritijs, qui cum fuerant comitati, absque donec repetitis vicibus, Rogatorum Senatu receptis, Romam adiit.

9. Limina Petri. Vulgata electione ALEXANDRI VIII. Quaeque controversia de iure Quartierij Ducatum Auenionensem, quem Galli occupauerant viuentis Innocentio XI. R. P. restituere, vt fultus dabimus in vita Alexandri VIII. Haec enim raptim collegimus.

10. Interdissilis in patria ludis. Leticiam cum praedidisset Alexander concium Venetorum ex oblatione suam, rogauit ignibus cessare festiuos, atque triumphis, & in Deum conuerrere vota pro Ecclesiae exaltatione, Infidelium ruina, Christianorum pace. Hinc Quingaginta Equites nobiles, totidemque, cephobis delectos a Senatu Romano, vt in die Coronationis, Pontifici praerent ad pompam, liberauit. 11. Alexanderis gaudij. quae vt prima populi petito est, cum Regem & Deum saluat, da nobis pacem. Ita Veneri Rectoris prima follicitudo, vt populo annona exuberet. Hinc Pontifex more patrio, interpretet PETRO OTTHOBONO nepote suo, quem ob indolem excellere virtutis, quam ei non tam natura, quam parui sollicita conciliauit educatio, Cardinalem creauit, inquisitione Pontificatum exorsus in eos, qui annonas fraudabant, solerti promidentia madauit in horreis tritici viginti mille modios recondi, data omnibus licentia segetem distribuendi, portione excepta frumenti, qua annuatim renouaret depositum ad publicam alimoniaem. Diminuit etiam gabellam tritici ciuibus Romanis impositam, Iulium scilicet in singulis frumenti modios, qui molirentur. Sic etiam gabellam carnis, quam solvere tenebantur omnes in agro Romano, & ciuitatibus subditis, duos scilicet quatuordecim solum pro quolibet libri carnis.

12. Pacis non minus, quam panis ALEXANDER sollicitus iustitia ministrata, cum primò domi quaesivit, niuandus plurimis odio posito, se se illis reconciliari, ac ciuilia ponere dissidia; Artificibus, ciuibus interdixit insignia Regum, ipsiusque Pontificis exponere in supereminatibus domorum, sed sub vmbra pacis Principis, libido gassaretur in carne, & delicta exultarent impunita. Plurima cum decressisset ad bonum publicum, & solatium populi, scilicetanti Urbis Gubernatori, am milites exautorandi, atque castris honeste mittendi, qui supra quatuor millia stabant sub signis, vt graui onere leuaretur etiam tres pondit Principum honori esse, non oneri phalaenger militum & Birrones potius remitteret, & Satellites, qui superabundabant Roma. Redire ciuitas in ciuitatem, & ad festam Roma, maiestatem, ac libertate seruatam ostendit.

Legiones istas iam in Turcas Venetis, animo destinauerat, vt supra annuimus, ordine nobis incerto. In hac enim sciagraphia aliquid minus certum oc-

R t

cur-

Legione
Venetorum

Ignis in
Rial

Honores
collati
Senati
Othobonus

Antoni
procurator

Petro
procurator

Auxilia
in Tur-

currexit; Lector indulgeat, meliora expectans tempore opportuno. Prædia insuper Abbacia *Sancta Maria de Carceribus*, Monachorum Camaldulensium in agro Estensi Venetæ dispositioni, motu proprio laicis sub hæstâ exponi decrevit, refuso pretio ad militum stipendia aduersus Turcas, remissis Monachis in aliam conobiam eiusdem instituti, ut sanctius viverent, & ad disciplinam redirent antiquam. Obtulit etiam sexcentos cados nitratu pulchris: Tircemes instrui iussit Melchensium, excitauit Hetrucas, Lygures; tircemibus suis Generali imposto Principe *MARCO* nepote

suo, quem grata Patria insignibus locauit equestribus. Fidos postea ut sibi vitz custodes, ac certos populorum, Principumque Interpretes, validos onerum, curarumque consortes, suisque arcani fideles ministros adscriberet, nepotes vocauit in partem sollicitudinis, exemplo non solum prædecessorum plurium R. P. sed ipsius Christi, qui plures cognatos inter Apostolos cooptauit. Amicos enim vel ignotos varijs fortuna casibus transfert, vel auocat. Famam Principis com quasi alienam oegligeat, palpant potius, quàm procurant. *ANTONIM* ergo nepotem ex fratre, Gr-

Alia ge-
ra Alex.
VIII.

neralem creauit S. R. E. Eius filium *PETRYM*, Cardinalem S. Laurentij in Damaso, Cancellarium, S. R. E. & Legatum Aenioneco. A secretis adsciuit *Io. Baptistam Rubini* Episcopum Vicetionum, virum iam Curia assuetum Romano, Principibusque gratissimum. Cælum nobis vt reconciliaret; supplicationem toto in Orbe haberi iussit pro expiatione peccatorum, virtute Inbilæ, quod verè penitentibus exhibuit de Ecclesiæ thesuro vt more prisco Christiani elassicum canerent tubis Sacerdotalibus, harumque clangore excitum Genus humanum pacem resisteret. Hioc Gallorum Regi Abbatiam concessit S. Dionisi,

in subsidium Hospitalis *Filiaram* appellati, iam ab Innocentio XI. indultam, postea suspensam. Tercen- ta nummorum millia Iacobo Regi Britaniæ, Fidei Catholica Destolori designauit. Cardinalem *Mercum Antonium Barbadicum* Venetæ reconciliauit Reipublicæ. Plura alia disposuit ad pacem Christianorum, quæ ego Deo dante colligam, & collecta vulgabo; præcipue quæ in Coogregatione Sanctissimæ Inquisitionis pro *hæresum* extirpatione non minis doctè, quàm prudenter egit, cum Cardinalis esset pro Fidei puritate, & tutela Evangelij.